

ئىم قورئانە پىرۋزە لە گەل ۋەرگىزەن مائاكان
دېئىرى (خادم الحرمین الشریفین) مەلىكە جىئادە كورى جىئالەزىز ئال سەئىدە
(پەنخۇرايىن دىيىش مەكرىمەت)

كۆمەلگەي مەلىكە قەھدە بۇ چاپكردى قورئانى پىرۋز

وَقَدْ رَفَعَ اللَّهُ أَفْئِدَتَهُنَّ
لِيُخَوِّدَ أُولَئِكَ بِأَلْسِنَةٍ
غَدِيقَةٍ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مَجْمَعُ الْمَلِكِ فَهْدٍ طَبَاعَةُ الْمَجْمَعِ الشَّرِيفِ

يسير الله الرحمن الرحيم

مقدمة

بقلم معالي الشيخ: صالح بن عبدالعزيز بن محمد آل الشيخ
وزير الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
المشرف العام على المجمع

الحمد لله رب العالمين ، القائل في كتابه الكريم: ﴿... قَدْ جَاءَكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ آيَاتٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرَهُ﴾.

والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين، نبينا محمد، القائل:
«خيركم من تعلم القرآن وعلمه».

أما بعد:

فلإنفاذاً لتوجيهات خادم الحرمين الشريفين، الملك عبد الله بن
عبد العزيز آل سعود، حفظه الله، بالعناية بكتاب الله، والعصل على تيسير
نشره وتوزيعه بين المسلمين، في مشارق الأرض ومغاربها، وتفسيره وترجمة
معانيه إلى مختلف لغات العالم.

وإيماناً من وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد بالمملكة
العربية السعودية بأهمية ترجمة معاني القرآن الكريم إلى جميع لغات العالم
المهمة لتسهيل لفهمه على المسلمين الناطقين بغير العربية، وتحقيقاً للبلاغ
المأمور به في قوله صلى الله عليه وسلم: «بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً».

وخدمة لأخواننا الناطقين باللغة الكردية بطيب لمجمع الملك

فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة أن يقدم للقارئ الكريم هذه الترجمة إلى اللغة الكردية التي قام بها فضيلة الشيخ ملا محمد ملا صالح التياموكي، وراجعها من قبل المجمع كل من فضيلة الدكتور كمال صادق ياسين لفته وفضيلة الأستاذ أوميد عمر الجروستاني.

ونحمد الله سبحانه وتعالى أن وفق لإتمام هذا العمل العظيم الذي نرجو أن يكون خالصاً لوجهه الكريم، وأن ينفع به الناس.

إننا لسندرك أن ترجمة معاني القرآن الكريم - مهما بلغت دقتها - ستكون قاصرة عن أداء المعاني العظيمة التي يدل عليها النص القرآني المعجز، وأن المعاني التي تؤديها الترجمة إنما هي حصيلة ما بلغه علم المترجم في فهم كتاب الله الكريم، وأنه يعترى ما يعترى عمل البشر كله من خطأ ونقص.

ومن ثم نرجو من كل قارئ لهذه الترجمة أن يوافي مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة النبوية بما قد يجده فيها من خطأ أو نقص أو زيادة للإفادة من الاستدراكات في الطباعات القادمة إن شاء الله.

والله الموفق، وهو الهادي إلى سواء السبيل، اللهم تقبل منا إنك أنت السميع العليم.

مهارت‌های خدای به‌خشنودی مهر هسان

پیشہ کی

به پتروس پاپا مدار شیخ صالح کوپی عبدالعزیز کوپی محمد ثانی شیخ
و قلمی کاروباری اسلامی و مولف و مانگوا و ویر شاد و سرپرستاری گشتی
کار مملکتی مملکت فهد بن چاکر در اوردن پتروس

سویاس و ستایشش بخواهی یا هر روز گاری
جبهانیان که له کتیبه پیروز کدی تا قدم رویه؛
﴿وَجَاءَ حُكْمٌ مِّنَ اللَّهِ يَزُولُ فِيهِ﴾ واته: بیگومان له لایه
مکه و رمه نور و کشتیکی روون و ناشکر اتان بی هانومه.

وہ درود و سلاویٰ سہریں تر ہی پیغمبران و نیز در اول پیغمبر ہرمان
موجہ شد (۳۳) کہ فرمودہ تھی: «خیرکم من تعلم القرآن و علمہ»
والہ : چاکریتان ہم کو کہ سہ کہ خوری طبری قوربان دہکات و خد نکیش
فیر دہکات.

تہمجا لہ پاشان :

بۇ جىيە جېنىكىردىن پىتىمايە كانى (خادىم اخىرىمىن الشرىفىن) مەلىكە ئەبىدەللىھ كورپى
 ئەبىدەلئىزىز ئالى سەئود (خوتۇنلارنىڭ پىتىمىگە) بەيەنلىگەن پىتىمىگە قورقۇنۇش پىرىز
 ۋە كەڭلىك پىتىمىگە قورقۇنۇش پىتىمىگە قورقۇنۇش پىتىمىگە قورقۇنۇش پىتىمىگە قورقۇنۇش پىتىمىگە
 قورقۇنۇش پىتىمىگە قورقۇنۇش پىتىمىگە قورقۇنۇش پىتىمىگە قورقۇنۇش پىتىمىگە قورقۇنۇش پىتىمىگە
 قورقۇنۇش پىتىمىگە قورقۇنۇش پىتىمىگە قورقۇنۇش پىتىمىگە قورقۇنۇش پىتىمىگە قورقۇنۇش پىتىمىگە

وہزاروں کاروباری، اسلامی و غیر مسلم و دیگر شہادتیں
عمر ہسٹان سمودیدہ، باوہری پتہ وی ہمہ بہ گرنگی و ہر گز اہل ماناگان قورنالی
پیروز بؤگشت زمانہ گرنہ گانی جہان، ہمہ پستی ناسانکردن تیگہ پستی
قورشان پڑشہ موسلمانانہی کہ بہ غدیری زمان عمرہ ہی قہہ دکہان، تمہش
نہ پشاور جیہہ جینکردن تو فہرمانہی کہ لہ فہر مو و دہی پتہ ہمہ (پیشہ) دا ہانزوہ
کہ دہ فہر مو و ت : ﴿ یَقْرَأُ عَنِّي وَلَوْ أَنِّي أَرَأَيْتُ أَنِّي مَعَهُ رَأَيْتُ بَعْدَ لَكِي
شہ گہر تمنہا تاکہ تابہ تکیہ پستہ۔

وہك خیر مەئینكیش یۆ ئەو برائەتەمان كە بەز ماڤ كوردی قسە دەكەن، كۆ مەلگەى
 مەلێك فەهەد بۆ چاپكردن قورئان پیرۆز ئە مەدینەى مەووەرە، خۆشەحالە
 ئەم تەرجەمە قورئانێە بەز ماڤ كوردی پێشكەش بەخوێنەری بەرپرسی پكات،
 كە بەرپرسی جەنابی (مامۆستا مەلا محمد مەلا صالح بامزكی) پێی هەستارە، وە
 ئەلانیەن كۆ مەلگەى مەلێك فەهەد بۆ چاپكردن قورئان پیرۆزیش هەریەك ئە
 بەرپرسیان: (دكتۆر كەمال هەدەق یاسین ئەك) و (مامۆستا ئومید هەم چەرقەستان)
 پێشداچوو ئەو.

وەسەرپاسی خوای گەورە ویاك وینگەرد ویا لادەست دەكەین بۆ ئەنجام دانی
 ئەم كارە مەزنە، وە ئومیدەوارین كە نیاز و مەبەست لێی تەنیا بەز مەندى خوای
 گەورە بێت، و خەلگیش لێی سوو دەمەند بێ؟

بێگومان ئەمە دەزانین كە تەرجەمە و وەرگێڕانی مائەكالی قورئان پیرۆز
 - هەرجەندە ورد بێت - كەم كوردی هەر دەبێت و ئاوا ئەرێت دەقار دەق ئەو مائە
 گەورانە بگەیهێت كە دەقی قورئان پیرۆز دەبێت، كە ئەواری خەلگى
 ئە ئاست خۆیدا دەستەوسات كە دوو، وە بەرپرسی ئەو مائەبەى كە تەرجەمەى
 قورئانەكە دەبێت بە دەستەو تەنیا پریش بە لەكۆى زانست و تێگەشتنى
 وەرگێڕەكە ئە قورئان پیرۆز، وە ئەمەش كاریكە دوو چاری هەلەو كەم و كۆپى
 دەبێت، وەك هەموو كار و ئیشكى ئرى ئادەمیزاد.

و ئە كۆ ئایدا داراكانەین ئە هەموو خۆتەریكى ئەم تەرجەمەى ئەكالی پێش
 هەر خەلە و كەم كۆرپەك پان زیادى ئە كە هەبوو، ئاگادارى كۆ مەلگەى
 مەلێك فەهەد بۆ چاپكردن قورئان پیرۆز ئە مەدینەى مەووەرە پكاتە: بۆ سوود
 ئی وەرگرتن و چاپكردن ئە چاپەكالی داهاڵوو دا بە پارمەق و وویسی خوای
 گەورە.

وە خوای گەورەش بێت و مەتابە و تەنیا ئەو پێی نیشاندەرە بۆ پێگای
 راست.

ئەى خوای پەر وەردگەر ئەم كارەمان ئی قەبول بكە؛ چونكە بەرپرسی هەر ئۆى
 بێسەر و زاتە.

سورتي (الفاتحه)

لهم سوورمه تاوتر اوه (الفاتحه) چونكه
قورئانی پیرۆز لهسره تاوه بهو دهست یز
دهكات و ده كرتكه وه، وه پیشی دهوتریت
(المثانی) چونكه لههه سوو پ کاتیکی
نویژدا دهخوئیریت.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به تباری خوای
به خشندهی میهره بان ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾
هه سوو سهراس و سناپشیک یز خوای
رَبِّ الْعَالَمِينَ به روهرد گاری
جهانیان ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾
به خشندهی میهره بان، (الرحمن) بهو
مانایه ی به حسم و بهزهیی به روهرد گار لهم
جهانه ها هه سوو مهخلوقاتی گرتوه نه وه
بهین باوهرانه شه وه، وه (الرحیم) به حسم
و بهزهیی به روهرد گار، وهك زانیان دملین
نایبه ته بهیر وادارانه وه له پۆزی دوا پیدا
﴿مَلِكٌ يَوْمَ الدِّينِ﴾ (تهنها لوه)
خواهمنی پۆزی سزا و پاداشت

دانه وه (باوهرداران له نویژه کانیاندا هه سوو پ کاتیك ته مه ده لسه وه، تاوه كو هه میسه پۆزی دوا پیا
له بیر بشت و به کار و کرده وهی چاکه، خوئیانی یز نامانه بکمن) ﴿إِنَّا نَعْبُدُكَ﴾ (خوایه)
تهنها تۆده بهرستین (تهنها تۆست شایسته ی بهرستن و جگه له تۆ هیچ کس شیاوی نه وه نییه)
﴿وَإِنَّا لَشَعِيرٌ﴾ وه تهنها له منۆ داوای یارمه نی ده کهین (له هه سوو کار و کرده وه و پید او یسینه کهماندا،
چونكه هه سوو نه رماتیك به دهست تۆیه، جگه له تۆ هیچ کس به ته ندازه ی گهردیله یهك خواهنی
هیچ شتیک نییه) ﴿أَقْدَرُ الْخَضِرَاءِ الْمُسْتَقْبِرِ﴾ ریتموونیمان بکه پۆزینگای راستی
(که پزینگای راستی ناینی پیرۆزی نیسلامه، و بهر دهوام بین له سهری ههتا شه پۆزه ی ده کهین به دیداری
زانی ههق ته عالا ی تۆ) ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ رینگای ته وانه ی که چاکهت له گهت کردوون
(له پینه مه بران و راستگزیان و شه هیدان و چاکه کاران) ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ﴾ نهك (پزینگای) ته وانه ی
خه شسی (تۆبان) لیگیراوه (وهك جوله که و هاو کرده و کانیان) ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾ وه نهك (پزینگای)
گوهر پیا و نهك (گاوه کان و هاو کرده کانیان) ﴿لَهُ كُتَاتٍ نَمَّ سُوْرُهُنَّ بِرُزْوَةٍ سَوْنَمَتَهٗ مُوسْلَمَانَانِ﴾
پلین (نامین) واته : نهی خوای گه و ره ته وای ته تزا و دوا پیا نه مان لئ و مریگه .

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بەر راستى ئەوانى كە يىن بىر واپىرون ﴿سَوَّغْتَهُمْ﴾ بىن ئەوان چىرون بە كە
 ﴿وَلَقَدْ رَفَعْنَاهُمْ لِرُتْبَتِهِمْ رُفْعًا﴾ يىان تر سىتت يىان تەيان تر سىتت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بىر واپانەتس ﴿خَتَرَ﴾
 اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ ﴿خَوَّاهُ مَوْرَى نَافٍ بِمَسَرِّ دَلٍّ وَكُونَانِدَا﴾ ﴿وَعَنْ أَعْيُنِهِمْ غَشَوَتْ﴾ وە
 پەردە بە سەر چاويانە وەپە ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وە سىزى زور گەورەيان بىن ھەپە ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾
 مَن يَقُولُ ﴿وَلَهُ نَافِعٌ خَلِيدًا هَتَدَى كَسَى ھەپە كەدەلى﴾ ﴿مَتَابَ اللَّهِ وَبِالْوَيْلِ الْآخِرِ﴾ بىر واپان ھىتاوہ
 بە خواو بەر زورى دوايى ﴿وَمَنْ يَمْزُقِي﴾ لە كاتىكدا ئەوان بىر وادار نىن ﴿يُخَيِّطُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾
 (بە لای خويانە وە) خواو ئەو كەسانە دەخەلەتس كە بىر واپان ھىتاوہ ! ﴿وَمَنْ يَمْزُقِي﴾ إِلَّا الْكَافِرُ ﴿كَسَى﴾
 ناختەلەتس تەلھا خويان ئەپىت ﴿وَمَنْ يَمْزُقِي﴾ بە لام ھەستى بىن ناكەن ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾
 لە دىياندا ئەخوشى (ناپاكى) ھەپە ﴿فَرَزَكَ اللَّهُ مَرَضًا﴾ خواش ئەخوشى بە كەى زور تر كەردن
 (بە ھاتنى قورۇن) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وە سىزى سەختيان بىن ھەپە بە ھوى ئەو
 درويانە وە كە دەپان كەرد (و دەپان وت بىر واپان ھەپە) ﴿وَلَا أَقِيلُ لَهُمْ﴾ وە كاتىك بىن يان بووتراپە
 ﴿لَا تُفِيدُ وَابِي الْأَرْضِ﴾ ناشوب مەننە وە لە زەوى دا (نازاوہ بەر يامە كەن لە ولاندا) ﴿قَالُوا إِنَّا فَتَقَنَّا فُتُقُونَ﴾
 دەپان ووت : تىمە ھەر چا كە كارىن (پىنكەھرىن) ﴿إِنَّا لَنُفَعِمُ الْفُقُودُونَ﴾ ناگادار بىن كە بە راستى
 ھەر ئەوانى ناشوبگىر ﴿وَلَا يَكُنْ لَافْتُونَ﴾ بە لام ھەستى بىن ناكەن ﴿وَلَا أَقِيلُ لَهُمْ﴾ وە كاتىن بىن
 يان بووتراپە ﴿إِنَّا لَنُفَعِمُ الْفُقُودُونَ﴾ بىر واپىن وەك ئەو خەلكانەى كە بىر واپان ھىتاوہ ﴿قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ﴾
 دەپان ووت : چىن تىمە بىر واپىنن ﴿كُنَّا مِنَ الْفُقُودُونَ﴾ وەك ئەو گىل و ئەفامانەى كە بىر واپان ھىتاوہ
 ﴿إِنَّا لَنُفَعِمُ الْفُقُودُونَ﴾ بىتەر بىن كە بە راستى ھەر خويان گىتل و ئەفامن ﴿وَلَا يَكُنْ لَافْتُونَ﴾ بە لام
 نازانن ﴿قَالُوا لَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ وە كاتىن (ناپاكان) پگەشتاپە بەوانەى كە بىر واپان ھىتاوہ ﴿قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ﴾
 دەپان ووت : تىمەش بىر واپان ھىتاوہ ﴿قَالُوا إِنَّا شَيْطَانِيٌّ﴾ كاتىكەش بە تەلپا بوونايە لە گەل گەورە
 فېلپازە كاتىبان ﴿قَالُوا إِنَّا نَكُونُ﴾ دەپان ووت : تىمە ھەر ئەو گەل تىوہ بىن ﴿إِنَّا لَنُفَعِمُ الْفُقُودُونَ﴾ پىنگومان
 تىمە ھەر گالە كەرىن (بەوان) ﴿إِنَّا لَنُفَعِمُ الْفُقُودُونَ﴾ خوا گالە بەوان دەكات (لە بەرانبەر گالە
 كەردنە كەپان) ﴿وَلَقَدْ خَرَقُوا فُتُقِيَّيْهِمْ فُتُقُونَ﴾ وە ماوہيان دەكات تالەسەر كەشى خوياندا سەر لىن شىواو
 بىن ﴿وَلَقَدْ خَرَقُوا فُتُقِيَّيْهِمْ فُتُقُونَ﴾ ئەمانە ئەوانەن كە گومر ايىان كرى ﴿بِالْمُنْكَ﴾ بە رىتموونى
 ﴿فَمَنْ يَحْتَرِفُ﴾ جەنە بازەر گاتى بە كەپان قازانجى كەردو ﴿وَمَنْ يَحْتَرِفُ﴾ نە پىيازى
 راستيان گرت ﴿

﴿مَنْ يَكْفُرْ كُفْرًا كَبِيرًا﴾ (دو رووه كان) وپه يان وهك په كېنك وايه كه (له مشهورينكي تاريخدا)
 ن كړي لك هه لگير سېت ﴿فَمَا أَصَابَ مَقْشَٰطًا﴾ كه له گهل دهورو مېرو پروساك كړدوه ﴿وَرَبَّكَ﴾
 يو بډه ﴿خَوَا﴾ (خيرا) پروساكي په كه يان لس مكوژنيكوهه ﴿وَرَكْعَتَيْنِ﴾ (دو ركعتين) وپه يان
 هينته وه نه مار چمه تاريكه كي وادا كه هيچ ميس ﴿فَتَذَكَّرُ النَّاسُ﴾ كه پرو لال و كوټون ﴿لَنْتَ﴾
 لا برجون ﴿بَرِيءٌ﴾ (له گومر ابي خويان) ما گورنوهه ﴿وَكُنْ مِنْ أَسْمَاءٍ﴾ يا وهك (كه مېنك
 له چولييه كده) بارانكي نيز مه وه خويان (لي داكات) له ناسمانه وه ﴿فِي مَعْنَى وَتَذَكَّرُ﴾ كه تاريكي
 رور و هوره تر يشقه و بروسكه ي تېدايت ﴿يَجْمَعُونَ أَصْنَافًا﴾ (په جوړيټ كه)
 په بده كانيان ده كه به گويي دا له بهر گر مه ي هوره تر يشقه كان ﴿حَدَّثَ﴾ (په خبرو) يو خويان سټي له مردن
 ﴿وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ﴾ (په خبرو) وه خودا دهور ي پي پرواياني داوه ﴿كَأَنَّ﴾ (په خبرو) مريټ پي نه و بروسكه په
 ﴿يَعْتَصِفُ أَعْرَافَهُ﴾ (په خبرو) چاويان بفريني ﴿كَمَا﴾ (په خبرو) هه كاني پروساكي بو بدلايه ته وه
 ﴿مَشَٰوَاهِدَ﴾ (په خبرو) تپايدا پر قشستايه ﴿وَرَبَّكَ﴾ (په خبرو) وه كاني تاريكشې بگردايه لنيان ﴿وَأَنْتَ﴾ (په خبرو) ده جېكه ي
 خويان راده مان (دوه مستان) ﴿وَلَوْ أَنَّ﴾ (په خبرو) نه گهر خودا بيو مستايه ﴿بَعَثَ﴾ (په خبرو) وپه خبرو
 هوره گر مه و بروسكه (كه پرو كوسري ده كردن) ﴿وَرَبَّكَ﴾ (په خبرو) بيو گومان خوا به سدر
 هه مورو شتيكده ده سه لانداره ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (په خبرو) نه ي خه لگيه ﴿عَذَابُ﴾ (په خبرو) په روره گردن
 په رسس ﴿بَدَىٰ﴾ (په خبرو) كه نيوه و نه وانه ي پيش نيوه ي دروست كړدوه ﴿فَتَذَكَّرُ النَّاسُ﴾
 په لگير مه و په رسته خوتان پارتون ﴿بَدَىٰ﴾ (په خبرو) نه و (خوايه ي) كه روي پرو
 راختون ﴿وَأَسْمَاءُ﴾ (په خبرو) وه ناسماني بو كړدوون به كوشت (ناسماني بو گيراون به گومري)
 ﴿وَأَنْتَ﴾ (په خبرو) وه ناوي (ماراسي) له ناسمانه وه هيناهه خواره وه ﴿فَتَذَكَّرُ النَّاسُ﴾
 ﴿عَذَابُ﴾ (په خبرو) نه محب دهر ي هيناهه به و تاوه هه مورو جزره ميوه و نه و بروميټ بزوړي نيوه ﴿وَلَا يَجْمَعُونَ﴾
 نه د ﴿كَهْ﴾ (په خبرو) كه واته هاوتابو خوا به پيلامه كهن ﴿وَأَسْمَاءُ﴾ (په خبرو) كه نيوه خوتان ده رانس (پي هاوتايه) ﴿وَأَنْتَ﴾
 ﴿وَأَنْتَ﴾ (په خبرو) وه نه گهر نيوه له گومان دان ﴿فَتَذَكَّرُ النَّاسُ﴾ (په خبرو) كه مار د زمانه ته
 خواره وه بو به ده ي خومان (موجه مده) ﴿وَأَنْتَ﴾ (په خبرو) ده سوره تيك پيش به وپنه ي نه و
 ﴿وَأَنْتَ﴾ (په خبرو) وه بانكي هاو كاره كاستان بكه (له بهر و ان پيزان و شاعيران) بېحكه به
 حوا ﴿بَدَىٰ﴾ (په خبرو) نه گهر راست ده كهن (په خبرو) خواي ماراسي ﴿وَأَنْتَ﴾ (په خبرو)
 نه محانه گهر نه مه تان نه كړد ﴿وَأَنْتَ﴾ (په خبرو) وه هه گير مايشي كهن (نيتريز پروامهس) ﴿وَأَنْتَ﴾
 ﴿بَدَىٰ﴾ (په خبرو) ده خوتان پارتون نه و ناگريه ﴿وَأَنْتَ﴾ (په خبرو) كه سوتهمه ي په كه ي خه لك
 (ي بدكار) و نه ده ﴿يَذَكَّرُ النَّاسُ﴾ (په خبرو) بزي پروايان ساز كراوه (قاماده كراوه) ﴿وَأَنْتَ﴾

﴿وَبَشِّرِ الصَّالِحِينَ﴾ (نهي موچه محمد ﷺ) سرته بلده بهوانه ي ﴿مُؤْمِنُونَ﴾ ﴿صَالِحِينَ﴾ كه باور ديان
هياوهو كردهوه باشه كانان كردهوه ﴿لَهُمْ جَنَّاتُ﴾ كه ينگومان مؤمنان هه به بهشت
﴿جَنَّتِي مِنْ تَحْتِهَا لَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا أَنْهَارٌ﴾ كه جوگه ناي رور نه زير ياندا دهر وات ﴿كُلُّوا مِنْ ثَمَرِهَا﴾
﴿وَمِنْ ثَمَرِهَا﴾ كه هركاتن لهوي رور يان بدرت له ميوهات ﴿وَلَا تَوَلَّوْا الْبُيُوتَ﴾ كه دهلين ثمه له و به
كه له مه و پيش پيمان در (حياوار له تام ويوندا) ﴿وَلَا تَوَلَّوْا الْبُيُوتَ﴾ كه پستاو به يان هياوه ﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾
﴿مَنْزِلَةٌ﴾ وه له و به هه شتانه دا بوئه وان هه به هار سه راني پاكيره ﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾ وه له و به له و
(به هه شتانه) ده هه تا هه ييس ﴿لَهُمْ فِيهَا﴾ كه ينگومان خوا شه رم ماکات ﴿لَهُمْ فِيهَا﴾
﴿مَنْزِلَةٌ﴾ كه به و ه ي كه (بوتيكه ياتسي خه لك) هه رمو به يهك به يته وه ﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾ به ميشو له و به و
(پاگه و روتر) له و پيش ﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾ كه هه له وانه ي كه باور دارن ﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾
﴿مَنْزِلَةٌ﴾ كه وه چاك ده ران كه نه و (ممو به هينانه و ميه) راست و دروسته له په رور دگار يانه وه ﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾
﴿مَنْزِلَةٌ﴾ كه نه وانه ش كه يان باور دارن ﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾ كه دهلين خوا جي ويستوه
به رم مو به هينانه وه به ﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾ رور كه سي يي گومر اده كات ﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾ وه
په مورسي رور كه سيشي يي ده كات ﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾ وه گومر ان كات به و مو به
هينانه وه به مه گه به دكاران به يست ﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾ كه نه وانه ي كه به پيماني خوا ده شكين
و (هه لي ده و شينه وه) ﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾ پاش به سي ﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾ وه له يچيرين ﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾
نوص ﴿نه و (په يومه پانه) ي كه خوا ده رمانی داوه به به بوستي كرده ي ﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾ وه له و په دا
خرا به ده كه ن ﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾ هه رموانس ره ره مده و به به و ﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾
بانك ﴿چون يي باور دهن به خوا﴾ ﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾ كه كاتيكه كه نيوه يي گيان بوون
و گياني به به رد كرون ﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾ له پاشان ده تان مريسي دواي نه و هه ش ريد و تان
ده كانه وه ﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾ كه مچا بولاي خوي ده گه به رسته وه ﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾
﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾ كه هه رچي له رموي دايه دروستي كرده بوئيه ﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾
نصه ﴿پاشان ويستي ناسمان دروست بكات﴾ ﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾ كه مچا ينيكي هستن
به جهوت ناسمان ﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾ وه نه و ناگداره به هه مو و شين ﴿وَلَهُمْ فِيهَا﴾

﴿وَيَذَرُكَ أَهْلُهَا﴾ (بیرسان بیسه‌وه) کاتیک که په‌روه‌ردگماری تو به فرشته‌کانی ووت
 ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ به‌راستی من چی تشبک دروست ده‌کم له‌مهر ره‌وی ﴿قَالَ أَجْعَلُ فِيهَا﴾
 من ﴿(فرشته‌کان) وونیاں ثابا که‌سیکی وای نیا دروست ده‌کیت ﴿ثُمَّ يَجْعَلُ فِيهَا﴾ که خرابه‌وه به‌دیی
 نیمه سکات ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ وه خوینی تیا بریوی ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ به کاتیکدا که نیمه
 پادت ده‌کیم به‌ستایش کردنت ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ وه به‌پاک رات ده‌گرم ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾
 (خوا) له‌رموی بنگومان شه‌وی من دیم‌انم نپوه مایران ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ خوا‌باری
 هم‌وه شنیکی فیری نادم کرد ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ له‌پاشان شه‌شانه‌ی بیشانی فرشته‌کان دا
 ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ وه (خوا‌پس) له‌رموون ناری له‌مانه‌ی بین بلیس ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ نه‌گرم
 راست ده‌کمن، (که نپوه له‌نادم باشون) ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ (هم‌وه) ورتیان خویه تو پاکیت
 له‌هله ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ نیمه هیچ مارانی، مه‌گرم شه‌وی که خوت فیرت کردییس ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾
 خیمه‌ی فیکر به‌راستی هم‌تویت رانان دانا ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ (خوا) له‌رمووی نه‌ی نادم ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾
 باشماپه‌ی ساوی شه‌شانه‌یان بین بلیس ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ خاکانیک که باوه‌کانی بین وون
 ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ (خوا) له‌رمووی نه‌ی پیم نه‌وونن ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ بنگومان
 من لگ‌دارم به‌پیشی ناسمانه‌کان و ره‌وی ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ وه لگ‌دارم به‌وه‌ی که ناشکرای ده‌کمن
 ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ وه نه‌نه‌وه‌ش که ده‌پشاره‌وه ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ (بیسره‌ییرت) کاتیک
 ورتیان به‌فرشته‌کان ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ سوژده‌ی من بو نادم ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ سوژده‌یان برد
 ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ شه‌پتان به‌پیت که گرمی مدایه‌وه خوی به‌گوره‌رانی ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ وه به
 می‌برویان بوو ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ وه وونمان نه‌ی نادم ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ خوت وژده‌کیت
 بیشته‌چی من له‌م به‌هه‌شته‌دا ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ وه له‌هم‌وه خوارده‌می یه‌کی به‌خون به‌تبرو ته‌سلی
 ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ له‌هه‌ر شونیک که‌هه‌ر ده‌کمن ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ وه بریکی له‌م دره‌خته مه‌کدون
 ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ ناله‌سته‌مکاران به‌زمیر دریس نانه‌سته‌مکار ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ له‌معا
 شه‌پتان هله‌ی خه‌له‌نانه‌ی له‌به‌هه‌شته‌دا ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ وه له‌م خوشگوره‌ی به‌ی که نپیدابوون
 ده‌ری به‌راندن ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ وه وونمان (به نادم وچه‌واو شه‌پتان) بچه‌خوارده‌وه (بو‌سهر ره‌وی)
 ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ همدیکتان دوزمن نمین له‌گمل همدیکتاندا ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ وه نوتان
 هه‌به‌هیگیر بوون له‌سهر ره‌وی ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ وه به‌هر ممدی (و ناره‌رووی دویا) تاماوه‌یه‌ک ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾
 ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ له‌میر به‌کینس له‌معا نادم چه‌م‌دو ته‌یه‌کی (پارانم‌وه‌ی) له‌په‌روه‌ردگار به‌وه‌ر گرت ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾
 عیه‌ی (نموش) النی گیرا کرد ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾ به‌راستی هه‌ر شه‌مویه‌گیرا که‌ری مپهرمانه ﴿وَيَجْعَلُ فِيهَا مَنَاصِبَ﴾

﴿فَلْخُذْ حِذْرَها خَبْرًا﴾ ووتسان هه‌سور بیچه خوار وه له به‌هشتت ﴿بِذَرْنِیْ سَعَتِیْ حَتّٰی اَمَّا لَهٗمَاحَا
 له‌گه‌ر له‌منه‌وه رستمورنی به‌کتاب بو هات ﴿فَمِنْ بَیْنِ هٰذِیْنِ﴾ نمو که‌سه‌ی دوا‌ی رستمورنی من که‌وت
 ﴿وَلَا حَافَظٌ عَلَیْهِمْ وَلَا هُمْ یَحْزَنُوْنَ﴾ نه‌ترسیان له‌سهره‌وه به‌خهم ده‌خون ﴿وَلَا یَسْتَفْهِیْکُمْ عَنْ اٰیٰتِیْ﴾ وه
 نه‌وانه‌ی که‌یین بر و بیرون و بیشانه و ناپه‌ته‌کانی نیمه‌یان به‌درو رانی ﴿وَلَا یَسْتَفْهِیْکُمْ عَنْ اٰیٰتِیْ﴾ نه‌وانه‌ی هارون
 و هاروده‌سی ناگرن ﴿فَمِنْ بَیْنِ هٰذِیْنِ﴾ میابدا نه‌مستوه به‌هه‌تا هه‌دای و هم‌میشی ﴿بِیْنِیْ وَبَیْنِیْ﴾
 نه‌ی به‌ی نیسرائیل (به‌وه‌کانی به‌عقوب) ﴿ذٰکُرْ اٰیٰتِیْ حَتّٰی تَعْلَمَ﴾ بیری نمو چا‌کانه بکه‌سه‌وه که
 رشتور من به‌سهر تاندا ﴿وَلَا یُفْهِیْکُمْ﴾ وه به‌یمانی من به‌سهر ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾ تا میشی به‌یمانی نیوه
 به‌سهر ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾ وه هه‌ر له‌من ترس ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾ هه‌روه هه‌ر و ابه‌ی من و قور نه‌ی
 که‌مار دوومه‌ته خوار وه ﴿فَمِنْ بَیْنِ هٰذِیْنِ﴾ که‌پشیمانی به‌یامه‌که‌ی لای نیوه‌یه (ته‌ورات و نسیجی
 ده‌ستکاری نه‌کروا) ﴿وَلَا تَكُوْنُوْا مِمَّنْ یَّحْزَنُوْنَ﴾ وه نیوه‌مه‌ی به‌یه‌که‌مین بی بر و ابه‌ی قور تانه ﴿وَلَا تَكُوْنُوْا
 مِمَّنْ یَّحْزَنُوْنَ﴾ وه بیشانه و ناپه‌ته‌کانی من مه‌گور به‌وه به‌شتیکی که‌م رخ ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾ وه هه‌ر به
 (بی‌فرمانی) من خوتان پاریز ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾ راست و به‌وانیکه‌ل مه‌کدن به‌مار وه و
 درو ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾ حه‌ق و راستی مه‌شار نه‌وه له‌کاتیکدا که‌خوتان نه‌مه‌ده‌ران ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾
 ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾ نویژ بکه‌دن و ده‌کات بده‌ن ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾ وه له‌گه‌ل
 کرموش به‌راندا کرموش مه‌رن (بو خودا) ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾ نایا فرمان به‌سهر خه‌لکیدا
 ده‌ده‌ن به‌چا‌که ؟ ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾ وه خوتان فراموش ده‌کدن ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾ (له‌گه‌ل
 نه‌مه‌شدا) که‌نیوه به‌را وه که‌(ته‌ورات) ده‌خوینه‌وه ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾ ده‌ی نایا زیربانی و تی ناگه‌ن ؟ ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾
 ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾ به‌ما به‌مه‌به‌ر نام گرن و نویژ کردن (بو به‌مه‌سته‌کاتان) ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾ وه
 بینگومان نویژ (نه‌ر کینکی) که‌وره‌و گرانه ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾ مه‌گه‌ر لای نه‌وانه‌ی به‌ی که‌له‌خو له‌ترس
 (خویان به‌ل مارانی) ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾ نه‌ر مه‌مور به‌ر نه‌وانه‌ی که‌دل‌بان به‌خرمه‌ت به‌رو به‌دگریان
 ده‌گه‌ن ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾ وه نه‌وان دل‌بان سو لای نمو ده‌گه‌ریسه‌وه ﴿بِیْنِیْ وَبَیْنِیْ﴾ نه‌ی به‌ی
 نیسرائیل (به‌وه‌کانی به‌عقوب) ﴿ذٰکُرْ اٰیٰتِیْ حَتّٰی تَعْلَمَ﴾ یادی نمو به‌حششانه بکه‌سه‌وه که
 رشتور به‌سهر تاندا ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾ وه من (کاتی خوی) بیری نیوه‌م ده‌به‌سهر هه‌مواندا ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾
 ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾ وه خوتان پاریز له‌روژسک ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾ که‌کس هیچ سو و دینک
 به‌که‌سی تر ناگه‌یه‌بیت ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾ وه هیچ تک‌یه‌کی بو گیرا ماکریت ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾
 وه به‌رمته‌ی لی و به‌ما گیریت ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾ وه نه‌مانه یارمه‌تی مادریں ﴿وَلَا یَفْهِیْکُمْ﴾

﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ (بیریکه سوه) کاتیک که پرگارمان کردن ﴿مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ له ده ست و پیوه سدی
 بیر عه وں ﴿سُوْمُوهُمْ نُوْمُوْهُمُ﴾ که سرای سه ختال پی نه چه شتن ﴿يَمِيحُوْهُمُ﴾
 کوره گانایان سهر دهریس ﴿وَيَسْجُوْهُمُ﴾ وه کهچه گانایان ده هیلمنه وه (بو کاره که ری)
 ﴿وَلَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ وه له ده تاند (لهم سر) سه خته ی به سهر تاند (درا) ﴿بَلَدًا مِنْ رِبْعِهِ عَجَبًا﴾ قانی
 کر ده وه به کی گه وړه سو له پهر وړه د گارتانه وه بومان ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ (بیریکه سوه)
 کاتیک که دهریامان بولت کردن ﴿وَنَحْنُ﴾ و پرگارمان کردن ﴿وَأَعْرَفَ مِنْ قُرُونٍ﴾ وه
 ده ست و پیوه سدی بیر عه ومان خیکاند و موقعی (دهریامان) کردن ﴿وَأَشْرَ طَرُورٍ﴾ له کاتیکدا
 نیوه ته ماشانان ده کردن ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ (بیریکه سوه) کاتیک که به نیسی چل
 شه ومان د به مورس ﴿نَدَّ خَدَّهُ جَنِّ مِنْ بَعْدِهِ﴾ له دوی نه و (روشنی موسا بو کیوی طور)
 گویره که که تان کرد به (خوای خومان و به رستان) ﴿وَأَشْرَ طَرُورٍ﴾ له کاتیکدا نیوه سته مکار بوون
 ﴿نَدَّ عَقَبَ عَكْرٍ بَقِيَّةً لَكَ﴾ نه مکار دوی نه و (گویره که به رستی به تان) لیسان خوش بووین
 ﴿عَدَّ شَكْرًا﴾ ناسویاسی (خوا) بکه وں ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ (بیریکه سوه)
 کاتیک ته ورت و جیا که ره وه (له بیون دروست و مادر و ست) مان دا به موسا ﴿عَدَّ شَكْرًا﴾ بز
 نه وه ی پیوه و بی بن بکه وں ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ (بیریکه سوه) کاتیک که موسا به گه به کی
 ورت ﴿بَقِيَّةً لَكَ عَكْرٍ﴾ نه ی که له که م به راستی نیوه سته متان کرد له حوتان ﴿بَقِيَّةً لَكَ عَكْرٍ﴾
 به گویره که به رسته که تان ﴿سُوْمُوْهُمُ﴾ که واته بکه ریسه وه به به شیمایی بو لای به دی
 هینه رتان ﴿وَأَقْبُوْهُمُ﴾ و خومان بکوژن (بی تاور تان تاوران بارتان بکوژیت) ﴿وَأَقْبُوْهُمُ﴾
 لیکه ﴿نه متان داشته بو خوتان﴾ به به رسته ﴿لای به دی هینه رتان﴾ (واب بیکر) نه مکار (خواست)
 به شیمایی به کی لی گبرا کردن ﴿بَقِيَّةً لَكَ عَكْرٍ﴾ به راستی هه ر خوا به گیرا که ری به شیمایی و
 میهر وانه ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ (بیریکه سوه) کاتی ورتان نه ی موسا ﴿وَدَّ بَيْنَهُمْ﴾ پروات پی
 ماهیس ﴿حَقِّ سِرِّ مَجْمُوعَةٍ﴾ ناخوانه نیسی به ناشکرا ﴿وَأَشْرَ طَرُورٍ﴾ له پر هه وړه تر بشقه یه ک
 لری دس ﴿وَأَشْرَ طَرُورٍ﴾ له کاتیکدا نیوه ته ماشانان ده کردن ﴿وَأَشْرَ طَرُورٍ﴾ له پشان ریند و ومان
 کر ده سوه ﴿مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ له دوی مر دتتان ﴿وَأَشْرَ طَرُورٍ﴾ بو نه وه ی موسایی (خوا) بکه وں
 ﴿وَأَشْرَ طَرُورٍ﴾ وه به وړه سیر مان کرد به سمر مان وه ﴿وَأَشْرَ طَرُورٍ﴾ وه گرو
 و بالده ی شیلانه مان به سهر دپرش و ومان ماردن ﴿وَأَشْرَ طَرُورٍ﴾ (وه پیمان ورتن)
 بحور له و خوار ده پاکانه ی که کر دمان به ورتانان ﴿وَأَشْرَ طَرُورٍ﴾ (له وانه ی ناسویاسی یان کرد)
 ستمیان له نیسه به کرد ﴿وَأَشْرَ طَرُورٍ﴾ به لکو ستمیان له حومان کرد ﴿وَأَشْرَ طَرُورٍ﴾

﴿عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ وویان داوامان بو نکه له‌په‌ر وهر دگوت ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَ أَيْدِيهِمْ﴾ نه‌واو بومان روون نکانه‌وه
 چسور بین نه‌وامانگایه؟ ﴿قُلْ يُقَرِّبُ شَبَابَ عِيسَى﴾ به‌راستی مانگا که مان لی تیت چووه ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾
 نه‌قندور؟ وه به‌راستی قیمه نه‌گه‌ر حواییه‌وی رینحوی وهر ده‌گریس ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ ووتی
 خوا نه‌هر موی ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ به‌راستی مانگایه که بی رانه‌هیرایی به‌نه‌کیلانی ره‌وی
 ﴿وَلَا سِقَیْ خَرَبٍ﴾ وه به‌نه‌واو دیری کشتو کال ﴿مَسْمُومٌ لَا شِیْءَ بِهِ﴾ بی به‌نگ و سی به‌له‌یی ﴿وَلَا
 تَنْفِیْ جِسْمٍ﴾ ووتیان نایستاهه‌والی راست هینا ﴿وَلَا يَخُوفُ وَجْهَكَ دُونِ بَقْعَتِ﴾ نه‌محاسه‌ریان
 بری و خهریت بو نه‌واو (سهر برینه) به‌که‌ن ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ وه به‌ریکه‌به‌وه) کاتیک که به‌کینکن
 کوشیت ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ وه به‌موو نه‌خونانان دوور ده‌خسته‌وه و نازاوه‌نان بوو ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ کشت
 لکشتور؟ وه خواش ناشکرای کرد نه‌وه‌ی نه‌تان شارده‌وه ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ نه‌مح و نه‌مان
 به‌په‌ر چه‌یه‌کی (مانگا سهر براره‌که) له‌که‌سه‌ کوزاره‌که‌بدن ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ نه‌مح و نه‌مان
 شیتوبه) حوا مردووه‌کان ریدوو ده‌کانه‌وه ﴿وَلَا يَخُوفُ وَجْهَكَ دُونِ بَقْعَتِ﴾ و میشانه‌کانی خویقان پیشان ده‌دات
 ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ بو نه‌وه‌ی زیریں و تی بگن ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ له‌پاشان دلان په‌ق بوو
 دوی له‌م (هه‌موو) مو حیرانه ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ دلان وک به‌ره‌به‌لکو زور په‌قتره
 ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ چو نکه به‌راستی به‌ردی و اهه‌یه له‌چه‌بد لاره‌ جو که ناوی لی هه‌ل
 ده‌قولین ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ وه بیگومان هی وایان همه‌به‌ که‌لعت له‌ت ده‌بین و ناوی
 لی دینه‌ده‌ری ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ وه به‌راستی هی وایان همه‌به‌ له‌قرسی خو (له‌لو تکی
 شاخه‌کان) به‌ره‌بیکه‌وه ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ وه خوا بی ناگاسی به‌له‌وه‌ی که‌ده‌بیکه‌ن ﴿قُلْ
 يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ حانایا به‌نه‌مان (نه‌ی موسولمانیه) که (جوو له‌که) پروایین به‌تاییه‌که‌ن
 ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ له‌کاتیکدا ده‌سته‌بدن له‌وان ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ به‌رمو و ده‌ی خوا بی
 نه‌بیست (له‌نه‌ورات) ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ که‌چی له‌پاش تی که‌پیشی ده‌ست کاریین
 ده‌کرد ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ وه نه‌وان ده‌شیان رانی (که‌کارنکی ماره‌وايه) ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ مو و لو
 (جوو نه‌که‌کان) کاتیک تووشی موسلمانان کان موبابه‌ده‌بدن و ت ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ نه‌محش برو مان هه‌دوه (به
 پیعه‌به‌ره‌که‌تان) ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ به‌لام کاتیک له‌په‌مایه‌که‌وه هه‌دیکین به‌هه‌دیکین
 بگه‌شتایه‌ده‌بدن و ت ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ نه‌وه‌یوه نه‌وشنه‌به‌موسولمانان کان ده‌لین
 که‌خوا بو نه‌وه‌ی داس کردوه (له‌نه‌ورات دا) ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ مانده‌وه نه‌وراته‌که‌به‌نه‌لکه‌به‌سهرمانه‌وه
 ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ لای په‌روه‌دگار تان (له‌روزی دواپی دا) ﴿قُلْ يَرْشِدُ أَهْلَهُ﴾ جانا تابا زیربایس و نی

ماگه‌ن؟ ﴿﴾

﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ نایا نه وان مارائی ﴿لَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ که به راستی حواثا گذاره به وری
 که به بهایی نه کن و نه وری ناشکرای نه کن ﴿وَمِنْهُمْ أَصْحَابُ﴾ وه همدبکیان به خوینده ورن
 ﴿لَا يَتَذَكَّرُ﴾ له به راه که (به ورات) مارائی، به بها ناوات و هیوای هیچ و پوچ به بیت
 ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ وه نه وان همر درای گومان ده کنون ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ نه معجا هارار و نیاجوون
 بو نه وانهی ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ که ته وراته (تیکلاره وه) که به دهستی خویان ده و سه وه
 ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ پاشان ده لبی ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ هم (نامه به) له خوا و به ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾
 ناشتکی که می پی مکن ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ ساهاوار و میاجوون بو نه وان له وه که دهستی
 نه وان بو میوینیه وه ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ وه هارار بو نه وان له وری که نه مجامی نه دن ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾
 نه کنون (جه و له که کان) و تیان ناگری دوره همان لی ماکه ویت ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾
 مه گهر چه د پروژینکی (میرار و بهیت) ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ ملن نایا پهماننان له خوره
 وه مگرنوره ؟ (بو نه می که ده لبی) ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ نا خواش پیچه وانهی پدیمانی خوی
 به کات ؟ ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ یان شینکی وه هلد به مش به دم خود وه که نایرائی
 ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ به خیر وانی به همر که سینک خربه به کات ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾
 وه نا و به کی خوی له هه موو لایه که وه دوری داییت و دایگر به وه ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ نا
 نه وانه هار و لی ناگرن ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ نیابدا ده می نه وه به همدیشه می ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾
 ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ وه له و که سانهی که بر وایان هیا و کرده وری باشین کرد ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ له وه
 هار و لی نه هه شش ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ نیابدا ده می نه وه به همدیشه می ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾
 (وه بیر که به وه) کاتیک که به یسانان له حور و له که وه مگرت ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ که هیچ شتیک
 به به رشتن جگه له خوای گه وه ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ وه چاکه بکن له گدل دایک و باوک ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾
 ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ وه له گدل خرمان ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ وه له گدل هه تیوان و همر راند، ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾
 ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ وه قسهی جوان مکن له گدل خه لکیدا ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ وه بوژ مکن ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾
 وه ره کات بدن ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ نه معجا پشتان هه لکرد که مینکان به بیت
 ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾ وه نیوه همر به به ره کانیکهر و (بشت هه لکنون) ﴿وَلَمْ يَتَفَكَّرْ﴾

﴿وَرَأَى أَحَدَهُمْ يَسْعَىٰ﴾ وه (بیرنگه وه) کاتیک په پمانان لی وه گرتس ﴿لَا سَبْكَ لَدَىٰ عَمْرٍأ﴾ که
 خونسی په کتری نه پریژن ﴿وَلَا تَحْزَنْ نَفْسُکُمْ دِیَ عَمْرٍأ﴾ وه خونان دهر بهدر نه کهن له وولاتان
 ﴿ثُمَّ فَرَسَ دَسَّةً نَّشَدَدَ﴾ پاشان پر یاران دا (لسمه نعم په پمانه) وه نیوه (خونان) شابه تی له سهر
 له دمن ﴿ثُمَّ أَشْرَحُوا﴾ تممجا تنوه همر نه وانمن ﴿عَثَرَتْ نَفْسُکُمْ﴾ که به کتری ده کوزن
 ﴿وَتَحْزَنْ دِیَ عَمْرٍأ﴾ وه همدنیک له خونان دهر بهدر ده کهن له وولاتیان ﴿نَظَرُوا
 عَلَيْهِمْ﴾ پشتیوانی (بیگانه) ده کهن دزی نه وان ﴿بِأَنفُسِهِمْ وَآلِهِمْ﴾ به بهدی و دست دریژی ﴿وَرَأَى
 بِأَنفُسِهِمْ سُرًی﴾ وه نه گهر دپاشان بوییتس (له خونان نه پمانکرمه وه) ﴿نَظَرُوا هَٰذَا﴾ برینی یان بؤ ده دمن
 ﴿وَهُوَ مَحْرُومٌ﴾ علیکتر پختر جهه ﴿لَهْ کَمَلْ نَمَهِشْ دَا کَه دهر بهدر کر دیان قهده عه کر وه لیان (پوچی
 کر به وه یان ده کهن و بهمه یان ماکهن) ﴿فَسَمِعُوا سَعِیًّا نَحْیًا وَکُفْرًا﴾ جا نایا بر را ده هینس
 به همدنیک له نوراث و پی بر را دمن به همدنیک نری ﴿فَدَحَرَهُمْ یَقْعَرٌ لَّدَیْهِمْ﴾ جاتولهی
 نه و که سبه که را مکن له نیوه ﴿لَا حَرْفٌ لِّیْهِمْ وَنَحْوُهَا﴾ همر دسواپی و نه داری به نه زیانی دوبادا
 ﴿وَبِهِمْ نَبِیَّةٌ﴾ وه بهم وری دواپشدا ﴿لِرَدُّوْنَ لَیْ شَدَّ ثَدَّهَا﴾ ده گهر پسر په وه بوماو سه ختیرین
 سمرزا ﴿وَمَا لَیْکُمْ عَدُوًّا لِّمَنْ هُوَ﴾ وه خواسی ناگاسی په له وهی که به پکهن ﴿أَوَلَمْ یَكُنْ لَّیْکُمْ
 نَمَانٌ لِّهَٰؤُلَاءِ﴾ شرف و تحووه ندب با تحرووه ﴿کَهْ زِیَانِی جِیْهَانِیَانِ کِری به دوا و و ﴿وَلَا یَخْفَ عَهُمْ
 اَلْعَدُوُّ﴾ نیر نه سربس له سهر سووک ده کریت ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ وه به یار مته تی ده درین و (به پشنگیرین
 ده کرتس) ﴿وَعَدَّ عَدُوًّا لِّمَنْ هُوَ﴾ سویتند به خوا به راستی نیمه نه و رانمان دایه مورما
 ﴿وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَىٰ النَّاسِ﴾ وه دوا به دواي نه و پینه به رانمان مارد ﴿وَهُوَ عَزِیْزٌ لِّمَنْ یَّهْتَبُ﴾
 وه چه سد بیشانه به کی روشمان دایه عیسای کوپی مریم ﴿وَأَنزَلَ رُوحَ قُدُّسٍ﴾ وه پشتیوانیمان
 کرد به جوهر نیل ﴿لَعَلَّکُمْ تَعْلَمُونَ﴾ جا همر کاتس پینه به رانکتان بو بهانایه ﴿یَا بَهْدِی
 اَلْعَمَلُ﴾ به حوریت که به دلی حزمان به بویه ﴿تَسْکَرُونَ﴾ لووت ممر سوون و خونان به گه وه
 گرتووه ﴿فَرَسَ دَسَّةً نَّشَدَدَ﴾ جا ده سته به کتان (له پینه به ران) به درو رانیوه ﴿وَدَرِیْتُ نَفْسُکُمْ﴾ وه
 ده سته به کتان کوشتوون ﴿وَهُوَ نُفُوسٌ عَمٌ﴾ وه (جووله که کان) و تیان (په پینه به ران) دلجان
 دپوشراوه (قولدر او و قسه ی توی ماگاتی) ﴿لَیْ اَمْنُهُ شَتَّ یَخْفَرُهُ﴾ (به حرو وانیه) به لکو خوا
 به مریسی لیکردن به هوی یی بر وایاته وه ﴿نَفِیْلًا مِّنْ نَّفْسٍ﴾ جا که میان هه به بر وایهتس ﴿

﴿وَسَاجِدًا لِّهٖ حَكِيْمًا﴾ کاتیک که‌نامه به‌کیان بوقات (که قورانه) ﴿مِنْ عِبَادِهِ﴾ له‌لایس حواءه
 ﴿مُصَدِّقًا لِّمَعۡيَدِهِ﴾ که په‌مه‌د که‌ری نه‌وراته‌که‌ی نه‌وانه (پش نه‌وی ده‌ستکاری یکن و یگنورن)
 ﴿وَمَكِّيًّا مِّنۢ بَنِيۤ اِبْرٰهٖمَ﴾ وه نه‌وان (جووله‌که‌کان) نه‌و ویش ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ داوای
 رال بوویان نه‌کرد له‌خوا به‌سور نه‌وانه‌ی که‌ی بروا سوون ﴿وَسَاجِدًا لِّهٖ حَكِيْمًا﴾ که‌چی کاتیک
 نه‌و (پنه‌مه‌ر) هی ده‌پس باسی بویان هات ﴿حَكِيْمًا﴾ یی بروا سوون هی ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾
 که‌واته نه‌فریسی حواله‌ی بروایان یی ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾ شتیکی زور خراب بوو که
 خلق بانیان یی فروشت ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾ (نه‌و خرابه‌ش) یی بروویان بوو به‌و قورانه‌ی
 که‌خوا دارد و په‌تیه خواره‌وه ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾ نه‌وی ده‌سو دیانه‌وه بوو به‌وی که‌خودا بربری
 ﴿مِنْ عِبَادِهِ﴾ له‌په‌خششی حوی به‌سور هر که‌سیکدا که‌خوی به‌وی ﴿مِنْ عِبَادِهِ﴾
 له‌به‌نده‌کانی (که موچه‌مه‌ده) ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾ له‌مجانووشی خه‌شم ورنی یه‌ک له‌درای
 یه‌کی خو بوون ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾ وه بو یی بروایان هدیسه سرای ریسو که‌ر ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾
 کاتیک یی یان بوو ترابه بروا به‌ش ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾ به‌وی که‌خوا دارد و په‌تیه خواره‌وه (که
 قورانه) ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾ نه‌یانووت نیمه بروا به‌وه ده‌هینس که‌بو خومان میر دراره‌وه خواره‌وه
 ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾ وه یی بروا نه‌بوون به‌نه‌وی که‌دوای (نه‌ورات) بپراوه (وه‌ک قورانه)
 ﴿وَمُؤٰمِرًا مِّنۢ بَنِيۤ اِبْرٰهٖمَ﴾ له‌کاتیکدا که‌نه‌و قورانه راسته ویشتیوانی نه‌وراته (ی ده‌ستکاری)
 یه‌که‌ی نه‌وامه‌وپه‌راستی ده‌رانیٔ ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾ یی بزچی له‌مه‌ویش پننه‌مه‌رانی
 خواتان ده‌گوشٔ ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾ له‌گه‌ر بروا دار بوون ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾
 سوید به‌خوا به‌راستی مووساتان بو هات به‌چمد بیشانه‌یه‌کی روشه‌وه ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾
 ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾ که‌چی ده‌دوای نه‌و گویره‌که‌تان په‌رست ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾ ییگومان نیوه‌سته‌مکارن ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾
 ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾ (وه‌پیریکه‌مه‌وه) کاتیک که‌په‌یمانسان لی وهر گرنن ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾
 ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾ وه کیوی طورمان به‌رر کرده‌وه به‌سورانه‌دا ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾ (وه‌ووتمان) نه‌وی
 پننه‌داوون (نه‌ورات) باش کاری یی مکن (وتووند ده‌ستی پیوه‌نگرن) ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾ وه‌گوی نگرن
 ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾ (به‌رمان) و تیان بیشان (به‌کر ده‌وه) یی هرمانیمان کرد ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾
 ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾ وه‌به‌سوی سی بروایی یانه‌وه‌دلیان تاو درابو به‌خوشه‌ریستی گویره‌که‌که
 ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾ یی بروا که‌نان چ هرمانیکی به‌دتان یی ده‌دات ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾
 ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾ نه‌گه‌ر نیوه‌بروادران ﴿لَمَّا نَسُوا۟ اَلَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا﴾

﴿وَتَقَرَّبْنَا نَارَ شَيْطَانٍ﴾ (جووله که کان) دواي تهو (شخانه) کهوتن که شته پتانه کان ده یان جوینده وه
 ﴿بِوَحْيٍ لَّكِي﴾ ﴿عَلَّامٌ لِّلْغُيُوبِ﴾ له سرده می پاشایه تی سوله یما دا، وه سوله یما
 بی پروا نه بوو ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به لام شه پتانه کان بی پروا بوون ﴿يَعْتَدُونَ﴾
 نېتر ﴿خَالِكِيَّان ميري جددو ده گرد﴾ ﴿وَمَن يَرْجُ الْفَلَاحَ﴾ هه روده ها نه وهی
 میردراوه ته خواره وه له بابل بز مهر هارووت و مارووت (دوو فرشته بوون) ﴿وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ﴾
 بقره ﴿وه (نه مبه) که میان نیز به ده گرد تا پیاان مهوتایه﴾ ﴿يَسْمَعُ مِمَّا لَا تَحْكُمُ﴾ نېمه هه رتقی
 که روده ی (ناده میراد) پس که واته بی پروا مبه ﴿يَسْمَعُونَ مِمَّا بَعَثْنَا فِي هَذِهِ﴾ نه مبه
 فتری جددوی واده بوون لیانه وه که ژن و میردی پس له پدک جیا بکه وه ﴿وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ﴾
 تحد ﴿تهوان هم جددو و ماتوس ریان به کهس بگه بهس﴾ ﴿لَا يَدْرِي﴾ مه که به ویستی خوا مه بیت
 ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ (نه مبه) واده مبه ﴿وه فیری شیت ده بیس که رپانیان پس ده گد بهی مهك قارنج
 ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ (نه مبه) واده مبه ﴿وه فیری شیت ده بیس که رپانیان پس ده گد بهی مهك قارنج
 حنق﴾ (نه مبه) واده مبه ﴿وه فیری شیت ده بیس که رپانیان پس ده گد بهی مهك قارنج
 رور خراپه له و شته ی که (پروای) خویمایان بی فروشت ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ له گهر پیا ر بیایه ﴿
 ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ له گهر پیا ر بیایه ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ له گهر پیا ر بیایه ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ له گهر پیا ر بیایه ﴿
 حنق﴾ (نه مبه) واده مبه ﴿وه فیری شیت ده بیس که رپانیان پس ده گد بهی مهك قارنج
 پیا ر بیایه ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ له گهر پیا ر بیایه ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ له گهر پیا ر بیایه ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ له گهر پیا ر بیایه ﴿
 ورشه ی جویس و بی ریریه به لای جوله که وه ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ له گهر پیا ر بیایه ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ له گهر پیا ر بیایه ﴿
 چاوه درالیمان له مهر بکه ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ له گهر پیا ر بیایه ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ له گهر پیا ر بیایه ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ له گهر پیا ر بیایه ﴿
 هیه سرای مدهخت ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ له گهر پیا ر بیایه ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ له گهر پیا ر بیایه ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ له گهر پیا ر بیایه ﴿
 نه وانه ی که بی مروان له خاوهن مامه و هاروبش په یلدا که رکان ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ له گهر پیا ر بیایه ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ له گهر پیا ر بیایه ﴿
 که هیچ شتکی باشتان له خاوه یو سیر درپته خاوه موه ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ له گهر پیا ر بیایه ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ له گهر پیا ر بیایه ﴿
 خواش به حششی حوی بز کهسك کهیه وی ته رجان ده کات ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ له گهر پیا ر بیایه ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ له گهر پیا ر بیایه ﴿
 خاومنی چاکه ی گوره مبه ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ له گهر پیا ر بیایه ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ له گهر پیا ر بیایه ﴿وَيَتَذَكَّرُ﴾ له گهر پیا ر بیایه ﴿

«من نسبح من عتبه و نسبح» نه گهر تايه تيك (له تايه ته كاني قورتان) بسير يه وه يان پشنگويي مهدين
 «بانت بحفر منته اويته» يه كينكي تری باشير له و، يان وهك شه ده هيتين «ان عتبه انت الله على كبر
 شي و عتبه» تايه تاييت خوا به سهر هموو شينكدا به ده سه لاته «ان عتبه انت الله على كبر منته اويته
 و الان من» تايه تاييت كه مولكي ناسمانه كان و روي ههر بو خوا به ؟ «و ان عتبه منته اويته من
 و ان لا يسيه» وه هيچ پشتيوان و يار يه ده دريكتان سي يه، خوا به ييت «ان عتبه منته اويته
 رسو عتبه» يان يوه ش ده تانه وي داوي (شتي نه شيان) يكه له پيمه ميره كه تان ؟ «عتبه منته اويته منته اويته
 و ان عتبه منته اويته» كر له مووسا (عليه السلام) «و ان عتبه منته اويته» ههر كه سئ بر وايگو برته وه
 به يي بر وايي «و ان عتبه منته اويته» نه وه ينگومان پني راستي وون كرده وه «و ان عتبه منته اويته
 عتبه» رور له خوا وه نامه كان تا واته خودون «و ان عتبه منته اويته» كه بتا كه نه وه
 به يي سهر و، دواي برو هيتانتان «عتبه منته اويته» له مهر حه سو و ديپك كه له ده رو و پنه وه به
 «و ان عتبه منته اويته» (كه موش) دواي نه وه ي كه راستيه كه يان بو روون بو نه وه «و ان عتبه
 و عتبه» به لام نيوه لييان خوشي بس و چاو بو شيان لي يكه «و ان عتبه منته اويته» تا خوا
 ههر ماني خوشان بو ده يريت «و ان عتبه منته اويته» ينگومان خوا به ده سه لاته به سهر هموو
 شينكدا «و ان عتبه منته اويته» نويسر يكه و ره كات بدهن «و ان عتبه منته اويته»
 خنر «و ان عتبه منته اويته» له چا كه بو خوشان «و ان عتبه منته اويته» لاي خوا ده مستان ده كه وينده وه
 «و ان عتبه منته اويته» ينگومان خوا به يايه موده ي كه ده يكه «و ان عتبه منته اويته»
 (جورنه كه و گروره كان) و تيان كه س ما چي كه به ده شته وه «و ان عتبه منته اويته» مه گهر يه كيك
 كه جورنه كه يه گا و ور ييت «و ان عتبه منته اويته» نه مه تا و تايانه «و ان عتبه منته اويته» پنيان بلني به لگه تان
 به يين «و ان عتبه منته اويته» نه گهر راست ده كه «و ان عتبه منته اويته» (به و اليه) به لكو ههر
 كه سينك به راستي رو و يكا ته خوا «و ان عتبه منته اويته» و له هه مان كاتدا چا كه كار ييت «و ان عتبه منته اويته»
 رنه «و ان عتبه منته اويته» موي هديه ياد داشت له لاي مهر و مرد گار نه وه «و ان عتبه منته اويته» به تر سيجان
 له بهره و به خه ميش ده خون «و ان عتبه منته اويته»

﴿وَيَذَرُكَ يَرْجِعْهُ قَوْمٌ يُبْذَرُ﴾ (بیرنکمره وه) کاتیک که تیراهیم و یسماعیل باغه کانی
 که عبیدان بهر ده کرده وه ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (دهیاموت) خوابه نهام کرده وه بهمان
 لسی گیراپکه بهراستی همر توی پیسوری رانا ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ خوابه همر دور کمان
 بکه نه گویراپه له وه زمان بهرداری خوت ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ وه له وه شمس گه لیث بکه
 به همر مانسردری خوت ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ وه پښگانانی خواپهر مستمان پشان بده ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ وه
 به شیمان گیراپکه ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ بهراستی همر توی گیراکری به شیمانی و بهرمان ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾
 ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ خوابه له ساو وه کانه اندا پیسمریک سیره له خویان ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾
 ایستک ﴿ثَابِتٌ كَانِي نُورِيان به سمر دا بهوینه وه﴾ ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ و نجکمه ویر کیفره ﴿قورنای و
 دانایی یان بیر بکات و پاکیان بکاته وه﴾ (له همر و گوماهیگ) ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ بیتگومان همر توی
 به توی دانا ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ بر همر کی رو و ور نه گیری له قاییس تیراهیم ؟ ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾
 مه گهر که سیک که خوی گیل و به قام کردیت ؟ ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ سوتلین بیتگومان تیراهیمان
 همر بزارد له دویساد ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (له لسی بزارد) له کاتیکدا خوابی همر سوو گویراپه له وه زمانسردری
 ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (تیراهیمیش) ووتی و اخوم سپارد به بهر و ردگری جهانیان ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾
 ووتی بهر بر همر سیه و هقوت تیراهیم و به عقوب ناموزگری کور کانی خویانیان کرد که
 همر مانسرداری خوین ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (وه همر به که یان بیان و ت) پر له کانم خو ناییس
 به کت به رستی مو همر مزار دوون ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ که واته همر به موسولمانیتی به بیت ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾
 ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (لهی خواوم نامه کان) نایا نیوه نامه بهوون کانی به عقوب
 له سمر همر گداپوو ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ کانی به کوره کانی ووت دوی مس کی
 همر رستن ؟ ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (نه وانیش) ووتیان خوی ترو باو و باپیرانت ده بهر سنین
 ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ که خوی تیراهیم و یسماعیل و یسماعیل که خوی به کی تاک
 و نه بهایه ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ وه نیمه ش همر مانسردار و گویراپه لسی نهوین ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ تهو
 پیسره بهرانه ده ستمیه ک بوون تیره ریس ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ همر چیدن کرد بو خویانیان
 کرده (نیوه ش) همر چی بکه یز خوتانی ده کمن ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ وه لیوه بهر پر سپار
 نین له کرده وی نهوان ﴿وَبِذَرْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾

﴿سَمْعُ شُعْبٍ مِّنْ نَّاسٍ﴾ همدی مهران و گیل و نه‌قام له‌جه‌لک ده‌لی ﴿مِنْهُمْ مِّنْ جَاهِلٍ كَافٍ عَنِهَا﴾
چس موسلمانانه کانی و هر گیترا له‌رو و گه‌یان که جاران له‌سوری سوو ﴿فَرَسَ شَرْقٍ وَ شَرْقٍ﴾ بلی
پرزده‌لات و رزق‌ذا و همه‌سوی مولکی خواهه ﴿بِهِدَى مِّنْ يَّسْرٍ مُّسْمِرٍ﴾ کئی یوی ریسوویسی
ده‌کات بو ریماری راست ﴿وَكَيْدٌ جَعَلَ لَهُمْ دَنَاقٌ﴾ هر و ده‌ها کردمان به‌گه‌لینکی میانه‌ده‌ر
ماسا و ده‌ای هه‌لیزار ده‌هه ﴿لَا تُكْرَهُ شُهُدَاءُ يَدْعُونَ بِكُلِّ رُءُوسٍ مَّعْكُودٍ شَهِيدٍ﴾ تاینه‌ش‌هید و چاودیر
به‌سور خه‌ل‌کوهه و بیعه‌مبه‌ریش ﴿شَاهِدٌ وَ جَاوِدٌ بِبَيْتٍ بِمَسَدٍ ثَوْدٍ﴾ و ده‌جفت‌لینه‌ی بی‌کت
عنیه ﴿ثَوْدٍ وَ گه‌په‌ی که جاران له‌سوری بو ریت به‌مانگیرا (به‌رو و گه‌له‌پاشان گورپمان به‌گه‌په‌)
﴿لَا يَمْتَرُ مِنْ يَشْخَرُ رُءُوسٍ﴾ نه‌پها بونه‌وه‌ی دهر بکه‌ویت کی شوین بیعه‌مبه‌ر ﴿بِهِدَى مِّنْ يَّسْرٍ مُّسْمِرٍ﴾
﴿مِّنْ يَّسْرٍ مُّسْمِرٍ﴾ له‌وانه‌ی که پاش گه‌رده‌بته‌وه ﴿وَدَّ مَسَدٌ كَيْدٍ﴾ و ده‌په‌استی (هم گورپه‌)
کردینکی رور گه‌وره‌و گران بوو ﴿لَا يَلْزَمُ يَدَّيْهِ نَهْ﴾ مد گه‌ر لای نه‌وانه‌ی که خوا ریسوویسی کردوون
﴿وَدَّ مَسَدٌ لِّلَّهِ نَصِيبٌ مِّمَّا يَصْرِفُ﴾ و ده‌خوا‌ی گه‌وره‌سروا (و موئزه‌کانی جاران) تانی به‌رایه‌ نه‌داوه
﴿بَيْتٍ لِّمَنْ نَّاسٍ﴾ به‌په‌ستی خواهه‌گه‌ل خه‌ل‌کیدا ﴿ثَوْدٍ وَ رُءُوسٍ﴾ دلسوری میهره‌بانه ﴿فَدَسْرِي نَصِيبٌ
وَ جَهَنَّمَ نَصِيبٌ﴾ به‌په‌استی نیمه‌گه‌رانی پرو و خسارت پرو به‌ماسمان ده‌پیش ﴿مَسْوَئِلٌ﴾ ده‌ی سوئیده‌خوا
پوریت ده‌کینه ﴿بِهِدَى مِّنْ يَّسْرٍ مُّسْمِرٍ﴾ پرو گه‌په‌ک که به‌سه‌مدت بی و رازی بیت بیس ﴿وَدَّ مَسَدٌ شَرْقٍ مُّسْمِرٍ﴾
﴿لَحْرٍ﴾ لیت پروت و ده‌چهر خینه‌ به‌رو لای که هیه (مسجد الحرام) ﴿رَحِثٌ مَّسْمِرٍ﴾ نه‌وش له‌ی
موسلمانان له‌ده‌ر لایه‌ک بوون ﴿وَدَّ مَسَدٌ شَرْقٍ مُّسْمِرٍ﴾ (له‌موئزه‌دا) پروتان بکه‌نه‌توئی به‌رو (مسجد
الحرام) ﴿وَدَّ مَسَدٌ رُءُوسٍ﴾ به‌په‌استی نه‌وانه‌ی به‌په‌راویان پینه‌راوه ﴿بِهِدَى مِّنْ يَّسْرٍ مُّسْمِرٍ﴾
چاک نه‌راض که نه‌مه‌شتینکی راسته‌له‌ به‌رو مرد گاریانه‌وه ﴿وَدَّ مَسَدٌ شَرْقٍ مُّسْمِرٍ﴾ و ده‌خودا بی‌ناگا
سی به‌له‌وه‌ی که ده‌په‌کن ﴿وَدَّ مَسَدٌ رُءُوسٍ﴾ و ده‌په‌راویان پینه‌راوه ﴿بِهِدَى مِّنْ يَّسْرٍ مُّسْمِرٍ﴾
به‌لگه‌و بیشانه‌هید بی هینیت‌وه‌ بۆ نه‌م خاوه‌ن مامه‌ و به‌راوانه ﴿مَسْمِرٍ مُّسْمِرٍ﴾ دوا‌ی پرو گه‌ی نز
ماکه‌وون ﴿وَدَّ مَسَدٌ شَرْقٍ مُّسْمِرٍ﴾ و ده‌توش دوا‌ی پرو گه‌ی نه‌وان ماکه‌وویت ﴿وَدَّ مَسَدٌ شَرْقٍ مُّسْمِرٍ﴾
بتین ﴿وَدَّ مَسَدٌ دَوَّی پرو گه‌ی به‌کتری ماکه‌وون ﴿وَدَّ مَسَدٌ شَرْقٍ مُّسْمِرٍ﴾ سوئید بیت نه‌گه‌ر تو دوا‌ی
ناره‌رو و ده‌کامی نه‌وان بکه‌ویت ﴿مَسْمِرٍ مُّسْمِرٍ﴾ دوا‌ی نه‌و زانیت‌ی که (به‌سرووش) بۆت
هاتووه ﴿وَدَّ مَسَدٌ رُءُوسٍ﴾ به‌په‌استی نه‌و کاته‌نو له‌سمنکاران ده‌بیت ﴿وَدَّ مَسَدٌ رُءُوسٍ﴾

﴿اَبَسَ اَتَيْتُكُمْ نَكَبًا﴾ نهواتي که په راومان پي داوون ﴿بَعْرِوْهُ اَكْبَرُ يَرْوَبُ اَبَسَ﴾ پيمه مهر پي
 دهاس وک چون کور ووه ووه کامي خويان دهاس ﴿وَبِزْزِ مَهْمُ﴾ بيگومان کو مه ليث له وان (له نه هني
 کتاب) ﴿يَا كَتَبُ اَحَقَّ﴾ نه وراسي به دهشار ووه ﴿وَهْتِ يَعْزُوبُ﴾ له کانينکدا نه وان ده راس (موحه مهده
 پيمه مهره) ﴿يَا مَرْيَمُ﴾ راست نه وويه (که مروت هاتووه) له پهر و مرده گارتموه ﴿وَلَا تَكُونِ مِنَ
 الضَّالِّينَ﴾ که وانه له گومانداران مهه ﴿وَبِكْرِ وَجْهٍ﴾ وه ده سور که ليث روو گيه کي مه به
 ﴿هَرُفُوبٍ﴾ که پروي تي ده کات ﴿هَسْبُكَ حَرِيْرٌ﴾ دهی دهست پيشکاري بکه له کرد در چاکه کاند
 ﴿اَبَسَ مَرْكُوبٍ﴾ له مهر کوي هس ﴿يَا بَعْثُ مَهْمُ﴾ خودا ده مووتان کو ده کانه ووه ﴿يَا اَبَسَ مَرْكُوبٍ﴾
 شتي وديتر به راستي خوا به ده سه لانه به مهر ده سور شينکدا ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ له مهر کوي
 چو ويته ده ووه (به سه مهر) ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ رووت و مر بگيره بولاي که دهی پيرور
 ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ وه نه و روو کرد دهت راسته و له پهر و مرده گارتموه په ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ خوداي ناگامي به له ووي که ده بکه له ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ له مهر کوي چو ويته ده وي ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾
 است چي حريه ﴿له کاتي نويز کردندا﴾ رووت و مر بگيره بولاي که دهی پيرور ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾
 وه تيرهش (لهی مو سلما نيه) له مهر کوي سوو ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ روو و مر بگير بولاي ته
 (که هبه) ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ تا بيانوي حهلکسان به به نه مهر ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ مه گهر
 ستم کاهه کايان ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ حاليان مه ترس ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ و له من ترس ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾
 بول ووي به خوشي خومان به ته واري به مهر د برزم ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ وه به لکور پياري راست
 بگير ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ وه که ده وانه مان کرد ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ له ناواندا ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ پيمه مهر پي
 خوتان ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ که نايه نه کاتي نيمه تان به مهر داي چو ويته ووه ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ وه دل
 و ده رووتان پاکتان مکه ووه وه فیران کات ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ فیری قور تان ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ وه فیری دانايي
 (ده سو ووهی خوي) ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ وه فیران کات ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ نه و شتانهی که به تان
 ده راسي ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ که وانه يادم بکه له ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ به پيش يادن بکه له به کهم
 ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ وه سو ياسم بکه له ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ پي به ران و ماسو ياسيم مه که له ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾
 نه و نه که سانهی که برو تان هياوه ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ پشت به مستي ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ به خور گر تان
 ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ و ويتر (کردن) ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾ به راستي خواهه گه ل حور اگرا نه ﴿وَبِزْزِ حَرِيْرٌ﴾

﴿وَلَا تَقْرَأُوا﴾ هەر گیر مه‌لی ﴿بِتَرْجُمَٰنٍ﴾ نه‌و که‌ساته‌ی ده‌گورنیش ﴿وَلَا تَقْرَأُوا﴾ هەر یگه‌ی حوادا
 ﴿تَمُوتُ﴾ مر دوون ﴿بِلَا حِسَابٍ﴾ به‌لک‌و ریدوون ﴿وَلَا تَقْرَأُوا﴾ به‌لام نیوه هه‌ستی بی‌ناک‌ن
 ﴿وَلَا تَقْرَأُوا﴾ سوینه به‌حوا تاقیشان ده‌که‌پشه‌وه ﴿بِتَرْجُمَٰنٍ﴾ به‌هه‌دیتک ﴿وَلَا تَقْرَأُوا﴾ له‌ترس
 ﴿وَلَا تَقْرَأُوا﴾ و مرستی ﴿وَلَقَدْ﴾ و که‌م بوونی ﴿مَنْ﴾ مال و دارایی ﴿وَلَا تَقْرَأُوا﴾ و خه‌لکی (که‌س
 و کارتان) ﴿وَلَقَدْ﴾ و نه‌رو و بووم ﴿وَلَقَدْ﴾ جامه‌ی نه‌ده‌ده ﴿تَقْرَأُوا﴾ به‌حق و اگران ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌و نه‌ی
 ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده ﴿وَلَقَدْ﴾ که‌له‌گه‌ل دوو چاری سه‌ختی و به‌هه‌مته‌ی و ناخوشه‌یک سوون ﴿وَلَقَدْ﴾ ده‌لیس
 ﴿وَلَقَدْ﴾ به‌ر جه‌نم ﴿وَلَقَدْ﴾ نیمه‌هه‌ر می‌خواهین و هه‌ر بۆلای تمویش ده‌که‌رینه‌وه ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌و نه
 ﴿وَلَقَدْ﴾ سه‌لوت شریکه‌ی و حه‌مه‌ی ﴿وَلَقَدْ﴾ دروود و نه‌ره‌یی نه‌سه‌ر نه‌واندا نه‌داریت له‌لایه‌ن په‌رو مه‌ر دگاریانه‌وه
 ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده ﴿وَلَقَدْ﴾ و نه‌وانه‌ نه‌وه که‌سه‌ان هیدا به‌تیا و ده‌گر نه‌وه ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده
 به‌راستی سه‌فا و مه‌روه ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده کانی (دیی) خوان ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده که‌سه‌یک
 حه‌جی مالی خوای کرد ﴿وَلَقَدْ﴾ یا هه‌م مه‌دی کرد ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده عیده ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده و تاواسی ناگات ﴿وَلَقَدْ﴾
 بطرف به‌د ﴿وَلَقَدْ﴾ که‌هاتو چو سه‌می بیوان سه‌فا و مه‌روه بکات ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده حیر ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده که‌سه‌یک به‌ده‌ده و زووی
 خوی چا که‌به‌کی کرد ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده شاکر عیده ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌وه بیگومان خودا سوپاسگور ارینکی رانایه ﴿وَلَقَدْ﴾
 ﴿وَلَقَدْ﴾ بیگومان نه‌وانه‌ی ﴿وَلَقَدْ﴾ ده‌بشار نه‌وه ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌وه‌ی که‌مارد و نه‌مانه‌نه‌ه خواره‌وه
 ﴿وَلَقَدْ﴾ له‌نا به‌ناسی و خوش و ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده بی‌نمایی ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌وه‌ی که‌دو و نه‌مان
 کرده‌وه سه‌وه ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده که‌س خه‌لکی ﴿وَلَقَدْ﴾ له‌نامه‌ی نه‌ورات و نه‌حیل (دا) ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌وه به
 ﴿وَلَقَدْ﴾ خودا نه‌مه‌تیا لای ده‌کات ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده نه‌جور ﴿وَلَقَدْ﴾ وه‌مه‌ره‌تک‌رانیش نه‌فره‌تیا بی‌ده‌که‌ن
 ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده که‌مه‌گر نه‌وانه‌ی ﴿وَلَقَدْ﴾ که‌به‌شیمان بوونه‌وه ﴿وَلَقَدْ﴾ وه‌کرده‌وه‌ی چا کیان
 کرد بی و ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌وه‌ی شاردی و نه‌مانه‌وه) ناشکر اپان کرد بی ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌وه‌ی که‌نه‌وه ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده
 به‌شیمانان لای گیر ده‌که‌م ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده نه‌جیز ﴿وَلَقَدْ﴾ وه‌هه‌ر مسم گیر اکه‌ری مه‌ره‌بسان ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده
 سک‌و و به‌راستی نه‌وانه‌ی می‌برو و سوون ﴿وَلَقَدْ﴾ و مر دوون ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده و بی‌برو و سوون
 ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌وانه ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده نه‌وه ﴿وَلَقَدْ﴾ له‌سه‌ره‌بانه‌ به‌فرمی خوا ﴿وَلَقَدْ﴾ وه‌ریشه‌کی ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده
 خه‌لکی به‌تیک‌ری بی ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده عیده ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده عیده ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده عیده ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده عیده
 له‌سه‌ر سووک ناگرینه‌وه ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده عیده ﴿وَلَقَدْ﴾ وه‌دوانا خرنش له‌سه‌را ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده عیده ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده عیده
 ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده عیده ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده عیده ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده عیده ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده عیده ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده عیده
 به‌دیت ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده عیده ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده عیده ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده عیده ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده عیده ﴿وَلَقَدْ﴾ نه‌ده‌ده عیده

﴿وَهُدَّ بَيْنَ أَلْفٍ﴾ کاتیک پشان بووتریت ﴿تَنْفِثُوا نَارَ آتَمَ﴾ شویس شو (قورئان) ه نگوون که خوا
 مار دویته خوار وه ﴿وَأَوْبَقَ سَبْعَ مِائَةٍ﴾ دهلین بهخیر بهلکو شویس شو وه ده که ورس ﴿أَقْبَسَ عَيْنَهُ﴾
 ه بهن ﴿که باوو باپیر انمان له سهری بوون ﴿وَأَوْصَلَ مَاءَ الْوَهْمِ﴾ ته گهر چس باوو باپیر انیشین
 ﴿لَا يَمْنَعُهُ شَيْءٌ﴾ هیچ نی به گیشتبیل ﴿وَلَا يَمْنَعُهُ﴾ و گومرا بووس (پنمایش ره به گرن)
 ﴿وَمَنْزِلَ مَنَ عَمْرٍو﴾ وه سموریه نی بووس پروایانه ﴿حَكَمْتُ أَنِّي نَسِيتُ﴾ وهک به کیش وایه که
 ده سگ له نازه لیک بکات ﴿يَذَلُّ لَتَمَّ لَدُنَّ عَمْرٍو﴾ ته بیا دهنگ و هوار وه که بهین هیچ نیستی
 ﴿صَلَّ﴾ له مانه که پر ﴿نَكَرَ﴾ لال. (له ورتنی قسه ی دروست) ﴿عَلَى﴾ کویر (له بیسی ری
 ی راست) ﴿لَهُمُ لَا يَمْنَعُهُ﴾ بویه نی ناگن و زیر بیس ﴿يَنْبَغِي لَدُنَّ عَمْرٍو﴾ ته ی له که س به ی
 که پرواتان هتاره ﴿حَكَمُوا﴾ بحون ﴿مَنْ خَسِبَ مِنْ عَمْرٍو﴾ لهو خوار دهه سی به پاکانه ی
 کرد و مانه به پرویشان ﴿وَأَتَمَّ كُرُونَهُ﴾ وه سو بایسی خوا بکون ﴿مَنْ حَكَمُوا بِأَقْبَسَ عَيْنَهُ﴾ له گهر
 ئیوه هه ره نه ده به رستی ﴿بِأَسْ حَرَمَ عَمْرٍو﴾ نه وه ی (که خوا) نه ده ده ی کرد وه لیکان ته بیا
 ﴿أَقْبَسَ﴾ مرد در وه بوو ﴿وَنَدَّ﴾ و خوئی (ی روشتو) ﴿وَبَحَمَ نَجْمَهُ﴾ و گوشتی به رار ﴿وَرَأَى﴾
 به ﴿وَنَدَّ﴾ که سهر برایی ﴿مِنْ نَدَّ﴾ (به ماوی) خهیری خواره ﴿مَنْ أَمْرٍو﴾ ته مین هه که سیت
 باچار بوو (به خوار دی به کیک له مانه) ﴿عَمْرٍو﴾ بهی یاخی بوون ﴿وَنَدَّ﴾ و دهر چوون له سنوور
 ﴿وَلَا يَمْنَعُهُ﴾ نه وه هیچ گوا بیکسی له سهر سی به ﴿بِتْ نَدَّ عَمْرٍو رَجُلٌ﴾ بگومان خوا سی
 خوشبووی مبه ره یانه ﴿مَنْ نَدَّ مَسْ بَعْدَ نَدَّ مَسْ نَدَّ﴾ بینگومان نه وانه ی نه وایه تانه ده شار نه وه
 که خودا مار دویته خوار وه ﴿مَنْ أَمْرٍو﴾ له نه ورات ﴿وَشَرَّوْزْ﴾ و ده یگور به وه ﴿بِهْ نَدَّ﴾
 لیل ﴿به رخیکسی کهم ﴿رَبَّتْ﴾ نه وانه ﴿مَنْ نَدَّ مَسْ بَعْدَ نَدَّ مَسْ نَدَّ﴾ ناگر به بیت هیچی تر ناچیکه
 سکانه وه ﴿وَلَا يَمْنَعُهُ مَسْ بَعْدَ نَدَّ مَسْ نَدَّ﴾ وه خوا له پروزی دواپی دا قسه پان له گهل ماکات ﴿وَلَا
 بِرَحْمَتِهِ﴾ و پاکیان ماکاته وه ﴿وَبِهْ عَمْرٍو نَدَّ﴾ و سرای سه خیان ده بیت ﴿وَأَتَمَّ نَدَّ مَسْ
 نَدَّ مَسْ نَدَّ﴾ نه وانه که ساینکی که گومرایی یان کری ﴿بِأَقْبَسَ﴾ به ریموویس ﴿وَنَدَّ مَسْ
 نَدَّ مَسْ نَدَّ﴾ وه سرا (یان کری) به لی خوشبوون ﴿وَمَنْ نَدَّ مَسْ نَدَّ مَسْ نَدَّ﴾ نای چند خوارا گرن له سهر
 ی گر ﴿وَلَا يَمْنَعُهُ مَسْ بَعْدَ نَدَّ مَسْ نَدَّ﴾ نه وه (هه مووی) به مووی نه وه به که خوا کتیه (پروزه) کانی
 مار دویته خوار وه به راستی ﴿وَرَأَى مَسْ نَدَّ مَسْ نَدَّ﴾ وه بینگومان نه وانه ی دو به ره کیان نیکه ورت ﴿وَلَا
 أَمْرٍو﴾ له به ورتاندا ﴿بِأَقْبَسَ عَمْرٍو﴾ له دو به ره کیه کی (وادان) که دورن (له بهک
 که ورت) ﴿

﴿مَنْ خَافَ﴾ نه مېړه هره که سپېت تر سا ﴿مَنْ مَوَّعَ﴾ نه و مېړه تکار ﴿خَفَ نَ شَدَ﴾ که هله یدې گوماهیت
 بکات ﴿فَاشْخَبَ﴾ ښه ځا (نه و که سه) مېړه تګرانی پېت پېنې ﴿وَلَا يَشْرَعُ﴾ نه و مېړه گوماهیتکی له سهر
 نی په ﴿وَلَا يَشْرَعُ﴾ مېړه استی خودا لېخوش یو به مېړه یی په ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی
 نه وانه ی که پرواتن هتاوه ﴿كَبِ يَصْخَرُ﴾ ځپ تږ روزوونان له سهر نو و سراه و فمر زکراوه ﴿حَقَّ﴾
 کب تږ تږ م قېصکښ همر و مک چو و فمر زکراوه له سهر نه و نه وانه ی له پېش تږ و دابوون ﴿يَصْخَرُ﴾
 تږ تږ بږ نه و مېړه ی خو تږ پیا یرن له خودا تر من ﴿يَا مَعْزُودَ﴾ (پرو و تږ نه سهر نه و زکراو)
 چه د پرو و تږکی دپاری کراوی ژمیر او ﴿مَنْ مَكَابَ يَصْخَرُ﴾ جا همر که سپېت له تږ و نه خوش یو
 ﴿وَلَا يَشْرَعُ﴾ یدې نه سه نه و دابو و (و نه پرو و نه و) ﴿يَصْخَرُ﴾ مېړه یی پراخه نه و پېوېسته به نه و دپاری
 نه و پرو وانه ی (به پرو و نه و) نه وای بکاته و نه و پرو وانه ی تر دا ﴿وَلَا يَشْرَعُ﴾ و نه پېوېسته
 له سهر نه وانه که زږ به دپاری نه و نه و نه وای بکاته و نه و پرو وانه ی (و نه پرو و نه و) ﴿يَصْخَرُ﴾
 پېنې (پېنې له سهره) ، که خوراکی هراړیکه ﴿مَنْ مَكَابَ يَصْخَرُ﴾ نه مېړه هره که سپېت زږ تر
 پېنې بکات نه و نه و دپاری یو ﴿وَلَا يَشْرَعُ﴾ و نه مېړه به پرو و نه و بس بږ خو تږ دپاری
 ﴿يَصْخَرُ﴾ نه مېړه برانې ﴿يَصْخَرُ﴾ نه مېړه برانې ﴿يَصْخَرُ﴾ نه مېړه برانې
 قورنی تږ دپاری نه و نه و دپاری یو ﴿يَصْخَرُ﴾ نه مېړه برانې ﴿يَصْخَرُ﴾ نه مېړه برانې
 ﴿مَنْ مَكَابَ يَصْخَرُ﴾ نه مېړه برانې ﴿يَصْخَرُ﴾ نه مېړه برانې ﴿يَصْخَرُ﴾ نه مېړه برانې
 تږ تر ﴿يَصْخَرُ﴾ نه مېړه برانې ﴿يَصْخَرُ﴾ نه مېړه برانې ﴿يَصْخَرُ﴾ نه مېړه برانې
 مېړه یی و نه مېړه برانې ﴿يَصْخَرُ﴾ نه مېړه برانې ﴿يَصْخَرُ﴾ نه مېړه برانې
 نه و پرو وانه ی بکاته و نه و دپاری یو تر دا ﴿يَصْخَرُ﴾ نه مېړه برانې ﴿يَصْخَرُ﴾ نه مېړه برانې
 ﴿وَلَا يَشْرَعُ﴾ نه مېړه برانې ﴿يَصْخَرُ﴾ نه مېړه برانې ﴿يَصْخَرُ﴾ نه مېړه برانې
 دپاری تږ مانګه که (بګر) به نه وای ﴿وَلَا يَشْرَعُ﴾ نه مېړه برانې ﴿يَصْخَرُ﴾ نه مېړه برانې
 له سهر نه و نه و دپاری یو که کړووی ﴿وَلَا يَشْرَعُ﴾ نه مېړه برانې ﴿يَصْخَرُ﴾ نه مېړه برانې
 ﴿وَلَا يَشْرَعُ﴾ نه مېړه برانې ﴿يَصْخَرُ﴾ نه مېړه برانې ﴿يَصْخَرُ﴾ نه مېړه برانې
 قېرې نه وای بګر مانګه که (بګر) به نه وای ﴿وَلَا يَشْرَعُ﴾ نه مېړه برانې ﴿يَصْخَرُ﴾ نه مېړه برانې
 هره کاتګر هاور و مرام نی بګر ﴿وَلَا يَشْرَعُ﴾ نه مېړه برانې ﴿يَصْخَرُ﴾ نه مېړه برانې
 و نه و پرو وانه ی بګر ﴿وَلَا يَشْرَعُ﴾ نه مېړه برانې ﴿يَصْخَرُ﴾ نه مېړه برانې

«وَقَدْ نَفَخْتُ فِيهِ نَفْسِي» بیان کوزن (کافران) لعن و شونی هستند که وصال یورن به سدریاند
«وَأَنْفَخْتُ فِيهِ» و ده دریاں بکن «بِشَیْءٍ خَرَجْتُ» لعو شونیانهی که نیو میان لی دمر کرد و «وَبَعْدَ أَنْفَخْتُ
أَنْفَسِي» لافان له پنی به کتابوستی خوی گموره له خملک کوشی سمخت و گموره «وَلَا تَنْفَخُوا فِي جَمْعِيَانِ
لَه گهن مه کن «بَعْدَ تَنْفِخِ تَخْرُجْ» له لای مر گمونی که همدا «حَتَّى تَنْفَخُوا فِي» ن نهوان لهوید به جمعی
له گهلان دا «بَارِئُونَ» نهمحانه گمر جمعی له گهلاندا «وَتَنْفَخُوا» نیوش بهدگی له گهلاندا «تَكْرَارًا
أَلْفَ مَرَّةٍ» نهمده تولی بی پروا بار «وَبِشَیْءٍ خَرَجْتُ» به لام نه گمر دستیان هملگرت (له جمعی) «وَاللَّهُ عَفْوٌ
رَحِيمٌ» نهمو خوی گموره لی خوشبو و میهر مانه «وَتَنْفَخُوا» جمعیان له گهل بکن «حَتَّى لَا تَكُونَ
بَشَرًا» تادوز سایندی یونیس و هاولن بریاران مبعی «وَبِشَیْءٍ خَرَجْتُ» و مایس و ملکه چی هریو خوادیت «وَبِشَیْءٍ
خَرَجْتُ» نه محاله گمر دستیان هملگرت «وَتَنْفَخُوا» نیر دست دریزی سی به «وَاللَّهُ عَفْوٌ رَحِيمٌ» مه گمر له سدر
سندم کاران مبعیت «وَتَنْفَخُوا» ویری مانگی حرام بهر اندر بهر گر نی نهوانه بزم مانگی
حرام دهیت «وَتَنْفَخُوا» شکامی هریو بریکش تولی همیه «فِي شَیْءٍ خَرَجْتُ» جا هدر که سیب
دهست دریزی کرده سمرتان «وَتَنْفَخُوا» نیوش دست دریزی بکه به سدری «بِشَیْءٍ خَرَجْتُ» به وینهی دست دریز کرده که
که حوا «بِشَیْءٍ خَرَجْتُ» له گهل باریر کارانه «وَتَنْفَخُوا» وه دارایی خوتان به دست بکن به
پی ی خوادا «وَاللَّهُ عَفْوٌ رَحِيمٌ» وه بهدستی خومان خوتان مه خمه نیچو و نه وه «وَأَحْسَنُ» وه
چاکه بکن «وَاللَّهُ عَفْوٌ رَحِيمٌ» به راستی خواجا که کارانی خوش دعوت «وَأَحْسَنُ» و تفسیر به
حاج و عومره (نان که دست پن کرد) نهمایو خواه نهواوی بیکه «وَاللَّهُ عَفْوٌ رَحِيمٌ» نهمحانه گمر هدر
(قمه هه کمران) «وَتَنْفَخُوا» نهمو سا چنان سو هلسور له قوریانی (سدری سرن) «وَاللَّهُ عَفْوٌ رَحِيمٌ»
و سمرتان مه تاش «وَتَنْفَخُوا» باقوریان به کمه گانه چی دیاری کرای خوی «وَاللَّهُ عَفْوٌ رَحِيمٌ»
میت «نهمحا هدر که سیب له نیو به خوش بو «وَتَنْفَخُوا» یان دارانک له سدریدا بو «وَتَنْفَخُوا»
بر صیار «نه گمر سدری تاشی» بریتی بک بدات که ووزو (ی سی ووزو) «وَتَنْفَخُوا» یان خیرینک
یان قوریان به بکات «وَتَنْفَخُوا» جا کاتیک دلایا یورن (ترس میو) «وَتَنْفَخُوا» نهمحا لهو که سدری
به هر مه ند بو به به جیهنیانی عومره «وَتَنْفَخُوا» تا کاتی حاج «وَتَنْفَخُوا» نهمو چی بو هلسور به
قوریانی (بیکات) «وَتَنْفَخُوا» وه نه گمر به کیث نه میو «وَتَنْفَخُوا» باسی ووزو بهر ووزو بیت
له کاتی حجهدا «وَتَنْفَخُوا» وه دعوت ووزی تریش کاتیک گمر انه وه «وَتَنْفَخُوا» نهمه دهیت ده
ووزی نهواو «وَتَنْفَخُوا» حصری سدری تاشی «وَتَنْفَخُوا» نهمو بو که سیب که (حوی) و کس و کاری دانبشتوی
دهور و سدری (مسجد الحرام) مبعیت «وَتَنْفَخُوا» وه له خوا نرس «وَتَنْفَخُوا» وه برانس «وَتَنْفَخُوا»
نیفاب «که به راستی خواخاومی توله و سرای سمخته»

﴿لَا تُحِبُّ أَشْهَرُ مَقْلُومَتٍ﴾ (کاسي) حج له چنه مانگيکي دپاري کړاودايه ﴿فَمَنْ هَرَمَ فِيهِمْ نَحْبُ﴾
 نه معا هره که سبک له مانگانه دا حج له سهر خوي پيوست کرد ﴿وَلَا رَفْ﴾ مانتر نه چنه لای
 رن ﴿وَلَا مَقْلُومَةٍ﴾ وه به دکاري به کات ﴿وَلَا رَفْ﴾ وه بهه قاله به کات ﴿وَلَا نَحْبُ﴾ له حج جدا
 ﴿وَمَا مَعْلُومٌ مِنْ حَتَرٍ﴾ وه هره چي بکه له چا که ﴿يَمْنَعُهُ نَهْ﴾ خوابي ي دهراني ﴿وَسِرُّوْهُ﴾ وه
 تويشوروي پاري کاري) وله خوا تر سان هه ليگون ﴿وَلَا حَتَرٌ رَ رَ سَوِي﴾ که باشترين تويشور
 له خوا تر سانه ﴿وَلَا قُرْبَ مِنْ لَاسِبٍ﴾ وه له من تر من نه هوشمه ددان ﴿فَمَنْ عِيَّكَ جَاهُ﴾
 گوماهت له سهر سي به ﴿وَلَا يَمْنَعُ فُضْلًا مِنْ دِيْعَتِهِ﴾ که دواي پوروي په رو دگر تان بکه ون
 ﴿وَلَا نَصْرًا مِنْ غَرِبٍ﴾ نه معا کاتيک بلا و تان ليکرد و گه رانه وه له هره فات ﴿وَلَا تَكُنْ رَ نَهْ﴾
 بوي خوابي ﴿بَعْدَ التَّغْيَرِ لِحَرِّ﴾ له لای (مشعر الحرام) دا ﴿وَلَا تَكُنْ رَ عَمَّا هَدَّ نَحْبُ﴾
 وه پادي خورا بکه که په سوري کردن ﴿وَلَا تَكُنْ رَ مَدَّ نَسْ نَصْرٍ﴾ به له پيش نه وه شاتنه
 له گوماه پايان پوي ﴿وَلَا تَكُنْ رَ مِنْ حَتَرٍ نَسْ نَصْرٍ﴾ له باشان بکه پيشنه وه به و شوي به ي خه لکي
 لي ي ده گه پيشنه وه ﴿وَلَا تَكُنْ رَ نَهْ﴾ وه دواي لي خوشبورون بکه له خوا ﴿وَلَا تَكُنْ رَ رَحِيَّةٍ﴾
 بينگومان خوالن خوشبور ميره بانه ﴿وَلَا تَكُنْ رَ مَكْنَعٍ﴾ نه معا کاتيک نه رکن و و جاتي
 حج جتان نه و او کرد ﴿وَلَا تَكُنْ رَ نَهْ﴾ پادي خواب بکه ﴿وَلَا تَكُنْ رَ نَهْ﴾ وه که او بر دندن پو
 باور ناپيرانان ﴿وَلَا تَكُنْ رَ نَهْ﴾ يان رو تر له دواي نه ون ﴿فَمَنْ نَسْ نَصْرٍ﴾ نه معا هي و ه به
 له حه لکي (هر دواي دويها ده کات و) ده ليت ﴿وَلَا تَكُنْ رَ نَهْ﴾ خوابه بمانده ري له دويها
 ﴿وَلَا تَكُنْ رَ نَهْ﴾ وه (نه وانه) هيچ به شيکيان سي به له روزي دواي دا ﴿وَلَا تَكُنْ رَ نَهْ﴾
 يَتَقُولُ وَهْمِي وَاشْ هَمِي ده ليت ﴿وَلَا تَكُنْ رَ نَهْ﴾ لاجره حنسه ﴿وَلَا تَكُنْ رَ نَهْ﴾ خوابه ههم
 له دويها و ههم له روزي دواييد، خيرو خوشيمان پي بهه ﴿وَلَا تَكُنْ رَ نَهْ﴾ وه بهمن پاريه له سراي
 تاگر ﴿وَلَا تَكُنْ رَ نَهْ﴾ تانه وانه ﴿وَلَا تَكُنْ رَ نَهْ﴾ به شيکيان ههمه ﴿وَلَا تَكُنْ رَ نَهْ﴾ له وې که کرد و ويانه
 ﴿وَلَا تَكُنْ رَ نَهْ﴾ وه خوي گورو روو خير به له لپير سينه ودا ﴿وَلَا تَكُنْ رَ نَهْ﴾

﴿كَيْبَ عَلَيْكُمْ أَنْتُمْ﴾ جهنگتان له‌سهر پتیوست کرا ﴿وَهُوَ كَرُؤُا نَّكُمْ﴾ که لاسان تا خوشه ﴿وَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ شَيْءٌ﴾ وه نه گویخی شتیکتان پی ماخوش پی ﴿وَهُوَ حَيْثُ تَكُونُوا﴾ که چی ساش و خیر بیت بوسان ﴿وَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ شَيْءٌ﴾ وه نه گویخی شتیکتان پی خوش سس ﴿وَهُوَ شَرْءٌ كَثُرَ﴾ و حیرت بیت بوسان ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ وه خوا (چاک و خرابی نبوه) ثمرانیت ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ و نیوه بایران ﴿يَسْتَوُونَ﴾ پر سیدرت لی ده‌کهن ﴿عَلَىٰ شَهْرٍ مُّكْرَمٍ﴾ دهر باره‌ی مانگی حهرام ﴿قَدْ بَيَّضَ﴾ جه‌مگ کردن تیابدا ﴿قُلُوبُهُمْ﴾ ملی ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ جه‌مگ له‌مانگی حهرام دا گوماهینگی گهوره‌یه ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ به‌لام به‌ره‌لشنی ریباری خوا ﴿وَهُوَ كَرُؤُا نَّكُمْ﴾ وه بی بر وایی پی ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه (ری گری موسولمان) له‌مرگه‌وتی حهرام ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ و دهر کردی حدلکی شو مرگه‌وتی پی ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ گهوره‌تره لای خوا (له‌جه‌مگ کردن له‌مانگی حهرامدا) ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه هارون به‌یدا کردن بو خود او هه‌ول دان بو به‌شیمان کرد دهره‌ی موسلمان گهوره‌تره له (پیار) کوشش (له‌و مانگه‌دا) ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ به‌رده‌وام ده‌ست هه‌لنا گرن و جه‌مگتان له‌گه‌لدا ده‌کهن ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ به‌یکر ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ به‌دینه‌که‌تان ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ نه‌گه‌ر بتوانی ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌ه‌مر که‌سینک له‌لنوه له‌دپی خوی عدل بگه‌ر پشه‌وه ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه به‌بی بر وایی بمری ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ شانه‌وانه هه‌موو کرده‌ه کانیاں سوچ نه‌پیشه‌وه ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ له‌دوبیا و دوار و زیشد ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌ه‌وانه یارو هاد دهمی ناگرن ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ تپید ده‌میشه‌وه به‌لیحکاری ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی بر وایان هینا ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌وانه‌ی کوچیان کرد ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ و نیکویشان له‌رئی ی خوادا ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ نه‌وانه‌ی چاره‌روانی میهره‌بانی خودا ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌خوالی خوش بوو میهره‌بانه ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ نه‌ی موچه‌مهد پر میبارت لن ده‌کهن ﴿عَلَىٰ شَهْرٍ مُّكْرَمٍ﴾ دهر باره‌ی هه‌ره‌ق و قومار ﴿قُلُوبُهُمْ﴾ ملی لهم دوانه‌دا گوماهی گهوره‌یه ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ و جه‌د قار انجیل هه‌یه بو حدلکی ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ به‌لام گوماهه‌که‌بان گهوره‌تره ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ له‌سوود و قار انجه‌که‌پن ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه پر سیدرت لن ده‌کهن ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ چی ده‌حشش ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ ملی نه‌وه‌ی لبتان ریباده ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ تاوه‌ها خودا به‌لگه‌کان روون ده‌کانه‌وه بوتان ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾

سَمْعُكَ رَبِّ تَابِيرِ مَکَهُ مَوَدَّ

﴿لَا يُولَدُ لَهُ ذَكَرٌ فَلَهُمْ نَصَبٌ مِّمَّا كَسَبَتْ﴾ خوا سویندی بن هورده (الهدم دهر چورون) تان لی ما گری ﴿وَلَكِنْ يُوجَدُ﴾
 نه لاه سویندی کنتر بن ده گریست ﴿يَمَّا كَسَبَتْ﴾ یما گسنت موبکر ﴿بِهِ دَلَّ تَائِهَاتٍ وَمِنْهُم مَّنْ يَنْتَ﴾ و الله عفور
 خید ﴿وَهُوَ الْغَافِلُ﴾ و حوا یی خوشو و له سر خویه ﴿يَنْتَ﴾ یمن یو و بر س پهر ﴿مُوْتَوَانَهُ هَبْهُ سَوْنِدْ ده خون
 له گه ل ژنه کانیان دروست یمن ﴿رَبِّهِمْ رَحْمَةً شَهْرٍ﴾ چاوه وروانی چوار مانگ بکهس ﴿مِنْ دَنَادَ﴾ له محبا
 نه گهر گهرانه وه (سو لای ژنه کانیان) ﴿فَرِحَ مَدْعُوْرُهُ﴾ نه و احوال خوشو و میهر دانه ﴿وَهُوَ عَزِيزٌ﴾
 یسقی ﴿وَهُوَ تَكْوِيْنُ﴾ نه لاق دانیان دا ﴿يَنْتَ﴾ نه سبغ عیز ﴿نَهْوَا خَوَالِيسَهُ رَوَانِيَهُ﴾ و الله علف
 وه ژنه نه لاق دروه کار ﴿يَنْتَ﴾ یمن یو و بر س پهر ﴿دَانْ بَه خوریا سدا ده گرن﴾ و الله دزو ﴿تَا مَدْعُوِي سَقِي حَبِيْرٍ﴾
 ﴿وَلَا يَحْزَنُ﴾ دروست سی به مو نه وان ﴿يَنْتَ﴾ یمن یو و بر س پهر ﴿مَدْعُوِي سَقِي حَبِيْرٍ﴾ نه وه ی خوا به
 مند الدانیان د دروستی کردوه (له حهیر یا سدا ل) ﴿يَنْتَ﴾ یمن یو و بر س پهر ﴿نَهْوَا خَوَالِيسَهُ رَوَانِيَهُ﴾ و الله علف
 ﴿وَلَا يَحْزَنُ﴾ و به روزی درایی ﴿وَلَا يَحْزَنُ﴾ و به روزی درایی ﴿وَلَا يَحْزَنُ﴾ و به روزی درایی ﴿وَلَا يَحْزَنُ﴾
 له هیده ده ﴿يَنْتَ﴾ یمن یو و بر س پهر ﴿نَهْوَا خَوَالِيسَهُ رَوَانِيَهُ﴾ و الله علف ﴿وَهُوَ عَزِيزٌ﴾
 هدی به سر میزدیانه وه و کو نه وه ی که مو بیوان هدی به سر ژانه وه به پی ی ماو و دریش (به سهد)
 ﴿وَلَا يَحْزَنُ﴾ یمن یو و بر س پهر ﴿نَهْوَا خَوَالِيسَهُ رَوَانِيَهُ﴾ و الله علف ﴿وَهُوَ عَزِيزٌ﴾
 کار دروسته ﴿يَنْتَ﴾ یمن یو و بر س پهر ﴿نَهْوَا خَوَالِيسَهُ رَوَانِيَهُ﴾ و الله علف ﴿وَهُوَ عَزِيزٌ﴾
 دوانه وه را گرنه به خوشی ﴿يَنْتَ﴾ یمن یو و بر س پهر ﴿نَهْوَا خَوَالِيسَهُ رَوَانِيَهُ﴾ و الله علف ﴿وَهُوَ عَزِيزٌ﴾
 وه دروست سی به مو نه وان ﴿يَنْتَ﴾ یمن یو و بر س پهر ﴿نَهْوَا خَوَالِيسَهُ رَوَانِيَهُ﴾ و الله علف ﴿وَهُوَ عَزِيزٌ﴾
 که دواتان ﴿يَنْتَ﴾ یمن یو و بر س پهر ﴿نَهْوَا خَوَالِيسَهُ رَوَانِيَهُ﴾ و الله علف ﴿وَهُوَ عَزِيزٌ﴾
 رانه گرن ﴿يَنْتَ﴾ یمن یو و بر س پهر ﴿نَهْوَا خَوَالِيسَهُ رَوَانِيَهُ﴾ و الله علف ﴿وَهُوَ عَزِيزٌ﴾
 علف ﴿نَهْوَا خَوَالِيسَهُ رَوَانِيَهُ﴾ و الله علف ﴿وَهُوَ عَزِيزٌ﴾
 به پیاده گهی ﴿يَنْتَ﴾ یمن یو و بر س پهر ﴿نَهْوَا خَوَالِيسَهُ رَوَانِيَهُ﴾ و الله علف ﴿وَهُوَ عَزِيزٌ﴾
 و ده سدری ژنی به که نه سمریان ﴿يَنْتَ﴾ یمن یو و بر س پهر ﴿نَهْوَا خَوَالِيسَهُ رَوَانِيَهُ﴾ و الله علف ﴿وَهُوَ عَزِيزٌ﴾
 هر علف ﴿يَنْتَ﴾ یمن یو و بر س پهر ﴿نَهْوَا خَوَالِيسَهُ رَوَانِيَهُ﴾ و الله علف ﴿وَهُوَ عَزِيزٌ﴾
 تیشتر نه و ژنه یو نه و پیاده دروست سی به ﴿يَنْتَ﴾ یمن یو و بر س پهر ﴿نَهْوَا خَوَالِيسَهُ رَوَانِيَهُ﴾ و الله علف ﴿وَهُوَ عَزِيزٌ﴾
 نینجگری ﴿يَنْتَ﴾ یمن یو و بر س پهر ﴿نَهْوَا خَوَالِيسَهُ رَوَانِيَهُ﴾ و الله علف ﴿وَهُوَ عَزِيزٌ﴾
 گو ماه می به له سر ژن و میزه (کونه) که ﴿يَنْتَ﴾ یمن یو و بر س پهر ﴿نَهْوَا خَوَالِيسَهُ رَوَانِيَهُ﴾ و الله علف ﴿وَهُوَ عَزِيزٌ﴾
 ناره ﴿يَنْتَ﴾ یمن یو و بر س پهر ﴿نَهْوَا خَوَالِيسَهُ رَوَانِيَهُ﴾ و الله علف ﴿وَهُوَ عَزِيزٌ﴾
 له مانه سووری خوا ﴿يَنْتَ﴾ یمن یو و بر س پهر ﴿نَهْوَا خَوَالِيسَهُ رَوَانِيَهُ﴾ و الله علف ﴿وَهُوَ عَزِيزٌ﴾

﴿وَرَدَّ طَفَقَهُ لَيْسَ﴾ کاتیک ژمانی هاونسه رنانه لاق دا و ﴿بِقَرِّ جَهَنَّمِ﴾ گهشت نه ناخرو توخری
 عیده بیان ﴿فَأَنبِئْهُمْ بِعُقُوبِ﴾ رایان بگره وه به خوشی ﴿وَأَسِرُّواْهُمْ بِغُرُوبِ﴾ بان موره لاید مکن
 و نه لاقین بدن به باشی ﴿وَلَا تُفْسِدُواْ فِيْهِ﴾ رایان مه گره وه به نیش و تار وه وه ﴿وَلَا تُفْسِدُواْ﴾ بونه وه
 سته میان لی مکن ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ هر که سیف کاری و اکات ﴿فَعَدَّ عَذَابَهُ﴾ نه وه سته می له خوی
 کرد وه ﴿وَلَا تَجِدُواْ بَيْتًا يُّفْرَقُ﴾ وه گاته به موره مووده کانی خوا مه مکن ﴿وَلَا تَكُونُواْ كَالَّذِينَ﴾ و
 بیریکه وه له چاکه ی خواله گه لانداندا ﴿وَمَنْ يُّفْسِدْ﴾ ونه وه ی که به سهرید و شتوون ﴿مَنْ يُّفْسِدْ﴾ و
 بعضکمه ﴿به قورنای و نهر مووده ی به جن به وه ناموز گاریتان ده کات ﴿وَلَا تَقُولُواْ﴾ وه له خوا بترس
 ﴿وَلَا تَقُولُواْ﴾ و هیران که خوا ﴿بِكُلِّ شَيْءٍ﴾ به موه و شت رانابه ﴿وَرَدَّ طَفَقَهُ لَيْسَ﴾ کاتیک
 ژنتان نه لاقدا ﴿بِقَرِّ جَهَنَّمِ﴾ عیده بیان ته و و سوو ﴿وَلَا تَعْصُواْهُمْ﴾ نیش قده وه بیان (به رگریان)
 مه مکن ﴿أَلَيْسَ كَمَنْ﴾ که شوو مکن به خه لک کاینکی تر که دهن به میردین ﴿يَدْرُسُونَ﴾ نه
 نه گه ریت که نرس به ساو خویانداندا ﴿بِغُرُوبِ﴾ به باشی ﴿وَلَا تَقُولُواْ﴾ نه مه به سد و ناموز گاری
 تپدا به ﴿مَنْ كَانَ يَكْفُرُ﴾ بونه که سیه ی که پروای به خوا و به وری دو یی بیت نه نپوه
 ﴿وَلَا تَكُونُواْ كَالَّذِينَ﴾ نه مه به سد و مر گرتنه تان باشتره و پاکتره ﴿وَلَا تَقُولُواْ﴾ چو بکه خوا
 دهر سی و نیوه بایرانس ﴿وَلَا تَقُولُواْ﴾ دایکان ﴿بِرُءُوسِهِمْ﴾ شیر بدن به مداله کیان ﴿وَلَا تَقُولُواْ﴾
 گاموئی ﴿دور مسالی تمواو ﴿لَيْسَ﴾ (نه مه) بو که سینه که به ویت ﴿أَلَيْسَ﴾ شیر ی نه و و
 بدات ﴿وَلَا تَقُولُواْ﴾ له سهر باو که که به ﴿بِرُءُوسِهِمْ﴾ و وری و کالای دایکه کس ﴿وَلَا تَقُولُواْ﴾
 به باشی ﴿لَا تَكْفُرُواْ﴾ هیچ که سیک نه توانای خوی ریتر داوای لی ما کریت ﴿وَلَا تَقُولُواْ﴾
 نه بویه ﴿ما ریان به که به مدری به هیچ دایکیت به هوی مداله که به وه ﴿وَلَا تَقُولُواْ﴾ وه به هیچ
 باو کیت به هوی مداله که به وه ﴿وَلَا تَقُولُواْ﴾ وه نه گهر باو که که مرد) له سهر میرانگره وه کو
 نه وه ی (پیشو و نه نه ی دایکی مداله که بدات) ﴿وَلَا تَقُولُواْ﴾ نه مه به سد و و سسیان (مداله که)
 له شیر بیر به وه (به پیش دوو مساله که دا) ﴿وَلَا تَقُولُواْ﴾ به رده رانه مدی و پاونزی
 هه دوو لایه کیان ﴿وَلَا تَقُولُواْ﴾ نه وه گوماهیان ما گات ﴿وَلَا تَقُولُواْ﴾ وه نه گهر (نیوه ی پیاوان)
 و رستان ﴿وَلَا تَقُولُواْ﴾ دایه ی بگر و مو مداله کانتان ﴿وَلَا تَقُولُواْ﴾ نه وه گوماهیان ما گات
 ﴿وَلَا تَقُولُواْ﴾ نه گهر میان دهی ﴿وَلَا تَقُولُواْ﴾ نه وه ی بوتان داناوون به خوشی ﴿وَلَا تَقُولُواْ﴾
 وه له خوا بترس و ران ﴿وَلَا تَقُولُواْ﴾ به راستی خوا اینابه به وه ی که دهیکه ﴿وَلَا تَقُولُواْ﴾

﴿وَلَيْسَ بِتَوْفَرٍ عَلَيْكُمْ﴾ نهو پياوانهی که دهمرون له تښتوه ﴿وَلَا تَزِدْ لَهُم مِّنْ عَذَابٍ﴾ و هاوسهرون جني دههين
 ﴿بَلْ رَضِيتُمْ بِالْمَقْدَرِ﴾ هاوسهرون کانيان دهيت چاوهرواني مکهن ﴿أَلَيْسَ شَهْرٌ عَشْرٌ﴾ چوار مښگ و
 ده شهو ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته معا که عید دديان مو او بوو ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ تير گو هت له سهو
 سي به (نهی که س و کاری زو) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ لهو هی که (نهو زمانه) دهیکهن
 له خلیانده به پی ی باوی او کومه ل ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ حَيْثُ﴾ وه خوا ناگاداره بهو هی که دهیکهن ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ وه گو به هتان ماگات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له خوازیښی زانتي (میزه
 مردوو) به ناراسته و خوی پتيان بلیس ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ يَأْتِيكُمُ﴾ یا له دلي هوتندا (بریار بدن) دهیان خورن
 ﴿عَذَابُ اللَّهِ الَّذِي لَا يَأْتِيكُمُ الْمَوْتُ﴾ غوای گه وړه زانویه تی که بیگومان نیوه ﴿لَا تَذْكُرُونَهُمْ﴾ نه مه و دو ناویان دهه
 ﴿وَلَا تَحْزَنُوا لَوْلَا بِرِءٌ بِهِ﴾ به لام به بهی به لښان پی مه دهن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ مه گهر قسه په ک
 که ماش بیت ﴿وَلَا تَحْزَنُوا عَفْوَةً إِلَيْكُمْ﴾ وه بریاری عاره کردی بدن مه دهن ﴿حَقٌّ مِّنْ عِندِ اللَّهِ﴾ نا
 عیدده که بیان مو او دهیت ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ يَأْتِيكُمُ﴾ وه بزاس بیگومان خوا ده رانیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 بهو هی که له دلتانده به ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ﴾ که واته خوتان بریار برن ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ﴾ وه بران دلپای که خوا
 ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ﴾ له خوسو وی له سهو خویه ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ﴾ گو با هان به سهو می به ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 که گهر زمانیت نه لاق بدن ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ﴾ که هیشتا نه چوربه لایان ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ﴾
 یا ماره پتيان یو دانه نایس ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ﴾ وه به هر مه دديان بکهن (شپکیان له مالی خوتن بدن) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 که و له مه د به پی ی خوی ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ﴾ وه هه زار به پی ی خوی ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ﴾
 به هر و یر مهنی دینک که مو و مه ریت بیت ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ﴾ نهو به یو ښه له سهو چاکه کاران ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ﴾
 ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ﴾ وه نه گهر زمانان نه لاق دا ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ﴾ پیش نهو هی به چته لایان ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ﴾
 لهس قریصه ﴿وَه مَارِهِمِ تَارَ بَدَا تَابُوا﴾ فصفا درسته ﴿نهو نیو هی ماره پی به که بیان ده که و ی
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ مه گهر نه و ان (لیسان) خوش من ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ﴾ بان نهو که سه له (میرد) ی خوش
 بیت ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ﴾ که ماره به به که هی به دهسته ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ﴾ وه لن خوشو ووتن
 له پاریر کار به وه بریکتړه ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ﴾ وه نهو چاکه به ی که له دیو اتانده بووه له بیر تن
 به چیکه وه ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ﴾ بیگومان خوا پیا نه بهو هی که و دهیکهن ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ﴾

﴿اَنسِرُوْا سُبْحًا﴾ ديا وورد نه پورينه وه له به سهرهاتي ده سته و كڅ مه لښك له كار به ده ست و بادارانې
 ﴿مِرْيَانِي اَسْرُوْا﴾ به سې نيسرائيل (به وه كاسې به عقوب) ﴿مَنْ يَغْدِيْ مُؤْنِي﴾ له دواي مورسا
 ﴿يَرْدِيْوِي سِي اَهْمَز﴾ كه به پيمه مېر يكي حويان ووت ﴿تَعْتَلُ مَلِكُ﴾ پاشايه كمال يو پېره
 ﴿نَفِيْزِي سِي اَهْمَز﴾ تاجه سگ يكه يې له پري ي خوا دا ﴿وَلَمْ يَكُنْ عِيْثُ﴾ ووتې ديا بريت بيه نيوه
 ﴿يَرْكَبُ سَبْعَ كُفَّيْ﴾ نه گهر جه گنگان له سهر هدر و پيوست بگري ﴿لَا تَقِيْلُوْا﴾ جه سگ
 به كه ن ﴿وَلَوْ رَمَيْتُمْ﴾ (له وه لامدا) ووتيان چ سو دينكمان پي ده گات نه گهر جه سگ
 به كه پي ﴿وَلَمْ يَكُنْ عِيْثُ﴾ له پري ي خوا دا ﴿وَقَدْ خَرَجَ﴾ له كاتيكدا كه ده رگر وپس ﴿مِنْ رَسْمِ
 رَسْمٍ﴾ به وولانمان و مال و مندا لماندا ﴿وَمِنْ مَضِيْبٍ عِيْثُ﴾ كه چي كاتيك جه گنگان
 له سهر پيوست كرا ﴿وَلَوْ﴾ پشيان هه لكره ﴿لَا يَكُنْ مَهْمَزُ﴾ كه ميكيان به پيت ﴿وَلَمْ يَكُنْ
 يَكُنْ مَهْمَزُ﴾ خواپش ناگي داره به سهر سته مكاراندا ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَهْمَزُ﴾ وه پيمه مېره كه پي
 پي ووتس ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَهْمَزُ﴾ يگومان خو طالوتس يو بار دن به پادشا
 ﴿وَلَوْ يَكُنْ مَهْمَزُ﴾ ووتيان نه و چون نه ي به پادشا ﴿عِيْثُ﴾ به سهر نيمه وه ﴿وَلَمْ يَكُنْ
 يَكُنْ مَهْمَزُ﴾ كه نيمه له و شايسته تريس به پادشايي ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَهْمَزُ﴾ وه دارايي رزي
 نه داره وني ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَهْمَزُ﴾ ده سوري به پراستي حوانه وي هه لېز ردوه به سهر
 تيوه ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَهْمَزُ﴾ وه به سې رياتري داوه تي له فراواني ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَهْمَزُ﴾ له رايي و توانايي
 جه سته ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَهْمَزُ﴾ وه خوا مولك و پاشايي خوي دمدات ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَهْمَزُ﴾ به سهر كه س
 خوي بيه وي ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَهْمَزُ﴾ وه خوا (به سهر) فراوان و راييه ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَهْمَزُ﴾ وه
 پيمه مېره كه پي ووتس ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَهْمَزُ﴾ پشانه ي پادشاي به كه ي له وه به ﴿وَلَمْ يَكُنْ
 يَكُنْ مَهْمَزُ﴾ كه سدوق و داره مېته كه تان يو ديتوه ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَهْمَزُ﴾ كه مابدي له مېته
 له پره وهر دگار تانه وه ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَهْمَزُ﴾ له گنگان هه مديك له كه له پوري ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَهْمَزُ﴾ وه هرون
 خانه داسي مورسا و هارون ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَهْمَزُ﴾ مريشته هه لېزه گرن ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَهْمَزُ﴾
 ينگومان له مېدا پشانه و مېلگه هه به پو نيوه ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَهْمَزُ﴾ نه گهر نيوه پر ودر مې

﴿مَنْ فَضَّلَ طَلُوتَ بِأَخُوهُ﴾ نه مجا کاتیک که طالوت به خوی وله شکره که یه وه (له شکر)
 ده رجوون ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾ پښی ووتس بېنگومان خوا تانیاں ده کاته وه ﴿وَبَدَّلَ﴾
 به چه مېنک (روباریک) ﴿فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ﴾ نه مجا هدر که مېنک لیس حواریه وه ﴿وَلَمْ يَمَسَّ مِنْهُ﴾
 له (له شکر) من می به ﴿وَمَنْ أَتْرَقَ مِنْهُ﴾ وه هدر که مېنک لیس به چه شت نه وه له مه ﴿لَا﴾
 من غشرف غره ﴿مَدَّ لَهُ كَهْمَكَ﴾ پر مشتیکی لی بگری ﴿بِیَدِهِ﴾ به دهستی خوی (و به حواته وه)
 ﴿فَتَرَىٰ مِنْهُ﴾ جا هه موو تیریاں لی حواریه وه ﴿لَا فِیْلًا مِّمَّنْ﴾ که مېنک بیدیت ﴿فَلَمَّا جَاءَ﴾
 هو ﴿کَاتِبُ طَلُوتَ لَیْ یَهْدِیهِ وَهُوَ﴾ و لیس ء مؤنصه ﴿تَوَانَسَ بِرِوْیَاں هِیَابُوْلهَ کَلِیدِ﴾ (بی
 نه وانه ی که تیریاں لی حواریه وه) ﴿وَلَوْ لَا قَدْ تَوَدَّ بَحْلُوتَ وَجُورُ﴾ ووتیاں نه مروتیه
 دهره قنسی جالوت وله شکره که یه پاپیس ﴿وَلَمْ یَمَسَّ مِنْهُ﴾ ویاں نه وانه ی که پپیاں و نور
 ﴿أَلَمْ تَرَ کُلُّوْهُ﴾ به خرمت خوا ده گن (له روزی دواپی دا) ﴿حُکْمَ مِنْ وَجْهَ فِیْدِیْ عَمَتْ﴾ زور
 دهسبه ی که م ر ن سوره به سهر ﴿فَمَنْ مَّكْرَهُ﴾ دهستی روردا ﴿مَدَّ مِنْهُ﴾ به هدرمانی خوا
 ﴿وَأَمَّا مَنْ﴾ وه خوا له گه ل خور اکرده ﴿وَلَمَّا سَرَّوْجُ لُوتَ وَخُورُ﴾ کاتیک
 که پرو به پروی جالوت وله شکره که یه وستان ﴿وَدُو﴾ ووتیاں ﴿رَبِّ أَمِیْ عَمَتْ صَبْرُ﴾
 خوابه حور اگری بریزه به سهر ماندا ﴿وَلَمَّا قَدْ مَدَّ﴾ وه پیمان جیگیر بکه ﴿وَأَنْصَرَفَ عَنِ الْأَمْرِ﴾
 وه رالمن بکه به سهر گه لی ﴿تَحْکِیْمَ﴾ بی پروایاندا ﴿فَمَنْ مَّكْرَهُ مَدَّ مِنْهُ﴾ نه رسا
 به هدرمانی خوا شکاندمیاں ﴿وَمَنْ دَرَدَ حَلُوتَ﴾ وه داوود (که به کیلک برو له سهر پارانی
 طالوت) جالوتی گوشت ﴿وَمَنْ مَدَّ مِنْهُ تَلُوتَ وَخُورُ﴾ وه خوا پاشایه تی و پتیه مبرینی
 دیه ﴿وَمَنْ مَدَّ مِنْهُ﴾ وه نه وه ویستی فیری کرد ﴿وَلَمَّا مَدَّ مِنْهُ﴾ نه گهر خو خه لکی له دار
 به بردایه ﴿فَمَنْ مَدَّ مِنْهُ﴾ هه بدینکیان به هه بدینکی تریان ﴿فَمَنْ مَدَّ مِنْهُ﴾ هه موو سهر ره وی
 پر دهسور له خرابه و تاوان ﴿وَلَمَّا مَدَّ مِنْهُ﴾ به لام خوا حواری به خشت ﴿عَنِ الْعَمَلِ﴾
 به سهر هه موو جیه یانه وه ﴿فَلَمَّا مَدَّ مِنْهُ﴾ هم (به سهر هاتانه) شمانه کانی خور ﴿فَلَمَّا مَدَّ مِنْهُ﴾
 عَمَتْ ﴿فَمَنْ مَدَّ مِنْهُ﴾ به سهر رندا ﴿وَلَمَّا مَدَّ مِنْهُ﴾ به راستی ﴿وَلَمَّا مَدَّ مِنْهُ﴾ وه
 بېنگومان تو له پتیه مبرانیت ﴿

﴿وَقَالُوا لَنُصْلِيَهُ فَنَبْذِلَهُ﴾ (شه‌ی مو حمه‌د به‌یاد بهینه) کاتیک که نیر اهیم وونی ﴿رَبِّهِ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارم
 ﴿أَرَأَيْتُمْ بَشَامَهُ﴾ (حکیم عی نموت) چون مردو ورسو و نه‌کمه‌توه ﴿قَالَ﴾ (خوا) فەر مووی
 ﴿أَلَا تَأْتُونَهُ﴾ سروات پی‌ی نه‌هیناوه ﴿هَلْ یَسِی﴾ وونی نه‌لی پروام بهینه‌ی ﴿وَسُكِّنَ بِطَمْرٍ قَتَنِ﴾ به‌لام
 (نه‌موی بیسم) بۆله‌وه‌ی دلپایم ﴿هَلْ﴾ (خوا) فەر مووی ﴿لَعَنَ رَبُّهُ مَنَ عَصَى﴾ که‌وانه چور مه‌ل
 مگره ﴿عَصَى مَنَ لَعَنَ﴾ نه‌معا (سمریان سره) و بارچه بارچه‌یان مکه ﴿لَعَنَ﴾ له‌باشدا ﴿لَعَنَ عَلَی کُلِّ خَبِرٍ
 مَنَ مَنَ﴾ هەر بارچه‌یه کیان له‌سهر شاخیت داسی ﴿لَعَنَ﴾ له‌باشان بانگیان مکه ﴿یَا یَسِی
 سَتِی﴾ به‌به‌له دیس بولات ﴿وَعَصَى﴾ وه چاک برانه و ﴿لَعَنَ﴾ له‌پایه بینگو مان خوا
 بالاده‌ستی کرد به‌جین به ﴿لَعَنَ﴾ وینه‌ی (خبری) نه‌وانه‌ی ﴿لَعَنَ﴾ که‌مالی
 خویان ده‌به‌خشس ﴿لَعَنَ﴾ له‌پی‌ی خوادا ﴿لَعَنَ﴾ وه‌که‌که (تو ویند) وایه
 (روایت) و ﴿لَعَنَ﴾ حموت گولی گرتیت ﴿لَعَنَ﴾ له‌هەر گولیکدا
 ﴿لَعَنَ﴾ سه‌د دانه‌ی تیدا بیت ﴿لَعَنَ﴾ وه‌خوا له‌مه‌ش، ربتری ده‌کات ﴿لَعَنَ﴾
 سو هەر که‌سبک که‌خوی به‌روت ﴿لَعَنَ﴾ وه‌خوا اخاوه‌ن به‌هره‌ی فراوانی لگ‌داره ﴿لَعَنَ﴾
 ﴿لَعَنَ﴾ له‌وانه‌ی که‌مال و دارایی خویان ده‌به‌خشس ﴿لَعَنَ﴾ له‌پی‌ی خوادا
 ﴿لَعَنَ﴾ دوی نه‌وه هیچ منه‌تیک مانیس و ناراپک (به‌دلی هەر زان)
 مانگه‌به‌س ﴿لَعَنَ﴾ نه‌و که‌سانه بویان هه‌به ﴿لَعَنَ﴾ پاداشتیان ﴿لَعَنَ﴾ لای په‌روه‌ردگاریان
 ﴿لَعَنَ﴾ وه‌هیچ ترسیکیان له‌سهر نه‌ی به ﴿لَعَنَ﴾ وه‌هیچ حمم و خه‌ه‌تیکیان
 نه ﴿لَعَنَ﴾ قسه و گوشتاری جوان و شیرین ﴿لَعَنَ﴾ و چاوپوشی (له‌هله‌دا)
 ﴿لَعَنَ﴾ چاکتره ﴿لَعَنَ﴾ له‌خبریک ﴿لَعَنَ﴾ که‌لار رودل نیشاندی به‌دوادا پی
 ﴿لَعَنَ﴾ خوا ده‌وله‌مهند و پی بیار و له‌سهر خویه ﴿لَعَنَ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی
 پرواتان هیناوه ﴿لَعَنَ﴾ پوچه‌لی مه‌که‌توه ﴿لَعَنَ﴾ خیر و به‌خشینه‌کشان ﴿لَعَنَ﴾ به‌مه‌ت
 مان ﴿لَعَنَ﴾ و ناراردان و دل‌نیشان ﴿لَعَنَ﴾ وه‌که‌که‌سه‌ی ﴿لَعَنَ﴾ مال و سامانی
 خوی ده‌به‌خشیت ﴿لَعَنَ﴾ بو پرویامایی خه‌لک ﴿لَعَنَ﴾ وه‌ماوه‌ری پی به ﴿لَعَنَ﴾ به‌خوا
 ﴿لَعَنَ﴾ وه‌روزی دواپی ﴿لَعَنَ﴾ جاوینه‌ی شه‌و مایاکه ﴿لَعَنَ﴾ وه‌که‌به‌ردیکی
 ساف و لووس وایه ﴿لَعَنَ﴾ که‌گلنکی که‌می مه‌سهره‌وه بیت ﴿لَعَنَ﴾ نه‌معا مارانیکی
 لیرمه‌ی لسن بدات ﴿لَعَنَ﴾ وه‌نه‌رده‌که‌به‌یله‌توه مه‌روونی ﴿لَعَنَ﴾ له‌په‌رونی شیء مانگه‌س
 مانوانس ده‌ستی به‌دن هیچ شتیت له‌وه‌ی که‌کردوویانه ﴿لَعَنَ﴾ وه‌خوا و سامانی
 گه‌لی پی پروا و خوا ماناس ناکات ﴿لَعَنَ﴾

﴿مَنْ لَدَيْكَ﴾ سمونده‌ی نه‌وانه‌ی ﴿يَسْأَلُ نَجْمًا﴾ که مال و دارایی حویان دهه‌خشی ﴿تَعْلَمُ﴾
 مرصاب سَو ﴿لَهُ يَتَّو بِعَرَامَةِ مَدَى حَوا﴾ ﴿وَيُشِيرُ مِنْ بَيْتِهِ﴾ و به بق دایم راندسی دل و ده‌روپس
 (له‌سهر چاکه) ﴿كَمْ ثَمْرٍ خَلَقَ﴾ و هك باخيت وايه ﴿رَبِّهِ﴾ که به شوی نیکی به‌ره‌و بیت ﴿سَابِغِ﴾
 و ب ﴿نَارِ اَنَسِ دَلُوبِ گه‌وره‌ی لی بدات﴾ ﴿وَلَوْ كُنْتَ تَعْلَمُ﴾ نه‌مجا میوه‌ی خوی بدات نه‌دور
 هیده ﴿فَرَّ لَوْ يَصْبَحُ وَ بَلَّ﴾ و نه‌گه‌ر نارانی دلُوب گه‌وره‌ش لی نه‌دات ﴿مَصْرُ﴾ نارانی و ورد
 لیس نه‌دات (واته‌بی به‌ره‌م ماییت) ﴿وَأَنَّهُ يَنْفَتَحُونَ أَبْصَرُ﴾ و خوی گه‌وره‌ش بیایه‌ی به‌وه‌ی که
 ده‌یکه‌ن ﴿بُورِ حَمْدِكَ﴾ نایا که‌س له‌تیوه‌ی حمر ده‌کات ﴿لَنْ يَكُونَ نَجْمًا﴾ که باخیتی بیت
 ﴿مَنْ عَجِبَ﴾ له‌دوره‌ختی خورم ﴿وَعَسَى﴾ و ه‌جورمه‌ا دره‌ختی نری و به‌ر ﴿تَجَرُّقُ مِنْ بَحْرِهَا لَأَنْهَرُ﴾
 چه‌مه‌ی جو که‌ل و پروا به‌ریراندا ﴿لَهُ﴾ بق حاو و باخه‌ی بیت ﴿وَبَلَّ﴾ له‌ما و نه‌و باخه‌دا ﴿مَنْ سَكَنَ﴾
 شرب ﴿لَهُ مَهْمُ و جوره‌ی میوه‌یك﴾ ﴿وَسَابِغِ﴾ له‌کاتیکدا (حاو نه‌کدی) دوو چاری بی ﴿نَجْمًا﴾
 پیری ﴿وَبَلَّ﴾ و به‌سی ﴿دَرْبِهِ ضَعْفٌ﴾ چه‌مه‌ی مالیکی و وردی بی ده‌سه‌لات ﴿وَأَنَّهُ يَنْفَتَحُونَ﴾
 نه‌مجا که‌ر ده‌لوولیکی لی هه‌ل یکات ﴿وَبَلَّ﴾ گپ و سه‌موومی تپدایی ﴿وَأَحْمَدُ﴾ به‌که‌ر
 باخه‌ی بیوتی ﴿حَمْدُكَ﴾ نایم به‌مکه‌ی ﴿مَنْ يَكُنْ لَدَيْكَ﴾ خوا بی‌شانه‌کایی (به‌ره‌ی بی)
 خوی و بو و رو و ده‌کاته‌وه ﴿حَمْدُكَ تَعْلَمُ﴾ سو نه‌وه‌ی بی به‌که‌مه‌وه ﴿وَبَلَّ﴾ و به‌ی لَدَيْكَ ﴿وَبَلَّ﴾
 نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی پرواتان هساوه ﴿بَقُولُ﴾ به‌حشس ﴿مَنْ طَبِغَ﴾ له‌پاکتری بی ﴿وَأَحْمَدُ﴾
 نه‌وه‌ی به‌یداتان کردوه ﴿وَبَلَّ خَرَجَ نَجْمًا﴾ و نه‌وه‌ی که‌ی بومان ده‌هتاو و (پروانده‌رو و)
 ﴿مَنْ لَدَيْكَ﴾ له‌ره‌وی ﴿وَلَيْسَ نَجْمًا مَهْمُ سَقُوبُ﴾ مه‌رو و نه‌وه‌ی به‌حشس که‌خرابه‌ی ﴿وَشَرُّ﴾
 به‌جده‌ی ﴿لَهُ کَاتِیکدا که‌خونان نه‌و شته‌ی خرابه‌ی و به‌رناگرن (نه‌گه‌ر نشان دریتی)﴾ ﴿لَا يَصْصُورُ﴾
 به‌ر ﴿مَهْمُ﴾ مه‌گه‌ر چاری لی بیوشن ﴿وَلَيْسَ نَجْمًا﴾ و ه‌چاک برانس که‌خو ﴿عَنْ جَمِيدٍ﴾ لی
 یاریکی شایسته‌ی منایشه ﴿شَيْطَانُ عَذَابٍ﴾ شه‌ینان ده‌تان ترسیین به‌ه‌زاری
 ﴿وَلَوْ كُنْتَ تَعْلَمُ﴾ و به‌رمانتان پیده‌دات نه‌خرابه‌ی ﴿وَأَنَّهُ يَنْفَتَحُونَ مَقَرَّةً تَهْ وَ عَصَا﴾ و ه‌خوا
 به‌لنی لیخوشبو و چاکه‌تان پیده‌دات ﴿وَأَنَّهُ وَجَّعَ عَنِي﴾ خوا به‌ره‌ی سراوان میهره‌مانی ر به‌ی ﴿وَبَلَّ﴾
 ﴿وَبَلَّ﴾ نه‌ی به‌حشس ﴿نَجْمًا﴾ زبری و دانایی ﴿مَنْ نَجَّمَ﴾ به‌هر که‌سینک که‌یه‌وی ﴿وَلَوْ كُنْتَ تَعْلَمُ﴾
 نَجْمًا ﴿وَهْمُ که‌سینک زبری و دانایی پیدرا﴾ ﴿وَعَدُ وُقُ﴾ نه‌وه‌ی به‌راستی بی ی دراوه ﴿خَبَرُ﴾
 کثیر ﴿خَبَرُ﴾ و چاکه‌ی کی روو ﴿وَمَنْ يَكُنْ﴾ به‌مه‌ی و به‌رناگرن ﴿لَا أَوْ لَا نَجْمًا﴾ نه‌با حاو و
 زبری و ه‌و شه‌مه‌ی کان نه‌بیت ﴿وَبَلَّ﴾

﴿وَمَا أَفْقَرُ﴾ نه و هی به حسیبستان ﴿مِنْ بَقَعٍ﴾ له چاکه ﴿وَمَذْرُوءٍ ثَمَرٍ﴾ یا مه در ریختن بر بار
 داسی ﴿فَإِنَّهُ يَفْقَهُ﴾ نه و مگومان خوا ناگای لی به ﴿وَمَا يَعْطِیهِ﴾ وه بق مستمکاران
 به ﴿مِنْ أَصْدَارٍ﴾ هیچ یار مه نی دهرنث ﴿بِرَبِّهِ﴾ نه گهر ناشکری بکون ﴿أَصْدَقِ﴾
 خیره گمانان ﴿مَعْدُونٍ﴾ نه و کار تکی باشه ﴿وَلَا تُخْلَوْهُ﴾ وه نه گهر یشدر نه ووه ﴿وَتُؤْتَاهُ﴾
 و پیدون ﴿أَمْرٌ﴾ به هه زاران ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه ووه باشتره بو نیوه ﴿وَلَعَلَّكُمْ﴾
 وه خوا اه لی نه وهر بیت له سه رنان وده یسر نه ووه ﴿مِنْ سَيِّئِكُمْ﴾ هیشدی له گو ماهه کانتان
 ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ خَيْرٌ﴾ وه خوا به و هی که دیکمن ناگاداره ﴿بِئْسَ عَذَابٌ﴾ له سه ر تو
 سی به (لهی موحه مسمه) ﴿هَذَا يَوْمٌ﴾ ریمو ونی و موسولمان کردسی خهلکی ﴿وَنَسِیَ﴾
 نه به لکون خوا ﴿بِهَدًی مَرْتَبَةٍ﴾ هه که سبکی بویت هیداه نی ددات ﴿وَمَا سِیْفُو﴾ وه نه و هی
 نیوه ده به خشس ﴿مِنْ حَبْرٍ﴾ له دارایی (چاکه) ﴿وَلَا نَبْیَ حَقٍّ﴾ نه ووه (قد رانجه کی) بو حو نه
 ﴿وَمَا سِیْفُو﴾ نیوه هیچ یاهه خشس ﴿وَلَا نَبْیَ وَجْهٍ نَهٍ﴾ مه گهر بوزره رای خو به یین ﴿وَمَا سِیْفُو﴾
 وه نه و هی ده به خشس ﴿مِنْ حَبْرٍ﴾ له سامان و (چاکه) ﴿بِئْسَ لَكُمْ﴾ یاد داشته که پتان ده ست ده که و نه ووه
 ﴿وَلَا تُشْرَکُوا﴾ و نیوه سه متان لی ماکری ﴿مِنْ مَقَرٍّ﴾ نه ووه (نهم خیره) بو نه ووه هه زاران به
 ﴿أَحْصِرُوا فِی سَبْعِیْنِ نَهٍ﴾ که ده ست و بی به ستران نه پری خواندا ﴿وَلَا یَسْطِیْعُونَ﴾ مانوانس ﴿صَرْفَ﴾
 ﴿فِی الْأَرْضِ﴾ (بور وری په پدا کردن) بگهر بی به ره و ی دا ﴿عَسْکَرٌ لَّجَالٍ﴾ مه رای بی خه بهر و
 ده ست ده کات نه وان ﴿أَنْتُمْ﴾ من تعذیب که ده و نه مه ملن به هوی بی بیاری یانه ووه (سوال به کرد بیانه ووه)
 ﴿تَنْفِرُ لَهُمْ﴾ تو (لهی موحه مسمه) ده یان ناسیت ﴿سَمْعُهُمْ﴾ مه شپوه یاندا ﴿لَا یَسْمَعُونَ﴾
 کتس ﴿دَرِیْ﴾ هیچ له که س ماکون ﴿لَاحِقٍ﴾ مه زور (و مک سوال که رانی تر) ﴿وَمَا سِیْفُو﴾
 وه نه و هی ده به خشس ﴿مِنْ حَبْرٍ﴾ له مال و سامان ﴿فَإِنَّهُ يَهْجُرُ﴾ بیگومان خوانده گدره
 پس ی ﴿بِئْسَ لِمَنْ قَرَّبَهُ﴾ تموانه ی که مال و دارایی حویان ده به خشس ﴿بِئْسَ﴾ نه شمر
 ﴿وَنَسِیَ﴾ وه نه ووه ﴿بِئْسَ﴾ نه به نهانی ﴿وَعَلَا یَهْجُرُ﴾ و به ناشکرا ﴿هَمْزٌ حَرُّهُ﴾ نه نه وانه هه
 یادداشتیان ﴿بِعَدِّ رَنْهَرٍ﴾ لای پهرومرد گاریانه ﴿وَلَا حَرْفٌ عِبْهَرٍ﴾ وه هیچ ترسیکیان له سه ر
 به (له ده مانوود) ﴿وَلَا حَرْفٌ حَرْفُوتٍ﴾ وه تموان خه همت بار مابن له بر و زی دوا سدا ﴿

﴿لَیْسَ بِأَعْمَلُ مِنْهُ﴾ نه‌وانه‌ی که سوود (ربا) دمحورن ﴿لَا یَعْمَلُونَ﴾ (کائی ریدروو بوو ده‌وه) راست
 ماسه‌وه (نه گزوه کانیاندا) ﴿لَا کَشْفُورُ بَد﴾ مه‌گمر چورن که‌سی راست ده‌یتنه‌وه ﴿حَقَّقَ الشَّیْطَانُ بَر﴾
 آلمیٔا ﴿که شه‌بتان ده‌ستی لن و مشاندین (وه تووشی می بووی)﴾ ﴿دَلَّاهُ بِالْجَدِّ﴾ نه‌وه به‌هوی
 نه‌وه‌وه‌یه، سوود حوران وویان ﴿وَسَبَّحْ﴾ کریس و مروشش ﴿بَلَّ لَیْسَ﴾ وه‌ک سوود و به ﴿وَحَلَّ﴾
 آله سبب ﴿له کاتیکدا خوار ی‌ی داوه نه کریس و مروشش و حلالی کردوه ﴿وَحَرَدُ لَیْسَ﴾ به‌لام سوود
 (رببا) ی قده‌غه کردوه ﴿فَمِنْ جَدِّ﴾ نه‌مجا نه‌وه که‌سی پیی گدشت ﴿مَوْعِدَ﴾ نامورگاری
 به‌ک ﴿بِرَّ رِبَّ﴾ له پوره‌رد گاری به‌وه ﴿وَشَیْءُ﴾ وه حیرا ده‌ستی لی هه‌لگرت ﴿وَهْ رَسَبَ﴾ نه‌وا
 نه‌وه‌ی له‌وه‌بیش وری گرتوه بوخویه‌تی (له سوود خواردن) ﴿وَشَرَّ رِبَّ﴾ وه کاری له‌وه‌وه‌له
 به‌خواهه ﴿وَمَرَدَ﴾ وه نه‌وه‌ی گه‌را به‌وه (بو سوود خواردن) ﴿وَشَرَّ رِبَّ﴾ تا نه‌وانه هارو پیی
 ناگرن ﴿خَتَمَ﴾ تپا ده‌یتنه‌وه ﴿حَدِّدَ﴾ به‌همیشه‌یی وه نه‌اهه‌نایی ﴿بَشَقْ لَیْسَ﴾ خوا
 هه‌ر و به‌ره‌که‌نی سوود ماهیلث ﴿وَبَرَّ نَصَدِّ﴾ وه به‌وه نه‌خیر و به‌خشین نه‌دات وریادی له‌کات
 ﴿وَشَرَّ نَجْمَ﴾ وه خوا خوشی ناورت ﴿کَرَّ کَمَ﴾ هیچ بی‌اوه‌ر و ماسوید سگورارنکی ﴿آشَمَ﴾
 تار بکار ﴿لَیْسَ مَرَّ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که بر وایان هی‌اوه ﴿وَعَمَّ نَصَبَ﴾ وه کردوه
 باشه‌کانیان کردوه ﴿وَفَوْضَ مَوْصُوءَ﴾ وه بوئزیان به‌هوش و بیره‌وه کردوه ﴿وَمَرَّ رَجَّوْ﴾ وه
 ره‌کاتیان داوه ﴿بَهْمَ نَجْرَ﴾ تمها پاداشیان ﴿عَمَّ رَهْمَ﴾ لای پوره‌رد گاریانه ﴿وَنَحْوُ عَشْرَ﴾
 وه هیچ مرسیکیان نه‌سه‌ر می به‌له‌روزی دوا پیدا) ﴿وَلَا خَمَّ عَمْرُوتَ﴾ وه هیچ خده‌تیک پروین
 نن ماکات ﴿بَیْئَهْ بَرَّ مَوَّ﴾ نه‌ی نه‌وه که‌سانه‌ی پرواتان هیناوه (نه خوا) ﴿اَنْوَالَهْ﴾
 له خوا بترس ﴿وَرَزَّ﴾ وه ده‌ست هه‌لگرن ﴿رَفَعِ مَرَّ﴾ له‌وه سوده‌ی که لای خه‌لک ماوت‌به
 ﴿رَنَ کَشْفَ مَوْصِیَ﴾ نه‌گه‌ر نیو به‌روادارن ﴿مَرَّ مَعْمُورَ﴾ نه‌مجا به‌گه‌ر ده‌ستان لی هه‌له‌گرت ﴿وَارَبَّ﴾
 که‌وا نه‌برانی و ناگادریس ﴿بَحَرَبَّ مَرَّ مَرَّ مَوْصِیَ﴾ جه‌نگ له‌گه‌ل خوداو پینه‌مه‌به‌ره‌که‌ی پاده‌گه‌به‌س
 ﴿وَرَنَ نَسَمَ﴾ وه نه‌گه‌ر به‌شیطان بوو ده‌وه ﴿هَسْکَرُ مَوْصِیَ مَرَّ﴾ نه‌وا تمها سه‌رمایه‌کانان می نیو به
 ﴿وَلَقَمَ مَوْصِیَ﴾ به‌ستم بکه‌ن (له خه‌لکی) ﴿وَدَلَّاهُ مَعْمُورَ﴾ وه به‌ستم‌تان لن دکریت ﴿وَرَنَ مَرَّ﴾
 رو عسریٔا ﴿وه نه‌گه‌ر قه‌رردار به‌دار بوو ﴿فَعَدَّ دَرَّ مَرَّ﴾ نه‌وه ماموله‌نی بمریت تا خوا ده‌سه‌لانی ده‌دا
 ﴿وَرَنَ مَرَّ﴾ وه نه‌گه‌ر (له قه‌رره‌که) تار ادیان بکه‌ن ﴿حَیْرَ نَجْمَ﴾ ماشتره‌موتان ﴿لَیْسَ مَرَّ مَعْمُورَ﴾
 نه‌گه‌ر نی بکه‌ن ﴿وَنَمَّ﴾ وه بترس ﴿بِرَّ مَرَّ﴾ له پروژنک ﴿بِرَّ جَفَّوْ لَیْسَ﴾ ده‌گه‌ر بترینه‌وه ﴿بِرَّ مَرَّ﴾
 بق لای خوا ﴿نَمَّ لَوَّ﴾ له‌باشان پاداشت نه‌دریتنه‌وه ﴿کَرَّ مَرَّ﴾ به‌هموو که‌سبک ﴿مَرَّ گَسَبَ﴾
 (پاداشت و سزای) نه‌وه‌ی کردوه‌یه‌تی ﴿وَحَرَّ لَیْسَ مَرَّ﴾ وه نه‌وان مستعیان لن ناگری ﴿مَرَّ﴾

﴿وَلَا تَقْرَأُوا لَهُمْ لَهْجَتَهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُوا وَتَتَذَكَّرُ أَلْسِنُكُمْ﴾ و دهستان نه‌گه‌وت ﴿صَافِي﴾
 بووسه‌ریك ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ نه‌وه مارمه‌یهك وهر گون ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ حه نه‌گه‌ر هه‌دینگتن
 له هه‌دینگتن دلیا بوون ﴿مَنْزُورٌ﴾ و نه‌وه که‌سه‌ی که‌به‌نعمین رانراوه سپارده که‌بدانه‌وه
 ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ وه ساله پهر وهر دگاری ترسیت ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ وه شبیه‌تی مه‌شارنه‌وه
 ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ وه نه‌وه که‌سه‌ی بشارنه‌وه ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ نه‌وه مه‌راستی نه‌دل گوماه‌ساره ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾
 پختیون سیه‌ی ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ وه حوا ناگاداره نه‌هموو کرده‌ویه کتان ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ هه‌ر هی خو‌یه ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾
 نه‌وه‌ی له‌تاسمانه‌گانایه ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ و نه‌وه‌ی له‌رویدایه ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ نه‌گه‌ر ناشکرای مکن
 ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ نه‌وه‌ی له‌دلناده‌یه ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ با بشارنه‌وه ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ خوا
 محاسبه‌به‌تان ده‌کات له‌سهری ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ نه‌وسا خوش ده‌بیت له‌وه که‌سه‌ی که‌به‌وینت
 ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ وه سرای که‌سیت ده‌دات که‌به‌وینت ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ وه خو بده‌سه‌لات
 و به‌توانایه نه‌سهر هه‌سور شتیکدا ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ پنه‌مه‌یه‌ر ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ بیسای هه‌سا ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾
 به‌و نه‌مه‌یه‌ی که‌سوی پهر راوه ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ له‌پهر وهر دگاری به‌وه ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ له‌گه‌ن بر واداراندا
 ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ هه‌موو بر وایان هه‌ناوه به‌خوا ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ وه به‌هریشته‌کانی ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ وه
 با نامه‌کانی ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ وه به‌پنه‌مه‌یه‌رانی ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ جیاواری ناگه‌یس ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ له‌نیوان هه‌ج
 به‌کینک ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ له‌به‌یامه‌یه‌رانی ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ ووتیان (پنه‌مه‌یه‌ر ناییس خوی بی‌گه‌پاندیس
 نیمه‌ش) ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ بیسمان ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ هه‌رمانه‌ریسمان کرد ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ داوای لیخوسو ویت
 لینده‌که‌یس نه‌ی پهر وهر دگاریسمان ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ وه هه‌ر سزای تویه گه‌رانه‌وه ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾
 بقت ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ خوا داواله هه‌ج که‌سینک ماکات ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ مه‌گه‌ر به‌نمداری توانای خوی ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾
 (سوودی) بؤ خوی هه‌یه هه‌ر چا که‌یه‌ک بکات (با هه‌ر به‌دلش بیت) ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ وه (ریانی)
 بؤ حویه‌تی هه‌ر خرابه‌یه‌ک بکات ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ نه‌ی پهر وهر دگاریسمان ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ لیسان مه‌گه‌ر ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾
 بیسای ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ نه‌گه‌ر کرده‌ویه کی بیویستمان له‌بیر چور ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ با به‌هه‌له گوماه‌یکمان کرد
 ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ نه‌ی پهر وهر دگار ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ له‌سهرمان دامه‌ی ناری قورس ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾
 وه‌ک نه‌وه‌ی دانا ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ له‌سهر نه‌وانه‌ی پیش نیچه (نوممه‌یانی پیشووتر) ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ نه‌ی
 پهر وهر دگاریسمان ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ نه‌لای واما نه‌سهر دامه‌یه‌ر ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ که‌بویمان هه‌له‌گیریت
 ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ وه گوماه‌کاتمان سهر وه ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ وه لیسان خوشه ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ وه میهره‌بانیمان
 له‌گه‌لدا بکه ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ سوی یاری نه‌دمرو پشتیوانمان ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ که‌واته سهرمان محه ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾
 آهوه ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ به‌سهر گه‌لی ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾ بی بروایاندا ﴿وَمِنْ مَقْنُونَةٍ﴾

﴿لَئِنْ كَفَرُوا﴾ ییگومان نه‌وانه‌ی بی پروا بوون ﴿رَئِبْتَ﴾ همرگیز كملك و سوودیان بی
 مانگیه‌ست ﴿ثُمَّ لَئِنْ﴾ به‌عالمان ﴿وَلَا تُدْعَى﴾ وه‌به‌مدالان ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ له‌(سرای) خو به‌هیچ
 شیوه‌یهك ﴿وَلَوْ كُنْتَ غُرًّا﴾ وه‌نا نه‌وانه ﴿وَرَوْحِی﴾ سووته‌مندی دوره‌جن ﴿صَكَّابٍ﴾ یه‌عوت
 (دب و ناوی نه‌م بی پروایانه) وهك داب و به‌ریسی نه‌ست و پیونده‌كانی بیرعه‌ونه ﴿وَلَئِنْ مِنْ شَيْءٍ﴾
 و نه‌وانه‌ی به‌پیش نه‌واندا بوون وابه ﴿صَبْرٍ﴾ كه‌پشانه‌كانی نیمه‌پان به‌دورانی ﴿وَعَذْرَتِهِ﴾
 نه‌مجا خواش گرتی ﴿بَدِیْهِ﴾ به‌هوی تاوانه‌كانیانه‌وه ﴿وَعَدَّ شِدْبَةً﴾ وه‌خواتوله‌ی سه‌خته
 ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿لَئِنْ﴾ به‌وانه‌ی ﴿صَبْرُ﴾ كه‌بی پروا ﴿سُتُوبٍ﴾ به‌مه‌ولا نه‌شكین و زیر
 ده‌كه‌ون ﴿وَعَذْرَتِهِ﴾ وه‌كوده‌كرینه‌وه ﴿لَئِنْ﴾ به‌هرو دوره‌ج ﴿وَمِنْ شَيْءٍ﴾ كه‌ماخوشترب
 شوته ﴿لَئِنْ﴾ به‌كاتبه‌یه‌ی ییگومان پشانه‌یه‌کی گرگ پرویدا بو لیوه‌(نه‌ی موسولمانیه‌پان
 نه‌ی كافره‌كان) ﴿فَیَسْئَلُ﴾ له‌و دوو ده‌سته‌ی (كه‌له‌جه‌مگی به‌دردا) دایان به‌یه‌كده‌ ﴿بَعْدَ﴾
 ده‌سته‌یه‌کیان ﴿فَیَسْئَلُ﴾ ده‌جه‌مگیان ﴿فَیَسْئَلُ﴾ له‌ریی خوادا ﴿وَأُخْرَىٰ صَدْرَةٍ﴾ وه‌له‌وه‌ی ترب
 بی پرو بوون ﴿یَرْوِیهِمْ﴾ موسولمانه‌كانیان نه‌دی به‌دوو نه‌وه‌یله‌ی خویان ﴿رَأَىٰ﴾
 به‌بیسی چار ﴿وَنَهَّیْهِ﴾ وه‌خوا پشت گیری ده‌كات ﴿صَبْرٍ﴾ به‌پارمندی خوی ﴿مَرِیضَةٍ﴾
 بزه‌هر كه‌س به‌هویت ﴿بَدِیْهِ﴾ به‌رامندی له‌م یارمه‌تیدانه‌د ﴿بَدِیْهِ﴾ به‌دو و نامورگاری هه‌یه
 ﴿لَا تُؤْتِی الْأَنْفُسَ﴾ بزه‌كه‌مانی خواوه‌ن زیری و بیروه‌وش ﴿لَئِنْ﴾ جوان گراوه‌ و به‌ریناوه‌نه‌وه
 ﴿لَئِنْ﴾ بزه‌كه‌مکی ﴿خُبْرُ شَهْوٍ﴾ خوشی و نارم‌روه‌كانی به‌مس ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ به‌نافره‌تان ﴿وَلَئِنْ﴾
 و كوپ و كالی رور ﴿وَلَا یَسْئَلُ﴾ و دارایی روری كه‌له‌كه‌كراو ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ له‌تالوت و ریر
 ﴿وَلَئِنْ﴾ و ریر ﴿وَلَئِنْ﴾ و نه‌سپ و مایمانی ﴿تَسْمِعُ﴾ پشانه‌در (به‌سپیی ناوچه‌وان و همر
 چوار به‌لی) ﴿وَلَا یَسْمَعُ﴾ هه‌روه‌ها نازله‌ و چوارین ﴿وَأُخْرَىٰ﴾ و كشتوكال ﴿لَئِنْ﴾ نه‌مده‌ ﴿مِنْ﴾
 به‌هره‌ و (كه‌ل و به‌ن) ی ﴿حَبِیْبٍ﴾ ریه‌ده‌گانی (زمان) ی ﴿تَدْبِیْ﴾ دویان ﴿وَعَدَّ عَذْرَةً﴾ وه‌لای خوا
 هه‌یه ﴿خُسْرٍ﴾ خوشترین حیثی و باشعروژ ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿وَلَئِنْ﴾ خه‌به‌رمان به‌ممن
 ﴿بَحْرِیْ﴾ به‌دشتر له‌مانه‌مان ﴿حَبِیْبٍ﴾ بو نه‌وانه‌ی كه‌پاریزیان كرد و له‌خودا ترسان
 ﴿عِدَّتُهُمْ عَذْرَةً﴾ لای به‌روه‌ردگاریان چه‌مد به‌هه‌شيك هه‌یه ﴿عَذْرَةٍ﴾ كه‌به‌زیرباند ده‌روان
 ﴿لَا یَسْمَعُ﴾ و ریراوه‌كان ﴿حَبِیْبٍ﴾ به‌هه‌میشه‌یی و هه‌نا هه‌نایی تیدا ده‌میشه‌وه ﴿وَأُخْرَىٰ﴾
 وه‌(بزیان هه‌یه) زمانی پاكیره ﴿وَرِیْضَةٍ﴾ وه‌به‌رامه‌ندی له‌خواوه ﴿وَلَا یَسْمَعُ﴾ وه
 خوا بیپانه‌ به‌به‌تله‌كان ﴿

﴿لَیْسَ یَقُولُ﴾ (نه خوار ترسان) نه‌وانه‌ی که ده‌لش ﴿لَیْسَ﴾ نه‌ی په‌رو و دگارسان ﴿لَیْسَ﴾
 نه‌راستی نه‌ه ﴿لَیْسَ﴾ پرواسان هینا ﴿وَعَزَّزْتُ دُنُوتَ﴾ ده‌ی خوش به له گویده‌ه‌کانه‌ن
 ﴿وَلَیْسَ﴾ وه‌به‌پاریره ﴿عَذَابُ نَّارٍ﴾ له‌سرای ناگری دؤره‌ج ﴿نَصِیْبِ﴾ (نه‌وانه بریتین له)
 ندرم گرن ﴿وَأَحْبَبْتُ﴾ وراست‌گویان ﴿وَعِیْبِ﴾ و فرعانه‌ردارانی خودا ﴿وَأَسْفِیْبِ﴾ و دارایی
 و نه‌له‌خشن ﴿وَأَحْسَبُ عِیْبِ﴾ و نه‌وانه‌ی که داوای لی خوشموون ده‌کن ﴿وَأَلْأَشْرَ﴾ له‌پیش
 به‌بیاندا ﴿شَهِدَ اللَّهُ﴾ خواشایه‌نی نهدات (واته رای ده‌گه‌به‌یت و به‌به‌لگه ده‌بچه‌سپیت)
 ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که به‌راستی هیچ په‌رستراویکی به‌حق و راست بی به‌نه‌و نه‌یت ﴿وَأَلْمَنَّا﴾
 وه‌فریشته‌کدیش شایه‌نی نهدمن (واته نه‌قرار نه‌کن) ﴿وَأَوْحَی﴾ وه‌خاوون رانسته‌کان (رانایان) یش
 شایه‌نی له‌دهن (واته باور پی چه‌پارویان هه‌به) ﴿قَدْ یَنْفَعُ﴾ (خوا) هه‌میشه دادپه‌روهری را اگر توه
 ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستراویکی راست بی به‌ه‌که له‌خوا ﴿عَزَّزْتُ خَصِیْبِ﴾ که بالاده‌ستی
 کار به‌جی به ﴿لَیْسَ﴾ به‌راستی دیسی په‌سه‌مد کراو ﴿بِعَدَلِهِ﴾ لای خوا ﴿لَیْسَ﴾
 (هه‌ر) پسلاسه ﴿وَمُحِیْبِ﴾ دوو به‌ره‌کی به‌که‌ونه‌سار ﴿لَیْسَ﴾ نه‌وانه‌ی ﴿وَأَوْحَی﴾ که
 نامه‌یان بؤ هاتپور ﴿لَا مَنَعَهُ﴾ دواي نه‌وه نه‌یت ﴿وَمِنْ عَمَلِهِ﴾ که رایی په‌راستیان بؤ هات
 ﴿بِغَیْبِ﴾ (نه‌م لاده‌شیان) له‌رووی ستم و چه‌ساده‌توه بروله‌بش خویاندا ﴿وَمِنْ عَمَلِهِ﴾
 به‌تیب نه ﴿جَا هه‌ر که‌سیک من بر وایی به‌نایه‌نه‌کانی خوا (که قورنانه) ﴿بِغَیْبِ﴾ نه‌سریه
 ﴿جَابِ﴾ نه‌وه به‌راستی خوار و وحسابی له‌گه‌ل ده‌کات ﴿وَمِنْ عَمَلِهِ﴾ نه‌مجب نه‌گه‌ر (خاوون
 نامه‌کان) ده‌مه‌تالی بیان له‌گه‌ل کردیت ﴿فَقُلْ﴾ (نه‌ی موچه‌مه‌د ﴿وَمِنْ عَمَلِهِ﴾ توش بلس ﴿لَیْسَ﴾
 وخیل نه ﴿وَمِنْ عَمَلِهِ﴾ خوم سپارد به‌خوا (و ملکه‌چی نه‌وم) ﴿وَمِنْ عَمَلِهِ﴾ له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی په‌په‌رو
 من له‌کن ﴿وَمِنْ عَمَلِهِ﴾ وه (نه‌ی موچه‌مه‌د ﴿وَمِنْ عَمَلِهِ﴾ بلس به‌وانه که نامه‌ی تورات و
 نه‌حییان دراونن (که جووله‌که و گاووره‌کانس) ﴿وَمِنْ عَمَلِهِ﴾ وه به‌به‌خوینده‌واره‌کان (هاو به‌ش
 په‌ید، که‌ره‌کانی گه‌لی هه‌ره‌ه) ﴿لَیْسَ﴾ نایا نیوه موسولمان بیرون ۲ ﴿وَمِنْ عَمَلِهِ﴾ نه‌مجا
 نه‌گه‌ر موسولمان بیرون ﴿لَیْسَ﴾ سه‌وه به‌راستی مادیسی نه‌وه‌به که هیدایه‌تبیان وه‌ر گرتوه
 ﴿وَمِنْ عَمَلِهِ﴾ وه نه‌گه‌ر پروشیان وه‌ر گیرا ﴿لَیْسَ﴾ نه‌وه به‌راستی ﴿بِغَیْبِ﴾ نه‌وه‌ر گه‌یاندیت
 له‌سهره ﴿وَمِنْ عَمَلِهِ﴾ وه خوا بیایه به‌به‌سده‌کان ﴿وَمِنْ عَمَلِهِ﴾ ینگومان نه‌وانه‌ی
 بی پروان ﴿بِغَیْبِ﴾ نه‌نامه‌ته‌کانی خوا (نه‌بشانه‌کانی خوا) ﴿وَمِنْ عَمَلِهِ﴾ وه به‌به‌مه‌ر
 نه‌کوزن ﴿بِغَیْبِ﴾ نه‌ماره‌وا ﴿وَمِنْ عَمَلِهِ﴾ وه نه‌وه که‌سانه‌ته‌کوزن ﴿بِغَیْبِ﴾ که هه‌ره‌مان
 شه‌دهن ﴿بِغَیْبِ﴾ به‌داد گه‌ری ﴿مِنْ عَمَلِهِ﴾ له‌خه‌لکی ﴿بِغَیْبِ﴾ نه‌وه مزده‌یان به‌ده‌ری (وه‌ک
 سو و کایه‌بی کردن وایه) ﴿بِغَیْبِ﴾ به‌سرای پر له‌تارار ﴿وَمِنْ عَمَلِهِ﴾ نه‌وانه که‌سیک
 ﴿بِغَیْبِ﴾ بروج بوورنه‌وه ﴿عَمَلِهِ﴾ کرده‌وه‌کانیان ﴿بِغَیْبِ﴾ له‌دویا ﴿وَمِنْ عَمَلِهِ﴾ وه نه‌روزی
 دوا بی د ﴿وَمِنْ عَمَلِهِ﴾ وه نه‌وان سانه ﴿مِنْ عَمَلِهِ﴾ هج مار معتدعیت ﴿وَمِنْ عَمَلِهِ﴾

﴿الْزُّبُرُ﴾ نایا ورد نایتموه ﴿بِیْضِیْ﴾ نه‌وانه‌ی ﴿تُوبُ﴾ پشیان دراوه ﴿بِصِیْبٍ﴾ نه‌شیتک ﴿بِیْ
 كَاسٍ﴾ له‌ته‌ورات ﴿بِیْخُورٍ﴾ مانگ ته‌کریس ﴿وَكُتِبَ عَلَیْهِ﴾ سو لای کتبی خوا (ته‌ورات)
 ﴿بِیْخُورٍ﴾ سو نه‌وه‌ی بریار سداک ﴿بِیْخُورٍ﴾ له‌تیوانیاتدا ﴿تُوبُ﴾ نه‌پاشان ده‌سته‌یه‌ک
 له‌وان پشت هله‌که‌س ﴿رَحْمَ مَرْصُورٍ﴾ له‌حالی‌کدا نه‌وان روو وهر گنبر ﴿بِیْخُورٍ﴾ له‌تیوانیاتدا
 نه‌سه نه‌سوی نه‌وه‌یه‌که ییگومان نه‌وان ﴿تُوبُ﴾ ده‌پان ووت ﴿بِیْخُورٍ﴾ ههر گنبر نه‌سه نه‌شمان
 ناکه‌ووت ﴿تُوبُ﴾ ناگر ﴿بِیْخُورٍ﴾ تمها چمه‌د روزیکسی زحیرا و که‌م نه‌پیت
 ﴿وَعَرَفَ﴾ وه‌حله‌تان‌دس (و فرسوی دان) ﴿بِیْخُورٍ﴾ له‌دیه‌که‌پاندا ﴿رَحْمَ مَرْصُورٍ﴾ نه‌س
 درویانه‌ی که‌ه‌لیان ده‌به‌ست ﴿بِیْخُورٍ﴾ نه‌محا دبی‌ی حال‌پان چن‌ووت بیت ﴿بِیْخُورٍ﴾ نه‌س
 کاته‌ی که‌کریان ده‌که‌به‌وه ﴿تُوبُ﴾ له‌روزیکدا ﴿تُوبُ﴾ که‌گومانس تیدا می‌یه ﴿تُوبُ﴾
 و پاداشتی نه‌واری ده‌دیت‌وه ﴿تُوبُ﴾ ههمو که‌سیتک ﴿رَحْمَ مَرْصُورٍ﴾ نه‌وه‌ی کردی‌ته‌ی ﴿وَعَرَفَ﴾
 لَا یُظْهَرُ ﴿وَهْ﴾ له‌وان هیچ ستم‌بکیان لی‌ناکریست ﴿تُوبُ﴾ بلی نه‌ی خرابه ﴿تُوبُ﴾
 خاوه‌ن ده‌سه‌لات ﴿تُوبُ﴾ ده‌سه‌لات ده‌دیت ﴿تُوبُ﴾ به‌ههر که‌سیتک که‌به‌ووت
 ﴿وَعَرَفَ﴾ وه‌ده‌سه‌لات ته‌سیتنه‌وه ﴿تُوبُ﴾ له‌ههر که‌سیتک که‌به‌ووت ﴿تُوبُ﴾
 وه‌به‌ر‌تزی ده‌که‌بت نه‌وه‌ی به‌ووت ﴿تُوبُ﴾ وه‌بین دیری ده‌که‌بت نه‌وه‌ی به‌ووت ﴿تُوبُ﴾
 نه‌پا به‌ده‌سنی نویه ﴿تُوبُ﴾ ههمو چا‌که‌به‌ک ﴿تُوبُ﴾ به‌پاسنی تو ﴿تُوبُ﴾ به‌سهر ههمو
 شتیکدا ﴿تُوبُ﴾ به‌تیوانیات ﴿تُوبُ﴾ یی‌لی به‌ر ﴿تُوبُ﴾ شه‌و ده‌که‌بت به‌ساو روزدا ﴿تُوبُ﴾
 لیس ﴿تُوبُ﴾ وه‌روز ده‌که‌بت به‌ساو شه‌ودا ﴿تُوبُ﴾ وه‌ر‌سندو وهر‌دبی‌ی ﴿تُوبُ﴾ له‌مردور
 ﴿تُوبُ﴾ وه‌مردور وهر‌دبی‌ی ﴿تُوبُ﴾ له‌ر‌سندو وهر‌دبی‌ی ﴿تُوبُ﴾ وه‌روزی ده‌دیت ﴿تُوبُ﴾
 به‌ههر که‌سی که‌به‌ووت ﴿تُوبُ﴾ به‌ی حساب و بی‌شومار ﴿تُوبُ﴾ ﴿تُوبُ﴾
 مایس بر واداران بی‌باوه‌پان یگرن ﴿تُوبُ﴾ به‌دوستی خو‌پان ﴿تُوبُ﴾ له‌جیانی بر واداران
 ﴿تُوبُ﴾ وه‌ههر که‌سیتک وایکات ﴿تُوبُ﴾ به‌س مر‌الله‌ی نویه ﴿تُوبُ﴾ به‌پوه‌ستی له‌گدل خوادا
 مایس ﴿تُوبُ﴾ له‌م‌و به‌ده‌سه‌لات ﴿تُوبُ﴾ به‌گهر بو خو‌پار استتار بیت لی‌پان (به‌شیوه‌یه‌ک که‌به‌ده‌م یی‌لی
 و به‌دل باوه‌ر‌س پشی نه‌پیت) ﴿تُوبُ﴾ وه‌خوادان تر‌سینیت له‌سرای خوی
 ﴿تُوبُ﴾ له‌لم‌بیر ﴿تُوبُ﴾ وه‌ههر بو لای حوایه‌گه‌پانه‌وه ﴿تُوبُ﴾ ﴿تُوبُ﴾ (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﴿تُوبُ﴾ بلی
 ﴿تُوبُ﴾ نه‌گهر یشار نه‌وه ﴿تُوبُ﴾ مای‌م‌و به‌ده‌سه‌لات ﴿تُوبُ﴾ نه‌وه‌ی له‌دل‌نایه ﴿تُوبُ﴾ یان ناشکرای
 بکمن ﴿تُوبُ﴾ خوا‌پنی‌ی ده‌راتن ﴿تُوبُ﴾ وه‌ده‌برائیت ﴿تُوبُ﴾ نه‌وه‌ی له‌ناس‌مان‌ک
 ﴿تُوبُ﴾ وه‌نه‌وه‌ی له‌زه‌وی نایه ﴿تُوبُ﴾ وه‌خوا به‌سهر ههمو شتیکدا ﴿تُوبُ﴾ به‌

نوتابه ﴿تُوبُ﴾

﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ (شرس) له ورژدی همو و کمسک نعت ﴿مَعْتَبَةٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ هر کار می
 باشی کردیت ﴿مَحْصَرٍ﴾ نامادیه ﴿وَمَعْتَبَةٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ وه هر کار می خرابی کردیت ﴿يَوْمَ تُوْ
 لِّي بَشَرُهُنَّ﴾ نوات ده خوارست که له بیوان نمو و کاره خرابه کعبدا ﴿وَمَعْتَبَةٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ ماهیه کی
 رور دور بیوایه ﴿وَيَجْعَلُكَ نَبَةً﴾ وه خوا دنتان ترسیس ﴿نَبَةً﴾ له سری خوی ﴿وَاللَّهُ رَءُوفٌ
 بِرَبِّكَ﴾ وه خوا میهرمانه به بنده کانی خوی ﴿قُلْ﴾ نهی موح محمد ﷺ بلی ﴿يَا كُفْرُ﴾ نه گهر
 ثبوه ﴿يَحْيَا نَفْسُ﴾ خواتان خوش دهویت ﴿وَمَعْتَبَةٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ که واته دواي من بکون ﴿يَجْعَلُكَ نَبَةً﴾ نا خواش
 قنوهی خوش بویست ﴿وَيَجْعَلُكَ نَبَةً﴾ وه له گوماه کانتان خوش بیست ﴿وَمَعْتَبَةٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ وه خوا
 لی خوشبوری ﴿رَحْمَةً﴾ میهرمانه ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿يُصَوِّرُكَ وَرَسُولٌ﴾ هر ماهیه ردر و گویرایه لی خوا
 و پیعه مسر من ﴿يَوْمَ تُوْ﴾ نه محاله گهر پشت هدلکنس ﴿يَوْمَ تُوْ﴾ نهوه بینگومان خوا ﴿لَا يَجِبُ
 لَكَ عَمَلٌ﴾ بی پروایانی خوش ناویست ﴿يَوْمَ تُوْ﴾ بینگومان خوا هدلی بزارد ووه ﴿وَأَذَرُ
 رُوحًا﴾ نادم و سوج ووه تروریه ﴿وَهَٰذَا نَفْسُ﴾ وه خانه وادهی تیراهیم ﴿وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ﴾ وه خانه و دهی عیمران
 ﴿عَلَى الْأَرْضِ﴾ به مسر همو و جیهانیاسدا ﴿ذَرِيَّةً﴾ به ویه کی ﴿عَقْدَةً مِّنْ أَصْحَابٍ﴾ هدید پکیان به
 هدید پکیان که و نوره نهوه ﴿وَمَعْتَبَةٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ وه خوا یسری ﴿عَبْدٌ﴾ رانایه ﴿يَوْمَ تُوْ﴾ نهوات قرات یسری
 (بنه و بهر) کاتیک که رسی عیمران وونی ﴿رَبِّ﴾ نهی به ووه دگام ﴿يَوْمَ تُوْ﴾ بینگومان من
 به ورم کرد ووه بو تو ﴿يَوْمَ تُوْ﴾ نهوی که له سکم دایه ناراد کرا و بیت (بو خر مه تی خدی
 تی که بیت المقدس) ﴿وَمَعْتَبَةٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ ده توش (نم به ورم) السن گیرایکه ﴿يَوْمَ تُوْ﴾ به راستی تو
 ﴿كُتِبَ عَلَيْكَ﴾ یسری رانایت ﴿يَوْمَ تُوْ﴾ جاکاتیک که مسکه کدی دانا ﴿وَمَعْتَبَةٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ وونی
 ﴿رَبِّ﴾ نهی به ووه دگام ﴿يَوْمَ تُوْ﴾ حق من کچم بوو ﴿وَمَعْتَبَةٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ به راستی خوا رانایه
 ﴿يَوْمَ تُوْ﴾ به ووهی که بو ویه تی ﴿وَمَعْتَبَةٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ کوریش وه ک کچ نی به (به به ست له ویه له و
 کانه دا کوران ده گران به به ورم سو حر مه تکر دی بیت المقدس) ﴿يَوْمَ تُوْ﴾ وه بینگومان
 میش نام نه ویه م ﴿وَمَعْتَبَةٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ وه من خوی و نه ووهی نه پار یسرم به تو ﴿يَوْمَ تُوْ﴾ من کشتی
 (تجرب) له شهبانی ده کراو ﴿وَمَعْتَبَةٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ نه مجا به ووه دگاری مریه می وهر گرت ﴿يَوْمَ تُوْ
 خبی﴾ به وهر گرت نیکی جوان ﴿وَمَعْتَبَةٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ وه رووالدی (به ووه دهی کرد) ﴿وَمَعْتَبَةٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ به ووه وادیست
 (به ووه دهی کی) جوان ﴿وَمَعْتَبَةٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ وه ره کمر ما ده ست به رسی کرد (نم کی ژبانی گرت نه ستو
 و خودا کردی به عاقبتای مریه م) ﴿وَمَعْتَبَةٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ هر کات ره کدریا بر وشت به
 بؤ لای مریه م له شویس خوا به رسته کعبدا ﴿وَمَعْتَبَةٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ خوا ده مری و برق و ووری
 له لاده یسی ﴿قُلْ﴾ (ره کمر ما) وونی ﴿يَوْمَ تُوْ﴾ نهی مریه م ﴿رَبِّ﴾ نهوات له کوی بوو ؟
 ﴿قُلْ﴾ (مریه م) وونی ﴿وَمَعْتَبَةٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ نهوه له لایه ن خوا ویه ﴿وَمَعْتَبَةٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ به راستی خوا ووری
 دمعات ﴿مِنْ بَشَرَةٍ﴾ به هر که مسک که به ویت ﴿يَوْمَ تُوْ﴾ به بین حساب و بین شمار ﴿يَوْمَ تُوْ﴾

﴿هَٰذَا نَبَأُ الْكَافِرِينَ﴾ ﴿۱﴾ پارییه‌وه ﴿زَكِيَّيْنِ﴾ زه‌که‌ریاله پدرووردگاری ﴿قَالَ﴾ ووتی
 ﴿رَبِّ﴾ نه‌ی پدرووردگارم ﴿عَبْدُ﴾ پیسم بیه‌خشه ﴿مِنْ نَّدَاكَ﴾ له‌لایه‌سی حوته‌وه ﴿رَبِّیْهِیْ﴾
 کورینکی سروشت پاک ﴿بِأَنَّ مَسِيحَ الْدَّاعِيَ﴾ به‌راستی تو پیسم‌ری پاریانه‌ویت ﴿فَإِنَّهُ لَمَسِيحُكُ﴾
 جا مریشه یانگی لیکرد ﴿وَهُوَ الَّذِي يُصَوِّرُ الْحَرْبَ﴾ له‌کاتیکدا که ره‌که‌ریاله می‌حرایه‌که‌دا ره‌ست‌نور
 می‌سزی ده‌کرد ﴿إِنَّ اللَّهَ يُبْشِرُ﴾ به‌راستی خوا مرزده‌ت ده‌داتی ﴿بِخَبْرٍ﴾ به‌(کوریت ساوی) به‌حییه
 ﴿مُصَدِّقٍ﴾ که پروا هینه‌ره ﴿سَكْمُومٍ﴾ به‌عبای ووتی خوا ﴿وَسِیدٍ﴾ و پیشه‌ویه ﴿وَحَصُورٍ﴾ وه
 جلّه‌وگری به‌سی خوبه‌تی ﴿وَبِأَنَّ مَسِيحَ﴾ وه به‌کبکه له‌پیسم‌میرانی چاک کردار ﴿قَالَ﴾
 (ره‌که‌ریا) ووتی ﴿رَبِّ﴾ نه‌ی پدرووردگارم ﴿رَبِّكَوَلِّ عَمْرُؤَ﴾ مس چون کپورم ده‌یت ﴿وَفَدَّ سَمِیَّ﴾
 لیسیر ﴿لَهُ حَالِكٌ﴾ به‌راستی پیری به‌خه‌گیرم سووه ﴿وَمَرْبُوفٌ﴾ وه زنه‌که‌شسم به‌روکه ؟
 ﴿قَالَ﴾ (خوای گه‌وره) فهرصوی ﴿سَكْمُومٍ﴾ نیسی خوا وایه ﴿بَعْدُ مَیْنَهُ﴾ چی بویت
 ده‌بکات ﴿قَالَ﴾ (ره‌که‌ریا) ووتی ﴿رَبِّ جَعَلَنِي﴾ به‌نه‌ی پدرووردگارم بیشانه‌یه کم بو دسی
 ﴿قَالَ﴾ (خوای گه‌وره) فهرصوی ﴿بِأَنَّ﴾ بیشانه‌ک‌ت نه‌ویه ﴿لَا تُعْجِبُكَ نَسْرُ نَسْتِهِ﴾ که
 ناتوانیت نه‌له‌گه‌ل خه‌لکیدابک‌یت سی‌پرز ﴿لَا مَرُءٌ﴾ مه‌گه‌ر به‌ناماژه (عیسا) به‌یت ﴿وَرَكْرَكٌ﴾
 سکیز ﴿وَهُ رُورِیَّادِی پدرووردگارت بکه﴾ ﴿وَسِیدٍ﴾ ونه‌سیحانی حوایکه ﴿الْقَسْوِی﴾ به‌لیوار
 ﴿وَبِشْرٍ﴾ و به‌یانیان ﴿وَبِأَنَّ مَسِيحَ﴾ (یادی نه‌وه بکه) کاتیک که مریشه (جیریل)
 ورنی ﴿یَمْرُؤَ﴾ نه‌ی مه‌ریسم ﴿بِأَنَّ﴾ بیگومان خوا ﴿سَطَمْتُ﴾ تزی هه‌لیزارد ﴿وَمَهْرٍ﴾
 و پاکسی کردینه‌وه (له‌همو و خو و ره‌وشنیک‌ی ماشیریس) ﴿وَمَعْمُكُ﴾ وه هه‌لی سزاردی ﴿عَلَى﴾
 بینه‌بیرین ﴿بِهِ سَمَرٌ هَمُو و زامنی جیهاندا﴾ ﴿سَمَرُ قَبْرِیْ﴾ نه‌ی مه‌ریسم فهرمانیه‌رداری
 پدرووردگارت بکه ﴿وَنُحْدِی وَرَضِی﴾ وه سوزده‌و کر مووش به‌ره ﴿مَعَ رُکْبَنِ﴾ نه‌گدل نه‌واندی که
 سوزده‌و کر مووش ده‌ی ﴿وَالَّذِينَ سَبَّحُوا﴾ نه‌وی ووتراله‌ه‌واله‌په‌یه‌ه‌کاس ﴿بِوَجْهِ رَبِّهِ﴾
 به‌وه‌حی سوت ده‌یزیریس (نه‌ی موحممه‌ص) ﴿وَمَحْطَبُ نَدْبَتِهِ﴾ وه توله‌لای نه‌وان به‌بویت
 ﴿وَنُقُورُ أَفْشَرِ﴾ کاتیک که قدله‌مه‌کانیان هاروشت ﴿بِهِمُ﴾ کامیان ﴿بِحُكْمٍ تَرِیْمٍ﴾ ده‌سته‌به‌رتی
 وسه‌به‌رشتی و به‌حبو کردسی مه‌ریه‌میان به‌ره‌که‌وشت ﴿وَمَحْطَبُ نَدْبَتِهِ﴾ وه توله‌لابان به‌بویت
 ﴿بِأَنَّ مَسْمُومٍ﴾ که ده‌مه‌قالیان ده‌کرد (له‌م رووه‌وه) ﴿بِأَنَّ مَسِيحَ﴾ کاتیک که مریشه که ووتی
 ﴿یَمْرُؤَ﴾ نه‌ی مه‌ریسم ﴿بِأَنَّ مَسِيحَ﴾ بیگومان خوا مرزده‌ت ده‌داتی ﴿بِكَلِمَةٍ﴾ به‌ووته‌یک له‌وه‌وه
 ﴿أَسَدُ الْمَسِيحِ عَسَىٰ يَرْمِيهِ﴾ که ناوی مسیح (عیسا) ی کوری مه‌ریه‌مه ﴿وَجِبَتْ لَهُ الدِّیْنُ وَالْأَجْرُ﴾
 به‌یترو پایه‌به‌ره‌ه‌ه‌ردوو جیهاندا ﴿وَمِنْ أَمَقْرَبِیْنَ﴾ وه له‌تریکانی خودایه ﴿۱۱﴾

﴿رَبِّهِمْ﴾ نه‌ی په‌روهر دگار مان نیمه‌ماور مان هیتا ﴿يَسْتَرْسِبْ﴾ به‌وی که مار دوونه‌ته حواره‌وه
 ﴿وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ﴾ وه په‌سپه‌وی پیچه‌میری تو مان کرد ﴿وَأَنْتُمْ﴾ ده‌ی حویه‌دو مان بووسه
 (بمانز میره) ﴿مَعَ شَهِيدٍ﴾ له‌ده‌ته‌ری بر وادارانی (یه‌کتابه‌رست) ادا ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ (جور و ده‌که‌کان)
 پیلانیان گیر (بو کوشنی عیسا) ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ حواش له‌به‌رانبه‌ر داپیلانی لسن گیر ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾
 ﴿مَكْرُؤٍ﴾ وه‌خوش چاکتریس پیلان گیره (له‌به‌رانبه‌ر پیلان گیر اند، بو پوچه‌لکر ده‌وی
 مروفیه‌کانیان) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (یه‌سره‌وه‌یادت) کانی خواهر مووی له‌ی عیسا ﴿يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا﴾ من تو ده‌مه‌وه‌و به‌ررت ده‌که‌مه‌وه‌و یق لای حوم ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾
 وه‌پاک که‌ده‌وی نوم له‌(هاودمی) نه‌وانه‌ی که‌بی ماور بوون ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ وه‌په‌روانی
 (راسته‌قیه‌ی) تو به‌ر ده‌که‌مه‌وه‌و ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ به‌سری بر وایندا ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ ناروژی
 دواپی ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ باشان گه‌رانه‌وه‌نان سو لای مه‌ ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ نه‌مجا به‌ر یار ده‌ده‌م له
 بنو سانداندا ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ له‌وشتانه‌ی که‌تیا یاندا حیوار و ما کوکی ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾
 جا نه‌وانه‌ی بی بر و بوون ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ سریان ده‌ده‌م ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ به‌سرای مه‌خت ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾
 و لآخره‌ ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ له‌دوبار روزی دو یشدا ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ وه‌نه‌وانه‌ هیچ یار مه‌تیدرنکیان بی به
 ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی که‌بر وایان هیاوه ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ وه‌کر ده‌وه‌ باشه‌کانیان
 کر ده‌وه‌ ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ نه‌وه‌ خوا به‌ته‌واری پاداشنیان ده‌داته‌وه‌ ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ بی‌گومان
 خواسته‌مکارانی خوش ناویست ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ تم به‌سهر هاتانه‌ی که‌نه‌بان خو نبه‌وه
 به‌سهر تدا (له‌ی موحه‌مه‌د) ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ له‌نایه‌ت و به‌لکه‌ ویشانه‌کان ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾
 و قورانی پر له‌حیکمه‌تن ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ به‌راستی وینه‌ی (دروست بوونی) عیسا لای
 خوا ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ وه‌وینه‌ی تده‌م وایه ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ که‌دروستی کرد له‌گل ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ به
 باشان پنی ووت ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ به‌ه‌ویش بوو (به‌مروفت) ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ قه‌ی راست نه‌وبه
 که‌له‌ حواره‌ به‌تو که‌بشت ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ که‌واته‌ له‌گو مانداران مه‌ده ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾
 نه‌مجا هه‌ر که‌سیف ده‌مه‌ قالی له‌که‌ل کردیت (له‌ماره‌ی عیساوه) ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾
 نه‌ور نیسه‌ی که‌(به‌وه‌جی) بوت هات ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ موش پیاان ملی وهرن ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾
 ب مانگی کوربه‌کامان و کوربه‌کانتان مکه‌پس ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ وه‌(مانگی) زنه‌کامان و زنه‌کانتان
 بکه‌پس ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ وه‌(مانگی) خومان و خوتان مکه‌پس ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ به‌باشاند (همه‌و مان)
 له‌خو به‌پاریسه‌وه‌ ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ نه‌مجا به‌رونی خوا بکه‌پس ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾ له‌وانه‌مان که
 له‌درومان ﴿وَمَكْرُؤٍ﴾

﴿تَأْمُرُ الْحَيَّاتِ﴾ نهی خواهر نامہ کان ﴿رَبِّهِمْ﴾ ﴿خَوَّلَ الْفِيلَ﴾ بڑ پو شاکسی درو نہ کهن به بر راستی
 دا ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ وہ راستہ کہ شمار نہ وہ ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ لہ کاتیکدا خوشستان ہمہ دمرائن ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾
 ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ وہ دہستہ بہ ک لہ خواهر نامہ کان وویان (بہ ہمہ دیکیان) ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾
 ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ برویش مو قورئانہ ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ کہ بنیرا و نہ خواہ وہ بو نہ و نہی کہ برویدن ہواہ
 ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ سہرلہ نہ بانیان (نہ بیل) ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ وہ سن برواستہ دہستہ و نیوارہ ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾
 ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ نہ لکو نہ وایش پشیمان بہ وہ ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ باور دتن نہیت ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ لاس بیج پیکر
 مہ گہر بہ کہ سبک کہ دوی دہی نیوہ کہوتیت ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ (نہی مو حہ مہد ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ بلی بہ راستی
 ریمو و نی ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ ہمر ریمو و نی خواہ ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ (نہی مو حہ مہد ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ بلی بہ راستی
 پیکان گرانہ) کہ بدوی بہ بہ کینکی تر وینہی نہ و دہی کہ بہ نیوہ دراوہ ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ یا دہستہ قاپیت
 لہ گہن بکھن (پور تان بدہن) ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ لای پور و مرد گارتان ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ (نہی مو حہ مہد ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ بلی
 ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ بہ راستی نہ و بہ ہرہیہ (واتہ پیمہ بہ رایہ تی) بہ دہستی خواہ ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ بلی بہ راستی
 دہستہ بہ ہمر کہ سبک کہ بیہوت ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ وہ خواہ و نی بہ خوشی رور و رائیہ ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾
 ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ نہ و (خواہ) بہ حمت و میہر مانی خوی تابیہت دہکات ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ بڑ ہمر کہ سبک
 بیہوت (شیاوی بیہت) ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ وہ خواہ و نی بہ خوشی و بہ ہرہی گہرہیہ
 ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ وہ لہ مار خواہ نامہ کانی ہی واہدیہ ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ نہ گہر خہرہیہ
 بہ سپردہ لای داسی ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ دہستہ و نی بہ ہرہیہ ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ وہ ہی واشیان نیایہ ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾
 نہ گہر دیار بکی لا دسیہت ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ مائلانہ وہ ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ مائلانہ وہ ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ مائلانہ وہ
 پورستیت ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ نہم بابکی بہ بہ ہوی نہ وہ بوو ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ کہ دہب ووت ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾
 ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ گو ماہمان ساکات لہ خواہ دنی مالی نہم بہ خویدموارانہ (واتہ ہمرہیہ کان) ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾
 علی لہ سبک ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ وہ درو بہ دم خواہ دہ کھن ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ وہ خویان دمرائن (کہ درو دہ کھن) ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾
 ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ بہ خیر وانی بہ (وہ دہلہ) ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ ہمر کہ سبک بہ ہمدی خوی بہ حق نہیت
 ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ وہ پریس کاری سکات ولہ خودا پترستیت ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ نہ وہ بہ راستی خواہ
 پاریس کارانی خوش دہوت ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ بیکو مان نہ و نہی دہبر و نیس ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ بہ ہرہیہ
 بہ ہمدانی خواہ ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ و سونہ کانی خویان ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ بہ بر خینکی کہم ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ نہ وہ نہ
 ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ بن بہ شمن (لہ بہ ہرہی خواہ) ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ لہ روزی دوی دا ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ وہ خواہ
 نہ بیل لہ گہن ساکات ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ وہ تہ ماشاشیان ساکات ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ لہ روزی قیامہ تدا
 ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ و لہ گوناہیان خوش نایت ویاکیان ساکاتہ وہ ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾ وہ بو نہ و ان ہمہ
 سرای بہ تیش و نازار ﴿وَنُكْمِرُونَ﴾

﴿وَرَبُّكَ لَعَلَّافٌ﴾ به پاسی له خاورن مامه کان ده سته به هدیه ﴿يَوْمَ تَسْفُرُ بِكُتُبٍ﴾ (دار به ساو مامه که بیان تیکده دن و) زمانیان با نه دن و نه پیچده به خورن سده وی کتیه که بیان (تهورات) ﴿وَيُخَفِّضُونَ لَكَ كُتُبَ﴾ تا تو ویرانیت له مامه ی خوابه ﴿وَمِنْ قَوْمٍ لَّكَ كُتُبٌ﴾ (له کاتیکدا) که نه وه له مامه ی خوا بی به ﴿وَيَقُولُونَ﴾ وه دملین ﴿وَمِنْ عَدُوٍّ﴾ نه وه له خوا وه به ﴿وَمِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ﴾ به کاتیکدا که نه وه له خوا وه نی به ﴿وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ لَکُتُبٌ﴾ وه درق به دم خوا وه ده کهس و ﴿وَمِنْ قَوْمٍ﴾ خوشیان دمرانن (که درق به) ﴿مَا هَکَرِ بَشَرٍ﴾ ناسی سو هیچ نده می به که ﴿أَنْ يُزَيِّتَ اللَّهُ تَبْکِبَ﴾ و تکیب و تکیب و تکیب که خوا مامه و شهر بهت و پیغمبر ریتی دایمی ﴿لَمْ يَمُوتْ﴾ یتس ﴿باشان به خه لکی ملیت﴾ ﴿کُونُوا عِدْلًا﴾ سی به مدهی می ﴿مِنْ رُوبٍ نَدٍ﴾ له جیانی خوا ﴿وَبِکَرٍ کُؤُورٍ مِیْسٍ﴾ به لکو (بیان ده لیت) خوا به دست س ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ کتب ﴿چونکه نیوه خه لک فیری مامه که ی خودا ده کهس﴾ ﴿وَبِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وه نیوه خوشان ده بخورینه وه ﴿وَبِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه خوا ده زمانشان پی مادات ﴿لَسَجِدُوا فَسْجَدَ﴾ که مرشته و پیغمبر ر س بکهس ﴿وَأَنْتَ﴾ به پرمستراوی خوتان ﴿أَنْتَ مُرْسِلُ الْبُکْرِ﴾ چون (خودا) دمر مانان پی مادات پی برواین (کافر س) ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ دوا ی نه وه ی که نیوه بروا دار بورن ﴿وَبِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (بهینه وه پادپان) کاتیک که خوا به پمانس و هر گرت له پیغمبر ران ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ که هر چهیم دانی ﴿مِنْ کُتُبٍ﴾ له مامه و ﴿وَجَنَّةٍ﴾ حیکمهت و (شهر بهت) ﴿شَرِبُوا مِنْهُ﴾ به پاشان پیغمبر ر بکتان برو هت ﴿مُتَقَرِّبًا﴾ به بروا هیتر به مامه ی که له لانا نه ﴿تُؤْمِنُ بِهِ﴾ ده پی بروای پی بهش ﴿وَلَسْطَرَّةٌ﴾ وه یار مانی سدن ﴿وَلَا﴾ خوا دمر مووی ﴿فَرِحْتَ﴾ تایا دانان با سم به پیمانه دا؟ ﴿وَحَدَّثَ﴾ ده پیمانه صری ﴿وَهَلْ سَمِعْتُمْ نَعْمَهُ﴾ به پمانس مشان و هر گرت ﴿وَأَنْتَ﴾ پیغمبر ر و وریان ﴿فَرِحْتَ﴾ به لی دانمان پیداناو به پمانان بهست ﴿وَلَسْطَرَّةٌ﴾ خوا دمر مووی که رانه نیوه به شاهید پی ﴿وَلَسْطَرَّةٌ﴾ وه میش له گه ل نیوه ﴿مِنْ شَهَدَةٍ﴾ به کیکم له شاهیدان ﴿فَرِحْتَ﴾ جان نه وه ی پشنی هه لکرد (له به پمانه) ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ دوا ی تم دان پیدانا نه ﴿وَأَنْتَ﴾ که واته هه نه وان ده سته ی ده چوان له دمر مانی خودا ﴿فَرِحْتَ﴾ تایا (پی بروایان) دوا ی هه بری دیسی خو ده کهس ﴿وَبِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ له کاتیکدا که هر چی له ناسان و ره وی دایه گو بر ایهن و ملکه چی خودان ﴿فَرِحْتَ﴾ بیانوی (به وستی حقمان) ﴿وَحَدَّثَ﴾ یا به بانه وی (به با چاری) ﴿وَلَسْطَرَّةٌ﴾ وه هه مو و هه ر بق لای تم ده که بر نه وه ﴿فَرِحْتَ﴾

﴿وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ﴾ چون پي برونهسي؟ ﴿وَسُورَةُ النَّازِعَاتِ﴾ له كاتيكدا ده خوږ ښته وه نه سهر ناند ا
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بديگه كاني خوا (نايه ته كاني قورنان) ﴿وَعِيسَىٰ مَوْلَايَ﴾ وه پيغمبره كه ي له باو تديده
 ﴿وَمِنْ نِّصْمٍ فَتَقَىٰ﴾ وه هر كه مس دهست بگري به (نايسي) خواوه ﴿فَقَدْ هَدَىٰ﴾ ته وه بهر سني
 رينمو ويي كړاوه ﴿فَإِنْ صِرْتُمْ فَضِلًّا﴾ بو رينارنكي راست و دروست ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ي
 نه وانه ي كه مرو اتان هباوه ﴿تَتَّقُوا اللَّهَ﴾ تر مس له خوا ﴿حَقِّقْ يَدِيكَ﴾ تر سانيك كه شاپوتش ﴿وَلَا تُؤْمَرْ﴾
 وه هه مرون ﴿فَلَا تَأْتِرْ شَيْئًا﴾ هه به موسولماني ميني ﴿وَأَعْيُضُوا بَعْضٌ فَمِنْ فَجِدٍ﴾ هه مرونان دهست
 بگرون به هوي په يوه مسييان به خواوه (كه قورنانه) ﴿وَلَا تَتَّقُوا﴾ چده به ره كه (وليث جيا) مهي
 ﴿وَأَرْكَرُوا بِقَبْلِ اللَّهِ عِبَادَتَهُ﴾ پير له به هر مو چا كه ي خوا نكه به وه نه سهر نانه وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به
 كاتيكدا كه لپوه دوزمي په كتر بوون ﴿وَأَعْيُضُوا بَعْضٌ فَمِنْ فَجِدٍ﴾ به لام خوا هو گري خسته بيوان دله كاتان
 ﴿وَأَصْبَحْنَا بَعْدَهُ بِخُورٍ﴾ نير بوون به براي په كتر به هوي نهو چا كه ي خواوه ﴿وَمَضَيْنَا عَلَىٰ شِفَاؤِ الْخُفَرِ وَمِنْ
 نَارٍ﴾ وه لپوه له سهر ليواري جالني سوون له ناگر ﴿وَأَعْيُضُوا بَعْضٌ فَمِنْ فَجِدٍ﴾ به لام خوا بر گاري كردن لي ي
 ﴿كَذَلِكَ﴾ نايه و جوړه ﴿يَبْنِي اللَّهُ بَنِيَّ﴾ خو، بديگه و پشانه كاني خوي بوون ده كاته وه
 بوونان ﴿عَمَّا كُنْتُمْ تَدْعُونَ﴾ نايه ددوام ين له سهر رينمو ونيي (يان له سهر شاره رايي) ﴿وَسُكُنِي﴾
 نايه له باو نيوده كو مهيك بيت ﴿يَدْعُونَ عِيرَ﴾ مانگه وار مكن بؤ چا كه ﴿وَيَأْتُونَ
 بِالْمَعْرُوبِ﴾ هر مان بدن به هه موو چا كه بهك ﴿وَمَعْرُوبٌ عَنِ النَّاسِ﴾ وه بهر گري مكن له هه موو
 خرا به بهك ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَعَمَّرُونَ﴾ نه وانه خويان سهر كه وتوو وسهر مران ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
 بِهِ وَتَنَاهَىٰ﴾ نه وانه مهيان (وكم نه هلي كتاب) ﴿يَدْعُونَ﴾ كه بهش بهش و ﴿وَأَحْسَنُوا﴾ جيا وار بوون
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له پاش نه وه ي ﴿مَنْعَةً خَيْرُ النَّاسِ﴾ نمو بهلگانه ي بويان هات ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَذَابُ
 عَظِيمُ﴾ وه نه وانه سرا به كي كه ورميان بو هه به ﴿يَوْمَ تَبْصُرُ أَعْيُنُهُمْ﴾ روژيك ديت كه چده روويهك
 سبي دهي ﴿وَتَسْمَعُ أَوْحَاؤُهُمْ﴾ وه چده روويهك رهش دهي ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ سر و جوهره
 كه روويان رهش سووه ﴿أَحْسَنُ خَيْرُ النَّاسِ﴾ (پي يان دهو و تربيت) مؤجي مس برووون نه پاش
 سرا هيانتان ﴿يَدْعُونَ خَيْرَ﴾ كه واته بهيژن سرا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه هوي سني بروي تانه وه ﴿وَأُولَٰئِكَ
 هُمُ الْمُتَعَمَّرُونَ﴾ وه نه وانه كه روويان سبي ديت ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ نه وه له باو بهر يي
 خوادان (له به هه شندان) ﴿فَتَمِيزْهُمْ﴾ نه وانه تيدا ده مينه وه به هه مينه يي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 نه سانه نايه ته كاني خودان ﴿سُورَةُ النَّازِعَاتِ﴾ دهيان خوږ ښته وه نه سهرت دا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ كه راستن ﴿وَأُولَٰئِكَ
 هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ خواش نايه و نت ﴿يَوْمَ تَبْصُرُ أَعْيُنُهُمْ﴾ هچ ستمك بؤ جهاتان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾

﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ مُّسَوِّمٌ ۖ تَمَثَّلُ بِهٖ حَوَاحِیْ ۙ وَهِيَ حَرَجٌ لِّهٖ تُثَمِّنُهَا نَاقُوسٌ مُّكَانَهُ (وَمِنْ ذٰلِكَ لَآیَاتٍ لِّیَّ) ۝
 وه هرجی له ره وی دایه ﴿وَمِنْ نَّحْوِیْ﴾ وه هرجی بولای خودا ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ ده گهریتوه هموو کدره کان ﴿۝
 كُنْتُ خَیْرٌ مِّنْهُ﴾ نپوه (موسو لمانان) باشترین گنلک بوون ﴿أَحْرَجَتِیْ﴾ یو حهلکی هیر بته
 دی ﴿وَأَمْرٌ یَّأْتِیْهِ﴾ هرمان ددهن به چاکه ﴿وَسَخَوْنَ عَنِ الْحُكْمِ﴾ وه چله وگیری ده کهن
 له خربه ﴿وَأَمْرٌ یَّأْتِیْهِ﴾ وه بر واده هیس به خوا ﴿وَأَمْرٌ یَّأْتِیْهِ﴾ نه گهر بامه داره کان
 (خارون کنیه کان له جوله کهو گاوره کان) پروایان بهینایه ﴿نَاقُوسٌ مُّكَانَهُ﴾ نپوه باشترین بوون
 ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ همدهی له وان بر وادارن و (باورمپان هیناوه به نایبی نیسلام) ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾
 آئیم ﴿بِهٖ لَآئِمُ﴾ به لایم رور بهیان له هرمانی خوا دهر چوون ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ هرجی نه وی ریانتن
 پس ماگه بهس ﴿لَآئِمُ﴾ مه گهر زیانیکی کهم ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ وه نه گهر بهه مگنن له گنلک سدا
 ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ بشتان تی ده کهن ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ دواتریش سر کهوتوو مابن ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾
 نه نه ﴿در وه به سه ریاند سهر شور ی و پ سوایی﴾ ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ له ههر شور یه ک بپن ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾
 نپوه مه گهر به هری به لپن له لایه خودا وه نه بیست ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ وه به لپنیک له لای حهلک وه
 ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ شایستهی خد شپکی گهر بوون له لایه خوا وه ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾
 وه در وه به سه ریاند هزاری (دهروون و چاو بر سیتی) ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ نپوه له بهر نه وه بوو له وان
 ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ سی پروایوون به به لگه کانی خوا ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ وه پنه مپه رانپان
 ده کوشن ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ به ساره و ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ نهوش به هوی نه وه بوو که نه وانه سهر پینچی
 ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ وهست در یزبان ده کرد ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ هموو (بامه داره کان) چوون به ک بپن
 ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ له مار خارون بامه کاند ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ دهسته یه ک راست و ریث همن ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾
 نپوه نه مپه کانی خوا دهر خونس (ویاوه رپان هیناوه به نایبی نیسلام) ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ له (کاته کاس)
 شه ودا ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ وه له (کاته کانی) کپنوش مردنیان دا ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ پروایان هه به
 به خوا ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ وه به روزی دواپی ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ وه هرمان ددهن به ههر چی چاکه به
 ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ وه بهر گری ده کهن له هرجی خرابیه به ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ وه بهشیر کی
 ده کهن له هموو چاکه کندا ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ وه نه وانه له کومه لی چاکانن ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾
 خیر ﴿ههر خیر و چاکه به کهن﴾ ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ نپوه ههر گیر بی سمش ماکرین له پاداشنه کدی
 ﴿وَلَا تُخَافُ لَآئِمُ﴾ خواش به ماگایه له پاریر کاران وله وانهی لی دهر مس ﴿۝

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾ به راستی نهوانه ی که یې سر و اووون ﴿رَبِّیْ عَزَّوَجَلَّ﴾ سوود به وړان ناگه به یې
 ﴿مُؤْمِنًا﴾ به مال کانیان ﴿وَلَا زُنَّارًا﴾ وه به منډاله کانیان ﴿مَنْ لَّهُ شَيْءٌ﴾ هېچیت له لای خوا وه
 ﴿وَأُوتِيتُمْ﴾ لیا نه واته ﴿أَصْحَابُ سَبْرِ﴾ هاول و هاوریی ناگر دهی ﴿هَذِهِ حُدُودُ﴾ نه وړان تییدا
 ده میته وه به هم میته یې ﴿مَنْ مِّنْهُمْ﴾ وینه ی نه و مال و دارایی ی که به ختی ده کهن ﴿وَلِیْ هَذِهِ حُدُودُ﴾
 ﴿لَا یُحِلُّ﴾ به ژمانی دو بیاید ﴿حُضْرَتٌ رَّیْحٌ﴾ به وینه ی بانه که ﴿فَیْ سَرُّ﴾ سه رما و سوله ی تندایت
 ﴿أَصْحَابُ حَرْثٍ قَوِّیْمٌ﴾ بدات له کشتو کالی تا قیامت ﴿مَنْ مِّنْهُمْ﴾ که مسته میا له خویشان کر دیت
 ﴿وَأَصْحَابُ سَبْرِ﴾ حبه نه و (ما) و سه رما به کشتو کاله که ی له ساو نه ریت ﴿وَلِیْ هَذِهِ حُدُودُ﴾ وه خوا
 سته می لی نه کر دوون ﴿وَلِیْ هَذِهِ حُدُودُ﴾ به لکو خویشان سته میا له خویشان نه کر دیت ﴿وَلِیْ هَذِهِ حُدُودُ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی که سانه ی که بر و اتان هباوه ﴿لَا سَعْدَ﴾ به گرن بو خویان ﴿یَطْلُبُ﴾ دوستی
 گپانی به گپانی ﴿مَنْ دُونَكَ﴾ جگه له خوون (واته جگه له ساو نه داران) ﴿لَا یُحِلُّ﴾ در یعتیان لی
 ما کهن ﴿حَبْلًا﴾ له هېچ شهر و خرابه به ک ﴿وَدُوْهُ﴾ نا واته خواری ﴿مَنْ عَصَى﴾ ما خوشیتان ﴿به بدی﴾
 بنگومان ده نه که دیت ﴿تَعْبٌ﴾ خه شم و قین ﴿مَنْ عَصَى﴾ له (فقه کانی) ده میته وه ﴿وَلِیْ هَذِهِ حُدُودُ﴾
 ضد و زهر آغیز ﴿وَهَذِهِ لِهْدَانَا شَارِدٍ دَوَانَهُ وَهَذِهِ لِهْدَانَا شَارِدٍ دَوَانَهُ﴾ نه کهر نیوه ژیرس ﴿وَهَذِهِ لِهْدَانَا شَارِدٍ دَوَانَهُ﴾
 بیدار ی نه و نه نیوه که نه و اتان خوش دیت ﴿وَدُونَكَ﴾ وه نه و اتان نیوه یان خوش ماری ﴿وَدُونَكَ﴾
 وه با و دتن هبه ﴿تَكْبَرُ﴾ به هم و نامه نامسمانی به کان ﴿وَدُونَكَ﴾ کاتیت نه و اتان بیتان بگن
 ﴿قَاتِلُوا﴾ ده لیس بر و اماں هباوه ﴿وَدُونَكَ﴾ وه کاتیت نه بها بو به وه ﴿عَصَوْنَهُ﴾ لاس
 سه رده به به کانی خویشان نه که زدن لیان ﴿مَنْ عَصَى﴾ له بقدا ﴿قُرْمُونُ﴾ بلنی بعون ﴿بَعِیْطًا﴾ به داح
 و رقی خو مانده وه ﴿بِیْنَهُ عَصَى﴾ به راستی خوا زانایه ﴿بِدَتِ عَصَى﴾ به وه ی له ساو دل کاندایه ﴿وَدُونَكَ﴾
 ﴿بِیْنَهُ عَصَى﴾ نه کهر چاکه و خوشبه کتان پی بگات ﴿سَوْفَ﴾ هه مبار دهی ﴿وَدُونَكَ﴾
 سیمه ﴿به لام نه کهر ما خوشبه کتان پی بگات ﴿بِعَصَى﴾ دلخوش دهی پیس ﴿وَدُونَكَ﴾
 نه کهر نیوه به نارام ی (له سه ر گو برا به لی خوا) ﴿وَدُونَكَ﴾ و له خوا تر سس ﴿وَدُونَكَ﴾
 شیت ﴿پیلانی نه و اتان هېچ ریانیکتان پی ناگه به بیت ﴿بِیْنَهُ عَصَى﴾ به راستی خوا
 نه و اتان گاداره به هه رچی نه و اتان دهیکه ﴿وَدُونَكَ﴾ وه (بیموه بیران) کانی ﴿عَدُوِّیْنَ﴾ که
 به یاسی رو و ده رجویت له لای مال و خیرانت ﴿وَدُونَكَ﴾ بر و اداره کانت بیشته چی نه کر د
 ﴿مَقْعِدِیْنِ﴾ له چند شونیکدا سو خهنگ کر د ﴿وَدُونَكَ﴾ وه خو بیسه ری

رانا به

﴿إِذْ هَمَّتْ ثَمُودُ بِحَصْرِ كَاهِنٍ﴾ لهو کاتهدا که دوو کومه ل له نیتوه خمریک بوون ﴿رَبِّهِمْ﴾ سست
 یس و نیک بشکین و (بگه رینه وه) ﴿وَنَسِيَ رَبَّهُ﴾ به لام خوا دوست و یار مه تی دهریاں بوو ﴿وَعِیَّ اللَّهُ
 تَشْرَعْنَ لَّتُؤْمِرُنَّ﴾ وه پروا داران با پشت تمها به خو یه مستی ﴿وَنَسِيَ رَبَّهُ﴾ سوید به خوا
 یگوسان خوانیوه ی سهرخت ﴿بِئْسَ﴾ له (جملگی) به دردا ﴿وَنَسِيَ رَبَّهُ﴾ نه کاتکدا نیوه کم و
 لاوار بوون ﴿وَنَسِيَ رَبَّهُ﴾ دهی له خوا ترستن ﴿فَتَنَزَّلْنَا نَكَبًا﴾ به لکو سوپاس گوردی یس ﴿وَنَسِيَ
 رَبَّهُ﴾ (پیریان بخره وه) نهو کاته ی صووت به پروا داره کان ﴿بِئْسَ﴾ ناپا به ستان
 سی به ﴿بِئْسَ﴾ به ورو مرد گارتار کومه کتان نکات ﴿بِئْسَ﴾ به سی هدرار ﴿بِئْسَ﴾
 مریس به فرشته دانه ریترا وه کان ﴿بِئْسَ﴾ به لی. نه گهر تارام مگرن ﴿بِئْسَ﴾ وه به خوا
 ترستن ﴿بِئْسَ﴾ به لامارتان بدن لهم کاتانه دا ﴿بِئْسَ﴾ به ورو مرد گارتان
 کومه کتان نکات ﴿بِئْسَ﴾ به پیچ هدرار ﴿بِئْسَ﴾ نه فرشته بیسانه داره کان ﴿بِئْسَ
 ﴿وَنَسِيَ رَبَّهُ﴾ وه خوا تمها لهو (کومه کی) به ی کرد ﴿بِئْسَ﴾ به مزده بؤتن ﴿بِئْسَ﴾
 نوبه ستر بؤ ﴿وَنَسِيَ رَبَّهُ﴾ ده کاتانی یس تارام یس ﴿بِئْسَ﴾ (نمورهش پران)
 سهر که و تبش تمها له لایه خوی ﴿بِئْسَ﴾ بالا دهستی دانا وه به ﴿بِئْسَ﴾ وه
 ماردی فرشته کان) بؤ نه وه پروا دیریت (له ساوی بات) به شیک ﴿بِئْسَ﴾ به وانه ی که
 یس بمران ﴿بِئْسَ﴾ یان حدهت بار یان نکات (به نیشکاپان) ﴿بِئْسَ﴾ نه معا
 بگه رینه وه به نانو میدی ﴿بِئْسَ﴾ دهر ماره ی هلهاتو وه کانی شه ری نوحود به راستی به ده ست
 نوی به (لهی موحه همه دیکه) ﴿بِئْسَ﴾ هیچ شتیک لهو کاره ده ﴿بِئْسَ﴾ چ (خوا)
 نه وه یان لی وهر گوی ﴿بِئْسَ﴾ یان سرایان مدات ﴿بِئْسَ﴾ چونکه به راستی نه وه
 سته مکارن ﴿بِئْسَ﴾ ههر بو خوا به ههرچی له ناسمانه کاند به ﴿بِئْسَ﴾ وه
 هدرچی له وهی دایه ﴿بِئْسَ﴾ خوش نهی له هدر کس خوی به ری
 وه سرای هدر که پیش له دات خوی به ری ﴿بِئْسَ﴾ وه خوانی بوردی میهر دانه ﴿بِئْسَ
 ﴿بِئْسَ﴾ نهی کهسانی که پرواتان هینا وه ﴿بِئْسَ﴾ سرود مه خور ﴿بِئْسَ
 مُصَفَّحَةً﴾ چه به رابهر ﴿بِئْسَ﴾ وه خوا ترستن ﴿بِئْسَ﴾ بؤ نه وه ی زر گاریس ﴿بِئْسَ
 ﴿بِئْسَ﴾ وه خوتان پیار سرن لهو ناگرمی ﴿بِئْسَ﴾ که ناماده کیرا وه یو یس
 سرواگان ﴿بِئْسَ﴾ وه گوی رابه لی خودا و به هدر یس ﴿بِئْسَ﴾ یگوسان
 سهر دانتان له گهر نه کریت ﴿بِئْسَ﴾

﴿وَسَيَرْجِي عَيْنٌ مَعِينَةٌ﴾ پيشبرکتی بکهن مو لږ بورديکي گهورهی (خودا) ﴿مَرْيَمَ﴾ له لایه پورومر گر تانهوه ﴿وَحُلُمَ عَرْصَةٍ﴾ وه يو بهه شينک که پانييه گهي (نه نه دهره ی) ﴿كُسْفَانَ﴾ ناسمانه کان و رموی به ﴿يُحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ که ناماده کراوه يو له خوا ترسان ﴿يُحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ نهوانه ی مال دمه حشن (له ری ی خوادا) ﴿فِي سُرٍّ وَخَصْرَةٍ﴾ له کانی خوشی (دهوله مدهدی) و ماحوشی ده ﴿وَالْحُفَّتَيْنِ﴾ و رقی به نسی حقان ده خو به وه و ﴿وَالْمَدِينَتِ﴾ عر تاس ﴿ده سوور له خه لکی﴾ ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ خواش چاکه کارانی خوش ده ویت ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ وه نهوانه ی که کاتیک کرده وه به کی ماشیرین ده کن ﴿وَالْمَدِينَتِ﴾ یاستم له خویان ده کن ﴿وَالْمَدِينَتِ﴾ که یادی خویان کرده وه ﴿وَالْمَدِينَتِ﴾ ده مچا داوی می سوور دن ده کن مو گو بهه کانیاں ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ تابا کی دهووریت له گو ماهد کن ﴿وَالْمَدِينَتِ﴾ بیجگه له خوا ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ وه مدهوام مین ﴿وَالْمَدِينَتِ﴾ له مده مده ی که کرده ویده ده ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ له کاتیکدا براتی (گو ماهد) ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ نهوانه ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ پاداشین لی بوورده ﴿مَرْيَمَ﴾ له لایه پورومر دگاریانه وه ﴿وَحُلُمَ عَرْصَةٍ﴾ و چه سد باخاتیک (به ده شینک) ﴿وَحُلُمَ عَرْصَةٍ﴾ که پروبار کان ده روو به زیر یاندا ﴿وَحُلُمَ عَرْصَةٍ﴾ نه مته وه دهو به ده شته ده با ده مده مده یی ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ چه سد چاکه پاداشتی چاکه کاران ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ بیگومان ر بورده ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ له پیش نبوه وه چه سد ری و یاسابهک (باوینک) ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ نه مچا نبوه بکه ریس پور مویدا ﴿وَالْمَدِينَتِ﴾ و سهریج بدن نایا چون بوو ﴿وَالْمَدِينَتِ﴾ سهر له مچانی مین سرواگان ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ نه مده روو کرده وه به مو هه موو خه لکی ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ و ینموو بیسی و ناموز گاری به ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ يو له خوا ترسان ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ سست و دل لارار مهن ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ وه غده مار مهن ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ هدر قیوه به در و بلند ترن ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ نه گهر پروادار مین ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ نه گهر نبوه (له نو خودا) رام و بریتان نووش بووه ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ نهوه بیگومان نهو هوره (به مده مده کان له به در دا) رام و بریتان نووش بووه ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ به وینه ی رامی نبوه ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ نهو چه رج و روزانه ی (الهیون و سدر که و تانه) ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ ده بکیریس له باو خه لکیدا (جارینک بو نبوه و جاریت یو نهوان) ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ له مده مده ی (به دویادا) خوا دهری بحیات ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ نهوانه ی پروا بدن هسده ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ و له باو نبوده هه لږ نیت ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ چه سد کمینک به شمه د ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾ و ده خواستم کارانی خوش ناوشت ﴿وَمَنْ يَحْيِي الْمَيُتَّيْنِ﴾

﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ و نه تا خوا (له ناوان) پاك نكاتهوه ﴿بَيْنَ سَمَوَاتٍ﴾ نهوانه ی که سر و ادران ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾
 ﴿تَكْبِيرٍ﴾ و می ساوهران منبر نكات ﴿بُرْ حَبِيبَةٍ﴾ نایا نیوه وا گومانتان دهره ﴿أَنْ تَدْخُلُوا﴾
 لجه ﴿که دهجه به هشت ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ له کاتیکدا هیشتا خوا دهری به خستوه (وانه باقی
 به کردونه وه) ﴿بَيْنَ جَهَنَّمَ وَبَيْنَهُ﴾ نهوانه ی می ده کوشر له نیوه ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ و هیشتا دهری
 به خستوه که ساینک له نیوه که خوراکران ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ سوندین بیگومان نیوه ﴿بِمَحْفُوفٍ﴾
 ﴿نَمُوتُ﴾ ناوانی (شه هیدی و) مردشان نه خواست ﴿مَرَقٍ﴾ له پیش نه وهی ﴿نَمُوتُ﴾ پنی ی نکه
 ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ خو به راستی مردشان بیی ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ له کاتیکدا نیوه رهق سه پرتان ده کرد ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾
 ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ موحه مهد ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ نهها پیغمبر نکه (بهر می به) ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ بیگومان
 له پیش نه و پیغمبرانی تر رابور دون ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ جا نایا نه گره و فاتی کرد ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ یان کوژرا
 ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ ده گره وه سو دواوهی خوتان (پاشگهر ده وه) ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ هر که س
 هه لگه ریته وه ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ سو دواوهی خوی (بویت بهر سنی) ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ نه وه هر گیر
 (نه و که سه) هیچ ریایت ناگه به بیت به خوا ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ وه بهر وری خوا پاداشنی ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾
 سو پاس گوراران دهاله وه ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ هیچ که سینک به بووه ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ که بهریت
 ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ مه گره به هرمانی خوا ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ موسراوینکی کات دباری گراوه (له و کاته دا
 که خوی گه و ره دباری کرد وه) ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ هر که سینک ده به ویت ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ پاداشت و ده سکه و نی
 دو بیی ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ له و پاداشنی دو بی (هه مدیکی پی دمه یی) ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ وه هر که سینک ده به ویت
 ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ پاداشنی پاشه روز ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ له و پاداشنی پاشه روز (هه مدیکی پی ده به خشین
 ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ وه بهر وری پاداشنی سو پاس گوراران دهاله وه ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾
 روز له پیغمبران ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ همگ و کوشتاریان کرد وه له گالبد (شابه شاپان) ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾
 کثیر ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ رور له رانابان و خواناسان ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ جا ست و ده سته پاچه به ورون ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾
 به هزی نه وهی که دوو چاریان بووه ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ له بی ی خوا دا ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ وه بین هیز و لارار
 به ورون ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ وه بهر یان شوز به کرد بو دوز مس ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ وه خوا خوراکرانی
 خوش ده ویت ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ هه نه وه و نه ی نه وان بوو ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ که ده یان ورت ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾
 ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ نه ی بهر و ره دگارمان لیمان بووه ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ له گونا هه کانمان ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ وه له ریاده به ویمان
 ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ له کار و بهر ماندا ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ و بینکانمان چنگیر بکه (له جهنگه) ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾
 سه رمان بهه ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ به سه ر کومانی بین بر وایاندا ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ به هوی نه وه
 خوا پی ی به خشین ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ پاداشنی دو بی (هه مدیکی پی دمه یی) ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ وه پاداشنی چاک و
 شیر پی روزی دویی ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾ خوا چاکه کارانی خوش ده ویت ﴿وَبِمَحْفُوفٍ﴾

﴿ثُمَّ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ نَبِيِّهِ بِمَا كُنْتَ عَلَيْهِ فِي الشَّكِّ﴾ پاشان دپه‌راند به سهر تاندا (بوی مارتن) ﴿ثُمَّ أَفْتَدَاهُ﴾ له پاش نه و غمه‌ی که
 چه‌شتان ﴿أَنَّهُ﴾ نارامی ﴿شَبَّ﴾ که و مه‌ورنک بوو ﴿فَتَنِيَّ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ﴾ به سهر ده‌سته‌یه‌ک له تیره
 داهات ﴿وَصَدَّقَهُ﴾ به لام ده‌سته و ناقمیکي دیکه‌نان (که ناوهریان هیلده به‌غیر به‌بوو) ﴿وَدَّ هُمُوتُهُمْ نَفْسَهُمْ﴾
 به راستی هدر خوید به به‌ست بوو ﴿يَعْتَصِبُ﴾ گومانی ﴿بِأَسْمَاءَ بِنْتُ حَازِمٍ﴾ به راستی و به هه قیام به حواد هدر
 ﴿طَنَ لِحَبِيبِهِ﴾ وه‌ک گومانی به هامتی ﴿يَعُولُ﴾ نه‌بان ووت ﴿عَرَّ﴾ تاپا مومان هه‌به (به ده‌ستمانه)
 ﴿مِنَ الْأَمْرِ﴾ لهم کاره‌دا (رک بوو) ﴿مِنْ تَحْتِهِ﴾ هیچ شیت ﴿فَلَمَّا﴾ ملسی بیگومان کرد و بار
 ﴿فَلَمَّا نَبَّ﴾ هدموی به ده‌ست خوابه ﴿يَحْفُوتُ﴾ ده‌شار به‌وه ﴿فِي نَفْسِهِ﴾ له دهر و بیاندا ﴿فَلَا يَتَذَكَّرُ﴾
 نه‌ی که دهری نامون بوت ﴿يَتَذَكَّرُ تَوَكَّرَ﴾ ده‌لیس نه‌گهر به ده‌ست نیمه بوابه ﴿مِنَ الْأَمْرِ﴾
 شیء ﴿لَهُم كَرَمٌ شَتَّى﴾ (له سهر که‌وش) ﴿مَعِيبَةٌ﴾ نیمه لیر هه‌ده کورزیس ﴿فَلَا تَوَكَّلْ﴾
 بلسی له‌گهر لیوه ﴿فِي تَوَكُّلٍ﴾ له ماله‌کامی خوش‌تاندا بو و مایه ﴿بِرَّ بَدْرٍ﴾ هدر دهر به‌چوون نه‌ی نه‌ی
 ﴿كَيْبَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ﴾ که کورزانیان له‌سهر نو و سراسر بوو ﴿فِي مَصَاحِفِهِمْ﴾ بهر جینگای کورزانیان
 (راکشانیان) ﴿وَيَسْئَلُ﴾ بو نه‌وه‌ی خواتانی بکانه‌وه ﴿فِي مَصَاحِفِهِمْ﴾ نه‌وه‌ی که له سنگت به‌دایه
 ﴿وَيُتِمِّصُ﴾ وه‌بژ نه‌وه‌ی بالفت و پاکي بکانه‌وه ﴿فَلَمَّا قُلُوْهُمْ﴾ نه‌وه (بر وایه) ی که له دلت به‌دایه ﴿وَاللَّهُ﴾
 عليم ﴿وَهُ حَوَارِئُهَا﴾ په‌د ب تضریر به‌وه‌ی له سینه‌و دهر و به‌کانه‌دایه ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ﴾ بهر سنی
 نه‌وانه‌ی ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ﴾ پشتیان هه‌ل‌کرد له‌ما و باندا ﴿بِوَرِّ سَلَىٰ تَحْقِيقٍ﴾ له‌و بر و زه‌ی که هدر دور
 کومه‌ب که‌یشتی به‌یه‌ک (له نو حود ده) ﴿بِمَا شَرَّهٗنَّ شَبَّهْنَ﴾ بیگومان نه‌ده شیتان هه‌لی
 خلیس‌کاندن و له‌حشته‌ی مردن ﴿بِمَعْرِفَتِهِمْ﴾ به‌وه‌ی همدی له‌و گوماهانه‌ی که به‌وه‌و پیش
 کرد و بووین ﴿وَرَفَعَهُمْ﴾ سویند بی بیگومان خواتانی بان خوشو و ﴿فَلَمَّا﴾ چونکه به‌راستی
 خوا ﴿عَفْوُ حَبِيبَةٍ﴾ نیوورده‌ی به‌نارام و له‌سهر خویه (له توله سمدن دا) ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ﴾ بهر سنی
 نه‌ی که‌سانی که بر و اتان هیاوه ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ﴾ وه‌ک نه‌وانه به‌س که بی‌س و به‌بوو ﴿وَقَالُوا﴾
 ﴿إِخْرَجَهُمْ﴾ به‌برایا و به‌کایان ده‌ووت ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ﴾ کاتی به‌هه‌ریان بکردایه ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ﴾
 یس هه‌ریان بکردایه و به‌چو و مایه بو جه‌سگ ﴿وَمِنْ بَعْدِهِ﴾ نه‌گهر لای نیمه (بسته‌جی) بو و دایه
 ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ﴾ به‌ده‌مردن ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ﴾ وه‌ده‌کوزران ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ﴾ تا خوا نه‌وه‌بکات تا خوا
 نه‌وه‌بکات ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ﴾ به‌داج و مه‌راق له‌دلیاندا ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ﴾ وه‌خوا (مر ولف) ده‌زینی
 ﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ﴾ و ده‌یشی مرتیت ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ﴾ وه‌خودا بیایه به‌هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک که تیره ده‌یه‌ک
 ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ﴾ سویند بی نه‌گهر تیره بکوزریس ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ﴾ له‌ری‌ی حواد ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ﴾
 به‌مرن ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ﴾ نه‌وه به‌راسی نیووردن و میهره‌مانی له‌لایه‌ن خواوه ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ﴾ چاکتره
 ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ﴾ نه‌وه‌ی که‌کزی ده‌کمه‌وه ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ﴾

﴿وَمَا أَصْبَرُ﴾ تهوې که دوو چارگان وو ﴿يَوْمَ تَنْقُطُ السَّمَكُ﴾ لهو روزمه که هر دوو کومس به يک
 گه یشتن (له لور خودا) ﴿يَوْمَ تَنْقُطُ السَّمَكُ﴾ تهو به ویستی خودا سوو ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ نو تهوې پرو دارن
 د درمحات ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ و یو نه ویش دوو پروه کان ناشکرانکات ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ و یو نه ویش و و ترا
 ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ و مرر به مگس ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ له پری ی خوادا ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ بانه گری (له ولاتی
 خویش) مگس ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ و ویا ی نه گهر سمانرانی به جهنگ دعبت ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾
 شویستان ده که ویش ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ له وانه لهو روزمه له سی پروایه وه ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾
 بریک تر یوون ت له پرو او نیمانه وه ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ له وانه به ده میان شتیک دلیس ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾
 ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ که له دلیانده سی به ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ و مخوا (له هم موو کس) راناره ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾
 بهوې که ده پشاره وه ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ له وانه ی که ووتیان (مه به مست پیس دوو پروه کانه)
 ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ دهر یاره ی براکیان (باو و داران) ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ له کانیکنه خویش دایشتن و دهر به چوون
 ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ نه گهر له وان گوترا یه لی نیسه بووایه ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ به ده کورزان ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ بلی
 که وانه بهر گری ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ مردن له خوتان دوو و به ده وه ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ نه گهر
 نیوه به مست ده کس ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ هر گیز و اگومان مبه یس ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ له وانه ی که کورزان
 ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ له پری ی خوادا ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ مردوون ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ نه خیر وایه) به لگو له وانه ریډوون
 ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ لای به ووه دگاریان ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ روزی ده ویش ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ شادمان و دلخوش
 بهوې ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ که خوا پی ی به غشوون ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ له مهره و هر لی خوی ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾
 بایرک ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ شادمان به وانه (به برانیکو شوره کابیان) ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ که هیستانه گه یشتوون پیس
 ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ له دوا ی (شه هیدووی) له مان ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ به هیچ تر سیکان به سهره ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾
 بکروون و به له وانه هیچ هم و خه هتیک ده خوون ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ شادمان و دلخوش ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾
 ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ به و به هر مو ریاده هر له ی له لایم خواوه (پیان خواوه) ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ و به به راستی خوا
 ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ پاداشی پرو داران وون ماکات ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ له وانه ی ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾
 که و له لایم خواو پیچه بهریان دایه وه ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ له پاش تهوې که ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ (له لور خودا)
 نووش بریداری سوون ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ به و به هر مو ریاده هر له ی له لایم خواوه (پیان خواوه) ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾
 ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ و خویش باراسووه ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ پاداشتیکی گه ووه ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾
 له وانه ی که خه لکی بیان ده ووتن ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ به پستی خه لکی (پیان باو و) ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ له شکر
 و کوم له ی روریان کو کردو ته وه له دژان ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ که واته برمس لایان ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ که چی
 نه وون (نیمانه داران) بهمه باو وریان ریاده سوو ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ و ووتیان ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ هر خو ومان به سه
 ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾ جهند پشت پی به سراوینکی چاکه ﴿وَيَحْمِلُ السُّيُوفُ﴾

﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ نه مجا گه پاته وه (بو مدينه) نه بهر هی گه وره وه (کهسه لامه نی په) ﴿مَنْ لَّهِ الْوَصْلُ﴾
 و بهر له پاداشت له لایه خوا وه ﴿تَرْسُسًا مَّا﴾ هیچ ریان و ناحوشیه کیان بووش نه وو ﴿وَأَنْتُمْ﴾
 نه وانه شونئ ﴿رَضَوْنَ اللَّهُ﴾ و هرامه دی خوا که ونئ ﴿وَأَنْتُمْ دُفْعُ عَصِيرٍ﴾ و خواخاوهی بهر هی
 گه وره په ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بهر استی نه وهی نیوه (سارده کانه وه) بهما ﴿تَنْصَبِرْ﴾ شهیدته ﴿يُحِبُّونَ﴾
 و بهر، ﴿كَهْدُوسٍ﴾ (یر اهرانی) خوی بهر سبت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جانیه یان مه تر سیر ﴿وَالَّذِينَ﴾
 و له من تر مس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه گهر نیوه بر وادارن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ بادل همگیت نه که
 نه وانهی ﴿يَسْعَوْنَ﴾ پشیر کی و به له ده کهن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ لهی بر وایدا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 یضُرُّ اللَّهُ شَيْءٌ هَرَّ كَبِيرٍ هِج ریانیک ماگه په س به خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خوا ده په ویت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 که هیچ به شیکیان بو ده هی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له پروژی دوی دا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و بهر واه سرایه کی
 گه وره هیه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بهر استی نه وانهی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که هی بر واییان کړی (هم جبهانه دا)
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بهر واه لیسان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ههر گیر هیچ جزوره ریانیت ماگه په س به خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 عذاب ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هیه سرایه کی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به نیش و نازار ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ههر گیر واکومان بهر
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانهی که من با ورون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه و موله د دانسی نیمه بوله واه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 یَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا چاکه پو خویان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بهر استی نیمه موله تی نه واه نه دویس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بو نه وهی
 گوناوهی زیاتر پکهن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و بهر واه نه وانه هیه سرایه کی ریسوا کهر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 الْيَوْمَ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خوا واز له بر واداران ماهیلت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له سر نه واره ی که نیوهی له سرن (که حیا
 نه بو نه وهی موسلمان و دو برو و کاسره) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هه نا حیا ده کانه وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ پس
 له پاک ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و خوا ی گه وره نیوه ناگدار ماکات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بهر مهتی (هه پ)
 دا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به لام خوا ی گه ورو ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هه لی نه بر نیت له بر واه کانی دا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ههر که سبکی بویت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جا بر وای راسته قیه بیس به خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و بهر واه کانی
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و نه گه بهر بهر واه بیس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و خوتان پاریس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وه
 پاداشتیکي روز گه وره تان بهر هیه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ههر گیر واکومان بهر نه و که سادی
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که چرو کی ده کهن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بهر هی که خوا بیس به خشیوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له بر
 و بهر هی خوی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که نه و (چرو وکی ی) هه چاکره بویان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (به خیر وایه)
 بهر که نه و خرابه بویان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به رووی نه وهی چرو کیان پی ده کرد و هه تروق
 ده کردنه ملیان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له باشه پروژا (روژی هه سانه وه) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و ههر بو خویه و مولکی
 نه وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ میرانی ناسطانه کان و رهوی (نه وهی له ناسطانه کان و رهویدیه)
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و خوا ناگداره نه هه چي که نیوه ده پکهن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾

﴿لَقَدْ سَمِعْنَا أَنَّهُ﴾ به پراسنې خوا یېسې ﴿قَدْ نَبِئْتُ دُوًّا﴾ ووتې تهو (جورولهك) اندي كه ووتېان ﴿رَبَّنَا﴾
 ﴿فَقِيرٌ﴾ ینگومان خوا هه زاره ﴿وَنَحْنُ عِبَادُ﴾ و نیمه دهوله مه ندین (چونكه داواي قهرمان لي ده كات
 مه به مشيان له ثابته تي ومن يقرض الله قرضاً حسناً يه) ﴿سَكَتٌ مِّنْ دُونِ﴾ تهو دي كه ووتېان ده يو مسين
 ﴿وَمَعَهُمْ لِأَيِّتٍ﴾ (وه ده يو مسين) كوشنې له وانه يو پيغمبره كان ﴿يَسْتَرْجِي﴾ به داره وا ﴿وَسُئُلُوا
 رُفُؤًا﴾ وه (پيان) ده لېس بجه ژر ﴿عَدَّتْ خُبْرَهُ﴾ سرای ناگری سوو تېسره ﴿بِهِتْ﴾ تهو (سر مه خته)
 ﴿يَسْأَلُكُمْ لِيُخْبِرَكُمْ﴾ به هوی كړ دهو دي (خرایي خوتانه وپه) كه پشنان خستوه ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ﴾ ینگومان
 خوا ﴿بِشَيْءٍ عَظِيمٍ﴾ هېچ جوړه ستعېك ماكات له بهنده كان ﴿يَدِينُ دُونَهُ﴾ تهو (جوروله كانه ي)
 كه ووتېان ﴿رَبَّنَا﴾ به پراسنې خوا ﴿عَهْدٌ بَيْنَنَا﴾ په پمانس داوه به نیمه ﴿أَلَا نُنَبِّئُكَ بِرُسُلٍ﴾
 كه بهر و به هتېس به هېچ بهر راوړنك ﴿حِينَ يَأْتِيكَ بِرُسُلٍ﴾ هه نا قورمانس و خیر نكمان بنو به هېت
 ﴿أَلَمْ نَكُنْ لَّكُم مِّن دُونِ﴾ كه ناگر (پشه خوار دهو) بسو پشيت ﴿فَرَّحْنَاكَ﴾ بلن ینگومان هاتې بولان
 ﴿رُسُلٍ مِّن قَبْلِي﴾ چه د پيغمبره لېك له پشې مموه ﴿بِأَنبِيَاءٍ﴾ به به لگه روونه كانه وه ﴿وَنَذِي قُلُوبٍ﴾ وه
 تهو (موحهيره يه) كه ورتان ﴿بِمَن تَشْفُونَ﴾ ده ي موچي تهو (پيغمبره) انه تان كوشت ﴿إِن كُنْتُمْ
 سَادِدِينَ﴾ نه گه رڼيو به راست ده كړن ﴿فَرَّحْنَاكَ﴾ جائه گه راوړېان يې نه كړدي ﴿فَعَدَّ كَذِبًا﴾
 تهو ینگومان بهر وانه كړاوه (پيغمبره لېك پشې توش به دروړانرا) ﴿رُسُلٍ مِّن قَبْلِي﴾ به پيغمبره لېك
 له پشې توه ﴿جَدَّ بِأَنبِيَاءٍ﴾ هتا وپانه به لگه روونه كان ﴿وَنَذِي قُلُوبٍ﴾ و مامه ي ناسماني (مامه ي په به
 و ته من كهر) ﴿وَنَكُنَّ نَفْسٌ مِّنْ قَبْلِي﴾ و مامه ي روون كهر وه ﴿فَعَدَّ كَذِبًا﴾ هه موو (خاوه)
 گپانېك ﴿رَبِّمَّةً مِّنْ قَبْلِي﴾ مردن ده چيزيت ﴿وَنَكُنَّ نَفْسٌ مِّنْ قَبْلِي﴾ وه به پراسنې به تهو وي پشان ده دريت
 ﴿أَلَمْ نَكُنْ لَّكَ بِدَاخِلَةِ كَانَتَانِ﴾ بهر و نېسه ﴿بِوَرْدٍ نُّبِيٍّ﴾ له روژي دوايي دا (هسته به وه دا) ﴿فَمِنْ رَّحْمَةٍ﴾ له ماما
 هه كده س دوور خريسته وه ﴿عِيسَى﴾ له ناگری دورح ﴿وَدَاوُدَ نَحْمَةً﴾ و بخريسته به هه شته وه
 ﴿فَقَدْ فَازَ﴾ تهو به پراسنې تهو كه سه بهر كه وتووه ﴿وَرَدَّ نَفْسَهُ نَدْبًا﴾ ژيانې دوشش هېچ شېك
 به ﴿أَلَمْ تَرَ تَقْرُورَ﴾ جگه له چه د سات و ناروونه كي فرموده به پيت ﴿لَقَدْ نَبَّأْنَا﴾
 سويد پيت ینگومان ناقي ده كړننموه ﴿لَا تَمْنُنْ﴾ و نصيحه كه له سامان و دارايي و گپي خوتاندا
 ﴿وَسَمِعْنَا﴾ سويد پيت ینگومان ته پييتي ﴿مَرَّ نَبِيٍّ أَوْثَرُ الْأَنْبِيَاءِ﴾ له واته دي كه مامه يان
 پندراره ﴿بِشَيْءٍ عَظِيمٍ﴾ له پشې توه ﴿وَمِنْ بَيْنِ شُرَكَائِكَ﴾ وه له وانه ي هاريه شيان سو خوا داناوه
 ﴿أَلَيْسَ كَثِيرٌ﴾ (نارار و) نسي ناخوشي روو ﴿وَمِنْ بَيْنِ شُرَكَائِكَ﴾ حانه گمر تپوه نارام بگرن ﴿وَنَكُنَّ نَفْسٌ مِّنْ قَبْلِي﴾
 و بهرير كارن ﴿فَمَرَّتْ ذَٰلِكَ﴾ تهو ینگومان تهو ﴿بِشَيْءٍ عَظِيمٍ﴾ له كره به هير و گه وړه كانه (له و
 كاراته به لي پراتي دهوي) ﴿۵﴾

﴿وَيَذَرُهَا﴾ (پټه وه پیریاں) کاتیک که خواوه ری گرت ﴿مَشِيَّةٍ﴾ په پیمان له وانهی ﴿أَوْ يَوَاقِعَ﴾
 که مامه یان پی به حشر ابوو (لهجوله که و گاوزه کان) ﴿سَيِّئَةٍ مِّنْهُنَّ﴾ دهی نهو مامه یه روون بکه نه وه
 بو خه لکی ﴿وَلَا تَكْتُمُوهُ﴾ وه به یشار موه ﴿تَبَيَّنَ﴾ به لام نهو (په پیمان یان) مریده یه ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾
 پشست خویانه موه ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ و کریبان بهو مامه یه ﴿تَبَيَّنَ﴾ مریخی کی کم ﴿فِيْهِنَّ مَائِدَاتُ﴾
 نای چه به خرابه نه وهی کریبان ﴿لَا تُقْسِرُ﴾ وه گو مان مامه یه ﴿فِيْهِ مَائِدَاتُ﴾ نه وانهی که شاه مانس
 ﴿بِهِ لَوْ﴾ به وهی که کریبان ﴿رُفُوسٌ﴾ و پیمان حوشه ﴿لَا تُقْسِرُ﴾ که سوریاس بکریس ﴿بِهِ لَوْ﴾
 یقعو ﴿بِهِ شَيْءٌ﴾ که به پان کردوه ﴿وَلَا تَحْسَبْهُ﴾ نه وه هر گیر گو مانس پان مامه یه ﴿بِهِ لَوْ﴾
 ﴿تَبَيَّنَ﴾ به بر گار بوو له سرا ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ و بو نه وانه مامه یه سرایه کی ﴿بِهِ لَوْ﴾ نارادر ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾
 هر یو خو په پادشایه تی و مولکی ﴿سَمَوَاتٍ مِّنْهُنَّ﴾ ناسمانه کان وره وی ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾
 شیو ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ هر موهو شتیکدا ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ دمه لاندازه ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ به راستی نه دروست
 کردی ﴿سَمَوَاتٍ مِّنْهُنَّ﴾ ناسمانه کان وره ویدا ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ و له حیواری و گورانی ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾
 و سهر ﴿شَعْرٌ مِّنْهُنَّ﴾ چه مدها به لکه مامه یه ﴿لَا تُقْسِرُ﴾ بو خواوه یو و حوشه کان
 ﴿لَا تُقْسِرُ﴾ نه وانهی که بادی خوا ده کم ﴿بِهِ لَوْ﴾ به پیر موه به دایسته نه وه ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾
 حویله نه وه ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ به پیر موه له دروست کردی ﴿سَمَوَاتٍ مِّنْهُنَّ﴾
 ناسمانه کان وره وی ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ نهی پیر موه رد گار مان ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ نهی (جیه نهت) دروست
 به کردوه ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ به پیر موه ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ به پیر موه رد گار مان ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ به پیر موه رد گار مان
 پاریه له سزی ناگری دوزح ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ نهی پیر موه رد گار مان ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ به پیر موه رد گار مان
 به پیر موه ناگری دوزخ موه ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ نهی پیر موه رد گار مان ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ به پیر موه رد گار مان
 وه هیچ پشوی نیک به بو سته مکاران ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ نهی پیر موه رد گار مان ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ به پیر موه رد گار مان
 ماریب ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ به پیر موه رد گار مان ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ به پیر موه رد گار مان ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ به پیر موه رد گار مان
 مانگی له کرد سو پر واهیان ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ به پیر موه رد گار مان ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ به پیر موه رد گار مان
 دهست به جی پرومان هیا ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ نهی پیر موه رد گار مان ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ به پیر موه رد گار مان
 خوش به ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ و سیر موه لیسان ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ خرابه کانمان ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ و پیمان مرینه
 ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ له گهل که سانی چاکه کاردا ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ نهی پیر موه رد گار مان ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ به پیر موه رد گار مان
 (له پاش مردن) ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ نه وهی به لیت پی دیی ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ له سمر روپانی پټه میده کانت
 ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ و پیر موه مان مامه یه که ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ له روزی دواپی دا (هسته نه وه) ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾
 ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾ به لیت ماشکینیت ﴿وَنُفُوسٌ مِّنْهُنَّ﴾

﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ﴾ نه مجا په ورو د گاریان وه لای (مراکائی) دانه وه ﴿فَإِلَّا صَبْرٌ﴾ (مرووی)
 بنگومان من رایه ماکم ﴿عَمَّ عَيْنٍ يَكْرُ﴾ کړد موی (هیچ) خواو من کړد وه په ک له نیو ﴿مِنْ رَكْعَةٍ﴾
 وائی ﴿لَهُ نِيرَانٍ مِّنْ نَّارٍ﴾ همدینکشان له همدینکی تر تان موون ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ حُرِّ
 جَانِّهِمْ لَهْوَانٌ﴾ که کونچیان کړد ﴿وَنُحِيزُوا مِنْ دَرَجَةٍ﴾ و دهر کړان له جی و شومس خویدن ﴿وَوُذِّقُوا
 سَمًّا﴾ و نه شکسته و نارار دران له ری ی مندا ﴿وَسُوءٌ﴾ و جهنگیان کړد ﴿وَقُتِلُوا﴾ و کورن
 ﴿لَا تُخْصِرُ هَوْنَهُ﴾ سویتد به خوا د هیر موه لیان ﴿سَبَّحْتَ﴾ خرابه کابان ﴿وَلَا تُخْصِرُ هَوْنَهُ﴾
 وه بنگومان د بیان خمه به هشتانیکه وه ﴿بِحَرِّ مَرْجٍ﴾ لا نه ز ﴿که پرو باره کان دینس و ده چس
 نه زویر باند﴾ ﴿لَوْ مِّنْ عَذَابٍ﴾ نه مه پاداشت دانه وه په که له لای خواوه ﴿وَسُوءٌ﴾ وه لای خویه
 ﴿خُسْرٌ لَّكَ﴾ جو نریس (چاکریس) پاداشت ﴿لَا يَمُرُّ﴾ له حشمت به پت (دویوت نه دا)
 ﴿بِمَنْبُتٍ مِّنْ حَشْرِ﴾ هات و چوی نه وانه ی بر روان (به خوشی و ناسو و دمی به وه) ﴿فِي لَبِيدٍ﴾ به
 وولاندا ﴿مَنْعَ قَيْدٍ﴾ نه و ناسو و دمی به نه و ان خوشی به کی که مه ﴿لَمْ يَأْتِ لَهُمْ جَهَنَّمُ﴾ پاشان جی
 و شوتیان د زوره خه ﴿رَبُّنَا إِلَهُكَ﴾ نای چ شونیکي خراب و بده ﴿حَسْبُ نَارٍ﴾ به لام نه و نه ی
 ﴿لَمْ يَأْتِ لَهُمْ﴾ له په ورو د گاریان د تر مس ﴿لَهُ جَهَنَّمُ﴾ بویان هیه به هشتانیک ﴿عَنْ نَّارٍ مِّنْ نَّارٍ﴾
 لا نه ز ﴿که پرو باره کان دین و ده چس نه زویر باند﴾ خدس مه ﴿تَبَاطُؤُهُمْ﴾ به هه میله یی ﴿لَمْ يَأْتِ
 مِنْ عَذَابٍ﴾ نام ده کړد له لای خواوه ﴿وَمِنْ عَذَابٍ﴾ وه موهی که لای خواوه ﴿خَيْرٌ لَّلسَّارِرِ﴾
 چاکتره بو چ که کاران ﴿فِي مَنَاسِكٍ﴾ بنگومان له ساو نامه داره کاند هیه ﴿لَمْ يَأْتِ لَهُمْ﴾
 بابه ﴿که سببیک که برو د هیس به خوا ﴿وَمِنْ نَّارٍ مِّنْ نَّارٍ﴾ و سمو نامه بهی که بیر راو نه خواوه
 سو لیه (مبه ست پی قورناته) ﴿وَمِنْ نَّارٍ مِّنْ نَّارٍ﴾ وه موه نامه ی که بیر راو نه خواوه بو خویدن
 ﴿حَشِيرٍ مِّنْهَا﴾ مل که چس بو خوا ﴿لَا يَشْرُونَ مِنْكَ نَدِيًّا﴾ به لکه کانی خوا ما فروشن ﴿لَمْ يَأْتِ لَهُمْ﴾
 به برخیکي کهم ﴿وَتَبَّتْ﴾ نه و نامه دارانه ﴿لَهُمْ جَهَنَّمُ﴾ بویان هیه پاداشتی خویدان ﴿عَذَابُ نَّارٍ﴾ به
 لای په ورو د گاریانه وه ﴿لَمْ يَأْتِ لَهُمْ﴾ بنگومان خوا ﴿سَبَّحْتَ﴾ لیر سیه وه و مو حاسه به کړدی
 خیریه ﴿لَمْ يَأْتِ لَهُمْ﴾ نه ی نه وانه ی که برو تان هیناوه ﴿خَيْرٌ مِّنْ خَيْرٍ﴾ و صبر ز ﴿وَلَهُ خَافِضَةٌ﴾
 و له خوگری دوزن (خوگر تر یی) ﴿وَرِيقٌ﴾ و له سده کړد اثیشک بگرن ﴿وَسُوءٌ﴾ و نه خوا
 تر مس ﴿سَبَّحْتَ نَفِيعٌ﴾ بو نه موهی در گاریی ﴿

﴿رَبِّكُمْ بَصُفْ﴾ بو نیوه هه‌یه بیوهی ﴿قَسْرَتِ رَوْ جُكُتْ﴾ نهو (میراته‌ی) که ژنه کانتان به‌جی یان
 هینستووه ﴿بِی رِبْکُنْ هِنْ وَهْ﴾ نه‌گهر نهو ژنانه مدالتان هه‌وو ﴿بِی حَکْکَتْ هِنْ وَهْ﴾ جا نه‌گهر
 مدالتان هه‌وو ﴿هَکْکُ رُفْ﴾ بو نیوه هه‌یه چوار به‌ک ﴿مَدَارْکُنْ﴾ له‌وهی (ژنه کانتان) به‌حییان
 هینستووه ﴿مَنْ قَدِ وَصِیْهْ﴾ له‌پاش (دەر کردنی) وه‌سیه‌تیک ﴿یُوصِرْتْ یَهْ﴾ که کردیتان ﴿أَوْ
 دِیْبْ﴾ یان قهرریک (که له‌سه‌ریان بیت) ﴿وَحْی رُفْ﴾ بو (ژنه کانتان) هه‌یه چوار به‌ک ﴿مَدَارْکُتْ﴾
 له‌وهی به‌حییان هینستووه ﴿بِی رِبْکُنْ کُتْ رُتْ﴾ نه‌گهر نیوه مدالتان هه‌وو ﴿بِی حَکْکَتْ هَکْکُتْ
 رُتْ﴾ جا نه‌گهر مدالتان هه‌وو ﴿مَنْ رُفْ شُشْ﴾ نه‌وو نه‌وان هه‌یه هه‌شت به‌ک ﴿مَدَارْکُتْ﴾ له‌وهی
 به‌حییان هینستووه ﴿مَنْ قَدِ وَصِیْهْ﴾ له‌پاش (دەر کردنی) وه‌سیه‌تیک ﴿یُوصِرْتْ یَهْ﴾ که کردیتان
 ﴿أَوْ دِیْبْ﴾ یان دله‌وهی قهرریک (که له‌سه‌ریان بیت) ﴿بِی حَکْکَتْ رُفْ رُتْ کُتْ وَهْ﴾ وه
 نه‌گهر بیوانت یان ناره‌تیک که میراتی لی که گیرا (مردوو) نه‌وان (دایک و ماوک) ی هه‌وو به‌مدان
 ﴿وَهْ شُشْ رُتْ﴾ وه‌ته‌نهار به‌یک یان خوشکینکی (له‌دایکه‌وه) هه‌وو ﴿مَدَارْکُتْ وَهْ﴾ نه‌وه‌بو هه‌ر به‌ک
 ﴿یَنْهَکْ﴾ له‌و دو‌وانه هه‌یه ﴿شُشْ شُشْ به‌ک﴾ م‌س‌ک و هَکْکُتْ به‌لام نه‌گهر نه‌وان ریاتر بوون
 ﴿بِی رُتْ﴾ نه‌برایه‌ک یان خوشکینکی (ی دایکی) ﴿مَنْ شُشْ هَکْکُتْ﴾ نه‌و کانه نه‌وانه هه‌وو یان هاو به‌ش
 ﴿بِی شُشْ﴾ نه‌سی به‌ک (ی میراته‌که) دا ﴿مَنْ قَدِ وَصِیْهْ﴾ له‌پاش (دەر کردنی) وه‌سیه‌تیک
 ﴿یُوصِرْتْ یَهْ﴾ که کردیتان ﴿أَوْ دِیْبْ﴾ یان قهرریک ﴿عِیْرْ مَضَبْ﴾ که (وه‌سیه‌تیک که یاقه‌ره‌که‌بو
 میرانگران) بی‌ریان بیت ﴿وَسِیْهْ مَنْ شُشْ﴾ نه‌مه‌بر باره‌له‌لایان خواوه ﴿وَهْ عِیْهْ حِیْهْ﴾ خواش
 رانی له‌سه‌رخویه ﴿یَنْهَکْ خُذْ وَهْ﴾ نه‌و (به‌سابانه) مسوره‌کانی خودان ﴿وَمَنْ نَصْغْ﴾
 هه‌ر که‌سیک گو‌تر به‌لی ﴿نَهْ ورسونه﴾ خواو بی‌عه‌بده‌کدی بیت ﴿یَنْهَکْ حَیْبْ﴾ (خوا)
 ده‌ب‌حاته‌دار به‌ه‌شتانیت ﴿عِیْرْکْ مَنْ حِیْهْ لَآهَیْ﴾ که‌رو ویداره‌کان دیس و ده‌چس به‌ری‌ریاندا
 ﴿حَیْبْ یَهْ﴾ بی‌ایدا ده‌ب‌ته‌وه‌به‌ه‌شمی ﴿وَدِیْبْ عِیْرْ عِیْهْ﴾ وه‌نه‌وه‌به‌سه‌ر که‌وتی
 روز که‌وره ﴿وَمَنْ عِیْرْ قَدِ ورسونه﴾ هه‌ر که‌سیکیش سه‌ری‌چی خواو پنه‌مه‌ده‌کدی
 سکات ﴿وَسِیْهْ خُذْ وَهْ﴾ و مسوره‌کانی (خوا) به‌ری‌تیت ﴿یَنْهَکْ تَارْ﴾ ده‌ب‌حاته‌تا‌گری‌که‌وه
 ﴿حِیْهْ یَهْ﴾ هه‌مه‌ده‌سه‌وه‌تابدا ﴿وَهْ عِیْرْکْ شِیْهْ﴾ وه‌سه‌ره‌کی ریسو که‌ری بو
 هه‌یه ﴿

﴿وَتَقِي بَابِي فَجِشَّة﴾ نهوانی که کاری روز پیس و ماشریس (ریا) ده کهن ﴿مِنْ سَبْعَةٍ﴾
 له ناهر هتار (ی پروادر) تان ﴿فَأَسْتَهْزِئُ بِهَا﴾ نهوه چوار شایهت له خوتان
 له سهریان بگرن ﴿يَوْمَ تَهْزُو﴾ نه محال نه گهر شایهتیار دا ﴿وَأَمْسِكُوهُنَّ﴾ نهوه نهوه (زده
 ریاکارانه) بهمد بکهن ﴿وَيُثْبِتُ﴾ نه ماله کانتاندا ﴿حَتَّى يَتَوَقَّعُنَّ تَوْتَهُ﴾ ههتا (فریشتهی)
 مهرگ گپانیان ده کیشنت ﴿وَيُخَفِّرُ لَهُنَّ سَبِيلَهُ﴾ پان حوا پرنگابله (ی پرگار بوون) پان
 سق دانه بی (نه مه خو کمس ریاکردن سوو پش هاته خواره وهی نایه نه کانی سورتنی السور سیرر و نه وه) ﴿وَتَأْتِيهِمْ﴾
 وه نهوه دووانه (کوړو کچهی) ﴿يَوْمَ يَسْجُدُونَ﴾ نهو کاره پیسه (ریا) ده کهن له نپوه
 ﴿فَعَزَّزْتُ﴾ نهوه ناراریان مدهن ﴿وَمِنْهُمْ﴾ جانه گهر گه رانه وهو تهو به بیان لیکرد ﴿وَأَضْلَلْتُ﴾ وه
 چاک بوون ﴿وَأَعْرَضْتُ عَنْهُمْ﴾ نهو اواریان لی پشن ﴿وَمِنْهُمْ كَذَّابٌ﴾ چو مکه به راستی خوا
 هه همیشه ﴿وَبِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ لیسووردهی میهره مانه ﴿يَوْمَ تَوْبَةٍ﴾ بیگو مان وهر گرنس تهو به
 ﴿يَوْمَ تَوْبَةٍ﴾ پاشان به شیمان دینه وه ﴿مِنْ قَرَبٍ﴾ به رووی (پش مردن) ﴿وَأَرْسَلْتُ﴾ نهوه به
 ﴿يَوْمَ تَوْبَةٍ﴾ خورا گهرانه وه بیان لی وهر ده گرنس ﴿وَكَلَّابٌ﴾ خواش هه همیشه ﴿غَيْثٌ﴾
 حکیم ﴿رَبِّ دَابَّهٍ﴾ ﴿رَسَبَ سَوَاعِدٍ﴾ په شیمانی (وهر گرنس) می به ﴿يَوْمَ يَتَذَكَّرُونَ﴾ شیدات
 سق نهوانی تاوانی زور ده کهن ﴿حَتَّى يَدْخُلَ حَصْرُ أَهْلِ تَوْتٍ﴾ ههتا کانی سهره مهرگی په کینکیان دین
 ﴿وَأَرْسَلْتُ﴾ ده لیت به راستی من لیست تهو بهم کرد ﴿وَلَا تُدْرِكُهُ﴾ وه بو نهوانهش می به
 ﴿يَسْأَلُونَ عَنْهُمْ عُدَّتُهُمْ﴾ که دهرن به می پروایی ﴿وَمِنْهُمْ نَجْدٌ﴾ نهوانی (ماسکران) ناماده من
 کردوره بویدان ﴿عِدَّتُ تَيْمَ﴾ سرایه کی تارار دهرن ﴿وَبِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ نهی نهوانی که پرواتان
 هیناوه ﴿لَا حِصْرَ﴾ حه لال می به بوتان ﴿وَمِنْهُمْ نَجْدٌ﴾ که دهره تان به روز (به ناچاری)
 به میرانی بهر (بو خوتان) ﴿وَلَا مَصْرُوفَ﴾ وه بهر گری شو کرد بیان لی مه کهن ﴿وَمِنْهُمْ بَنِي سُلَيْمٍ﴾
 ﴿وَمِنْهُمْ نَجْدٌ﴾ بو نهوهی همدی لهو (مار می بهی) که پیکان داوون بیهن (بو خوتان) ﴿وَلَا يَأْتِيهِمْ فِجْشَةُ﴾
 شیهه ﴿مَهْ گهر کانی که کرده وهی کی روز ماشریس (ریا) به ناشکر ابکهن ﴿وَمِنْهُمْ نَجْدٌ﴾
 وه به لختار مان له گهل بکهن به چاکی (و زیانیان له گهل بهمه مهر) ﴿وَمِنْهُمْ نَجْدٌ﴾ حانه گهر جهرتان
 لیس به سوو (ته لاقن مدهن) ﴿مَنْ تَكْفُرُوهُنَّ﴾ چو مکه نهوانه به نپوه حمر به کهن له شبتن
 ﴿وَيُخَفِّرُ لَهُنَّ سَبِيلَهُ﴾ و خواره مدها دیابیت ﴿حَتَّى يَكْتَبَ﴾ چاکه و خیرنکی روز ﴿وَتَأْتِيهِمْ﴾

﴿وَاللَّهُ يَرِيهِ﴾ و خداوند می‌بیند ﴿وَأَرْسُلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾ که ایشان را بفرستد ﴿وَلْيُرِيَهُ آيَاتِنَا﴾ به آلام و ناله‌ها و نیت
 نه‌وانه‌ش ﴿يَتَّبِعُونَ شَهْوَى﴾ که شهوس و آرزو و هم‌او هم‌همه‌ها کانی که در توون ﴿وَأَرْسُلْ عَلَيْهِمُ﴾ که
 لاسان بدون ﴿مِنْ غَمٍّ﴾ به لافانیکسی گموره ﴿وَلْيُرِيَهُ آيَاتِنَا﴾ خود ده‌به‌ویت ﴿وَلْيَجْعَلْ غَمَّهُمْ﴾
 که نه‌رکتان به‌سهر سووک نکات ﴿وَأَرْسُلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾ چونکه نادمی به لاور دروست کراوه ﴿وَلْيُرِيَهُ آيَاتِنَا﴾
 نه‌ی نه‌وامه‌ی باورمان هیتاوه ﴿وَلْيُرِيَهُ آيَاتِنَا﴾ سامانی به‌کتری به‌خون
 ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾ نه‌بیواتاندا به‌پاره‌وا ﴿وَلْيُرِيَهُ آيَاتِنَا﴾ نه‌که‌ر بارر گانی به‌ک بیت ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾
 به‌ره‌رامه‌سدی له‌بیوان خونان دا ﴿وَلْيُرِيَهُ آيَاتِنَا﴾ وه خونان مه‌کوژن (پان خونان
 مه‌ده‌وتیش به‌تاوان) ﴿وَلْيُرِيَهُ آيَاتِنَا﴾ به‌راستی خواهه‌میشه به‌به‌ره‌سی به‌پیکان ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾
 ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾ وه هدر که‌سیت نه‌وه بکات (واته به‌کیک بکوژیت) ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾ به‌ده‌ست
 درین‌زی و سستم ﴿وَلْيُرِيَهُ آيَاتِنَا﴾ نه‌وله‌مه‌ودوا ده‌به‌به‌ماو ناگره‌وه ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾
 بیور ﴿وَلْيُرِيَهُ آيَاتِنَا﴾ وه نه‌ره‌ش هه‌میشه بؤ خوا تا‌سانه ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾ نه‌که‌ر دوور
 بکه‌وسه‌وه له‌و تاوانه گموره‌امه‌ی که‌لیان قه‌ده‌ه‌کراوه ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾ نه‌وه تاوانه
 به‌جوو که‌کانتان بؤ ده‌بوشی ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾ وه ده‌ناخه‌به‌شوتیکی چاک و
 بریداره‌وه ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾ وه شارات مه‌خوارن ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾ بؤ نه‌و به‌به‌ی که
 خوا ه‌رلی همدیکتانی داوه به‌سهر همدیکی ترانده ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾ بؤ پیداون به‌ش هدی به‌مد
 ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾ له‌وه‌ی به‌ده‌ستی نه‌هتلی ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾ وه سو تا‌فره‌تایش به‌ش هدی به‌مد ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾
 له‌وه‌ی به‌ده‌ستی نه‌هتلی ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾ وه داوه له‌خوا بکه‌ن ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾ به‌به‌هره‌و به‌حششی
 خوی ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾ به‌راستی خواهه‌میشه به‌به‌هره‌و شیتک رانابه ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾
 ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾ وه دامان ماوه بؤ هم‌وو (مردوو به‌کیان میراتیک) ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾ چه‌مد میرات گریک (که
 به‌شن نه‌گرن) ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾ له‌وه‌ی که‌دایک و باوک و حرمانیان نه‌جس هشتووه
 ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾ وه نه‌واته‌ش که‌به‌یحاتان له‌گه‌ل گری داون (که میرات له‌به‌کتره‌ون)
 ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾ نه‌وه به‌شی خویانیاان به‌مدنی ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾ به‌راستی خوا
 هه‌میشه به‌سهر هم‌وو شیتکدا ناگادارو چاودیره ﴿وَلْيَجْعَلْ عَلَيْهِمُ الْغَمَّ﴾

﴿تَرْجُلٌ قَوْمٌ عَلَى نَسَبٍ﴾ پساوان سر بر شاران (کار به دست) به سر نافر تانه و ﴿يَدُ نَصْرٍ
 اللَّهُ يَعْصُهُ﴾ به هوی نه و ده خوا در لی همدینگیانی داوہ ﴿عَنِ عَجَبٍ﴾ به سر همدینگیاند ﴿وَيَدُ
 تَعْلُو مِثْلَ نَوَالِهِمْ﴾ هر و دهانه هوی نه و دهی که (پساوان) له سامانه کانان خورج ده کن ﴿وَيَضِيحُ خُتُّ
 جَا نَافَرْتَه چاکه کان (نه وانه)﴾ ﴿فَسَبُّ﴾ گویرایه لانی به رده و ام (بو خواو پاشان میزده گانیان)
 ﴿حِفْظٌ يَتَعَبُ﴾ پاریز رانی (داویسی خویان و سامانی میرده گانیان) که میرده گانیان به مال و ده
 به بس ﴿يَدُ حِفْظٍ اللَّهُ﴾ به هوی نه و دهی خوا در مانسی باز استی داوہ ﴿وَأَنَّى عَنَّا قَوْمٌ﴾ و ده سر
 نافر تانه ش که نه و ده ترسی ﴿شُرْهٌ﴾ سر پنجپتان بکن ﴿يَصْوَشُ﴾ نه و ده ناموز گاریان بکن
 ﴿وَتَحْزَنُ هِیْ رَبُّ لَمَفَّ جِجْ﴾ و جیگه یان لی جیا بکنه و ده (و له گه لیان مد حه و) ﴿وَتَضَرُّشُ﴾ و
 لیان بدن (بندانیك که له شعی عیب دار نه کات) ﴿بِرَّ ضَمْعَضْ﴾ جانه گهر گویرایه لیان کردن
 ﴿لَا تَمْعُو عَرِيضٌ سَبِيحٌ﴾ نه و ده نیز هیچ ریگه به ك له دزیان مد گره بهر ﴿بَلَّ لَّهُ سَكَنٌ عِيْنٌ كَبِيرٌ﴾
 به راستی خوا همیشه بهر رو بلسدی گهرده به ﴿بِرَّ جَمْعُ﴾ و ده گهر ترسان ﴿يُفَاقُ بِيْهَمَا﴾
 له تیکچوسی بیوانیان (زن و میرد) ﴿وَتَمْنُو حَصَفٌ مِّنْ هَدٍ﴾ نه و ده ماو بزیوانیک بیرون مد غرمی
 پاره که ﴿زَحَصَكُ مِّنْ قَهَبٍ﴾ و ماو بزیوانیک له غرمی نافر تانه که ﴿بِرَّ بَرِيدٌ صَدَقَ﴾ نه گهر
 (درو ماو بزیوانه که) ناشنیان بویت ﴿بُرُوقٌ مِّنْ يَّتَهَدُ﴾ خوا بیوان زن و میرد که چاک ده کانه و ده
 ﴿بَلَّ لَّهُ سَكَنٌ عِيْنٌ خَبِيرٌ﴾ به راستی خوا همیشه رانی ناگاداره ﴿وَتَغْبِذُ رَأْسُهُ﴾ به سر خوا
 پهر مش، ﴿وَلَا تُشْرِفُ كَفُوْهُ مَشَبٌ﴾ و هیچ شتیت مد کن به ها و نه شعی ﴿وَرَهْ تَرْمِشُ حَصَبٌ﴾ هر و ده
 له گن د بک و دو کتاند چاک بس ﴿وَرَهْ دَقْرِيْ﴾ و ده له گنل غرم و مر بکان ﴿وَرَيْشِيْ﴾ و ده تیون
 ﴿وَتَشْكِرُ﴾ و ده زاران ﴿وَتَحْدَرُ وَیْ تَحْدَرُ﴾ و ها و سی غرم ﴿وَتَحْدَرُ تَحْبُ﴾ و ها و سی بیگانه
 به دور ﴿وَتَحْبُ جِبْ يَّتَحْبُ﴾ و ها و رنی همیشه بی با ها و رنی سه بهر ﴿وَأَنَّى أُسْبِيْ﴾ و رینوار
 ﴿وَتَمْعَضُ يَّتَمْعَضُ﴾ و نه و دهی بوون به مولکتان (چاک بس له گه لیاند) ﴿بَلَّ لَّهُ لَاحِبٌ﴾
 به راستی خوا خوشی ماویت ﴿مِّنْ حَكَّ نَحْ لَا حَوْرٌ﴾ نه و ده سهی که خو بهر ل ران و شادری گهر
 بیست ﴿بِرَّ يَّتَحْوَرُ﴾ نه و دهی که چرو و کس ﴿وَلَمْ يَرْوِ سَبِيحٌ لَّحِيْ﴾ بهر مایش ده کن
 به خه لکسی به چرو و کس ﴿وَلَمْ يَرْوِ مَتَّ مَتَّ قَهْ﴾ و ده میشار به و نه و دهی خوا پیسی به خشبوون
 ﴿مِّنْ قَضِيْوُ﴾ نه به خششی خوی ﴿وَعَتَدُ يَّتَكْعَرِيْنَ تَدَ رَهْمَبِ﴾ و ده نامادمان کرد و ده بو بیاد و رن

سزایه کی رسوا کهر ﴿﴾

«وَأَنْتُمْ سَعُودٌ أَنْتُمْ هُمْ» و نه‌وانه‌ی ماله‌کاتیان دمه‌خشن «بَرَّةٌ شَس» له‌بهر روپامایی خه‌لکی
 «وَلَا يَزْمُونَ يَلَلَهُ» ناوهریش ماهیس نه‌مخوا «وَلَا يَتْلُوهُنَّ أَكْجَرُ» و نه‌مهرورزی دواپی «وَمَنْ يَكُنْ
 سَتِطْلُتْ نَهْ قَرَبُ» وه‌هر کهمس شه‌یتان هاوریسی بیت «هَلْ هَرِ» نه‌وه (شه‌یتان) هاوریته‌کی
 رور خرابه «وَمَنْ دَعْبَهُ» وه‌نه‌وانه‌ی چ ریانیکیان ده‌که‌وته‌سهر «وَلَوْ سَمَوْا بِهِ» نه‌گهر باوه‌ریس
 به‌نایه‌مخوا «وَلَوْ أَكْجَرُ» وه‌سهرورزی دواپی «وَلَوْ» وه‌سیان نه‌خشی یایه «وَمَنْ دَعْبَهُ
 نَهْ» له‌وه‌ی که‌خواپی نه‌خشیوون «وَكُلٌّ نَهْ بَهْ نَهْ» وه‌خواه‌میشه‌ر نایه‌پیتان «وَمَنْ دَعْبَهُ
 لَا يَطْمِئِنُّ رَوْ» به‌راستی خوا به‌نه‌نداره‌ی گهر دیله‌یک متهم باکات «وَمَنْ دَعْبَهُ حَسَهُ» وه‌نه‌گهر
 چا که‌به‌شه‌بیت «بَصْمَقُ» (خودا) پاداشته‌که‌ی چمدخاره‌ده‌کانه‌وه «وَلَوْ سَمَوْا بِهِ» وه‌به‌خشیته
 له‌لایه‌ن خویسه‌وه «حَرَّ عَالِيَهُ» پاداشتیکی گه‌وره «وَكُلٌّ رَجَتْ» له‌مجا (حالی کامران)
 چوون بیت کاتیک هیتان «مَنْ حَكْرُ مِهْ نَهْ» له‌هموون نومه‌یکدا شایه‌تیک (که‌پیمه‌مهره‌که‌یانه)
 «وَجَنْتْ بَلَّ» تویشمان هیتا (نه‌ی موخه‌مه‌ده‌پیت) «عَلَى حَوْلَهُ شَهِيْدُ» به‌شایه‌ت به‌سهر نه‌وانه‌وه «وَمَنْ دَعْبَهُ
 يَوْمَهُ» له‌ورورده‌دا «يَوْمَ نَبِيٍّ كَمَرُ وَغَضُوْهُ رُسُوْنُ» ناوات ده‌خوارن نه‌وانه‌ی کمر بوون و
 سه‌ریچی پیمه‌مهریان کرد «وَشَوِيْ نَهْ لَأَنْشُ» که‌ره‌ویان به‌سهر دانه‌خت بکریت (وانه‌بحرینه
 زیر ره‌وی و نه‌هیرنه‌ده‌روه) «وَلَا يَكُنْ نَهْ حَدِثُ» وه‌(له‌ورورده) هیچ قسه‌و باسیک له‌خوا
 باشاره‌وه «وَمَنْ دَعْبَهُ نَبِيٍّ» نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که‌مرواتان هیتاوه «لَا تَقْرُوْهُ حَسُوْهُ وَانْتُمْ
 سَحَرِيْ» بریکی موژ مه‌نه‌وه کاتیک نیوه‌سهر خوش بی «حَسِيْ مَسُوْهُ مَسُوْلُوْبُ» هه‌تا بران چی
 ده‌لش «وَلَا حَبْ» وه‌هر وه‌ها بریکی (چیگای) موژ مه‌نه‌وه له‌کاتیکدا له‌شتان بی موژ (له‌شتان
 پیسه) «لَا عَابِرِيْ سَبِيْلُ» مه‌گهر نیهرس (مه‌مر گه‌وندا) «عَلَى مَسِيْرُ» هه‌تاخونان ده‌شون «وَمَنْ دَعْبَهُ
 قَرِصُ» وه‌نه‌گهر نیوه‌نه‌خوش بوون «وَمَنْ دَعْبَهُ سَعِيْرُ» یان له‌سه‌مردا بوون «وَمَنْ دَعْبَهُ سَعِيْرُ» یان
 که‌سیک نه‌نیوه‌هاته‌وه «مَنْ دَعْبَهُ» له‌شوینی دست به‌ندو گه‌یانه‌وه «وَمَنْ دَعْبَهُ لَسَهُ» یان
 جووت بوون له‌گه‌ن حیرانه‌کاتاندا (باله‌بک کموتس له‌گه‌ن تاه‌ه‌نانی به‌مه‌خره‌مدا) «وَمَنْ دَعْبَهُ
 مَسْ» له‌مجا ناوتس دست مه‌که‌وت «مَسِيْرُ صَبِيْهِ» نه‌وه به‌خولیکی پاک نه‌یه‌موم بکس
 «وَمَنْ دَعْبَهُ مَسِيْرُ» چا به‌و تور و حوله‌رو و خسار و دسته‌کاتان نه‌یه‌موم بکس
 «وَمَنْ دَعْبَهُ مَسِيْرُ» به‌راستی خوا هه‌میشه‌سره‌مویه‌ناوانه‌و لیوورده‌یه «وَمَنْ دَعْبَهُ مَسِيْرُ» نابا
 سه‌یری نه‌وانه‌ت به‌کر دووه «وَمَنْ دَعْبَهُ مَسِيْرُ» که‌به‌شیت له‌نامه‌که‌یان بی دراوه (که‌نه‌وران)
 «وَمَنْ دَعْبَهُ مَسِيْرُ» گوهرایی هه‌له‌میریرن (ده‌کرن) «وَمَنْ دَعْبَهُ مَسِيْرُ» وه‌دیانه‌ویت نیوه‌ش
 له‌ریساری به‌ست گوهرایی

﴿لَا يَكُنْ لِلدِّينِ ضَرَفَةٌ﴾ ناته‌وانه که سائیک که خوا به فری لی کردوون ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ﴾ هدر که سیکیش
 خوا به فری لی بکات ﴿مَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ نه‌وه هدر گیر دست ماکه ویت بوی هیچ یار مانی ده‌وی ﴿وَمَنْ
 عَدَا نَصْرَ﴾ نایانه‌وانه (جووله که کان) به‌شیان همه ﴿مَنْ عَدَا﴾ له‌دهسه لاتی پاشابه‌تی (خواه‌یتی
 بروسه‌وه) ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ (جانه‌گهر بیانوايه) نه‌وه کاته به‌خه‌لکی یان به‌دهسه‌خشی
 (به‌له‌مداره‌ی) توینکلی ده‌که حور مایه‌ک ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ یان نیر می (حه‌سور دی) ده‌س
 به‌خه‌لکی ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ له‌سهر نه‌وه‌ی حوایی به‌خشیون (که پیعه‌میرشی به) ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾
 له‌فهر و به‌هری خوی ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ نه‌وه بیگومان داوامه ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ نه‌وه‌ی نیر اهیم
 کتیب ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ و پیعه‌میرشی ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ هه‌روه‌ها پیمان به‌خشی ده‌سه لاتیکی گه‌وره
 ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ جاله‌و خه‌لکه‌دا هه‌سو و بر وایان به (موحه‌مه‌ده) هیا ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾
 هه‌شیان بو و به‌گری لی کردووه ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ وه‌دوره‌ح به‌سه (بویان) که‌ل گریکی هه‌لگیر ساوه
 ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی بی بر وایوون ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ نه‌نایمه‌کانی قیعه ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾
 له‌مه‌ولا ده‌بانچه‌یه ساو ناگریک ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ هدر کاتیک که پیستیان سوون (ویرزا)
 ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ بویان ده‌گورین به‌پیشکی تر ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ بو نه‌وه‌ی سراکه (به‌چاکی) به‌چهر
 ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ به‌راستی حوا هه‌میشه رالی کار دروسته ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ وه‌نه‌وه‌ی
 باوه‌ریان هیا ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ و کاری چاکه‌یان کرد ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ له‌مه‌ولا ده‌بانچه‌یه
 جه‌مه‌ده‌ششی ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ که رو وبارده‌کان ده‌چس به‌زیر یاندا ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾
 ده‌میشه‌وه تپیدا به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ بویان هه‌به‌تپیدا هه‌سهرانی ساک و خاوین
 ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ وه‌ده‌بانچه‌یه‌زیر سیهری چرو به‌رده‌وامه‌وه ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ به‌راستی خوا
 به‌رمانتان بی ده‌کات ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ به‌دانه‌وه‌ی گشت سپارده‌کان ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ بو خاوه‌مه‌کانین
 ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ وه‌کاتیت داد وهرشان کرد له‌بویان هه‌لکیدا ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ (خودا
 به‌رمان ده‌کات) به‌ده‌ده‌حوکم بکه‌ن ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ به‌راستی حوا به‌چاکی ناموز گاریت
 ده‌کات ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ به‌راستی خوا هه‌میشه‌یه‌ری پناهه ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ نه‌ی
 که سائیک که باوه‌ریان هیاوه ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ گویرایه‌لی خوا و گویرایه‌لی پیعه‌مه‌رس
 ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ وه‌پاشایش گویرایه‌لی کار به‌دهسته (هادیله) کانی خویان س ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾
 جانه‌گهر دو و به‌ره‌کیتان هه‌بو له‌شیکدا ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ نه‌وه بیگیر نه‌وه بو لای حوا و پیعه‌مه‌بر
 ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ نه‌گهر نیوه باوه‌ریان هه‌به‌مه‌خوا ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ و به‌روزی دواپی ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾
 حیر ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾ وه‌ناکام و نه‌جانی چاکره ﴿وَمَنْ عَدَا نَصْرَ﴾

﴿وَمَا كُنَّا لَنُفِيقَنَّ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نعوه چیتانه (سه‌چ یانوریه‌ك) جهنگ ناكهن له‌پشاورى خواد
 ﴿وَأَعْتَبْ عَمَلِينَ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَاتَّخَذُوا آلَهُمُ الْبَتَّ﴾ و له‌پشاورى چموساوه‌كان له‌پشاوران و نانه‌تار و سداالان
 ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نه‌وانه‌ی كه‌ده‌لین ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان پرگارمان كه‌ی له‌م
 شاره (مه‌هست پنی شاری مه‌كه‌یه) ﴿تَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ كه‌خه‌لکه‌كه‌ی سته‌مكاران ﴿وَجَعَلَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾
 وه‌له‌لاپهن حوته‌وه پشته‌وانیكه‌مان سو‌مندی بهیه ﴿وَجَعَلَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ وه‌له‌لاپهن حوته‌وه نه‌دی بهته
 بومان ﴿بَصِيرًا﴾ یارمه‌تی ده‌ریك ﴿قَالَ﴾ نه‌و كه‌سه‌نه‌ی باوه‌ریان هیناوه ﴿بَعَثْنَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 له‌پشاورى خواد ده‌جه‌مگین ﴿وَكُنتُمْ كَكُفَّاءٍ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی یز باومرن ﴿بَعَثْنَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌پشاورى
 باره‌وا (یان شه‌یتان) داده‌جه‌مگین ﴿بَعَثْنَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ كه‌وانه‌شه‌مگین له‌گه‌له‌دوسته‌كانی شه‌یتاندا
 ﴿بَعَثْنَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به‌واسطی هیلانی شه‌یتان همر لاواز سورده ﴿قَالَ﴾ نه‌وانه‌ی یز به‌ته
 نایب سه‌یری نه‌و كه‌سه‌نه‌ت به‌كه‌ردوه كه‌پیان ووترا ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ ده‌ستان بگیرمه‌وه (له‌جه‌نگ
 و كوشسار) ﴿وَكُنتُمْ كَكُفَّاءٍ﴾ و یوزمگین ﴿وَكُنتُمْ كَكُفَّاءٍ﴾ وه‌كه‌ات سده‌ن ﴿وَكُنتُمْ كَكُفَّاءٍ﴾
 كه‌چی كاتیت جه‌مگین له‌سه‌ر پیوست كرا ﴿وَكُنتُمْ كَكُفَّاءٍ﴾ به‌كه‌سه‌ر ده‌سته‌به‌كه‌ن
 له‌خه‌لکی ده‌ترسان ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه‌كه‌ترسان له‌خودا ﴿وَكُنتُمْ كَكُفَّاءٍ﴾ بگه‌ره‌زیاتریش ده‌ترسان
 ﴿وَكُنتُمْ كَكُفَّاءٍ﴾ ده‌یان ووت نه‌ی په‌روه‌ردگاری نیسه ﴿وَكُنتُمْ كَكُفَّاءٍ﴾ بؤچی جه‌مگین له‌سیرمان
 پیوست كرده‌وه ﴿وَكُنتُمْ كَكُفَّاءٍ﴾ خورگه‌دوات ده‌خستین (له‌جه‌نگ كرده‌ن) بو‌ماوه‌به‌كه‌ی
 كه‌م ﴿قَالَ﴾ نه‌وانه‌ی یز به‌ته ﴿وَكُنتُمْ كَكُفَّاءٍ﴾ و یوزمگین ﴿وَكُنتُمْ كَكُفَّاءٍ﴾
 ﴿بَعَثْنَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بؤكه‌سه‌یت نه‌خوا به‌ترسیت ﴿وَكُنتُمْ كَكُفَّاءٍ﴾ وه‌سته‌مکان لی ماکریست به‌(نه‌ماده‌ی)
 نالی ماوكه‌خورمابه‌ك ﴿قَالَ﴾ نه‌وانه‌ی یز به‌ته ﴿وَكُنتُمْ كَكُفَّاءٍ﴾ له‌هه‌رشوینك مس ﴿وَكُنتُمْ كَكُفَّاءٍ﴾ مردن به‌سده‌دگات
 ﴿وَكُنتُمْ كَكُفَّاءٍ﴾ باله‌ماو‌ته‌لا و كوشکی به‌رو قاپه‌شداین ﴿وَكُنتُمْ كَكُفَّاءٍ﴾ وه‌له‌گه‌ر (باپاكان)
 خوشی و چاكه‌هاته‌رییان ﴿قَالَ﴾ نه‌وانه‌ی یز به‌ته ﴿وَكُنتُمْ كَكُفَّاءٍ﴾ ده‌لین نه‌مه‌له‌لاپهن خواوه‌یه ﴿وَكُنتُمْ كَكُفَّاءٍ﴾
 وه‌ته‌گه‌ر توشی ماخوشی و خرابه‌یه‌ك هاتن ﴿قَالَ﴾ نه‌وانه‌ی یز به‌ته ﴿وَكُنتُمْ كَكُفَّاءٍ﴾ ده‌لین نه‌مه‌له‌لاپهن توده‌یه (له‌ی
 موچه‌معه‌د ﴿قَالَ﴾ ﴿قَالَ﴾ نه‌وانه‌ی یز به‌ته ﴿وَكُنتُمْ كَكُفَّاءٍ﴾ هه‌مووی له‌لاپهن خواوه‌یه ﴿وَكُنتُمْ كَكُفَّاءٍ﴾ نه‌وه‌نه‌و خه‌لکه
 چمی یانه‌ه ﴿قَالَ﴾ نه‌وانه‌ی یز به‌ته ﴿وَكُنتُمْ كَكُفَّاءٍ﴾ وه‌كه‌له‌هیچ قسه‌به‌كه‌تی به‌گه‌ن وایه ﴿قَالَ﴾ نه‌وانه‌ی یز به‌ته
 نه‌یه ﴿قَالَ﴾ هه‌ر چاكه‌یه‌كه‌ت توشی بو‌نه‌وه‌له‌خواوه‌یه ﴿وَكُنتُمْ كَكُفَّاءٍ﴾ وه‌هه‌ر خرابه‌یه‌كه‌ت توشی
 سور ﴿قَالَ﴾ نه‌وه‌له‌خونه‌ومیه ﴿وَكُنتُمْ كَكُفَّاءٍ﴾ و نیسه‌تومان ساردوه‌به‌په‌نمه‌سهر
 بو‌خه‌لکی ﴿وَكُنتُمْ كَكُفَّاءٍ﴾ وه‌خوا به‌سه‌شانه‌تی نه‌وه‌بلات ﴿قَالَ﴾

«مَنْ يَطْعُ زَمْشًا» هەر که مَنیک گوزرایلی پیغمبر ﷺ سکات «فَصَا طَعَّاهُ» نهوه به راستی
گوزرایلی خوای کر دووه «وَمَنْ يَرْوُ» هەر که مَنیکش پشت هه لیکنات «فَا أَرْسَنَ» نهوه نیمه
تۆمان رهوانه به کر دووه «عَلَيْهِ حَصَا» به چاودیر و پاریزه به سه‌ریانه وه «وَيَقُولُ مَعَهُ»
(دو وره کان) ده‌لین گوزرایلیس (مل که چ و قهرمانه‌دارین) «وَرَّسْتُ مِنْ يَمِينِكَ» به لام کاتیک
له‌لای تۆده‌ر چوون «بِسَبْعَةِ مِائَةٍ» کۆمه‌لیت له‌وان شو وه که نه‌وه به‌پیلان گیران (له‌موسلمانان)
«عَبْرَ نَدْيٍ مَوْنٍ» به‌پنجه‌وانه‌ی که کانی تو «وَأَقْبَلَ يَكُنْ مَشْيُورٌ» وه خوانه‌یو وسیت نه‌و (پیلانانه‌ی)
شهر کردینه «وَيُغْرَضُ بِهِ» که‌وانه واریان لی بینه «وَيُغْرَضُ بِحَبْلِ اللَّهِ» و پشت به‌خوا به‌سه
«وَسَكَنَ يَأْقُوزُ كِلَا» خوا به‌سه پشتیوانت سی «فَلَا يَدْرُؤُ الْفَرَسُ» نه‌وه یقو بیسر با که نه‌وه
له‌قورئان؟ «وَالْأَصْحَابُ مِنْ عَدِّ عِرْشِهِ» خو نه‌گهر له‌لاین که مَنیک تره‌وه بوایه جگه‌له‌خوا
«وَيَهْدُوهُ» بنگومان ده‌یایی نیاید «حَبْلُ حَبْرٍ» جیاواریس زور «وَرَّسْتُ مِنْ يَمِينِكَ» وه
کاتیک هه‌ر الیکبار پی سکات «مِنْ لَدُنِّي» ده‌ریانایش و هیصایه‌نی (یوانتان) «وَأَرْسَنَ»
یان له‌باری ترسه‌وه «دُخُولُهُ» بلاری ده‌که نه‌وه «وَوَّرَّوْهُ زَمْشًا» به‌لام نه‌گهر پی بنگه‌رایه‌ته‌وه
یو لای پیچه‌مهر ﷺ «وَرَّسْتُ مِنْ يَمِينِكَ» و یو لای کاریه‌ده‌ستانی خویان «عَلَيْهِ حَصَا» نه‌وه به‌سه
مَنیک نه‌وه نه‌وانه‌ی راستی هه‌واله‌کان ده‌ده‌هین ده‌ران هه‌واله‌که (راسته‌یان درویه) «وَوَلَّاقُ نَدْيٍ»
عَبْرَ نَدْيٍ مَوْنٍ «وَهْ لَهْ گهر چاکه‌مو به‌ریس خوا به‌بوایه به‌رامهر به‌نیوه «وَأَقْبَلَ يَكُنْ مَشْيُورٌ»
قَبْلًا» بنگومان شونش شه‌تان ده‌که‌وتس که میکان به‌بیت «وَعَبْرَ نَدْيٍ مَوْنٍ» (که‌ی موحه‌مه‌ده
ﷺ) له‌پشاور خوا ده‌مگی «لَا تَكُنْ لَأَمْسًا» تو ته‌بها نه‌رکی خوت لی درا کراره (یا بو ته‌نها
نه‌رکی خوت له‌سره) «وَحَرِّبْ تَرْبِيَّتِي» هانی بر وادارایش نه‌و (مو حیه‌ده) «عَلَيْكَ» نو‌میده
خوا «أَنْ يَكُنْ بَأْسٌ تَبْسُوكُمْ» به‌رگری هیری یقو جاوه‌ران سکات «وَلَهُ شَدَائَاتٌ» وه خوا
به‌هیر تره «وَأَشَدُّ سِجْلًا» و توله‌ی به‌نپس تره «مِنْ شَعْرِ شَعْرَةٍ حَسَّةٍ» هەر که‌سی تک‌به‌کی
چاکه سکات «يَعْطُرُهُ صَبْغٌ مَدَّ» به‌شیکلی له‌(باداشتی) نه‌و چاکه‌یه بو هدی «وَمِنْ شَعْرِ شَعْرَةٍ
سَبْغَةٍ» وه هەر که‌سی تک‌به‌کی خراپه سکات «يَكُنْ لَأَمْسًا» نه‌وش به‌شیکلی ده‌بیت له‌(سرای)
نه‌و خراپه‌یه «وَرَّسْتُ» وه خوا هه‌میشه «عَلَيْكَ شَيْءٌ مُبِينٌ» به‌سهر هه‌موو شیکدا به‌توایه (چاودیره)
«وَدُخْنُ يَمِينِهِ» هەر کاتیک سلا و نکتان لی کرا «وَحَبْلُ أَحْسَنَ مِنْهُ» نه‌وه به‌چاکتر له‌ر سلاوه
سلا و نکه‌وه (لیان) «وَوَّرَّوْهُ» یان وه‌کو خوی به‌سه‌ته‌وه «بِأَسَدٍ كَانَ عَرَّكَ شَيْءٌ خَبِيثٌ» بنگومان
خوا هه‌میشه پر ساو چاودیره به‌سهر هه‌موو شیکدا

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ بهر ستر او نیکی راست می به حگه له‌خوا ﴿يَجْعَلُ لَكُم مِّنْهُ مَخْرَجًا﴾ سونده به‌خوا بیگو مان کونان ده‌کاته‌وه نو (لیر سینه‌وه‌ی) نه‌و پروزی دوا بیدی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که هیچ گومانی نیند بیه ﴿مَنْ يُّضِلِّهُ فَمَا لَكُم بِهِ﴾ جا کنی نه‌خوا قسه (و نه‌لینی) راست تیره ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ چیشانه ﴿فِي الْمَوْتِ﴾ دهر مارهی دوو پرووه کان بوو به دوو ده‌سته ﴿وَلَا تَكُونُوا مِثْلَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَانُوا﴾ له‌کاتینکدا خواهه‌وانه‌ی گهر اندونه‌وه بوی ناویری به‌موی کرده‌وه کاتبانه‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نایا ده‌تانه‌ونت ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْبَاقِيَ إِذَا شَاءَ﴾ پیمووس که سینگ نکهن که خوا گومرای کیر دووه ﴿وَمَنْ يُّضِلِّهُ فَمَا لَكُم بِهِ﴾ دهر که سینگ خوا گومرای بکات ﴿مَنْ يُّضِلِّهُ فَمَا لَكُم بِهِ﴾ نه‌وه دهر گیر ماتوانی ریگای راستی بوی دیرینه‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وان ناواته حواری نیومش بی باومیرس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وک چون خویان بی باومیرس بوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تا نیومر نه‌وان به‌کسان بین ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که‌واته نه‌وان به‌دوست و یار مه‌نی دهر هه‌لعه‌بزیرون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ همتا (به‌شیمان ده‌بته‌وه‌ی) کتوج ده‌کهن له‌بری ی خوادا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌مجان نه‌گهر پرویان و هر گتیر او پشیمان هه‌لکرد ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وه (به‌دیل) بیانگرن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و بیانگوزن له‌ههر شویینک تووشیان بوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و نه‌سجد و سه‌ل و لا نصیر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه هیچ دوست و یار مه‌نی دهر یکن نه‌وان هه‌لعه‌بزیرون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که‌لکه سینگ که له‌وانه‌ی به‌یوه‌ندی ده‌کهن به‌که‌سانیکه‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که له‌یون نیوه و له‌واندا په‌یمن هه‌یه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و سکنه‌ی حضرت خذرت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ یان هانورون نو لائن له‌سهر دلپان باره‌ه‌ته (هه‌رما که‌ن) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و نه‌گهر خوا بیوستابه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ رالی ده‌کردن به‌سهر ناندان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و جه‌مگیان دژنان ده‌کرد ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جا نه‌گهر نه‌وان که‌مار گیر بوون له‌نیوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و جه‌مگیان له‌دژنان به‌ده‌کرد ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و پشیمانی ناشیان کرد بونان (مل که‌چ بوون) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وه خوار یگی‌ی به‌داوون که‌ده‌ستیان سو به‌رون و (مایین شه‌ریان له‌دژن نکهن) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (سجده‌ی حریت) له‌مه‌ولا که‌سانیکه‌ی تر دعیس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ده‌بانه‌ونت له‌لیوه نه‌میس بین ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه له‌هوره‌ک‌ی خوشیان ته‌میس بین ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هه‌ر کاتیک بانگ کراس بو بوس ساومری و بت به‌مرستی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ گهر وه‌ته‌وه بوی (واته به‌لاشتی بری به‌ده‌بوون) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جا نه‌گهر که‌مار گیر به‌بوون لیسان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و نه‌سجد و سه‌ل و لا نصیر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه جله‌وی ناشیان به‌دایه‌ده‌ستان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه ده‌ستیان به‌کیشیه‌وه (به‌جه‌مگ کردن) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وه به‌دیل بیانگرن و بیانگوزن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له‌ههر شویینک که‌به‌ده‌ستیان که‌وتس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی (باسمان کردن) داوامانه‌نیوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌دژیان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌سه‌لانی تاشکرا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾

﴿لَاسْوَى الْقَعْدِ مِّنْ نَّوْبِهِ﴾ به کسان پس نه‌ماوه‌دارانه‌ی دانیشتون و حیهاد ماکس ﴿غَیْرَ اُولَئِیْ﴾ جگه نه‌خواوه‌ن عورره‌کان به‌یت (وَمَكَّ مَخْشٍ، و کویر، و شمل) ﴿وَالْمُحْجَذُونَ مِّنْ مَّسِیْنٍ﴾ له‌گه‌ن نیکوشه‌ری بی‌ریگه‌ی خوانا ﴿فَوَیْزُوا نَفْسَهُ﴾ به‌مال و گیانیس ﴿فَمَنْ لَّهٗ شَیْءٌ مِّنْ اَنْوَیْهِ﴾ خواهری نیکوشه‌ران به‌مال و گیانیس داوه ﴿عَلَى نَفْسِهِ رَحْمَةً﴾ به‌سهر دانیشتون (به حیهاد)، نه‌پندیه‌ک ﴿وَلَا رِعْدَ لَہٗ تَشْیِیْ﴾ وه‌همر یه‌ک له‌م دوو ناقعه‌خوا به‌لیس پاداشتی رور چاکی پی داوون (که به‌ه‌شت) ﴿وَمَنْ لَّہٗ شَیْءٌ مِّنْ غَیْرِیْ جَزَیْئًا﴾ وه‌خوا ریزی نیکوشه‌رانی داوه به‌سهر دانیشتون و کاندانه‌پاداشتیکی گه‌وره ﴿فَیَرْجِعْ بِہٖ مَعْمَرًا وَرَحْمَةً﴾ له‌لای (خوا) وه‌پله‌ی زور و لن حوش بوون و میهره‌بانان بز هه‌په ﴿وَلَا مَدْفُورٌ رَّحِمًا﴾ وه‌خوا همیشه لیورده‌ی میهره‌دانه ﴿فَیَنْبَلِیْ بَوَیْہٖ اَمْسِیْکَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که مریشته‌کان گیانیس به‌کیش ﴿مَدَیْیَ الْغَیْرِ﴾ له‌کانتکدا که ستمیان به‌خوین ده‌کرد (به کوچ به‌کردیان) ﴿وَهٗ رَیْکَ کَرَّ﴾ (به نه‌شهره‌وه‌پیان) ده‌لیس (ده‌ریاره‌ی نابینه‌ک‌تان) له‌چید، بوون ﴿وَلَا تُکَلِّمُنِیْ فِی الْغَیْرِ﴾ ده‌لیس نیمه‌چه‌وساوه‌بوون له‌سهر زه‌وی دا ﴿وَهٗ نَزَلَ اَرْضَ مَدِیْنَةٍ﴾ (پیان) ده‌لیس مه‌گه‌ر زه‌وی خوا فراوان نه‌بوو؟ ﴿وَلَا یُجْرَوْنَ اَیْمًا﴾ نا کز چتان بگرد به‌تیاید ﴿وَلَا یُکَلِّمُنِیْ جَهَنَّمَ﴾ حانه‌وانه‌شونیان دوره‌خه ﴿وَلَا یُکَلِّمُنِیْ نَارَ جَهَنَّمَ﴾ روزیکسی خرابه ﴿لَا تُکَلِّمُنِیْ فِی الْغَیْرِ﴾ یه‌جگه‌له‌و چه‌وساوه‌ی که له‌پیان ﴿وَلَا یُکَلِّمُنِیْ﴾ و نافرستان ﴿وَلَا یُکَلِّمُنِیْ﴾ و له‌مدا لائن ﴿لَا یُکَلِّمُنِیْ جَهَنَّمَ﴾ که توانای هیچ چدر به‌کیس می‌به (له‌بهر بی‌هیری و پیریان) ﴿وَلَا یُکَلِّمُنِیْ سَبِیْکَ﴾ وه‌به‌هیچ شیواریت ری ده‌ر ماکس ﴿وَلَا یُکَلِّمُنِیْ سَبِیْکَ﴾ عافری، نانه‌وانه‌نرمیده‌هه‌به‌خوالمی یان خوش بیت ﴿وَلَا یُکَلِّمُنِیْ جَهَنَّمَ﴾ وه‌خوا همیشه چارویوشیکه‌ر و لن خوشبووه ﴿وَلَا یُکَلِّمُنِیْ سَبِیْکَ﴾ وه‌همر که سبک کوچ بکات له‌ری‌ی‌خوا ده، یخدی ﴿لَا یُکَلِّمُنِیْ﴾ ده‌ستی ده‌که‌ویت له‌ره‌یدا ﴿وَلَا یُکَلِّمُنِیْ جَهَنَّمَ﴾ جینگه و ریگه‌ی رور (که دوزمن پی ماحوشه) ﴿وَلَا یُکَلِّمُنِیْ﴾ وه‌فراوانی (له‌روری زیاندا) ﴿وَلَا یُکَلِّمُنِیْ سَبِیْکَ﴾ وه‌همر که سبک له‌مالی خوی ده‌رجیت ﴿وَلَا یُکَلِّمُنِیْ اَللّٰہُ وَاَنْتَ سَوَیْہٗ﴾ وه‌کسوج بکات سولای خوا و پیمه‌بهره‌کدی ﴿وَلَا یُکَلِّمُنِیْ﴾ باشان مردن پی بکات ﴿وَلَا یُکَلِّمُنِیْ سَبِیْکَ﴾ نه‌وه‌بینگومان پاداشتی نه‌وه‌کسه‌که‌وتوته‌سهر خو ﴿وَلَا یُکَلِّمُنِیْ﴾ رَحِمًا ﴿وَلَا یُکَلِّمُنِیْ سَبِیْکَ﴾ وه‌خوا همیشه لی سورده‌ی به‌م‌ری‌ی‌به ﴿وَلَا یُکَلِّمُنِیْ اَللّٰہُ﴾ همز کانتیک سه‌فهران کرد (و گه‌ران) به‌ره‌وی ده ﴿وَلَا یُکَلِّمُنِیْ جَهَنَّمَ﴾ نه‌وه‌هیچ گوماهیکتن له‌سهر می‌به ﴿وَلَا یُکَلِّمُنِیْ﴾ نَصْوَةً ﴿وَلَا یُکَلِّمُنِیْ کَوْرَثَ مَکْمُوْہٖ﴾ جعفر عسکرین گروہ که گه‌ر ترسان نه‌وانه‌ی پی ماوه‌رب حه‌مگن له‌گه‌ل بکدن ﴿وَلَا یُکَلِّمُنِیْ کَوْرَثَ مَکْمُوْہٖ﴾ به‌راستی پی ماوه‌ران همیشه بوئوه دوزمنیکی بوون و ناشکران ﴿

﴿يَا حَسْبُ بَيْتٍ﴾ کاتک تو (نه‌ی موح‌ممد ﷺ) له‌جه‌گدا) له‌ساو پروندار اندا بویت ﴿يَا مَعْشَرَ
 بَنِي آدَمَ﴾ و پشش بویژیت بو کردن ﴿مَنْفَعَةٌ بَقِيَّةً مِّنْهُمْ مَّا تَوَّعَدُوا﴾ نه‌و ن تاقمیک له‌وان له‌گه‌ن تو
 بویژ بکه‌ن ﴿وَلَا تُحْزِنُوا رَبَّكُم بِمَا لَمْ يَحْزَنْهُ﴾ و سا چه‌که کانیان بی بیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا﴾ (ر کاتیکیان ته‌واو کرد) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (بچه‌ دواوه) له‌ پششانه‌وه بی (پاسه‌و ننان بی)
 ﴿وَلَا تُحْزِنُوا رَبَّكُم بِمَا لَمْ يَحْزَنْهُ﴾ و نه‌بانه‌ کدی تر بی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که بویژیان نه‌کرده (و نه‌سه‌وان بوون)
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و نه‌گه‌ل تو بویژ بکه‌ن ﴿وَلَا تُحْزِنُوا رَبَّكُم بِمَا لَمْ يَحْزَنْهُ﴾ و نه‌بانه‌ وریای خویان بی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا﴾ و چه‌که کانیان بی بیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بی باوه‌ران تارانه‌ خوارن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که
 نپوه بی ناگس له‌ چه‌که کاتان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و شت و مه‌که کاتان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تا په‌ لامارتان
 بده‌ن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌ په‌ لامارینکی به‌ کهاره‌ کسی (بده‌ن به‌ سمر تاندا) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و نه‌ تاوانان
 له‌ سهر بی په‌ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ گهر به‌ هوی مارانه‌وه ماره‌ حدت بوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 پان به‌ حوش بوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که چه‌که کاتان دانس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌ لام و وریای
 خویان بکه‌ن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌ راستی خوا ناماده‌ی کرده‌ بو بی ماره‌ پان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا﴾ سراه‌ کی ریسه‌ کهر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ محاکاتیک نویزه‌ کاتان به‌ جی هپ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا﴾ نه‌ و بادی حوا بکه‌ن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌ پیوه و به‌ دانیشنه‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و نه‌ به‌ سهر ته‌ بشت
 (به‌ پالکه‌ و نه‌وه) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ حاه‌ر کاتیک دل نارام بوون (و ترس نه‌ما) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 نه‌و گانه‌ بویزه‌ کاتان به‌ ریث و پینکی بکه‌ن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌ راستی بویژ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هه‌میشه
 له‌ سهر باوه‌رداران ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هدرر کر اوینکی کات بو دیاری کراره‌ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ سست
 مه‌ بی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له‌ به‌درا گهرانی دوزمتاندا (پان له‌ به‌دوا گهرانی نه‌ر نه‌ومه‌ کاه‌رانه‌دا)
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ گهر نپوه نیش و تارارتان بی بگات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بیگومان له‌ وایش نیش و
 تارارتان بی ده‌ گات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و نه‌ چو نپوه نیش و تارارتان بی ده‌ گات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 و نه‌ نپوه نه‌مید ده‌کن له‌ حوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وه‌ی نه‌وان بویندی ماکه‌ن (که‌ پاداشت و سهر که‌ و نه‌)
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و نه‌ به‌ راستی خوا هه‌میشه‌ رانای کار دروسته‌ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بیگومان
 نپسه‌ ده‌مانه‌راندوته‌ سهر تو ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌م قور تانه‌ به‌ راستی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بو نه‌وه‌ی
 پر بار مده‌ی له‌ نپوان خه‌لکید ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌و پر بار مده‌ی که‌ خوا نیشانی داویت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 خبیه‌ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و نه‌ بو باباکان مه‌به‌ به‌ بار بر و پشیمان و لایه‌ مگر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾

﴿وَأَسْمِعْ لَهُ﴾ دواوی لیجوشیوون له خوا بیکه ﴿لَهُ عَيْنٌ رَّحِيمٌ﴾ بهر استی خوا لیجوش
 بووی به بهر هی به ﴿وَلَا يَجِدُ عَنِ نَظِيرٍ﴾ بهر گری مه که له وانهی ﴿عَبَثَ أَنْفُسُهُمْ﴾ باباکی ده که
 ده راره ی خوین ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ بینگومان خوا خوشی ماوست ﴿مَنْ كَانَ حَوْلَ النَّبِيِّ﴾ نه وانه ی که
 بهر ده وام رُزُر باباک و گوماهار ﴿سَتَجِدُنِي فِي مَسْجِدٍ﴾ (تاوانه کانی) حویان ده شمار به ده
 له خد لکی (به ترساندا) ﴿وَلَا يَسْتَحْفِظُ مِنْ نَمَةٍ﴾ وایشار به ده له خوا (شهرم پاکه له خوا) ﴿وَهُوَ
 مَعَهُ﴾ له کانیکدا خوا له که لیاندا به ﴿يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَرْضَى مِنْ تَوْبَةٍ﴾ کانیک (که به بهیسی) له شه ودا
 نه گیر ده که و قسه به که ده که حوا پیی واری می به ﴿وَعَكَارَ اللَّهُ هُمْ يَعْملُونَ فَعِیْلًا﴾ وه خوا هه همیشه
 راندا نه گاداره به هه کرده و به که که توان ده بکه ﴿هَذَا هُوَ الَّذِي جَدَّكُمْ عَنْهُ﴾ (لیماندا اران)
 بهنارس وایشه بهر گریتر له باباکان کرد ﴿يُؤْتِي الْحَيَاةَ نَفْسًا﴾ له زبانی دوبدا ﴿لَسْ يَجِدُ لَهُ
 عَنَّا﴾ دهی نایب کسی بهر گریبان لی ده کات (له سرای خوا) ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پوزی دواپی دا
 ﴿أَرْضٌ يَكُونُ عَلَيْهَا عِیْلًا﴾ یان کی کار و باریان ده گریته دهست ﴿وَمِنْ بَشَرٍ نَزَا﴾ وه هه که ده
 کرده و به کسی خراب بکات ﴿وَنَفِیْهُ نَفْسًا﴾ یان مسته له خوی بکات ﴿لَهُ سِتْرٌ لَّهُ﴾ پاشان
 دواوی لی خوش بوون له خوا بکات ﴿يَجِدُ لَهُ عَنَّا رَحِمًا﴾ ده بیست خوا لیور دهی بهر به به ﴿وَمِنْ
 بَشَرٍ يَكُونُ لَهُ﴾ وه هه که سیک گوماهیث (ی گه ووه) بکات ﴿وَمِنْ يَكُونُ لَهُ﴾ بینگومان
 (ریانی) نه و گوما به هه بو خویه تی ﴿وَعَكَارَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا هه همیشه رانای کار در ووسته ﴿وَمِنْ
 بَشَرٍ يَكُونُ لَهُ حَیْةٌ﴾ وه هه که سیک گوماهیث بکات (به هه له) ﴿وَأَنَّهُ﴾ یان گوماهیث بکات
 (به قهست) ﴿لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ پاشان (نه و ناوانه) بهاته سمر پی تار بیک ﴿فَقَدْ أَحْضَرَ بِهَذَا﴾ نه و
 بینگومان خستویه تیه نه ستوی خوی (سرای) بو هتایث ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ و تارانیکی له شکر ﴿وَلَا تَقْصُ
 لَهِ عَيْنٌ رَّحِيمٌ﴾ وه نه که به خشت و بهر هی خوا به سمر نه و به یوایه (بهی مو حه مبه د
 بیکه) ﴿لَهُمْ ظِلٌّ مِمَّا﴾ بینگومان دهست به که له و باباکانه به باریوون ﴿لَیْسَ بَشَرٌ﴾ که گومرت
 بکه ﴿وَمِنْ بَشَرٍ يَكُونُ لَهُ نَفْسٌ﴾ به لام توانه بهس خویان گومر (ده که ده) ﴿وَمِنْ بَشَرٍ يَكُونُ لَهُ﴾ وه
 نه وانه هیچ ریانی ما که بهس به تو ﴿وَمِنْ نَمَةٍ عَيْنٌ﴾ وه خوا بار دو و به تیه خوره وه بو سهرت ﴿لَهُمْ
 وَنَجْوَى﴾ فورشان و دانایی ﴿وَمِنْ بَشَرٍ يَكُونُ لَهُمْ﴾ وه نه وای که به شترانی فیری کردی ﴿وَعَكَارَ قَصْدٌ
 لَهُ عَيْنٌ عَظِيمٌ﴾ وه همیشه به خشتی خوا به سمر نه ووه رُزُر گه ووه به ﴿وَمِنْ بَشَرٍ يَكُونُ لَهُمْ﴾

﴿وَبِشْرٍ مُّرْتَدٍّ﴾ و نه‌گهر نافر تـسك ﴿خَفِ﴾ تر سا ﴿مِنْ مَّيْمَنٍ مَّشُورٍ﴾ اَو عَرَصَ ﴿لَهُ كُفُوٌّ مِّمَّنْ﴾ به
 پشت هه‌لكر دسی میزده‌کی ﴿عَلَّاجٌ خَفِيٍّ﴾ نه‌وه همر دوو کیان هیچ گوماهیکیان له‌سدر بی به
 ﴿أَنْ يُّصِيبَ سَهْمًا صَحْبًا﴾ که ناشت‌هوابه‌کی چاک نکدن له‌شوان حوماندا ﴿وَأَصْبَحَ حَيْرًا﴾ همر
 ناشته‌وایی و یه‌ك که‌ونن چاکره ﴿وَأُحْصِرَبَ الْأَنْفُسُ شَيْخًا﴾ همر چه‌نده‌چروکی و به‌ریلی تیکه‌لاوی
 ده‌رونه‌کان کراوه ﴿وَبِشْرٍ مُّخْسِرٍ وَشَقِوْ﴾ و نه‌گهر چاکه‌کار و پاریر کارس ﴿فَإِنْ تَنَزَّلْتُمْ﴾ نه‌وه دلپاس
 به‌راستی خوا‌ه‌میشه ﴿يَعْلَمُ الْكُلُوتَ حَبِيرًا﴾ به‌ناگایه‌له‌وه‌ی که‌ده‌یکدن ﴿وَأَنْ سَطِعُوا لِنَادٍ﴾
 نشوه همر گیز ناتوانن داد به‌روهرین ﴿بِشْرٍ مُّسِيءٍ﴾ له‌شوان زنه‌کانتان دا ﴿وَتُحَرِّصُونَهُ﴾ همر چه‌نده
 سوور بی (هه‌ول بدن) ﴿فَلَا تَجِدُوهُنَّ مَخْلُوفَاتٍ﴾ چاکه‌واته‌به‌ته‌واوی حوار مه‌بنه‌وه (له‌هاوسدری
 به‌کیکیان) ﴿فَتَرَوْهُنَّ عَمِيغَةً﴾ به‌وه‌ق‌س‌وه‌وار به‌نن له‌وی ترپان و ه‌له‌سه‌تراو (به‌نه‌وه‌به
 میزدی هه‌ییت به‌به‌ره‌لاش کراییت و نه‌لاق درا‌ییت) ﴿وَبِشْرٍ مُّسِيءٍ وَشَقِوْ﴾ و نه‌گهر به‌سدری و
 پاریر کارس ﴿فَإِنْ تَنَزَّلْتُمْ عَلَيْنَ نَجِيعًا﴾ نه‌وه به‌راستی خوا‌ه‌میشه لیسورده‌ی میهره‌یانه ﴿وَبِشْرٍ
 مُّسِيءٍ نَّافِعٍ﴾ نه‌گهر لیک جیابو‌ونه‌وه‌به‌روهر دگر هه‌ریه‌که‌یان (له‌وی تر)
 بی‌بار و به‌یستی به‌ره‌همی خوی ﴿وَعَمِيغَةً﴾ و نه‌خوا‌ه‌میشه ﴿وَبِشْرٍ مُّسِيءٍ﴾ به‌هره‌فراون
 و کار درسته ﴿وَالَهُ مَدَىٰ سَمَوَاتٍ مَّا لَأَرْضُ﴾ و نه‌سو‌خوا‌به‌هرچی له‌ناسمانه‌کان و ره‌وی
 دایه ﴿وَالَهُ وَضِيعٌ﴾ سونده‌به‌خوا‌به‌راستی نیمه‌ناموز گاریمان کردورن ﴿فَإِنْ تَنَزَّلْتُمْ﴾
 له‌وانه‌ی که‌نامه‌یان پیدراوه ﴿فَرَبِّكُمْ﴾ له‌پیشر نیوده‌دا ﴿وَبِشْرٍ مُّسِيءٍ﴾ هه‌روه‌ف نیوش ﴿فَإِنْ
 تَنَزَّلْتُمْ﴾ که‌له‌خوا‌به‌ترس ﴿وَبِشْرٍ مُّكْمَرٍ﴾ و نه‌گهر بی باومر بی ﴿فَإِنْ تَنَزَّلْتُمْ مَدَىٰ الْأَرْضِ﴾
 نه‌وه به‌راستی هه‌ر هی‌خوا‌به‌هرچی له‌ناسمانه‌کان و ره‌وی دایه ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَمِيدًا﴾ و نه‌خوا
 هه‌میشه ده‌وله‌مه‌ندو سوپاس کراوه ﴿وَالَهُ مَدَىٰ سَمَوَاتٍ مَّا لَأَرْضُ﴾ و نه‌مه‌بو‌خوا‌به‌مولکی
 نه‌وه هه‌رچی له‌ناسمانه‌کان و ره‌وی دایه ﴿وَكُلٌّ بِمَا رَبَّوْكَ﴾ ته‌مه‌خوا‌به‌سه‌بین سپیراو و چار دیر بیت
 ﴿فَإِنْ يَكُ يَدُوكُمْ﴾ له‌گهر خوا‌به‌بیت ماتانه‌لیت و له‌ماوتان دعوات ﴿بِشْرٍ مُّسِيءٍ﴾ له‌ی‌هه‌لکینه
 ﴿وَبِشْرٍ مُّحَرِّشٍ﴾ و نه‌ده‌سته‌یه‌کی تر ده‌ییت ﴿وَكُلٌّ عَمَلٌ دِينٍ﴾ و نه‌خوا‌هه‌ردم به‌سهر له‌وه‌دا
 به‌تو دایه ﴿فَإِنْ تَنَزَّلْتُمْ﴾ همر که‌میسیت پاداشتی دوسای ده‌وشت ﴿فَإِنْ تَنَزَّلْتُمْ﴾ نه‌وه‌لای
 خوا‌به ﴿فَإِنْ تَنَزَّلْتُمْ﴾ پاداشتی دویا و دو‌دروژ ﴿وَعَمِيغَةً﴾ به‌سجیف به‌سیر ﴿وَهْ هه‌میشه‌خوا
 به‌سهری بینایه ﴿وَبِشْرٍ مُّسِيءٍ﴾

﴿مِنْ يَرْصُدٌ بِكَ﴾ (دو پرووه‌کان) نه‌وانه‌ی چاوهر وانی (سهر نه‌حامی) نپوه ده‌کهن ﴿بِیْنِیْ
 بَکَّهٗ﴾ جانه‌گهر بز نپوه بوو ﴿وَلَا یَعْلَمُ﴾ سهر کموس له‌لای خواوه ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ ده‌لیس
 مه‌گهر نیمه ده‌گهل نپوه به‌ووس ﴿وَلَا یَعْلَمُ بِحَسَبِ﴾ به‌لام نه‌گهر سی بر وایت
 به‌شیکین (به‌سهر که‌وتن) به‌بوو ﴿وَلَا یَعْلَمُ حَسَبُ﴾ نه‌لیس نایا نیمه رالمس به‌گرن به‌سهر
 نه‌وان ده٤ ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ و نپوه‌مان به‌پار است له‌نمانداران٥ (که‌واته به‌شمن مدمن) ﴿وَلَا یَعْلَمُ
 حَسَبُ مَعَهُ﴾ ح‌حواله‌روزی دواپیدا بر یاری به‌کجاری ده‌دات له‌بیواناندا ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ
 حَسَبُ مَعَهُ﴾ وه‌ههر گیر خوا (به‌لگه‌ی) کاتران به‌سهر نمانداران (ی راسته‌قیه) دا
 سهر باحات (له‌م جیهانه‌دا) و دروست به‌یاورداران ملکچ و سهر شسوری بیاوهران بی وحو کم
 نه‌وان جی به‌جی بکه‌ن ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ به‌راستی دو پرووه‌کان ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ ده‌یده‌ویت
 خوا به‌خه‌ل‌تین٦ ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ که‌چی (له‌به‌رامهر دا) خوا خه‌له‌نهری نه‌وانه و سهر و فیله‌کانین
 پروچه‌ل ده‌کاته‌وه٧ ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ ههر کاتیکش همستی بو بویر٨ ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ به‌ده‌مه‌لی
 و سستی هه‌لده‌ستن٩ ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ روپامایی مو خه‌لکی نه‌کهن١٠ ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ وه‌یادی خوا
 ماکهن که‌میک به‌یت١١ ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ دوو دل و دل‌راو کیانه‌له‌یون (کوسر و باوهر) دا
 ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ به‌لای بر واداران١٢ ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ وه‌به‌لای یز باوهران١٣ ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ وه‌ههر که‌سیت
 خوا گومر ای بکات١٤ ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ نه‌وه ههر گیر به‌گه‌به‌کی راستی مو مادورینه‌وه (بیگه‌به‌یت
 به‌مه‌به‌ست) ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که‌بر و اتان هیناوه١٥ ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾
 بی بر واکان مه‌که‌به‌دزستی خویان١٦ ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ له‌سری نمانداران١٧ ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾
 نایا (به‌م کاره) ده‌نه‌ویت میدمن به‌خوا١٨ ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ به‌لگه‌به‌کی روون له‌دزی خوتان١٩
 ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ (بابران) به‌راستی دوو پرووه‌کان٢٠ ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ له‌خانه و نه‌به‌لی
 ههر زیره‌وه‌ی ناگردان٢١ ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ وه‌ههر گیر بر گار که‌ریکت بو نه‌وان ده‌ست ماکه‌ویت٢٢
 ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ جگه‌له‌وانه‌ی که‌نموبه‌ده‌کهن٢٣ ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ و خویان چاک ده‌کهن٢٤ ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾
 به‌نه٢٥ ده‌ست ده‌گرن به‌(نایی) خواوه٢٦ ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ و نایینه‌که‌یان پاک و خویان ده‌کهن
 یز خو٢٧ ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ جانه‌وانه (ی نه‌و مهر جانه‌یان به‌جی هینا) له‌گهن نمانداراندا ده‌ین
 و سوسو بر له‌سوسو٢٨ یگومان له‌داها تو و دا خوا ده‌به‌خشنت به‌نمانداران٢٩ ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾
 پاداشتیکی روز گه‌وره٣٠ ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ نایا خواج نیشیکی هه‌به‌به‌سرادانتان
 یز شکر٣١ ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ نه‌گهر سویاسی بکه‌ن٣٢ ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ وه‌یاوهری بی بیش٣٣ ﴿وَلَا یَعْلَمُ مَعَهُ﴾ کلیف٣٤
 وه‌خوا همیشه سویاسگوراری به‌نه‌چاکه‌کانه‌تی و رانابه‌پیان٣٥

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەي ئێوانەي باوەرداران ﴿قُلْ﴾ قەسەم ئەگەر دەستەکان یو یۆت کردن
 ﴿فَاعْبُوا اللَّهَ﴾ ئەو دەم و چاوتان بشۆن ﴿وَعَبَّادُوا الصُّمُوتِ﴾ هەر وەها دەستەکان لە گەل
 نایەشکە کانتان ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ ئە دەستی تەر بهێن بەسەرتان دا ﴿وَأُزِلَّ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ﴾ وە
 پێکانتان (بشۆن) لە گەل هەردوو قۆلە پێتان ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ وە ئەگەر لەش گران بوون
 ئەو و خۆمان خاویس بکەنەو (خۆتان بشۆن) ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ وە ئەگەر دەخۆش بوون ﴿وَالَّذِينَ
 يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ یان لەسە هەردا بوون ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ یان کە سێکانتان هاتەو لە شویس پێوستی
 سەردا و کردن ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ یان جووت بوون (یا پێستان بەرێک کەوت) لە گەل حیرە کانتاندا
 ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ و ئاوتان دەست بە کەوت ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ ئەو ئەبەموم بکەن بە خۆلێکی پاک
 ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ جادەست بهێن بە دەم و چارو دەستە کانتان دا بەو نور و خۆلە
 پاکە ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ خوا ما بە ویت هیچ جوو ئەنگی و ما بە حەتێک لە سەرتان
 دایشت ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ بە لکۆ ئەبەوی پاکتان بکاتەو ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ و چاکە
 و بە هەری عۆی ئەواو بکات بە سەرتانەو ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ بە لکۆ سۆیاسی بکەن ﴿وَالَّذِينَ
 يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ یادی چاکە و هەرتی خوا بکەنەو بە سەرتانەو ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾
 بە ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ کە دایە هەراندن پێی ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ کاتێت کە ووتان بێستەن
 و گوێراپەن بووس ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ لە خوا ترس ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ بە راستی خو چاک
 ئاگادەر بەوێ لە سێگە کاندایە ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ ئەي ئێوانەي باوەرداران هێنەو ﴿وَالَّذِينَ
 يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ رۆز بەرێکۆ بێکی هەش بە ئەحەم دانی هەمانە کانی خو ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ شایەتی دەرس
 بە داد و راستی ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ باریق و کێمان لە دەستە و کۆمەلێک هاتن بەد ﴿وَالَّذِينَ
 يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ بە سەر ئەوێ راست ئەروون و داد گەرمەین ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ داد گەرم ئەو
 بزیکترە لە پاریز کاری و خوا پەرستی ئەو ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ وە لە خوا ترس ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾
 بێگومان خوا ما گایە بە کە دەو کانتان ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ خوا بە لێ داو بەوانەي بر وایان هێنەو
 ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ و کە ئەوێ چاکە کانتان کردەو ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ بومان هەبە لەخۆش بوون
 ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾ و پاداشتیکی گەورە ﴿وَالَّذِينَ يَكُونُونَ فِي مَسْجِدٍ﴾

﴿وَدِّینَ صَفْرًا﴾ و ده نه‌وانه‌ی بر وایان مه‌یتا ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ و ده نایه‌کاسی نیمه‌یان به‌در
 دانما ﴿وَسِیْثَ صَفْرًا﴾ و ده نه‌وانه‌ی هاوونی ناگری دۆره‌خس ﴿وَسِیْثَ سَبْعًا﴾ و ده نه‌وانه‌ی
 نه‌ی نه‌وانه‌ی بر وایان هیناوه ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ و ده نایه‌چاکه و به‌هره‌ی خوا بکه‌ده‌وه
 به‌سهرتانه‌وه ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ کاتینک کۆمه‌لینک یاریان کرد ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ که‌ده‌ست
 درنژ بکه‌ن بوتان ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ خوایش به‌رگری ده‌ست درنژ نه‌وانی لیکردن ﴿وَصَفْرًا
 سَبْعًا﴾ و ده نه‌وانه‌ی ترس ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ و ده نایه‌وایان هدریش به‌خوا به‌ستن ﴿وَصَفْرًا
 سَبْعًا﴾ و ده نه‌وانه‌ی سوری ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ سوید به‌خوا به‌راستی خوا به‌یمانی به‌هیری و در گرت نه‌وه‌ی
 ئیسرائیل ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ و ده نه‌وانه‌ی بزرده‌لوان ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ دوانه‌ی چاودیر ﴿وَصَفْرًا
 سَبْعًا﴾ و ده نه‌وانه‌ی موری ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ بیگومان من نه‌که‌لناتم ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ سوید
 به‌خوا نه‌گر به‌ر وینکی بویزه‌جی به‌ین ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ و ده نه‌وانه‌ی بدن ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ و ده نه‌وانه‌ی
 و باوه‌ر به‌یش به‌میراوه‌کانم ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ و ده نه‌وانه‌ی بدن ویریان بگرن ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾
 و ده نه‌وانه‌ی بدن به‌(به‌نده‌کاسی) خوا و غیریان بی بکه‌ن ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ به‌قورده‌ان و غیرینکی جون
 و چاک ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ نه‌وه‌ی بیگومان گویا و خراپه‌ی کانتان له‌سره‌وه‌ی ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾
 ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ و ده نه‌وانه‌ی به‌ده‌شانیث ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ که‌روباره‌ک دیب و ده‌چن به‌لیراندا
 ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ نه‌مجا له‌باش نه‌و مهرج و به‌یمانه‌ی هدرکه‌س له‌تیوه‌ی بی بر وایت
 ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ نه‌وه‌ی بیگومان وینکای راستی وون کردوه ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾
 نه‌مجا به‌هوی (باش گهر بو به‌وه‌و) هله‌وه‌شانه‌وه‌یان بو به‌یمانه‌ی کریان ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ به‌دره‌تار لئ
 کردن ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ و ده نه‌وانه‌ی کانیان گبرا به‌دلیکی ره‌ق و ورشث ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾
 ووته و قهرمورده‌ی خوا لانه‌مین ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ له‌شویه‌کاسی خوی ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾
 به‌ ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ و ده نه‌وانه‌ی کرد به‌شیکی رۆرله‌وه‌ی که‌ناموزگاری کرابوون بیی ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ بی کوتایی
 و دواهاش (به‌ده‌وام) ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ ناگدار نه‌بی به‌سمر باباکی و کرده‌وه‌ی باباکیانه‌وه
 (و به‌ده‌وم به‌ریکی هر وینل و باباکی) ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ مه‌گر که‌میث له‌وان به‌یث (که نه‌مه
 پشه‌یان بی به‌) ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾ جاپوره‌سان و چاو پوشتی مکه ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾
 به‌راستی خوا چاکه‌کهرانی خوش ده‌ونت ﴿وَصَفْرًا سَبْعًا﴾

﴿مَنْ يَفْزُكْ﴾ وە لەوانەى كەمیان ووت ﴿عَدُوٌّ﴾ تێخە گاورێن ﴿حَدَّثَ سَقَاتَهُ﴾
 بەبێن و بەبەنێ بەهیرمان لێن وەرگرتن ﴿مَنْ حَفِظَ مَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ بەلام بەشێكى گەرە
 لەوهى كەشامۆزگارى كران پێى (لەسەر زمانى عێسى) لەبیریان چوو ﴿وَمَنْ يَتَذَكَّرْهُ فَعَفُوًّا﴾
 ئەمەى ﴿بەهۆى ئەوەوە دۆزماپەتێ و كێنەبەرىمان خستە یوانیان ﴿وَمَنْ يَفْزُكْ﴾ تارۆزى
 دواى ﴿وَمَنْ يَفْزُكْ﴾ وە لەمەودوا حواڵەوالیان پێنەدات ﴿بِهِ صَعُورٌ﴾ بەوهى
 كەدەپەكرد (لەجێهەردا) ﴿يَوْمَ﴾ ئەى مامەدارەكان (ئەهلى كێتاب) ﴿وَمَنْ حَفِظَ﴾
 سۆت ﴿بِنگومان بێراومان هاتوووە بوئێوە﴾ ئەى ئەمەى ﴿پَرُوسٌ دَهْكَانَهُوهُ بَوْتَانٌ﴾
 حەسە حەو. ﴿رورى لەوهى كەئێوە دەتان شارەدەو﴾ ﴿مَنْ حَفِظَ﴾ لەكتێب (ى ئەورات و
 ئێحیل) دا ﴿وَمَنْ حَفِظَ﴾ وەچار پۆشى دەكات لەروربك لەوانە ﴿وَمَنْ حَفِظَ﴾
 بێنگومان بوئە هاتوووە لەلایەن خواوە ﴿وَمَنْ حَفِظَ﴾ بووماكى بەكى گەرەو بەبەكى
 پورن كەرەووە ﴿وَمَنْ حَفِظَ﴾ خوا بێنمووس كەسێكى پێ دەكات شوێن
 پەزماپەندى ئەو پەكەوت ﴿سُئِلَ﴾ بۆرێگەكانى ئارامى و ناشنى ﴿حَرَجَهُ﴾ وەدەرىن
 دەهێنێت ﴿مَنْ حَفِظَ﴾ لەتاریكى پەكانى (پێ ناوەریهوە) بو ناو بوونكى (لیمان و
 ئیسلام) ﴿وَمَنْ حَفِظَ﴾ بەفەرمانى خوى ﴿وَمَنْ حَفِظَ﴾ وەرىموویان دەكات ﴿وَمَنْ حَفِظَ﴾
 بو بێگای راست ﴿وَمَنْ حَفِظَ﴾ سۆتە بەحوا بەرامتى پێ ناوەریوون ئەوانەى
 كەوونێن ﴿وَمَنْ حَفِظَ﴾ بەرامتى خوا هەر مەسیحى (عێسى) كۆرى مەریهە
 ﴿وَمَنْ حَفِظَ﴾ ئەى مەرحەمەد ﷺ بلى ﴿وَمَنْ حَفِظَ﴾ ئەو كى دەتوانێت پێى هېچ شێك
 بگرتێ لەخوا ﴿وَمَنْ حَفِظَ﴾ بەرامتى مەریهە ﴿وَمَنْ حَفِظَ﴾ ئەگەر بیهوت مەسیحى كۆرى مەریهە
 لەباریات ﴿وَمَنْ حَفِظَ﴾ هەر وەها دایكى و هەرچى كەسێش لەرهوێن دا هەیه
 ﴿وَمَنْ حَفِظَ﴾ وەهەر بۆ حواپە خاوەن دارێتى ئاسمانەكان و رەوى و مولكى ئەو
 ﴿وَمَنْ حَفِظَ﴾ وەهەرچى وەله یواناندا ﴿وَمَنْ حَفِظَ﴾ دروست ئەكاو دایەهێت هەرچى بیهوت
 ﴿وَمَنْ حَفِظَ﴾ وەهەرچى وەستە ﴿وَمَنْ حَفِظَ﴾ وەهەرچى وەستە

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَمَنْصَرِي﴾ جووله که وگاډوره کان دهیان ووت ﴿عَسَىٰ أَنْ يَمْلِكَهُمْ﴾ نيمه کورن
و غوښه ويستاني خواين ﴿يَدْعُوهُمْ كَدُّ الْغَرَاءِ﴾ بلي دوی بوجی سراتان ددات بهزی گوماهه
کاتانهوه ﴿يَنْتَفِعُونَ﴾ (مخیر راست نی په) بهکو نیوه مرفیقکن ﴿مَنْ يَنْتَفِعْ﴾ لهو مروفه ی
که خوا دروستی کردون ﴿عَسَىٰ﴾ خوش نیت له مهر کمس به ویت ﴿وَفَرَّقْنَاهُمْ﴾ سزای
هر که سپش ددات که پیه ویت ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ و هدیو خوا به مولگی
ناسمانه کان و رموی و هدیو والی نیوانبدا ﴿يَدْعُوهُمْ﴾ وه هدیو نیو لای نه ویشه گه رانهوه ﴿وَلَا
يَكُنْ﴾ نهی نامه داره کسان ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ ینگومان بیراوه که مان هات بو ماوند
﴿عَسَىٰ﴾ (به رنامه ی خوا) پروون ده کاتانه بوتان ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ پاش ماوه به ک له سردی
پنمه بهران ﴿يَدْعُو﴾ له مهر نه و ی نه لیس ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ به هات بو لاسان هیچ مژده دهر و
تر میته ریثت ﴿يَدْعُوهُمْ﴾ نه و هتا ینگومان مژده دهر و تر میته رتان بو هانوه ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ کل
سید دس ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ وه خوا به توانا و ده سولات داره به مهر هدیو شینکدا ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ باسی
لهو کاته بکه که موسا هدیو موسی به گه له که ی ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ نه ی گه له که م
بیری چا که و به هدیو خوا بکه نه و به سدرانه و ه ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ کانیث که پیه به رانی تندا
هه له حنورون ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ وه چه دیس کردون به پادشا و مه لیث ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾
وه شینکی پښ به خشیوون که نه ی به خشیووه به هیچ کمس ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ له حیهانان ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾
﴿يَدْعُو﴾ نه ی گه له که م ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ بچنه ماو لهو خاکه پیروروی (پاکراوه نه و ه
له ت پرستی که مه به ست پی بیت المقدسه) ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ که خوا بریاری داوه بوتان
﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ وه پاشه و پاش و هرنه گه پیه و ه له نابیه که مان ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ (نه گهر
بگه پیه و ه) نه و به ریانباری و مانومیدی نه گه پیه و ه ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ ووتیان نه ی موسا ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾
پیه و ه ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ به راسی گه لیکي روز دارو شنه مکار لهو شاره دایه ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ وه نيمه
هر گیر ماچیه ماری ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ تا نه و ان لی دهره چن ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ نه مچ ته گهر
نه و ان پی دهر چوون ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ نه و کاته ینگومان نيمه پی نه چس ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ دور پیر
ووتیان ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ له رانه ی له خوا دهر سان ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ وه خوا چا که ی نیمانی پرست
پرو به سدریابدا ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ پش به سدریابدا له قابی شاره و ه بچنه ژوره و ه ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾
عمور ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ جا نه گهر چوونه ماری و ه نه و به راستی نیوه رال دس به سدریابدا ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾
وه پش هه به خوا به ست ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾ نه گهر نیوه ماو پر دارن ﴿وَمَنْ يَنْتَفِعْ﴾

﴿وَمَنْ يَخُذْ يَأْتِ بِإِثْمٍ يُزِيدْهُ مِنْ أَثْمِهِ وَلَهُ لَذَائِمْ ﴿١٠٠﴾ وَلَهُ لَذَائِمْ وَلَهُ لَذَائِمْ ﴿١٠١﴾ وَلَهُ لَذَائِمْ وَلَهُ لَذَائِمْ ﴿١٠٢﴾ وَلَهُ لَذَائِمْ وَلَهُ لَذَائِمْ ﴿١٠٣﴾ وَلَهُ لَذَائِمْ وَلَهُ لَذَائِمْ ﴿١٠٤﴾ وَلَهُ لَذَائِمْ وَلَهُ لَذَائِمْ ﴿١٠٥﴾ وَلَهُ لَذَائِمْ وَلَهُ لَذَائِمْ ﴿١٠٦﴾ وَلَهُ لَذَائِمْ وَلَهُ لَذَائِمْ ﴿١٠٧﴾ وَلَهُ لَذَائِمْ وَلَهُ لَذَائِمْ ﴿١٠٨﴾ وَلَهُ لَذَائِمْ وَلَهُ لَذَائِمْ ﴿١٠٩﴾ وَلَهُ لَذَائِمْ وَلَهُ لَذَائِمْ ﴿١١٠﴾ وَلَهُ لَذَائِمْ وَلَهُ لَذَائِمْ ﴿١١١﴾ وَلَهُ لَذَائِمْ وَلَهُ لَذَائِمْ ﴿١١٢﴾ وَلَهُ لَذَائِمْ وَلَهُ لَذَائِمْ ﴿١١٣﴾ وَلَهُ لَذَائِمْ وَلَهُ لَذَائِمْ ﴿١١٤﴾ وَلَهُ لَذَائِمْ وَلَهُ لَذَائِمْ ﴿١١٥﴾ وَلَهُ لَذَائِمْ وَلَهُ لَذَائِمْ ﴿١١٦﴾ وَلَهُ لَذَائِمْ وَلَهُ لَذَائِمْ ﴿١١٧﴾ وَلَهُ لَذَائِمْ وَلَهُ لَذَائِمْ ﴿١١٨﴾ وَلَهُ لَذَائِمْ وَلَهُ لَذَائِمْ ﴿١١٩﴾ وَلَهُ لَذَائِمْ وَلَهُ لَذَائِمْ ﴿١٢٠﴾

﴿لَمَّا سَمِعَ النَّبِيُّ ﷺ نَدَى الْجَوَلَةَ كَانَهُ رُورٌ كُورٍ قَوْلًا خَسِي دُرًى﴾ (هەمیشە گۆی هەلبەدەخەن
 سو دوق) ﴿حَصْرٌ مِّنْهُ﴾ مائى حەرام رۆزەخوون ﴿وَرَجُلٌ﴾ جانا ئەگەر ئەوانە هانس
 نۆلات ﴿وَحَكَمٌ بَيْنَهُ﴾ ئەو (ئەویسی خوت) بێیار مەدە لە بێوانیاندا ﴿وَأُخْرَى عِندَهُ﴾
 یەن واریان لى بێتە ﴿وَرَجُلٌ مِّنْهُمْ﴾ خۆ ئەگەر واریان لى بێتە ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ﴾
 ئەو هېچ رێنابکت پێ ناگەیەس ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ وە ئەگەر بێرەرت
 دە لە بێوانیاندا ئەوا بە دادوەری بێیار مەدە ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ چونکە بەراستی خوا
 دادگەرانى خوش دەوێت ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ وە ئەوانە چۆن تودەکن بە دادوەر
 ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ بە کاتێکدا ئەوانیان لایە ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ کە حوکم و بێیاری خۆی تێبە
 ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ ئەمجا لەبەش ئەو (ی کە کردیتیان بە دادوەر) رۆز وەر دەگێرن
 ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ بێگومان ئەوانە برادار نین ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ بێگومان لێم
 ئەوانەمان ماردە خوارەو ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ کە بێسووس و پوویانکی تێدایە ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾
 ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ ئەو پێتمە مەرانی حوکمیان پێ دەکرد ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ کە موسلمان و ملکهچ بوون ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾
 بۆ ئەوانە ی کە جۆرە کە بوون ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ هەرە هارانا خوا ناسە کانی و بە شەرع رەنگەن
 (حوکمیان پێ دەکرد) ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ بەهوی ئەو ی ئەمانس پارێزگاری کتیی
 خوا (ئەورات) یان پێ کرا سوو (ئەلایەن پێتمە مەرە کایانەو) ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ وە شایە ئێش
 بوون بەسەری ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ کەواتە ئە ی (رانایانی جۆرە کە) لەخەڵکی مەترەس ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾
 بەلکۆ ئەبە لەس بترەس ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ بەلکۆ ئەمانە کاس مەس مە گوێبەرە (مەفرەش)
 ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ بەرخینکی کەم ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ وە هەر کەس حوکم بەکات ئەو بێرەری
 کە خوا ماردوویەتیە خوارەو ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ ئەوانە پێ باوەرن و موسلمان پێ
 ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ ئەوەوراتدا بوسیمان (پێوستانمان کرد) لەسەرەن ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾
 کە بێگومان هەر کە سبب بەدەستی ئەنقەست کە سبب نەکوژیت ئەکوژیتەو لە هەر مەریدا
 ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ وە چاوە لەبری چاوە ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ وە ئووت لەبری ئووت ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ وە
 گوێچکە لەبری گوێچکە ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ وە ددەن لەبری ددان ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ وە رەمە کانی
 تۆلەیان رەمەدار کردی دەست دریزی کەرانی ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ جانا هەر کەس
 لە تۆلە مەدەن خوش بێت ئەو ئەیتە هۆی سەربەهۆی گوماهی ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ وە هەر کە سبب
 حوکم بەکات ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ بەهۆی کەخوردایە دوویەتیە خوارەو ﴿وَمِنْهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ ئەوا
 هەر ئەو کەسانە ستم کاری ئەوانن ﴿٥٦﴾

﴿حَبِيبٌ لَا تُجِبُهُ﴾ وایان دەرائی کە تۆ لە وێر داو و چار یار نابیت ﴿مَعْبُودٌ﴾ جاپوێه کوێر و
 کەریوون (بە ئاست بیستی و بیسی هەقی) ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ لە پاشان خوا نەویو گەر تەوێ لی
 وەر گرتی ﴿وَمَنْ يَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أُخْرَىٰ﴾ ئەمەحە لە پاش ئەو رۆژە یان کوێر و کەریوون (لە بیستی و
 بیسی بە لگە و نایە نە گانی خوا) ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ وە خوا بێنەرە بە هەر کردە و بە ئەکە دەیکەن ﴿لَا
 تُجِيبُهُ﴾ سۆنێد بیت بێ باوەریوون ئەوانە ی کە ووتیان ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ بێگومان
 حوا نە سبجی کوێر مەریعە ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ لە کاتێکدا مەسیح (کاتێک پەو نە کرا)
 ووتی ئە ی بە نو ئیسرا ئیل ﴿أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ تەها خوا پەرستی کە پەر وەر دگاری من و
 ئێوە شە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بە راستی هەر کەس هاوێش بو خوا دا بیت ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾
 ئەو بێگومان خوا بە هەشتی لی حەرام کردووە ﴿وَمَا تَوْفِيقِي﴾ وە جیگا و شوێنی ئاگر دە بیت
 ﴿وَمَا تَوْفِيقِي﴾ وە بو ئەو سەم کارانە هیچ یارەتی دەریک ی بە ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾
 سۆنێد بە خوا بە راستی ی باوەریوون ئەوانە ی کە ووتیان ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ بێگومان خو بە کێکە
 لەو سنی خوا (کە برین لە پەر وەر دگاری و جیسی و دایکی) ﴿وَمَنْ يَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أُخْرَىٰ﴾ (لە کاتێکدا)
 هیچ پەرستی و نیکی راست ی بە یێتەگە لە تەبیا خوا بە ئەکە ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ وە ئەگەر وار
 بە هێش لە و رۆژە یارە و او بە دانە ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ سۆنێد بە خوا و چاری ئەو بە یان ئە بیت
 کە بێ باوەریوون ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ سەرایەکی بە تارار و سەخت ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ دە ی ئای بو توبە
 ما کەن و ما گەرنە وە بولای خوا ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ و داوای لیووردی لی ما کەن ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾
 لە کاتێکدا خوا لیووردی مېهرمانە ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ مەسیحی کوێر مەریعە هیچ ی
 بە جگە لە پێعە مەری خوا ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ بێگومان لە پێش ئەو وە چەندە پێعە مەریوون
 ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ دایکشی ئامەتێکی رور راست گوێه ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ هەر دوو کێش حواری بێن
 دەخوێرد (واتە خوانی) ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ سەریج یێ چوون نایەت و بە لگە کان پروون
 دە کە پەو بویان ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ پاشان سەیر کە ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ چوون لا دەدرن لە حەقی بەر و بە تان دە رۆن ﴿لَا
 تُجِيبُهُ﴾ (ئە ی موحەممەد ﷺ) بلی ئایا ئێوە بێجگە لە خوا شتێک دە پەرستی؟
 ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ کە هیچ رەر و سوودیکی من ی بە پوتان ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ وە
 خوا هەر خوری بێسەری رابایە ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ (ئە ی موحەممەد ﷺ) بلی ئە ی نامە دارە کان
 ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ رێدە رۆی مە کەن لە نایە کە تاندا ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ جگە لەو بە بیت کە راست و حەقە
 ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ و شوێن ئارەزووی کە ساتێک مە کەون ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ کە بە راستی پێشتر
 گوێراو سەرمی شیواو بوون ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ وە زور کە سیشیان گوێرا کرد ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾ وە
 خوشیان گوێراوون و لایاندا لە رێگای راست ﴿لَا تُجِيبُهُ﴾

﴿وَمَنْ لَا يُؤْمِرْ بِآيَةٍ﴾ بۆچی ده‌سی قیسه باوره نه‌هیئیس به‌خوا ﴿وَمَنْ جَعَلَ خَوًّا﴾ و به‌وه‌ی که بۆمان
 هاتووه له‌حق و راستی ﴿وَنَصَحَ لِيَوْمِ حَبْرُونَ﴾ له‌کاتیکدا نو‌میدمان وایی په‌رو مردگارمان به‌ماحه‌اته
 ﴿مَعَ الْكُوفِ لِنَصِيحَةٍ﴾ بریری پیار چاکانه‌وه ﴿وَنَسْهَتْهُ إِتْقَانُ﴾ جا خوا پاداشیان نه‌داته‌وه به‌هوی
 نه‌وه‌وه که ووتان ﴿جَنِيحَتْنِي مِّنْ تَحْتِ الْأُخْرَى﴾ به‌چه‌سد یا حنک که پروبار به‌ زیر پدا ده‌روات
 ﴿حَبِيرٍ بِهٖ﴾ ده‌مسه‌وه تیایدا به‌هم‌میشه‌یی ﴿وَدَلَّكَ حُرَّةُ الْحَبِيرِ﴾ وه‌نه‌ویه پاداشتی چاکه
 کاران ﴿وَلَدَّرَ كَمَرُ وَصَدَّ بَنَاتِی﴾ وه‌نه‌وانه‌ی ناو‌م‌رسان به‌هیاو تایده‌نه‌کسی نیمه‌یان به‌درو
 ده‌راسی ﴿وَتَبَّكَ صَاحِبُ الْحَبِيرِ﴾ نه‌وانه‌ن هاوه‌لانی دوزخ ﴿وَبَدَّ بَنَاتِی﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی
 پروتان هیاوه ﴿لَا تَعْرِفُوهُ حَبِیْتُ مَنْ لَّدُنَّ عَمَّ﴾ نه‌وشته پاک و خوشانه‌ی که خوا حه‌لالی کرده
 بۆن یا سامی مه‌که‌ن له‌خوتان ﴿وَلَا صَدْرُ﴾ و سوور مه‌شکیتن ﴿بَلَّ لَّهِ لَا يُجِبُ تَقَاتِی﴾ چونکه
 بینگومان خوا سوور شکینه‌رانی خوش ناویت ﴿وَصَدَّ بَدْرُ دَعَايَ﴾ بخون له‌و پرق و
 رورینه‌ی که خوا پتی به‌حشبوون ﴿سَلَامُهَا﴾ که حه‌لال و پاک ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ بِهٖ دُومُؤُونَ﴾
 خوتان پارتی و ترس له‌و خوابه‌ی که تیره باورده‌ن پی به‌تی ﴿لَا يَوَدُّهُمْ لَهِ﴾ خوالیتان
 ماگرتن ﴿بِاسْمِی لَمِیْکَ﴾ نه‌و سوینده‌ن تان که بیاری دلی له‌گه‌لدانی به‌ ﴿وَمَكَّرَ بِأَسَدُكُمْ﴾ به‌لام
 لی تان نه‌گرتن (به‌گو باه‌ارتان داده‌ن) ﴿بِأَعْدَدُ لَاحِی﴾ به‌(شکانه‌ی) سویندیت که به‌بیاری
 دل داتان به‌ستینیت ﴿وَمَكَّرَ﴾ حاکه‌فاره‌نی (سرینه‌وه‌ی شکانه‌ی) نه‌و سوینده‌ن ﴿إِطْعَامُ عَشْرٍ
 مِّسْکِی﴾ خوراک دانی (ده) هه‌زاره ﴿مِنْ ثَمَرِ الْجَبْرِ مِسْکَ﴾ له‌خوراکیت نام نه‌وه‌سی که به
 مندا و خیرانی خوتی دده‌ن ﴿وَمَكَّرَ﴾ یا بوشاکی (ده) هم‌زار ﴿وَنَحَرُ رَهْبَةٍ﴾ یا ناراد کردی
 به‌ده‌یه‌ک ﴿مِنْ ثَمَرِ الْجَبْرِ﴾ حانه‌وه‌ی ده‌ستی نه‌که‌وت هیچ کام له‌مانه ﴿فَصَبَّ نَسْنَهٗ لَبَّی﴾ نه‌وه‌سی
 روزه به‌رزوو بیت ﴿دَنَدَ كَمَرُ بِسَعْتِهِ حَمْرُ﴾ نه‌وه‌ی (ی ماسکرا) که فاره‌نی سوینده‌کانه‌به
 کاتیک که سویندتان خوارده‌و سوینده‌کانه‌ن شکانه‌ن ﴿وَحَصْرُ یَسْکَ﴾ وه‌سوینده‌کانه‌ن
 پارتیون ﴿کَتَبَ بِیْ لَهِ کَرَمَیْهِ﴾ به‌و جور، خوا نایه‌نه‌کانی خوی به‌رووی باسی نه‌کات بۆتان
 ﴿مَسْکَرُ شُکْرٍ﴾ بۆ نه‌وه‌ی سویماسی بکه‌ن ﴿بَدَّ بَنَاتِی مَرَّ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی پروتان هیاوه
 ﴿بِأَسْمَ لَمِیْزٍ لَّأَسْبَ﴾ بینگومان شاره‌ی و قومار و نه‌و به‌ردانه‌ی که کمر او به‌بت ﴿وَلَا رَهْ﴾
 و له‌و بار چه دارانه‌ی (که به‌کار نه‌ه‌ریس بۆ دیار مکرسی به‌ش و چاره‌سووس) ﴿رَجَسَ مِنْ غَمْرِ
 لَشْتِی﴾ نه‌وانه‌ پیس و له‌کرده‌وه‌ی شه‌بتان ﴿مَحْمُودُ لَعَلَّكُمْ تَقْبَحُونَ﴾ که‌وانه‌ دور که و به‌وه‌ی
 تارزگاریون ﴿

﴿يَتَّبِعُهُ الشَّيْطَانُ﴾ یگومان شمتان همر نه‌موی نه‌موی ﴿لِيُؤْخِرَ بَيْنَكُمْ الْقَوْلَ وَرَالَيْتُمُوهُ﴾ که
 دوزمه‌یه‌سی و کیسه و رقی بهاته باوانانه‌وه ﴿لِيُخْشِعَ وَيُغَيِّرَ﴾ به‌موی ناره‌ق و توماره‌وه ﴿وَيَصْطَكُتْهُ﴾
 عن و صکر نه‌موی بصوه ﴿وَهُ نەرگرتان سکات له‌یادی خودا و له‌مویز کردن ﴿فَهَلْ تُسَوِّمُوهُ﴾
 مسه‌وه ﴿دهی نایب نیوه وارده‌هینس (له‌م و حراپانه) ﴿وَيُخَيِّقُوا آتَاءَهُ﴾ وه همرمه‌یه‌ر و گونزایه‌لی
 خواس ﴿وَأُخَيِّقُوا أَرْسُونَ﴾ وه همرمانه‌رو گونزایه‌لی بیرراوه‌ کدی س ﴿وَصَدْرُهُ﴾ و ترس (ناگدارس)
 ﴿فَهَلْ تَوَيْسَتْ﴾ نه‌محا له‌گهر نیوه روز و ورگیر و همرسان به‌ری نه‌کهن ﴿وَعَسُو﴾ له‌وا برانس
 ﴿أَسْمَعُ رَشْوَهُ﴾ یگومان نه‌وی که له‌سهر بیردراوه‌ کدی نیمه‌ییت ﴿لِيَنْجُ نَفْسَهُ﴾ نه‌هار که یادی
 روون و ناشکرای نایبه‌ که به ﴿شَرِّ عَمَلٍ﴾ نه‌موی و می‌وه‌وه‌ می به له‌سهر نه‌وانه‌ی که بر وایان
 هیناوه ﴿وَعَسُو أَصْحَابُ﴾ وه کردوه چاکه‌ کانیان کردوه ﴿خُشَعِيضٌ﴾ هیچ گون هیث له‌وه‌ی
 خوار دیوانه (ناره‌ق و پاره‌ی قومار پیش حهرام کردیان) ﴿لِيَنْجُو نَفْسَهُ﴾ که گهر خویان پدارستیت
 (له‌م و چهر خه‌دا نه‌وی که حهرام بووه له‌سهریان) ﴿وَهُ مَوَّ﴾ وه باوه‌ردار بووین ﴿وَعَسُو أَصْحَابُ﴾
 و کردوه چاکه‌ کانیان کردیت ﴿لَهُ مَوَّ﴾ پاشان خویان پدارستیت (له‌وه‌ی که حهرام کردیت)
 ﴿وَعَسُو﴾ و پرواشیان هه‌بویت (نه‌وی که هانتیت له‌لایه‌ن خاوه‌) ﴿لَهُ مَوَّ﴾ پاشان به‌ردوام
 بووین به‌سهر خور پاری ﴿وَحَسُو﴾ و چاکه‌ کانیان به‌چاکه‌ کردیت ﴿وَعَسُو أَصْحَابُ﴾
 وه خوار نه‌ر چاکه‌ کارانه‌ی خوش ده‌ویت ﴿لِيَنْجُو نَفْسَهُ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی پرواشان هیناوه
 ﴿لِيَنْجُو نَفْسَهُ﴾ سوپنده‌ خوا، خوا تا قیام ده‌کاتوه‌ ﴿لِيَنْجُو نَفْسَهُ﴾ به‌هه‌دیت به‌چیر ﴿لِيَنْجُو نَفْسَهُ﴾
 وید حاکم که به‌ده‌ست ده‌یانگرون و به‌ر مه‌کاشان راویان ده‌کهن ﴿لِيَنْجُو نَفْسَهُ﴾ تا خوار ده‌ری
 به‌خات کی لی ده‌ترسیت به‌په‌نه‌انی ﴿لِيَنْجُو نَفْسَهُ﴾ نه‌محا هه‌ر که س ده‌ست دربرای بکات ده‌ی
 نه‌ر (هه‌وال پیدانه) ﴿لِيَنْجُو نَفْسَهُ﴾ نه‌وه‌ بوی هه‌یه‌ سرایه‌ کی به‌نارار ﴿لِيَنْجُو نَفْسَهُ﴾ نه‌ی
 نه‌وانه‌ی پرواشان هیناوه ﴿لِيَنْجُو نَفْسَهُ﴾ به‌چیر مه‌کوزن ﴿لِيَنْجُو نَفْسَهُ﴾ له‌کاتیکدا نیوه له‌نیرامدان
 ﴿وَمِنْ هَذِهِ مَكْرُ مَعِي﴾ وه نه‌وه‌نان به‌ده‌ستی نه‌نه‌ست بیکوزیت ﴿مَكْرُ مَعِي﴾ نه‌وه‌ به‌سهریده‌نی
 سهر بریسی ونه‌ی نه‌وی که کوشتویه‌تی ﴿مِنْ نَفْسِهِ﴾ له‌نازال و مالات ﴿لِيَنْجُو نَفْسَهُ﴾ نه‌و بریاره
 به‌دن (به‌چیره‌ که له‌ به‌رانبهر چ نازه‌لینکدا به‌) ﴿لِيَنْجُو نَفْسَهُ﴾ دوو بیایوی مو سلمانی چاک به‌خونان
 ﴿لِيَنْجُو نَفْسَهُ﴾ به‌شیوه‌ی قوریانی نگاته‌ که هه‌ (وله‌موی بکات به‌قوریانی) ﴿لِيَنْجُو نَفْسَهُ﴾
 مسه‌کین ﴿پس به‌نه‌داری مرغی قوریانی که خوراک بدات به‌چهد هزاریت ﴿لِيَنْجُو نَفْسَهُ﴾
 یان به‌قه‌ده‌ر نه‌و خوراکده‌ روز و بگریت ﴿لِيَنْجُو نَفْسَهُ﴾ نه‌نه‌وه‌ی به‌جیزیت توانی کاره‌ که ی
 ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ﴾ خوا خوش بووه له‌وه‌ی که تیرمی و به‌سهر چوو ﴿وَمِنْ عَادٍ﴾ نه‌لام هه‌ر که سست
 نگه‌ریته‌وه (مو سهر نه‌و کرده‌وه‌یه) ﴿لِيَنْجُو نَفْسَهُ﴾ نه‌وا خوا توله‌ی به‌تینی لی ده‌ستیت
 ﴿وَلَهُ عِزُّ رُؤُوفٌ﴾ و مخو راله و خامی توله‌ی به‌تینه ﴿لِيَنْجُو نَفْسَهُ﴾

﴿يَوْمَ هُمْ بَدُودًا يُورَدُونَ﴾ وە کاتیک که بووتری پی یان وەرن ﴿يَوْمَ نَبُوءَاتُ﴾ بو لای نمر قورنەسی که خوا
 نار دویه تیه خوار وەه ﴿يَوْمَ رُؤُوسُهُمْ فِي يَدٍ عَمَضَةٍ﴾ و بو لای ییەمەر پیتە ﴿يَوْمَ نَبُوءَاتُ﴾ دەلیس بە سمانە ﴿وَأَنزَلْنَا﴾
 عیە عەبەاتن ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ کەسوک و ماپیرانسان لەمیری سوون ﴿وَنَزَّلْنَا﴾ عەبەاتن عەبەاتن ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾
 لێ ئەگەر بە خالیکدا ساو ماپیرانیشتان ﴿لَا يَتَمَوَّعُونَ﴾ شیت و لا یەدوون ﴿هَبْجَ شَتَكِيانَ﴾ هەج شتکیان بەرانیشتان
 و گوێراووس ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ ئەو ئەوانە ی برۆتان عیئادە ﴿سَبَّحْتَ﴾ هوشتان
 بە خۆتانە و دیت ﴿لَا يَتَمَوَّعُونَ﴾ ریاکان پی ناگەبەیت ئەو ی گوێراووسە ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ ئەگەر
 نیوە لەمەر پیست یاست بێ (بەرگری کردن لە خرایە بەشتیکە لە ویتەووسی وەرگرتن) ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾
 جیەتە ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ هەر بو لای خوا یە گەرانەو ی هەموو یان بە گشتی ﴿وَنَزَّلْنَا﴾ کە تەقەوون لەمحا هەوانان
 پی ئەو بە هەر کردەو بەک که کردوونانە ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ ئەو ئەوانە ی که برۆتان عیئادە ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾
 نیتیکە ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ شایە ی بێدەن لە یواناندا ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ کاتیک کە مەردەسی هەر کامتان بریت بوو یەو
 ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ لە کاتی وەسیت کردەماندا ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ دوو کەسی دادەڕوێر لە خۆتان
 (موسولمان بێ) ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ یان دوو کەسی تر جەگەلە خۆتان (کافرین) ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ ئەو ئەوانە ی که
 ئەگەر نیوە بە سەهەر پوشتوون بە وولاندا ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ و بە لای مەردشان تووش عات
 ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ (دور شایەتە که) و اگر لە پاش موزای هەسەر ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ دەبی سۆند
 بخوون بە خوا ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ ئەگەر گومانان بوو (لە راستی و پاکێ یان) ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ نیت (سۆند
 خوار وەسەر) بە خور ناگۆرینەو بە هەج مەخیک ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ ماشایەتی بو دواوە که خورم و بریکش بیت
 ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ وە شایە ی (دان بو) خوا ماشایەتەو ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ بێگومان ئەگەر شایەتیه کە مان
 شار دەو (کەواتە بەر سی لە گومانان دەبێ) ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ ئەمحا ئەگەر رانرا (پاش سۆند خوا و دەیان)
 بەو ی ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ کە ئەو دوو شایەتە دروستان کردەو و خۆیان تاوان مار کردووە ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾
 مقامەس ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ ئەو دوو کەسی مە لە شوێن ئەوانە هەلەمسی (بە سۆند خوا و دێ) ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾
 لەوانە ی که شایەو مریکتر بێ (لە مەردووە که) ئەو دووانە ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ لەمحا هەردوو کێان سۆند بخوون
 بە خوا ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ کە بە راستی شایەتە کە ی نیتە راستەو بە شایەتە کە ی ئەو دووانە ی
 پیشوور ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ وە بە راستی لامان بە داو (لە سۆند خوا و دێ کە ماندا) ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ بێگومان
 (ئەگەر لا بێدیس) ئەو کاتە نیتە لە سەتە مکاران دەبێ ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ ئەو (جورە شایەتی دانە) مریکترە ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾
 پاشا شەهە عەل و خەبەر ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ کە شایەتە کان هەلسر بە شایەتە کە یان بە شایەتە کە ی ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾
 پاترسس لە وە کردەو ی سۆندە کان (بوخرمی مریکی مەردووە که) ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ دوا ی سۆند خوا و دێ
 ئەمان (واتە بە درو بخریەو) ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ ترس لە خوا و خۆتان پارییر و گوێرا یەلی هەرماتی خوا
 بێ ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾ خوا رینمووی کۆمەلی لەسور دەرچو واکات ﴿ثُمَّ نَوَّاهُ﴾

﴿يَوْمَ يَخْلَعُ نَارًا لَّنْزَلٍ﴾ له رَوُزَنَك (ترس) خواهه‌سور و پنجه‌میران کوره‌کانه‌وه ﴿يَقُولُونَ مَاذَا أَجَبْتُمُ﴾
 نه‌وسا پشیاں ده‌هر موت چ وه‌لامیکسان درایه‌وه؟ ﴿فَوَلَايْتُمْ﴾ ده‌لین هیچ رانیدریه‌کمان بیه
 ﴿يَنْتَقِبُ عَنْ جَبْهَتِهِ﴾ بگومان ته‌بها تو ناگاداری هم‌و و نه‌ب کانت ﴿يَقُولُ اللَّهُ يَعْجِبَنِي أَنْ مَرَّ بِهِ﴾
 (بیر بکهر وه) کانت خوابه‌عیسای کوری مه‌ریه‌می مه‌روو ﴿تَحْزَنُ رِضْمِي عَيْتٌ وَعَلَىٰ وَدَيْكُ﴾
 بیر بکهر وه له‌چاکه و به‌هر هی من به‌هر خوت و دایکته‌وه ﴿وَيَذِيقُكَ مِنْ رُوحٍ نَقْدَسٍ﴾ کانت که پشیاو نیم
 لن کردیت به‌گینی هه‌ره بیرور (جور و تیل) ﴿تَحْكَمُ النَّاسَ فِي شَهَادَتِهِمْ﴾ کانی له‌پشیا که دا
 بوویت و به‌گوره‌پش نسبت له‌گه‌ل جه‌لکید ده‌کرد ﴿وَأَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ بِالْحَقِّ وَنُوحًا﴾
 ﴿وَالْحَقُّ﴾ وه کانتیکش فیری کتیب (و بووسین) و حیکمت و نه‌ورات و نیم‌حلم کردیت ﴿وَأَدَّ﴾
 ﴿فَخَلَقَ مِنْ نُوحٍ كَهْمَةً طَافِرًا بِدِينِ مَسْخُوفٍ﴾ و میر بکهر وه کانتیک به‌هر مانی من له‌تور شتیکت
 له‌شیوه‌ی بالده دروست ده‌کرد ﴿مَكُونُ خَيْرَ نَبِيٍّ﴾ ده‌ست به‌جی به‌هر مانی من له‌بو و به‌بالده
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ﴾ وه به‌هر مانی من کوشری رکماک و به‌له‌کیت چاک ده‌کرد وه
 ﴿وَأَدَّ نُوحًا نَبِيًّا﴾ وه کانتی به‌هر مانی من مردوانت له‌گور ده‌ده‌هنا (به‌ر بندور کراوه‌ی)
 ﴿وَأَدَّكَمَتْ سِيْرَتُهُ بِلَعْنَةٍ﴾ وه بیر بکهر وه کانتیک به‌رگری نه‌وه کانی نیر ایللم کردیت
 (بشکورن) ﴿وَدَجَسْتُمْ فِي سُلَيْمٍ﴾ کانتیکش مو‌عجیره درونه‌کانت بو‌هتیاں ﴿فَقُلْ لِّلَّذِينَ عَصَوْا﴾
 ﴿مَهْمٌ﴾ جانه‌وانه‌یان که سنی باور سوور ووتیاں ﴿يَا هَذِهِ﴾ به‌راستی نه‌مه هیچ می به
 جگه‌له‌ج دوویه‌کی تاشکر به‌بیت ﴿وَدَّ وَحِيدٌ غُرَبًا﴾ وه (بیر بکهر وه) کانتیک خسته‌مه
 دلی ه‌وه‌له‌تابه‌ته‌کانت ﴿أَنْ تَأْمُرُوا بِرُحْمَتِي﴾ که میر وایتن به‌من و به‌پنجه‌میر کم (عیسی)
 ﴿فَأَوْفَتْ رُسُلًا بِرُسُلِهِمْ﴾ نه‌وانیش ووتیاں نه‌وا بر وامن هینا و توش شایه‌ت به‌که
 بنگومان نیمه‌ موسلمانین ﴿وَقُلْ لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ کانتیک ه‌واریه‌کان ووتیاں له‌ی
 عیسای کوری مه‌ریه‌م ﴿هَلْ سَطَطَ رَبُّكَ﴾ نایا به‌رو مردگاری نو ده‌توانیت ﴿أَنْ يَسْخَرَنَا مِنْهُ﴾
 ﴿لَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ﴾ له‌ناسمانه‌وه خوانیکمان یز بیرته‌خوار وه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ﴾ ووتی له‌خوا بر مس
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ﴾ نه‌گهر تیره‌سا و مر دارن ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ﴾ (ه‌واریه‌کان) ووتیاں
 ده‌مانه‌وشت لبی بحوقس ﴿وَضَعِي قَوْلُكَ﴾ و دلمان نارام بین و دلسین (که پیجه‌میریت) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ﴾
 صدقیت و ه‌رانبی که بنگومان راست له‌گه‌ل کردین (له‌وه‌ی که پیت و گه‌باندین) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ﴾
 شه‌پرس لیمش بین به‌شایه‌ت له‌مه‌ری (یونه‌واهی ناماده‌س)

﴿وَوَجَعْنَاهُ مَنَکَ﴾ نه‌گمر نهو (بیعه‌میره) مان بکر دایه نه‌قرشته‌بک ﴿جَعَلْنَاهُ رَجُلًا﴾ بیگومان
 ده‌مانگور به ویهی پیاونک (ناییس و قسه‌ی له‌گه‌ل بکمن) ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ عِبَادًا لِّیْنَ﴾ و بیگومان
 لیسن ده‌شیواندن وک چو خویان له‌خویان ده‌شیواند ﴿وَعَدْنَاهُمْ نَارَ لَّیْلِ مِّنْهُ﴾ سوینه‌ی
 بیگومان گاته‌کر او به بیعه‌میره اتی پیش تویش ﴿فَیَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ﴾ سدر نه‌بحام بو له‌وانه‌ی
 گاته‌یسان ده‌کرد دایه‌ری و دوری دان ﴿وَمَا کَانَ لَهُمْ فِی شَتْرِهِمْ﴾ تولی نه‌وه‌ی گاته‌یسان پیده‌کرد
 (له‌سرای سه‌خت) ﴿فَیَسِّرْ لَهُمُ﴾ (له‌ی موحه‌مه‌د) بلی سروز و بیگورس به‌رویدا
 ﴿فَیَسِّرْ لَهُمُ﴾ پاشان سه‌ریج بدن ﴿فَکَیْفَ کَانَ عِشْرَتُهُمْ﴾ سدر نه‌بحامی نه‌وانه‌ی بد لگه‌کانی
 خویسان به‌درو داده‌چون بووه ﴿فَیَسِّرْ لَهُمُ﴾ (له‌ی موحه‌مه‌د) بلی لایه‌ی
 کی به‌نه‌وه‌ی له‌ناسمانه‌کان وره‌ویدا به ﴿فَیَسِّرْ لَهُمُ﴾ بلی نه‌مایو خواجه که به‌ریس و
 میهرامی پیوستی کردوه له‌سه‌رحوی ﴿فَیَسِّرْ لَهُمُ﴾ سوتید به‌خوا بیگومان کوتان
 ده‌کانه‌وه له‌روزی دوابی دا ﴿فَیَسِّرْ لَهُمُ﴾ که هیچ گومان و دوودلی تیدانی به ﴿فَیَسِّرْ لَهُمُ﴾
 نه‌وانه‌ی خویسان دوراندوه ﴿فَیَسِّرْ لَهُمُ﴾ نه‌وه نه‌وانس که پروا مایس ﴿فَیَسِّرْ لَهُمُ﴾
 و نه‌هار ﴿وَهَیْئَئِذَا رَأَوْا تِجَارَةً﴾ نه‌وه‌ی نارامی گرتووه له‌شهو و روزدا ﴿وَهَیْئَئِذَا رَأَوْا تِجَارَةً﴾
 پیسه‌ری رانیه ﴿فَیَسِّرْ لَهُمُ﴾ (له‌ی موحه‌مه‌د) بلی لایه بیجگه به‌خوا دوست
 و به‌رستراوی تو بؤخوم دایم؟ ﴿فَیَسِّرْ لَهُمُ﴾ که نه‌وه به‌دیینه‌ری ناسمانه‌کان و زه‌ویه
 ﴿وَهَیْئَئِذَا رَأَوْا تِجَارَةً﴾ نه‌وه خواجه روزی ده‌دات و روزی بی مادی ﴿فَیَسِّرْ لَهُمُ﴾ بلی به‌راستی
 به‌رمانم پس در او ده ﴿فَیَسِّرْ لَهُمُ﴾ که به‌کس کم مل که چ کم (بؤ به‌رمانی خوا) ﴿فَیَسِّرْ لَهُمُ﴾
 شکر من شکر کی و ده (به‌رمانم پندراوه له‌لایه‌ن خوداوه) هر گیر له‌هاوینش دانه‌ری منه ﴿فَیَسِّرْ لَهُمُ﴾
 بی‌خافان عصیت ری بیان بلی بیگومان من ده‌رسم نه‌گمر سه‌ریجی له‌به‌رمانی به‌روورد گرم
 بکسم ﴿عَذَابُ یَوْمٍ عَظِیْمٍ﴾ له‌سرای روزنکی گه‌وره ﴿فَیَسِّرْ لَهُمُ﴾ هر که‌س نه‌مر
 سرایه‌ی لی لاری له‌وروزدها ﴿فَیَسِّرْ لَهُمُ﴾ نه‌وه بیگومان خوا به‌ریس پید هاتو نه‌وه ﴿فَیَسِّرْ لَهُمُ﴾
 کمین و نه‌ویه سه‌ر که‌وتی ناشکراو نه‌واو ﴿فَیَسِّرْ لَهُمُ﴾ و نه‌گمر خو دوو چاری
 به‌لاوری بیکت بکات ﴿فَیَسِّرْ لَهُمُ﴾ نه‌وه جگه نه‌وه (خوا) که‌س بی به‌تو سی لایات
 ﴿فَیَسِّرْ لَهُمُ﴾ و نه‌گمر خیر و خوشه کیشست بی بگه‌به‌یت ﴿فَیَسِّرْ لَهُمُ﴾ نه‌وه
 خودا ده‌سه لاتدره به‌سه‌ر هم‌ووشنکدا ﴿فَیَسِّرْ لَهُمُ﴾ و نه‌وه نه‌وه ده‌ست پروشتور
 راله به‌سه‌ر به‌سه‌ر کنیدا ﴿فَیَسِّرْ لَهُمُ﴾ هر نه‌وه‌ش کار دروستی ناگه‌داره ﴿فَیَسِّرْ لَهُمُ﴾

﴿فَقُضِيَ دِرْهَانُ رَبِّهِمْ هَبْهُ﴾ نه مخانهو گه لهي که ستميان کرد دوا براو کړان ﴿وَنُحْمًا فَلَهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾
 و هه موو سوپاس و ستايش هه ربو خواي په رو مرد گاري حيهاتيانه ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (نه ي موحه ممد
 ﴿يَلْسَنِي يَتِمَّ بِلِسَانِي﴾ ﴿يَا حُدَّاهُ سَفْعًا وَنَصْرًا﴾ نه گهر خوا هه مني پيش و پيستان لي بسه پته وه
 ﴿وَحَمْدًا عَلَىٰ قُوَّتِهِ﴾ موريش من نه سهر دله کانتاندا ﴿مَنْ لَّهُ عِزٌّ فَلَهُ يَنْصُرُهُ﴾ چ په رستراونک هديه
 پيچکه خو نوتان به پته وه ﴿نَصْرًا كَظِيمٍ نَصْرًا كَظِيمٍ﴾ نه ماشايکه چوون به لگه کان ده گوريس و
 چه بد باره بان ده که پته وه ﴿لَهُ خُمُودٌ قُوَّتٌ﴾ باشان نه وان پشسي مي ده کهن و پرو وهر ده گپړن ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾
 (نه ي موحه ممد ﴿يَلْسَنِي يَتِمَّ بِلِسَانِي﴾ ﴿يَا حُدَّاهُ سَفْعًا وَنَصْرًا﴾ نه گهر سري
 حواله ساکارد پا به ناشکرايشت نودان ﴿هَلْ يَنْفَعُكُمْ لَا تَقُولُ عَصَايُ﴾ تايا نه ماو ده بري (به سري
 خوايي) پيچکه له کومه لي ستم کاران نه پيت ؟ ﴿وَمَنْ يَرْسُلْ تَرْسُلِينَ﴾ وه بير او ده کاندان نه مار دوه
 ﴿لَا مَبْذِيحَ وَنَمْدَ بِلِسَانِي﴾ نه گهر به موز ده دهر و تر سيمه نه پيت ﴿مَنْ لَّهُ سُلْطَانٌ﴾ جا هه که من پروي
 هتار کرده وي چا کس کرد ﴿لَا حَوْلَ لَهُمْ وَلَا عِزٌّ لَهُمْ﴾ نه وه هيچ نه ترسي به کيان له سهر ماين
 رغه ماريش نابس ﴿وَمَنْ يَرْسُلْ تَرْسُلِينَ﴾ نه وانه پيش من سروا يوون به نه لگه کاني نيمه ﴿يَنْصُرُهُ﴾
 کهدان پنا گانو يفتان ﴿بِهِ هَوَىٰ دَمْرُ حُرُوبِيانِ لَه سَوُورِي﴾ فرماني خوا) سراپان لي ده که وي
 و ده يانگري ﴿وَلَا تَقُولُ عَصَايُ حُرُوبِيانِ﴾ (نه ي موحه ممد ﴿يَلْسَنِي يَتِمَّ بِلِسَانِي﴾
 حه ربه کاني خوراي مه ﴿وَلَا تَقُولُ عَصَايُ حُرُوبِيانِ﴾ وه شني به پيش مارانم ﴿وَلَا تَقُولُ عَصَايُ حُرُوبِيانِ﴾ وه
 پيت نابيم بيگومان من قريشتم ﴿يَا حُدَّاهُ سَفْعًا وَنَصْرًا﴾ شومس هيچ ناکه وم نه وه نه پيت که بو بيگام
 کراوه ﴿مَنْ لَّهُ عِزٌّ فَلَهُ يَنْصُرُهُ﴾ بلي تايا کورس وينا به کسان ؟ ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ ده ي تايا بو
 بير ناکه نه وه ؟ ﴿وَمَنْ يَرْسُلْ تَرْسُلِينَ﴾ هم قورخانه ترسيه نه وانه ي ده ترس ﴿يَا حُدَّاهُ سَفْعًا وَنَصْرًا﴾
 (له ده ي که) کز بکريسه وه لاي په رو مرد گاريان ﴿يَا حُدَّاهُ سَفْعًا وَنَصْرًا﴾ له کاني کدا پيچکه
 به خو هيچ يار مه بيدر و سکا کار بکيان ني به ﴿يَا حُدَّاهُ سَفْعًا وَنَصْرًا﴾ نه لکو خوين بهاريس و له خود
 ترس ﴿وَلَا تَقُولُ عَصَايُ حُرُوبِيانِ﴾ وه نه وانه دهر به که پيت که په رو مرد گاريان ده به ترس (و هاواري
 سي ده کهن) ﴿يَا حُدَّاهُ سَفْعًا وَنَصْرًا﴾ به به يانيان و نيواراندا (به رهمه سي) خوايان ده وي
 ﴿وَمَنْ يَرْسُلْ تَرْسُلِينَ﴾ و لير سينه وي هيچ شتي کيان له سهر تومي به ﴿وَمَنْ يَرْسُلْ تَرْسُلِينَ﴾
 شتي ؟ وه لير سينه وي هيچ شتي کي نوش له سهر نه وان ني به ﴿يَا حُدَّاهُ سَفْعًا وَنَصْرًا﴾ حانه گهر ده يان که پيت
 (دوريان خه پته وه) ﴿يَا حُدَّاهُ سَفْعًا وَنَصْرًا﴾ نه وه له ستمکاران ده پيت ﴿يَا حُدَّاهُ سَفْعًا وَنَصْرًا﴾

﴿وَكذلك فَتَحَصَّنْهُمْ رَجْعًا﴾ و ه به و جور ه ه مېديكيانمان به ه مېديكي تريان تاعی كړ دوه ﴿سَقُونَا
 أَهْلًا مِّنْ آلِهِ عَلَيْهِمْ قُرْبَانٌ﴾ بو نه وې بلي تيا نه وانه حوا ريزو به هره ی پي به خشيوون له نار
 ټيمه دا؟ ﴿أَنسُ لَهُمْ نِعْمًا بِأَنَّهُمْ كَانُوا فِيهَا﴾ ناپا خوا له ه مېوري كس رانتر ي به نه وانه ي شوگر به
 بژنر؟ ﴿وَبَدَّلْ لَهُمْ قُلُوبَهُمْ فِي أَجَلٍ قَلِيلٍ﴾ و ه كاسي نه وانه ي كه پړوايان ه ديه به نايه ته كاسي ټيمه
 هاسي نولات ﴿فَقُلْ سَعْدُ عَيْكُمْ﴾ نه و ه پياي بلي سلاوتان لي يت ﴿كَلِمَاتٍ لِّقَوْمٍ يَّحْكُمُونَ﴾
 په روه دگرتان به ره ي و مېهره ماني له سهر خوي پويست كړ دوه ﴿لَهُمْ فِي عَمَلِهِمْ مَّرْءٌ
 يَخْتَلِفُ﴾ بيگومان ه هر كس له نيوه كارنكي خيراپ بركات نه واني ﴿لَهُمْ فِي عَمَلِهِمْ مَّرْءٌ يَخْتَلِفُ﴾
 پاشان بگريته و نه و نه بركات و خوي چاك بركات ﴿لَهُمْ فِي عَمَلِهِمْ مَّرْءٌ يَخْتَلِفُ﴾ نه و ه پراستي خوا بيورده ي
 به به ره ي به ﴿وَكَلِمَاتٍ لِّقَوْمٍ يَّحْكُمُونَ﴾ ناهو جزو نه نايه نه كان روون ده كه به و ه ﴿وَنَسِيبٌ سِيبُ
 الْفَخْرِ﴾ بؤ نه وې ريگي تا و اباران روون بته و ه ﴿قُلْ يَّوْمَ نَبْلُوكُمْ﴾ بلي بيگومان من
 نه ده ختم بيگروه نه وې كه به نايه تي بكم بؤ نه وانه ي ﴿سَعْدُ عَيْكُمْ﴾ نيوه هاواريان ليده كه
 و ده يان په رستي بيگكه له خوا ﴿قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ بلي من شوي ناره روه كاسي نيوه ماكه و م
 ﴿قُلْ صَدَقَ الرَّسُولُ بِمَا يَأْتِيهِ مِنَ الْبَيِّنَاتِ﴾ نه گره و ابكم بيگومان من گو مر ادهيم و نه به ي نه و ه كه سانه دا
 ماسم كه پښمو ويان و ه رگرتو و ه ﴿قُلْ يَّوْمَ نَبْلُوكُمْ﴾ بلي بيگومان من به سهر به لگه په كي
 ناشكرام كه له لايه پښمو و ه رگرتو و ه به ﴿وَكَلِمَاتٍ لِّقَوْمٍ يَّحْكُمُونَ﴾ كه چي نيوه پړوايان به ه پي نه
 تستخبر به ﴿لَهُمْ فِي عَمَلِهِمْ مَّرْءٌ يَخْتَلِفُ﴾ نه و ه پراستي ماني ده كات ﴿وَهُمْ فِي عَمَلِهِمْ مَّرْءٌ يَخْتَلِفُ﴾
 چا كتريني پړوا و ه رگرتو و ه به ﴿قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ بلي نه گره لام بوايه نه وې
 نيوه به له ده كه له هاسي ﴿فَقُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ نه و ا كاري يوان من و نيوه كوتايي پښ ده هيرا
 ﴿وَأَنَّهُ عَمَلُهُمْ﴾ و ه حوا چاك تاگاداره به ستم كارن ﴿وَعَمَلُهُمْ مَّرْءٌ يَخْتَلِفُ﴾ و ه كپي ه مېوري
 به يسي به كان هه رلاي خوايه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ كس نايانرايت جگه له (خود) ﴿وَيَوْمَ نَبْلُوكُمْ﴾
 نيوه و نجر؟ و ه (خرا) ده راسي چي له ووشكاني و ده راسا ده به ﴿وَمَنْ يَخْلُقْ لَكُمْ قُلُوبًا﴾ و ه
 هه رگه لايه ك بگريته حوا و ه حوا پښي ده رانيت ﴿وَلَا يَخْلُقْ لَكُمْ قُلُوبًا﴾ و هه ر دانه و نيله يه ك
 له تاريكي به كاسي ده ريدايت ﴿وَلَا يَخْلُقْ لَكُمْ قُلُوبًا﴾ و هه ر نه و ووشكيت ه پيت ﴿لَا يَخْلُقْ لَكُمْ قُلُوبًا﴾
 ټيپ هه ر ه مېوريان له كسي ناشكراله (الوح المحفوظ) دار

﴿وَدَعَا إِلَىٰ رَبِّهِ يَٰبَنِيَّ ۖ وَهُوَ (يُرِيكُمُوهُ) كَاتِبٌ ۖ كَتَبَ تَوْتِي بِهٖ تَارَهُ رِي بَاوَكِي ۖ ﴿١٦﴾ اَصْحَابُ
 الْبَيْتِ ۖ نَابِئُو بَنَانِيكْ دَهْ كَهْ بِنَهْ پَهْ رَسْتَرَاوِي خَوْتِ ۖ ﴿١٧﴾ اِيَّاكَ وَتَعَالٰى صَبِيْ مُبِي ۖ بَهْ رَاسْتِي مَن
 تَوُوْ كَهْ لَهْ كَهْتْ لَهْ كُوْمَرِي يَهْ كِي تَعَاوُوْ نَاشِكُرْ اِذَا دَمِيْسَم ۖ ﴿١٨﴾ وَكَلَّمَكَ اِيَّاكَ رِي يَسْ هَبِي ۖ بَهْ وَشِيُوْ دِهْ
 مِيْشَانِي نَبِيْرْ هَرِيْمْ مَارْ دَا ۖ ﴿١٩﴾ مَكْرُوْبْ مَسْمُوْبْ وَدَارْ ۖ دَمَسَلَاتْ وَخَاوِيْسِي (حَوِيْ بُوْ) اَنَامَسْمَانَهْ كَانْ وَ
 رَهْوِيْ ۖ ﴿٢٠﴾ وَيَحْكُوْنْ مَن تَوْرِيْمَن ۖ بُوْ نَهْوِيْ لَهْ رِيْرِي بَاوَمَرْدَارَهْ رَاسْتَهْ قَهْ كَانْدَا بِيْسْت ۖ ﴿٢١﴾ مَسَاحِنْ
 عِبَادَتِيْ ۖ كَاتِي شَهْوِيْ نَهْ سَهْ رَدَا هَات ۖ ﴿٢٢﴾ كُتِبَ ۖ نَهْ سَبِيْرَهْ يَهْ كِي يِيْس ۖ ﴿٢٣﴾ دَاَلْ هَهْ يَدْ ۖ وَتَوْتِي نَهْمَهْ
 پَهْ رَهْ رَدْ دِگَارِي مَهْ ۖ ﴿٢٤﴾ فَر ۖ بَهْ لَامْ كَاتِي نَاوَابُوْ ۖ ﴿٢٥﴾ لَاجُ لَاقِيْس ۖ وَوَتِي مَن هَهْ رَجِيْ نَاوَا
 يِيْ خَوَشْمْ بَاوِي ۖ ﴿٢٦﴾ مَسَارَهْ شَمْسْ رِيْ ۖ نَهْمَحَا كَاتِي مَانَكِي يِيْسْ عَهْلَهَات ۖ ﴿٢٧﴾ دَوْرْ هَهْ رِيْ ۖ وَوْتِي
 نَهْمَهْ پَهْ رَهْ رَدْ دِگَارِي مَنَهْ ۖ ﴿٢٨﴾ فَر ۖ بَهْ لَامْ كَاتِي كَهْ نَاوَابُوْ ۖ ﴿٢٩﴾ دَوْرْ يِيْ تَوْرِيْمَن ۖ وَوْتِي مَسْرِيْدَهْ خَوَا
 نَهْ كَهْ رْ پَهْ رَهْ رَدْ دِگَارْمْ رِيْ نَسْرُوْ سَمْ بَهْ كَات ۖ ﴿٣٠﴾ لَاقِيْسْ مَن شُوْ نَصَبِيْس ۖ يِيْ كُوْمَانْ لَهْ كُوْمَهْ لِيْ كُوْمَرِيَانْ
 دَمِيْسَم ۖ ﴿٣١﴾ مَسَارَهْ شَمْسْ رِيْ ۖ نَهْمَحَا كَاتِي خَوْرِي يِيْسْ عَهْلَهَات ۖ ﴿٣٢﴾ دَاَلْ هَهْ رِيْ هَهْ اَكْرَهْ ۖ
 وَوْتِي نَهْمَهْ پَهْ رَهْ رَدْ دِگَارِي مَهْ نَهْمَهْ كَهْ رَهْ نَسْرَهْ (لَهْوَان) ۖ ﴿٣٣﴾ فَر ۖ جَا كَاتِي خَوْرِيْسْ نَاوَابُوْ
 ﴿٣٤﴾ دَاَلْ بَقُوْمْ دِ رِيْ اِيْمْدَنْ شَرْ كُوْب ۖ وَوْتِي نَهْ يَهْ كَهْ لَهْ كَهْمْ بَهْ رَاسْتِي مَن بَدِيْسَمْ لَهْ هَهْ رَشْتِيْ كَهْ نَبِيْوهْ دَهْ يِيْكَن
 بَهْ هَاوِيْشْ بُوْ خَوَا ۖ ﴿٣٥﴾ اِيَّا وَجْهًا وَخَيْرًا جَدْب ۖ بَهْ رَاسْتِي مَن رَوُوِيْ خَوْمْ وَهْ رَهْ كِهْمْ بُوْ لَآيْ رَاتِيْكْ
 ﴿٣٦﴾ قَطْرَ اَسْمٰوِيْ (اَلْاَرْضِ) ۖ كَهْ اَنَامَسْمَانَهْ كَانْ وَ رَهْوِيْ بَهْدِيْ هِنَاوَهْ ۖ ﴿٣٧﴾ حِكْمَهْ نَهْ خَوْرْ پَرُوْمْ لَهْ هَبِيْجِيْ
 نَسْرْ مَآكَمْ ۖ ﴿٣٨﴾ وَمَآءٌ مِّنْ اَنْهٰرٍ يَجِيْ ۖ وَهْ يِيْ كُوْمَانْ مَن لَهْ هَاوِيْشْ پَهْ يَدَا كَهْمْ رَاسْم ۖ ﴿٣٩﴾ وَحَاجَهْ قُوْمَدَا ۖ
 (بَهْ لَامْ لِيْرَاهِيْم) ۖ كَهْ لَهْ كَهْ يَهْ دَمَسَهْ قَالِيْآنْ لَهْ كَهْ لَدَا كَرْد ۖ ﴿٤٠﴾ دَاَلْ يَحْيٰى وَزَكَرِيَّا ۖ نَهْوَدْ هَدِيْس ۖ مَهْ رَهْوِيْ نَايَا
 نَبِيْوهْ دَهْ مَهْدَهْ مَن وَ مَوْجَادَهْ لَهْمْ لَهْ كَهْ لَدَا دَهْ كَهْمْ ۖ لَهْ بَارَهْ يَخَوَاوَهْ كَهْ بَهْ رَاسْتِي رِيْ سَمُوْوِيْ مَن كَرْدُوْوهْ
 ﴿٤١﴾ وَلَا تُخَافُ وَتَشْرِيْطُوْ بَهْ ۖ مَن بَاتَرْمَسْمْ لَهْوَهْ يَهْ كَهْ نَبِيْوهْ دَهْ يِيْكَنْ بَهْ هَاوِيْشْ بُوْ خَوَا (چُونَكَهْ رِيْ
 مَآكَهْ يَهْ س) ۖ ﴿٤٢﴾ لَا تُبَشِّرْهُ وَتَشْرِيْطُوْ ۖ مَهْ كَهْمْ شَنْيِيْكْ كَهْ پَهْ رَهْ رَدْ دِگَارْمْ يِيْهْوِيْ يِيْكَات ۖ ﴿٤٣﴾ وَيَسْمَعُ رِيْ حَكْمَ
 شُوْءِ عِيْسٰى ۖ رَاسْتِ وَ نَاگَادَارِيْ پَهْ رَهْ رَدْ دِگَارْمْ هَهْمُوْوْ شِيْجِيْ كِهْ رَتُوْ تَهْ وَهْ ۖ ﴿٤٤﴾ اَنَامَسْمَكُرُوْ ۖ دَهْ يَهْ نَايَا
 بُوْ يِيْرْ نَاكَهْ سَهْ وَهْ ۖ ﴿٤٥﴾ وَكَلَّمَ خَافَ ۖ شَرْ كَهْمْ ۖ وَهْ مَن چَوْنْ دَهْ تَرْمَسْمْ لَهْوَهْ بَنَانَهْ يَهْ كَهْ نَبِيْوهْ كَرْدُوْوتَهْ
 بَهْ هَاوِيْشْ بُوْ خَوَا ۖ ﴿٤٦﴾ وَلَا يَحْيٰى فَوْنْ ۖ اَنَكَمْ شَرْ مَخْمَرْ يَهْ ۖ كَهْ نَبِيْوهْ بَاتَرْمَسْمْ يِيْ كُوْمَانْ بَنَانِيْكَتَاْنْ كَرْدُوْوتَهْ
 هَدُوْ يَهْشْ بُوْ خَو ۖ ﴿٤٧﴾ مَرِيْرِيْرِيْ يَهْ عِيْجَكَمْ شَعْب ۖ كَهْ هَبِيْجِيْ بَهْ لَكَهْ يَهْ ۖ مَبِيْرْ رَاوَهْ بُوْتَاْنْ (كَهْ لَهْوَانْ پَهْ رَسْتِ)
 ﴿٤٨﴾ فَاَتَتْ اَنْفَرِيْقِيْ حَوْبَ اَلْمِيْ ۖ دَهْ يَهْ كَهْ وَاتَهْ كَامْ لَهْمْ دَوُوْ دَمَسَهْ بَهْ شَابَسْتَهْ تَرَهْ يَهْ دَهْ تَرْمَسْمَانْ (وَنَارْ مَن)
 ﴿٤٩﴾ يِيْ حَكْمَ شَنْيُوْ ۖ نَهْ كَهْ رْ نَبِيْوهْ هَبِيْجِيْ دَهْ رَاتِي ۖ ﴿٥٠﴾

﴿وَمِمَّا رَزَقَنَا اللَّهُ حَتَّىٰ تَصْرُوهُ﴾ وەك پوسست خواسان مەسای و بیرمان نه گرت ﴿رَزَقْنَاهُ﴾ کانن ووتیان ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاكَ﴾ خوا هیچ شنبکی نه‌ماردونه خواروه بو هیچ ناده‌می یدک ﴿فَلَمَّا رَأَىٰ أَن لَّا يُعْصِي﴾ کی نهی کی نهو کتیه‌ی ماره‌ی خواروه ﴿خَذَهُ بِعُنُقِهِ﴾ که مووسا هبای ﴿نُورٍ وَهُوَ دَسِيسٌ﴾ (نهو کتیه) پروواکی و برتموویی بو و بؤ جه‌لک (پیش ده‌ستکاری کردی له لایم جول له که کده‌وه) ﴿يَحْمِلُونَهُ فَرَسًا﴾ نیوه نهو (کتیه) ده‌که‌هه چه‌ند پهره و کاغهریک ﴿يَذَرُونَهُ إِذْ هُوَ خُفًّی﴾ نه‌شنبکی (که قارمحت‌ه) ناشکری ده‌که‌ن و روریشی (که‌ریاسی خوتنه) ده‌یشارمه‌وه ﴿وَلَمَّا تَرَوْهُ زُقُفًّی﴾ شتانیک فیر کر اورن که‌نیوه نه‌مان دهرانی ﴿سُورًا مِّنْ ذُرِّهِ﴾ نه‌خوتان و نه‌ماو و ماییرانتان ﴿فَلَمَّا رَأَىٰ﴾ بلی هه‌رخوا (کتیبی بو مووسا ماردوه) ﴿فَرَّخُفًّی حَتَّىٰ تَصْرُوهُ﴾ پاشان لیان گهری له‌ماو به‌تالی خوب‌یدا گالته‌ویاری مکه‌ن و رزجس ﴿وَقَدْ حَصَّنَا سُرَّهً﴾ نه‌م قورنانه نیعه ماردو و نه‌ته‌خواروه ﴿فَلَمَّا رَأَىٰ﴾ پیرور و هه‌ره‌اره ﴿مُصِيبًا لِّبَنِي إِسْرَءِیْلَ﴾ نهو کتیانه‌ش پیش نهو هاتوون به‌راستیان داده‌بیت (پیش له‌وه‌ی گاور و حوله‌که‌کان پیشویش) ﴿وَمِنَ الْأَشْجَارِ﴾ هه‌روه‌هه سؤ نه‌وه‌ی دانیشتوایی مه‌که‌که و ده‌ورو به‌ری ناگادار که‌پنه‌وه‌و بیانتر مبینی ﴿وَمِنَ الْأَشْجَارِ﴾ هه‌روه‌هه سؤ نه‌وه‌ی جاله‌وانه‌ی پروایان به‌دوای ژر هه‌می پروا به‌و (قورنانه) دینس ﴿وَمِنَ الْأَشْجَارِ﴾ هه‌روه‌هه سؤ نه‌وه‌ی پاریردن بؤ نویژه‌کاندن و به‌چاکی له‌کانی حویاندا ده‌پا مکه‌ن ﴿وَمِنَ الْأَشْجَارِ﴾ هه‌روه‌هه سؤ نه‌وه‌ی کی له‌که‌سه‌سه‌م کارتره که‌درو هه‌له‌ستی به‌دهم خواوه ﴿وَمِنَ الْأَشْجَارِ﴾ یان بلی بیگا و سرروشم بو کر اووه ﴿وَمِنَ الْأَشْجَارِ﴾ به‌لام هیچ بیگا و سرروشیکشی بؤ نه‌کرایی ﴿وَمِنَ الْأَشْجَارِ﴾ هه‌روه‌هه سؤ نه‌وه‌ی که‌سین که‌بلین میش و ته‌ی نه‌و قورنانه‌ی خوا دایه‌راندوه داده‌به‌ریم ﴿وَمِنَ الْأَشْجَارِ﴾ خورگه سته‌مکارانت ده‌پیی کانن ﴿وَمِنَ الْأَشْجَارِ﴾ وان له‌بار هه‌می و سه‌ختی سه‌ره هه‌رگدا ﴿وَمِنَ الْأَشْجَارِ﴾ و هریشته‌کان ده‌ستیان بؤ ده‌به‌ن (بؤ گیان کیشایی) ﴿وَمِنَ الْأَشْجَارِ﴾ (پیس ده‌لی) حوتان ده‌مار که‌ن (الهم ماره‌ه‌می گیان کیشانه نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن) ﴿وَمِنَ الْأَشْجَارِ﴾ نه‌میر و پاداشتی ریسوا که‌ر ده‌ریسه‌وه ﴿وَمِنَ الْأَشْجَارِ﴾ هه‌روه‌هه سؤ نه‌وه‌ی که‌قه‌سی ماره‌ستان هه‌له‌مست به‌دهم خواوه ﴿وَمِنَ الْأَشْجَارِ﴾ و خوتان به‌گه‌وره دهرانی له‌به‌رانه‌ر تابه‌ته‌کانی خوا دا ﴿وَمِنَ الْأَشْجَارِ﴾ سویند بیت بنگومان نیوه به‌ته‌ب و به‌که‌یه‌که گه‌رانه‌وه بو لامان ﴿وَمِنَ الْأَشْجَارِ﴾ هه‌روه‌هه سؤ نه‌وه‌ی که‌کم جار دروستمان کردن ﴿وَمِنَ الْأَشْجَارِ﴾ و نه‌وه‌ی پیمان دایوون به‌جیان هینست له‌دوای حوتان (له‌مال و سه‌روه‌ت و سامان) ﴿وَمِنَ الْأَشْجَارِ﴾ وه‌ماییس له‌که‌لانسدا ﴿وَمِنَ الْأَشْجَارِ﴾ نه‌میر و نه‌میر و نه‌میر ﴿وَمِنَ الْأَشْجَارِ﴾ نه‌و تکا که‌رایی که‌لاتان و ابو و هاریه‌می حوان له‌تکا کردن بوتان ﴿وَمِنَ الْأَشْجَارِ﴾ سویند به‌خوا بنگومان به‌چرا به‌یوه‌می نیوانان ﴿وَمِنَ الْأَشْجَارِ﴾ وه‌نه‌وه‌ی به‌پشتیوانی حوتان داده‌ما وون بو و لسان

﴿وَقَالُوا هَذِهِ أَهْلُكُمْ وَإِنَّكُمْ لَفِيكُمْ لَأَعْمَى﴾ (هه‌گو‌مانی خو‌بان) ده‌بان ووت نه‌مانه‌ ئازده‌ و مال‌ات و کشتو‌ کالینک
 که‌ قه‌ده‌عه‌ کمر‌او‌ن ﴿لَا يَخْلَعُكُمْ لَأَمْسَ شَيْءٌ﴾ مابین‌ لی‌ان‌ بختوات که‌سانیک‌ به‌ین‌ خو‌مان به‌مانه‌ ویت
 ﴿وَبِعَمَلِهِ﴾ به‌گو‌مانی خو‌بان ﴿وَنَعْدُ حُرْمَ هَؤُلَاءِ﴾ مال‌اتینکیش‌ پشیمان‌ قه‌ده‌عه‌ کر‌بو‌و (باین‌
 مار‌یر‌ لی‌ سر‌ی‌ یا‌سوار‌یان‌ سن‌) ﴿وَنَعْدُ لَا يَنْصُرُونَ شَيْءًا عِندَهُ﴾ هه‌رو‌هه‌ ئازده‌ و مال‌ات
 هه‌یه‌ (نه‌ کاتی‌ سه‌ر‌یر‌ین‌ دا) ناوی‌ خو‌بان‌ له‌سه‌ر‌ نه‌ده‌یر‌د ﴿فَبِئْسَ نَجْدٌ﴾ به‌دور‌ هه‌له‌ست‌ نه‌ده‌م
 خو‌او‌ه‌ ﴿سَيَخْرِبُهُمْ يَمْلِكُ لَوْلَاهُمْ﴾ نه‌مه‌ولا‌ خو‌اتوله‌ی‌ نه‌و‌ در‌ق‌ هه‌له‌ست‌ه‌بان‌ لی‌ نه‌سته‌یت
 ﴿وَدَامَ لِيْ نَظْرُ هَذِهِ لَأَتَّبِعَ﴾ وه‌ ده‌بان‌ ووت‌ نه‌وه‌ی‌ له‌سکی‌ نه‌م‌ ئازده‌ و مال‌ات‌ه‌ دایه‌
 ﴿وَبِئْسَ يَدْعُوكَ﴾ نایه‌نه‌ نه‌یر‌به‌ کان‌مانه‌ وه‌ (پیا‌وه‌ کان‌مان‌) ﴿وَمَحْرُومٌ عَزَّ وَجَلَّ﴾ وه‌ قه‌ده‌عه‌
 کمر‌او‌ه‌ له‌سه‌ر‌ ژنه‌ کان‌مان‌ ﴿وَلَا يَخْلَعُكُمْ شَيْءٌ عِندَهُ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر‌ مر‌دار‌وه‌ بو‌و‌ بو‌و‌ نه‌وا
 هه‌مو‌و‌ تیا‌ید‌، ها‌وبه‌شو‌ به‌شد‌ار‌ن‌ ﴿سَيَخْرِبُهُمْ وَهَؤُلَاءِ﴾ به‌رو‌ویی‌ خوا‌ه‌سرای‌ نه‌م‌ پیتاسه‌ (به‌مانه‌)
 یان‌ ده‌مانه‌ وه‌ ﴿يَدْعُوكَ عِندَهُ﴾ بی‌گو‌مان‌ خو‌ کار‌ در‌وستی‌ رانایه‌ ﴿وَمَحْرُومٌ عَزَّ وَجَلَّ﴾
 وند‌م‌ ﴿بِهَاسَتِي رَهْبَارِ بُوُونِ نَدَانِي بِوَلَدِ كَاسِي خَوْبَانِ كُوشْتِ﴾ سه‌مه‌ نظیر‌ عی‌ر‌ ﴿به‌به‌فامی‌
 و نه‌رانی‌ ﴿وَحَرِيْوُومَ رَهْمَتِيْ﴾ و نه‌وه‌ی‌ که‌ خوا‌یی‌ به‌خشیی‌و‌و‌ن‌ له‌خو‌بان‌ قه‌ده‌عه‌ کرد‌ ﴿فَبِئْسَ عَمَلٌ
 اَللّٰهُ﴾ به‌ده‌ست‌ هه‌له‌ست‌ و در‌و‌ به‌ده‌م‌ خو‌او‌ه‌ ﴿وَدَامَ لِيْ نَظْرُ هَذِهِ لَأَتَّبِعَ﴾ به‌ر‌استی‌ نه‌وانه‌
 گو‌مر‌ای‌و‌و‌ن‌ و به‌نمو‌ویی‌ کمر‌او‌ به‌بو‌و‌ن‌ ﴿وَنَحْنُ كَذِبٌ لَّكْ جَسَدٌ﴾ وه‌ نه‌به‌ خوا‌به‌ که‌ به‌دی‌ هه‌نا‌وه‌
 با‌خانی‌ ﴿مَعْرُوشٌ﴾ که‌پرو‌ هه‌ر‌اله‌ بۆ‌ کمر‌او‌ (یا‌ساق‌ به‌ر‌ر‌) ﴿وَعِیْرُ مَعْرُوشٌ﴾ وه‌ که‌پرو‌ هه‌ر‌ر‌ له‌
 بۆ‌ نه‌ کمر‌او‌ (ساق‌ کورت‌) ﴿وَنَحْنُ وَرَجَحٌ﴾ وه‌ دار‌ خو‌ر‌ما‌و‌ کشتو‌ کالی‌ ﴿مَعْتَقٌ لَّكْ﴾ جی‌وار‌
 له‌خو‌اردن‌ و نام‌د‌ (سه‌دی‌ هه‌نا‌وه‌) ﴿وَرَبِّیْوُومَ وَرَجَحٌ﴾ ره‌یتو‌و‌ و هه‌مار‌یشی‌ (سه‌دی‌ هه‌نا‌وه‌)
 ﴿مُتَشَبِّهٌ وَعِیْرُ نَسَبٍ﴾ له‌به‌ك‌ چو‌و‌ (له‌ویسه‌ و ده‌مه‌دا) و له‌به‌K‌ نه‌چو‌و‌ (له‌نام‌دا) ﴿صَكُوْهُنَّ لَعْنَةُ
 الرَّحْمٰنِ﴾ به‌حو‌ن‌ له‌به‌رو‌بو‌و‌سی‌ کاتینک‌ هاته‌به‌ر‌ ﴿وَهُنَّ حَقٌّ بَوْدَ خَضِرَةٍ﴾ وه‌ له‌ر‌ وژی‌ در‌و‌ینه‌ر‌
 جی‌بیدا‌ مافه‌ که‌ی‌ (ره‌ کاته‌ که‌ی‌) لی‌ مده‌ن‌ ﴿وَدَسِیْقٌ﴾ و ری‌اده‌ ووی‌ مه‌که‌ن‌ ﴿بِهَ لَأَتَّبِعُ نَسَبِیْ﴾
 بی‌گو‌مان‌ خو‌ ری‌اده‌ ووی‌انی‌ خو‌ش‌ نا‌ونت‌ ﴿وَمِنْ لَّاتَقِيْ حُجْرَةً وَهَرَجٌ﴾ له‌ئازده‌ و مال‌اتیش‌
 هه‌به‌دینکی‌ یار‌ هه‌ل‌گه‌ر‌و‌ هه‌به‌دینکی‌ بو‌ کولک‌ و خو‌ری‌ (که‌ر‌اخه‌ر‌ و هه‌رش‌ لی‌ در‌وست‌ ده‌ کر‌یت‌)
 ﴿صَكُوْهُنَّ لَعْنَةُ الرَّحْمٰنِ﴾ له‌وه‌ی‌ که‌ خوا‌یی‌ به‌خشیی‌و‌و‌ن‌ به‌حو‌ن‌ ﴿وَلَا يَخْلَعُكُمْ شَيْءٌ عِندَهُ﴾
 وه‌ شو‌ینی‌ هه‌نگا‌وه‌ کاسی‌ شه‌یتان‌ مه‌که‌و‌ن‌ ﴿بِهَ لَأَتَّبِعُ نَسَبِیْ﴾ چونکه‌ بی‌گو‌مان‌ شه‌یتان‌
 در‌و‌ینه‌کی‌ ئاشکرای‌ توبه‌ه‌ ﴿﴾

﴿إِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ ئەمەجا ئەگەر باوەریان پێ نه‌کردی ﴿فَلْيُكْفَرُوا بِمَعْبُودَتِهِمْ﴾ ئەو (پیشان) ملی
 په‌روه‌ردگار تان خودەسی مېهر مېانی فروانه ﴿وَلَا تُسْرَفُوا عَنَّا﴾ وە سەراو تۆله‌ی ئەو
 (خوا که‌هات) له‌هۆری تاوانباران ناگیر درێته‌وه ﴿سَيُفَوِّضُ شَأْنَكُمْ﴾ ئەوانه‌ی که‌هه‌ربه‌شپان
 بو‌خو دانا بو‌له‌مه‌ودا ده‌لیس ﴿وَتَشَاءُ تَتَمَنَّاهُمْ﴾ ئەگەر خو بی‌بێستایه‌ لیمه‌و
 ماو و پیاوانمان هه‌ربه‌شمان (بو‌خو) تانهمما ﴿وَلَا حَرَجَ مِنِّي﴾ وە هیچ شتێکمان حه‌رام نه‌ده‌کرد
 ﴿كَذَلِكَ كُتِبَ عَلَيْكُمُ﴾ هه‌ر به‌و شێوه‌یه‌ ئەوانه‌ی پێش ئەمانیش درویشان کرد ﴿حَقِّ
 دُفْعَتَيْنِ﴾ هه‌ن سەراو تۆله‌ی ئەمەیان چه‌شیت ﴿فَلْيَنْقَضْكُمْ مِنْ حَيْثُ﴾ (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ)
 ملی ئای هیچ زانیاره‌ کتان لایه ﴿مُخْرِجُونَ﴾ ئا‌ه‌ری به‌همن بوم‌ان و ده‌ری سەراو ﴿إِنْ شِئْتُمْ﴾
 ئێوه‌ شونێ هیچ شتێک ماکه‌وون به‌جگه‌ له‌گومان نه‌بێت ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ و ئێوه
 هه‌ر له‌خو‌مانه‌وه‌ په‌گو‌تره‌ شت ده‌لێن ﴿فَرَمِيبَ شَجَّةٍ تَبْقَى﴾ ملی ده‌ی که‌وانه‌ به‌لگه‌ی به‌هێر
 و (ده‌سه‌لات) هه‌ر یۆ خوا به‌ ﴿مَلُوشَ تَهْدِئُكُمْ﴾ جا ئەگەر (خوا) بی‌بێستایه‌ هه‌ر هه‌مو‌وانی
 ده‌خسته‌ سه‌ر پێی راست ﴿فَرَمِيبَ شَجَّةٍ تَبْقَى﴾ (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) ملی ئەو شابه‌ ئانه‌ن
 پێش ﴿يَسْهَوْنَ أَنْ تَحْزَنَ﴾ که‌ شایه‌تی ده‌هه‌ن که‌ خوا ئەمه‌ی حه‌رام کردووه ﴿إِنْ شِئْتُمْ﴾ و لا شیت
 مه‌یت ﴿جا ئەگەر (به‌درو) شایه‌تیان دا تۆ له‌گه‌لیاندا شایه‌تی مه‌ده‌ ﴿وَلَا تَسْخَبْهُ﴾ ئەو ئێوه‌
 پێشپێش وە شونێ هه‌و‌و هه‌و‌ه‌س و ئا‌مه‌رواتی ئەوانه‌ مه‌که‌وه‌ که‌ باو‌مه‌ریان به‌هینا به‌ئایه‌ نه‌کانی
 ئێمه‌ ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ و شونێ ئەوانه‌ش مه‌که‌وه‌ که‌ به‌و‌ایان یی په‌ به‌روزی دوا‌ی
 ﴿وَلَمْ يَرْهَقْهُمُ غَمٌّ﴾ ئەوانه‌ش که‌هه‌و‌ه‌ش و هه‌و‌ا بو‌ په‌روه‌ردگاریان به‌ر‌سار ده‌هه‌ن ﴿فَلْيَنْقَضْكُمْ
 مِنْ حَيْثُ﴾ (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) ملی و هه‌ن نا‌به‌خو‌سه‌وه‌ (یونان) ﴿مِنْ حَيْثُ رَجَعْتُمْ﴾
 ئەوه‌ی په‌روه‌ردگارتان (هه‌رام) و یاسایێ کردووه‌ له‌سەرتان ﴿وَلَا تُسْرَفُوا﴾ (هه‌رمانه‌وه‌
 که‌وا) هیچ شتێک به‌که‌ن به‌ هه‌و‌ه‌ش بوی ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ و له‌گه‌ن باو‌ک و دایکه‌دا ئا‌کار چاک
 و په‌ه‌نار جوانێش ﴿وَلَا تَسْخَبْهُ﴾ و مه‌دا له‌ کانتان مه‌کوژن به‌هه‌ر هه‌زاری و به‌هه‌و‌ی
 ﴿فَلْيَنْقَضْكُمْ مِنْ حَيْثُ﴾ لیمه‌ پۆری ئێوه‌ ئەوانیش ده‌هه‌ن ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ و هه‌ریکی گوه‌هه‌و
 که‌رده‌وه‌ رۆ به‌ ده‌کان مه‌که‌وه‌وه‌ ﴿وَلَمْ يَرْهَقْهُمُ غَمٌّ﴾ ئەوه‌ی که‌ به‌ ئاشکه‌را ده‌کری له‌و (خه‌رپانه‌)
 ئەوه‌ش په‌ه‌هان ده‌کری ﴿وَلَا تَسْخَبْهُ﴾ خه‌رپه‌ی خه‌رپه‌ی ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ و ئەو که‌سه‌ مه‌کوژن که‌ خوا
 کوشتنی حه‌رام کردووه‌ مه‌گه‌ر هه‌ق یی (مه‌کوژنه‌وه‌ له‌تۆله‌دا) ﴿وَلَمْ يَرْهَقْهُمُ غَمٌّ﴾ خوا ئەوه‌ی
 به‌ئێوه‌ پاسا‌رده‌وه‌ ﴿فَلْيَنْقَضْكُمْ مِنْ حَيْثُ﴾ بو‌ ئەوه‌ی نی‌یگه‌ن (و ژمیری خوتان به‌کار به‌ش) ﴿

سوره (الأعراف)

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به‌ماوی خوای نه‌خشنده‌ی میهرمان

﴿اسم﴾ به (تعلیف، لام، میم، حماد) ده‌خوین‌ینه‌وه، خوارانانه به‌مانده‌ی مه‌به‌ست پیی، بۆ رانیاری ریانتر سه‌هیری سه‌ره‌نای سوره‌ی (الغرة) مکه ﴿كَبُرَ لَكُمْ﴾ (کهم قورانه) مامه‌به‌که بیرر وه‌ته خواره‌وه‌ی تو (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (لا‌ئیه) که‌واته دل نه‌گی مه‌به (به‌به‌سره‌وه به‌که‌رانی) ﴿شیر به﴾ بو نه‌وه‌ی (نه‌وان) سم قورانه تر سیتی ﴿وَرَحْمَتِي﴾ (و‌رحمتی) و‌بیر خسته‌وه‌وه ناموز گاریش یی بو بر و‌دارن ﴿سَمَوَاتٍ﴾ (سمووات) بیکر مر یکک به‌به‌وه‌ی نه‌وه بیکه که له‌لایه‌ن په‌ر و‌ه‌رد گارانه‌وه دانه‌ر نه‌وه‌ته خواره‌وه‌ی بو‌ان ﴿وَلَا يَسْتَوِي السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ (و‌له‌یجکه له‌له‌وه) (خود) شون هیچ په‌ر ستر و‌انیک تر مه‌که‌ور و‌مه‌یکه‌ن به‌پشتیوانی خوتان ﴿فِي لَافٍ مُّكْرٍ﴾ (فیلان) تیوه رۆز که‌م بیو ده‌که‌سه‌وه ﴿وَكُلٌّ فِيهِ خُفْيَةٌ﴾ (و‌که‌م مر فیه خفیه) وه‌چه‌نده‌ها شار و‌گو‌نده‌ن و‌یران کرد ﴿فَجَعَلَهَا نِصْفَيْنِ﴾ (ف‌ج‌ع‌ل‌ه‌ا ن‌ی‌ص‌ف‌ی‌ن) و‌سرای نیمه‌یان بو هات له‌شه‌ودا ﴿وَهُرَّ دُكَّانُ﴾ (ه‌و‌ر‌ر‌ د‌و‌ک‌ان) له‌خه‌و و‌پشوی بیو و‌رۆد بو‌ون ﴿فَإِنَّمَا كَانَ دَعْوَانَهُمْ ذَا قُرْءَانٍ﴾ (ف‌ا‌ن‌م‌ا‌ ک‌ان‌ د‌ع‌و‌ا‌ن‌ه‌م‌ ذ‌ا‌ ق‌ر‌ء‌ان‌) جا کاتیک مسرای نیمه‌یان بۆ هات هوار و‌و‌یران هیچ نه‌بوو ﴿لَا يَأْتِيهِمْ مِنْهُ نَبَأٌ خَافٍ﴾ (ل‌ا‌ ی‌ا‌ت‌ی‌ه‌م‌ م‌ن‌ه‌ ن‌ب‌ا‌ خ‌اف‌) بی‌جکه له‌وه‌ی که‌ده‌یان و‌وت به‌راستی نیمه‌ستم کار بو‌وس ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ عَلَى كَذِبٍ عَظِيمٍ﴾ (ف‌ل‌م‌ا‌ ت‌ب‌ی‌ن‌ ل‌ه‌م‌ ا‌ن‌ه‌م‌ ع‌ل‌ی‌ ک‌ذ‌ب‌ ع‌ظ‌ی‌م‌) سویند به‌خوا به‌راستی بر سبار ده‌که‌بیل له‌وه‌ی که‌به‌مه‌ه‌رانیان بو‌ییر در (که‌چون پشو ریان لیکردن) ﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ عَلَى كَذِبٍ عَظِيمٍ﴾ (و‌ل‌م‌ا‌ ت‌ب‌ی‌ن‌ ل‌ه‌م‌ ا‌ن‌ه‌م‌ ع‌ل‌ی‌ ک‌ذ‌ب‌ ع‌ظ‌ی‌م‌) وه‌یگومان بر سبارش ده‌که‌بیل له‌پیمه‌به‌ران (که‌چون وه‌لام در نه‌وه) ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ عَلَى كَذِبٍ عَظِيمٍ﴾ (ف‌ل‌م‌ا‌ ت‌ب‌ی‌ن‌ ل‌ه‌م‌ ا‌ن‌ه‌م‌ ع‌ل‌ی‌ ک‌ذ‌ب‌ ع‌ظ‌ی‌م‌) حاسویند به‌خوا به‌راستی (نه‌وه‌ی گرد و‌ویانه) بو‌یان ده‌گیر سه‌وه له‌رووی رانی به‌وه ﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ عَلَى كَذِبٍ عَظِيمٍ﴾ (و‌ل‌م‌ا‌ ت‌ب‌ی‌ن‌ ل‌ه‌م‌ ا‌ن‌ه‌م‌ ع‌ل‌ی‌ ک‌ذ‌ب‌ ع‌ظ‌ی‌م‌) وه‌نیمه‌ هیچ کاتیک یی ل‌گ‌ا‌ به‌بو‌وس (لیان) ﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ عَلَى كَذِبٍ عَظِيمٍ﴾ (و‌ل‌م‌ا‌ ت‌ب‌ی‌ن‌ ل‌ه‌م‌ ا‌ن‌ه‌م‌ ع‌ل‌ی‌ ک‌ذ‌ب‌ ع‌ظ‌ی‌م‌) کیشانه‌ی راست (بۆ کرده‌وه‌ کانتان) له‌و رۆزه دا ده‌بیت و‌گومانی نیدانی به ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ عَلَى كَذِبٍ عَظِيمٍ﴾ (ف‌ل‌م‌ا‌ ت‌ب‌ی‌ن‌ ل‌ه‌م‌ ا‌ن‌ه‌م‌ ع‌ل‌ی‌ ک‌ذ‌ب‌ ع‌ظ‌ی‌م‌) جاهه‌ر که‌س کیشراو (ی‌چا‌ک‌) ه‌کانی قورس بیت ﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ عَلَى كَذِبٍ عَظِيمٍ﴾ (و‌ل‌م‌ا‌ ت‌ب‌ی‌ن‌ ل‌ه‌م‌ ا‌ن‌ه‌م‌ ع‌ل‌ی‌ ک‌ذ‌ب‌ ع‌ظ‌ی‌م‌) نه‌وه نه‌وانه‌ن بر گ‌ر‌و‌گ‌ه‌بشتو به‌نامانج ﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ عَلَى كَذِبٍ عَظِيمٍ﴾ (و‌ل‌م‌ا‌ ت‌ب‌ی‌ن‌ ل‌ه‌م‌ ا‌ن‌ه‌م‌ ع‌ل‌ی‌ ک‌ذ‌ب‌ ع‌ظ‌ی‌م‌) وه‌ه‌ر که‌س کیشراو (ی‌چا‌ک‌ که‌س) سووک بیت ﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ عَلَى كَذِبٍ عَظِيمٍ﴾ (و‌ل‌م‌ا‌ ت‌ب‌ی‌ن‌ ل‌ه‌م‌ ا‌ن‌ه‌م‌ ع‌ل‌ی‌ ک‌ذ‌ب‌ ع‌ظ‌ی‌م‌) نه‌وانه‌ که‌سانیک که‌خوبیان دوراندووه‌ ره‌ره مه‌به‌بو‌ون ﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ عَلَى كَذِبٍ عَظِيمٍ﴾ (و‌ل‌م‌ا‌ ت‌ب‌ی‌ن‌ ل‌ه‌م‌ ا‌ن‌ه‌م‌ ع‌ل‌ی‌ ک‌ذ‌ب‌ ع‌ظ‌ی‌م‌) به‌هوی نه‌وه‌ی که‌سته‌میان کرد به‌رانه‌ر به‌ل‌گ‌ه‌و بيشانه‌کانی نیمه (و‌به‌درویان دانا) ﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ عَلَى كَذِبٍ عَظِيمٍ﴾ (و‌ل‌م‌ا‌ ت‌ب‌ی‌ن‌ ل‌ه‌م‌ ا‌ن‌ه‌م‌ ع‌ل‌ی‌ ک‌ذ‌ب‌ ع‌ظ‌ی‌م‌) سویند به‌خوا اینگومان نیمه‌ نیوده‌ن بيشته‌حی و‌جیگیر کرد له‌ره‌وید ﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ عَلَى كَذِبٍ عَظِيمٍ﴾ (و‌ل‌م‌ا‌ ت‌ب‌ی‌ن‌ ل‌ه‌م‌ ا‌ن‌ه‌م‌ ع‌ل‌ی‌ ک‌ذ‌ب‌ ع‌ظ‌ی‌م‌) و‌جوره‌ها هوی ژیانمان قیید بو‌ره‌خساندن ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ عَلَى كَذِبٍ عَظِيمٍ﴾ (ف‌ل‌م‌ا‌ ت‌ب‌ی‌ن‌ ل‌ه‌م‌ ا‌ن‌ه‌م‌ ع‌ل‌ی‌ ک‌ذ‌ب‌ ع‌ظ‌ی‌م‌) سویند بیت بیگومان نیوه‌مان به‌دی هتا و‌پاشان شکل و‌شو‌مان کشان ﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ عَلَى كَذِبٍ عَظِيمٍ﴾ (و‌ل‌م‌ا‌ ت‌ب‌ی‌ن‌ ل‌ه‌م‌ ا‌ن‌ه‌م‌ ع‌ل‌ی‌ ک‌ذ‌ب‌ ع‌ظ‌ی‌م‌) پاشان روندن به‌فریشته‌کان سوژده‌مان بو‌ناده‌م ﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ عَلَى كَذِبٍ عَظِيمٍ﴾ (و‌ل‌م‌ا‌ ت‌ب‌ی‌ن‌ ل‌ه‌م‌ ا‌ن‌ه‌م‌ ع‌ل‌ی‌ ک‌ذ‌ب‌ ع‌ظ‌ی‌م‌) هه‌مو‌ریان به‌که‌س سوژده‌یان برده‌یجکه له‌نیلیس (له‌شه‌یتان) ﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ عَلَى كَذِبٍ عَظِيمٍ﴾ (و‌ل‌م‌ا‌ ت‌ب‌ی‌ن‌ ل‌ه‌م‌ ا‌ن‌ه‌م‌ ع‌ل‌ی‌ ک‌ذ‌ب‌ ع‌ظ‌ی‌م‌) که‌له‌سوژده‌ به‌ران به‌بو‌و ﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ عَلَى كَذِبٍ عَظِيمٍ﴾ (و‌ل‌م‌ا‌ ت‌ب‌ی‌ن‌ ل‌ه‌م‌ ا‌ن‌ه‌م‌ ع‌ل‌ی‌ ک‌ذ‌ب‌ ع‌ظ‌ی‌م‌)

﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ (خوا) هه‌موی چی به‌رگری کردی که‌سوزده به‌بیت کاتیت
 هه‌مانم بینکردی ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ (شه‌ینان) وونی من له (نادهم) چاکترم ﴿سَقْنِي مِنْ دَارِ حِفْظِهِ جَلِيلًا﴾
 چونکه‌ست له‌تاگر دروست کردوه و نه‌وت له‌قور دروست کردوه ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾
 (خوا) هه‌موی (به‌هه‌شت) سروره‌ خواره‌وه ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ چونکه‌ست من به‌له‌و
 (به‌هه‌شت) داخوت به‌گه‌ور مورل مرانی ﴿مُزَيْنًا﴾ به‌که‌ر ده‌رجو ﴿بِتُكْمِلُ مِنْ صَبْرِهِ﴾ به‌راستی تو به‌بی
 سرح و به‌سواپانی ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ ووسی موله‌تم سده (هم‌میره) ﴿وَيُؤْتِيهِمْ مِنْ دُونِ الْغُلَاقِ﴾ تاله‌و روزی
 ربه‌دوه‌ده‌کرینه‌وه ﴿وَيُؤْتِيهِمْ مِنْ دُونِ الْغُلَاقِ﴾ (خواش) هه‌موی بیگومان تو به‌موله‌ت درواپت
 ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ وونی نه‌ی به‌رور مردگار به‌هوی نه‌وه که‌گوهرات کردم بیگومان
 بویان (نادهم و به‌ره‌کانی) دادنیشم ﴿بِهَرِّثُ تَسْمِيرًا﴾ له‌ریکه‌راسته‌که‌ی تو دا ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾
 به‌به‌رور من حله‌ر ﴿نه‌مجا سوبیدی بیگومان بویان ده‌چم له‌پیشیانده‌وه و له‌دوبانه‌وه ﴿وَعَنِ الْيَسْرِ﴾
 شه‌به‌ر ﴿وه‌له‌لای راستیان و له‌لای چه‌بیانه‌وه ﴿وَلَا يَدْرِي كَمْ حَقٌّ لِّكَ﴾ نه‌وت ماییسی روره‌بیان
 سوباس گوراریس ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ (خوا) هه‌موی ده‌رجو تیدابه‌لومه‌گراوی و
 ده‌ر گراوی ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ سوبیدی بیگومان هه‌ر که‌س شویی تو که‌ره‌نیت له‌وان ﴿لَا تَدْرِي كَمْ حَقٌّ لِّكَ﴾
 انجمن ﴿شه‌وه بیگومان دوره‌خ به‌ر ده‌کم له‌تیوه هه‌موانان ﴿وَيَدْرِي كَمْ حَقٌّ لِّكَ﴾
 وه‌(ورنسان) نه‌ی نادهم توو هه‌وسه‌ره‌که‌ت به‌شته‌حی به‌هه‌شت من ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ بخون
 له‌هه‌رچی که‌ویست و هه‌رئان لی سوو ﴿وَلَا يَدْرِي كَمْ حَقٌّ لِّكَ﴾ به‌لام مریکی شه‌و دره‌خته‌مه‌که‌به‌وه
 ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ له‌گیاله‌ستم کاران ده‌س ﴿وَيَدْرِي كَمْ حَقٌّ لِّكَ﴾ نه‌مجا شه‌یتان حه‌پال و
 خه‌ته‌ره و ره‌وسه‌هی خه‌پایی خه‌ته‌دلیان ﴿بِتُكْمِلُ مِنْ صَبْرِهِ﴾ به‌هه‌شت من ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾
 بویان له‌وه‌به‌ب و هه‌ورده‌هی که‌شار دیو به‌وه لیان (و به‌ده‌ره‌وه به‌یوه) ﴿وَيَدْرِي كَمْ حَقٌّ لِّكَ﴾
 شه‌به‌ر ﴿وه‌پیی وونی به‌رور مردگارئان (له‌به‌ر هیچ‌هه‌یه‌که‌) به‌رگری شه‌و دره‌خته‌ی من به‌کردن
 ﴿لَا تَدْرِي كَمْ حَقٌّ لِّكَ﴾ مه‌گه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌به‌به‌دوو فرشته ﴿وَيَدْرِي كَمْ حَقٌّ لِّكَ﴾ یان (له‌به‌هه‌شتدا)
 به‌به‌به‌وه به‌هه‌به‌به‌ی ﴿وَيَدْرِي كَمْ حَقٌّ لِّكَ﴾ وه‌سوبیدی سو خواردن وونی بیگومان
 من له‌ناموز گاریکه‌رانی دلسوزی تیوه‌م ﴿وَيَدْرِي كَمْ حَقٌّ لِّكَ﴾ سه‌ره‌نه‌حام به‌خه‌له‌تاندن هانی د
 ﴿فَأَنصُرْ مُزَيْنًا﴾ جا کاتیت (له‌به‌روبوومی) شه‌و دره‌خته‌یان چه‌شت ﴿وَيَدْرِي كَمْ حَقٌّ لِّكَ﴾ هه‌ردوو کیان
 هه‌بیت و هه‌ورده‌تیان ده‌ر که‌وت ﴿وَيَدْرِي كَمْ حَقٌّ لِّكَ﴾ وه‌ده‌سمیان کرد به‌دوبوشی خویان
 به‌گه‌لای (دره‌ختانی) به‌هه‌شت ﴿وَيَدْرِي كَمْ حَقٌّ لِّكَ﴾ وه‌به‌رور دگاریان بانگی هه‌ردوو کیانی کرد ﴿وَيَدْرِي كَمْ حَقٌّ لِّكَ﴾
 شه‌به‌ر ﴿وَيَدْرِي كَمْ حَقٌّ لِّكَ﴾ نایا شه‌و دره‌خته‌م قه‌ده‌غه‌به‌کردلیتان ﴿وَيَدْرِي كَمْ حَقٌّ لِّكَ﴾ وه‌نایا پیتم به‌روتن ﴿وَيَدْرِي كَمْ حَقٌّ لِّكَ﴾
 له‌که‌عه‌دوشی که‌بیگومان شه‌یتان سو تیوه‌دورمینی تاشکرایه ﴿وَيَدْرِي كَمْ حَقٌّ لِّكَ﴾

﴿لَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا الْمَوْتُ﴾ هەر دوو کێیان وویان ئەوی پەر وەرد گارمان ئێمە سەتەممان لەخومان کرد
 ﴿وَلَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْوَيْلَ وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ جانا ئەگەر ئێمان بەسوری و مێهرمان ئێمان لە گەل بە کەست ﴿لَا يَحْزَنُونَ﴾
 ﴿يَحْسِبُونَ﴾ سۆید بە حواینگومان ئێمە لەرێنازان دەین ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ (خوای) هەر مووی بڕووە
 خوار وە (لە بە ههشت) ﴿يَحْزَنُونَ﴾ هەڵبێتکان دۆزێسی هەندیکێ برێانی ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾
 ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ وە مۆیان هەبە لەرێنا بێشتە جێ بوون ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ و هۆی رانوارە و زیان ناماوە بەک
 ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ (خوای) هەر مووی لەرێنا بێشتە جێ بوون ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ و هۆی رانوارە و زیان ناماوە بەک
 ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ و هەر بە ویش دەردە هێریس (و رێندووە کێرێنە وە) ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ ئەوی بە وە ئادەم
 ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ بێگومان پوشا کمان بو مار دوون ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ کە هەب و هەردووە تان
 داندە بۆشی وە پوشاکی جوان و رار او ویش (مان بو مار دوون) ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ بە لām پوشاکی
 ترمان لە خوای و پەرێر کاری چاکتر و باشترە ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ ئەوی یاسکرا هەندیکە لە بە لگەر
 بێشانه کانی خوا ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ بو ئەوی بیریکە سە وە نامۆز گاری وەر گرن ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾
 ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ ئەوی ئەو ئادەم بە شێتان فریو تان بە دات و بە تەڵەفە ئێن ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾
 هەر چۆن باوێک و دابێتانی لە بە ههشت دەر کرد ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ لە حالێکدا پوشا کە کە یانی
 لی دا کە بدن ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ بۆ ئەوی هەب و هەردووە تان (دەر بعات و) بێشاییان بە دات ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾
 بێشانه کانی خوا ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ بە راستی شەیتان خۆی و دەستە کە ی دەتانیس ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ لە جێنگایە کە وە
 کە ئێنە لە وێن مایس ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ بە راستی ئێمە شەیتانە کانیان گێر وە ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾
 بە دوست و خوشە و سەست بو ئەوانە کە پرا مایس ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ وە کاتێک کرد وە وە کە
 رۆر سە و باش بێشاییان دە کرد (کە پەر و وێن تە و اف کردن سە و وە کە ی) ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾
 دەین ووت لە باو و پەر سە و وە پۆمان ماوە وە وە ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ وە خوا هەرمانی ئەو (کر د وە) ی یی
 داو ویش ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ (ئەوی موحەممەد ﷺ) بلی بێگومان خوا هەرمان مادا بە کر د وە وە
 بە دو خراب ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ نایا بە دەم خوا و شێتێک دەلێس کە مایر دس و یی ئاگان لێن ؟ ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾
 ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ بلی پەر و وەرد گارمان هەرمانی بە داد پەر و وە وە داو وە ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾
 وە بە کانی هەموو مۆزێکدا راست و وە بکەنە خوا ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ و دڵسۆز بە
 هاواری لی بکەن و بپەرستن ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ هەر چۆن لە بە کەم جار وە (خوای) دروستی
 کرد وە سە و شێت وە (بۆ لای خوا) ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ دەستە بە کە ی رێنە و وە کرد وە
 ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ دەستە بە کیش گومرایی بە سەر یاندا چەسپا ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾
 بە راستی ئەوانە شەیتانە کانیان کرد ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ بە دوست و پشێوانی خویان لە حیاتی خوا
 ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ وە وا گومان دەین کە ی مە و وە کرا و وە ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾

﴿إِن رَّحْمَتِي أَمِيزَتْ مِنْ قَبْلِكَ فَكُنْ حَرِدًا وَنَسِيًّا﴾ (خوا بیناسی) هه‌م‌وو تئوه له‌گه‌ل نه‌و
 ئوممه‌تانه‌ی که‌له‌ پیش ئیوه وه‌ بیوو له‌ جو که‌ و ئاده‌ میراد بچه‌ ناگری دوره‌ خه‌وه ﴿كَبَّ رَحْلًا مَّا نَلَسْتُ
 لِحُتِّهِ﴾ هه‌ر جارێك ده‌سته‌یه‌ك ده‌سته‌ ناوی وه‌ به‌ حه‌ری له‌ هاو بیواتی ده‌كات ﴿حَتَّىٰ ذُرُّهُنَّ عَمَّافٍ﴾
 هه‌تا هه‌م‌وو ده‌گه‌ن به‌یه‌ك و كو ده‌سته‌وه‌یه‌ك ده‌گه‌ن ﴿أَلَمْ نَحْنُ أَهْلُهَا﴾ دوایه‌ کانیان (که‌شوی
 که‌ و تو و بیوو) ده‌ریاره‌ی پشوه‌ کانیان (که‌ پشمو و بیوو) ده‌لیس ﴿رَبُّهُنَّ أَهْلُهَا﴾ نه‌ی به‌رو و ده‌گه‌ری
 نه‌وانه‌ ئیمه‌ بیان گو میرا کرد ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ ده‌توش له‌ ناگه‌ر دووقات سهریان به‌مه
 ﴿وَلَا﴾ (به‌رو و ده‌گه‌ری) ده‌هه‌رم‌وی ﴿يُخْرِجُ سَبْعًا﴾ بو هه‌ر کامسان (سهر) دوو به‌رامه‌ره‌ ﴿وَلَا يَكُنْ لَّهَا
 نَتَاصُورٌ﴾ به‌لام ئیوه‌ ماران و بیو ناگه‌ر ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ سهر و و چاو لیکراوه‌ کان به‌شوی
 که‌ و تو وه‌ کانیان ده‌لیس ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ ئیوه‌ش هیچ ریاده‌ بیرینکتن به‌سهر ئیمه‌ ده‌یه
 ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ ده‌لیوه‌ش سهر بچه‌زن ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ به‌هوی ئه‌و (خه‌رپانه‌وه‌ی) ده‌تان
 کرد ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی بیو و بیوو به‌تایه‌نه‌ کانی لیحه‌ ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾
 وه‌ خوپان به‌گه‌ور و بیوو دادنه‌ له‌ به‌رامه‌ریاندا ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ نه‌وانه‌ ده‌رگه‌ کانی ئاسمه‌ بیان بو
 ناگه‌رته‌وه‌ ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ و ماچنه‌ به‌هه‌شته‌وه‌ ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ هه‌تا خوشتر به‌چیت
 به‌کوی ده‌ری درو ماندا (نه‌مه‌ش مه‌ر چیکه‌ هه‌ر گیر بایه‌نه‌ دی) ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ نا به‌و جزوه
 توله‌ له‌ ئو انباران ده‌سیبیس ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ نه‌وانه‌ی له‌دوره‌خدا به‌رش و به‌خه‌ریس (له‌ ناگه‌ر)
 ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ وه‌ له‌ لای سهر و شپانه‌وه‌ ئیمه‌ و داپوشه‌ریان (له‌ ناگه‌ر) ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ نا به‌و
 جزوه‌ توله‌ به‌سته‌ مکاران ده‌سختییس ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی که‌ بیرویان هه‌تاره
 و کرد وه‌ی چا کیشیان کرد وه‌ ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ داوا له‌ هیچ که‌س ما که‌ بیو ریاده‌ نه‌وانای خوی
 ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ نا نه‌وانه‌ هه‌وه‌ لانی به‌هه‌شتی ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ نه‌وان هه‌مه‌شه‌ پین تئیدا ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾
 ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ نه‌وه‌ی له‌دلیاندا بو ویت دلمان بئی ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ له‌ کینه‌ و رق (ده‌ریاره‌ی به‌کتری)
 ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ به‌رو و ساره‌ کان ده‌یوو به‌ریر (کوشت و باخه‌ کان) یاندا ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾
 هه‌تا به‌دی ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ وه‌ ده‌لیس سوپاس بو نه‌و خوابه‌ی که‌ به‌م‌و بیو کردیس بو نه‌م ریگایه‌ ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ که
 ئیمه‌ هه‌ر گیر به‌بیری راست شاره‌ را به‌ده‌ بیوو ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ نه‌گه‌ر خوا به‌م‌و بیو نه‌ کردینه‌ به
 ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ سویندا به‌خوا بئو گومان بئو راوه‌ کاسی به‌رو و ده‌گه‌ریان را سیمیان هه‌تا
 ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ وه‌ مانگیان لی ده‌کریست به‌مه‌ی که‌توو به‌هه‌شته‌ ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾
 ئه‌س‌وو ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾ پشان به‌خه‌ر به‌هوی ئه‌و کرد وه‌ (چا کانه‌ی که‌) ده‌تان کرد ﴿وَلَا يَهْدِي عَنَّا سُبْحًا﴾

﴿وَالَّذِي خَلَقَ﴾ ره‌وی و حاکمی پاک و به‌پیت ﴿أَخْرَجَ مِنْهُ دَابَّةً يَسْفِرُ﴾ رووه‌ک و خسپه‌یه‌که‌ی به‌هرمانی
 په‌رو و دگاری ده‌رویت ﴿وَجَعَلَ حَبْأَ﴾ وه‌نموی پس و بی خیره ﴿أَخْرَجَ مِنْكُمْ﴾ دهرک و دال نه‌بی
 لسی ی مار ویت و ده‌رنایه‌ت ﴿حَقَّقَ لَكُمُ الْخُرُوفَ لِآيَاتِهِ﴾ نامه‌و جوړه‌نایه‌ته‌کانی حوسان پاس ده‌که‌پس
 ﴿يَتْلُو بَعْضُهُمْ أَلْفًا مِّنْ آيَاتٍ﴾ سو گه‌لیت که‌سویاس‌گورارین ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّی قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾ سوئید به‌خوا
 ینگومان نیمه‌سو و حسان ره‌وانه‌کرد نو لای گه‌له‌که‌ی ﴿قَالَ يَتْلُو آيَاتِهِ﴾ وونی نه‌ی گه‌له‌که‌م
 نه‌با خوا به‌رستن ﴿فَلَا تَكُ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ تیره‌ه‌یچ به‌رستر او نکان می به‌پنج‌گه‌له‌و (خوا) ﴿يَوْمَ لَا يَكُونُ لَكُم مِّنْ دَابَّةٍ مِّنْ يَّتْلُو مِن دُونِ الْكَتَابِ﴾ نه‌ی
 (که‌روزی دوابی به‌) ﴿قَالَ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ﴾ کار به‌ده‌ست و ده‌سه‌لانداری گه‌به‌که‌ی و ویت
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌راستی نیمه‌توله‌گومراییه‌کی ناشکر ادا ده‌پس ﴿قَالَ يَتْلُو بَعْضُهُمْ أَلْفًا مِّنْ آيَاتٍ﴾
 به‌رمووی نه‌ی گه‌له‌که‌م ه‌یچ گومرایی به‌که‌له‌مندی به‌﴿وَجَعَلَ رَسُولًا مِّن رَّبِّكَ يُنَبِّئُكُم بِآيَاتِهِ﴾ به‌لکو
 من به‌روم له‌لایه‌ن په‌رو و دگاری جبهانیه‌وه ﴿قَالَ يَتْلُو بَعْضُهُمْ أَلْفًا مِّنْ آيَاتٍ﴾ به‌یامه‌که‌س په‌رو و دگرم
 راده‌گه‌به‌سم پشان ﴿وَتَصْحَاحُ يُحْذِرُ﴾ وه‌ناموز گارستان ده‌که‌م ﴿وَتَذَكُّرٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ وه‌وه‌ی من
 له‌لایه‌ن خوا وه‌دیرانم نیوه‌مایران ﴿قَالَ يَتْلُو بَعْضُهُمْ أَلْفًا مِّنْ آيَاتٍ﴾ نایا سه‌رتان سو و ماه‌وه
 له‌هاتسی به‌سام و به‌دخه‌ره‌وه‌به‌که‌له‌لایه‌ن په‌رو و دگارتانه‌وه ﴿يَوْمَ لَا يَكُونُ لَكُم مِّنْ دَابَّةٍ مِّنْ يَّتْلُو مِن دُونِ الْكَتَابِ﴾
 (که‌مو و ده‌) ﴿يَتْلُو بَعْضُهُمْ أَلْفًا مِّنْ آيَاتٍ﴾ به‌و نه‌وه‌ی لاگاداران کانه‌وه‌و تانترسیلیت و حوتان پاورین
 (نه‌با به‌رمانی خوا) ﴿وَجَعَلَ رُحْسًا﴾ بو نه‌وه‌ی به‌حشان پس بکریت ﴿قَالَ يَتْلُو بَعْضُهُمْ أَلْفًا مِّنْ آيَاتٍ﴾ درای
 نه‌وه‌ی پرویان پس به‌هینا نیمه‌ش (روح) مان در گار کرد ﴿وَتِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ﴾ هه‌رو هه‌مانه‌و نه‌ش
 له‌گه‌لیدا سو و نه‌که‌شسته‌که‌دا ﴿وَتَذَكُّرٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ پشان نه‌وانه‌ی پرویان به‌سو و به‌
 نایه‌ته‌کانمان مو قعمان کردن و خسکاندمان ﴿يَوْمَ لَا يَكُونُ لَكُم مِّنْ دَابَّةٍ مِّنْ يَّتْلُو مِن دُونِ الْكَتَابِ﴾
 کورسرا بو و ﴿قَالَ يَتْلُو بَعْضُهُمْ أَلْفًا مِّنْ آيَاتٍ﴾ وه‌مار دمان سو لای گه‌لی هادیرا که‌یان که‌هو و ده‌په‌مه‌به‌ره‌
 ﴿قَالَ يَتْلُو بَعْضُهُمْ أَلْفًا مِّنْ آيَاتٍ﴾ به‌رمووی نه‌ی گه‌له‌که‌م نه‌نه‌با خوا به‌رستن ﴿قَالَ يَتْلُو بَعْضُهُمْ أَلْفًا مِّنْ آيَاتٍ﴾ ه‌یچ
 به‌رستر او نکان می به‌پنج‌گه‌له‌و ﴿قَالَ يَتْلُو بَعْضُهُمْ أَلْفًا مِّنْ آيَاتٍ﴾ ده‌ی نایا نیوه‌پاریر کار مان وله‌خودا تانترس ۱۹ ﴿
 ﴿قَالَ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ﴾ نه‌و کار به‌ده‌ست و ده‌سه‌لانداری که‌بی پرویان به‌گه‌له‌که‌ی
 و ویت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌راستی نیمه‌توله‌گلی و به‌فامدا ده‌پس ﴿وَرَبُّكُمْ مِّنْ عَذَابٍ﴾
 وه‌به‌راستی و اگومان ده‌پس که‌توله‌درو و رمان بیت ﴿قَالَ يَتْلُو بَعْضُهُمْ أَلْفًا مِّنْ آيَاتٍ﴾ به‌رمووی نه‌ی
 گه‌به‌که‌م ه‌یچ گیلی و به‌فامی به‌که‌له‌مندی به‌﴿وَجَعَلَ رَسُولًا مِّن رَّبِّكَ يُنَبِّئُكُم بِآيَاتِهِ﴾ به‌لکو من به‌رو و دگرم
 له‌لایه‌ن په‌رو و دگاری هه‌مو و جبهانیه‌وه ﴿

﴿يُنْفِخُ فِي سِيبِهَا﴾ په‌یامه‌کانی په‌رو مردگارم به‌تیوه‌ رانه‌گه‌یه‌م ﴿وَأَنصُرُ صَاحِبِهَا﴾ وه‌ من مو‌تیوه‌ ناموزگار یکه‌ریکی ده‌ست پاک و تمه‌یم ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ نایا سه‌رتان سو‌رماوه‌ له‌هانی (یگاو) ناموزگاری له‌لایه‌ن په‌رو مردگار تانه‌وه‌ ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ بو‌پیاوینک له‌خوتان تا شانتر سبت ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ وه‌ بیری (چاکه‌کانی حوا) مکه‌وه‌ کانی نیوه‌ی کرد ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ به‌جشنین له‌پاش گه‌لی سو‌وح ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ وه‌ له‌ش و‌قه‌لانی نیوه‌ی له‌وان گه‌وره‌تر دروست کرد ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ که‌واته‌ بیری چاکه‌و به‌ه‌ره‌کانی خوا مکه‌وه‌ ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ بو‌ته‌وه‌ی بر گارتان بیت ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ وه‌ و‌ریان ناب بو‌له‌وه‌ هاتو‌وی بز بارمان که‌ به‌ته‌ها خوا په‌رستن ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ وه‌ و‌ار بیتی له‌وه‌ی باوک و‌بایرانمان ده‌پانه‌رستن ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ که‌واته‌ ته‌و (سرائه‌)ی که‌به‌لیت پین دارین بو‌مان بینه‌ دی ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ نه‌گه‌ر راست ده‌که‌یت و‌له‌راست گو‌یاسی ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ عَیْنُ مَعْمُودِش رَیْطُكُمْ ده‌رمو‌وی بیگو‌مان له‌لایه‌ن په‌رو مردگار تانه‌وه‌ تو‌وشتان بو‌وه‌ ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ سَراو‌خه‌شم و‌توره‌می ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ نایا ده‌مه‌ فالیم به‌گه‌له‌ ده‌که‌ن ده‌ر به‌ی چه‌ند لایک ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ که‌تیوه‌ و‌اوو‌بایرانمان دا‌وانه‌ به‌یتانک ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ سَاطِئُهَا که‌خوا هیچ به‌لکه‌یه‌کی له‌مه‌ریان به‌ماردونه‌ خواروه‌ ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ جاکه‌واته‌ چاوه‌رانی بکه‌ن میش له‌گه‌لئان له‌چاوه‌ر و‌انام ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ ته‌وس له‌وه‌و‌ته‌و‌ش له‌گه‌لی بو‌و (و‌اوو‌ریان پین هیتا‌بو‌و) به‌میه‌ر ماتیته‌ک له‌لایه‌ن خو‌مانده‌و‌ه‌ر گارمان کردن ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ ته‌وانه‌شمان له‌ریشه‌ هیتا ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ که‌له‌به‌ته‌کانی نیمه‌پان سه‌درو داده‌ماو‌ساوه‌ردار به‌مو‌و ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ وه‌ بو‌گه‌لی سه‌مو‌دیش صالحی برانمان سارد ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ ده‌رمو‌وی ته‌ی گه‌له‌که‌م خوا به‌ته‌ها په‌رستن ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ جگه‌له‌و‌ په‌رستراو‌یکی مرمان می به‌ ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ بیگو‌مان مو‌عجیره‌یه‌کی بو‌وشتان له‌په‌رو مردگار تانه‌وه‌ بو‌هاتو‌وه‌ ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ ته‌مه‌ خوشتری حو‌ایه‌ که‌ مو‌عجیره‌یه‌که‌ بو‌نیوه‌ ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ جالی‌ی گه‌رس ما‌عخوا و‌بله‌وه‌ریت له‌ره‌وی خواو‌ ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ و‌ناراری مه‌دن و‌ده‌ستی بو‌مه‌دن به‌خواه‌ه‌ ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ آیه‌ ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾ ته‌و‌شی سرائه‌کی سه‌خت و‌به‌ئارار دین ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْيَمَّ بَيْنَهُمْ﴾

﴿وَذَكِّرْهُمْ يَوْمَ ذِكْرِهِمْ﴾ بێر بکەوه لهو کاتێکی که خواتیوی گیرا ﴿خُتِفَ مِنْ بَيْنِ عَيْنَيْهِ﴾ بەجێشێن
 لهپاش هوری عەد ﴿وَنُوحِيَ إِلَيْهِمْ﴾ لەڕویدا دا بە زانی و بێستە جێ کردن ﴿وَسَجَدُوا لَهُ﴾
 سەجود ئێستە ﴿لَهُدْشَةً كَانُوا كُوشِكِي مەرر دروست دەکەن ﴿وَتَحْجُورُ تَجِيئَانِ يُونُ﴾
 وە لە شەخەکانی دا، مال و جانور دانه تاشن ﴿وَذَكِّرْهُمْ يَوْمَ﴾ دەبێر بکەوه بەچاکە گەر وەکانی
 خوا (وسوواسی بکەن) ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ و خراپەکاری مەکەن لە وڵاتدا (و مەبێ
 بە خراپە کار و گێڕە شێوێس) ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ دەسە لاندەرە لووت مەر وەکانی
 گە مەکی ووتیان ﴿لَهُمْ تَشْغِيلُ﴾ بەوانەیی لاوار و ژیر دەستە کرابوون ﴿سَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ﴾
 ئەوانەیی بر وایان هینا بوو لەماویاندا ﴿تَتَشَوَّرُ مِنْ رِيحٍ﴾ ئایا دەران کە صالح پەوانە
 کراوە لە لایەن پەروەردگار پەوه ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ ووتیان بێگومان ئێمە بر وادارین
 بەوهی کە صالح پێر پەوانە کراوە ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ ئەوانەیی خویان بەرل دەران ووتیان
 ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ بەراستی ئێمە بێ باوەڕین بەوهی کە ئێوە بر وادان پێ هیناوه
 ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ ئەمەح حوشتەر کەیان مەر بری ﴿وَعَنْتُ عَنْ مَرْيَمَ﴾ وە مەر کە شیبان کرد
 لە ئەرمانی پەروەردگار پەر ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ وە ووتیان ئەو صالح ﴿تَتَشَوَّرُ مِنْ رِيحٍ﴾ ئەو بەلێنی
 (مەر) ی بە ئێمە دەدەیت بۆمان بێتە دی ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ ئەگەر تۆ لە پێغەمبەرانی ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾
 بەهوی ئەوهوه بومە لەڕووەکی بەتێس لێی دان ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾
 ئێشەر مەر وایان بەمال و خەنوو کانیان دا بوون بە (لاشەیی) بێ گیان و بێ جۆلە ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾
 جا صالح پوری لێ وەر گیران (و واری لێ هینان) ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ ئەو
 مەر ووی ئەو گە لە گەم سۆند بەخوا بەراستی بەیامی پەروەردگارم پێ راگەیاندا ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾
 وە ناموز گەرم کردن و دلسور بوم یوتان ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ بەلام ئێوە ناموز گەر و دلسورانتان
 حۆشناوێت ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ وە لوطنان مەر، کانیست مەگە لە کەیی ووت ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾
 چون ئێوە ئەو کارە رور بەدو خراپە دەکەن کە (بێ ماریە) ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ هیچ
 کەس بە جیهاند، پێشتان مەگە و تۆ ئەو (کارە پێسە) دا ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ بەراستی
 ئێوە بە پیاوان ئارەزووتان دەشکێن؟ ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ لە جێانی نامەوتان؟ ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾
 بەلکو ئێوە دەستەپەکی زیادە پۆن ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾

﴿وَمَكَانٌ غَافٍ ظَلُمَةٌ﴾ وه‌ولامسی گه‌له‌کی هیچ نه‌بوو ﴿لَا أَلْفَاكُ﴾ بیت‌ه‌که له‌وه‌ی که‌ووتیان
 ﴿أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ﴾ له‌شار و وولاته‌که‌سان (العوطف و نمانداره‌کان) دهریکس ﴿وَلَهُمْ
 أَلْفُ نَصْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ نه‌راستی نه‌وانه که‌سانیکس که‌خویشان پاک و نه‌میر راده‌گرس ﴿وَلَهُمْ
 وَهْدَةٌ﴾ له‌معا نیمه‌خوی وشوویه‌که‌وتوانیمان پرگار کرد ﴿لَا تَرْفَعُ كَفًا مِنْ يَدَيِّهِ﴾ جگه
 له‌خیزانه‌که‌ی که‌له‌تیاچووان سوو ﴿وَأَمْرٌ مِنْهُمْ مَعْرَ﴾ جا‌بارانیکمان په‌سه‌را‌باراندن (به‌ره
 مارانمان کردن) ﴿لَا تَنْظُرْ حَتِّفَ كَا عِبَةَ أَخْرِجْ مِنْ﴾ جاسه‌یر که‌سه‌ره‌مه‌حامی ناوان ناران چوون سوو
 (وچیان لی هات) ﴿وَمِنْ مَثَرٍ خَفِئَتْ مِنْهُ﴾ وه‌بو گه‌لی مه‌دیه‌بیش شوو‌ه‌ه‌یی برابانمان دارد
 ﴿فَالْيَقُوتُ عَمُّدًا كَبِيرَةً﴾ دهر سووی نه‌ی گه‌له‌که‌م به‌ته‌ها خوا‌په‌رستس ﴿وَلَهُمْ مِنْ دُونِهَا
 بَدْرٌ سَاطِعٌ أَوْ يَكُونُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِرْءٌ كَبِيرٌ﴾ ینگومان له‌لایه‌ن په‌رو‌ه‌رد گرتانه‌وه
 په‌لگه‌ر مو‌عجیره‌به‌کی روون و ناشکرانان بو هاتووه ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ إِذَا عَاهَدْتُمْ﴾ که‌وانه نه‌پنو به
 و گیشانه‌تان د ریت و راست من ﴿وَلَا تَنْهَوْنَهُمْ عَنْ شَيْءٍ ظَهَرَ لَهُمْ﴾ وله‌شت و مه‌کی خه‌لکی
 که‌م مه‌که‌ه‌وه (به‌دزی) ﴿وَلَا تَقْبِضُوا أَيْدِيَكُمْ عَنْ عَهْدِكُمْ إِذَا عَاهَدْتُمْ﴾ وه‌له‌ره‌و‌بدا خرا‌په‌کاری مه‌که‌ن
 له‌پاش چاکردس ﴿بِعَهْدِكُمْ وَتَعْتَدُوا بِهِ﴾ نه‌وه‌ی باسکرا چاکتره‌بونن ﴿وَلَا تَقْبِضُوا أَيْدِيَكُمْ
 عَنْ عَهْدِكُمْ إِذَا عَاهَدْتُمْ﴾ وه‌له‌سه‌ره‌ه‌موو ریگه‌به‌ک دامه‌بیشس (ریگه
 مه‌گرس) ﴿وَتُعَدُّونَ عُقْدَكُمْ عَهْدًا﴾ هه‌ره‌شه‌بکس و به‌ره‌ه‌لستی ریگه‌ی خو‌یکس
 ﴿فَمَنْ يَمْنُ فَرْدٌ﴾ له‌و که‌سه‌ی باو‌م‌ری بی هتایس ﴿وَتَعْتَدُوا عَهْدًا﴾ و بتانه‌و‌یت پرنگه‌ی خوا
 به‌لاری وچه‌ونی به‌سه‌روو ﴿وَتَعْتَدُوا عَهْدًا﴾ وه‌بیری نه‌و کاته‌یکه‌ه‌وه‌که‌نیوه که‌م بوون
 ﴿وَلَا تَقْبِضُوا﴾ پاشان خوا‌رو‌ری کردن ﴿وَتَعْتَدُوا﴾ ده‌ی سه‌ریج به‌دن ﴿حَتِّفَ كَا عِبَةَ
 أَخْرِجْ مِنْ﴾ سه‌ره‌مه‌حامی خرا‌په‌کاران چوون سوو (وچیان لی هات) ﴿وَمِنْ مَثَرٍ خَفِئَتْ مِنْهُ
 بَدْرٌ سَاطِعٌ أَوْ يَكُونُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِرْءٌ كَبِيرٌ﴾ ناو‌رمان هتایت نه‌و په‌دیه‌ی به‌مدا
 نیردراوه ﴿وَلَهُمْ مِنْ دُونِهَا بَدْرٌ سَاطِعٌ أَوْ يَكُونُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِرْءٌ كَبِيرٌ﴾ نه‌وه‌نارام بگرس
 ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ إِذَا عَاهَدْتُمْ﴾ هه‌تا خوا‌بریار ده‌دات له‌بو‌انماندا ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ إِذَا عَاهَدْتُمْ﴾ وه‌نه‌و (خو)
 باشت‌رینی پر‌یاره‌م‌را‌هه ﴿

﴿فَأَنذَرْتُكَ نَارَ سَكْرَةٍ مِّنْ قَوْمٍ﴾ نوکار به‌دست و دمه‌لا تدارانه‌ی که حقان به‌گه‌وره دائه‌لا لدر
گه‌له‌ک‌ه‌ی (شوعه‌یبت) دا ووتیان ﴿لَا تَرْجِعْ نَفْسِي﴾ نه‌ی شوعه‌یبت بینگومان دهرت ده‌ک‌ه‌یبت
﴿وَأَيُّهَا مَنُومَاتُ﴾ وه نه‌وانه‌ش که مروایان عباوه‌له‌گه‌ل تودا ﴿مَنْ هِيَ﴾ له‌شاره‌که‌مان ﴿أَتَتَقُولُنَّ
وَيَسِّرُ﴾ یان دمی بگه‌رینه‌وه سهر نایی نیمه ﴿وَهُ﴾ (شوعه‌یبت) دهر مووی ﴿وَأَوَّلُ كُتُبِهِ﴾ نه‌گه‌ر
حدریش به‌ک‌ه‌یبت و پیشمان باخوش یست ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ نوگه‌ل بینگومان دروینه‌کی گه‌وره‌مان
بزو خو هله‌به‌ستوه ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ نه‌گه‌ر بگه‌ریسه‌وه باو ناییه‌که‌تان (که‌بت به‌رستی به)
﴿بَعْدَ رَجْعِ نَفْسِهِ﴾ پاش نه‌وه‌ی که‌خوا بر گاری کردی لی ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ نه‌وانیه
یومان بگه‌ریسه‌وه بو باو نه‌و (بت به‌رستی به) ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ نه‌گه‌ر خوای به‌روه‌ردگار مان
بیه‌وت ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ رانست و ناگادری به‌روه‌ردگار مان همووشتیکی گر تونده‌وه ﴿وَمَنْ
لَهُ ثَوْبٌ﴾ ته‌با پشتمان به‌خوا به‌ستوه ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ (ووتیان) نه‌ی به‌روه‌ردگار مان
له‌بیون نیمه و گه‌له‌که‌ماندا حوکم و بریار سده ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ به‌هقی ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ تو به‌شتیری
بریدر ده‌رانی ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ نوگه‌ل کورس رومه، ده‌سته و نه‌شرای هوزه‌ک‌ه‌ی که‌بی بروایون ووتیان
﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ سوید به‌خوا نه‌گه‌ر نیوه شوین شوعه‌یبت بکه‌ون ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ به‌رستی
نه‌و کاته ریان لیکه‌وتوان خوتانس ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ حابه‌هوی نه‌وه وه بومه‌له‌ره‌به‌کی توند
لینی دین ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ همووریا نه‌ماله‌کانی‌دا له‌باو چوون (بی گیان و جووله‌که‌وتس)
﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌شوعه‌یبت بدرورانی (باوهریان پی به‌هیا) ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾
یه‌ا ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ وه‌له‌هر له‌وه‌الا مه‌دا سه‌پوس (وتی‌دا نه‌ریان) ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾
نه‌وانه‌ی که‌شوعه‌یبت به‌دروانی (باوهریان پی به‌هیا) ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ هدر نه‌ون جه‌سار و مه‌د
بوون ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ بشر (شوعه‌یبت) پرووی لی وهر گیران ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ دهر مووی بیان
نه‌ی گه‌له‌ک‌ه‌م ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ سوید به‌خوا به‌راستی من به‌یامی به‌روه‌ردگار مان
تسوه‌گه‌یاند ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ و ناموز گاریم کردن ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ جا چوون
مؤه‌وری سن سرواز کافر غم و خه‌فت بخوم ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ نیمه نو هدر گویدر
شاریک بیعه‌به‌ریکمان به‌وانه‌کردیت ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ دلیشتو انیمان تووش کردوه ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾
و نظره‌به‌یوس و ک‌ه‌م دهرامی (هریان و نه‌خوشی) ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ به‌روه‌ردگار
پارینه‌وه و به‌شیمان به‌وه ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ له‌دویددا خراپه و باخوشیه‌که‌مان
گوپی به‌چاکه و خوشی ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ هه‌تا ور بوون و گه‌شیمان کرد له‌مال و سه‌روه‌د، ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ وه
ووتیان ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ بینگومان باو و بایر انیمان تووشی ریان و باخوشی و به‌خوشی
بوون ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ حابه‌ما کاودا سرمان گرتی ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾ له‌کانیکد، که‌ه‌ستیان
به‌ده‌کرد ﴿وَمَنْ قَرَّبَ﴾

﴿وَلَوْلَا اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾ و نه‌گه‌ر دانیش‌توانی شار و گونه‌کان ﴿مَوَّاسُو﴾ باوهریان به‌تایه و خویس
 پیر ستایه (له‌قه‌ده‌عه‌ کراوه‌کانی خوا) ﴿تَتَخَفَتُهُمْ رَعٰتُهُمْ﴾ و لاریس ﴿مَرَّ مَسْتٰی دهر‌گای
 به‌ره‌کاتی تاسمان و ره‌ویسان بو ده‌کردنه‌وه ﴿وَنَكَّ مَصَدُّو﴾ به‌لام پروایان نه‌هیتا (به‌پیتعه‌به‌ره‌کهایان)
 ﴿فَاسْتَبْهٰ﴾ له‌محاتیمه‌ش نه‌وانمان گرت و سر‌امان‌دان ﴿بَدَاكَ يَكْتَبُوْنَ﴾ نه‌هوی نه‌و خرابانه‌وه‌ی
 ده‌پیان کرد ﴿اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾ نابا‌خه‌لکی نه‌و شار و گو‌طانه‌ ترسیان به‌وو ﴿لَا يَنْتَهٰ بِاَسْمٰ
 بِنْت﴾ له‌وه‌ی سرای نیمه‌پیان بوییت له‌شه‌ودا ﴿وَهْمُ بِنُوْر﴾ کاتیت نه‌وان خه‌وتوون ﴿وَلَوْلَا
 اَنْ هُنَّ اَعْرٰی﴾ وه‌نابا‌خه‌لکی نه‌و شار و گو‌دانه‌ ترسیان به‌وو ﴿لَا يَنْتَهٰ بِاَسْمٰ﴾ له‌وه‌ی
 که‌سر‌ای نیمه‌پیان بوییت ﴿صَبٰی وَهْمُ بِنُوْر﴾ له‌چیشته‌نگار‌داله‌کاتیک‌دایاری و گالته‌ده‌که‌ن
 ﴿وَلَوْلَا مَوَّاسُو﴾ جانا‌یا له‌پیلانی خوا نه‌ترسان و بی‌یاک بوون ﴿وَلَا يَنْتَهٰ مَوَّاسُو﴾
 ده‌ی که‌س له‌پیلانی خوا دل‌یا ماییت ﴿لَا تَقُوْرُ تَحِيْرُو﴾ جگه‌له‌که‌سانی ره‌ره‌مه‌ده‌به‌بیت
 ﴿وَلَوْلَا مَوَّاسُو﴾ نابا‌روون به‌ونه‌وه‌بو نه‌وانه‌ی ره‌ویسان به‌میرات بؤ ده‌مینته‌وه
 ﴿لَا يَنْتَهٰ مَوَّاسُو﴾ دوا‌ی (تیا‌چو‌وسی) خوا‌وه‌به‌پیشوه‌کانپان ﴿لَا يَنْتَهٰ مَوَّاسُو﴾ نه‌گه‌ر به‌مانه‌وبیت
 ﴿لَا يَنْتَهٰ مَوَّاسُو﴾ به‌هوی گوا‌هه‌کاپانه‌وه‌دو‌و‌چاری به‌لایان ده‌که‌یس ﴿وَلَوْلَا مَوَّاسُو﴾ وه
 موز‌ده‌پیان به‌سه‌ر دل‌پان‌دا ﴿لَا يَنْتَهٰ مَوَّاسُو﴾ نیر نه‌وان (هیج‌به‌مد و ناموز‌گاری‌به‌ک) دیشن
 ﴿لَا يَنْتَهٰ مَوَّاسُو﴾ نه‌و شار و گو‌دانه‌ی (که‌ویرانمان کردن) ﴿لَا يَنْتَهٰ مَوَّاسُو﴾ هه‌ده‌پت به
 هه‌واله‌کانی ده‌گیرینه‌وه‌بؤت ﴿لَا يَنْتَهٰ مَوَّاسُو﴾ سو‌ننه‌به‌خوا به‌راستی به‌عه‌به‌رانپان
 بو‌هات به‌به‌لکه‌و بیشانه‌ی رو‌ونه‌وه ﴿لَا يَنْتَهٰ مَوَّاسُو﴾ به‌لام باوهریان نه‌هیتا ﴿لَا يَنْتَهٰ مَوَّاسُو﴾
 به‌وه‌ی که‌له‌پیش د به‌دور‌پان دهرانی ﴿لَا يَنْتَهٰ مَوَّاسُو﴾ نامو‌خوره‌خوا موز‌ده‌بیت
 به‌سه‌ر دلی بی‌باوهران‌دا ﴿لَا يَنْتَهٰ مَوَّاسُو﴾ رو‌ریه‌ی نه‌وانمان به‌دی خوا‌وه‌می هیچ
 به‌به‌ماتیت بن ﴿لَا يَنْتَهٰ مَوَّاسُو﴾ به‌راستی رو‌ریه‌پانمان دی سه‌ری‌پچی که‌ر (و تا‌وانبار)
 بوون ﴿لَا يَنْتَهٰ مَوَّاسُو﴾ پاشان دوا‌ی نه‌وانه‌ی (که‌باسمان کردن) مو‌وسامان بارد ﴿لَا يَنْتَهٰ مَوَّاسُو﴾
 ﴿لَا يَنْتَهٰ مَوَّاسُو﴾ به‌به‌لکه‌مو مو‌ه‌حیر، کانسانه‌وه‌سو‌لای غیر‌ه‌وون و دارو‌ده‌سته‌که‌ی ﴿لَا يَنْتَهٰ مَوَّاسُو﴾
 به‌لام نه‌وان به‌بیشانه‌کان (بی‌پروا‌بوون) و سه‌تمیان کرد ﴿لَا يَنْتَهٰ مَوَّاسُو﴾ عیبه‌ت‌مفیدت
 جا‌پرو‌به‌و سه‌ریج‌به‌ده‌که‌سه‌رمحامی له‌فهرمان دهر‌چو‌وان و خرابه‌کاران چوون بوو ﴿لَا يَنْتَهٰ مَوَّاسُو﴾
 ﴿وَلَوْلَا مَوَّاسُو﴾ مو‌وسا‌فهر‌مو‌وی نه‌ی غیر‌ه‌وون ﴿لَا يَنْتَهٰ مَوَّاسُو﴾ به‌راستی من
 به‌عه‌به‌رمکم نه‌لایان به‌رو‌ره‌دگری جیه‌تانه‌وه ﴿لَا يَنْتَهٰ مَوَّاسُو﴾

﴿حَمِيقٌ نَقَى لَأَنفُ﴾ و اشیاوه و (سورم) که هیچ شیک نه‌لیم ﴿نَقَى لَأَنفُ﴾ نه‌سوی خواوه
 حگه له‌هق و راسی ﴿فَذَ جَنَكْ سِیو مَرِیْکْ﴾ نه‌راستی له‌لایدن په‌روه‌دگار نه‌سوه
 نه‌لگه‌ی پروون و ناشکرام بق‌هیاون ﴿دَیْزِ مَوِیْجِ نِیْزِ﴾ که‌واته نه‌نویسرا تیل له‌گه‌ل من‌بیره
 (مه‌ره‌لایان که له‌کویله‌یی و چموسانه‌ومت) ﴿دَیْزِ﴾ (میرعمون) وونی ﴿یَنْ كَسْبِ سِیو بَیْهَ قَابِ﴾
 په‌که‌ر نه‌لگه و موعجیره په‌کت هیاوه (ته‌ی موسی) ته‌وه‌نشان‌ی نه‌ده ﴿یَنْ كَسْبِ مِیْ نَصِیْوِیْ﴾
 نه‌گه‌ر توبه‌راست بیژانی ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ نه‌مع‌ا موسا گوزچانه‌که‌ی مپرنده ﴿دَیْزِ هَرِ نَصِیْوِیْ﴾
 مپرنده په‌که‌ر گوزچانه‌که‌ی یو به‌مارینکی گه‌وره‌ی ناشکر ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ ده‌ستی (له‌باخه‌ل په‌وه
 یان له‌بس هه‌نگل په‌وه) ده‌ره‌یا ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ له‌پر ته‌وه‌نسته) سبی و پرش‌گداریو
 یو‌په‌ران ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ هه‌دیک له‌کریه‌ده‌ست و ده‌سه‌لانداری گه‌له‌که‌ی
 میرعمون ووتیان ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ به‌راستی نه‌م (موسا‌یه) جادوو‌گه‌ریکی رورانه ﴿دَیْزِ عَصَا﴾
 پریدان‌خزج‌کر من‌رُص‌کُتْ ده‌یه‌وست له‌خاک و وولاتی خوتان دهرتان کات ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ جا
 تبه‌ه‌رمان و رات‌چیه (لعم‌باریه‌وه) ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ نه‌واتیش ووتیان ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ کاری (موسا)
 و براکه‌ی درابحه ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ که‌سانینکی کو‌که‌ره‌وه‌بیره‌بؤنه‌و شارانه‌ی جادوو‌گه‌ری
 لی‌یه) ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ هه‌موو جادوو‌گه‌ریکی شاره‌رات یو‌ده‌هینن ﴿دَیْزِ عَصَا﴾
 یزوت جادوو‌گه‌ران هاتن یو‌لای میرعمون ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ ووتیان ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ بیگومان نیمه‌په‌داشت
 و خه‌لانی گه‌وره‌مان ده‌یت ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ نه‌گه‌ر نیمه‌سهر که‌وتیش (به‌سهر موسا‌دا) ؟
 ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ (میرعمون) وونی نه‌لی پاداشتی گه‌ورمان ده‌یی ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ و بیگومان
 نیمه‌له‌مریکسی (خوم) ده‌سی ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ (جادوو‌گه‌ره‌کان) ووتیان ته‌ی موسا ﴿دَیْزِ عَصَا﴾
 شمنن ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ مری‌ی ده‌ه‌س‌ش‌گ‌و‌ن‌ش‌م‌ی‌ت ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ یان نیمه‌ده‌بهاو‌یز‌س و مری‌ی
 ده‌ده‌یس ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ (موسا) ووتی نیمه‌بهاو‌یز‌ن (ته‌وه‌ی پیتانه) ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ نه‌مجا‌کاتی
 (ته‌وه‌ی پیتان یو‌له‌جادوو) مری‌ی یان‌دا ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ چاوه‌بستیان له‌خه‌لک‌کرده
 ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ و ترسینکی گه‌وره‌یان خسته‌دل‌بانه‌وه ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ وه جادوو‌په‌کی
 گه‌وره‌یان موانه‌ه‌س ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ وه‌حیسان کردبو موسا ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ که‌گوزچانه‌که‌ت
 مری‌ی ده‌ه‌س ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ تیره‌که‌سهر ته‌و (گوزچانه‌بو به‌مارو) هه‌رجی جادوو‌ی دروبه‌یان
 کردبو و هه‌لی لووشی ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ تیره‌راستی ده‌ر که‌وت و پروون بو‌یه‌وه ﴿دَیْزِ عَصَا﴾
 یتم‌و‌نن ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ نه‌واتیش هه‌رجی (میرعمون) یان کردبو و پو‌چهل‌بو‌یه‌وه ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ هه‌ر له‌ریدا
 (میرعمون و شونکه‌وتوانی) زتر خزان و دوران ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ و به‌رسوایی گه‌رانه‌وه ﴿دَیْزِ عَصَا﴾
 شجره‌سجیرن ﴿دَیْزِ عَصَا﴾ وه جادوو‌گه‌ران هه‌مو‌ریان سو‌ر‌ده‌یان مرد (بق‌په‌روه‌دگاریان) ﴿دَیْزِ عَصَا﴾

﴿وَإِذْ جَاءَ نُوحٌ طَوْفًا﴾ حاکانی چاکمیان بۆ بهانه‌ی (له سه‌رومت و نه‌روبووم) ﴿وَإِذْ سَاهِقًا﴾ ده‌ی
 ورت نعه هدر می نیمه‌ی (شایسته‌ی نهمه) ﴿وَرَبُّهُمْ نَحِيبٌ﴾ به‌لام کانی تووشی به‌لا و خرابه
 بوو به ﴿بَشِيرًا مِّنْ رَبِّهِ﴾ (ده‌یان ورت) به‌هوی شوومی مووسا و شویس که‌وتووانیه‌و به
 ﴿لَا يَصْطَلِحُ ظُهُورُهُمْ عَنِ اللَّهِ﴾ بیدارسی بیگومان نه‌و (ماخوشیانه‌ی به‌لایانه‌وه شووم و خر به‌له‌لایه
 حواوه‌به) (به‌ک مووسا و نیماندان) ﴿وَمِنْهُمْ كَذِبٌ لَّاهُوتٌ﴾ به‌لام رۆریه‌یسان می‌تاگان
 و نار می ﴿وَرَأَوْا﴾ ده‌یان ورت (به‌مووسا) ﴿فَتَقَرَّبَ بِهِمْ عِلْمٌ﴾ هدر مو‌عجیره‌به‌کسان سو
 به‌تشی ﴿بِالسَّجَرَةِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی حادوومان لی‌نکه‌ی پی‌ی ﴿عَدَسٌ مِّنْ يُّسُومِي﴾ نه‌وه نیمه‌باوهرت
 پی‌ماهینیس ﴿وَأَرْسَلْنَا نُوحًا﴾ نه‌وسا نیمه‌ش نارده‌مانه‌سه‌ریان ﴿أَعْرَافًا﴾ لای و ﴿وَأَجْرًا﴾
 و کولله ﴿وَالْقَمَرِ﴾ و نه‌سپی ﴿وَوَعَدْنَا﴾ جزیره‌ها بوق ﴿وَنَدَى﴾ و خویش ﴿وَأَيُّهَا﴾
 که‌چه‌به‌به‌لگه‌و مو‌عجیره‌به‌کی روون بوون ﴿وَنَسَكَّرْنَا﴾ که‌چی خویان به‌گه‌وره‌رانی (له‌وه‌ی
 که‌برو به‌نیس) ﴿وَمَكَرُوا مَكْرًا﴾ بیگومان نه‌وانه‌که‌لیکی تاواسار بوون ﴿وَمَدَّوهُ﴾
 ﴿أَجْرًا﴾ کاتیکیش نه‌و سراو به‌لایان به‌سه‌رداهات ﴿وَدُو﴾ ووتیان ﴿بِئْسَ الْأَعْرَافُ﴾ له‌ی
 مووسا له‌به‌روه‌ردگارت پی‌ایره‌وه‌بوومان ﴿بِئْسَ الْعِدَّةُ﴾ و به‌لشی به‌تو‌داوه ﴿بِئْسَ الْكُفْرُ﴾
 ﴿أَجْرًا﴾ سویدپی گه‌ر نه‌م به‌لاو سرایمان له‌سه‌ر لایه‌ری ﴿تَوْبَتَ﴾ بیگومان باوهرت پی
 ده‌نیس ﴿وَبِئْسَ الْمَعَادُ﴾ و به‌سو نیسرائیل له‌گه‌لدا ده‌یریس ﴿وَمَا كُنْتُمْ عَنْهُمْ﴾
 ﴿أَجْرًا﴾ به‌لام کاتیکت سراکه‌مان له‌سه‌ریان لایرد ﴿بِئْسَ الْأَعْرَافُ﴾ ماگه‌پشته‌ماوه‌ی دیاری
 گه‌رو (بو‌تیاجوویس) ﴿وَدُخِّنْهُمْ﴾ ده‌ست به‌جی به‌یمانه‌که‌یان هه‌لو‌ه‌شدنده‌وه ﴿وَأَسْقِنْ﴾
 منه‌ر ﴿حَا تُولَعَمَانِ﴾ سه‌مدن ﴿وَدُخِّنْهُمْ﴾ و به‌له‌ده‌ریادا خک‌اندمانی ﴿بِئْسَ الْكُفْرُ﴾
 له‌سه‌ر نه‌وه‌ی نه‌وان باوهریان به‌پشانه‌کانی نیمه‌ده‌بوو ﴿وَكَاذِبٌ عَنِّ عَمِينَ﴾ و هه‌میشه‌لی‌سان
 بی‌تاگا بوون ﴿وَأَرْسَلْنَا نُوحًا﴾ نیش (له‌جینگای گه‌لی فیرعه‌ون) نه‌و گه‌له‌مان بپشته‌جی کرد
 ﴿وَمَكَرُوا مَكْرًا﴾ که‌ه‌میشه‌ده‌جه‌وسیترا نه‌وه‌له‌روژه‌لات و روژتاوای
 نه‌و وولاته‌د ﴿بِئْسَ الْمَكْرُ﴾ که‌پیت و به‌ره‌که‌مان تی‌حست بوو ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾
 و به‌لشی هه‌ره‌جوانی به‌روه‌ردگارت به‌ته‌وه‌ی هاته‌دی ﴿بِئْسَ الْأَعْرَافُ﴾
 ﴿بِئْسَ الْكُفْرُ﴾ به‌هوی نارامگری یانه‌وه (له‌سه‌ر ما‌ره‌ه‌تی به‌کان) ﴿وَدُخِّنْهُمْ﴾ و به‌رو‌حاندمان
 و بی‌کمان دا ﴿وَمَكَرُوا مَكْرًا﴾ نه‌و کۆشک و نه‌لارانه‌ی فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی دروسیب
 کردبوو ﴿وَمَكَرُوا مَكْرًا﴾ هه‌روه‌ها نه‌و (سیوه‌ره‌ره‌و باخانه‌ی) که‌که‌پریان بو‌کرد بوو ﴿

﴿وَحُورٌ مُّسَرَّمَاتٌ لِّیَحْضُرْنَ مَعَهُمْ﴾ نه‌مجا نه‌وی نیسرا تیلماں لهو ده‌ریا پهراندوهه (میرعدون و گه‌له‌که‌یمن
 تیلدا خکاند) ﴿وَلَهُنَّ عَرُوسٌ﴾ نه‌مجا نه‌وشی خه‌لکانیک موون ﴿یَعْلَمُونَ سِرَّ بَدَنِهِمْ﴾ نه‌رده‌وام
 خه‌ریکی په‌رستی ته‌کانیاں بوون ﴿وَلَهُنَّ مَنَازِلُ﴾ (حووله‌که‌کانیش) ووتیاں ته‌ی مووسا ﴿تَجَرَّلْنَ
 بِهَدَیْهِمْ﴾ هه‌روه‌ک ته‌و په‌رستراوانه‌ی ته‌وان تویش په‌رستراونیکماں بو دینی ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ
 مَوَسَّاهُم مَّوَدَّاهُمْ﴾ نه‌پراستی نشوه‌هوریکی نه‌فاس ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾ نه‌وانه
 ته‌وانه ﴿مَنْزِلَتُهُمْ﴾ نه‌و (ست په‌رسی به‌ی) نه‌وانی له‌سهره‌له‌باوده‌چی ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾
 بتموون ﴿وَهُمْ عَرُوسٌ مَّوَدَّاهُمْ﴾ وه‌ه‌ره‌چی ده‌که‌ن به‌تال و هه‌له‌وشاویه ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾
 انبیکه‌ی نه‌پا حیکه‌له‌خوا داوا‌ی په‌رستراونیکی تر تان یو مکهم ؟ ﴿وَهُمْ عَرُوسٌ مَّوَدَّاهُمْ﴾
 که‌(له‌و خوایه) په‌ری داوون نه‌سهر حیهانیاںدا ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾ وه‌(په‌ریکه‌نه‌وه) له‌و
 وه‌خشی ره‌رگرم‌ان کردن له‌ده‌ست و په‌یوه‌نده‌که‌ی غیره‌مون ﴿وَهُمْ عَرُوسٌ مَّوَدَّاهُمْ﴾ که
 نه‌شکه‌یحه و نه‌ری سه‌ختیاں ده‌دان ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾ کورانی نیو‌پیاں ده‌کوشت ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ
 مَوَدَّاهُمْ﴾ و نه‌ره‌نانی نیو‌پیاں ده‌هیشته‌وه (موخرمه‌نی خو‌یاں) ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾
 عیبه‌ی ﴿وَهُمْ عَرُوسٌ مَّوَدَّاهُمْ﴾ (نارردانه‌انسانانی کرده‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌بوو له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار نه‌وه
 ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾ وه‌به‌لپماں به‌مووسا دا ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾ سی شه‌و ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾ به‌ده‌شهری
 نه‌ماوه‌که‌مان نه‌واو کرد ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾ نه‌وسا وه‌ختی دیداری په‌روه‌ردگاری بوو
 به‌چل شه‌وی ته‌واو ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾ مووسا به‌هاروونی برای ووت ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾ تو
 له‌ناو گه‌له‌که‌مدا جینشولم به‌﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾ و کاری چاک بکه ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾ و شوی
 په‌یاری خرابه‌کارن مه‌که‌وه ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾ جاکانی مووسا هات موکات و شوی
 دیاری کر او مان (بو گشتوگو کردن له‌گه‌لمان) ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾ و په‌روه‌ردگار و ونوویزی له‌گه‌لدا
 کرد ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾ ووتی ته‌ی په‌روه‌ردگارم ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾ خاتم پیشان به‌تست بیسم ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ
 مَوَدَّاهُمْ﴾ (په‌روه‌ردگار) هه‌رمووی تو (له‌دوبادا) من مایی ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾ نه‌لام سه‌یری
 (لای) شاخه‌که‌مکه ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾ حانه‌گه‌ر ته‌و شاخه‌له‌شوی خوی دا نه‌حولا ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ
 مَوَدَّاهُمْ﴾ نه‌وه‌دوای که‌میت توش ده‌میسی ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾ جاکانیک په‌روه‌ردگاری خوی
 ده‌رخست یو شاخه‌که ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾ شاخه‌که‌ی وورد و هان کرد (وله‌گه‌ل ره‌ییدا نه‌ختی کرد)
 ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾ و مووساش به‌ی هوشی که‌وت به‌روودا ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾ حاوه‌ختی هوشی به‌خویدا
 هاته‌وه (چاک بوویه‌وه) ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾ هه‌رمووی پاکی وی گه‌ردی یو تو (ته‌ی په‌روه‌ردگار)
 ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾ به‌په‌شمانی گه‌را نه‌وه‌یو لات ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾ وه‌من به‌که‌می به‌روادارم ﴿وَالْأَنْبِیَاءُ مَوَدَّاهُمْ﴾

﴿وَلَمَّا رَآهُ مُوسَىٰ عَلَىٰ قَرْيَةٍ﴾ ﴿جَا كَاتِي مَوْسَا كَمَا رَأَاهُ مَاوْهُرَه كَمِي﴾ ﴿عَصَىٰ يَدَا﴾ ﴿بَعْرَق وَتَوَرَّيْبِيهِ كِي
رَوْرَه وَهُوَ﴾ ﴿فَان﴾ ﴿مَوْسَا﴾ رَوْنِي ﴿بِه كَوْنِرَه كِه پَهْرَسْتِه كَان﴾ ﴿بَشَمَّ حَمَلُون مِّنْ بَعْدِي﴾ ﴿لَه دَوَاي مِّنْ جِ
جَشَبَكِي نَه دَهْرُو خِرَاب بُوون﴾ ﴿لَا تَجِدُ لَكَ فِيهَا مَوْسَا﴾ ﴿كَا بَا پَهْلَه تَان كَرْد لَه دَهْر حَانِي پَهْرُو دِگَر تَان﴾
﴿وَعَلَىٰ الْأَنْزَالِ﴾ ﴿مَوْسَا﴾ نَه خَشَه كَانِي ﴿نَهْوَرَاتِي﴾ ﴿فَرِي دَا﴾ ﴿وَحَدِيثُ أَبِي جَعْفَرٍ﴾ ﴿بِه﴾ ﴿وَه﴾ ﴿قَزِي﴾ ﴿سَهْرِي﴾
﴿هَارُووِي﴾ ﴿بِرَاي كَرْت وَبَهْرُو خَوِي رَايَكِي شَا﴾ ﴿دَل﴾ ﴿هَارُون﴾ ﴿وَوِي﴾ ﴿أَنَّى﴾ ﴿نَهِي كَوْرِي دَايَكُم﴾
﴿لَقَدْ تَقَوَّىٰ تَتَمَعَلُون﴾ ﴿بِهْرَاسَتِي نَعَم كَهْلَه لَاوَارِيَان كَرْدَم﴾ ﴿وَكَاوُ بَسُوخِي﴾ ﴿بِرِيك بُوو بَسَم كَوْرُن﴾
﴿وَلَا تَجِبُ﴾ ﴿لَعْنَهُ﴾ ﴿كِه وَاقِه دَوْر مَانَم بِِي دَلْعُوش مَه كِه﴾ ﴿وَلَا تَجْعَلُنِي مَعَ قَوْمٍ يَعْمِلُونَ﴾ ﴿وَلَه كَهْلِ﴾
﴿خَوْرِي مَسْتَه كَارَانْدَا دَامَه مِي﴾ ﴿دَل﴾ ﴿مَوْسَا﴾ ﴿بَهْر مَوْوِي﴾ ﴿رَبِّ عَمْرُون وَذِي﴾ ﴿نَهِي پَهْرُو دِگَر مَرْم﴾
﴿لَه خُوم وَبِرَاكُم خُوش مَه﴾ ﴿وَرَجُلٍ رَحِيمٍ﴾ ﴿وَه بَعَانْخَهْرَه مَاو بَهْر مِي وَبِهْر مَانِي خُوشَه وَهُوَ﴾
﴿رَبِّ رَحْمَ تَرْجَمِينَ﴾ ﴿تُو مِهْر مَان تَرِي مِي هَه مَوْو مِهْر مَانِي ت﴾ ﴿بَن بِيَر خَدَّو تَوَحُّش﴾ ﴿بَهْرَاسَتِي نَهْر﴾
﴿كِه سَهْمِي كِه كَوْنِرَه كِه پَهْرَسْت بُوون﴾ ﴿سَبَّحْتَ عَصَىٰ رِيه﴾ ﴿لَه مَوْو دَوَا دَه كِه مَوْو بَهْر رَق وَخَه شَمِي﴾
﴿پَهْرُو دِگَر مَان﴾ ﴿وَدَعَا فِي تَحِيَّوَاتِهِ﴾ ﴿هَهْرُو هَا پَسَوَايِي وَرَهْلِي لَه زِيَانِي دَوِيْدَا﴾ ﴿وَكَدَّكَ غَرِيك﴾
﴿لَمَّا مِي﴾ ﴿هَهْر مَه وَخَوْرَه سَرَاي دُرُو هَهْلَه سَتَان دَهْدَه مِي﴾ ﴿وَدَعَا فِي تَحِيَّوَاتِهِ﴾ ﴿وَه نَهْو نَهِي﴾
﴿كُو مَانِي كَرْد﴾ ﴿لَمَّا مِي خَدَّكَ﴾ ﴿پَاشَان دَوَاي نَهْوَه تَهْوِي مَان كَرْد﴾ ﴿دَل مَوْو﴾ ﴿بَاوَهْر مَان مَانِي﴾
﴿بَن رَنَات مِّنْ عَصَى﴾ ﴿بِي كُومَان پَهْرُو دِگَر ت پَاش نَهْو﴾ ﴿بَاوَهْر مَانِي وَتَوِيَه كَرْدَه﴾ ﴿بَلَّو تَحِيَّوَاتِهِ﴾
﴿لِي سُوْرَهِي مِهْر مَانِي﴾ ﴿وَلَمَّا سَكَّ عَن مَّوْسَىٰ عَصَاهُ﴾ ﴿جَا كَاتِي مَوْسَا تَوَرَّيْبِي بِِه كِي بَِشْتَه وَهُوَ﴾
﴿أَحَدُ الْأَوَّلِ﴾ ﴿نَه خَشَه كَانِي﴾ ﴿نَهْوَرَاتِي﴾ ﴿هَهْل كَرْتَه وَهُوَ﴾ ﴿وَلَمَّا سَكَّ﴾ ﴿وَلَه پَهْر مَوْوَس وَسُو سَرَاوِي نَهْر﴾
﴿تَه خَتَانَه دَا﴾ ﴿هَدِي وَرَجْعَه﴾ ﴿پَهْر مَوْوِي وَبَهْر مِي كِه وَرَه هَم بُوو﴾ ﴿بِيَر مَن مِهْر مَانِي﴾ ﴿بُو كِه سَبَّحْتَ﴾
﴿كِه لَه پَهْرُو دِگَر مَان دَهْر مَس﴾ ﴿وَحَدَّثَ مَوْسَىٰ مَوْسَى﴾ ﴿وَه مَوْسَا نَه كَهْلَه كَهِي خَوِي هَدَلِي بَزَارِد﴾
﴿سَمْعِينَ رَجُلًا﴾ ﴿حَه قَت پَاو﴾ ﴿بِيَهْبَت﴾ ﴿بُو كَات وَشُونِي دَبَارِي كِرَاو لَه كَهْل لِيْمَه﴾ ﴿بُو نَهْوَهِي لَه كِيوِي﴾
﴿طَوْر تَهْوِيَه بَكَه لَه تَاوَان كِرِيْرَه كِه پَهْر مَسِيَه كِه مَان، جَا كَاتِيك هَاتَه تَهْوِي وَوَتِيَان بَه مَوْسَا بَرُو ت﴾
﴿بِي مَانِي تَا خَوَا نَه مِي بِِي تُو حَوْت قَسَمَت لَه كَهْل كَرْد مَانِيْمَش مِي بِِي﴾ ﴿لَمَّا حَمَلَهُمْ رَجْعَه﴾ ﴿خَوَا﴾
﴿سَرَاي دَان وَبُو مَهْرَه مِي بُو مَارِدَن﴾ ﴿جَا كَاتِيك كِه بُو مَهْلَه رَه كِه دَايَكُرَش﴾ ﴿دَل﴾ ﴿مَوْسَا﴾ ﴿بَهْر مَوْوِي﴾
﴿رَبِّ بَشْتَه﴾ ﴿نَهِي پَهْرُو دِگَر مَرْم كِه مَتَوَسْتَا يَه﴾ ﴿هَم كَهْل مَن مَن مِي﴾ ﴿لَه مَوْو پِيَش نَهْوَان وَ مِي شَت﴾
﴿لَه دَاوَه بَرْد﴾ ﴿أَهْلِيك﴾ ﴿تَا يَا تُو هَم مَوْو مَان لَه مَاو دَه بِيَت﴾ ﴿بِه دَعَا سَفَا﴾ ﴿بِه﴾ ﴿بَه مَوْوِي تَهْوَهِي كِه كِيَل﴾
﴿وَه نَامَه كَان مَان لَمَّا مَانِيَان دَاوَه﴾ ﴿إِنَّ فِي الْأَمْتِ﴾ ﴿نَعَمَه نَمَاهَا نَاقِي كَرْدَه مَوْوِيَه كِي خُوشَه﴾ ﴿صَلَّىٰ مَن﴾
﴿شَا﴾ ﴿هَهْر كِه سِيَكْت بَرِيَت بَهْو هَوِيَه وَهُوَ كُو مَرَاي دَه كِه يَت﴾ ﴿وَتَحِيَّوَاتِهِ﴾ ﴿وَه هَهْر كِه سِيَكْت بُوِي﴾
﴿رَبِّ مَوْوِنِي دَه كِه يَت﴾ ﴿أَتَىٰ﴾ ﴿هَهْر تُو بَشِيَوَان وَ﴾ ﴿بَهْر سَتَرَاو مَانِي﴾ ﴿دَعَا رَحْمَ وَرَحْمَ﴾ ﴿كِه وَاقِه لِيْمَان﴾
﴿خُوش بَهْو وَحَمَان مِي بَِكِه﴾ ﴿رَبِّ حَمَلَهُمْ﴾ ﴿چُو كِه بَاشْتَرِي مِي بُوْر دَه هَهْر نَوِي﴾

﴿وَتَكُنَّ فِي هَذِهِ نَجْمًا﴾ (خوابه) لهم دو بیدادا چاکه مان بو سووسه ﴿وَقِيْلَ اَجْعَلْنَاهَا لَهْرًا﴾ (په‌روه‌ردگار) له‌روزی دوايشدا ﴿يَا هَدِيَّتْ﴾ به‌راستی نیمه سو لای تو گه‌راوینه‌ته‌وه ﴿فَالْاَجْرُ﴾ (په‌روه‌ردگار) هه‌رسووی ﴿عَذَابُ﴾ سهره‌نازارم ﴿جَسَدًا﴾ دوو چاری هه‌ر کسمی ده‌کسم که‌مه‌وی ﴿وَحَمِيًّا﴾ ویت‌گل‌تی و ده‌به‌ره‌یی و ده‌حه‌تیشم هه‌موو شتیکی گرتو‌ته‌وه ﴿فَاَكْسَبَهُ بِلَوْنٍ﴾ جا له‌دو پی د نه‌و (به‌ره‌یی به‌م) ده‌مووسم سو نه‌وانه‌ی ﴿يَسْمُوتُ﴾ پارشر کار و نه‌خوا ترس ﴿وَيُؤْتُوْنَ رَحْمَةً﴾ و ده‌کات ده‌دن ﴿وَلَيْسَ هَذَا بِلَوْنٍ﴾ نه‌وانه‌ش که‌ پیرو به‌به‌لگه‌ر پشانه‌کائی نیمه دیس ﴿لَنْ يَسْمُوْا نَسْمًا﴾ (لهم ده‌حه‌ته‌ی په‌روه‌ردگار) بۆ نه‌وانه‌به‌ که‌ شوی پیمه‌به‌ره‌ی که‌وتوون که‌ پیمه‌به‌ریکی به‌خوینده‌واره و (له‌لاپه‌ن په‌روه‌ردگار وه‌ه‌انوره) ﴿لَنْ يَسْمُوْا نَسْمًا﴾ نه‌و که‌سه (پیمه‌به‌ریکه‌ نه‌هی کتاب سیمه‌تی ده‌ران) چوکه‌به‌ مووسراوی لایانه ﴿قُلْ نَسْمًا﴾ له‌ته‌ورات و ئیجیل دا ﴿يَا مَرْهُومٌ﴾ که‌ هه‌رمانیان پس ده‌کات به‌چاکه ﴿وَنَسْمًا﴾ و پرگره‌یان لای ده‌کات له‌حر به‌ ﴿وَيُجِزُّهُمْ ظَهْرًا﴾ شته‌خوون و پاکه‌کایان مو‌حه‌لال ده‌کات ﴿وَيُجِزُّهُمْ ظَهْرًا﴾ ده‌شته‌ پیمه‌کایان لی هه‌رام (قه‌ده‌عه) ده‌کات ﴿وَيُجِزُّهُمْ ظَهْرًا﴾ و ساره‌قورس و گرانه‌کایان له‌سه‌ر لاده‌بات و ﴿وَلَا يَسْمُوْا نَسْمًا﴾ ده‌و کوت و ده‌جیرانه‌ش ﴿يَا مَرْهُومٌ﴾ که‌ به‌سه‌ریانه‌وه‌ بوون ﴿وَلَا يَسْمُوْا نَسْمًا﴾ نه‌مه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که‌ ناوهریان به‌ (پیمه‌به‌ره) هیتیت ﴿وَنَسْمًا﴾ و ریزو نه‌دریان مو‌داناییت ﴿وَنَسْمًا﴾ یارمه‌تیه‌ن داییت و پششویان لی کردیت ﴿وَنَسْمًا﴾ و به‌یره‌وی نه‌و مو‌ره‌بان کردیت (که‌قورخانه) ﴿يَا مَرْهُومٌ﴾ که‌ به‌گه‌لیدا بیراوه‌ته‌ خواره‌وه‌ ﴿وَنَسْمًا﴾ نه‌وان هه‌موو (که‌ناسکون) له‌رگار مو‌ران ﴿قُلْ﴾ (ته‌ی ده‌حه‌مه‌ده‌ی بلی) ﴿يَا مَرْهُومٌ﴾ ته‌ی خه‌لکبه‌ ﴿يَا مَرْهُومٌ﴾ به‌راستی من پیمه‌به‌ری خوام بۆ ئیه‌وه‌ هه‌مووتان ﴿يَا مَرْهُومٌ﴾ نه‌و (خوابه‌ی) که‌ته‌به‌یا بۆ نه‌وه‌، مو‌لکی هه‌موو ناسمانه‌کان و ره‌وی ﴿لَا يَسْمُوْا نَسْمًا﴾ هیچ په‌رستر اوینکی راست نییه‌ جگه‌ نه‌نه‌و ﴿يَا مَرْهُومٌ﴾ ده‌ن‌تیت و ده‌مریتیت ﴿قُلْ يَا مَرْهُومٌ﴾ که‌وانه‌ به‌را به‌خو‌و پیمه‌به‌ره‌که‌ی به‌یس ﴿يَا مَرْهُومٌ﴾ که‌ میراوینکی به‌خوینده‌واره ﴿يَا مَرْهُومٌ﴾ نه‌ویش ناوهری به‌خو‌و ﴿وَنَسْمًا﴾ و به‌وونه‌کائی هه‌به‌ ﴿وَنَسْمًا﴾ ئیوش شونی مکه‌ون و به‌یره‌وی مکه‌ون ﴿لَا يَسْمُوْا نَسْمًا﴾ تا بکه‌ونه‌ سهر‌رنگای راست ﴿وَنَسْمًا﴾ وه‌له‌ه‌وره‌که‌ی مو‌سادا ﴿يَا مَرْهُومٌ﴾ تا قه‌مپکی گه‌وره‌ هه‌ن ﴿يَا مَرْهُومٌ﴾ که‌ریتموونی خه‌لکی ده‌که‌ن به‌حق و راستی ﴿وَنَسْمًا﴾ و هه‌ر به‌حه‌قش دادوهری ده‌که‌ن ﴿يَا مَرْهُومٌ﴾

﴿وَقَطَّعَهُمْ شَرِيعَةً مِّنَ الْأَشْجَارِ﴾ (جور له که) مان کرد به دواړه تیره و تايمه ده ﴿وَأَرْسَلْنَا
 بِهِ مُوسَىٰ﴾ وه وه حيمان يو موسا کرد ﴿بِأَسْفَلِ سَفْتِهِمْ﴾ کاتیک که هوره کهی داوی ناویان لی
 کرد (له تیواندا) ﴿فَلَمَّا رَآهُمْ عَجَبُوا﴾ که په گوچانه کمت بله له بهر ده که ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَاهُ﴾ لیر
 ده ست به حی لی هه لقولا ﴿أَنبِئْهُمْ عَنَّا﴾ دواړه کانی ﴿فَمَّا عَزَّزْنَا﴾ مشر هه ییگو مان
 هه تیره و تايمه به که جنگی ناو خوار دنی حوی دمرانی ﴿وَوَضَعْنَا عَنَاهُمُ﴾ وه هه ورمان کرد
 به سینه به سهر پانه وه ﴿وَأَنزَلْنَا عَالِيَهُمُ الْكَلْبَ﴾ و گمرو و مالدی (شیلان) مان بو دردن
 ﴿فَصَبَّوهُمُ صَبًّا﴾ له وررق و پروریه پاکانه بحور که پیمان داوون ﴿وَبَدَّلْنَا﴾
 وه نه وانه (به و ناوانانه) هیچ سته میکیان له نیمه به کرد ﴿وَلَمَّا جَاءَ﴾ به لکو ﴿فَكَانُوا يَنْقَبُونَ﴾
 هه سته میان له حویان ده کرد ﴿فَلَمَّا جَاءَ﴾ (پیر مکه وه) کانی به وونرا ﴿فَصَبَّوهُمُ﴾
 هه غریه ﴿لَمَّا رَأَوْا شَارِدًا﴾ (یست المقدس) یشته جی بس ﴿فَصَبَّوهُمُ﴾ (داوی) نیمه
 (خوار ده کانی) نه وی بحور له هه لایه که حه رتان کرد ﴿فَمَّا جَاءَ﴾ و بلیس (داوی) نیمه
 سرینه وهی گوماهه کانه له ﴿وَلَمَّا جَاءَ﴾ له دهر واره ی (شار وه) به سوزده بر دانه وه
 پر و نه ژور وه وه ﴿فَصَبَّوهُمُ﴾ نه ومان له خراپه و ناوانه کانتان ده بو و ریش و غوش ده بس
 ﴿فَصَبَّوهُمُ﴾ له تايمه ده (پاداشتی) چا که کاران زیاده ده که بس ﴿فَصَبَّوهُمُ﴾
 یتنه ﴿که چی له وانه یان که سته میان کرد گور پیاں ﴿فَمَّا جَاءَ﴾ نه و (وونه ی) که
 پیاں وونر بو و نه وونه به کی تر ﴿فَصَبَّوهُمُ﴾ نیمه ش (داوی نه وه) سراپه کمان دنده سهر یان
 ﴿فَصَبَّوهُمُ﴾ له ناسمانه وه ﴿فَصَبَّوهُمُ﴾ به هوی نه وه وه که به دهر واره سته میان ده کرد ﴿فَصَبَّوهُمُ﴾
 وشنه یی (نصریه) وه هر سیاریان لی مکه دهر واره ی نه و شاره ی ﴿فَصَبَّوهُمُ﴾
 که له بربک دهر ی (ی سور) بوو ﴿فَصَبَّوهُمُ﴾ که له روزی شه ممد ده ست در یزی
 یان ده کرد (به وه ی راوه ماسیان ده کرد له کاتیک دا خوی گه وړه له و روز داراوه ماسی لی نه ده ده
 کرد بوون) ﴿فَصَبَّوهُمُ﴾ چونکه له روزی شه ممد که یاند ماسیه گه وړه کان
 ده هاتن و دهر ده که وشن به سهر ناوه وه (خوی گه وړو به مده تانی کر دمه وه) ﴿فَصَبَّوهُمُ﴾ وه روزیک
 که شه ممد به یوايه ﴿فَصَبَّوهُمُ﴾ ماسیه گه وړه کان به ده هات بزیان ﴿فَصَبَّوهُمُ﴾ نا به و جزره
 تا قیسان کر دمه وه ﴿فَصَبَّوهُمُ﴾ چونکه له دهر مانی خوا دهر ده چوون و سهر پیچیدن
 ده کرد (به وه ی بلیان کرد ده چوون له روزی هه بلیان موره کانیاں جادعا و روزی یه که شه ممد ش
 هه لیان ده گره وه به ممد ش هه مانه که ی خویان شکاند) ﴿فَصَبَّوهُمُ﴾

﴿وَعَدْرًا﴾ وە سۆیە بە خوا بە راستی دروستمان کردوو. ﴿جَهَنَّمَ﴾ بۆ دورەح ﴿كَبِيرًا﴾ چو زۆرێك
 رۆزێك مە جوگە و ئادەمی ﴿يَهْمُؤُونَ لَا يَتَذَكَّرُونَ﴾ دلیان هەبە بە لام پیتی یك گەن (لە راستی)
 ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ و چاویان هەبە (هەقی) پێ نابێ ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ و گویان هەبە
 (هەقی پێ) نابێس. ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ ئەوانە وەك ئازەل (و چوار پێ) وان ﴿بِهِمْ أَصَابٌ﴾ بگەرە خراپتر
 و گومر سرن (لە ئازەل) ﴿وَأُوتُوا فِيهَا نِسْرٌ﴾ هەر ئەوانەن سێ ئاگایان ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾
 هەر بۆ خوا بە جواترێس و چاکترێس ماوە کان ﴿وَأُوتُوا فِيهَا نِسْرٌ﴾ جانیوەش بە ماوانە بانگ و هاراری لێ
 نكەن ﴿وَأُوتُوا فِيهَا نِسْرٌ﴾ وەر بێس و سرح دامەبێس بۆ ئەوانە ی ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ كەلە ماوە کانێ (خوا)
 دا گۆرەن و لادن دە گەن (دەبێكە مە ماو بۆ مە ئاگایان) ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ بەرووی تۆ لە ی ئەو ی
 دەیانگەرد لیاں دە سە بریت ﴿وَأُوتُوا فِيهَا نِسْرٌ﴾ وە ئەوانە ی كە دروستمان کردوو، كۆمە لێك هەبە
 ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ پێنمورس جەك دە گەن بە (نابێ) راست ﴿وَأُوتُوا فِيهَا نِسْرٌ﴾ و داد وەریش پێ دە گەن
 ﴿وَأُوتُوا فِيهَا نِسْرٌ﴾ وە ئەوانە ی كە بیشانە كانێ ئیمەیان بە درۆ دانا ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ وورده
 وورده (پەلە بە پەلە) برێكیان دە كەبە وە لە نیا چوون ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ بە جۆرێك كە خۆ پشپان
 بە خۆیان ماریس ﴿وَأُوتُوا فِيهَا نِسْرٌ﴾ ماو مێك موله‌ نیاں دەدم ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ بە راستی پیلانی مە رور
 پشە و بە هەبە ﴿وَأُوتُوا فِيهَا نِسْرٌ﴾ ئایا ئەوان پیرەیان بە کردووە. ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ كە هەوێ
 كەبێس موحەممەد ﷺ هەر گیر تووشی شینی مە بوو. ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ ئەو ئەمە تر سێتەرێك
 ئاشكرا بە (سۆ لێرە) ﴿وَأُوتُوا فِيهَا نِسْرٌ﴾ ئایا ئەوانە ئاروانی؟ ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ لەو مۆلكە
 گەورە و ئەوانە ی ئە ئاسمانە كان و رەوی دا هەبە ﴿وَأُوتُوا فِيهَا نِسْرٌ﴾ وە لە و شتە ی خوا ی گەورە
 دروستی کردوون ﴿وَأُوتُوا فِيهَا نِسْرٌ﴾ و ئەوانە یە برێك بۆیتە. ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ كۆتایی (زەبان) یان
 ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ جەنەج قەسە یەك لە پاش فورتان سەروا دێس ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ هەر كەس
 خوا گومر ی سكات (مە تاوانی کردووی خراپێ) ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ ئەو هیچ پێنمورس كەریكی بۆ مێه
 ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ (خوا) واریان لێ دینیت ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ لە گومر پێس و پاخی بۆولس خۆیاندا گێز
 محوون ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ (ئە ی موحەممەد ﷺ) پرسیارت لێ دە گەن ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ لە ساری رۆژی دو ی
 پەو. ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ كە ی دەیت ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ پێس رانیس ئەو ئەمە لای پەر وەردگار مە
 ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ هیچ كەس (ماتوانیت) كاتە كە ی ئاشكرا سكات ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ جگە لە پەر وەردگار
 دەیت ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ (هاتسێ بیامەت) بۆ ئاسمانە كان و رەویش گەران و قورسە
 ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ مایەت مە سەردانا (پرو نادات) لە ئاكا و دا مەیت ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ لە تۆ دە پرسی وەك
 ئەو ی كە تۆ ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ (هاتسێ) رۆژی دوا ی ئاگاداری ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ (ئە ی موحەممەد ﷺ) پێس
 پێس. ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ (هاتسێ) ئەو رۆژە ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾ ئەمە لای خوا بە ﴿يَجْعَلُونَ فِيهَا نِسْرٌ﴾
 بە لام رۆزێك لە خەلکی ما براس ﷺ

﴿قُلْ﴾ (لهی موحه‌مه‌د ۱۰۰) ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ من خاوه‌می هیچ سوودوری بیک
بسم بوقوم ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی خوا به‌وی ﴿وَوَكَّلْتُ عَلَىَّ حَبِيبٍ﴾ نه‌گه‌ر من غه‌یب و شته
مادیاره‌کام بر انبایه ﴿لَا تَسْكُرُ مِنْ فَحْرِ﴾ خیر و خوشی رورم به‌ده‌ست ده‌ینا ﴿وَمِنْ مَسْجِدِ﴾
وه‌هیچ خر به‌وریانیکم بن به‌ده‌گه‌می ﴿بَنِي إِسْرَءِیْلَ﴾ من به‌ها بر سینه‌رو مرده‌ده‌رم
﴿تَمُوتُ بِوَسْوَی﴾ سو خه‌لکانیک که ساومر ده‌ین ﴿وَمِنْ مَسْجِدِ﴾ (خوا) نه‌وراته‌یه که نیوه‌ی
دروست کرده ﴿فَإِنْ نَفْسٍ رَّجِدٍ﴾ له‌بیک که من (که ناده‌مه) ﴿وَجَعَلْنَا رَجُلًا﴾ هه‌ر له‌خوی
هاوسه‌ری به‌دی هینا ﴿يَتَخَطَّ بِهَا﴾ تاله‌لای به‌مه‌بته‌وه (نارام بگری) ﴿فَمَا تَشَاءُ﴾ جا کاتیت
(پیاره‌که) له‌گه‌ر هاوسه‌ره‌که‌ی جووت بوو (دروست بوو) ﴿حَدَّثَ حَدًّا خَفِيفًا﴾ باری سووکی
هه‌لگرت (سکی پر بوو) ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ﴾ نه‌مه‌جاله‌سه‌ر نه‌م (سک پر به) ماوه‌یه‌ک تپه‌ری ﴿فَمَا تَشَاءُ﴾
جا کاتیت (سکه‌که‌ی) قورس سوو ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ﴾ (زن و میرده‌که) هه‌ردوو له‌خوا پارانه‌وه
﴿فَمَنْ يَكْفُرْ﴾ سوید بی نه‌گه‌ر تو مدالیکي چاک و نه‌واومان بی به‌یت ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ﴾
پنگومان له‌سویداس گورارن ده‌ین ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ﴾ به‌لام کاتیت (به‌وه‌کانی ناده‌م و هه‌وا
پاش خویان) به‌روردگار مدالیکي چاکي پیدان ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ﴾ جه‌مد هاویه‌شیکیان بوقوا
دان (وه‌که نه‌وه‌ی به‌رسته‌کان ده‌یانکرد) ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ﴾ له‌وه‌ی که بیسی دابوون ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ﴾
بشکر ﴿خَوَالِدُوهْ بَه‌رر و بلندتره‌که هاویه‌شی بو دابوون ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ﴾ نایا شت بیک
ده‌که‌ن به‌هاویه‌شی خوا که ماتوان هیچ شتیت دروست بکه‌ن ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ به‌کاتیکد خوشید
دروست کراون ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ وه‌(نه‌ومت و به‌رستر اوانه) ماتوانس هیچ بارمه‌نی
به‌کیان مده‌ن ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ هه‌رو هه‌ا ماتوانس بارمه‌نی خوشیدان مده‌ن ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾
آه‌دی وه‌نه‌گه‌ر نیوه‌نه‌وان (نه‌کان) مانگ بکه‌ن بوو بی راست ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ شویتن ماکه‌ون
﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ سو نیوه‌به‌کسانه‌ج بانگیان بکه‌ن ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ یان بی ده‌سگ بی
سوودن بی ماکه‌یه‌س ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ به‌راستی نه‌واندی ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ که نیوه‌هاوارو داوایان
لی ده‌که‌ن جگه‌به‌خوا ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ نه‌وانیش جه‌مد به‌مه‌به‌کس وه‌که خوتن ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ ده‌ی
بانگ و هارایان بی بکه‌ن ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ باوه‌لامان به‌مه‌وه (ویسته‌کاتان به‌جی به‌ین)
﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ نه‌گه‌ر نیوه‌راست گون ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ نایا نه‌وانه (هیچ به‌ین
وه‌که خوتن) قچیان هه‌یه که بی ی برزن به‌پیدا ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ یان ده‌سیان هه‌یه که ده‌سی
بی بو شیتن ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ یان چاویان هه‌یه که بی ی بیس ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ دابوون
به‌ا یان گوتیان هه‌یه که بی ی بیس ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ (له‌ی موحه‌مه‌د ۱۰۰) بلی ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ بانگی
هاویه‌شه‌کانتن بکه‌ن ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ پاشان نه‌خشه‌ویلاتم بودانین ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ وموله‌تیشم مده‌ن ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾

﴿إِن تَسْعَبُونَ رِجْلَكُمْ﴾ (بیریکمه‌وه) کاتیت (له بهدر دا) هانانان بو پوره دگارتان دهورد ﴿فَأَسْتَجِبْ
 بِكُمْ﴾ حواش هات به هانانانوه ﴿أَلَمْ تُجِدْكُمْ﴾ ووتی من دهیرم بو یارمه تیان ﴿بِأَلْفِ مِائَةٍ﴾
 هه‌ره فریشته ﴿مُرِیُونَ﴾ به دوا‌ی به‌کذا (دینه خوری) ﴿وَمِنْ حَصَّةٍ لَهُ﴾ (لَشَرِّ) وه‌حوا
 شه‌وه‌ی تدها یو شادی و موزده سارد ﴿وَلِطَیْفٍ بِهِ قَوْلُهُ﴾ تادله کانتان پی‌ی فارام یگرتیت ﴿وَمِنْ
 لَقَرٍ لَهُ﴾ وه‌سهر که ویش تمها لای خواوه‌یهو بهس ﴿إِنَّ لَهُ عِزًّا جَبَّ﴾ به‌راستی خوا
 به‌ده‌سته لاتی کار به‌جی به ﴿إِن تَفْخَرْ فَمَنْ﴾ (بیریکمه‌وه) کاتی (حوا) وه‌ه‌وری به‌سهر تاندا
 هشا ﴿أَمَّا مَنْ﴾ (سوره هوی) دلپایی نیوه له لایس (به‌رومردگار) خویه‌وه ﴿وَبِأَلْفِ مِائَةٍ﴾
 کسایه‌وه در بشی به ناسمانه‌وه یو یاراندن ﴿يُفْهَرُّ﴾ نا پاکتان نکانه‌وه پی ﴿وَمِنْ حَصَّةٍ﴾
 بحر شیطی و پیسی شه‌بتان (دور دلی و گومان) له‌نیوه دور به‌حانه‌وه ﴿وَبِأَلْفِ مِائَةٍ﴾
 وه‌یه‌وه‌دی دله کتدن پته و نکات ﴿وَمِنْ حَصَّةٍ﴾ وه‌بهر (دارانی) پیکانتان دامه‌ر راو و جیگیر
 بکات ﴿إِن تَبُوءْ رَنْتَ﴾ (بسه‌وه بیر) کاتیت که به‌رومردگارت بیگای سارد ﴿إِن تَنْتَبِهْ﴾ یو
 فریشته‌کان ﴿إِن مَعَكُمْ﴾ (که به پیغمه‌سهر و باوه‌رداران) رانگه‌به‌س (خوی گه‌وره)
 له گه‌ک‌سم ﴿فَبِأَلْفِ مِائَةٍ﴾ ده‌ی دلی که صانیک قایم و دامه‌ر راو کدن که باوه‌ریان هتاوه
 ﴿بِأَلْفِ مِائَةٍ﴾ به‌رووی ترس و بیم ده‌خمه‌دلی تم که‌سانه‌ی که بی باوه‌ر یون
 ﴿وَمِنْ حَصَّةٍ﴾ جانیوه‌ش له‌سهر ووی گهر دیان بدن (واته سریان) ﴿وَمِنْ حَصَّةٍ﴾
 وه‌له‌ه‌مور سهر به‌محه‌کانیان بدن (واته له‌ه‌مور لاشه‌یان بدن له‌سهر وه‌تا خواره‌وه) ﴿إِن تَنْتَبِهْ﴾
 شه‌وه ﴿إِن تَبُوءْ رَنْتَ﴾ له‌به‌ر شه‌وه‌ی که به‌راسی شه‌وانه دزایه‌تی خواو پیغمه‌سهر که‌یان کرد
 ﴿وَمِنْ حَصَّةٍ﴾ ههر که‌سبکیش دزایه‌تی خواو پیغمه‌سهر که‌ی بکات ﴿وَمِنْ حَصَّةٍ﴾
 توبه‌ب له‌وه‌ی بنگومان توله و سرای خوار و سه‌خت و به‌تبه ﴿وَمِنْ حَصَّةٍ﴾ (خو کم و
 سرای شه‌وه) شه‌وه‌ی بیجه‌ژن ﴿وَمِنْ حَصَّةٍ﴾ وه‌به‌راستی یو بی پروایان سرای
 ناگه‌ی دوره‌خ هه‌به ﴿إِن تَبُوءْ رَنْتَ﴾ نه‌ی تم که‌سانه‌ی که پرواتان هتاوه ﴿وَمِنْ حَصَّةٍ﴾
 صغرو و خف کانت (له‌جمنگ دا) به‌روبه‌رووی رورنک له‌بی باوه‌ران یو و به‌وه ﴿وَمِنْ حَصَّةٍ﴾
 قه‌ت پشتیان تی مه‌کدن و هه‌لعه‌به‌س ﴿وَمِنْ حَصَّةٍ﴾ وه‌ههر که‌س له‌ور و زده‌دا پشتیان تی
 نکات و هه‌لیت ﴿إِن تَبُوءْ رَنْتَ﴾ مه‌گهر (مه‌به‌ستی شه‌به‌ت) بو هیش کردن نگه‌رتنه‌وه سهرین
 ﴿وَمِنْ حَصَّةٍ﴾ یان پروات مو لای کو مه‌لیکی نر (ویارمه‌یان سدات) ﴿وَمِنْ حَصَّةٍ﴾
 شه‌وه‌ی بنگومان به‌رق و خه‌شمی خواوه‌ده‌گه‌رتنه‌وه ﴿وَمِنْ حَصَّةٍ﴾ وه‌جینگای دوره‌خ ده‌به‌ت
 ﴿وَمِنْ حَصَّةٍ﴾ که جینگایه‌کی رور خراب و به‌ده

﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ ده که‌واته نشوه نم‌وانان به‌کوشت ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ به‌لکو خو نه‌وای کوشت
 ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ ده کاتی که (مشی خول و ریخت و وینه کافران) هاویشت به‌نه‌ی تو به‌نه‌ی تو
 ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ به‌لکو خوا هاویشتی (و لیدان) ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ به‌لکو خو بر واداران تاقی
 بکانه‌وه ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ له‌لایه‌ن خو به‌وه به‌تاقی کر دنه‌وه به‌کی چاک ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾
 به‌راستی خوا بیسه‌ری رانیه ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ (سمر نه‌مخامی ساو واداران و کافران) نه‌وه سور
 (که‌رووی دا) ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ به‌لکو خو بیسه‌ری خوا بیسه‌ری بی بر واداران به‌چنه‌ن ده‌کانه‌وه
 ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ نه‌گه‌ر تیره‌ی (بی‌اوهران) داوای پارمندی و سهر که‌ویش ده‌کدن ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾
 نه‌وه به‌راستی سهر که‌ویش بی هات (گانه‌ی بی ده‌کات) ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾
 نه‌گه‌ر کوتایی به‌تین (له‌دور مایه‌تی پیچه‌مه‌ریان کومای به‌ت به‌راستی) نه‌وه چاک‌تره‌ی تو
 ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو
 سهر خستی باو واداران) ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو
 بی ناگه‌به‌نن ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو
 بر واداران دایه ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو
 گویند به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو
 تیده‌گدن و ده‌یشتن ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو
 بیستمان ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو
 به‌راستی خراپ‌ری می‌ه‌مور گیان له‌به‌ران له‌لای خوا ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾
 که‌ر و لالانه‌ن (مه‌به‌ست بی بی‌اوهران) که‌ بی‌ماکه‌به‌وه و ژبر مایس ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾
 بی‌الیایه ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ چاک‌به‌ک له‌و (بی‌اوهران‌دا) هه‌به ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾
 بیستن ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ نه‌گه‌ر خوا (ه‌رمانی خوی) بی بیستابه ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾
 ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو
 بر واداران هیاوه ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو
 کاتیک که‌ بانگدن ده‌کدن بو لای نه‌و (نایسه‌ی) که‌ریند و و تان ده‌کانه‌وه ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾
 نه‌و به‌راستی (و یستی) خوا ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو
 (واته نه‌و به‌ری ده‌سته‌لانی هه‌به‌به‌سهر دلی به‌سه‌کاید) ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو
 لای نه‌و کر ده‌کرته‌وه (له‌روزی دوا بی دا) ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو
 ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو
 ده‌گرینه‌وه ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو به‌لکو خو
 به‌خته

﴿وَدَكُرُوْا﴾ بیر بکه‌وهه ﴿وَدَكُرُوْا﴾ کاتیک که نیوهه ﴿وَدَكُرُوْا﴾ کهم و لاوار کور و
 و زینر ده‌سته سورن له رهوی (مه‌ککه‌دا) ﴿وَدَكُرُوْا﴾ دهرسان ﴿وَدَكُرُوْا﴾ که‌ج‌ل‌کی
 سان فریس ویده‌ن به‌سهر تاندا ﴿وَدَكُرُوْا﴾ نه‌معا خوا به‌سای دان ﴿وَدَكُرُوْا﴾ وه به‌یار مه‌تی
 خوی به‌شیوانی کورتی ﴿وَدَكُرُوْا﴾ وه ورق و روری له‌شته پاک (رحه‌لاله) کس پی
 به‌حشیر ﴿وَدَكُرُوْا﴾ سو‌نه‌وه‌ی سو‌ناس گوراری خواس ﴿وَدَكُرُوْا﴾ نه‌ی
 نه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیناوهه ﴿وَدَكُرُوْا﴾ باپاکی مه‌کمن له‌گهل خوا و پی‌مه‌به‌ر ﴿وَدَكُرُوْا﴾
 ﴿وَدَكُرُوْا﴾ وه‌نپاکی مه‌کمن له‌سپارده‌کانی ناو خوتان ﴿وَدَكُرُوْا﴾ له‌کاتیک‌دا
 که‌نیوه‌ده‌رانس (پاکی به) ﴿وَدَكُرُوْا﴾ وه‌برانن ﴿وَدَكُرُوْا﴾ به‌راستی مان و
 مندالتن ﴿وَدَكُرُوْا﴾ هوی تانی کرده‌وه‌ی (نیومن) ﴿وَدَكُرُوْا﴾ وه‌به‌راستی لای
 خوا پاداشنی رور گه‌وره‌هه‌به‌به ﴿وَدَكُرُوْا﴾ نه‌ی ته‌و که‌سانه‌ی که‌باوه‌رتان هیناوهه
 ﴿وَدَكُرُوْا﴾ نه‌گه‌ر لپوه‌خواناس یی و خوتان پیا‌رتن ﴿وَدَكُرُوْا﴾ هوی جیا‌ک‌ره‌وه‌ی
 (پراست و به‌راستی) نان بو‌مه‌راه‌م دبیت ﴿وَدَكُرُوْا﴾ وه‌نه‌گو‌به‌کانتان ده‌بوری
 ﴿وَدَكُرُوْا﴾ لیسان خوش‌ده‌بیت ﴿وَدَكُرُوْا﴾ وه‌خوا‌خواه‌ن به‌هره‌و چا‌که‌ی رور
 گه‌وره‌به‌به ﴿وَدَكُرُوْا﴾ کاتیک نه‌وانه‌ی یی باوه‌ر بوون پیلانیان به
 دژت ده‌گیرا ﴿وَدَكُرُوْا﴾ تا‌به‌مدو کونت مکمن ﴿وَدَكُرُوْا﴾ یان شکوزن ﴿وَدَكُرُوْا﴾ یان (نه‌مه‌ککه)
 ده‌رت بکه‌ن ﴿وَدَكُرُوْا﴾ وه‌نه‌وانه‌ (به‌ره‌وام) پیلان ده‌گیرن و مرور بیل ده‌کمن ﴿وَدَكُرُوْا﴾ وه
 خواپش له‌به‌رام‌به‌ر نه‌واندا پیلان ده‌گیریت بز پور‌چهل کرده‌وه‌ی پیلان و سر و بیلده‌کانیان ﴿وَدَكُرُوْا﴾
 خیر‌آس‌گیرن ﴿وَدَكُرُوْا﴾ وه‌خوا‌چا‌ک‌تریسی پیلان گیرانه (به‌رام‌به‌ر پیلان گیران) ﴿وَدَكُرُوْا﴾
 وه‌کاتیک که‌نایه‌نه‌کانی نیمه‌یان به‌سهر‌دا ده‌خو‌یس‌نه‌وهه ﴿وَدَكُرُوْا﴾ ده‌لین بی‌شمان (واته
 گر‌نگ‌می‌به) ﴿وَدَكُرُوْا﴾ نه‌گه‌ر بمان و یستایه‌وینه‌ی نه‌و نایه‌نه‌مان ده‌ووت ﴿وَدَكُرُوْا﴾
 لا‌سجیر لا‌زین ﴿وَدَكُرُوْا﴾ نه‌مه‌هیچ‌می‌به‌جگه‌له‌نه‌سانه‌ی پشیمان ﴿وَدَكُرُوْا﴾ (بیر بکه‌ره‌وه)
 کاتیک (که‌ی باوه‌ره‌کان) ده‌یان ووت نه‌ی به‌رو‌مرد‌گار ﴿وَدَكُرُوْا﴾ وه‌نه‌گو‌به‌کانتان ده‌بوری
 نه‌م قور‌تانه‌راسته‌و له‌لایه‌ن تو‌وه‌هاتو‌وهه ﴿وَدَكُرُوْا﴾ ده‌ی به‌رو‌به‌سهر‌ماندا بی‌اریسه
 ﴿وَدَكُرُوْا﴾ له‌ناس‌مانه‌وهه ﴿وَدَكُرُوْا﴾ یان سرای سه‌ختی پسر تار‌رمان سو‌نیزه ﴿وَدَكُرُوْا﴾
 ﴿وَدَكُرُوْا﴾ وه‌به‌راستی خوا‌سرایان مادات ﴿وَدَكُرُوْا﴾ له‌کاتیک‌دا تو (نه‌ی
 مو‌حه‌مه‌ده‌به‌به) له‌با‌و‌یام‌دا دبیت ﴿وَدَكُرُوْا﴾ هه‌رو‌معا خوا‌تو‌وشی سر‌پا‌کات
 ﴿وَدَكُرُوْا﴾ له‌کاتیک‌دا نمران دا‌وای لی‌ور‌دن مکمن له‌خودا ﴿وَدَكُرُوْا﴾

[illegible]

«وَتَسُو» وهرانس «أَسْمَعُ مِنْ نَحْوِ» ينگومان هر چيه کتان لهغه بعت (دهسکوت) وگرت
 «فَأَنَّى يَكُونُ» لهوه بهراستي پتج به کي نو (دهسکوت نه) بؤ خوا «وَيَسُو» و سو پيغه بهر
 «وَيَسُو الْقَرْيَةَ» و بو حرماني (پيغه بهر) «وَيَسُو» و بؤ هتيوان «وَيَسُو» و بؤ هتيوان
 «وَيَسُو» و بو رسوارانه «وَيَسُو» نه گدر نيوه ناوړه نان هتاره به خوا «وَيَسُو»
 و به هدي نار دو مانه به خواره وه «وَيَسُو» بوسهر بهنده که مان (که مو حرم به پيغه بهر)
 «وَيَسُو» له روضي جيا کر ديه وه (واته جهنگي بهر) «وَيَسُو» له و روضي که دور
 کومل به يه که گيش (دز به يه که جهنگان) «وَيَسُو» و خو به سهر هه موو شتي کدا
 دهسه لانداره «وَيَسُو» و کاتيک نيوه لاي خواري (شيوه کهي) بربک (مهديه) دا
 بوون «وَيَسُو» و له واپش له لاي سهروي (شيوه کهي) دورتر (له مهديه) دا بوون
 «وَيَسُو» کاروانه کهش «وَيَسُو» له خوار تري نيوه بوو «وَيَسُو» و نه گدر به ليت
 به يه کتر بډايه «وَيَسُو» ينگومان حياوار دبوون «وَيَسُو» له به ليت که دا (جهنگان به ده کرد)
 «وَيَسُو» به لام «وَيَسُو» (کوي کرده تده) بو له ودي خوا کاريک به دي بهيت «وَيَسُو»
 «وَيَسُو» ههر به دي ديت «وَيَسُو» بؤ له ودي له و بچيت نو که مهدي (به لاي خوا وه)
 له و چووه «وَيَسُو» له وروي به لکه وه «وَيَسُو» و به و له ودي بزي له ودي (به لاي
 خوا وه) ده وزي له وروي به لکه وه «وَيَسُو» و به و له ودي بزي له ودي (به لاي
 «وَيَسُو» (بيري که ره وه) کاتي که خوا وه (بي برواي) الهی بيشان ده ديت «وَيَسُو»
 له خه رند، کهم بوون «وَيَسُو» خو نه گدر (خوا و ماره ي) نه وانه ي به وروي بيشان
 به ديت به «وَيَسُو» له و ينگومان دهر سار و دهنکان «وَيَسُو» و جيا واز دبوون «وَيَسُو»
 له به ياري جهنگدا «وَيَسُو» به لام خوا پاراستي «وَيَسُو» بهراستي نو (خوا) ر به
 «وَيَسُو» به له ودي له و دلا نډايه «وَيَسُو» (بيري که ره وه) کاتيک خوا نه واني
 بيشان دان «وَيَسُو» کاتي روو به وروو به و «وَيَسُو» له و چاوتان به کهم ده بيري
 «وَيَسُو» له و چاوي نه وان به کهم بيشان دا «وَيَسُو» بؤ له ودي خوا
 کاريک به دي بهيت «وَيَسُو» ههر به دي ديت «وَيَسُو» و به و له ودي بزي له ودي (به لاي
 ههر بؤ لاي خو ده گيز ترينه وه «وَيَسُو» نه ي نه وانه ي که باوه پتان هتاره «وَيَسُو»
 و نه «وَيَسُو» له جهنگدا) له گهل کومل کدا روو به وروو به و «وَيَسُو» خو گريس (هله به يه)
 «وَيَسُو» و ياني خوا و زور بکمن «وَيَسُو» بؤ له ودي به که و توو ب «وَيَسُو»

﴿قَالَ بَرِّدُوهُ﴾ و نه‌گه‌ر وستیان ﴿قَالَ عَدُوُّهُ﴾ فَيَلْبَسُ لِي نَكَمٌ ﴿يَا حَسْبَكَ اللَّهُ﴾ نه‌وه به‌راسی خوات
 به‌سه (پشت و په‌نات بیت) ﴿قَوْلُهُ يَسْكُنُ بَصْرَةَ﴾ خوانه‌و رانه‌یه که نه‌هیزی کردیست به‌یار مه‌نی
 خوی ﴿قَوْلُهُ تَزْمِينُ﴾ و نه‌سروادان ﴿وَقَالَ يَتَى قَوْلُهُ﴾ و نه‌هوگری خسته نیوان دلّه کانین
 ﴿وَقَالَ نَعْبُ﴾ نه‌گه‌ر شه‌خشیا به ﴿مِنْ قَوْلِهِ حَيْفَ﴾ هه‌رچی له‌رویدا هه‌یه ﴿وَقَالَ يَتَى قَوْلُهُ﴾
 هوگریست به‌ده‌خسته نیوان دلّه کانیا نه‌وه ﴿وَنَحْبُ مَعَهُ نَحْبُهُ﴾ به‌لام خوا هوگری خسته نیوانین
 ﴿وَقَوْلُهُ حَيْفَ﴾ به‌راستی هه‌ر نه‌و رالی کار دروسته ﴿وَقَوْلُهُ نَحْبُ﴾ نه‌ی پیغمه‌ر ﴿حَسْبُكَ﴾
 آله ﴿خَوَاتِ بِهْ﴾ و می‌کشد من تَوَمِينُ ﴿هه‌روه‌ها نه‌و مروادارانه‌ش که شویست که و یورن ﴿وَقَوْلُهُ﴾
 یانه‌نی ﴿نه‌ی پیغمه‌ر ﴿حَرْصُ تَوَمِينِ عَنِ نَحْبِ﴾ هانی مروادان بده به‌سهر جه‌نگ
 کردن (به‌گه‌ل دور ماندا) ﴿وَقَوْلُهُ مَعَهُ﴾ نه‌گه‌ر له‌نیوه‌دا بیت ﴿عَنْهُ وَصِيْلُ﴾ بیست که‌سی
 خوب اگر ﴿يَقُولُ يَتَى﴾ رال ده‌س به‌سهر دووسه‌د که‌سی (بی باوه‌ر) دا ﴿وَقَوْلُهُ مَعَهُ مَعَهُ﴾
 و نه‌گه‌ر سه‌د که‌س له‌نیوه هه‌بیت ﴿يَقُولُ نَحْبُ﴾ رال ده‌س به‌سهر هه‌ر که‌س دا ﴿وَقَوْلُهُ﴾
 سَعْدُ ﴿نه‌و نه‌ی بی باوه‌ر ﴿يَقُولُ نَحْبُ﴾ به‌هوی نه‌وی به‌راستی له‌و به‌کو به‌لیک
 باعاص ﴿وَقَوْلُهُ﴾ نینا ﴿حَيْفَ نَحْبُ عَكَ﴾ خوا هه‌رمانه‌کی سووک کرد له‌سه‌رتان ﴿وَقَوْلُهُ﴾
 یحسبه‌مقدار و هانی که لاواریشان تیدابه ﴿وَقَوْلُهُ نَحْبُ﴾ جا نه‌گه‌ر له‌نیوه بیت ﴿وَقَوْلُهُ﴾
 صَارَ ﴿سه‌د که‌سی خوب اگر ﴿يَقُولُ يَتَى﴾ رال ده‌س به‌سهر دووسه‌د که‌س (ی بی باوه‌ر)
 دا ﴿وَقَوْلُهُ مَعَهُ﴾ و نه‌گه‌ر هه‌ر که‌س له‌نیوه هه‌س ﴿يَقُولُ نَحْبُ﴾ رال ده‌س به‌سهر
 دوو هه‌ر که‌س دا ﴿وَقَوْلُهُ﴾ به‌هه‌رمانی خوا ﴿وَقَوْلُهُ مَعَهُ﴾ و خو له‌گه‌ل خوگر تیدابه
 ﴿وَقَوْلُهُ﴾ سو هیچ پیغمه‌ریک به‌واسی به ﴿وَقَوْلُهُ نَحْبُ﴾ که‌دیلی (له‌دورمان)
 هه‌بیت و رایان بگریست ﴿حَقُّ شَعْرِي دَمٌ﴾ هه‌تا کوشناری زوریان لی به‌کات رده‌سه‌لانی
 به‌چه‌سیت به‌رویدا ﴿ثَرْدُ عَرَضِ نَدْبِ﴾ نایاتیه‌و مالی دویاتان ده‌ویت (به‌وهرگر نی فیدیه)؟
 ﴿وَقَوْلُهُ نَحْبُ﴾ (له‌کانتیکدا) خوی گه‌وره (باداشتی) زوری دویان ده‌ویت (بوقیه) ﴿وَقَوْلُهُ﴾
 غریباً حکیمه و هه‌و نه‌وانا و رالی کار دروسته ﴿وَقَوْلُهُ﴾ نه‌گه‌ر یوسراو (و بریار) بیت
 ﴿وَقَوْلُهُ سَبَّ﴾ له‌لایه‌ن خواوه‌ پیش نه‌که‌و مایه (که‌حلال بوومی ده‌ستکه‌وت و هه‌بیت جه‌نگه)
 ﴿وَقَوْلُهُ نَحْبُ﴾ بیگو مان له‌هه‌ر نه‌و (فیدیه) ی که‌و هه‌رتان گرت (له‌هه‌رامه‌ر ناراد کردی دیله‌کندا)
 نووشتان ده‌وو ﴿عَدُّ عَصِيٍّ﴾ سراه‌کی گه‌وره ﴿وَقَوْلُهُ مَعَهُ﴾ که‌واته محول له‌وی که
 به‌هه‌بیت گرتن ﴿وَقَوْلُهُ﴾ حلال و پا که ﴿وَقَوْلُهُ﴾ و له‌خوا ترس ﴿وَقَوْلُهُ نَحْبُ﴾
 به‌راستی خوالی بورده‌ی میهرمانه ﴿وَقَوْلُهُ﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نهی به معصوم است ﴿فَرَحُشِي بِكَ﴾ ملی موافقی که لمزیر دستان دان ﴿مِنْ الْأَشْرَى﴾
له دلیل کس ﴿يَا بَقِيَّةَ﴾ نه گهر خوا بر ایتیت ﴿يَا فَوْزِيَّةَ﴾ له دل کائنات چاکه به ک هدیہ ﴿تَوَكَّلْ﴾
سیر ﴿يَسِّرْ﴾ دمه خشیت چاکر ﴿يَسِّرْ﴾ لهو (بدنه ای لیسان و هر گیر و) ﴿وَرَبِّكَ﴾
وہ میکن دهوریت ﴿وَمَنْ عَفَا﴾ وہ خوالی بوورده میهرمانه ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ وہ نه گهر
(نه و دیلانہ) بیانہ ویت با پاکیت له گہ لدا سکھ ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ و ہ بیگو مان بپا کس له گہ ل خود کرد
﴿مَنْ﴾ له پیش (نعمه دا) ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ خواش (توی) رال کرد به سمریاندا ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾
وہ خوا رانای دانایہ ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ بهر استی توانہ می پروایان ہینا ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ و کز چید
کرد ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ و نیکو شان ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ به مالیان ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ و بہ گیانیان ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ له ریگای
خوادا ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ وہ توانہ ای (کز چہرہ کانبان) گر تہ خویسان و کومہ کیان کردن ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾
بشیرانہ ای ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ نہوانہ بشیران و دوسنی بہ کتریس ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ وہ نہوانہ ای کہ پروایان
ہینا وہ کز چید نہ کرد وہ ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ بہ ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ ہیچ جوہر دوسایہ تہ کس
بکنہ ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ ہتا کزچ نہ کنن ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ و نہ گہر داوی یارمہ تیای لی کردن ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾
نعلتکے ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ له (پارہ گاری) ناپیں نہ وہ پیوستہ له سہرتان یارمہ تی دانیان ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ مہ گہر
له دزی گہ لیکن ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ له بیوان نیوہ و نہواندا بہیمان ہدیت (نایتیت یارمہ تیای بدہن)
﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ وہ خوا بہنایہ نہ وہی کہ ہمیکس ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ وہ نہوانہ ای کہ بی پروان
﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ ہمہدیکیان دوسنی ہمہدیکیان ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ نہوانہ ای کہ بی پروان
نہ گہر نہ و (ہستیرانی بہ) مہ کس نہ و نہواندا نہ و ہ سادو بہ خوبہ کی گہرہ بہر ہادہیت ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾
﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ وہ نہوانہ ای کہ پروایان ہینا ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ و کز چید کرد ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ و نیکو شان
له ریگہی خوادا ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ نہوانہ ای (کوچہرہ کان) یان گر تہ خویسان و کومہ کیان کردن
﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ بہر استی ہر توانن پروادارانی راستہ قیہ ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ نہوانہ بہ
لی بووردن ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ و زورہ کی چاک و بہر ح ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ وہ نہوانہ ای نہ و پیدا
پروایان ہیت ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ و کز چید کرد ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ و لہ گہل نیوہ دانیان نیکو شان ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾
سکے ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ نہوانہ لہ نیوہ ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ وہ نہوانہ ای حرمی بہ کس ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ ہمہدیکیان
(نو میرات گرتن) شایستہ ترن بہ ہمہدیکی تریان ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ لہ کتشی خوادا (لہ نوران یا لہ لوح
المحموظ) ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾ بہر استی خوا بہ معصوم و شیک رانایہ ﴿وَمَنْ يَغْفِرْ﴾

سورتي (سورة)

﴿بَرَآءَةٌ﴾ ته مه بهري بووېنكي گه وره وگرنگه ﴿مِنْ مَّوَدَّةِ بَيْنِهِ﴾ له لايمن خواو پيمه بهره كه به وه
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ سز نه وانه ي كه به پمانان له گهل به ستوون ﴿مِنْ تَشْرِيكِ﴾ له هاو بهش دانه رن ﴿
 ﴿مَيْمُونًا﴾ كه واته (نه ي بين پرواكان) له مودا بگه ريس ﴿رَحْمَةً شَرْيَ﴾ ماودي چوار مانگ
 ﴿وَتَعْمَلُونَ﴾ وه برانس بيگومان نشوه ﴿عَمَلًا مَّجِيدًا﴾ له ده ستی خوا ده رماچس ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مُجْرِي
 تَصَفِيرٍ﴾ وه بهر ستی خواو ريسو كمری سی پروا بانه ﴿وَأَنَّ﴾ همرو به نه مه را گه بند بنگه
 ﴿مِنْ تَدْوِيرِهِ﴾ له لايمن خواو پيمه بهره كه به وه ﴿وَأَنَّ﴾ يو گشت خه لكی ﴿يَوْمَ تَفُجُّ الْأَقْصَارُ﴾
 له پروزی خه جی گه وره ده ﴿وَأَنَّ تَفُجُّ تَفُجُّ﴾ به راستی خواو پيمه بهره كه ي به ريس
 له هاو بهش دانه رن كان ﴿يَوْمَ تَفُجُّ﴾ خانه گهر به شيمان ستوه ﴿وَأَنَّ تَفُجُّ﴾ نه وه چا كره بونان ﴿وَأَنَّ
 بَرَاءَةٌ﴾ وه نه گهر پشني تی پكنن ﴿وَأَغْلَوْنَا﴾ نه وه برانس بيگومان نشوه ﴿عَمَلًا مَّجِيدًا﴾ له ده ستی
 خواو ده رماچس ﴿وَأَشْرَأَ صَفُوفُهُ﴾ مزدهش بده نه وانه ي كه پروا بانه به هتاوه ﴿يَوْمَ تَفُجُّ﴾ به سر ايه كي
 دار رده رن ﴿وَأَنَّ تَفُجُّ﴾ بيجگه له وانه ي كه به پمانان له گهل به ستوون ﴿مِنْ تَشْرِيكِ﴾ به
 هاو بهش دانه رن كان ﴿وَأَنَّ تَفُجُّ﴾ پاشان هيج كه م و كور بيا لي به كودن ﴿وَأَنَّ تَفُجُّ﴾
 وه پشنيوانی هيج كه سيكيان به كودوه له دزتان ﴿وَأَنَّ تَفُجُّ﴾ نه وه بهر به پمانه كه بيا لي
 ته و او بكنن (له گه لياں دا بيه نه سهر) ﴿وَأَنَّ تَفُجُّ﴾ تا ماو دي ديارى كراويان ﴿وَأَنَّ تَفُجُّ﴾
 به راستی خواو پاريتر كارن وله خوا ترساني خوش ده ویت ﴿وَأَنَّ تَفُجُّ﴾ ته مها
 كاتيك مانگه حدرامه كان (دو القعدة، ذو الحجة، محرم، رجب) ته و او بوون ﴿وَأَنَّ تَفُجُّ﴾ نه وه
 هاو بهش دانه رن كان بكوژن ﴿وَأَنَّ تَفُجُّ﴾ له هدر شويك ده ستان كه ورس ﴿وَأَنَّ تَفُجُّ﴾ وه (به ديښ)
 بيا نگرن ﴿وَأَنَّ تَفُجُّ﴾ وه بهر گريان بكنن له هدر چوون ﴿وَأَنَّ تَفُجُّ﴾ وه بريدان دانيس به
 همرو و جينگايه كي چاو و براني دا ﴿وَأَنَّ تَفُجُّ﴾ جا نه گهر به شيمان بوو نه وه ﴿وَأَنَّ تَفُجُّ﴾ و بوژيدن
 كمر د ﴿وَأَنَّ تَفُجُّ﴾ و ره كاتيان دا ﴿وَأَنَّ تَفُجُّ﴾ نه وه بريدان نه ره لاکه و واريان لي به پشس ﴿وَأَنَّ
 اللَّهُ عَلِيمٌ رَجِيمٌ﴾ به راستی خوا لي بوورده ي ميه رمانه ﴿وَأَنَّ تَفُجُّ﴾ وه نه گهر
 كه سينك له هاو بهش دانه رن كان داواي هاوسي به سي و بهماداني لي كرديت ﴿وَأَنَّ تَفُجُّ﴾ نه وه بهماي
 بده ﴿وَأَنَّ تَفُجُّ﴾ سز نه و دي و و ته ي خواي گه وره (قورنان) بيستيت ﴿وَأَنَّ تَفُجُّ﴾
 له پاشان بيگه به به جينگاي هيمس خوي ﴿وَأَنَّ تَفُجُّ﴾ نه وه له بهر نه و به كه بيگومان نه و به
 ﴿وَأَنَّ تَفُجُّ﴾ ده سته و كو مديكن هيج نارانس ﴿

﴿كَذَٰلِكَ يَكُونُ الْمُشْرِكُ نَجَسًا﴾ چور عهد و پیمان دیت یو هاویمش داتمه کان ﴿عِذًّا لَّهُ نَجِدُ
 زُجُودًا﴾ لای خواو پیغمه سره که ی ﴿لَا تَزِرُ وَازِرَتُهُ﴾ بیتجگه له وانه ی که په پیمانان
 له که له منش ﴿عِذًّا تَسْجِدُ تَخِرَّ﴾ لای مرگوتی حیرام (که که عبده ی پسروره) ﴿فَمَا تَسْتَعِينُ
 نَجْمًا﴾ حاجه د نه وانه ریت و راست بوو له که لنان ﴿تَسْتَعِينُ نَجْمًا﴾ تیووش ریت و راست
 یی نه که لیان ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به راستی خواخو پاریزمران و حواناسنی خوش دعوت ﴿يَا
 أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ چور (په پیمان دونه سره) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ له کاتیکدا نه که رال بس به سر تاندا
 ﴿لَا تَزِرُ وَازِرَتُهُ﴾ له بهر چاو ماگرن دهر باره ی تیووش ﴿لَا تَزِرُ وَازِرَتُهُ﴾ هیچ خرما به تی و سونید
 و به بیتک ﴿تَزِرُ وَازِرَتُهُ﴾ به وونه ی دهمیان پاریزان ده که ی ﴿وَالْيَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به لام دله کانیان
 دژتاس و پریان لیان ده پیغمه ﴿وَحَافِظُهُ فَيَقُولُ﴾ نا نه وانه رو به بیان مسوره کانی خودا ده به ریس
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به لکه و نایه نه کانی خوا بیان گو پیغمه ده ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ بهر خیکس رو که کم
 ﴿فَقَدْ دُعِيَ لَكُمْ﴾ نه مجا بهر گر بیان له بریگی خو کرد ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به راستی
 رو که حراپ بوو نه و ی نه و ان ده بیان کرد ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ له بهر چاو ماگرن دهر باره ی هیچ
 بروادار پست ﴿لَا تَزِرُ وَازِرَتُهُ﴾ هیچ خرما به تی و سونیدو به لیتک ﴿وَأُوتِيتُ هَذَا سَعْدًا﴾ وه هه
 نه وانه ده ست دریزی که رن ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه مجا نه که بهر به شیمان بو و نه ده ﴿وَأُوتِيتُ هَذَا سَعْدًا﴾
 و بو یزیدان به جی هتا ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ و زه کاتیکدا ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه و به پریان نه ناپیدا
 ﴿وَأُوتِيتُ هَذَا سَعْدًا﴾ وه نیمه به لکه کان روو ده که پیغمه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ بو که لیت که دهر پریان
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به لام نه که سونیدو به پیمان که بیان هه لو شاندوه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 باش به سنی به پیمان که بیان ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ وه نه شه رو نانه بیاندا له دینه که نان ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 لکیمر ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه و به همگس له دزی پیشه وایانی بی باومر ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به راستی نه وانه
 هیچ جوړه به پیمان کبان می به ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ملکوت کومایی بیت (بهین با و دزی) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 ملکوت لویا ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نایا تیووه جمگ ناکم له که لیکد ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ که په پیمان که بیان
 هه لو شاندوه (په پمانی خود پیغمه) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ و بیری دهر کردی پیغمه سره ریت یی
 کرد ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ هه نه وانش له به که کم چار و ده دهستان کرد به جمگ له که ل تیووه دا
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ناپ لیان دهر مس ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ (له کاتیکدا) هه خوا شایسته تره که لیس تر مس
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه که ر لوه بروادار ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾

﴿لَمْ يُولَدْ لَآئِهٖ﴾ پاشان خوا خوش دميت ﴿مَنْ يَدَّ ذَلِكْ﴾ له پاش نموه ﴿عَلَىٰ مَنْ شَاءَ﴾ له هر
كه سينت كه يهوديت ﴿وَاللَّهِ عَفُوٌّ رَّحِيمٌ﴾ وه خوا لن سوردهي مېهرمانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
نه ي نهوانه ي كه پروان هيتاوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ينگومان هاوېش دانه ران پيسس ﴿فَالْيَقِينُ﴾
الفتحة ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ كه راته باړيكي مرگه وي حرام ته كه وموه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ پاش نم ساله ي
(نهو ساله ي ده تحي مه ككه كرا) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه نه گهر له مېوې ترسان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
نهوه له موه پاش خو دموله مېدنان ده كات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له چا كه و نهزل و به موه ي غزي
نه گهر ويستي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهراستي خواراناي كار دروسته ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
جهنگ بكن له گه له نهوانه ي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ كه پروا ماهيس به خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
وه به پروزي دوايي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه به حرامسي دانايي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له موه ي كه خوا
و پېنه مېره كې حراميان كړدوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه ملكه چا كه يو ناپېني راست
و دروست (نابي نېلام) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له نهوانه ي كتيبي ي به خشر او (مه به ست
پني گاور وچوله كه كانه) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هه تاج و سهرانه ددهن (به دهر له تي نېلام)
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به ده سني خويان و به ملكه چي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له كاتيكدا نهوان سهر شور و پيسو ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ چوله كه كان ووتېان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هور دېر كوري خوايه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
و گاوره كيش ووتېان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ مسيح كوري خوايه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
نهوه ووتېي نهونه به ده سي خويان ده بليس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه ووتېي نهوانه ده لېه وه
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ كه پيشتر يې پروا يوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خوا له ماويان به ريت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
چون درو ده كهن و نه هق و راستي لاده دهن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خه رفرور هېنه رانا و نه شه كانين
كردوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به پروه دگار له جياتي خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هروها
مه مسيح كوري مېره پيش (مان كړدوه به خوا) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له كاتيكدا قهرمانيان يې نه در او
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بېحكه نهوه ي كه يه خوا پېرسس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ كه هېچ
به رستراونكي راست سي به بېحكه لهنهوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ پاك و ينگه ردي مونهو (خوا) به ي
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ لهوه ي دېكته هاوېشي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾

﴿لَمَّا نَسُوا﴾ به پراسی دواختن و گوریسی (مانگه حرامه‌کان) ﴿يَبْدؤْنَ فِيكَ كُفْرًا﴾
 پرچوونه له‌بین یاهویری دا ﴿فَنُفِخَ فِي سَحَابٍ﴾ بی ماوهرانی بی گوهره‌کریت ﴿يُخْبِتُونَ اَعْدَاءَ﴾
 (دواخته‌که) سَالِيكَ حه‌لالی ده‌کهن ﴿وَيُخْفِى مُوَدَّتُهُمْ﴾ و سَالِيكَ حه‌رامی ده‌کهن ﴿ثُمَّ يَخْتَفُونَ﴾
 عِدَّةً مِّنْ خَلْفِهِ ﴿ثُمَّ يَخْتَفُونَ﴾ سَوَّاهِی پَیْشِک یی له‌گه‌ل ژماره‌ی اَمُو چوار مانگه‌ی که خوا پنداری کردون
 (حسگی تپاندا حرام کردوه) ﴿وَيُخْفِى مَوَدَّتُهُمْ﴾ سَهَر اَمَحَام نه‌وه‌ی خوا حه‌رامی کر دیور
 حه‌لالی ده‌کهن ﴿ثُمَّ يَخْتَفُونَ﴾ حِوَان کر وه بویان ﴿سَوَّاهِی﴾ کر ده‌وه ماشیریه‌کانی ﴿ثُمَّ يَخْتَفُونَ﴾
 بَهْمِی اَمُو اَمَحَام یی ﴿خَوَاشِ رِیْطُوْنِی﴾ که سانی بی باور ماکات ﴿ثُمَّ يَخْتَفُونَ﴾
 نه‌ی نه‌وامه‌ی که باوهرتان هتاوه ﴿ثُمَّ يَخْتَفُونَ﴾ ثَبُوه چینه‌ه ﴿ثُمَّ يَخْتَفُونَ﴾ کَاتِيكَ پِشَال بووتریت
 ﴿ثُمَّ يَخْتَفُونَ﴾ دهرچس (بو جهاد) له‌بری خوادا ﴿ثُمَّ يَخْتَفُونَ﴾ لَاحِز ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾
 ماجولیس (خوتان دوا ده‌هه‌ن) ﴿ثُمَّ يَخْتَفُونَ﴾ لَاحِز ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾ ثَابِت ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾
 دوب له‌بری باشه‌روز ﴿ثُمَّ يَخْتَفُونَ﴾ حُوتَانِ ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾ دهرچس (بو جهاد کردن) ﴿ثُمَّ يَخْتَفُونَ﴾
 و دهرچس (بو جهاد کردن) ﴿ثُمَّ يَخْتَفُونَ﴾ حُوتَانِ ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾ حُوتَانِ ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾
 و ناراد دهر ﴿ثُمَّ يَخْتَفُونَ﴾ حُوتَانِ ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾ حُوتَانِ ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾
 شَبَّ ﴿ثُمَّ يَخْتَفُونَ﴾ حُوتَانِ ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾ حُوتَانِ ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾
 شَبَّ ﴿ثُمَّ يَخْتَفُونَ﴾ حُوتَانِ ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾ حُوتَانِ ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾
 بینگومان خوا یارمه‌تی داوه ﴿ثُمَّ يَخْتَفُونَ﴾ حُوتَانِ ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾ حُوتَانِ ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾
 ﴿ثُمَّ يَخْتَفُونَ﴾ حُوتَانِ ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾ حُوتَانِ ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾
 به‌کر (له‌نه‌شکه‌وتی) ثور (دامون) ﴿ثُمَّ يَخْتَفُونَ﴾ حُوتَانِ ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾ حُوتَانِ ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾
 و رت ﴿ثُمَّ يَخْتَفُونَ﴾ حُوتَانِ ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾ حُوتَانِ ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾
 خو قارامی و ناسایشی بۆ مارده حواره‌وه ﴿ثُمَّ يَخْتَفُونَ﴾ حُوتَانِ ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾ حُوتَانِ ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾
 که نه‌نانه‌هیس ﴿ثُمَّ يَخْتَفُونَ﴾ حُوتَانِ ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾ حُوتَانِ ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾
 ﴿ثُمَّ يَخْتَفُونَ﴾ حُوتَانِ ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾ حُوتَانِ ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾
 بالادستی کار دروسته ﴿ثُمَّ يَخْتَفُونَ﴾ حُوتَانِ ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾ حُوتَانِ ﴿لَهُ شُوبِی حُوتَانِ﴾

﴿نَمْرُودَ﴾ یزید و دهرچس (یو جیهاد) چ سووک بن (لش مسخ و ده‌وله‌مهند و همه‌لاشمارین)
 ﴿وَنَالًا﴾ چ قورس و گران سی (نه‌خوش و هه‌ژارس) ﴿وَجَهْدًا﴾ و تیکوشن ﴿وَأَقُولُ كُنتُمْ
 وَتَسْكُنُوا﴾ به‌مال و گیانان ﴿وَنَسِيتَ آيَةَ﴾ له‌ریگه‌ی خواندا ﴿يَوْمَ خَلَقْنَاكَ﴾ نه‌ودن چاکره‌ی بوند
 ﴿إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه‌گهر نیوه‌ی براس ﴿وَتَحْكُمَ بِآيَاتِنَا﴾ نه‌گهر ده‌ست که‌دنیکی بریت
 ﴿وَسَقَرْنَا بِهَا﴾ و سه‌ه‌ریکی ناسان بویه ﴿لَا تَسْمَعُوا﴾ نه‌واشونیت ده‌گه‌وس (ده‌ده‌چووس
 له‌گه‌لشا) ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْكَلْفَ﴾ نه‌لام (بریس) ریتگی دورو دروار (ی جهنگی نه‌بووک)
 یز له‌وان باره‌جه‌نه ﴿وَسَيُخْبِرُونَ عَنْهُ﴾ وه‌یگومان (پاش گه‌رانه‌ه‌تان له‌به‌بووک) سونیه
 ده‌خووس به‌خووا ﴿وَنُصَلِّفُ﴾ نه‌گهر بمانتوانابه ﴿مُحَرِّجَتٍ مُّخَصَّصَةٍ﴾ نه‌گه‌لشان ده‌ده‌چووس
 (یو جیهاد) ﴿يُحْكِمُ اللَّهُ﴾ نه‌وانه‌ی خویان ده‌ه‌وتیس ﴿وَنُفِثَ بِهِمْ يَوْمَ تَقُومُ﴾ وه‌خوا ده‌رانی
 به‌راسنی نه‌و (دور و وانه) درورین ﴿عَدَسَةً عَدَسٌ﴾ انه‌ی موحه‌مه‌د ﴿خَوَلَّيْتُ يَوْمَئِذٍ
 بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ له‌به‌رچی موله‌تی نه‌و (دور و وانه‌ت) دا ﴿حَقَّ يَمِينُنَا﴾ هه‌تا بوت ده‌ر که‌ویت
 ﴿وَأَوْرَثْنَا مَحَدَّهُمْ﴾ نه‌وانه‌ی که‌راستیان کرد ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُهُمْ﴾ وه‌دروره‌کی بامسیت ﴿لَا يَشْعُرُونَ﴾
 (له‌ی موحه‌مه‌د) موله‌ت لی و مرماگرس (بو نه‌وه‌ی خویان دو بخه‌ن نه
 جیهاد کردن) ﴿يَوْمَ تَنْفَسُونَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌بر وایان هیناوه‌ی به‌خووا ﴿وَنُفِثَ بِهِمْ يَوْمَ تَقُومُ﴾ وه‌برووی
 دواپی ﴿وَنُفِثَ بِهِمْ يَوْمَ تَقُومُ﴾ نه‌وانه‌ی که‌بر وایان هیناوه‌ی به‌خووا ﴿وَنُفِثَ بِهِمْ يَوْمَ تَقُومُ﴾ وه‌برووی
 خوال‌گ و رایبه‌ی به‌خوا باره‌ه‌ران ﴿يَوْمَ تَقُومُ﴾ نه‌وانه‌ی که‌بر وایان هیناوه‌ی به‌خووا
 (که‌به‌ی یو جیهاد کردن) ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ﴾ نه‌وانه‌ی که‌بر وایان هیناوه‌ی به‌خووا
 دواپی ﴿وَنُفِثَ بِهِمْ يَوْمَ تَقُومُ﴾ نه‌وانه‌ی که‌بر وایان هیناوه‌ی به‌خووا
 بویه نه‌وانه‌ی که‌بر وایان هیناوه‌ی به‌خووا
 ده‌ریجن (یو جیهاد کردن) ﴿لَا تَقُولُ لَهُمْ﴾ نه‌وانه‌ی که‌بر وایان هیناوه‌ی به‌خووا
 (نه‌جه‌ک و ولاح و نه‌قی جه‌ک) ﴿وَنُفِثَ بِهِمْ يَوْمَ تَقُومُ﴾ نه‌وانه‌ی که‌بر وایان هیناوه‌ی به‌خووا
 سوو ﴿وَنُفِثَ بِهِمْ يَوْمَ تَقُومُ﴾ نه‌وانه‌ی که‌بر وایان هیناوه‌ی به‌خووا
 دایشس ﴿مَعَ تَخِيمِينَ﴾ له‌گه‌لجی ماواندا ﴿وَنُفِثَ بِهِمْ يَوْمَ تَقُومُ﴾ نه‌وانه‌ی که‌بر وایان هیناوه‌ی به‌خووا
 ﴿مَنْ دُوحَكُمْ لَأَجْلًا﴾ هیچ شتکیان یو رما ده‌کردن بی‌حکه‌له‌تیکدان و خر به‌کاری نه‌یت
 ﴿وَلَا تُصِفُكُمْ﴾ و بیوان تیوه‌یان تیکمه‌دا (به‌دور رمانی و هاتو هوت) ﴿وَنُفِثَ بِهِمْ يَوْمَ تَقُومُ﴾
 ناز و ه‌یان یو ده‌مانده‌ی ﴿وَنُفِثَ بِهِمْ يَوْمَ تَقُومُ﴾ وه‌له‌ماو نیوه‌دا خه‌ل‌کامیت هه‌ن چاک گریبان لی
 ده‌گرس ﴿وَنُفِثَ بِهِمْ يَوْمَ تَقُومُ﴾ وه‌خوا نه‌ل‌گا و رانامه‌ی مستم کاران ﴿

﴿عَلَيْكُمْ أَنْتُمْ﴾ سوئد نه‌خوا به‌راستی ده‌ستیان دابوونه‌ناژاوه (و مشیوی) ﴿مَرَّتْ﴾ له‌میر
 پیش ﴿وَقَدْ بَوَّأْتُ الْآثُورَ﴾ و جزوره‌ها به‌رمان و پیلانسان یئو (لاوار کردن) ت به‌کار هین ﴿حَقُّ جَاءَ
 الْحَقُّ﴾ مه‌تار مستی هات ﴿وَصَهْرُ ثَمْرُتٍ﴾ وه کارو به‌رمانی حواسه‌ر که‌وت ﴿وَعَمَّةٌ مِّنْ قُرُونِ﴾ که
 نه‌وان پسان ناخوش سوو ﴿وَمِنْهُمْ شِرْكٌ﴾ وه هفتدی که‌س له‌وانه ده‌لئس ﴿ثَنَاءٌ بِیْ﴾ (ته‌ی
 موحه‌مه‌د ۱۱۱) بروخه‌تم بده (ما به‌هم بو جهاد کردن) ﴿وَلَا تَقِي﴾ و تووشی گو‌ده‌و خراپه‌م
 مه‌که ﴿لَا يَنْفَعُ قَتْلُ﴾ ناگاداریس (له‌نیسته‌وه) که‌وتوو به‌ته‌س او گو‌ده‌و خر به‌وه ﴿وَلَا تَنْفَعُ حَسَنَةُ
 مَنْ جَرَحَ﴾ و ینگومان دورج ده‌وری سی باوه‌رانی داره ﴿وَلَا تَنْفَعُ حَسَنَةُ﴾
 نه‌گه‌ر به‌هره‌و چاک و سه‌ر که‌وس یته‌ر ینگات ﴿سَوَفَ﴾ باره‌محت و قه‌سار ده‌س ﴿وَلَا تَنْفَعُ
 نَفْسٌ﴾ وه نه‌گه‌ر ناره‌محتی و تیشکانت تووش بیت ﴿يَتُورُ﴾ (به‌که‌شخه‌وه) ده‌لئس ﴿قَدْ
 احْدَبَ أَمْرُ﴾ به‌راستی نیمه‌ کاری حومان کرد ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له‌مه‌و پیش ﴿لَمَّا سَوَّرَ لِقَاءَ فِرْعَوْنَ﴾
 جا پرو و ده‌د گنبرن به‌خوشه‌حالی و شادمانی به‌وه ﴿فَلَمْ يَجْعَلْ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د
 ۱۱۲) بلسن هیچمان تووش نایست ﴿لَا مَكْرَبَ﴾ جگه‌ له‌وه‌ی که‌خوا بو سبویه‌نی بومان
 ﴿فَرَمَوْا كَيْدًا﴾ خوا پشتمانی نیمه‌یه ﴿وَعَلَّی تَكْفُرُ الْيَهُودُ﴾ وه پسر واداران به‌ته‌ها پشت
 به‌خوا به‌ستن ﴿فَلَمَّا رَفَعْنَاهُ﴾ (پسان) بلی قایا جاوه‌روانی چس ده‌که‌س بو نیمه ﴿لَا تَخْذَى
 لِحُسْبَانٍ﴾ بیحگه‌له‌ به‌گیک له‌دوو شته‌رور چاکه‌ که‌(سه‌ر که‌وش یا شه‌هید بوون له‌ پندار خوند)
 ﴿وَعَلَّی يَرْفَعُ رَجُلٌ﴾ نیمه‌ش جاوه‌روانیس بو نیوه ﴿لَا تُفْسِدُ كُنُوزَهُ﴾ که‌خوا دوو چارتان بکات
 ﴿مَعَهُ يَمْنَعُ عُمَّةً﴾ به‌مسرایه‌ک له‌لایه‌ن خویه‌وه ﴿وَبَشِيرَتٌ﴾ یان به‌ده‌سنی نیمه ﴿فَتَرَفُّوا
 كَعْوَانَهُ﴾ جاوه‌روانیس بکس ﴿بِمَنْكُمْ مِّنْهُمْ﴾ ینگومان نیمه‌ له‌گه‌ل نیوه‌دا چاره‌رو نیس ﴿فَلَمْ
 يَكُنْ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ۱۱۳) بلی ﴿يُفْعَلُ مَرْوَةً﴾ مال به‌حشس به‌خوشی خوندن ﴿أَوْ كَرَفَ﴾ یان
 به‌رور و ناچاری ﴿فَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ﴾ هدر گیر لیسان و مرناگیریت ﴿بِمَنْكُمْ مِّنْهُمْ﴾ قورانیسیرت
 چونکه‌ به‌راستی نیوه‌ کومه‌لنکی له‌مسوور ده‌ر جوو بوون ﴿وَمَنْ مِّنْهُمْ﴾ وه هیچ شتیک به‌رگری
 نه‌وانه‌ی به‌کردوه ﴿فَلَمْ يَكُنْ مِّنْهُمْ﴾ که‌گیرا مکریت لی سان ﴿بِمَنْهُمْ﴾ ته‌وه‌ی که‌به‌خشس
 ﴿لَا تَنْهَ كَفَرُوا﴾ بیحگه‌ له‌وه‌ی که‌ ینگومان نه‌وانه‌سی باوه‌ر بوون ﴿بِأَنَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ به‌خوا
 و پینه‌مه‌ره‌که‌ی ﴿وَلَا يَتُوبُ كُنُوزُهُ﴾ وه نایه‌ن بو موتر کردن ﴿لَا وَهَرُ كُنُوزُ﴾ به‌ته‌مدلی
 نه‌بیت ﴿وَلَا يُعْمَلُ﴾ وه (هیچیک) مال‌حشس ﴿لَا وَهَرُ كُنُوزُهُ﴾ نیلا پسان ناخوشه
 و ناچارن ﴿

﴿لَا تَجِدُ حِمَاً مَعَهُ رَحْمَةً بِرَأْسِهِ كَيْفِيَّةَ (سَمْعًا مَعَهُ كَذَاتٍ)﴾ ﴿لَا تَجِدُ حِمَاً مَعَهُ رَحْمَةً بِرَأْسِهِ﴾ (روزی) مان و
 دارایی و مندالیان ﴿سَمْعًا مَعَهُ﴾ بنگومان خوا دهیه ویت ﴿بَعْدَهُ﴾ سر بیان مدات ﴿بَعْدَهُ﴾ تَجَوُّو
 تَجَوُّو ﴿بَعْدَهُ﴾ نه مهوری نهو (مان و مندالوه) لم زبانی دوتیا بعدا ﴿بَعْدَهُ﴾ نه مهوری گیانی
 در بچنت ﴿بَعْدَهُ﴾ له کاتیکدا که نهوان من ما ورن ﴿بَعْدَهُ﴾ وه سونند ده حق
 نه حوا ﴿بَعْدَهُ﴾ که نه راستی نهوان له توبه (له ما ورن داران) ﴿بَعْدَهُ﴾ که چی له توبه پس
 ﴿بَعْدَهُ﴾ به لکو نهوانه کومه لیکن زور نه ترس (روزیان چووه) ﴿بَعْدَهُ﴾ متخاف
 نه گهر په مایه گیان دهست که ویت ﴿بَعْدَهُ﴾ بیان نه شک و تانث ﴿بَعْدَهُ﴾ بان کون و قوشین
 و به ده قنث ﴿بَعْدَهُ﴾ پنهانی بو ده یمن و (روزی تله کس) ﴿بَعْدَهُ﴾ له کاتیکدا رور به په ده
 پاده کس (یا هیچ شتیک جله ویان ما گرت) ﴿بَعْدَهُ﴾ وه همدی که س له وانه به خبه و
 توانحت لی ده گون ﴿بَعْدَهُ﴾ له دابش کردنی خیره کاند ﴿بَعْدَهُ﴾ خو نه گهر به و خیر
 و سه ده قبیان پس بدیت ﴿بَعْدَهُ﴾ رازی ده یمن ﴿بَعْدَهُ﴾ وه نه گهر بیان نه دری لی ﴿بَعْدَهُ﴾
 یسحطون ﴿بَعْدَهُ﴾ لهو کاته نهوان تو ورو ما رازی ده یمن ﴿بَعْدَهُ﴾ وه بهر سنی له گهر نه وانه رازی
 بو وینه ﴿بَعْدَهُ﴾ بهودی خوا و پیعه مبه ره که یی ﴿بَعْدَهُ﴾ دابوون ﴿بَعْدَهُ﴾ وه بیان ووتابه
 ﴿بَعْدَهُ﴾ خوا مان به سه ﴿بَعْدَهُ﴾ له مهوری پاش خوا بیجان دهه خشیت ﴿بَعْدَهُ﴾ یسحطون
 له نهون و مهوری هانی خوی ﴿بَعْدَهُ﴾ هدر و هه پیعه مبه ره که شی (نه شمعان دهوا) ﴿بَعْدَهُ﴾
 یسحطون ﴿بَعْدَهُ﴾ به راستی نیمه به سورو به روشین نو لای خوا ﴿بَعْدَهُ﴾ به راستی (ره کات)
 دن نه بها (سو لکم کومه لانه به که خوی گه ورو ماسی کردوون) نه وایش ﴿بَعْدَهُ﴾ سو بینه وین
 ﴿بَعْدَهُ﴾ وه نو هه زاران ﴿بَعْدَهُ﴾ وه نو کربکارانک که به مبه ره وین (کوی ده که به و)
 ﴿بَعْدَهُ﴾ وه نه وانه ی دلیان دا نه هیریت (بو خوشیستی نیلام) ﴿بَعْدَهُ﴾ وه بو
 نداد کردی به مهوری کویله کان ﴿بَعْدَهُ﴾ وه نو قه زاران ﴿بَعْدَهُ﴾ وه به یسحطون ﴿بَعْدَهُ﴾
 خودا ﴿بَعْدَهُ﴾ وه به یسحطون ﴿بَعْدَهُ﴾ وه به یسحطون ﴿بَعْدَهُ﴾ وه به یسحطون ﴿بَعْدَهُ﴾
 له لایه خوروه ﴿بَعْدَهُ﴾ وه خوارانای کار دروسته ﴿بَعْدَهُ﴾ وه له واپاک نه دا
 که سنانیک هیه ﴿بَعْدَهُ﴾ که ناراری پیعه مبه ره ﴿بَعْدَهُ﴾ وه دلیس ﴿بَعْدَهُ﴾
 نه و حوش با ورو گوی گره بو هه مو وشت ﴿بَعْدَهُ﴾ توش بلی ﴿بَعْدَهُ﴾ گوی گری چا که به
 (که فارانجه) بوتان ﴿بَعْدَهُ﴾ با وری هیه به خو ﴿بَعْدَهُ﴾ و به وری به یسحطون ﴿بَعْدَهُ﴾
 هیه ﴿بَعْدَهُ﴾ و مهوری هانی به سو نه وانه ی ﴿بَعْدَهُ﴾ برویان هیناوه له توبه
 ﴿بَعْدَهُ﴾ وه نه وانه ی که ناراری پیعه مبه ره خوا ﴿بَعْدَهُ﴾ دهون ﴿بَعْدَهُ﴾
 سرایه کی نر دره ریان بو هیه ﴿بَعْدَهُ﴾

﴿يَجْعَلُونَ يَدَهُمْ لَكَ﴾ (پساکان) به‌خواسوتنتان بو ده‌خوس ﴿يَرْضَوْنَكَ﴾ بؤ شه‌وی لیبس
 وازی س ﴿وَنَدَّوْهُ﴾ وه‌خواو په‌مه‌ره‌که‌ی ﴿تَحْقُ لِرْمُوهُ﴾ شایسته‌توه‌ده‌وی که‌پاری مکه‌س
 ﴿يَنْعَمُ نَوْمِيور﴾ ته‌گه‌ر نه‌وانه‌سروادارن ﴿يَنْعَمُ﴾ نایا نه‌وانه‌دارن ﴿يَنْعَمُ﴾ من‌ناید
 الله‌رسوه‌ی بینگومان هه‌ر که‌س دزایه‌تی خواو پیعه‌مه‌ره‌که‌ی بکات ﴿ذات‌ی‌درجه‌س﴾ نه‌وه
 بینگومان (توله‌ی) نه‌و که‌سه‌ناگری دؤره‌جه ﴿حبه‌ی‌هف﴾ بو‌هه‌میشه‌یی تیابدا ده‌میشه‌وه ﴿يَنْعَمُ﴾
 آجری‌لعبه‌ی نه‌ویه‌پرسوایی وره‌یونی وره‌گموره ﴿يَنْعَمُ﴾ خود‌شقیقت ﴿دور‌ووه‌کان
 مه‌ترسی ده‌کان ﴿يَنْعَمُ﴾ عیبه‌سوره‌ی نه‌وه‌ی که‌سوره‌تیک‌ده‌رماره‌یان بی‌زینته‌خواوه‌وه ﴿يَنْعَمُ﴾
 که‌هه‌والیان له‌سه‌ریدات ﴿يَنْعَمُ﴾ به‌وه‌ی که‌له‌دلپان‌دایه ﴿يَنْعَمُ﴾ (له‌ی‌موج‌مه‌ده‌ی
 بلی گالته‌ولاقرتی بکه‌ن ﴿يَنْعَمُ﴾ محتره‌سخت‌وت ﴿يَنْعَمُ﴾ به‌راستی خوا‌ده‌رخه‌رو‌ناشکر‌اکاری
 نه‌ویه‌که‌مه‌ترسی لی‌ده‌کان ﴿يَنْعَمُ﴾ وچه‌نه‌نه‌ن ﴿يَنْعَمُ﴾ سویندی نه‌گه‌ر په‌سیاریان بی‌بکیت ﴿يَنْعَمُ﴾
 به‌راستی ده‌لیس ﴿يَنْعَمُ﴾ خوش‌رسف ﴿يَنْعَمُ﴾ دلپان‌نیمه‌هه‌ر ده‌مه‌نه‌تی و گالته‌ده‌که‌ی ﴿يَنْعَمُ﴾ بوش
 بلی ﴿يَنْعَمُ﴾ نایا به‌خواو به‌لکه‌کانی ﴿ورسوه‌ی﴾ و پیعه‌مه‌ره‌که‌ی ﴿يَنْعَمُ﴾
 نه‌وه‌گالته‌ولاقرتیان ده‌کان ﴿يَنْعَمُ﴾ به‌هانه‌مه‌نه‌وه ﴿يَنْعَمُ﴾ به‌راستی نه‌وه‌ی برو
 بو‌وبه‌وه ﴿يَنْعَمُ﴾ پاش‌برو‌هینان ﴿يَنْعَمُ﴾ نه‌گه‌ر سورین و چاوپوشی بکه‌ی ﴿يَنْعَمُ﴾
 ﴿يَنْعَمُ﴾ له‌کوم‌س و تاقمیکان (به‌هوی گه‌رانه‌وه‌تانه‌وه) ﴿يَنْعَمُ﴾ سرای‌کوم‌دل و تاقمیک‌تر
 ده‌ده‌ی ﴿يَنْعَمُ﴾ نه‌خو‌ی‌ی بینگومان نه‌وانه‌تاوانبار بوون ﴿يَنْعَمُ﴾ پیرانی
 دو‌وروو ﴿يَنْعَمُ﴾ و تیره‌تانی دو‌وروو ﴿يَنْعَمُ﴾ هه‌دیکیان پشتیو بی‌هه‌دیکیان
 ﴿يَنْعَمُ﴾ به‌رمان ده‌کان به‌خوابه ﴿يَنْعَمُ﴾ و به‌رگری ده‌کان له‌چاکه
 ﴿يَنْعَمُ﴾ و ده‌ستیان ده‌قوچ (و غیر ماکه‌ن) ﴿يَنْعَمُ﴾ خوابان له‌بیر چو‌ته‌وه ﴿يَنْعَمُ﴾
 بو‌به‌خواست نه‌بیری کردوون و واری لی‌هباون ﴿يَنْعَمُ﴾ به‌راستی دو‌وروو‌ده‌کان هه‌ر نه‌وان
 ﴿يَنْعَمُ﴾ که‌ده‌ر چوون له‌مسوور ﴿يَنْعَمُ﴾ ده‌مه‌ت‌شوعین و شوعین ﴿يَنْعَمُ﴾ خو‌به‌لینی داوه‌به‌پاور
 تیره‌ته‌دو‌وروو‌ده‌کان ﴿يَنْعَمُ﴾ و به‌ی‌باوه‌رانیس ﴿يَنْعَمُ﴾ به‌ناگری دؤره‌ج ﴿يَنْعَمُ﴾
 یه‌ی ده‌مه‌ره‌تیابدا نه‌هه‌میشه‌یی ﴿يَنْعَمُ﴾ ناگری دؤره‌جیان به‌سه‌ی ﴿يَنْعَمُ﴾ و خوا
 به‌فرینی لی‌کردوون ﴿يَنْعَمُ﴾ و سرای هه‌میشه‌ییان بو‌هه‌یه ﴿يَنْعَمُ﴾

﴿اَسْمِعْ يَنْهَ﴾ (نهی موحه محمد ﷺ) داوای لیور دوسان سو مکست ﴿اَلَا تَسْمَعُ يَنْهَ﴾ سان داوای
 لیور دویان یو نه که بیت (یه کسانه) ﴿اَسْمِعْ يَنْهَ﴾ نه گهر داوای لیور دویان یو که بیت ﴿سَمِعَ يَنْهَ﴾
 حفتا حدر ﴿سَمِعَ يَنْهَ﴾ نه وه خواهر گیز لیان باوریت ﴿يَا﴾ نه وهش ﴿يَا يَنْهَ حَمْدُ﴾
 به هزی نه وه به ینگومان نه وانه یی باور بوون ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ به خواو پیغمبره که یی ﴿وَاللهُ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ وه خواو یسموویسی خه لکانی هر چو له نایین ناکات ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ مِنْ
 الْهَٰٓئِلِ﴾ دوا که وش له جهاد کردن و (له مدهسه دا ماور و نه وه) دل خوش بوون ﴿وَالْمَعْدَنُ مِنْهَا رُسُو
 اَللهُ﴾ به دانیشتن و به جیمان له پیغمبره یی خوا (له جهنگی نه بووک دا) ﴿اَلَمْ يَكُنْ اَنْ يُّخَيِّدْ﴾ وه پتین
 ماخوش بوو که جهاد بکهن و تیکوشن ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ به مال و گیانیان ﴿يَا سَمِعَ يَنْهَ﴾ به یی
 خواو ﴿وَفَاو﴾ (نه نیمه دارانیان) ده ووت ﴿اَسْمِعْ يَنْهَ﴾ له م (وهره) گهر مایه دا دهر به چن بو
 جهاد ﴿يَا﴾ (نهی موحه محمد ﷺ) بلی ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ مِنْ الْهَٰٓئِلِ﴾ تا گری دوره خ روز گهرم تره (له م
 گهر مایه) ﴿اَلَمْ يَكُنْ اَنْ يُّخَيِّدْ﴾ نه گهر نه وانه تی بگهن و برانن ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ مِنْ الْهَٰٓئِلِ﴾ ده یی پاکه م یی
 بکهن ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ مِنْ الْهَٰٓئِلِ﴾ و روز بگری (حده سده سده یی بکهن) (نه و سرایه) توله و پاداشتی نه و
 کرده وانه به که ده یان کرد ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ مِنْ الْهَٰٓئِلِ﴾ نه و مسانه گهر خواو یی گهر اندوهه (نهی موحه محمد
 ﷺ) له ته بووک ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ بولای کومه لیت له و به چن ماوانه ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ مِنْ الْهَٰٓئِلِ﴾ و دویان
 لی کردیت سو دهر چوون (سو عه رایه کی تر) ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ توش بلی ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ دهر گیر یتوه
 له گهل مده دهر باچن بو جهاد ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ مِنْ الْهَٰٓئِلِ﴾ و دهر گیر یتوه له گهل مده دهر باچن بکهن له گهل
 هیچ دور مینکد ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ مِنْ الْهَٰٓئِلِ﴾ چونکه ینگومان نیوه واری بوون ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ مِنْ الْهَٰٓئِلِ﴾ به دانیشتن
 له به که م جباردا ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ مِنْ الْهَٰٓئِلِ﴾ که واته هره دانیشتن له گهل به چن ماوانه ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ مِنْ الْهَٰٓئِلِ﴾
 وه (نهی موحه محمد ﷺ) تو بویر مده که ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ مِنْ الْهَٰٓئِلِ﴾ نه سهر هیچ که م له وانه که مرد ﴿يَا﴾
 هدا هه تابه ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ مِنْ الْهَٰٓئِلِ﴾ وه رانه وسته له سهر گوره که یی ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ بگومان نه وانه یی باور
 بوون ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ به خواو و پیغمبره که یی ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ مِنْ الْهَٰٓئِلِ﴾ و مردن ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ مِنْ الْهَٰٓئِلِ﴾ له کاتیکدا نه و به
 سهرده وام سوورشکیس سوون ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ مِنْ الْهَٰٓئِلِ﴾ وه (نهی موحه محمد ﷺ) باسهرت سوور به بیت
 ﴿اَلَمْ يَكُنْ اَنْ يُّخَيِّدْ﴾ مال و مدهالی رورمان ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ به راستی خواو ده به ویت ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾
 نه و (مال و مدهالی) سرایان مدهات ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ له دویادا ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ مِنْ الْهَٰٓئِلِ﴾ وه گیانیان دهر به بیت
 ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ مِنْ الْهَٰٓئِلِ﴾ له کاتیکدا نه وانه یی باور یی ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ مِنْ الْهَٰٓئِلِ﴾ و دهر کاتیکد سوور هتیک سیر دریته
 خواو وه ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾ به مده یی که باور به خواو یی ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ مِنْ الْهَٰٓئِلِ﴾ و جهاد و تیکوشن بکهن
 له گهل پیغمبره که یی ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ مِنْ الْهَٰٓئِلِ﴾ موله تیت لی و مرده گرن ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ مِنْ الْهَٰٓئِلِ﴾ نه وانه یی که خواو
 ده سولات و سامان ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ مِنْ الْهَٰٓئِلِ﴾ و ده لیس لیان گهر یی و وارمان لی بیته ﴿وَالْجَنَّةُ خَيْرٌ مِنْ الْهَٰٓئِلِ﴾
 یا له گهل دانیشتن و کاند یی (و مال و مدهات و به ککه مده) ﴿يَا يَنْهَ وَرُسُو﴾

﴿رَضُوا بِأَن يَخْرُجُوا مَغْتُوبِينَ﴾ راری سوور سه‌وه‌ی که له‌گه‌ل نه‌جی هیلر اوین داسی (و هک تافره‌ت و مسدا ل و په‌ککه‌وته‌کانان) ﴿وَصَحَّحْنَا قُتُوبَهُمْ﴾ وه سوور سراوه به‌سهر دلیاندا ﴿لَهُمْ لَا يَغْفِرُ ت﴾ بویه له‌وان هیچ تیاگه‌ن و نازاتن ﴿لَا يَجْعَلُ اللَّهُ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾ به‌لام پیعه‌سهر ﴿وَلَا يَرْحَمُ اللَّهُ الْمُكْفِرِينَ﴾ و نه‌وانه‌ی که بر و یان هیاده له‌گه‌لیدا ﴿جَهَنَّمَ أَكْبَرُ﴾ تیکوشن به‌مال و گیانیان ﴿وَلَا يَنْفَعُ الْإِنْسَانَ شَيْءٌ﴾ هموو خیر و خوشی هه‌ر نو‌توانه ﴿وَلَا يَنْفَعُ الْإِنْسَانَ شَيْءٌ﴾ وه هه‌ر له‌وه سه‌ر خرر ﴿لَا يَنْفَعُ الْإِنْسَانَ شَيْءٌ﴾ خوا به‌هشتانیکی بۆ ناماده کردوون ﴿حَرِيفٌ مِّنْ عَرَبٍ لَّانْهَرُ﴾ که بر ووباره کان دین و ده‌چن به‌زیراندا ﴿حَبِيبٌ مِّنْهُمْ﴾ به‌هه‌میشه‌یی تیا ده‌مینه‌وه ﴿ذِي قُرْبَىٰ مِّنْهُمْ﴾ له‌وه به سه‌ر که ونی روز گه‌وره ﴿وَبِهِ خُفْيَةٌ مِّنْ الْأَعْيُنِ﴾ بیانو گران له‌هه‌ر به ده‌شته‌کیه‌کان هاتس (بو لای پیعه‌سهر) ﴿لَا يَجْعَلُ اللَّهُ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾ سو نه‌وه‌ی ریگه‌یان پی بدرنت (نپرون بو جهاد) ﴿وَقَعْدَ اللَّهِ﴾ وه دیشش نه‌وانه‌ی ﴿لَا يَجْعَلُ اللَّهُ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾ که درو یان کرد له‌گه‌ل خوا و پیعه‌سهر که‌ی ﴿لَا يَجْعَلُ اللَّهُ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾ بیگوسان نه‌وانه‌یان که سی بر و اوون له‌داهاتودا دوو چاریان ده‌یت ﴿عَدُوًّا لَّيْسَ لَهُ مَخْرُجٌ﴾ سرایه‌کی سه‌ختی ناراد هه‌ر ﴿لَا يَجْعَلُ اللَّهُ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾ (گوناهیت) له‌سهر پی هیر و په‌ککه‌وته و نه‌خوشه‌کان نی به ﴿وَلَا يَجْعَلُ اللَّهُ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾ له‌وانه‌ش که هیچیان نی به‌هه‌رجی بکه‌ن (بۆ پیروستی جهاد) هیچ گوماهیکیان له‌سهر پی به (که به‌روشنوون بو جهاد) ﴿لَا يَجْعَلُ اللَّهُ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾ کانیث که دلسور و راست یی بۆ خوا و پیعه‌سهر که‌ی ﴿لَا يَجْعَلُ اللَّهُ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾ هیچ ریگه‌یه‌ک پی به‌بو (تاوانبار کردنی) له‌و چاکه‌کارانه ﴿لَا يَجْعَلُ اللَّهُ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾ وه خوا لینه‌وش سووی میهره‌بان ﴿لَا يَجْعَلُ اللَّهُ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾ وه تاوان له‌سهر نه‌و که‌سانه‌ش پی به ﴿لَا يَجْعَلُ اللَّهُ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾ که هانه‌لات (نه‌ی موحه‌مه‌د) بو نه‌وه‌ی (وولاخیان بودایی که‌یت و) سواریان که‌یت ﴿لَا يَجْعَلُ اللَّهُ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾ ووت وولاخم ده‌ست ماکه‌ویت سوارانان بکه‌م (بو جهاد کردن) ﴿لَا يَجْعَلُ اللَّهُ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾ له‌و نیش گه‌رانه‌وه ﴿لَا يَجْعَلُ اللَّهُ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾ له‌کاتیکیدا چاوریان در میسکی درشت ﴿لَا يَجْعَلُ اللَّهُ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾ له‌داح و خه‌ده‌ندا که هیچیان نه‌بو و خمرچی بکه‌ن (بو پینداوینی جهاد) ﴿لَا يَجْعَلُ اللَّهُ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾ به‌ها رنگه (سو تاوانبار کردن) ﴿لَا يَجْعَلُ اللَّهُ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾ له‌سهر نه‌وانه‌به ﴿لَا يَجْعَلُ اللَّهُ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾ داری موله‌تت لسی ده‌که‌ن له‌کاتیکیدا ده‌وله‌به‌دیشش (و توانای دریشش بۆ جهاد دین هه‌یه) ﴿رَضُوا بِأَن يَخْرُجُوا مَغْتُوبِينَ﴾ به‌وه‌ی که له‌گه‌ل نه‌جی ماوه‌کاندا یی (له جهاد و هک تافره‌ت و مسدا ل و به‌خوش) ﴿وَصَحَّحْنَا قُتُوبَهُمْ﴾ وه خوا موری ماوه به‌سهر دلیاندا ﴿لَهُمْ لَا يَغْفِرُ ت﴾ به‌هه‌وه‌ه هیچ نازاتن ﴿

﴿وَأَسْقُوا شَعْبَهُمْ﴾ و به پیشکوتووه به که مه کان (نهوانه‌ی نه سهرماناوه ماوه‌ریا هینا) ﴿مِنْ
 أَنْهَجِيَّتِ وَأَنْهَجِيَّتِ﴾ له کؤچمران و یاریده‌ده‌ران ﴿وَأَنْهَجِيَّتِ بِخَيْرٍ﴾ نهوانه‌ش دور به
 چاکسی به بره‌ری نهوانیان کردووه و شویان که وتوون ﴿مِنْ أَنْهَجِيَّتِ﴾ خوابیان واریه
 ﴿وَرَصُوعَهُ﴾ نهوانیش له حوا واریس ﴿وَأَنْهَجِيَّتِ خَيْرٍ﴾ وه (خوا) به هشتاتیکی مؤ نامه
 کردوور ﴿خَيْرِي خَيْرٍ أَنْهَجِيَّتِ﴾ که پروواره کان دیس و ده‌چی به زیرباندای ﴿خَيْرِيَّتِ يَهْدِيَّ﴾
 نییاد ده‌یه‌وه به هه‌یه‌یه‌ی و سن برانه‌وه ﴿وَأَنْهَجِيَّتِ تَقِيَّتِ﴾ نه‌ویه که پیشی به نامان‌چی
 گه‌وره ﴿وَمِنْ خَيْرِيَّتِ خَيْرٍ﴾ و لهو عه‌ربه ده‌شته کیانه‌ی که له ده‌ورو به‌رتن
 دان ﴿مِنْهَجِيَّتِ﴾ مایا کانیک همن ﴿وَمِنْ قَرْنِهِ﴾ همدینک له خه‌لکی مه‌یه‌ش ﴿مِنْهَجِيَّتِ﴾
 نییادی له سهر مایاکی راها‌توور و خویان بو ترخان کردووه ﴿وَأَنْهَجِيَّتِ عَنْهَجِيَّتِ﴾ تو (له‌ی
 موحه‌مه‌ده) مایا‌سامیت نیمه چاک ده‌یا‌سامیس ﴿سَمْعُهُمْ فَرِيَّتِ﴾ له ثایت‌ده‌دا دووچار سزایان
 ده‌ده‌ین ﴿وَمِنْهَجِيَّتِ﴾ دواتریش ده‌گه‌ری‌نه‌وه بو ساو سزایه‌کی گه‌وره (دوره‌ی)
 ﴿وَمِنْهَجِيَّتِ﴾ وه که سامیتکی تر همن دانیان ماوه به گو‌به‌ه کانپیدا ﴿مِنْهَجِيَّتِ﴾
 صبحه‌ی کرده‌وه‌ی چاکیان تیکه‌ل کردووه ﴿وَمِنْهَجِيَّتِ﴾ له گه‌ل کرده‌وه‌ی تری خرپدا
 ﴿وَمِنْهَجِيَّتِ﴾ نو‌مید وایه خواتونه‌یان لی و مرگ‌ریست ﴿وَمِنْهَجِيَّتِ﴾ به‌راستی خو لی
 پورده‌ی میهره‌مانه ﴿وَمِنْهَجِيَّتِ﴾ وه که سامیتکی تر همن دانیان ماوه به گو‌به‌ه کانپیدا ﴿مِنْهَجِيَّتِ﴾
 نا به‌هویه‌وه پاکیان بکه‌یت‌وه (له گو‌به‌ه و ناوان) ﴿وَمِنْهَجِيَّتِ﴾ و (دلیان) بوخت و خاویس ده‌که‌یت
 به و مان به‌خشینه ﴿وَمِنْهَجِيَّتِ﴾ و دوعا و برای خیریان موبکه ﴿وَمِنْهَجِيَّتِ﴾ به‌راستی دوعای
 نیل لاراسی و دل خوشی به سونه‌وان ﴿وَمِنْهَجِيَّتِ﴾ وه خوابی‌سری رنایه ﴿وَمِنْهَجِيَّتِ﴾
 نایا به‌پان زاتیوه ﴿وَمِنْهَجِيَّتِ﴾ وه که سامیتکی تر همن دانیان ماوه به گو‌به‌ه کانپیدا ﴿مِنْهَجِيَّتِ﴾
 به‌ده‌کانسی و رده‌گریت ﴿وَمِنْهَجِيَّتِ﴾ وه همن نه‌و حیر و به‌خشینه‌کان و رده‌گریت ﴿وَمِنْهَجِيَّتِ﴾
 ﴿وَمِنْهَجِيَّتِ﴾ وه به‌راستی همن خوابی و مرگ‌ری ته‌ویه به و میهره‌مانه (له گه‌ل به‌ده‌کانپیدا)
 ﴿وَمِنْهَجِيَّتِ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌ده) مایا‌سامیتکی تر همن دانیان ماوه به گو‌به‌ه کانپیدا ﴿مِنْهَجِيَّتِ﴾
 و سزایان و سزایان ﴿وَمِنْهَجِيَّتِ﴾ جاییگومان خوا و پی‌مه‌مه‌ده‌کدی و پرواداران کرده‌وه‌کانت ده‌یس ﴿وَمِنْهَجِيَّتِ﴾
 له باشند ده‌گه‌ری‌نه‌وه ﴿وَمِنْهَجِيَّتِ﴾ بولای (خوای) رانا به همن و نه‌نی و ناشکراکان
 ﴿وَمِنْهَجِيَّتِ﴾ تمجی‌هه‌والمان ده‌داتی به‌هه‌رجی که تیوه له دویب‌ده‌تان کرد ﴿وَمِنْهَجِيَّتِ﴾
 و بریاری خو ﴿وَمِنْهَجِيَّتِ﴾ یان سزایان ده‌دات ﴿وَمِنْهَجِيَّتِ﴾ یان به‌شیمانیان لی و رده‌گریت
 ﴿وَمِنْهَجِيَّتِ﴾ وه خوارانای کار درومنه ﴿وَمِنْهَجِيَّتِ﴾

﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ و ه (له ما پياگان) نه واسه ي مرگه وتيکيان دروست کړد ﴿بِئْسَ مَا يَرْثِي﴾
 گه پدس (نه مو سلمان) ﴿وَحُكُّهُ﴾ و خوانداسي ﴿يَرْثِيهِ بَيْنَ قَوْمَيْنِ﴾ و جدوازي خسته
 نيوان نيماندان ﴿وَرِثَتَهُ يَزِي﴾ و مو چاو ورواني کړدسي کسانې ﴿لَا يَنْفَعُ الْتَوْبَةَ﴾ که
 دزيه تي خو و پيمه ميره که بيان کړدوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له مو و پيش ﴿وَلَا تَحْسَبُوا﴾
 بنگومان (له مو ورو روانه) سويد ده خون (دلش) تمها چا که مان و ستروه ﴿وَلَا تَحْسَبُوا﴾ نه لام
 خوا شايه تي ددهات ﴿وَلَا تَحْسَبُوا﴾ که به راسمي نه وانه دروس ﴿لَا تَحْسَبُوا﴾ هر گير
 مويزي تيدبه که ي رده ي مو حده مده ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ شايه تيره که مويزي تيدا که يث ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 بياهي نه قوا و له خوا ترسان دمه ررايت ﴿مَنْ أُوذِيَ﴾ له په که م ورو ووه (په که م ورو هانت
 مؤ شاري مده به) ﴿حَقُّ الْوَعْدِ﴾ شايه تيره که مويزي تيدا که يث ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 پيا وانيکي تيدا به بيان خوشه ﴿وَلَا تَحْسَبُوا﴾ که حويان خاويس و پاک بکه موه (به رنگ و زاري
 سدرده مي به فامي) ﴿وَلَا تَحْسَبُوا﴾ خوابش نه وانه ي خوش دويت که ده پانه و يث خلقان
 پاک بکه موه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جا نايه که سيک ساغي مرگه و ته که ي دمه رراند يث
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له مو ورو و پيش ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به ددهست هياني به راسمي خوا چا کثره
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ پان که سيک بياهي مرگه و ته که ي دمه رراند يث ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 له مو ورو و زاري که مده لانيکي قشعل و ورو و خلك ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جا به خوياره ورو و خيکه ورو
 ناگري دوزه موه ﴿وَلَا تَحْسَبُوا﴾ و ه خوا ترسوي که ساني سته مکار ناکات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به رده و ام نه و دروست کړ او پان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که دروستيان کړد ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 هوي سي نارامي و گومانه له دلېدا (وانه هر گير له دليان دما چيت) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 مه گهر دليان پارچه پارچه بکريت (و برون) ﴿وَلَا تَحْسَبُوا﴾ و ه خوا راناي کار دروسته ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راسمي خوا کړيو مده تي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له با ورو دارن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ گيد
 و ماليان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به و ه ي که به هشتان ددهاتي له بري تيدا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 برو اهانان (ده چمگن له ربي خوا دا) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه محال (پان ما وروان) ده کوز و (خوشيد)
 ده کوز ريس (شهيد ده ي) ﴿وَلَا تَحْسَبُوا﴾ نه به لانيکي راسته (و خوا مرياري ووه) له مو ورو و
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له مو ورو و رات و تحيل و قورناند ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جا کي به
 به لپس و په يمانی خوي و ه افان تيره ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و ه خوا ي گه ووه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که واته
 مژه به خشن و شادمان ين به و فرو شته تان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که مامه له تان پيوه کړد ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 کثيرون (به راستي) هر که ميه گه بشي به نامانحي روز گوره ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾

﴿تَتَّبِعُونَ﴾ (موجاهیدن بی‌نگای حوا. نه‌مانه سیه‌تیانه) توبه‌کاران ﴿تَقْبَلُونَ﴾ حوبه‌رمش
 ﴿تَخْلِفُونَ تَسْخِرُونَ﴾ سویاگورار وگمشارن (کوچمرون له‌پتار حوادا) ﴿تَرْجِعُونَ
 تَسْجِدُونَ﴾ گربوش و سوزده‌مرون (مویژ خویش) ﴿تَذَرُونَ تَتَّقُونَ﴾ مرم‌ن دهرن نه‌چاکه
 و ﴿رَأَتْ هَوْتَ عِيْ تَحْكُمُ﴾ به‌رگری که‌رن له‌خوابه ﴿وَتَخْلِفُونَ يَخْذُونَ﴾ پاریرهران یو
 سوره‌کسی خودا ﴿رَبِّ تَتَّوْمِلُونَ﴾ چا (ندی موحه‌مه‌د یی) موزده‌بده به‌و باورده‌رنه‌ی (ندی
 سبعانه‌یان نیدایه) ﴿وَمَكَرَ تَسْخِرُونَ تَتَّقُونَ﴾ به‌واوشایسته‌نی به‌نو پیعه‌مه‌ر و باوردارن
 ﴿وَالْشَّعْبُ تَتَّوْمِلُونَ﴾ که‌ داوای لیورنن بکه‌ن بو هاوبه‌ش دانه‌ران ﴿وَلَوْ تَكُونُ
 تَرُونَ﴾ به‌خرمی بریکشیاں بر ﴿مُرَاحِمُونَ تَتَّقُونَ﴾ له‌پاش نه‌وی که‌ بویان دهرکه‌وتوره
 ﴿وَالْهَرَجُ تَحْبُ تَحْبُ تَحْبُ﴾ که‌ بیگومان نه‌و (هاوبه‌ش دانه‌ران) هاو‌ل وینیری دوره‌ش ﴿وَتَرُونَ
 تَتَّقُونَ تَتَّقُونَ تَتَّقُونَ﴾ وه‌ داوای لی خوش بوونی نیراهیم بو ماوکی ﴿وَلَا تَتَّقُونَ﴾ نه‌ها
 له‌به‌رواده و به‌لیتیت بوو ﴿وَتَتَّقُونَ﴾ که‌ به‌باوکی دابو (که‌ داوای لی بورنی بو بکات) ﴿وَتَتَّقُونَ
 تَتَّقُونَ﴾ چا کاتیک بوی پروون برویه‌وه ﴿وَتَتَّقُونَ﴾ که‌ بیگومان باوکی دوزمی خویه ﴿وَتَتَّقُونَ
 تَتَّقُونَ﴾ خوی لی به‌ری کرد ﴿وَتَتَّقُونَ﴾ به‌راستی نیراهیم زور له‌خواترس و له‌سه‌ر
 خو بوو ﴿وَتَتَّقُونَ﴾ وه‌ خودا هیچ گهل و موریت گومرا نکات ﴿وَتَتَّقُونَ
 تَتَّقُونَ﴾ دواي نه‌وی رینمودی کردوون ﴿وَتَتَّقُونَ﴾ هتا بویان پروون به‌کاته‌وه
 نه‌وی پیوسته‌ خوبانی لی پاربرن ﴿وَتَتَّقُونَ﴾ بیگومان خوارانا و ناگادرد به‌ه‌مور
 شتیت ﴿وَتَتَّقُونَ﴾ بیگومان همر یو خوابه‌ بادشایه‌نی و مولکی همور
 ناسمانه‌کان و ره‌وی ﴿وَتَتَّقُونَ﴾ (خوا) دوزیت و هشریتیت ﴿وَتَتَّقُونَ﴾
 وه‌ بیحکه‌ له‌خو بو نیوه‌ به‌ ﴿وَتَتَّقُونَ﴾ هیچ دوست و فریادرس و یارمندی دهریت ﴿وَتَتَّقُونَ
 ﴿وَتَتَّقُونَ﴾ بیگومان خوا نه‌وبی وهرگرت له‌ پیعه‌مه‌ر یی ﴿وَتَتَّقُونَ﴾ و لا‌نصار
 کین ﴿وَتَتَّقُونَ﴾ و له‌و کوچهر و یاری دمه‌رانه‌ی ﴿وَتَتَّقُونَ﴾ که‌ شونی (پیعه‌مه‌ر یی) که‌وش
 له‌کاتی سه‌ختی و مارمه‌نیدا (مه‌به‌ست پنی جه‌گی ته‌بوکه) ﴿وَتَتَّقُونَ﴾ و لا‌نصار
 پاش نه‌وی مریک بوو دلی کوزه‌لکان له‌ه‌ق لابذات ﴿وَتَتَّقُونَ﴾ پاشان خوا نه‌وبی لی
 وهرگرتن ﴿وَتَتَّقُونَ﴾ به‌راستی خواله‌گه‌لیان ﴿وَتَتَّقُونَ﴾ تلسور و میهرمانه ﴿وَتَتَّقُونَ﴾

﴿بِیِّنَاتٍ لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که نیمانسان هیناوه ﴿مَبِیِّنَاتٍ لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ بجهنگن له‌مزی نه‌وانه‌ی
 ﴿بِیِّنَاتٍ﴾ که بر یکی لیثانه‌وه ﴿مَبِیِّنَاتٍ﴾ له‌بن بر وایان ﴿وَبِیِّنَاتٍ لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ وه‌با بن باوه‌رب
 له‌نیوه‌دانید و بیژ بیس ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ یگومان خودا ﴿مَبِیِّنَاتٍ﴾ له‌گه‌ب پاریر کار
 و له‌حواتر ساندایه ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ وه‌کانتک سور هیک (له‌قورنی) نیز در رسته خواره‌وه
 ﴿مَبِیِّنَاتٍ﴾ (دور پروه‌کان) هی وایان هه‌یه‌ده‌لیت ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ کام له‌نیوه
 باوه‌ری بهم (سوره‌ته) زیادی کرد ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ جانه‌وانه‌ی که باوه‌ربان هیناوه ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾
 ﴿مَبِیِّنَاتٍ﴾ نه‌مه‌لیمانیان زیاد ده‌کات (و به‌هیزتر ده‌لیت) ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ وه‌له‌ران مزده به‌خشن
 و خوش حالی ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ له‌بیو دلیانده‌خوشی (و باهاکی) هه‌یه
 (وه‌ک دور پروه‌کان) ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ نه‌وه‌سوره‌ته که بزیان زیاد ده‌کات ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ مه‌ره‌ای بیسی
 و باهاکی خویان بیسی و باهاکی تر ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ نه‌وه‌باهاکانه‌ده‌مرن ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ له‌کانتیکدا که
 بن بر وایان ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ نابانه‌وانه‌مارانی و نایس ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ یگومان له‌وان تانی ده‌کرینه‌وه
 ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ له‌مه‌موو سالیکندا ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ جاربت یان دوو جار ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ پاشان
 نه‌وان ماگه‌پینه‌وه و نویه‌ماگه‌ن ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾
 وه‌کانتک سور هیکت بیر در رسته خواره‌وه ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾
 ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾
 ده‌گه‌پینه‌وه ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ خوا دلیانی ویرانی ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾
 چونکه به‌پاشانی نه‌وانه‌کومه‌لیکن هیچ نی ماگه‌ن ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾
 بؤن هانوره ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾
 ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾
 ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾
 پروریان ویرانی ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾
 ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ که هیچ به‌رستر او یکی راست می به‌جگه‌له‌نه‌وه ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾
 ﴿وَبِیِّنَاتٍ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾ ویرانی ﴿لِّیَوْمِ الْمَوْءِدِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خورای به‌خشنده‌ی میهریان

﴿ار﴾ به (نه‌لیف، لام، و او) ده‌خوسر شمه‌و خواران‌آثره به‌مانا که‌ی بورانیاری ریائر سه‌بری سدره‌نای
سوره‌نی (الفراء) بکه ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ نه‌مه نایه‌نه‌کانی ﴿يَكْسِبُ ثُلُكًا﴾ قورنایی نه‌گورای پر‌حیکمه‌نه
﴿قَدْ يَسَّ﴾ نایا به‌لای جه‌لکمه‌و سه‌یره ﴿وَج﴾ که‌ نیمه بیگامان کردوه ﴿وَلَّيْ جِبْ مَسْ﴾
بو پیریک له‌خزین ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ (پیمان و ووه) که‌نانه‌می ترسینه ﴿وَجِبْ مَسْ﴾ وه‌موزده
سده به‌رانه‌ی باوه‌ریان هینه‌و ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ که‌ بیگومان بویان هه‌یه ﴿وَجِبْ مَسْ﴾ پله و پایه‌ی به‌رر ﴿وَجِبْ مَسْ﴾
رایه‌ی لای به‌روورد گریان ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ به‌لام بی باوه‌ریان ووتیان ﴿وَجِبْ مَسْ﴾ بیگومان
نهم (پیدوه) جادو و باریکتی ناشکرابه ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ به‌راستی به‌روورد گاری نیوه‌وه و راته‌به
﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ که‌ هه‌موو ناسمانه‌کان و رده‌ی دروست کردوه ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ له‌شه‌ش روزدا
﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ پاشان به‌روویه‌وه سه‌ر عه‌رش و غه‌راری گرت (باوه‌ریان پیه‌نی به‌لام جه‌یه‌بیکه‌ی
نارانه‌ن) ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ (حوا) هه‌موو کار و باره‌کان هه‌لده‌سوپیت ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ هیچ تکا کاریت بی
یه (بو که‌س) ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ مه‌گه‌ر له‌پاش ریگه‌دانی نه‌و (حوا) به‌ییت ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ له‌وراته
به‌روورد گاری نیوه‌یه ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ که‌واته هه‌ر نه‌و به‌رستن ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ ده‌ی نایا نیوه‌یه بیرنا که‌نه‌وه ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾
﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ که‌رانه‌وه‌ی هه‌مووتان هه‌ر بولای نه‌وه ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ به‌لینی خوا حه‌ق و پرسته
﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ بیگومان خوا له‌سه‌ره‌ناه و دروستکاران دروست ده‌کات ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ دوی
(مردین) دورباره دروستیان ده‌کاته‌وه ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ بو نه‌وه‌ی پاداشنی نه‌و به‌بدانه‌وه ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾
﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ که‌ بر واپان هینه‌و و کردوه‌ی چاکیان کردوه ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ به‌داد گدانه ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾
وه نه‌وانه‌ی باوه‌ریان به‌هینه‌وه ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ نایه‌ت نه‌وانه خوارده‌وه‌ی کولار کولی روز گه‌رم
﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ وه‌سری سه‌ختی ناراده‌ر ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌دوبیاد بی باوه‌ریوون ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾
﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ خواراتیکه که‌ خوری گیراوه ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ به‌تیشک ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ مانگیسی گیراوه
به‌روماکی ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ سو (که‌رانی) مانگ جه‌مد قوماه‌کی دیاری کردوه ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾
﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ بو نه‌وه‌ی زماره‌ی ساله‌کان و حیسانی (مانگ و روزی) بی بران ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ خوا
نه‌وانه‌ی دروست به‌کردوه ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ به‌حقی و راستی به‌ییت ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ نایه‌نه‌کان شی ده‌کاته‌وه
﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ بو کومه‌لیک که‌ رانان و تبه‌گمن ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ بی حنیف ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ بیگومان له‌جیاوازی
﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ شه‌و و روزدا ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ و هه‌رجی خوا دروستی کردوه ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾
له‌ناسمانه‌کان و رده‌یدا ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾ جه‌مد پشانه‌و به‌لکه‌هه‌یه بو نه‌وانه‌ی که‌ خزین
ده‌باریزن و له‌خوا دفرس ﴿وَلَّيْ مَسْ﴾

﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ به‌رامسی نه‌وانه‌ی ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ به‌هیوای دیداری نیمه‌ییس (له‌ دوار ژدا)
 ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ واری یوون به‌زیانی دویا ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ و دل‌یا یوون پنی ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾
 عیون ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ و نه‌وانه‌ی بی‌ناگان له‌نایه‌ته‌گانی نیمه ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ نه‌وانه‌ی چنگیان دۆره‌جه
 ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ له‌بهر شو کر ده‌وانه‌ی که (له‌دویادا) ده‌یان کرد ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾
 به‌رامسی نه‌وانه‌ی بی‌روایان هتیاوه ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ و کر ده‌وه چاکه‌کیان کر ده‌وه ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾
 رهنه‌ر ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ به‌رورد گاریان رهنه‌رو بیان ده‌کات ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ به‌سوی باومره‌که‌یانسه‌ر ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾
 لانه‌ر ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ و ویده‌کان دبی و ده‌چی به‌زیریان دا ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ له‌ماح و به‌هشتانی بی‌بار و به‌مه‌ت
 دا ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ ده‌وانه‌ی بی‌بیان سیدا (نه‌ویه‌که‌ده‌لیس) پاکو بی‌گمردی بۆتو نه‌ی
 به‌رورد گمردان ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ سلاو کر در لیان له‌و (به‌هسته‌دا) نه‌ووشه‌ی سه‌لامه ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾
 ده‌وانه‌ی ره‌دوا به‌میس دوا بیان (نه‌ویه‌که‌ده‌لیس) ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ بنگومان سوپاس
 و سستیش هر مو خواجه که به‌رورد گاری هه‌موو جیهانه ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ و ده‌وانه‌ی بی‌سار
 خوا به‌می بکر دایه (له‌قورنی کر دی دوا بی) شهر و خواجه‌دا مو خه‌لکی ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ و ده‌وانه‌ی
 به‌ده‌کر دی (له‌قورنی کر دی دوا بی) خیر و خوشی ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ نه‌وه‌ماوه‌که‌بان دوا بی
 پی‌ده‌هتیرا (و کاتی مردنیان ده‌هات) ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ بویه‌موله‌تی نه‌وانه‌ی ده‌ده‌بی ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾
 به‌هیوای دیداری نیمه‌ییس (له‌روزی دوا بی دا) ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ له‌بیو گومرایی و سه‌ر که‌شی
 خویان دا بسورینه‌وه و بنه‌وه ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ و ده‌وانه‌ی بی‌سار ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ و ده‌وانه‌ی بی‌سار
 ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ به‌راکشان یان به‌دانش یان به‌پیوه‌لیمان ده‌پارینه‌وه ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾
 غه‌مه‌ر ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ له‌محا کانیک زه‌رو ریانه‌که‌مان له‌سه‌ر لایر دو به‌مان هشت ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ ده‌روت (ده‌چینه
 سه‌ر حالی پیشووی و ده‌گه‌رینه‌وه سه‌ر کاری مایه‌سه‌ندی) ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ و ده‌وانه‌ی بی‌سار
 به‌کر دینت لیمان به‌پارینه‌وه ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ بۆ لایر دی ریانی که‌دو و جاری یو و یو ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾
 سه‌و جۆره‌پار سو او نه‌وه ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ و ده‌وانه‌ی بی‌سار ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ بۆ ریده‌به‌نویس شو کر ده‌وانه‌ی که‌ده‌بی
 کرد ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ سوید به‌خوا به‌رامسی له‌ناومان برد ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ چمه‌ده‌گه‌ن و نه‌وه
 له‌پیش نیوه‌دا ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ کانیک مایه‌قبان کرد ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ له‌کانیک‌دا که‌پشمه‌سه‌ران
 به‌ده‌لگی برو نه‌وه سو هات ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ هه‌ر ناوه‌پان به‌مینا ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ گدیت خیری قورنی
 نا به‌ر جوره‌توله‌له‌کومه‌لی ناوانساران ده‌ستین ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ له‌پاشان نیوه‌مان کرد
 به‌جنگر و جیشین ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ له‌رویدا ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾ له‌پاشان نه‌وان ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾
 بو نه‌وه‌ی سه‌ر بیج به‌بی نیوه‌چون و ده‌خار و کر ده‌وه‌که‌ن ﴿لَیْسَ بِیْهِ﴾

«وَدَ كُنْثِي سَهْبَةً» وَدَ كَاتَاكْ مَحْوَسْتَهْ مَهْ سَمَرْمَانْدَا «، يَتَسَبَّحُ» نَامَهْ تَهْ رَوُو به كَانِي نِيْمَهْ «وَرَن
 نِيْرَمْتْ لَا بَرْخُوبْ بَقَر» تَهْ وَانَهْ يَهْ تَهْ مَعَايْ دِيْدَارِي نِيْمَهْ بِيْسْ (لَمْدَوَار وَرْ دَا) دَهْلِيْسْ «تَبْ يَقْرَهْ يَهْ عِيْرِي
 خَدَهْ» قُورْنَا سَكِي تَر جِكَهْ لَهْمْ قُورْنَانَهْ يَتَهْ «وَنِيْمَهْ» مَانْ يِكُورَهْ «قُلْ مَيَكُوتْ يَهْ» (نَهْ يَهْ مَوْحَهْ مَمَدَهْ
 «وَنِيْمَهْ» بِيْنَانْ بَلِي بُوْمَنْ نِيْ يَهْ «أَنْ أَتِيْلَكْ مَعِيْ يَتَهْ يَهْ عِيْرِي» كَدَهْ لَهْ لَایَهْ خُوْمَهْ مَهْ يِيْگُورْمْ «بَلِي نِيْمَهْ» مَسْ شُوْنِ
 هِيْجْ شِيْ يَا كَهْ مَمْ «لَا مَيُوحِيْ يَهْ» جِكَهْ لَهْ مَهْ يَهْ وَ مَحِيْ وَ سَرُوشْ تَهْ كَرِيْمْتْ بُوْمْ «بَلِي خَافْ» بَهْ رَاسْتِي
 مَسْ دَهْ تَر سَمْ «يَا سَهْبَتُ رِيْبْ» نَهْ كَهْ مَسْمَرِيْ بِيْجِيْ يَهْ رَوُ مَرْدْ گَارْمْ مَكَمْ «بَلِي بَرِيْمْ غُطِيْر» لَهْ سَرَايْ
 رَقْرَا كِيْ گَهْ وَرَهْ (كَهْ رُوْرِيْ دَوَا يِيْ بَهْ) «قُلْ وَتَهْ نَهْ» (بِيْنَانْ) بَلِي تَهْ كَهْ مَحْوَا يِيْ بِيْسْتَا يَهْ «تَهْ
 لَمْدَوَار» عِلْمَهْ «نَهْمْ قُورْنَانَهْمْ مَدَهْ خُوْمَهْ مَهْ بُوْتَانْ» «وَلَا تَرْفَعْ كُفْرَهْ» وَهْ لَهْ «قُورْنَانْ» نَاگْ دَارْمْ
 مَدَهْ كَرْدَنْ «بَلِي يَتَهْ يَهْ سَهْبَتُ» چُونَكَهْ يِيْگُومَانْ مَسْ مَامَهْ وَهْ لَهْ مَانْدَا «عُشْرُ شَقِيْبَهْ» مَسْ مَوَهْ
 تَهْ مَهْ يِيْكِيْ دَرِيْزْ يَتَهْ هَاتِيْ نَهْمْ قُورْنَانَهْ «وَلَا تَقِيْلُوْبْ» دَهْ يَهْ تَا يَا نِيْوَهْ بُوْزِيْر مَانْ وَ يِيْر يَا كَهْ مَهْ «وَهْ
 «فَمَنْ أَقْدَرُ» جَا كِيْ سَهْتَهْ مَكَا رَتَرَهْ «مَسْ» لَهْ مَهْ كَهْ مَهْ «قَدِيْرِيْ عَنِ الْقُوْصِيْدَا» تَرَقْ يَهْ دَهْمْ خَوَاوَهْ
 هَهْ لَهْ بَسْتَنْ «وَكَذَبَ بَنِيْ» يَا تَا يَهْ تَهْ كَانِيْ قُورْنَانْ مَدَرْ وَ دَبِيْتْ «بَلِي لَا تَقِيْلُوْبْ» بَهْ رَاسْتِي
 تَاوَانْ بَارَانْ بَر گَارِيْ مَانْ يَابِيْتْ «وَقِيْلُوْبْ مَسْ ذُوْبْ نَهْ» تَهْ وَانَهْ يِيْجَكَهْ لَهْ خَوَا شَانِيْ تْ دَهْ بَهْ مَسْ
 «بَلِي لَا يَسْرُفْ» كَهْ بَهْ رَا يِيْ مَانْ يِيْ دَهْ گَهْ مَسْ «وَلَا يَعْطُهُ» مَسْ مَسْ وَ قَارَانْجْ «وَرَبُّوْبْ قَوْلَا»
 وَهْ دَهْلِيْسْ نَهْ وَ يَتَهْ «شَعْرُوْبْ عَدَنَهْ» تَكَا كَار مَانْ لَایْ خَوَا «قُلْ لَيْسَ نَهْ» (نَهْ يَهْ مَوْحَهْ مَمَدَهْ «وَنِيْمَهْ
 بَهْ وَانَهْ) بَلِي تَا يَا نِيْوَهْ هَهْ لَهْ دَهْدَنْ مَهْ خَوَا «بَلِي لَا يَعْطُهُ» مَشْنِيْ تْ كَمِيْ تَا گَهْ بَلِيْ يَهْ «بَلِي كَسُوْبْ وَ لَایْ
 الْأَرْضِ» لَهْ لَاسْمَانَهْ كَانْ وَ زَمِيْدَا «سُحْرَهْ» مَحْوَسْتَهْ يَشْرَحُوْبْ «خَوَا يَاكْ وَ يِيْگَهْ رَدْ وَ بَلِيْدَهْ لَهْ مَهْ
 كَهْ دَهْ يِكَهْ مَهْ هَاوَهْ شِيْ «وَمَسْ كَانْ سَبْ شْ» خَهْ لَكِيْ لَهْ مَانْ رَدْ دَا «لَا أَمَّةٌ وَجَدَ» هَهْ رِيْهْ كْ تَوْمَهْ تْ
 بُوونْ (بِرْ وَ دَار بُوونْ مَهْ خَوَا) «فَاخْشَرْ» تَهْ مَحَا جِيَاوَار بُوونْ «وَلَا سَفِيْمَهْ سَمْتْ» وَهْ نَهْ كَهْ بَرِيَارِيْ تْ
 يِيْشْتَر مَهْ دَرِيْهْ «بَلِي رِيْمَتْ» لَهْ لَایَهْ مَهْ رَوُ مَرْدْ گَار تَهْ مَهْ «مَحْوَسْتَهْ» تَهْ مَوَا بَرِيَار دَهْ دَر مَهْ يَوَانِيْ مَانْدَا
 «بَلِي مَهْ يَهْ يَحْيِيْوْبْ» لَهْ مَهْ يَهْ كَهْ تِيْيِدَا جِيَاوَار بُوونْ «وَرَبُّوْبْ» وَهْ تَهْ وَانَهْ دَهْلِيْسْ «وَلَا تُبْرَرْ
 عَدَنَهْ» مَا بَهْ يِيْرَا يَهْ تَهْ خَوَاوَهْ مَهْ بُوِيْ «بَلِي تَهْ شَقِيْبَهْ» مَهْ لَكَهْ مَهْ يَشَانَهْ يَهْ كْ لَهْ لَایَهْ مَهْ رَوُ مَرْدْ گَار مَهْ مَهْ
 «فَمَنْ يَتَقِيْلُوْبْ» مَشْ بَلِيْ يِيْگُومَانْ (رَا نَسِيْ) مَهْ يِيْ وَ يَهْ مَهْ مَسْ «لَهْ» تَا يِيْهْ تْ يَهْ خَوَا يَهْ
 «وَلَا تَقِيْلُوْبْ» كَهْ وَانَهْ جَاوَهْ رَوَانِيْ مَكَمْ «وَلَا مَفْعُكْ» بَهْ رَاسْتِيْ مِيْشْ لَهْ گَهْ لَهْ تِيْوَهْ «بَلِي
 تَسْتَعِيْلِيْ» يَهْ كِيْ كَمْ لَهْ چَاوَهْ رَوَانْ كَهْ رَانْ «وَهْ

﴿وَرَأَى النَّاسَ رَحْمَةً﴾ و ره کاتیک که بی‌معت و ره حمعی خومان دده‌یس به‌خه‌لکی و نامی نه و
 بی‌معت یان پیده چیزیس ﴿بِشْرَعِهِ مَسْرُورٌ﴾ له پاش ریان و ناخوشیه که لیسان که ونوره ﴿وَرَأَى النَّاسَ رَحْمَةً﴾
 نکر ﴿دوست به‌جی نه‌وان پیلان ده‌گیرن﴾ ﴿فِي كَيْبَةٍ﴾ دهری‌رمی به‌لگه و نایه‌نه‌کانی نیمه ﴿فِي
 الْبَيْتِ﴾ ﴿لَهُی مَوْجِعٌ مَّعْدُودٌ﴾ بلی حو خیر اتر له پیلان کر دسا (له به‌رامی‌هر پیلانی نه‌واندا)
 ﴿بِأَرْسَابٍ﴾ بی‌گومان فرشته و چاودیر کاسان ﴿بِکُنُوزٍ مَّا تَعْلَمُ﴾ همر پیلان و سرور فیلک (نه‌و
 سی باورانه اندیکه ده‌یوس ﴿فَوَيْدُ الْمَرْءِ﴾ خوا راتیکه هاتو چوتان پی ده‌کات ﴿فِي
 الْوَعْدِ﴾ له‌ووشکایی و له‌هر مایا ﴿حَقٌّ كَذِبٌ﴾ هت کاتیک نیو ﴿فِي عَذَابٍ﴾ له‌که‌شتی دان
 ﴿وَجَزٍ بَعْدَ﴾ (که‌شتیه‌کان) ده‌یان گیریت ﴿بِجَهَنَّمَ﴾ به‌هوی شه‌بایه‌کی خوشه‌وه ﴿وَفَرِحَ بِهِ﴾
 و خوش حال دهر پنی ﴿عَلَّمَهَا لِقَافٍ﴾ (له‌هر) ره‌شه‌بایه‌کی رور به‌هر له‌و (که‌شتیه‌انه) هه‌لکات
 ﴿وَجَاءَهُ الْمَوْتُ﴾ وشه‌بولیان بویت ﴿مَرَحًا﴾ له‌مهمو و لایه‌که‌وه ﴿وَضُوءٌ لَّهُمَّ﴾ وه‌دلایا یور
 له‌وه‌ی که نه‌وان ﴿أَجْرًا﴾ ده‌وره‌دران (و له‌ما و ده‌جی) ﴿عَوْنًا﴾ همر ره‌که‌به‌خوای گه‌وره
 ﴿مَجِيبًا﴾ رور به‌دل‌سوری و گه‌ردسی بو که‌ج ده‌کمن ﴿بِأُخْتٍ﴾ (او‌دلی) سویند به‌حوا
 نه‌گه‌ر در گارمان مکه‌بیت ﴿مِنْ هَبْءٍ﴾ له‌م سه‌ختی و باره‌جه‌تیه ﴿سُكْرًا مِّنْ شَرَابٍ﴾ بی‌گومان نیمه‌له
 سوپا‌سگوراران ده‌یس (بوته‌ی‌خوایه) ﴿بِأُخْتٍ﴾ له‌مجا کاتیک حوا در گاری کردن (له‌و
 باره‌جه‌تیه) ﴿فَوَيْدُ الْمَرْءِ﴾ کوته‌یر دوست ده‌که‌به‌وه به‌خرابه‌کاری و بی باور پی ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌ره‌ویدا
 ﴿بِأُخْتٍ﴾ به‌دروا ﴿بِأُخْتٍ﴾ له‌ی ناده‌می به‌(خرابه‌کاره‌کان) ﴿بِأُخْتٍ﴾ له‌ر مستید، مستم
 و ناحقی به‌کاشان ﴿عَلَّمَهَا لِقَافٍ﴾ رمانی همر سو خوتانه ﴿بِجَهَنَّمَ﴾ نه‌ره‌شی زبانی دویش
 پی برخه ﴿لَهُی مَوْجِعٌ مَّعْدُودٌ﴾ پاشان گه‌رانه‌وه‌تان همر بولای نیمه‌یه ﴿بِأُخْتٍ﴾ له‌مجا
 هه‌ر انسان پی دده‌یس به‌وه‌ی که (به‌دویدا) ده‌تان کرد ﴿بِأُخْتٍ﴾ بی‌گومان وینه‌ی
 ژپاس دونه‌یا ﴿بِأُخْتٍ﴾ وه‌ک بارانیک و به‌له‌ناسمانده‌وه باراندومانده‌وه ﴿بِأُخْتٍ﴾
 ﴿لَهُی مَوْجِعٌ مَّعْدُودٌ﴾ (بارانه‌وه‌وه‌کی رور پروا و) سه‌وری و روه‌کی روه‌ی تیکه‌ل به‌په‌ک یور
 و به‌په‌کدا چورن ﴿بِأُخْتٍ﴾ له‌وه‌ی که خه‌لکی و نازدلیش ده‌پحورن ﴿بِأُخْتٍ﴾ هدا
 کاتیک ﴿بِأُخْتٍ﴾ روه‌ی (به‌سوری و روه‌ک) ره‌وسق و جوانی خوی و ره‌دگریت
 و خوی به‌ارمیشه‌وه ﴿بِأُخْتٍ﴾ دانیشتوان و خه‌لکی نه‌و (ره‌ویه) و ده‌راس ﴿بِأُخْتٍ﴾
 که‌به‌رامتی نه‌وان به‌توانان به‌سهر (دروینه‌کردن) ایذا ﴿بِأُخْتٍ﴾ (له‌ما‌کاوینکدا) ده‌رامنی نیمه‌یشت
 بو نه‌و (ره‌وی و کشتو‌کاله) ﴿بِأُخْتٍ﴾ له‌شه‌ویان له‌روژدا ﴿بِأُخْتٍ﴾ له‌مجا وه‌ک درونته
 کراوی لی بکه‌یس (و هچیان سو به‌میشته‌وه) ﴿بِأُخْتٍ﴾ وه‌ک له‌وه‌و پیش همر به‌بویت
 ﴿بِأُخْتٍ﴾ نابه‌و جوره‌رووسی ده‌که‌یسه‌وه ﴿بِأُخْتٍ﴾ نایه‌ت و به‌لگه‌و بیشانه‌کمان ﴿بِأُخْتٍ﴾
 بنگورن ﴿سُكْرًا﴾ سو گمن که بیرکه‌سه‌وه ﴿بِأُخْتٍ﴾ وه‌خوا (خه‌لک) بانگ ده‌کات ﴿بِأُخْتٍ﴾
 بو مالی ناشی و نارامی (به‌هشت) ﴿بِأُخْتٍ﴾ و ده‌رووسی همر که‌سینک ده‌کات ﴿بِأُخْتٍ﴾ که
 به‌بیت ﴿بِأُخْتٍ﴾ بو رنگی راست ﴿﴾

﴿بِهِرْ تَحْسُو﴾ مو نه‌وانه‌ی چاکه‌یان کردوه ﴿تَحْسُو رِیْسُو﴾ پاداشی چاکتر (نه‌هشت) و ریانیان
 هدیه (که‌ییبسی خواجه) ﴿وَلَا یَهْوُ وَخُو هَهْدُ﴾ دم و چاویان دایا گرتست (البی نایشینت) ﴿وَلَا
 رَاةُ﴾ هیچ رهشی و سه‌پ و تورو ریسواییه‌ک ﴿وَلَا یَهْوُ﴾ نه‌وانه ﴿اَسْحَبُ اَلْجَنَّةِ﴾ هاوریی نه‌هشت
 ﴿هَمَّ یَهْوُ حَیْثُ﴾ نه‌وانه له‌و (نه‌هشت) دان نه‌همیشه‌یی ﴿وَلَا یَهْوُ﴾ نه‌وانه‌ش ﴿کَسُو تَیْدِیْ﴾
 که کرده‌وی خرابیان کردوه ﴿حَرَّ نَیْسِ﴾ بولهی هدر خرابه‌یه‌ک ﴿بِیْیَهْوُ﴾ نه‌هستد ره‌ی نه‌و
 (خرابه‌یه تولهی بن ده‌سپدری) ﴿وَرَهْقُهُ یَهْوُ﴾ وه ریسوایی دایان ده‌گرتست ﴿وَلَا یَهْوُ﴾ بزیان ییه
 ﴿بَنِ سَهْ مَن عَیْشِرْ﴾ هیچ به‌یاد مرنگ له (سرای) خوفا ﴿کَلْبُ تَیْبَتْ وَخُو هَهْدُ﴾ (به‌راده‌یه‌ک پرووین
 ره‌ش بووه) دله‌ی دم و چاویان دایو شراره ﴿بَضْعُ مَن یَبِیْ نَقِیْتُ﴾ به‌چمد به‌شیک له‌شوه ره‌یگ
 ﴿اَلْیَهْوُ تَحْسُو تَیْبُ﴾ نه‌وانه‌ی (که‌یاس کران) هاوریی ناگری دوره‌ش ﴿خَرِیْبُ حَیْثُ﴾ نه‌وان تیدا
 ده‌میشه‌وه نه‌همیشه‌یی ﴿وَلَا یَهْوُ تَحْسُو حَیْثُ﴾ (له‌ی موحه‌ممه‌د ییلا) یاسی بکه‌ی زیان) له‌و پروه‌ی
 هه‌مووین کوره‌که‌یه‌وه ﴿رَیْثُ تَحْسُو تَیْبُ﴾ نه‌محا ده‌لیس به‌وانه‌ی ﴿تَیْبُ کُ﴾ هادیه‌شیاں بو‌خو بریار داوه
 ﴿مَکَا کُ﴾ له‌شویس خوتاندا به‌جولیس (راوه‌منش) ﴿سَهْ وِیْرَ کُ کُ﴾ خوتان و بت و په‌ر ستراره‌کانتان
 ﴿وَرِیْشْ یَهْوُ﴾ نه‌محا لیکیان جیاده‌که‌یه‌وه ﴿وَلَا یَهْوُ کُ کُ﴾ په‌ر ستراره‌کایان ده‌لیس ﴿وَلَا یَهْوُ
 تَیْبُ﴾ لیوه‌قیمه‌ن نه‌ده‌به‌رست ﴿تَیْبُ کُ کُ﴾ چا‌خوا به‌سه‌که‌شاهید بیت ﴿تَیْبُ وِیْرَ کُ﴾
 له‌یوان لیحه و نیوه‌د ﴿بَنِ سَهْ مَن عَیْشِرْ﴾ بیگومان نیمه‌بی ناگ‌بووین له‌به‌مدایه‌نی کردتن
 بۆ نیمه ﴿خَرِیْبُ سَوُ﴾ له‌ویدا دم‌ده‌که‌ویت ﴿کَلْبُ تَیْبُ مَن سَهْ﴾ هه‌موو که‌سینک چی پش
 خوی خستوه ﴿وَرِیْثُ تَیْبُ سَهْ﴾ وه هه‌موو ده‌گه‌ییر به‌وه‌ی بولای خوا ﴿وَرِیْثُ تَیْبُ﴾ که‌کۆمه‌کی که‌ر
 و په‌ر و رد‌گاری حق و راستیانه ﴿وَرِیْثُ تَیْبُ﴾ وه‌لیان وون ده‌یت ﴿بَنِ سَهْ مَن عَیْشِرْ﴾ له‌و (په‌ر ستراره
 دروینانه‌ی) هه‌لیان به‌ستیورون ﴿بَنِ سَهْ مَن عَیْشِرْ﴾ (له‌ی موحه‌ممه‌د ییلا) یلی ناب کی ورق و پرویتان
 دم‌دات ﴿بَنِ سَهْ مَن عَیْشِرْ﴾ له‌ناسمان (به‌باران) وه‌ره‌و‌یه‌وه (به‌رووه‌ک) ﴿بَنِ سَهْ مَن عَیْشِرْ﴾ یس کی
 خواوه‌نی (دروست‌که‌ری) ﴿سَهْ وِیْرَ کُ کُ﴾ گوی و چاوانه ﴿وَرِیْثُ تَیْبُ مَن سَهْ﴾ وه‌کی ریسوور
 له‌سردوو ده‌ره‌هینیت ﴿وَرِیْثُ تَیْبُ مَن سَهْ﴾ وه‌مردوو له‌ریسورو ده‌ره‌هینیت ﴿وَرِیْثُ تَیْبُ مَن سَهْ﴾
 هه‌روه‌ها کی کاره‌کان هه‌له‌سه‌سورین ﴿وَرِیْثُ تَیْبُ مَن سَهْ﴾ بیگومان به‌که‌سره‌ده‌لیس خو ﴿وَرِیْثُ تَیْبُ مَن سَهْ﴾
 که‌وانه (له‌ی موحه‌ممه‌د ییلا) بیان بلی ده‌ی بو خوتان مایارین (له‌سرای خوا) ﴿وَرِیْثُ تَیْبُ مَن سَهْ﴾
 هه‌ر نه‌و خواجه ﴿وَرِیْثُ تَیْبُ مَن سَهْ﴾ په‌ر و رد‌گاری راستی قیویه ﴿وَرِیْثُ تَیْبُ مَن سَهْ﴾ ده‌ی له‌پاش راسی هیچ
 هدیه ﴿وَرِیْثُ تَیْبُ مَن سَهْ﴾ جگه‌له‌گو مریایی ﴿وَرِیْثُ تَیْبُ مَن سَهْ﴾ ده‌ی چون له‌ریگه‌ی راست لاده‌دین ۱۹ ﴿وَرِیْثُ تَیْبُ مَن سَهْ﴾
 ﴿کَدِیْکَ حَقَّتْ﴾ به‌و جورده‌چه‌سپاوه ﴿کَدِیْکَ حَقَّتْ﴾ بریاری په‌ر و رد‌گارت ﴿وَرِیْثُ تَیْبُ مَن سَهْ﴾ له‌سه‌ر نه‌وانه‌ی
 ﴿وَرِیْثُ تَیْبُ مَن سَهْ﴾ له‌سورور لایان داوه ﴿وَرِیْثُ تَیْبُ مَن سَهْ﴾ بیگومان نه‌وانه‌ی پروا ماهین

﴿قَالَ مَنْ مِّنْكُمْ كَاكِبٌ﴾ (نه‌ی موحه‌سده ۱۱۱) بلی له‌وانه‌ی کردوئانه به‌اوبه‌شی خوا ﴿مِنْ مِّنْهُمْ﴾ که سبک
 هدیه شسبک له‌مبور به‌وه دروست بکات ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ نه‌مجا (له‌پاش مردنی) دورباردی بکانه‌وه ﴿قَالَ اللَّهُ يَوْمَ
 لَقِيتُ﴾ بلی خو له به‌ووشت دروست ده‌کات ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ نه‌مجا (له‌پاش مردنی) دروستی ده‌کانه‌وه
 ﴿قَالَ نَزِعْتُ﴾ ده‌ی چو له راستی لاده‌ریس ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ بلی نابا ﴿مِنْ مِّنْهُمْ﴾ نه‌ماو به‌رسترو به‌کانه‌وا
 ﴿مِنْ مِّنْهُمْ﴾ کسی همه به‌رسترویی بکات بوربگی راست ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ بلی خوا ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ به‌رسترویی
 ده‌کات بوربگی راست ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ جانابا که سبک که به‌رسترویی ده‌کات ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ بوراسته‌ری ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾
 یسبب ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ به‌وه‌ی به‌یره‌وی بکریست و شونی بکریست ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ بلی که سبک به‌ری راست شاره‌را
 نابی ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ به‌گه‌ر شاره‌را بکریست ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ نه‌وه چینه‌وه ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ چو نه‌و به‌ریار ده‌ده‌ن ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾
 ﴿وَمَا يَنْهَىٰ﴾ وه‌رور به‌یان شوس به‌ج ماکه‌ون ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ حکه له‌گومان ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ به‌راستی گومان
 ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ له‌لاست حه‌فدا به‌ج سوویدیث (به‌خواه به‌کدی) ماکه‌ی به‌ت ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ به‌راستی خوا
 ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ رانابه به‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ وه‌گه‌ن ده‌شوه ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ به‌وانی به‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن
 ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ به‌لیه‌سترایی ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ له‌لاست که سبک به‌وه (جکه له‌خوا) و سبک به‌لیه‌ی که سبک
 به‌راست دانه‌ری نه‌و (کتیبه‌ی) ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ به‌ش خویه‌ی (به‌ش دستکاری کردیان) ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾
 وه‌رور که به‌وه‌ی کتبه‌ی نامسانه‌ی کانه‌ی ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ (نه‌م قورنه‌وه) به‌ج گومان نه‌دانی به‌ی ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾
 له‌لاست به‌رور دگاری جیهانیانه‌وه هاتووه ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ به‌لیه‌ی (موحه‌سده ۱۱۱) خوی نه‌م قورنه‌وه
 به‌لیه‌سوره به‌ده‌م خواوه ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ به‌وانی به‌لیه‌ی سورعت به‌لیه‌ی ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ وه‌گه‌ن ده‌ده‌ن ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾
 وه‌ر که سبک که ده‌توانی بکریست ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ به‌لیه‌ی که خوا ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ نه‌گه‌ر به‌وه‌ی راست ده‌کانه‌ی
 ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ (له‌وه‌ی وارلی به‌ت) به‌لیه‌ی که خوا ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی
 که به‌ج زانباری به‌ریاره‌ی به‌وو ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ که به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی (سوره‌ی توله‌ی)
 قورنه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی
 ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی
 و تاکامی به‌تیم کاران ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ له‌وا به‌لیه‌ی که کسی و همه به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی
 ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ که کسی و اشیان همه به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی
 له‌همه‌و که سبک به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی
 نه‌وه به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی
 ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی
 به‌رسم (به‌رسم به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی
 گویت به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی
 ﴿ثُمَّ يَنْهَىٰ﴾ نه‌گه‌ر چو نه‌و که به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی به‌لیه‌ی

﴿وَمِنْهُمْ مَنْ وَهَىٰ وَإِيمَانٌ هَمِيمٌ﴾ ﴿يُخَوِّتُهُ﴾ دهر و انبست موت ﴿تَأْتِيهِ مَوْتٌ﴾ دهی دنیا تو
 ریموویسی نه و کورانه ده که بیت (مدهست پتی بی باورانه که کورن له ناست بیچی هق
 و راست) ﴿وَلَا كَاوُؤُفٌ يَخِيرُ﴾ نه گهر چی نمو کورانه مایاش بی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ به راستی خوا
 یظفر کاس شی ﴿هَبِيجْ سَتَمْ لَه خهلکی ماکات﴾ ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ﴾ به لکو خهلکی ﴿تَنْشَأُ مِنْهُمْ﴾
 خویان ستم له خویان ده که ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَخْتَرِفُ﴾ وه (یریان مدهسه وه) نمو روزهی که (خو)
 هموویان کؤ ده کاته وه ﴿كُلٌّ يَخْتَرِفُ﴾ ده لسی له دوبادا معاونه مده وه ﴿لَا تَعْلَمُ﴾ سانیکی گهم
 به بیت ﴿مِنْهُمْ مَنْ يَخْتَرِفُ﴾ به روزیک ﴿يَخْتَرِفُ﴾ خویان به مده کتر ده ماسیش ﴿يَخْتَرِفُ﴾ به راستی
 ره ره مده موی نه وانهی ﴿كُلٌّ يَخْتَرِفُ﴾ که بر وایان به هیتا به (ریموویسی وه وه) دیداری خوا
 ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَخْتَرِفُ﴾ وه نه وانه ریموویسی وه ره مگر نه موی ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَخْتَرِفُ﴾ به راستی نه گهر بیشانت مده بی
 ﴿بَقِصْ﴾ هه دیک ﴿يَخْتَرِفُ﴾ له وهی به لیحان داوه پیا (الیوریت به مده ریانه) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَخْتَرِفُ﴾
 نو مریئین (بیش مدهی هانی) ﴿يَخْتَرِفُ﴾ نه وه گهر نه ویدان همر مولا ی نیمه به ﴿يَخْتَرِفُ﴾ باشد
 خوا ﴿سَهْدٌ﴾ شایه ته ﴿يَخْتَرِفُ﴾ له مده نمو کر ده وانهی که ده بکن (له پاش تو) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَخْتَرِفُ﴾
 نموویسی ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَخْتَرِفُ﴾ به مده مریک هه موه ﴿يَخْتَرِفُ﴾ جا کاتیک پیقه مده که بی
 (به قیامه ندا) هات بولا پان ﴿يَخْتَرِفُ﴾ بریار دهریت له بیوایاندا ﴿يَخْتَرِفُ﴾ به داد گهر بی و راستی
 ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَخْتَرِفُ﴾ وه نه وانه هیچ ستم بی لی ماکریت ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَخْتَرِفُ﴾ ده لسی کدی ده بیت ﴿يَخْتَرِفُ﴾
 نه و به لسی وه ره شایه ﴿يَخْتَرِفُ﴾ نه گهر نبوه راست ده که ﴿يَخْتَرِفُ﴾ (لهی مو حه مده ده ده)
 بلی ﴿لَا تَعْلَمُ﴾ به مده ستم سی به مو خودی غم ﴿يَخْتَرِفُ﴾ هیچ زبان و سوره دیک
 ﴿لَا تَعْلَمُ﴾ مده گهر له وهی خویا به ویت ﴿يَخْتَرِفُ﴾ بو همو و گهل و به وه به کاتیک دپاری
 کر ده هیه ﴿يَخْتَرِفُ﴾ نه گهر کاته که بیان هات ﴿يَخْتَرِفُ﴾ نه و به سانیک دو ده که و
 ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ به پیشش ده که و ﴿يَخْتَرِفُ﴾ نو بلی (نه وانه) پیم بلی ﴿يَخْتَرِفُ﴾ نه گهر
 سرای خواتان بوهات ﴿يَخْتَرِفُ﴾ له شه ودا پان له روزدا ﴿يَخْتَرِفُ﴾ نایا ناوانبار
 برجی (سرایه ک) به له ده که ﴿يَخْتَرِفُ﴾ نایا پاش نموویسی رووی داو مدهی هات ﴿يَخْتَرِفُ﴾
 نبوه بروای بی دیش ۱۱۹ ﴿يَخْتَرِفُ﴾ نانیست (بروای بی دیش) ﴿يَخْتَرِفُ﴾ خویا به راستی نبوه
 به مدهی هانی (نمو سرا) به تان ده کرد ﴿يَخْتَرِفُ﴾ تمعا پیدان ده و ویت ﴿يَخْتَرِفُ﴾ به و نهی
 که ستم بیان کر دوه ﴿يَخْتَرِفُ﴾ به جزو سرای ﴿يَخْتَرِفُ﴾ هه مدهی نایا نبوه توله تان
 لی ده سه مریک ﴿يَخْتَرِفُ﴾ مده گهر به وهی نمو (کارانه وه) به بیت ﴿يَخْتَرِفُ﴾ که خواتان ده تان
 کرد ﴿يَخْتَرِفُ﴾ (لهی مو حه مده ده ده) لیت دهرس ﴿يَخْتَرِفُ﴾ نایا نه و سرایه راسته (به دی
 دیش) ﴿يَخْتَرِفُ﴾ بیان بلی به لی سوتند به پهر و مرد گارم ﴿يَخْتَرِفُ﴾ بنگومان نه وه راسته
 ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَخْتَرِفُ﴾ وه نبوه ماتوان خواتانی لی قوتار بکن ﴿يَخْتَرِفُ﴾

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ ناگادار من یتگو مان ﴿قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَهُ﴾ دوستانی خوا ﴿لَا حُوفَ عَلَيْهِمْ﴾ ترسیان له‌سهر
 به ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ خه‌ه‌میش باخون ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ته‌واته‌ی ماوه‌ریان هیاده ﴿وَصَلَوا
 بِشِقْوَتِهِ﴾ وه‌ه‌میشه خقیان ده‌بارن و له‌خوا ده‌مرس ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هدر من ته‌وانه
 مرگش و موژده ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌زبانی دوبادا ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ و له‌دوار و ژیشد ﴿لَا تَجِدُ فِيهَا
 كُوفًا يَبْهَتُونَ﴾ یز و ته (و به‌لته) کانی خوا ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هدر ته‌ویه ﴿وَصَلَوا
 بِشِقْوَتِهِ﴾ رور گه‌وره ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ باخه‌مبارت به‌کات ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ و ته‌ی ته‌وانه ﴿وَلَا
 تَجِدُ فِيهَا﴾ چونکه به‌راستی هیر و ده‌سه‌لات ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ هه‌صوری بو خواجه ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾
 خوایش یسه‌ری رانابه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ ناگادار من به‌راستی هدر من خویه ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ هدر
 چی به‌لاسحه‌کان ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ هدر چیش له‌ره‌وی دایه ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ به‌بره‌ویان به‌کر دوه
 ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ ته‌وانه‌ی بی‌حکله‌خوا ده‌برستن ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ به‌ستر اوس (هار به‌شانی
 من خوا) ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ ته‌وانه نه‌بها شوین گومان که و نشوون ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾
 وه‌ته‌وانه نه‌بها دروده‌کن (به‌گومان و گوره‌رانتان بیت) ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ ته‌و خواجه رانیکه
 ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ شه‌وی بو داناون ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ ناتیدا به‌سه‌ویه ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ بر و زیش
 دانده به‌روون کک‌ره‌وه (که‌مایه‌ی ژبان و گوره‌رانتان بیت) ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ به‌راستی له‌ره‌وه (که
 باس کرا) ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ چه‌ده‌لگه‌ویشاته‌ه‌یه بو که‌سانیت که ده‌یستی و ژیرن ﴿وَلَا
 تَجِدُ فِيهَا﴾ ته‌وانه‌ده‌لش خوا ام‌دالی بو خوی هه‌لیر اردوه ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ پاکی و بی‌گه‌ردی
 من خوا ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ ته‌وی بیاره ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ ته‌بها ته‌و خاوه‌بیانه‌ه‌در چی و له‌لاسحه‌کان
 ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ و هدر چی و اله‌ره‌ویدا ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ هیچ به‌لگه‌به‌کشان لایه‌به‌مدی
 که ده‌یلین ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ نایا شتیک ده‌لین به‌دهم خاوه‌وه که دایر من وین ناگان لینی ﴿وَلَا
 تَجِدُ فِيهَا﴾ (ته‌ی موحه‌محمد ﷺ) ملی به‌راستی ته‌وانه‌ی ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ که در و ه‌دن
 ده‌ه‌ستن به‌دوی خاوه‌وه ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ (ه‌در گیز) بر گار ماین ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ (چونکه) به‌هره
 و رانور دیکی که‌م له‌دوبادا (به‌سهر ده‌من) ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ پاشان من لای شمبه ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ گه‌رانه‌ویدین
 ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ نه‌معاب پسان ده‌چیزین ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾ سیرای رور توبد ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾
 به‌ه‌وی له‌وه‌ی که بر و ایدن به‌ه‌تا (تامردن) ﴿وَلَا تَجِدُ فِيهَا﴾

﴿وَالْفِرْعَوْنَ﴾ فرعون ووسی (مه‌کومله‌کدی) ﴿تَوَلَّىٰ بَکْیًا﴾ بوم بش و (کوی مکمه‌وه) همور
 ﴿تَجَرَّعَ عَیْرَ﴾ جادوو گهرتکی روز رانا و لیران ﴿مَنْجَعًا مَّجْرَدًا﴾ حاکاتیک جادوو گهره‌کن
 هانس ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ مومسا پیی ووسی ﴿أَقُولُ سَعْتُهُمْ﴾ نه‌وه‌ی نه‌سه‌وی بی‌ه‌وس
 (میری دهر) ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ نه‌مجا کاتیک (جادوو کاتیان) مری دا ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ مومسا ووتی
 ﴿مَنْجَعًا مَّجْرَدًا﴾ همرچی نیوه هیاوانه جادوو ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ بنگومس خو مورووی
 پرچه‌لی ده‌کاته‌وه ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ چونکه به‌راستی خوا چاکس ماکات ﴿عَمِلَ تَقْدِیْرَ﴾
 کرده‌وه‌ی حر به‌کاران ﴿وَبِیْحَی سَعْتِهِ﴾ خوا حق و راستی سه‌رده‌خات (ده‌بچه‌سپینت)
 ﴿بِکَیْفِهِ﴾ به‌هرمان و به‌لیته‌کانی ﴿وَبِیْحَی سَعْتِهِ﴾ یا ماوایارایش بیان به‌خوش بشت
 ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ حاک (له‌سه‌ره‌تاوه) سروای به‌هیا ﴿بِیْحَی سَعْتِهِ﴾ به‌مومسا ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ چهد که‌سپیک
 به‌بشت ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ له‌گله‌کدی ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ به‌سوی ترس و بی‌مان ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ نه‌فرعون
 ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ و کار به‌ده‌ست و گهره‌کاتیان ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ به‌ه‌ک بیانگیرینه‌وه‌وی دیس ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾
 به‌راستی فرعون ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ خز به‌رل ران و رال بو له‌ره‌وی (میسر) ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾
 وه‌به‌رستی له‌سور به‌رمان بو ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ وه‌مومسا ووتی ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ نه‌ی گله‌که‌م
 کند ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ به‌ه‌سور به‌رمان بو ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ به‌ه‌سور به‌رمان بو ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾
 ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ نه‌گهر نیوه‌هرمان به‌رمان و من که‌چن ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ نه‌وایش (باوه‌دره‌ک) ووتی
 ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ نه‌پشتیمان به‌خوا به‌ستوه ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ نه‌ی به‌رو دگارمان مه‌مانگیره‌به
 جیگه‌ی نه‌شکه‌معه‌و قارار ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ بو گله‌لی سه‌مه‌کاران ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ وه‌برگرمای بکه
 ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ به‌به‌رپی خوت ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ نه‌ده‌ست کومه‌لی بی بر و بیان ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾
 وه‌نیگامان کرد ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ بو مومسا ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ ویراکه‌ی (هاروون) ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ که‌پیک بیس و نه‌ده‌ی
 بکه‌ن ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ بو گله‌که‌ساز ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ چهد خانو و به‌که‌له‌میسر دا (که‌تید، به‌ه‌وینه‌وه)
 ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ وه‌خانوه‌کانان بکه‌ن به‌قیله (واته‌بیکه‌ن به‌جیگای به‌رستی خود) ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾
 ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ و به‌ریکو پیک بیس ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ مژده‌ش به‌به‌رو درن (به‌به‌ده‌شت
 و سه‌ره‌وتی) ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ و مومسا ووتی ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ نه‌ی به‌رو دگارمان به‌رستی تو
 ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ به‌خشو و نه‌به‌فرعون و کومه‌له‌کدی ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ هوکاری برانه‌وه
 جوانی و مال و سامانی روز ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ له‌ژیانی دوبادا ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ نه‌ی به‌رو دگارمان
 بو نه‌وه‌ی خه‌لث گومرا بکه‌ن ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ له‌ریگای تو ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ نه‌ی به‌رو دگارمان به
 ساری به‌ره‌و و به‌هیل ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ مال و سامانان ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ دله‌کانیان به‌رق و به‌ش بکه
 ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ چونکه بر و ماهیت ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ هه‌ما به‌یس (به‌چاری خویان) ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾ سرای
 به‌ختی نارادهر ﴿فَإِنْ یُعْذِرْهُ﴾

﴿هَآءِ ذَا﴾ (خوای گه‌وره) نه‌سوی بیگومان ﴿أُحِیْتُ دَعْوَتَهُ﴾ داوی هه‌ردو وکتان وهرگیرا
 ﴿فَاسْتَفِیْ﴾ جاخو راگر و نه‌دوام بن (المسهر قابی حوا) ﴿وَلَا تَبْعَالِیْ بَیِّن﴾ وه‌مه‌که‌ونه‌شویس
 رینگای ﴿تَبِیْنِ لَا یَقْضُ﴾ نه‌وانه‌ی که‌ماران ﴿وَجَوْنِیْ سِرْیَیْنِ﴾ نه‌معا به‌وه‌ی تیسرا تیلما
 له‌ده‌ریا که‌ (ده‌ریای سوور) په‌راندووه ﴿أَشْفَعُ عَفْوًا وَخِمْرًا﴾ نه‌معا میره‌ون و له‌شکره‌که‌ی
 شویئیان که‌ونن ﴿بَعِیْكَ عَفْوًا﴾ به‌ستم و دعوت درنژی کردن ﴿حَیْ ذَا﴾ هه‌تا له‌و کانه‌ی
 ﴿أَذْرَکَ تَمْرًا﴾ خه‌ریک بوو (میرعه‌ون) بحکن ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ نه‌وست وونی پروام هینا ﴿لَا﴾
 به‌ ﴿که‌ هیچ په‌رستراوینکی راست بی به‌ ﴿لَا تَنْتَ﴾ جگه‌ له‌ئو (خوایه) به‌یت ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ که‌
 پروایسان پس هینده ﴿نُورِ سِرْیَیْنِ﴾ به‌وه‌ی تیسرا تیل ﴿وَلَا تَنْتَ سِرْیَیْنِ﴾ وه‌میش له‌ موسلمانانم ﴿
 تَنْتَ﴾ نیستا (ماوه‌ر دینیت؟) ﴿وَلَا تَنْتَ عَفْوًا﴾ که‌ بیگومان له‌وه‌و پیش سه‌رپیچیت کرد ﴿وَلَا تَنْتَ﴾
 بر تفسیرین ﴿وه‌ئو له‌خرابه‌کاران و تیکدمه‌ران بوویت ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ به‌لام نه‌مرز ﴿سُجِیْتُ بَیِّنَکَ﴾
 لاشه‌که‌ت (له‌ده‌ریا) درگار ده‌که‌پس ﴿مَسْکُورِیْنِ حَفْیَیْنِ﴾ بو له‌وه‌ی بی به‌په‌مد بو له‌وه‌ی
 له‌وه‌ی نو دیت ﴿وَلَا تَنْتَ سِرْیَیْنِ﴾ وه‌به‌راستی روورنک له‌خه‌لکی ﴿عَفْوًا بَیِّنَ حَفْیَیْنِ﴾
 بی ن‌گار نه‌به‌لگه‌ و بیشانه‌کانی نیمه ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ سوید به‌خوا بیگومان بیشته‌جیمان کردن
 ﴿وَلَا تَنْتَ سِرْیَیْنِ﴾ به‌وه‌ی تیسرا تیل ﴿مُسَوِّدِیْنِ﴾ له‌شویئینکی چاک و شایسته‌دا ﴿وَلَا تَنْتَ سِرْیَیْنِ﴾
 و روزی چاک و پاکمان بن دان ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ جاراحیاو دوومره‌ک به‌وون ﴿حَیْ ذَا هَآءِ ذَا﴾ هه‌تا
 رانین و شاره‌زایی (نه‌ورات) یان بو هات ﴿إِنْ رَیْتُکَ﴾ به‌راستی په‌روهر دگارت ﴿بَقِیْیَیْنِ﴾ بریار
 ده‌دات له‌بنوا نیاندا ﴿بَیِّنَ تَقِیْمَ﴾ به‌روزی دویت ﴿بَیِّنَ کَاوْمَیْنِ﴾ له‌وه‌ی نه‌وان تیبدا پراحیا بوون
 ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ جاله‌گه‌ر تو ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ له‌گوماندا ی ﴿بَیِّنَ سِرْیَیْنِ﴾ له‌وه‌ی که‌ دارد و مانه‌نه‌ خواره‌وه
 بؤت ﴿مَسِیْنِ سِرْیَیْنِ﴾ نه‌وه‌ پرسیار نه‌وانه‌ بکه‌ ﴿بَیِّنَ سِرْیَیْنِ﴾ که‌ کتبی ناسمانی شاره‌رون
 و ده‌بخویره‌وه‌ ﴿مَسِیْنِ﴾ له‌پیش تو ﴿بَیِّنَ سِرْیَیْنِ﴾ سوید به‌خوا به‌راستی بؤت هاتووه ﴿أَلْحَقْ بَیِّنَ سِرْیَیْنِ﴾
 هه‌ق و راستی به‌په‌روهر دگانه‌وه‌ ﴿مَسْکُورِیْنِ سِرْیَیْنِ﴾ که‌هاتوه له‌ده‌سته‌ی گومانداران هه‌به‌ ﴿
 وَلَا تَنْتَ سِرْیَیْنِ﴾ و له‌رانه‌ش هه‌به‌ ﴿کَدْرَیْنِ سِرْیَیْنِ﴾ که‌ بیشانه‌کانی حوایسان به‌ دروژی
 (وماوه‌ریان بن نه‌هینان ﴿مَسْکُورِیْنِ سِرْیَیْنِ﴾ (نه‌گه‌روا بکه‌یت) نه‌وه‌ ده‌چینه‌ریری ره‌ره‌مه‌دانه‌وه‌ ﴿
 وَلَا تَنْتَ سِرْیَیْنِ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی ﴿حَقِّیْنِ﴾ هرچووه‌ و چه‌سپاوه‌ بویدان ﴿حَقِّیْنِ﴾ بریاری
 په‌روهر دگارت ﴿لَا تَنْتَ سِرْیَیْنِ﴾ سروا ماهیتس ﴿وَلَا تَنْتَ﴾ (سروا ماهیتس) هرچه‌مد بؤیان بیت
 ﴿حَقِّیْنِ﴾ هه‌موو به‌لگه‌ و بیشانه‌یه‌ک ﴿حَیْ سِرْیَیْنِ﴾ هه‌تا به‌پیش (به‌چداوی حوایسان) ﴿تَنْتَ﴾
 آلاکینه‌ ﴿سزای سه‌ختی تازارهر ﴿

«فلو لا کتات قریه مس» (خهلکی) هیچ شار و گوینیک (له‌وانه‌ی که هه‌ره‌شه‌یار لیکر) و یاوه‌ریان
هینا (کاتی پسی و دایم‌سی سرای په‌رو مردگار) «نعمت یس» یاوه‌ره‌که‌یان هیچ سوودی یی
به‌که‌یاندن «لا قوم یس» جگه‌له‌گه‌لی یوس (علیه‌السلام) به‌یت «س یس» کاتیک هه‌مو و پر وایان
هیت و ته‌ویه‌یان کرد (که دل مایوون سرای په‌رو مردگار دایم‌یه‌یه‌و سهریان) «صنف عه» لاهان
سرد به‌سهریان «عرب یس» سرای سهرشوری و یس‌وایی «ی نخیو و یس» به‌زیانی دریا‌دا
«و شهم یس جیر» و به‌سره و خوشیمان پیدان تا ماومه‌ک (ا کاتی مردیان) «و لوشه رت»
و نه‌گه‌ر په‌رو مردگارت بیویستایه «لام» بر وای ده‌هینا «س ی لاس» نه‌و (خهلکی) و ال‌ه‌ره‌ویدان
«کله جیه» هه‌مو و به‌تیکرا «اوس» نه‌ی تاباسو (نه‌ی موحه‌مه‌د یس) «نکره یس» رور
له‌خهلکی ده‌که‌یت «حویکو و یس» هه‌نا سه‌بر و دار «و یس یس» و به‌هیچ که‌سیت
س به «س یس» که‌بر وایی «لا یس» مه‌گه‌ر به‌ویستی خوا به‌یت «و یس یس» و به‌پسی
(وین یاوه‌ری) ده‌حانه «عل یس» سهر نه‌وانه‌ی «د یس» که‌تی ماگه‌ن ویر ما که‌به‌وه «و یس یس»
(له‌ی موحه‌مه‌د یس) یس سهرنج نه‌و «س یس» جی له‌ناسمانه‌کان و ره‌وید به
«و یس یس» که‌چی بشته و تر سهره‌کان هیچ سوود ناگه‌به‌س «و یس یس»
به‌که‌سیتک بر واهه‌هین «و یس یس» ده‌ی چاوهر وانی چس ده‌کان «و یس یس»
یتجگه‌له‌رو و داونیک وک رو و داوه‌کاتی نه‌وانه‌ی «و یس یس» که‌له‌پیشنه‌وه و اسوردن
«و یس یس» یس ده‌ی چاوهر وان بکه‌ن «و یس یس» به‌راستی میش له‌گه‌ن یس و دا
«و یس یس» له‌چاوهر وانام «و یس یس» پاشان نیمه‌پر گاری ده‌که‌س (له‌کاتی دایه‌هیدا)
«و یس یس» به‌مه‌سهرانسان «و یس یس» و نه‌وانه‌ی بر وایان هیناوه «و یس یس»
«و یس یس» بیویسته له‌سهرمان «و یس یس» نیسان داران و رگار بکه‌هین «و یس یس»
یس له‌ی خهلکیه «و یس یس» نه‌گه‌ر نیوه له‌گو مانندان «و یس یس» به‌راستی) نایه‌که‌م
«و یس یس» نه‌وه‌س مایم‌ستم نه‌وانه‌ی «و یس یس» که‌نیوه ده‌ی په‌رستن بیجگه‌له‌خوا
«و یس یس» به‌لکو «و یس یس» نه‌و خویابه‌ده‌به‌رستم «و یس یس» که‌نیوه ده‌مرنی «و یس یس»
و به‌سهرمانم یی کمر او که «و یس یس» له‌سهر واداران سم «و یس یس» و به‌رووت وینک
و راست مکه «و یس یس» یو تابلیک که‌راسته «و یس یس» و به‌هیچ جوریک له‌ها و به‌ش
دانه‌ران مه‌ه «و یس یس» هاوارمه‌که‌به‌رسته «و یس یس» یتجگه‌له‌خوا «و یس یس»
شینی به‌سوودت یی ده‌که‌یه‌یت «و یس یس» و به‌ریانت لی دعات «و یس یس» جا نه‌گه‌ر وات کرد
«و یس یس» نه‌وه‌سگو مان نه‌ر کاته تو «و یس یس» له‌ست‌مکارانی «و یس یس»

﴿وَمَرْيَمَ﴾ هېچ گېډ له بېرېك مې په ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له رموي دا ﴿يَا أَيُّهَا اللَّهُ﴾ نيلا له سهر حويه
 ﴿رَفَعَهَا﴾ پروق و پروريه كې ﴿رَبِّمُوسَى وَهَارُونَ﴾ وه (خوا) دهراني شونې مانه وهی ﴿وَمُسْتَوْدَعَهَا﴾
 وه شويې لن دهر چووسي ﴿كُلُّ فِي حَكِيمٍ مِّنْهُ﴾ همووي نو سراوه له كنيې پروون كړه وه (لوح
 المحفوظ) ﴿وَهُوَ﴾ نهو (خوايه) راتيكه ﴿بِأَيِّ حَقٍّ تُسْوَى وَذَاتِ﴾ كه ناسمانيه كتاب
 وزه وي دروست كړه وه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له شمش روزدا ﴿وَكَلَّمَ عِيسَى عَلَى الْمَاءِ﴾ وهر شيه كې
 له سهر ناو بوو ﴿يَسْمُوكُمْ﴾ نو نهوې باقياں نكاته وه ﴿يَكُونُ خَسْفًا﴾ كافتان كړه وه
 چا كتر (ده كهن) ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ سويندي ته كېر بليت (به وانه) ﴿يَكُونُ سَفُوفًا﴾ به راستي نيوه ريښور
 ده كړې نه وه ﴿مِنْ بَعْدِ نُوحٍ﴾ به پاش مردن ﴿يَكُونُ عَذَابًا﴾ بېگومان نه وېهې كه يې پروون ده لېس
 ﴿يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ﴾ نه مه هېچ مې په بيحكه له جادوويه كي پروون وديره نيټ ﴿وَيَكُونُ عَذَابًا﴾
 نغذاب ﴿وَهُوَ سَوِيْدٌ بَخْوَالَةٌ كَهْرُومٍ﴾ سوزيان دوا بجهيس ﴿يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ﴾ نه وېهې كه مې
 دپاري كړاو ﴿يَكُونُ مَخْبُوءًا﴾ نه وېهې راستي ده لېس چي نه وېهې سرای پراگرتووه (بوچي نومان
 مایهت) ﴿يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ﴾ بيدار مې پروزي نه وېهې سرايه يان بو ديت ﴿يَكُونُ مَقْرُونًا﴾ ليسان لا بدري
 ﴿وَيَكُونُ يَوْمًا﴾ وه دهر يان ده دات ﴿يَكُونُ يَوْمًا﴾ نه وېهې كه نه وېهې گالته و لا تر ييان يې
 ده كړه ﴿وَيَكُونُ يَوْمًا﴾ سويده بخواله كېر نيمه بچيز يې به ياده مې ﴿يَكُونُ يَوْمًا﴾ چا كه
 وهرن و نه هره يه ك لای خو مانه وه ﴿يَكُونُ يَوْمًا﴾ پاشان نه وېهې چا كه و نه هره يه ي) لن بگرېښه
 ﴿يَكُونُ يَوْمًا﴾ بېگومان نه وېهې رور مانو ميتد و سپلېه (له و كاته دا كور مې بيعت كاني خوا
 ده كات) ﴿وَيَكُونُ يَوْمًا﴾ سويده بخواله كېر يې بچيز يې بېه يې ﴿يَكُونُ يَوْمًا﴾ نه وېهې كه مې
 نه هره و چا كه دوي نه وېهې ختي و مار و حتيانه ي نووشې بووه ﴿يَكُونُ يَوْمًا﴾ بېگومان
 ده لېت گشت مه ختي و ريانه كانم له مل بو ويه وه (هر وكي بهردام) ﴿يَكُونُ يَوْمًا﴾ بېگومان
 (له و كاته دا) رور دلخوش و لوت بهر و خو بهر دل رانه ﴿يَكُونُ يَوْمًا﴾ جگ به وانه ي
 كه مانارام و خوگر بوون ﴿يَكُونُ يَوْمًا﴾ و كړه وه چا كه كايان به چي هيا ﴿يَكُونُ يَوْمًا﴾ نه وېهې
 بويان هه يه ﴿يَكُونُ يَوْمًا﴾ ليوردن و باداشتي گه وړه ﴿يَكُونُ يَوْمًا﴾ نايانو واره يته وي
 ﴿يَكُونُ يَوْمًا﴾ له (پراگه ياندسي) هه ديكت له وېهې بيگات بو كړاو ﴿يَكُونُ يَوْمًا﴾ و دل
 نه سگ ده سي پني ﴿يَكُونُ يَوْمًا﴾ له سهر نه وېهې كه ده لېس ﴿يَكُونُ يَوْمًا﴾ بوچي گمخ و خهر مېه ي بو
 مانير درينه خواره وه ﴿يَكُونُ يَوْمًا﴾ يان بوچي فرشته مېه كي له گه لدا به هاتووه ﴿يَكُونُ يَوْمًا﴾
 بېگومان نه وېهې تر مېه تر مېه ي ﴿يَكُونُ يَوْمًا﴾ و خوا بو هه مو و شنيك سهر يه رشتنيكرو

چاودېره ۱۱

﴿آيَةُ الْقُرْآنِ﴾ يان نه وانه ده لېس پيغمبر ﷺ نو (قورنانه) ي هغه مستوره ﴿قُلْ وَأَنزِلْنَا سُورَ
 بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ دې تپوهش ده سورس و دكو نو (قورنانه) يسي ﴿تَقْرَأُ﴾ هغه ستر وېس ﴿وَرَتَّلْهُمُ
 الْقُرْآنَ﴾ و دبانگ نكمن (بو پشيو انبان) هر كس دهناس ﴿شَرِّ ذُنُوبٍ﴾ بيجگه له خوا
 ﴿وَلَا تَكُنْ مِثْلَ نَافِثِينَ﴾ نه گهر نيوه راست ده كهن ﴿يَوْمَ تَجْهَرُونَ﴾ جانه گهر و د لاميان نه دانه و ده
 ﴿فَتَقُولُونَ لَوْلَا﴾ نه و ده برانې كه بگومان نم (قورنانه) مير دوا ده خوار و ده ﴿يَعْلَمُ﴾ نه نا گاداري
 و رانيسي خوا ﴿وَلَا يَكُنْ لَكَ دُونَهُ﴾ هر و ده برانې هيچ په رستر او نكي راست سي په بيجگه له نه و
 ﴿فَمَنْ تَتَّبِعُونَ﴾ دې نيا نيوه مل كه چ و موسلمانان ﴿مَنْ كَانَتْ﴾ هر كس ده به ویت
 ﴿تَعْبُدُونَ﴾ زباني دوتيا و دوا و ده جواني نو ﴿يَوْمَ تَجْهَرُونَ﴾ نيمه (مهره مې)
 كرده و ده كانيان به نه و دي پي دده پي تيايدا ﴿وَهُمْ يَجْهَرُونَ﴾ و نه و ده لاه زبانه ده كم و كوري
 يان له گه ناكرتيت ﴿وَأَنفُسُهُمْ يَكْفُرُونَ﴾ نه وانه كه سانيكن بوياي سي په ﴿فَلَا تَجْعَلْ لَكَ
 لَهُمْ دُونِي﴾ دوايدا جگه له ناگر ﴿وَجْهٌ مِّنْ سَمَوَاتٍ﴾ و نه و ده كرده ي كرده يان تيايدا پوچ و سي به هم يوه
 ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُكْتُمُونَ﴾ و نه و ده چيان كرده به ده و ام نو به هيچ ﴿فَمَنْ كَانَتْ﴾ جانه نيا كه سنيك
 پيغمبر په ﴿بَلْكَ يَدْعُوهُ﴾ ناشكراي يي له لايه ي په و ده د گاري و ده ﴿وَسُوءُ هَتَمَةٍ﴾ و شايه تيت لاي
 نه و ده نوي به و نيسته و ده ﴿وَمِنْ مَّوَدَّةٍ﴾ و نه و ده پيش نم (شايه تپه ي خويه و ده) به و اي مو و ساش
 (شايه نه بوي) ﴿وَمِنْ مَّوَدَّةٍ﴾ كه به به و ده پيشه و او ميره مديه ﴿وَأَنفُسُهُمْ يَكْفُرُونَ﴾ نه وانه بر و ايان ه به
 به و (شايه نه كه قورنانه) ﴿وَمِنْ مَّوَدَّةٍ﴾ و نه و ده كس با و ده ي يي نه پيت ﴿فَمِنْ لَّا تُخَافُ﴾ له و كو مده ل
 و تاقمانه (نه وانه ي كوي و ده له سر دزايه تي نيسلام) ﴿فَمِنْ لَّا تُخَافُ﴾ نه و ده ناگر جيجگه يسي ﴿فَلَا
 تَخَافُ﴾ كه وانه هيچ جو و ده گومان و دوو دليه كت نه پيت له و (قورنانه) ﴿فَمِنْ لَّا تُخَافُ﴾ به لاه
 به و سني له و قورنانه به ست له لايه ي په و ده د گاري و ده هاتو و ده ﴿وَمِنْ لَّا تُخَافُ﴾ به لاه
 و زرينك له خه لكسي بر و انا هيس ﴿وَمِنْ مَّوَدَّةٍ﴾ و نه و ده كسي مته مكار تره له و كه سدي ﴿فَمِنْ لَّا تُخَافُ﴾
 غل موه و ده كه دوق هغه سني به هم خوار و ده ﴿فَمِنْ لَّا تُخَافُ﴾ نه وانه به به يه جو و ده
 په و ده د گاريان (و نه كانيان ده غريسته روو) ﴿وَمِنْ لَّا تُخَافُ﴾ و نه شايه نه كان (له پيغمبر
 و غريسته كان) ده لېس ﴿فَمِنْ لَّا تُخَافُ﴾ نه وانه نو كه سانه يسي ﴿فَمِنْ لَّا تُخَافُ﴾ (نه دوايدا) درويان
 هغه به ست به هم په و ده د گاريان و ده ﴿فَمِنْ لَّا تُخَافُ﴾ به و ده يسي خوا ﴿فَمِنْ لَّا تُخَافُ﴾ به
 سته مكارانه ﴿فَمِنْ لَّا تُخَافُ﴾ نه وانه ي به به لستي پيگه ي خوا ده كهن ﴿وَمِنْ لَّا تُخَافُ﴾
 به و ده و ده به و ده به لار و چو و تي پشاندم ﴿وَمِنْ لَّا تُخَافُ﴾ له كاتيك دانه و ان به و ده يسي
 ﴿فَمِنْ لَّا تُخَافُ﴾ يي بر و ان

﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي جَاءَنَا بِالْحَقِّ﴾ لهو (نه فرسي لي کړ او) نه ناتوان (لهمستي خوا) حومان قوتدار مکون
 ﴿يُؤْتِي الْأَمْثَالَ﴾ لهولات وره ويدا ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ ويهانه ﴿مَنْ يَأْتِي بِالسَّيِّئَةِ﴾ بيجگه له خوا هيج
 پشنيوان و دوستنك ﴿بُضْعًا نَعِيمًا﴾ بومان د ووقات ده كړتووه ﴿لَقَدْ آتَيْنَاكَ سِرًّا﴾ ما كك ﴿يَسْتَعِينُكَ﴾
 اشمع ﴿تَوَالِي يَمِينِي﴾ نهو قورنانه يان به موو ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ (هه فيشيان) نه ده يسي ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي جَاءَنَا بِالْحَقِّ﴾
 نه وانه كه سانكي ﴿خَيْرٌ نَجَاتٍ﴾ كه حومان دوزراند ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ وه ليسان
 ورن سوو ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ نهو دروو دله سانهي له دويانا ده يان كړد ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ بهر ستي
 و بنگومان نه وانه ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ له روزي دواييدا ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ زهر مره د ترسي كه س خويان
 ﴿يَأْتِي النَّبِيَّ سِرًّا﴾ به راستي نه وانه ي برويان هيتاوه ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ و كرده وه چا كه كانين
 به جس هپاوه ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ و كرده كه چ و دل نارام بوون بو (همر نه كه س) په رو و رد گريان
 ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي جَاءَنَا بِالْحَقِّ﴾ نه وانه هاره لاني به هشتش ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ تيدا ده ميتنه وه به هه ميشه يي ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾
 ﴿مَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ و نه ي نهو دوو دهسته به ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ و نه ك كونه و كهر و بيسه و
 و بيمان ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ نايان نه و دوو دهسته به به كسانن ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ ده بو بير نه كه نه وه ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾
 ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ سويد به خوا بېگومان يار دمان ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ سووچ بولاي گه له كه ي ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾
 ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ (هېي ووتن) دلبيان من تر سته ريكې ناشكروم بونان ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ كه جگه
 له خوا نه بهر ستنك ﴿يَأْتِي النَّبِيَّ سِرًّا﴾ (چونكه) به راستي من دهر سم به خندان بگري ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾
 ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ سري روزنكي سه خت و به نارار ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ چا كار به همت و ده سه لانداره گن
 ووبهان ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ نه وانه ي كه برويان به هپا بوو ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ له گه له كه ي (سووچ) ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾
 تيمه تو مايسين ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ جگه له ناده مي به كي و نه خومان ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ وه مايسين تو ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾
 هيج كه سبك شويت كه و تيت ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ جگه نه وانه ي ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ كه هزار و په سته كانمانن
 ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ سي ناوهر او مساويلكنه (روالته يسي) ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ وه مايسين تيوه ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾
 ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ هيج شنيكتان له تيمه ريدايي ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ به لكو به دوزرمان ده رانيي ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾
 (سووچ) وونسي نه ي گه له كه م ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ هه و اسم به سني ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ نه گهر من ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ به لگه ي
 ناشكروم هه ست ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ له لاي په رومرد گار سه وه ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ و په حمله قتيكي پي به خشم
 ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ له لايمن خويه وه ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ به لام نه وه له تيوه شار دوايسته وه ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ نايان به رور
 پابه دتان بكه مين پيه وه ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾ له كاتيكدا نيوه جهري لي ماكن و پيټ ماخوشه ﴿وَمَنْ كَانَ يُهْمُ﴾

«وینوه» په نهی گه له کم «لَا تَنْفَكْ عَنْهَا» له مسمر تم (که یاندي به یامه) داوی هیچ سات و
 ساتنیکت لی ماکم «پن اخی» پاداشتی من «لَا تَعْلَقْ» هر لمسر خوابه «وورتر بقار» مین «امو»
 وه من نه وانه دهر ماکم بروایان هیناوه «لَا تَمْنَعُوا زَيْبَه» به راستی نه وانه به دیداری به ورو دگرین
 ده گم (به وروزی دوبیدا) «وکی اریکو» به لام من نیوه دعیسم «فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا» که کوم لیکنی به ران
 «والمور من عفری» نهی گه له کم کسی یارمه تیس دعات «مِنْ نَسْلِ طَرَفَتِهِ» له به رانه ر خوادا
 نه گهر نه وانه تاریم (و دهریان مکم) «لَا تَدْعُ رُوحَ» دهی تابا مو میر ماکه نه وه «لَا تَدْعُ رُوحَ»
 من پیمان مالیم «بیدی حریت» به «خو به نه کانی خوا لای منه» «وَلَا تَنْفَكْ عَنْهَا» و ماشلیم عهیب و شته
 مادیده کان دهراسم «وَلَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» هرو مه مالیم من غریبتم «وَلَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» به وانه ش مالیم
 «سورنی نیکو» که له بهر چاوی نیوه سووک وی ریز «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» خوا هیچ چاکه به کیس
 ماداتی «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» خوا چاک دهرانی «بیدی نیکو» به وهی له دهر ووسی نه واندایه «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ»
 نصیرین «به راستی من نه وکاته» نه گهر نه وانه دهر ماکم (له مستم کاران دیم) «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ»
 ورنیان لهی نروح «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» بیگومان دمه قابلیت کرد له گه لماندا «وَلَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» روریش
 دمه قابلیت کرد له گه لماندا «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» دهی نه وهی به لیسان پی ددهیت (له سرا) بومان بهینه
 «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» نه گهر نه وانه دهر ماکم «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» دهی به یامه ماکه به نه «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ»
 خوا بوتان ده هیت «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» نه گهر به هیت «وَلَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» وه نیوه ماتوان (به سیرای خوا)
 خوتان قوتار بکه «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» وه ناموز گاری من سوودتان پی ماکه به هیت «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» گهر
 به هیت «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» ناموز گارینان بکه «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» نه گهر خوا به هیت «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ»
 گو مران بکت «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» نه و به ورو دگرمانه «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» وه هر بولای نه ویش ده گهر نه وه
 «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» به نه وانه ده لیس موحه مده «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» (قورنانهی) به ناوی خوا وه ده لیه ستووه
 «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» بلی نه گهر من هلم به هیت «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» نه وه گو ماهو تاو به که ی نه بها له سر
 خومه «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» وه میش به ریم له ناوانی نیوه «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» وهی کرا بو نروح
 (علیه السلام) «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» که واکه سی تر بروا نا هیت «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» له گه له کت «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ»
 «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» به یحکه له وهی بیشتر مروای هیناوه «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» که وانه باره حمت
 و غمیدر مه به به وهی نه وان ده بکه «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» وه که شته که ش دروست بکه
 «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» به پیش چاو و چاو دیری و همرسان و بیگای نیمه (له نایه ته دایاسی سپه تی
 چاو، عین هاتووه بؤ خوا ی گه ووه، بروامان به هیت بهی هیچ لیچواندن ولیکدانه و به ک
 ، شیوه که ی مارین وه ته بها خوا خوی دهرانیت) «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» وه هیچ قسم له گه لمانده که
 «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» له ماره ی نه وانه ی مستمیدن کرد ووه (وی ساوه بوو) «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ» چونکه
 بیگومان نه وانه ده خکری «لَا تَقْرَبِ مَسْجِدَ»

﴿وَصَلِّ عَلَىٰ هَٰذَا ۖ إِنَّ هَٰذَا أَعْيُنُكَ ۚ﴾ وادهستي كړد په دروست كړنې كې شته كه ﴿وَكُنَّا مَرَكِبَةً﴾ هدر كاتيت نې په پريسيه
 به لايدا ﴿مَلَأْنِي مِنْهُ﴾ كونه لي له گه له كهي ﴿سَحْرًا مِّنْهُ﴾ گاته بيان يې ده كړد ﴿فَأَنزَلْنَا سَحَابًا مِّنْهُ﴾
 (سورح) ده سورت نه گه ر نيوه نسته گاته لاقري به نيمه ده كهن ﴿فَأَنزَلْنَا سَحَابًا مِّنْهُ﴾ نه وه بنگومان
 نيمه ش لاقري به نيوه ده كهن ﴿فَكُنَّا شُرُكًا مِّنْهُ﴾ هم چو ن نيوه لاقري به نيمه ده كهن ﴿فَكُنَّا
 مِّنْهُ شُرُكًا﴾ ج له مه پاش دمرانس ﴿مِنْ رَبِّهِ عَذَابٌ﴾ كني سراي مو ديت ﴿فَنُفِثَ فِي سُبْحَانَكَ﴾
 مقيز ﴿سدر شوي ده كات (ده دوياداو له قبا مېشدا) سراي هميشه يې به ممر داديت ﴿فَنُفِثَ فِي سُبْحَانَكَ﴾
 (سورح) (كه شته كهي دروست كړد) هدا كاتك ﴿عَذَابٌ مِّنْ رَبِّهِ﴾ به رمانې نيمه هات (يو به ناوېرديان)
 ﴿رَهْرًا نَّسُورًا﴾ و ته پوره كه ناي لي هه له قولا ﴿مَنْ حَمَلْهُ﴾ ووتمان (به سورح) له و (كه شته) دا
 هه لي بگره ﴿مَنْ حَمَلْهُ بِحَقِّ نَبِيِّ﴾ له هه مو و پيو ميهك دووان ﴿وَقَدْ كَلَّمْنَا﴾ رن و مزاله كانيشت
 هه بگره نه وديان به ييت ﴿سَوَّيْنَاهُ﴾ بر ساري خوي له ممر دراه (به خكاندن) ﴿وَمِنْ مَّنْ﴾
 هه نه وانه ش (هه بگره كه) برويان هتا (له گه له كهن) ﴿وَمِنْ مَّنْ مَّعَهُ﴾ لا يبين ﴿وَه خه لكيني
 كهن به ييت برويان به هت له گه لي دا ﴿وَمِنْ مَّنْ حَمَلْهُ﴾ (سورح) ووتې هه مووتان سوارين له و
 (كه شته) دا ﴿سَوَّيْنَاهُ﴾ به مچر به و مرسه ﴿به ناي خواوه له كاتي رويشتن و ده ستاني دا ﴿بَرَرْتِي﴾
 به ر سني په روه رد گارم ﴿مَعْرُوحَةً﴾ رور لي بورده ي مېهره بانه ﴿وَمِنْ مَّنْ حَمَلْهُ﴾ كه شته كه
 ده سرتن ﴿فِي مَوْجٍ كَافٍ﴾ به ساو شه پولي و لك كيرو شاخ دا ﴿فَأَنزَلْنَا سَحَابًا مِّنْهُ﴾ به رويشتن عيه
 السلام كوپه كهي مانگ كړد (كه ساوي كه معان سوو) ﴿وَمِنْ مَّنْ حَمَلْهُ﴾ كه له شونيني كه باردا بور
 ﴿يُنْفِثُ رُكْبًا مِّنْهُ﴾ (ووتې) نه ي كوري خوشه ويستم له گه لمان دا سواره ﴿وَمِنْ مَّنْ حَمَلْهُ﴾ ر
 له گه لي برويان هه نه ﴿فَأَنزَلْنَا سَحَابًا مِّنْهُ﴾ (كوپه كهي) ووتې به ناي شاخك ده ممر ﴿فَنُفِثَ فِي سُبْحَانَكَ﴾
 نه ﴿كه مچر نريت له م لا فاهه ﴿فَأَنزَلْنَا سَحَابًا مِّنْهُ﴾ (سورح) ووتې نه مچر هيج پار نريت (به نادرينك)
 به ﴿مِنْ رَبِّهِ﴾ له به رمانې خوه (كه خكاندن) ﴿فَأَنزَلْنَا سَحَابًا مِّنْهُ﴾ به گهر كه مېك خواوه حمي يې بكت
 (و به وېرديان ييت) ﴿وَمِنْ مَّنْ حَمَلْهُ﴾ له و كاته دا شه پولي لا فاهه كه و نه بوانيدن ﴿فَكَانَ مِّنْ تَعْرِيفٍ﴾
 جانه و (كوپه خكانو) له خكانوان بوو ﴿وَمِنْ مَّنْ حَمَلْهُ﴾ نه و ساو و ترانه ي روي ﴿فَنُفِثَ فِي سُبْحَانَكَ﴾
 ناره كه ت هه ممره ﴿فَنُفِثَ فِي سُبْحَانَكَ﴾ و نه ي ناسمان باران به بارينه ﴿وَمِنْ مَّنْ حَمَلْهُ﴾ نيت لاره كه روچور
 به ناي روي د ﴿فَنُفِثَ فِي سُبْحَانَكَ﴾ كاره كه (خكانيان) ته و او كرا ﴿وَمِنْ مَّنْ حَمَلْهُ﴾ و (كه شته كه)
 و ه سا به ممر (كيوي) جو و ديه و ه ﴿فَنُفِثَ فِي سُبْحَانَكَ﴾ و و ترادووري له ر حمي خو ﴿فَنُفِثَ فِي سُبْحَانَكَ﴾
 مته مكران ﴿فَنُفِثَ فِي سُبْحَانَكَ﴾ به روي خواوي كرده به روه رد گاري ﴿فَنُفِثَ فِي سُبْحَانَكَ﴾ ووتې نه ي په روه رد گارم
 ﴿فَنُفِثَ فِي سُبْحَانَكَ﴾ به راسني كوپه كهن ﴿مِنْ رَبِّهِ﴾ له كهن و كاري مته ﴿فَنُفِثَ فِي سُبْحَانَكَ﴾ و بنگومان به نيني
 نوش برسته ﴿وَمِنْ مَّنْ حَمَلْهُ﴾ و نوش دادو م تريني هه مو فرمان به واياني ﴿فَنُفِثَ فِي سُبْحَانَكَ﴾

﴿فَالسَّوْحُ نَهْ﴾ (خوا) هه مووی نهی نووح بهراستی نهو (که نهان) ﴿يَسْ مِنْ أَفْكَ﴾ به کهس و کاری
 نژونی به ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ بنگومان نهو (کوپه) کردهوی ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ خراب و بامهسه ده نوو ﴿بِهْ رَعْسْ﴾
 جیا که وانه داوای شتیکم لی مه که ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ که رانبارت دهر باره ی می به ﴿بِهْ رَعْسْ﴾
 بهراستی من ناموز گاریت ده کهم ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ تاله مه دهن نهیست ﴿بِهْ رَعْسْ﴾
 (مووح) وونی بهر وهر دگرم بهراستی من ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ به سات پی ده گرم (لهووی) ﴿بِهْ رَعْسْ﴾
 داوی شتیکت لی به کهم ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ که نایر ام ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ وه نه گهر بهریت لبم
 و به حمم پی به کهی ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ له ریان لیکه و توان دهه ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ ووتر نهی نووح
 ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ دانه ره (به که شتیه که) به بهیسی و بیوهی له لایه ن نیمه وه ﴿بِهْ رَعْسْ﴾
 وه به پیت و هه پی رور به سه ر خونه وه ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ وه به سه ر که لایه ن که به پیتا نه ی له وه
 که له که ل تو دان (با به سه ر نهو خه لکانه ی له که ل تو دان) ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ چه سه به نه وه که ل
 دواتر دین خوشی و نارو به مه تیای پی دده یی ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ پاشان له لایه ن نیمه وه دوو چاریان
 ده یست ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ سری سه خنی نارادهر ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ نه دانه (ی با سه کوان)
 له هه واله گرم که باد یاره کانه ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ به بیگا نومان ناردی ﴿بِهْ رَعْسْ﴾
 به تو و به که ده که ت به شان دهر انیس ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ له پیش نهه (بیگیای نیمه) ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ که وانه
 خور اگر به ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ بهراستی سه ر نه مه ام بو له خوا تر سانه ﴿بِهْ رَعْسْ﴾
 وه بولای (که لی) هاد هوودی بر ایا نهان نارد ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ وونی نهی که ده کهم خو بهر سنی
 ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ هیچ بهر ستر او نکتان پی به جکه له نهو ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ تیوه نه بها درو
 هه نه به سنی ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ لهی که له کهم ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ له سه ر نهه اگه یاندسی به به مه (داوای
 هیچ بهراستی لی ما کهم ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ پاداشتی من هه ره له سه ر نهو (خوا) به ﴿بِهْ رَعْسْ﴾
 که دروستی کردوم ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ دهی نابا ز بهر مابن ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ وه لهی که له کهم ﴿بِهْ رَعْسْ﴾
 رنکه ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ داوای لیسوردن به بهر وهر دگارتان بکه من ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ دواتر بیگه به وه بولای لهو
 ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ (نه گهر وایکه من خوا) له ناسمانه وه (باران) دهار نیست به سه ر تانه ﴿بِهْ رَعْسْ﴾
 به بهر مه ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ و هیزی تر ریاده کات ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ بو هیزه که نان ﴿بِهْ رَعْسْ﴾
 وه پرو وهر مه گیرن (له به سگه واره کهم) به ناوان ناری ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ وونیان نهی هوود ﴿بِهْ رَعْسْ﴾
 بیست ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ نف هیچ به لکه به کی رووت من نه هیا ویس ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ نویه نیمه ش وار
 له بهر ستر او کان (خوا کان) مان ناهیتین ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ له بهر قسه ی تو ﴿بِهْ رَعْسْ﴾ وه نیمه
 باوهرت پی ناکه یی ﴿بِهْ رَعْسْ﴾

﴿هَآءِ يٰهٖدُ﴾ صَالِح ووتی شدي گله کم ﴿يٰهٖدُ﴾ پټم بلیس نه گهر مں ﴿يٰهٖدُ﴾ یسټم یسټم
 به لگه به کی ناشکرام همی له لایس پمرو دگار موه ﴿وہ سبی مہ رخمہ﴾ وہ نه لایس جو موه
 پټمه سرینسی پی به حشیم ﴿وہ سټی﴾ جا کی یار معنیم دعات ﴿یہ کہ﴾ به درامه ر خوادا
 ﴿وہ عصہ﴾ نه گهر مہر بیچی نهو یکم ﴿وہ یسټی﴾ که واته نیوه هیچ یسټی رساد ناکهں ﴿عز
 عیسر﴾ ره ره وریان بهیت ﴿وہ یسټی﴾ نهی گله کم ﴿وہ یسټی﴾ نهی ووشتره که ی
 خویه ﴿وہ یسټی﴾ که مو عیسر به کی رووه نو نیوه (المهر راسی پټمه سرینسی کم) ﴿وہ یسټی﴾
 جائیو ش واری لی پټی ﴿وہ یسټی﴾ باله روی خوا یحوات (بله وهریت) ﴿وہ یسټی﴾
 به حرابه دهستی بو مہ یسټی ﴿وہ یسټی﴾ نه گیا سرا به کی به رووسی تو وشتن دهیت ﴿وہ یسټی﴾
 ﴿وہ یسټی﴾ که چی نهو ووشتره که یسټی به بری ﴿وہ یسټی﴾ جا (صالح) ووتی ﴿وہ یسټی﴾
 راپویرن به مالی خوتاندا ﴿وہ یسټی﴾ سی رور ﴿وہ یسټی﴾ نهو به لیکه ﴿وہ یسټی﴾ درو به
 ﴿وہ یسټی﴾ جا کاتیک به مانمان هات (بوله ماو بر دنیاں) ﴿وہ یسټی﴾ صالح مں پر گر کرد
 ﴿وہ یسټی﴾ نه وانه ش پروایان هینا ووله گله لیدا ﴿وہ یسټی﴾ به دره یسټی له لایس خومانده
 ﴿وہ یسټی﴾ له مہر شوری وریس وایی شو روزه (به مانمان دان) ﴿وہ یسټی﴾ هر موی تعیر
 به راستی به ورو دگارت هر خوی به تواناو به دهسه لاته ﴿وہ یسټی﴾ نهو به ش
 که سته میان کرد شریحه به ک گر نی ﴿وہ یسټی﴾ نیتس له ماو مال کاتیک ندا
 که وټس به ورو داو جو ووله یسټی برا (مردن) ﴿وہ یسټی﴾ وټس له موی له وټس نهو یسټی
 ﴿وہ یسټی﴾ بیدار مں به راستی گله مموود ﴿وہ یسټی﴾ یسټی پروایون به به ورو دگرهان
 ﴿وہ یسټی﴾ بیدار مں دوری و له ماو چوون بؤ گله مموود ﴿وہ یسټی﴾ سویند
 به خوی پنگومان بیر ووه کانهان هانی ﴿وہ یسټی﴾ بولای نیرا همی به مژده ووه ﴿وہ یسټی﴾
 وویان مہ لایس خوات لی بیت ﴿وہ یسټی﴾ (نهویش) ووتی مہ لایس خوا نه تیوه ش ﴿وہ یسټی﴾
 نه مہا نه ودهدی به سرد ﴿وہ یسټی﴾ خبرا گویره که به کی سرزاوی هینا یسټی
 ﴿وہ یسټی﴾ جا کاتیک بیسی ده ستیان ﴿وہ یسټی﴾ دریز ناکهں بوی (ولس ی ناحور)
 ﴿وہ یسټی﴾ مانمانی هاتنه بهر چاوی ﴿وہ یسټی﴾ و له دمر ووتی خویسده مہ ترسی
 لی کردن (که بیاری حراپان ههیت) ﴿وہ یسټی﴾ وویان مہ ترسه ﴿وہ یسټی﴾ به راستی نټمه
 بیزراویس ﴿وہ یسټی﴾ مو مہر گله لویو ﴿وہ یسټی﴾ له وکانه دا خیرانه که ی وسته بور
 ﴿وہ یسټی﴾ و پټکه می ﴿وہ یسټی﴾ نټمه ش مژده مان پی دا به یسټی ﴿وہ یسټی﴾
 وه نه پاش نټه حق (مژده مان پندا) به به عقوب (که کوری کسحاقه) ﴿وہ یسټی﴾

﴿فَإِذَا دُعِيَ﴾ (خیزانی لیراهم) ووتی و هیرو (وای) ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) چوڼ عدالم ددیت کمس
 پیره ژینکم ﴿وَهُدُ﴾ (هېو) نه ویش میړه که که پیر یوه ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی نه ده
 شتیکی مه پیره ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) (هرشته کان) وویان مو سرت سورده میت ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) مه پراسی
 له کار و درماني خوا ﴿رَحْمَتُ رَبِّكَ﴾ (رحمت د توبه د خدای) ورحمت و بهر که تی ووی حواکان له سهریت
 ﴿فَإِذَا دُعِيَ﴾ (هېو) نه ی نال و نه پتی لیراهیم ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی خوا سوپاس کراوی چا که در او نه
 ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم لاچور به ما ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم
 و نه مزده که شتی مزه هات ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) له ماره ی که له کوی لووط گفتو کوی له گوت ده کړ دیس ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو)
 ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم د لهرم و ورو نه خو یو و ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو)
 ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم د لهرم و ورو نه خو یو و ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو)
 دهر چو و (په نه و کړه) ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم د لهرم و ورو نه خو یو و ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو)
 ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم د لهرم و ورو نه خو یو و ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم
 یو لای لووط ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم د لهرم و ورو نه خو یو و ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم
 ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم د لهرم و ورو نه خو یو و ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم
 به به پراسی لیراهیم د لهرم و ورو نه خو یو و ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم
 همیشه کړده و به ده کابیان نه به جام ددها (که بیر ماری بوو) ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم
 ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم د لهرم و ورو نه خو یو و ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم
 پاک و حال لال بونان ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم د لهرم و ورو نه خو یو و ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم
 ده تانه ویت به پراسی لیراهیم د لهرم و ورو نه خو یو و ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم
 تینه می به ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم د لهرم و ورو نه خو یو و ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم
 نیمه هیچ هوق (و نه در و و) بکمان له کچه کاندایه ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم
 نیمه چیمان ده ویت ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم د لهرم و ورو نه خو یو و ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم
 ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم د لهرم و ورو نه خو یو و ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم
 بنوط ﴿(هرشته کان) ووتیان ته ی لووط ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم
 ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم د لهرم و ورو نه خو یو و ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم
 به ویری یی هینا ویت له به شتیکی شه و دا پرو (و نه م شاره به جی بهیل) ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم
 و هیچ که س له نیوه لانه کانه و به دوا ی خویدا ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم
 به پراسی لیراهیم د لهرم و ورو نه خو یو و ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم
 مزید هر شتیکی بکمان و مخی له نا و مر دیمان به مریانه ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم
 به ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم د لهرم و ورو نه خو یو و ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی لیراهیم

﴿فَمِنْ حُنَّ لَمَّزُوا﴾ چا که هر ماسي لکه هات (بو له تاویر دمان) ﴿جَعَلَ عَلَيْهِمُ الْمَوْتُ﴾ لهو (شوتنه) مان
 سهر و ژیر کرد ﴿وَمَقْعَرُنَ نَحْتَهُ﴾ و ماراند مان به سر دماندا ﴿جَعَلَ رَأْسُ يُونُسَ﴾ و ور دهر یحی گلیس
 ﴿مَضْرُوبَ﴾ مدوای په کداوی بچران (دبازی) ﴿مُسْمُومَةَ﴾ همو و نهو (وور دهر بحانه) دیاری کر یوون
 ﴿عَسَ رَبُّهُ﴾ لای بهر وهر دگار نه وه ﴿وَمَجِي مِّنْ عَصِيْبٍ يَّعِيبٍ﴾ وه نهو (سر به) دوور می به له ستم
 کار نه وه ﴿فَوَيْ مَنَی﴾ وه (مار دمان) یو (چه لکس) مه به پیش ﴿أَفَلَمْ تَحْشِبْ﴾ شروع بهی
 براین ﴿ذَلَّ الْبَلَاءُ﴾ وونی نهی گه له کم ﴿تَبَيَّنَتْ﴾ خوا بهر مستن ﴿مِنْ حُكْمٍ مِّنْ رَبِّهِ﴾ هیچ
 بهر ستر او نکتان سی به بچکه نهو ﴿وَلَا يَفْقَهُ﴾ وه کم و کوری مه کن ﴿يُحْكِيانَ وَيُخْبِرُونَ﴾
 له پیوانه و کیشانه دا ﴿يُرِىٰ رُسُلَكُمْ﴾ بهر استی من ده تان بیم ﴿يَخْتَرُ﴾ به مال و سامانی روره وه ﴿وَنَبِّ
 حَاوٍ عَيْنَكُمْ﴾ وه بهر استی من دهر سم لیان ﴿عَدُوٌّ يُّؤْمِنُ بِحَبِيبٍ﴾ سر به که که گه مار و تان بدات
 و لی رر گار بهن ﴿وَيَقُولُ﴾ جانه ی گه له کم ﴿وَأَفْتَحُكُمُ﴾ و تیر به استبداد پتو بهو کیشانه
 راست و دروست له نعام بدن ﴿وَلَا تَحْكُمُوا تَرَ تَبَيَّنَتْ﴾ وه کم و کوری مه کن له شت و مه کی
 چه لکیدا ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ و حرا به کاری مه کن (یا خرا به بلا و مه کده وه) له ر وید ﴿وَلَا
 تَقُولُوا﴾ نه گهر تیوه بر وادارن ﴿وَمَا تَسْبِيحُكُمْ بِحَمِيدٍ﴾ و من پارسره بیم به سر ته وه ﴿وَلَا
 تَقُولُوا﴾ ووتان نهی شروع بهب ﴿مُسَوِّدَةٌ مَّرْمَرٍ﴾ نایا موئزه که ت دهر ماتت بهن ده دات ﴿وَلَا
 تَقُولُوا﴾ که نیمه واریبین ﴿وَيَعْبُدُونَ﴾ له وهی ناوو ناپیران مان پهر ستو و یانه ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾
 شرا بان واریبین له وهی به وستی خو مان له مال و سامانماندا ده بکن ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾
 به راستی تو به له مه کوری لی ران و هو شمه بدیت ﴿وَلَا يَفْقَهُ﴾ ووسی نهی گه له کم ﴿رَبِّهُ﴾ هه و الم
 به دهی ﴿يَا كَذَّبَ عَلَىٰ يَمِينِ يَاقُ﴾ نه گهر من به لکبه کی رووم له لایه بهر وهر د گار مه وه بهن بیت
 ﴿وَرَقِي مَن رَّزَاقِكَ﴾ وهر وریه کی روو ناشی بیدام له لایه خو به وه اچ مه به ستیکم هه به درو
 بکنم ﴿وَمَا يُدْرِي مَا يَفْعَلُ﴾ وه من هه رگیر مامه ویت پیچه وانه ی تیوه بکنم ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾
 لهو (کره ی) بهر گری تیوه ی لی ده کم (خوم بکنم) ﴿وَلَا يُدْرِي مَا يَفْعَلُ﴾ من هیچ
 مه به ستیکم سی به بچکه له چا کنم دن و چا کناری مه بیت نه وه مددی شواتم وه توانا مه بیت
 ﴿وَمَا يُدْرِي إِلَّا بِاللَّهِ﴾ سهر که و تیشیم تنها به (پشپواتی) خوابه ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْ﴾ بستم هه بهو به ستو وه
 ﴿وَتَوَكَّلْ﴾ هه بولای نه ویش ده گهر بهم وه

﴿وَيَقُولُ لَا يُحْكَمُ شَيْعًا﴾ نهی گه له کم د ژبه تیاں له گه کم به پشه هوی نهوی ﴿أَلَيْسَ لَكَ مِثْلُ مَا كَانَ لِبَنِي إِدْرِيسَ﴾ تووشتان بیت ویهی نهو (سرایه) ای تووشتی ﴿وَهُوَ يُجِزُّ زَوْجَ قَوْثَانَ﴾ هور زوځه صبیح گدلی سورج یان گدلی هور دیاں گدلی صالح یوو ﴿وَهُوَ يُؤْتِي الْوَحْيَ بِمُحَمَّدٍ﴾ خو گه له که ی لور و ط دور می به بت نه وه (چیان به سر هات) ﴿وَنَسْفَعُ الرَّبُّ﴾ وه دواوی لیور دیش له پوره و د گارتن مکن ﴿نُفُوسًا﴾ پاشان مگه نه وه یو لای ﴿وَتَرْكِبُ رَحْمَةً وَدَوْرًا﴾ به راستی به ورو د گارم میهرمانی دلسوره ﴿ذَوِ الْعَرْشِ﴾ وویان نهی شو عصب ﴿مَائِقَةُ الْعَرْشِ﴾ نیمه تیا گه یس له روریک ﴿مَدْعُونَ﴾ نهوی تو ده یلیت ﴿وَرَدَ﴾ به راستی نیمه ﴿تَرْكِبُ رَحْمَةً﴾ نو به لاوار ده بیس له وماند ﴿وَرَدَ رَحْمَةً﴾ خو نه گور (له سر) خر مه کانت به وایه ﴿رَحْمَةً﴾ دلنیا به ورو د برانمان ده کردی ﴿وَمَنْ تَبِعَ بَعْدَ﴾ (چونکه) انو حوث هیچ دمه لاتیکت می به له بهرام بهر نیمه دا ﴿فَالْبَعْدُ﴾ ووتی نهی گه له کم ﴿رَحْمَةً﴾ عر غر غر مکن ﴿نَايَا خَرْمَ كَانَمَ﴾ به دمه لانت ترن له بهرام بهر نیوه ﴿تَنْ أَلَهُ﴾ له خوا ﴿وَنَحْدُ شَوْهَ وَرَدَ حَفْظَ عَهْدٍ﴾ له کاتیکدا بهرامی نهو (خرا) تان پشت گری غم نه وه ﴿بَارِبَ﴾ به راستی به ورو د گارم ﴿بَارِبَ تَقْصُوبَ مُجِيبَ﴾ ناگاداره به هه رچی نیوه ده بکون ﴿وَبَعْدُ﴾ نهی گه له کم ﴿غَمْرُ غَمْرٍ مَكْرِيْعُ مَكْرِيْعُ﴾ کرده و بکون له سر بارو حاله تی خوتان ﴿بَارِبَ عَمِلَ﴾ به راستی میس کارو کرده و ده کم ﴿بَارِبَ تَقْصُوبَ﴾ له مه ورو د در س ﴿مَنْ تَابِعَ عَدَبَ﴾ کی سری بو دیت ﴿خَرْمَ﴾ پساو سر شوری ده کات ﴿رَسَ فَرْكَدَبَ﴾ وه کیش در وریه ﴿وَأَنْفِئُونَ مَعَكُمْ رَحْمَةً﴾ جا چاوه وروانی مکن به راستی میس له گه لثان چاوه وروانم ﴿وَمَنْ تَابِعَ مَرْنَ﴾ کاتیک بهرامی نیمه هات (نو له ناویر دیاں) ﴿جِبَ شَعِبَ﴾ شوعه یسمان پر گار کرد ﴿وَتَرْكِبُ رَحْمَةً﴾ و نه وانهش یروایان هیابو له گه لید ﴿رَحْمَةً﴾ به وریه له لایدن خورمانه ووه ﴿وَحَدَبَ تَبْدِئَ صَمُو نُفَاتِحَةَ﴾ وه نه وانهی مسته میان کرد یو و نالو شریخه که (به عر نه که) گرنی ﴿فَالْبَعْدُ﴾ به وریه حشیشی ﴿بِسَرِّ هَمُو وِیَانَ لَهْ مَالٍ وَجِبْكَ کَانِیَانَا دَمَهُ وِیَوَ کِهْ وِیَسَ وَجَوَ وِیَلِیَانِ﴾ به وریه (مردن) ﴿كَانَ تَرْكِبُ رَحْمَةً﴾ (وایان لینهات) وه ک هر تیدا به وریس ﴿لَا تَقْدَرُ تَبْدِئَ﴾ بیداریس دوری و تیا چوون بزو خه لکی مدیهن ﴿بِسَرِّ بَعْدَ شَوْهَ﴾ وک چمژن گدلی مه ورو د تیا چوون و دور بوون له ورمی حوا ﴿وَقَدْ رَسَدَ﴾ سوتند به حوا بیتگو من یار دمان ﴿مَوْسَى بِیَدِیْ﴾ موزا به موعبره کاسمانه ووه ﴿وَسُطَّ شَمْسٍ﴾ وه به را برو به لکی ورو نه ووه ﴿بَارِبَ تَقْصُوبَ﴾ یو لای فیر عه و و ده ست وینو مده که ی ﴿وَنَحْدُ شَوْهَ وَرَدَ حَفْظَ عَهْدٍ﴾ به لام نه وای شویس بهرامی فیر عه و کدوتن ﴿وَمَنْ تَابِعَ عَدَبَ﴾ له کاتیکدا بهرامی فیر عه و راست و به وانه بوو ﴿

﴿يَقْدُمُ قَوْمَهُ﴾ پشې گڼله کي ده کوريت ﴿يَوْمَ يُقَيِّمُهُ﴾ له روزي دواړي ﴿وَأَوْرَثَهُمُ كُتُوبًا﴾ نه مځا
 هه موويان دساته ناو ناگري دزورح ﴿وَمَنْ تَوَلَّى تَوَلَّى﴾ ناي چمد خراپه نهو شويده نواني
 بؤ دهرست ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ﴾ وه لم (دوبا) دا به مريان به شويان بير اووه ﴿وَأُولَئِكَ﴾
 هه روه مال روزي دوايشدا ﴿يَتْلُو آيَاتَهُ خُرُوجًا﴾ ناي چمد خراپه نهو به خشر اووي پيان به خشر
 ﴿لَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ آيَاتٌ﴾ نه وي (باسکرا بؤت چمد هه واليکه) له هه والي شاره کاس رابور دور
 ﴿فَضْلُهُ غِيثٌ﴾ ده گيرينه وه موت (لم سورته دا) ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ وَخَّصَّ﴾ همدېکي موان
 وه مديکي نريان به موان (وئران بوون) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ وه تيمه سته ممان لسي به کردن
 ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ به لکو خويان سته ميان کرد له خويان ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ جا هيچ سوو دينکي
 پي به گياندن ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ نهو به رستراوانه يان ﴿يَدْعُونَ﴾ که ده يان به رستن و هاور يان لي ده کردن
 ﴿مَنْ دَرَبَ آيَاتِهِ﴾ له جياتي خوا ﴿مَنْ نَحْنُ﴾ به هيچ شنيک (سو ديان پي به گياندن) ﴿بِمَا جَاءَ أَقْرَبَهُ﴾
 کاتس نه ماني به روه ردگارت هات (بو له ناو برديان) ﴿وَمَنْ تَوَلَّى تَوَلَّى﴾ نهو (ست) به هيچيان
 ريد به کرد يو نهو نه (ي ده يان به رستن) بهيکه ريان و له ناو چوون بهيک ﴿وَمَنْ تَوَلَّى تَوَلَّى﴾ ناي به
 شيويه سرادني به روه ردگارت ﴿وَمَنْ تَوَلَّى تَوَلَّى﴾ کاتک حدلکي شاره کاس سراده دت ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾
 له کاتک، سته مکار بوون ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ به راستي توله سمدسي نهو ﴿يَوْمَ شَدِيدُ﴾ نهو به روه و به تيه
 ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ به راستي له ودا (باسکرا) به مديو ناموزگاري هيه ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ يو که سيک بشريست
 ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ له سري دواړو ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ نهو روزه روزيکه ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ که ناده ميو يو
 کتوه گريته وه ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ و نهوه روزيکي ديارو به رچاوه (همه ران لاساده نبيد) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾
 ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ وه تيمه دواي ماحه پي ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ مه گهر يو کاتکي ديارو به رچاوه بهيک ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾
 ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ نهو روزه که ديت ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ هيچ کس قه ماکات ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ مه گهر به موله تي خوا
 ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ نهو ساله مارياندا هيه بي بهخت (وچاره بهش) و هيه بهخته وه (و ناسو وده)
 ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ جا نهوانه ي بي بهخت وچاره بهش بوون ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ نهو به ساو ناگريان
 ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ نهو نهو (ناگريه) دا هه رانح وئرف و هه سکه به ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ نيادا
 ده ميه وه به هه ميه يي ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ تا ناسمانه کان و زهوي بهيکيت (مه بهست پني
 ناسمان و روه يه له قيامه ندا که نهوانيش هه ده ميه يي) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ مه گهر نهو که سهي
 به روه ردگارت بهيکيت (وررگاري بکات) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ به راستي به روه ردگارت ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾
 نهوي که يه ويکات ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ به لام نهوانه يي ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ که بهخته وه و ناسو وده گراون
 ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ نهو له به هه شت دان ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ به هه ميه يي ده ميه وه نيادا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾
 ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ تا ناسمان و زهوي بهيکيت ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ مه گهر نهو که سهي به روه ردگارت بهيکيت
 ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ نهو بهخته يي برانه وه

﴿فَلَا تَكُن مِّمَّنْ﴾ که واته هېچ حوره گومان و دودلیه گت نهیت ﴿يَتَّبِعُونَ هُودًا﴾ له (دراستی) نه وی نه وانه ده پېرستن ﴿مَعْبُودُونَ﴾ ته بها نه وه ده پېرستن ﴿لَا تَكْفُرُونَ﴾ که باوو د پېرانیان ده پان پېرستن ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له ووهو پیش ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ قَبْلُ﴾ نه راستی نیسه پنیان ده دپس نه نه ووی ﴿تَصْبِيحُهُ﴾ نه شی خویان (له سرا) ﴿عَنْ مَقْرِبٍ﴾ نه یی لی که مکر دموه (پراوېر) ﴿وَلَمَّا تَأْتِي﴾ سوتد به خو نه راستی نیسه به خشیمان ﴿مُوسَىٰ﴾ نه ووهو سا پېر ووی (نه ورات) ﴿وَصَافٍ﴾ نه معی جیاواری بندا کړا ﴿وَوَدَّ كَذِبًا﴾ نه گهر له هر بریاریک نه یوايه که پیشتر دراوه ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ له لایه سی په ورو د گار نه وه ﴿نَفْثُ شَيْطَانٍ﴾ دادوهری ده کړا له یو انیاندا ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ و نه راستی نه و نه یی شی مېرېب ﴿لَهُ﴾ له گومان و دوو دلیدان له و (قورنانه) ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ یی گومان هه ووه (له و نه یی جیاوړی) ﴿لَمْ يَكُنْ﴾ په ورو د گارت (پاداشتی) کړ دوه کانپان په نه ووی پس ده دات ﴿لَمْ يَكُنْ﴾ په راستی نه و ناگاداره به هر کړ دموه په ک که ده پکېن ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ که مرېب ﴿که واته راست به به و شیوه یی ده رعالت پېر ووه ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ و نه وانه ش تویه پان کړ دوه له گهل تودا (و گم او نه نه وه) ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ په واده ووهی مه کهن ﴿لَمْ يَكُنْ﴾ په راستی نه و (خوا) بیایه به هر کړ دموه په ک که ده پکېن ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ پال مده و ﴿لَمْ يَكُنْ﴾ به وانه وه که سته میان کړ دوه ﴿مَسْكُورًا﴾ چومکه دوو چاری ناگری دورح ده یی ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ دوو شیوه یی اولیه ﴿وَبِحُكْمٍ﴾ نه خوا هېچ پشنيو انیکنان مایی ﴿لَمْ يَكُنْ﴾ پاشانیش یار مهنی نادر یی ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ نه یویش نه بجام بده ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ له م سه و نه ووهری پروژدا (له به یانیان و نیوار بده) ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ و له به شیک له شه ودا ﴿لَمْ يَكُنْ﴾ چومکه په راستی (کړ دوه) چا که کهن ﴿لَمْ يَكُنْ﴾ (کړ دوه) خرابه کان لاده یی و ده یانسر نه وه ﴿لَمْ يَكُنْ﴾ که دسکرین نه یو پکېن ﴿لَمْ يَكُنْ﴾ په وده و ناموز گاری په بو په ند وهر گران ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ و نه حور اگر به ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ چومکه به په سنی خوا ﴿لَمْ يَكُنْ﴾ پاداشتی چا که کاران وون ساکات ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ که سانی خوا وون لایین وژیوری ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ که هر گریان مکر دایه له خرابه کاری له ویدا ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ مه گهر که مینک ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ له وانه یی پر گار مان کردن له و گه لانه دا ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ دوی بابو په وده وانه یی که سته میان کړد شونیس زیان خوشی و پان وادن کدوتی ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ و بهر دوه م ووب له خرابه کاری ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ هر گیر په ورو د گارت نه سته م حالکی شار و گو سده کړ له ساو نامات (واته خوی گه ووه سته کار نه) ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ له کاتیکدا دانیشتوانی (نه و شارانه) موصلح و چا که کار بووین ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾

﴿وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ﴾ که په رومرد گارت یوستانه ﴿يَجْمَلُ رَبُّهُ﴾ کشت خه لکي ده کرد ﴿فَأَمَّا الْجِدَارُ﴾ به (په پړه وی) بهك نایس ﴿وَالرُّومُ مُجْعَلٌ﴾ به لام نهوان به روموم حیاواردس ﴿فَلَا يَخْشَوْنَ رَبَّهُ﴾ مه گهر که سبک په رومرد گارت میهرهانی له گهل کر تیت ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنْهُمْ﴾ وه هدر له در نه وشن دروستی کردون ﴿رَبِّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ بر باری په رومرد گارت دهر چور (کونای هات) ﴿لَا تَلَّاكُمُ الْجِنَّ﴾ که سوئد نه خوا تورج پر ده کهم ﴿مَنْ أَضَلُّ وَأَسْفَلُ مِنَ الَّذِينَ﴾ له حوکه و نه ناده می هدمو و پیکه وه ﴿وَلَا يَخْشَوْنَ رَبَّهُ﴾ هه مووت بو ده گیر نه وه ﴿مَنْ أَضَلُّ وَأَسْفَلُ مِنَ الَّذِينَ﴾ به هه والی په هه مر (عليهم السلام) ﴿فَأَنْشَبُوا نَارًا﴾ بو نه وه که دلی توی پی دامر راو بکه پس ﴿وَجَاءَهُمْ فِي هَرَجٍ﴾ وه لدم (سورته) دا حق و راستیت بو هاتوره ﴿وَمَوْصِيَّةً يُؤْخَرُ بِهَا﴾ وه ناموز گاری و په دپشی نیاه بو پر واداران ﴿وَقُلُوبًا كَافَّةً﴾ وه بلن به وانه ی ﴿لَا تُؤْمِنُ﴾ که بر واهین ﴿تَعْمَلُونَ مِثْلَ شِرْكٍ﴾ نیره کار و کرده بکه نه هه ر نه و شیوه ی خوتان (که نه و تان له هه ری) ﴿لَا تَعْمَلُونَ مِثْلَ شِرْكٍ﴾ نیره ش کرد وه ده که پس (به گویری نه وه ی که خودا هه مانی پی کرد ورس) ﴿وَتَحْذَرُونَ﴾ بن مشورت ﴿لَهُمْ جَوَارِحٌ رِجَالٌ﴾ مو به هه ر هاتی خراب (به راستی نیره ش چاوه و وانی) ﴿وَبِهِمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه ته بها بو خوابه (رانی) بهی ناسمانه کان وره وی و ته بها هدر نه ریش پی ناگاداره ﴿رَبِّهِمْ﴾ هه ر بولای نه ویش ده که بر نیر نه وه ﴿لَا تَرْكُهُ﴾ هه مور کار و باریك ﴿فَأَسْبَدَتْ نُفُوسُهُمْ فِي بَعْرِهِمْ﴾ که واته نه و په رسته و هدر پشت به و به رسته ﴿وَبَارِئٌ عَنْ النَّفْسِ الْكَافِرَةِ﴾ وه بینگوس په رومرد گارت پی ناگایه له هه ر کرده و بهك نیره ده یکم ﴿

سورتي ﴿يُوسُفُ﴾

﴿يُوسُفُ﴾ به ماوی خوا ی به خشنده ی مبه ریان

﴿يُوسُفُ﴾ به (له لیب، لام، را) ده خو نیرته وه خوا راناره به مانا که ی یو رانیاری ریانه هه پری سه رنای سورته ی (البقره) بکه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ﴾ ته مانه پشانه کانی کتبی ناشکر ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ﴾ به راستی نیمه یار دومانته خواره وه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ﴾ قور مایک به هه ری ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ﴾ بو نه وه ی بریرس ولس ی تی بکه م ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ﴾ نیمه ده گیر په وه بو شو ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ﴾ جواو تریس چیروک و به سه ر هات ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ﴾ له رینگای نهم قور نانه وه نیگمان کرد وه بوت ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ﴾ هه ر چه بله تو له پیش (هاتی) نهم قور نانه د ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ﴾ له به سه ر هاته پی ناگا بو ویت ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ﴾ (بیریا خه وه) کانیك یوسف به باوکی ورت ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ﴾ نه ی بابه گیان به راستی من له خه و ما دیم ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ﴾ یارده نه ستیره ﴿وَأَشْفَقْنَا عَلَيْهِ﴾ و مانگ و روژ ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ﴾ دیمس سوژده یان مو دهر دم ﴿

﴿هَاسِي﴾ وونی نهی کوری شیرسم ﴿لَا تَقْضُ رَبِّي﴾ خهوه کهت مه گنبره وهه ﴿عَلَىٰ حَوِيكَ﴾
 سؤراکت ﴿يَكِيدُ مَكِيدَةً﴾ نهوه که مهویه وهه دین و بیلاتینکت لی نگین ﴿يَا شَيْص﴾ به راستی
 شهیدان ﴿يَا سَيِّدُ الْمَسْرِ﴾ دوزمینکی ناشکرایه بو نادهمی ﴿وَكَيْفَ تَقْبِضُ﴾ نهه و شیویه
 هدلت ده برترت (سو پتعه مه رایه نی) ﴿يَا﴾ پهره و دگارت ﴿وَلَمَّا مَكَانَ الْمَدِينِ﴾
 وه دتري لیکدانه وهی خهوه کانیشت ده کات ﴿وَلَمَّا جَمَعُوا عَيْنًا﴾ وه بیعتت و به هره ی خوی
 نه او ده کات سوت ﴿وَعَلَىٰ يَدَيْهِمْ﴾ وه یو نه مهالی به عقوبش ﴿كَدَّ كُنْهًا عَىٰ لُبًّا﴾ هره چوبیت
 نه او ی کرد بو هره دوو دپی رمت ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾ له پیشدا ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾ که شیر اهییم و نیسحاق
 ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾ به راستی پهره و دگارت رانای کار دروسته ﴿لَمَّا كَانَ يَوْمَ يَخْرُجُ﴾
 سوید به خوا به راستی له به سهر هانی یوسف و براکانی دا ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾ په بدو قاموزگاری هه به
 یو پر سپار که ران ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾ کاتیک (براکانی یوسف) ووتیان ﴿يوسفُ وَخَدَّاهُ﴾ ییگومان یوسف
 و براکه ی ﴿حَبْرًا﴾ خوشه و پسترون له نیمه به لای یو کمانه وهه ﴿وَحِينَ غَضَبْنَا﴾ نه کاتیکدا نیمه
 کومه لیکي به هیر و توانایس ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾ به راستی یو کمانه ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾ نه هه له به کی پروون و
 ناشکرا ده ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾ (هه مدینکیان ووتیان) یوسف بکوزن ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾ یاهر یس بده به
 رهوی به کی دورور ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾ (نهه کاته) سهر محی یو کمان ته بیا بولای نیوه ده بیت
 ﴿وَكَيْفَ مَدِيْنَةُ﴾ و له دوا ی نه وه وهه ده بیس به کومه لیکي چا که کار (به توبه کردن) ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾
 ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾ کهه که رینک له وان ووتی ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾ یوسف مه کوزن ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾ (به توبه کردن) ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾
 به لکوه فرنی بده به بی بیریکه وهه ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾ همدینک له کار واییدکان (دهی دور به وهه)
 وهه لی ده گرن ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾ ته که ر نیوه (کاره که) هره ده کمن ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾ (به توبه کردن) ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾
 (پاش کیشانی به خشه و بیلاته که بیان) ووتیان نهی ماو کی به ریرمان له به رچی تو له یوسف لیسان
 دلیم بیت و (به گوماییت لیسان) ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾ له کاتیکدا که نیمه دلسور و خه محوریس بوی ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾
 ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾ سبه یس له که لمان سیره (پوده و دهشت) ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾ (به توبه کردن) ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾
 بحوات و یاری بکات ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾ و ییگومان نیمه یو ریرگاری ده که یس ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾
 (یو کیان) وونی به راستی دلته نگ و خه یار ده هم ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾ که نیوه یوسف مدرن (له گهل خوتن)
 ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾ و نهه رسم که نیوه لینی یی تاگاس و گورگ بیحوات
 ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾ ووتیان چوون گورگ ده بحوات ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾ نه کاتیکدا نیمه
 کومه لیکي به هیر یس ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾ به راستی نهه کانه نیمه ره ره مه مدیس (پرو و ره دی تو
 ده یس) ﴿يَا مَدِيْنَةُ﴾

﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ نغمه کاتیک یوسفیان سرد له گهل خویان ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾
 وه هه موو بریاریندا بیخه سی پیره کوه ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)
 کرد ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ سوند به حوا هه والی نیم کاره مان پس دده بیت (که پیش کردی)
 ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ له کاتیکدا نهوان ههست ماکه ن ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)
 دره بگایست (براکسی یوسف) به گریانه وه هاتنه وه بولای باوکیان ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)
 باوکی نیمه ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ به راستی نیمه رویشین بشیر کیما ده کرد ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)
 و یوسفمان لای شتومه که کاتیک به حق هشت ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)
 یوسفیان ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)
 پس ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)
 درویمه ی پتوه بوو ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)
 نیم کاره (پایه سه شده) ای مو ناسان و جوان کردوون ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)
 گرتیکسی چاک و په سه ده ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)
 باسی ده کهن ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)
 (بزرگوار) ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)
 هیایه سه ده وه) وونی نهی غه لکبه موزده بی ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)
 (یوسف) یان شارده وه کردپانه کالای بارر گانی ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)
 نه وانه ده بیکهن ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)
 دهره میث بوو ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)
 دهره کهن ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)
 وونی به ژبه کهی ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)
 ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)
 ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)
 له رهوی (میسر) دا ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)
 ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)
 روریه ی حملکی ناراس ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)
 هه مان به وایی و رانیرمان پیدا ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)
 ده ده بینه وه ﴿وَلَمَّا هَوَّيْهُ يَدَهُ﴾ وه نیمه وهی و سرووشمان بق (یوسف)

﴿وَرَوَىٰ نَحْنُ هُوَ يَوْمَئِذٍ يَخْلُقُ هُوَ الَّذِي يُدْعَىٰ بِهٖ﴾ نه و نافرته ی یوسف له مالیدا بوو دهست نیکه لاوی (وخیانه یی)
 له یوسف ویست ﴿يُوسُفُ﴾ و همدو دهر گاکانی داخست ﴿وَبِیْنَ هٖمَا مِائَتٌ﴾ ووی دوی و دوه
 پشه و یو نه و ی بوت نامه د کراوه ﴿وَمَعَهُ مِائَتٌ﴾ (یوسف) ووی من په مده گرم به خوا ﴿يَنْهَرُوهُ﴾
 به راستی نه و (خوا) به و دهر د گاری مه ﴿حَسْرَتُوْهُ﴾ ویری لسی گر بووم ﴿يَنْهَرُوْهُ﴾ و یوسف
 به راستی مستم کاران در گاریان مایت ﴿وَمَعَهُ مِائَتٌ﴾ و یوسف به خوا ایی گومان نه و نه
 به نه و ی بیاری (نیکه یی) و میردی (یوسف) کرد یوسف پیش بیاری نه و نه ی ده کرد به خه نه و ی
 به فسی به نه و ی ﴿تَوَلَّىٰ رُءُوسَهُ﴾ نه گهر نه و نه لگه روو به ی به و دهر د گاری به دیبانه
 ﴿حَسْرَتُوْهُ﴾ نابو و جوړه (به لگمان یستانی یوسف د) ﴿تَضَرَّعَ عَنْهُ﴾ و یوسف به خوا به نه و ی
 خرابه و داوین پیسی لی دوور به به نه و ی ﴿يَدْعُوْهُ﴾ چونکه به راستی نه و (یوسف)
 له به نه و پاک و نه لیز دهر د گاری نیمه یه ﴿وَتَسْتَفْتِيْهُ﴾ (یوسف و نافرته که) دهر دوو کیان به ی کردن
 گه شسه لای دهر گاکه (یوسف) و خو در گار کرد و نه گدی (هریری میسر) پیش بو نه و ی بگات به
 یوسف (بو به جیبیانی مه به ستی حوی) ﴿وَدَعَا صَاحِبَهُ﴾ (نافرته که) کراسه که ی (یوسف)
 دراند له دواوه ﴿وَرَحِمٰهُ﴾ جا هدر دوو کیان بووشی میدی (نافرته که) بوون ﴿يَدْعُوْهُ﴾ به به ردم
 دهر گاکه (ی دهر و د) دا ﴿يَدْعُوْهُ﴾ و یوسف به خوا به نه و ی خوی له و نه و به به دوور
 بگریست و خیانه ته که ی دهر به که ویت) به به له وونی سرای نه و که به چه که ویت یی خرابه (داوین
 پیسی) له گه ی حیتر به که نه د بگات ﴿يَدْعُوْهُ﴾ حگه له و ی به به بگریست یان سرایه کی
 سهخت بدریت ﴿وَدَعَا صَاحِبَهُ﴾ (یوسف) وونی نه و (نه) داوین پیسی له من و ویت
 ﴿وَشَهِدَتْ بِهٖ﴾ نه و سا شایه نیت له کمس و کاری نه و (نافرته) شایه یی د ﴿يَدْعُوْهُ﴾
 (رونی) نه گهر کراسه که ی (یوسف) ﴿وَدَعَا صَاحِبَهُ﴾ له پشه و دینر بیت ﴿وَدَعَا صَاحِبَهُ﴾
 نه و نافرته که راست ده کات ﴿وَدَعَا صَاحِبَهُ﴾ و (یوسف) له دوور یان (خرابه کارانه) ﴿وَدَعَا صَاحِبَهُ﴾
 ﴿وَدَعَا صَاحِبَهُ﴾ و نه گهر کراسه که ی ﴿وَدَعَا صَاحِبَهُ﴾ له دواوه دینر بیت ﴿وَدَعَا صَاحِبَهُ﴾
 نه و نافرته که درو ده کات و (یوسف) له راست گویانه ﴿وَدَعَا صَاحِبَهُ﴾ نعمت کاتیت (هدریر)
 پیسی کراسه که ی یوسف ﴿وَدَعَا صَاحِبَهُ﴾ له دواوه دواوه ﴿وَدَعَا صَاحِبَهُ﴾ وونی به راستی نه و به و
 فینی لیوه ی (نافرته) ﴿وَدَعَا صَاحِبَهُ﴾ به راستی فرویلی نیوه روز گهر به ﴿وَدَعَا صَاحِبَهُ﴾
 هدریر وونی (یوسف) و ارسته له کاره و ماسی مه که ﴿وَدَعَا صَاحِبَهُ﴾ و (نه که) موش بو
 گوبه که دوی لیور دن بکه ﴿وَدَعَا صَاحِبَهُ﴾ چونکه به راستی تو له پیری تدراساری
 ﴿وَدَعَا صَاحِبَهُ﴾ (دسته یی) له زمانی شار (پاش نه و ی هواله کیان بیست به تشره و د)
 ووتیان ﴿وَدَعَا صَاحِبَهُ﴾ نه که ی دهریر (ی میسر) ﴿وَدَعَا صَاحِبَهُ﴾ دهریر (هول دوا)
 له گه و علامه که ی داوین پیسی بگات ﴿وَدَعَا صَاحِبَهُ﴾ به راستی خوشه ویشی (که و هولامه)
 جو و ته مار به و دوی دلی ﴿وَدَعَا صَاحِبَهُ﴾ به راستی نیمه نه و (نه) دهریر ﴿وَدَعَا صَاحِبَهُ﴾ له گهر به یه کی
 روون دایه ﴿وَدَعَا صَاحِبَهُ﴾

﴿فَاسْتَفْتِيَ بِهِ عَزْرَهُ﴾ حاکمانيث ژبه که (ی عمریر) نانوي به شعري تواني بیست ﴿زَنْتَ بِهِ﴾
 ماردی به دواړه دا ﴿وَنَدَبَ لَهُ نَكْحًا﴾ ناماده ی کرد بویان شوی (خوشی دانستی و) شان ددین
 ﴿وَهُنَّ كُلٌّ مِّنْ جِنْدٍ عَنِيبٍ﴾ و هر یه که له وای چة قریه کی پیدان (بو مېولهت کردن) ﴿وَوَالَيْكَ الْخُرُوجُ
 الْعَيْنُ﴾ نهو سا ووتی (به یوسف) وده بویان (بابیس) ﴿فَمَرْثَا ذَرْبًا﴾ هره که نهو (یوسف)
 یان بینی حه په سان (له جوانی نهو دا) ﴿وَضَعُفُ الْيَدِ﴾ و هموویان (له کانی مېوه له بکردن) دهستی
 خوبانیان سری ﴿وَأَنزَلَ حَشَايَا﴾ وویان پاکي ویکه ردی سو خوا ﴿فَدَعَا شَرًّا﴾ نه مه نادمی بیه
 ﴿إِن هَدَى لَّمْ يَكُنْ لَّكَ﴾ نه مه ته بها تر شتمه کی به روو به بره ﴿وَالْأَنفِ﴾ (ژبه که) ووتی پیدان
 ﴿وَمِنْ كُنْ تَدَى﴾ نه مه نهو که سه به که ﴿فَتَشَى وَهَّ﴾ نیوه سهره مېشتی متان ده کرد له سهری ﴿وَبَدْرُؤُكُمُ
 عَن قَبِيلٍ﴾ وه سونید به خوا بنگومان وستم دستم له گول نیکول کات ﴿فَأَسْتَصْرَفَ﴾ به لام نهو
 خوی گرنووه (نه یکرد) ﴿وَبِئْسَ الْبَقْعَۃُ لَلزَّوْجِ﴾ وه سونید به خوا نه گره نهو هی فرماني پښ ده کم
 به پکات ﴿فَتَشَاجَرْتَ﴾ ویکویم نصیری ﴿نهو بنگومان به د ده کړنت و به یسوايان ده بیست ﴿وَبَدْرُؤُكُمُ
 لَهْوً﴾ (یوسف) ووتی نهی به روو مرد گارم به د کردم لا خوشتره ﴿مِهْدَتُوهُنَّ﴾
 لهو هی که نهو به دواړی ده کړ لیم (که بیکم) ﴿وَوَدَّاعْرَبُونَ﴾ وه نه گره بیلانی له و ژمانه
 لښ لانه دی ﴿فَتَشَاجَرْتَ﴾ به وانه به دلم بولایان بر و (همریان لښ مکم) ﴿وَوَدَّاعْرَبُونَ﴾
 پاشان به به دمايان دهم و ده چمه بر پانه وه ﴿وَدَّاعْرَبُونَ﴾ نهو سا به روو دگاری دوا که ی
 لښ و دگرت ﴿فَصَرَغَ عَدُوُّهُ﴾ و بیلانه کی نهو (ژمانه) ی لښ لادا ﴿بَدْرُؤُكُمُ سَبِيحَ تَحِيَّةٍ﴾
 به راستی هره خوا یسه ری رانایه ﴿فَدَعَا شَرًّا﴾ نهو سا به روو دگاری دوا که ی
 و پیدان چاک سوو پاش نهو هی نهو هه سوو به لکه یان (لښ) بیس ﴿بَدْرُؤُكُمُ سَبِيحَ تَحِيَّةٍ﴾
 به دلی مکم ﴿وَوَدَّاعْرَبُونَ﴾ نهو سا دوو کووری لاو (خرمه نکار) له گه لښ جوو به
 به د پخه ده ﴿فَدَعَا شَرًّا﴾ به کیکیان ووتی (به یوسف) ﴿وَوَدَّاعْرَبُونَ﴾ به راستی له خه و د، خوم دی
 ﴿فَصَرَغَ عَدُوُّهُ﴾ تریم ده گوشتی که دهی به هره هی ﴿وَوَدَّاعْرَبُونَ﴾ وه نهو ی تریان ووتی ﴿وَوَدَّاعْرَبُونَ﴾
 له خه و دا خوم دی ﴿فَتَشَاجَرْتَ﴾ نامم هنده گرت به سهره مېوه ﴿فَتَشَاجَرْتَ﴾ باله
 لښ ده خوارد ﴿فَتَشَاجَرْتَ﴾ لیکداته وهی نهو (خه و) مان پښ ملی ﴿فَتَشَاجَرْتَ﴾ به راستی
 نیمه تو له چاکه کار به دمیس (که چاک خه و له به که ده دته وه و به رښی ده که یث) ﴿وَوَدَّاعْرَبُونَ﴾
 تررق بهو ﴿یوسف﴾ ووتی (سبه یی) هیچ خورا کیکتان پی نادریست که یحور ﴿وَوَدَّاعْرَبُونَ﴾
 پناویمه ﴿به هره دوو کتان ده لیم چی وچینان سو دهیثی ﴿وَوَدَّاعْرَبُونَ﴾ پښ نهو هی بگانه لادن
 دیکم به دمیس بی ﴿نهو ش لهو به هره به که به روو مرد گارم فیری کردوم ﴿وَوَدَّاعْرَبُونَ﴾ به راستی من
 ورم هیناوه ﴿وَوَدَّاعْرَبُونَ﴾ له نایس گه لښ ﴿وَوَدَّاعْرَبُونَ﴾ که بر وایان به خو به هینا ﴿وَوَدَّاعْرَبُونَ﴾
 کښوون ﴿وه نهو ان بی برواش یوون به وړزی دواړی ﴿وَوَدَّاعْرَبُونَ﴾

﴿فَاَوْفَيْتُ اَمْرًا﴾ وويان خموي پيگهال و پيگهال (و پر وپوچه) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِمْتُمْ﴾
 و ليمه ش پيگهاله و هې خموي پيگهال و پيگهال مارايس ﴿وَدَلَّ عَلَى اَمْرِهِمْ وَهُمْ لَا يَخْتَفُونَ﴾
 له و ساه و هېان که پر گاري بو له دوو (نه د گراو) ده که له پاش چمد ساليك پيري که ونه و ووتی
 ﴿لَا يَنْفَكُ عَنْ يَدَيْهِ﴾ من مويان ليکنه د موه مانای نه و خموي ﴿وَلَا يَنْفَكُ﴾ جا (د موه) مېر
 (به دواي يوسف ده که له به د پيگهاله دايه) ﴿يَا اَيُّهَا الْعَبْدُ﴾ (هات ووتی) يوسف نه ی
 ه وړیسي راسنگو ﴿تِلْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ﴾ (تاسې مېر پيگهاله پيگهاله مېر پيگهاله) مانای نه و خموي من پي بلن
 چي به ﴿حَدَّثَ عَنْكَ﴾ (د ووتې مانگای قله و که حوت مانگای له و لاوار پيگهاله) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾
 راسنگو ﴿هَدَّوْهُ﴾ حوت گولي دانه و تله ی سد و رو حوت گولي و ووتی ﴿يَا اَيُّهَا الْعَبْدُ﴾
 گوتی ﴿تَا مَن يَكُونُ﴾ (د ووتې مانگای خه لکي) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای له و لاوار پيگهاله) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾
 ﴿فَالْزَعْفَرَانُ﴾ (يوسف) ووتی حوت سال کشتو کال ده که به دواي په کدو
 به د و دواي ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای خه لکي) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای له و لاوار پيگهاله) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾
 ﴿لَا يَنْفَكُ عَنْ يَدَيْهِ﴾ (د ووتې مانگای خه لکي) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای له و لاوار پيگهاله) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾
 له پاش نه و (حوت ساله) حوت سالي نر ديت که به حوت و قات و قريبه ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾
 نه و (د ووتې مانگای خه لکي) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای له و لاوار پيگهاله) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾
 مه گور که مېنک له و هې قايه هلي ده گور (بو نه نو و ماسته و هې ساليکي تر) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾
 عات ﴿پاشان دواي نه و (حوت ساله به حوت) ساليک ديت ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای له و لاوار پيگهاله) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾
 (پر گور ده گوتی) بارايان بو د مېر تریت و تيدا دوشاو (ي مېر هات) ده گور ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾
 ووتی ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای خه لکي) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای له و لاوار پيگهاله) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾
 يوسف ﴿فَالْزَعْفَرَانُ﴾ (يوسف) ووتی مگر نه و د و لاوي که و رده که ت (پادشاه که ت) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾
 و پر سياري لښ بکه ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای خه لکي) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای له و لاوار پيگهاله) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾
 مری ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای خه لکي) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای له و لاوار پيگهاله) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾
 ﴿فَالْزَعْفَرَانُ﴾ (د ووتې مانگای خه لکي) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای له و لاوار پيگهاله) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾
 يوسف به له تين و کاري خراي پي بکه ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای خه لکي) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای له و لاوار پيگهاله) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾
 حوا ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای خه لکي) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای له و لاوار پيگهاله) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾
 ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای خه لکي) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای له و لاوار پيگهاله) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾
 ده ستم له گه ل تیکه ل کات ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای خه لکي) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای له و لاوار پيگهاله) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾
 ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای خه لکي) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای له و لاوار پيگهاله) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾
 و خپانه تم نه کړد و د لښ ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای خه لکي) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای له و لاوار پيگهاله) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾
 نه بچام ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای خه لکي) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ (د ووتې مانگای له و لاوار پيگهاله) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾

﴿وَمِنْ آيَاتِنَا تِلْكَ﴾ (یوسف ووتی) مس هر گسر پاکانه بنو حوم ناکم ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ (چونکه) بهر اسی به‌فد رور در مان دهر به‌خرابه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ بیت‌گه نه‌و به‌فدی به‌رورد گارم
 به‌جمی پس گرفتیت ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ به‌راستی به‌رورد گارم لیورده‌ی میهره‌مانه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾
 ﴿وَالْأَمْرُ لِلَّهِ﴾ (به‌زیر ده‌سینه‌کانی) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ نه‌و یوسف به‌وینش ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾
 ده‌یکه‌مه (که‌میکی) نایه‌ت به‌حوم ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ جا‌کانی که (پادشا) قسه‌ی له‌گه‌ل کرد ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾
 ورنی به‌راستی تو ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ نه‌میر و لای نیمه‌خاومی پله‌و پایه‌و باور به‌پنگر وی ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾
 ﴿وَالْأَمْرُ لِلَّهِ﴾ (یوسف) هر سووی (به‌پادشا) له‌سهر خدره‌و دارایی
 ره‌وی (میسر) دایمی به‌راستی مس پاریره‌ریکی شدره‌وام ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ نایه‌و جزیره
 یوسف‌مان پایه‌دار و جیگیر کرد ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ نه‌خاک (ی میسر) له‌سهر خدره‌و دارایی
 شوینک (ی میسر) بیروستایه‌دمزیا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ هر که‌سمان سوی به‌ر میهره‌پانی
 خومانس ده‌خه‌یس (به‌دویندا) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ و پاداشی جا‌که کاران وون ناکه‌یس ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾
 ﴿وَالْأَمْرُ لِلَّهِ﴾ (یوسف) به‌راستی پاداشی روزی دوابی جا‌کتره ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ یو نه‌و که‌سبه‌ی
 بر وایان هینده ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ و به‌هه‌میشه‌ی حو‌پاریر سوون (له‌هاویدش بریار دان و ناوان)
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ (یوسف) به‌راستی پاداشی روزی دوابی جا‌کتره ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ یو نه‌و که‌سبه‌ی
 چوونه لای (یوسف) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ ده‌ست به‌جی (یوسف) نه‌وانی ناسی به‌وه به‌لام
 نه‌وان له‌عیان به‌ناسی به‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ جا‌کاتیک که‌ریکی خست و نه‌وی که‌و پسپان
 پیسی دس ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ ورنی برایه‌کی باو کیشان هه‌یه بوم یشتن ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ نایا ناپیش
 که‌مس ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ پیوانه‌م نیر و نه‌واوه (یو کر باره‌کان) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ و من حانه‌خوینی
 جا‌کم ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ جا‌نه‌گه‌ر نه‌و (مرا به‌تان) یو نه‌هیش ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ نه‌وه
 پیوانه‌ی دانه‌ویل (تان لای مس به‌و مریک) (نم و ولاته‌ش) مه‌که‌و نموه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ و ونیان
 هه‌ول و نه‌له‌لا ده‌دیس له‌گه‌ل باو کی دا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ و دلپایه‌نیمه‌نه‌و کاره‌ده‌کس ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾
 بیبیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ وونی به‌هر ده‌ست و خر مه‌نکاره‌کانی ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ در او ده‌کریان که
 دایره‌نه (به‌دری به‌وه) بیجه‌به‌باو باره‌کایان ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ به‌لکو بیبیه‌نه‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾
 کاتیک که‌گه‌رانه‌وه بو باو مال و منالان ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ تا (سینه‌هوی نه‌وه‌ی) مگر نه‌وه
 و یینه‌وه (جاریکی تر) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ نه‌مجا کاتیک که‌گه‌رانه‌وه بنو لای باو کیشان ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾
 یانان ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ و ونیان نه‌ی باو کی به‌ریر مان ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ (یوسف) داهانوو (پیوانه‌مان لای قده‌غه
 کر او) (ششمان پشامروشن نه‌گه‌ر بیامیش به‌یریت نه‌گه‌لماندا) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾
 جا‌که‌واته‌مرا که‌مان به‌گه‌لماندا سیره‌پیوانه‌ش ده‌کس (دانه‌ویل ده‌کریس) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾
 و دلپایه‌ناگه‌لاریشی ده‌کس ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾

﴿فَالْجَبَّارُ﴾ (یه‌عقوب) ووتی (یئیسار) ﴿خَلَّاهُ مَسْكَرَةً﴾ تا یا دل‌یاسم لیسان دهر باره‌ی ﴿وَلَا حَكْمَ لَكُمْ﴾
 علی‌حده من قتل هه‌رو هک پیشتر دل‌یا بووم لیسان دهر باری (یوسفی) برای ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ﴾ که واته
 خوا چاکتریس پدیر ره ﴿وَالْوَاحِدُ الرَّحِيمُ﴾ وه‌له‌و به‌رمیی دار تر یسی هه‌موو به‌رمیی دارانه ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾
 لسا حو مسعنه ﴿جَا كَاتِلْکَ بَارَه‌کانبان کر دعوه ﴿وَجَدَ بَعْضُهُمْ رِذَّتَ الْآيَةِ﴾ بی‌نی یان ده‌سمایه که بان یز
 گه‌ر پراوه‌ده‌وه ﴿وَأُذْنًا﴾ ووتیان نه‌ی یاو کی به‌رمیر مان ﴿مَنْتَقٍ﴾ چیمان ده‌وئیت ﴿عَدَدُ بَعْضُهُمَا﴾
 نه‌مه در او که مانه ﴿زُوتَ رِیاضاً﴾ بوقمان مته‌در او مته‌وه ﴿وَبِیْرٍ هَدً﴾ بزیوشش مو خاو خبر ائمان ده‌هینیس
 ﴿وَعَقْدٌ حَادٍ﴾ و برا که شیمان دهر باریس ﴿وَرَأَى حَكِيمٌ بَعِيرٌ﴾ و ساری ووشتر نیکیش (دانه‌ویلله)
 ریب ده‌هینیس ﴿رَأَى حَكِيمٌ بَعِيرٌ﴾ نعم (ساره‌ش) پتوانه‌یه‌کی که‌مه (و نه‌ناسانی ده‌مان ده‌س) ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾
 به‌لیتیکسی بشووم پی نه‌ده‌ن له‌لایمن حواوه (تا سوندم بو به‌حور به‌خوا) ﴿فَالْجَبَّارُ﴾ که بی‌گومان
 (به‌بیره‌ی) نه‌ی هینسه‌وه بوم ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾ مه‌گه‌ر دهر بدرن و چار تان به‌مینیت ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾
 موزینه ﴿لَمَّا حَا كَاتِلْکَ بَه‌یمانیان پیدا (سونیدیان خوارد) ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾ (یه‌عقوب)
 ووتی خو ناگادار و چاو دیره سه‌بارت به‌وه‌ی که‌ده‌بلیس ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾ وه‌ووتی نه‌ی گوره‌گام
 ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾ هه‌مو و تان نه‌دهر گابه‌که‌وه‌مه‌چه‌ژووره‌وه ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾ به‌لکو
 له‌چه‌سه‌ده‌ر گابه‌کی حیا حیاوه به‌چه‌ژووره‌وه ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾ وه‌من هیچ سوودن
 پی ناگه‌به‌م به‌هه‌رانهر (پیشهانی) خوادا ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾ هه‌موو حوکم و بر باریت نه‌ی بوقه‌به
 ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾ پشت هه‌ر به‌وه‌هه‌ستم ﴿وَعَبْدٌ مِّنْ دُونِکَ﴾ و خوشپترایش نا خورین
 هه‌ر به‌و سپین ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾ حاکاتیک چووه‌ژووره‌وه ﴿مَنْ حَتَّ ثَمَرَ ثَمَرٍ﴾ به‌و شوننه‌وه‌ی
 که باو کیان دهر مانی پی دابوون ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾ نه‌و (چووه‌به‌و حوره) هیچ سوودی پی به‌گه‌بدن
 ﴿مَنْ تَنْفَعُكَ﴾ له‌به‌ره‌به‌ر (قدوری) خوادا ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾ به‌لکو نه‌وه‌مه‌به‌سینه‌ک بوو ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾
 یقوب ﴿لَه‌دوروی به‌هقوبدا بوو ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾ (به‌م شیوه) نه‌جمانی دا ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾ وه‌به‌راستی
 به‌عقوب حاو من راست و رانیاری بوو ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾ چوکه نیمه‌هیر مان کرد بوو ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾
 کاتب (یوسف) به‌لام روریمه‌ی خه‌لکی ماریس ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾ کاتیکیش که چووه‌به
 ژووره‌وه‌ی بولای یوسف ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾ (یوسف) برا که‌ی برده‌به‌نا حویمه‌وه ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾
 ووتی به‌راستی من برا که‌ی نوم ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾ که‌واته‌هیچ غمبار مانه ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾ به‌وه‌ی
 که‌هوان ده‌یکدن (له‌گمت) ﴿وَلَا تَنْفَعُكَ﴾

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِجَنَّةٍ رَجَافٍ﴾ جماعتی که ریسکی خستش و نمودی و استیلا پشی دار ﴿حَتَّىٰ
 سَعَادَةٍ﴾ ناو خوری (پروانه کھی) مملکتی خسته ﴿فِي رَجُلٍ حَبِيبٍ﴾ ناو ساری برا کھی ﴿ثُمَّ انْزَلْنَاهُ﴾
 پاشان حارچی به ک حارچی دار ﴿ثُمَّ انْزَلْنَاهُ﴾ نهی کاروانه که ﴿بِكَلْبَةٍ مُّسَوَّمَةٍ﴾ به راستی
 نیتوه درن ﴿فَلَمَّا انْزَلْنَاهُ﴾ پرویان نیکردن و ووتیان ﴿مَدَّ يَدَهُ﴾ چپشان گوم
 کردوه ﴿فَلَمَّا﴾ ووتیان ﴿فَتَقَبَّلَهَا﴾ ناو خوره کھی (پروانه کھی) پادشاهان دیر به
 ﴿وَحَسْبُهَا﴾ به چشمن بوی هر که سبک به بیستوه ساری ووشنریک (خوراکی) ده درنی ﴿وَلَمَّا﴾
 رنجش وده میش ده سینه به ری نهو (باره) دمیم ﴿فَلَمَّا﴾ ووتیان ﴿بَنَاتٍ﴾ سونید به خو ﴿لَقَدْ﴾
 عشتش ﴿بِهِرَاسَتِي﴾ نیتوه درانی ﴿مَدَّ يَدَهُ﴾ که نیمه به هاتوویس ﴿ثُمَّ انْزَلْنَاهُ﴾ یو نهودی خربه
 بکبیس له ولانند ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ وده نیمه پیشتر در نهوویس ﴿فَلَمَّا﴾ ووتیان ﴿فَلَمَّا﴾ دهی
 نایب نولهی نهو دره چیه ﴿فَلَمَّا﴾ نه گهر نیتوه درون پوون ﴿فَلَمَّا﴾ ووتیان
 نولهی نهو به ﴿فَلَمَّا﴾ له باری هر که سبکدا دور راهوه ﴿فَلَمَّا﴾ هر نهو که سه
 خوی نولهی بیت (واته) نهودی دریه کھی کردوه نه بیکه عمد و کویلهی نهودی دریه کھی لی کراوه
 ﴿فَلَمَّا﴾ نهو و جوره نوله له سته مکاران ده سبتس ﴿فَلَمَّا﴾ نهو و (یوسف)
 ده سنی کرد به شکبسی جهواله کانبان (باره کانبان) ﴿فَلَمَّا﴾ چیه ﴿فَلَمَّا﴾ له پیش بشکبسی جهوالی
 (بسمین) برای (دبک و ناوکی یوسف) ﴿ثُمَّ انْزَلْنَاهُ﴾ له پاشان (ناو خور - پروانه کھی) دهی هینا
 ﴿فَلَمَّا﴾ له جهوالی برا که یددا ﴿فَلَمَّا﴾ نامو جوره ﴿فَلَمَّا﴾ پیلانسان پشانی یوسف دا
 ﴿فَلَمَّا﴾ نهو به یدده توانی برا کھی بگریت ﴿فَلَمَّا﴾ به پیش نایبی و یاسایی پادشا
 (به لکوه بهی نهو قسه بوو مراکانی خومان کردیان) ﴿فَلَمَّا﴾ نهو که گهر (کاتیک) که خوا
 بهویت ﴿فَلَمَّا﴾ هر که سبک بهمانه ویت پلهی بهر ده کبینهوه ﴿فَلَمَّا﴾ به سهر
 هه موو ﴿فَلَمَّا﴾ خاوره رانستیکه ده رانتر هه به (به به سبت پی خودایه) ﴿فَلَمَّا﴾ به سهر
 ووتیان نه گهر نهو (بسمین) در سبتی ﴿فَلَمَّا﴾ نهو بیگومان برا کبشی پیشتر دری
 کردوه (واته یوسفش در نهو) ﴿فَلَمَّا﴾ به لام یوسف (پتا خوشوویس خوی)
 بهم (بومنه) له دمرونی خویدا شمار دهوه ﴿فَلَمَّا﴾ دهی بهیری بو نهوان ﴿فَلَمَّا﴾ (به نهو)
 ورتس نیتوه ﴿فَلَمَّا﴾ لهوان خراپتون ﴿فَلَمَّا﴾ خواهش چاک درانی بهودی
 که نیتوه ده بلیس ﴿فَلَمَّا﴾ ووتیان نهی هه ریر (پادشا) ﴿فَلَمَّا﴾ به راستی
 نهو ناو کیکی رور پیری به ته مینی هه به ﴿فَلَمَّا﴾ جابه کیک له نیمه له جیانی نهو بگره
 ﴿فَلَمَّا﴾ به راستی نهو تو له چاکه کاران ده بلیس ﴿فَلَمَّا﴾

﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ (یوسف) وونی به‌ما به‌خوا ﴿لَا تَحْزَنْ لِمَا سَعَدَاكَ﴾ له‌روی که هیچ
 که‌سی بگریس بی‌جگه له‌وی که ناو حور (بی‌واته) که‌مان لا‌دوری‌ونه‌وه (که‌در را‌بوو) ﴿وَأَن
 مَّاءَ اللَّهِ﴾ به‌راستی له‌گهر وا بکهرس نیمه له‌ستم که‌راں ده‌یس ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾
 جا کاتیک بی عیوایرون له‌وی (وهریر به‌ره‌لای بیکات) ﴿حَسْبُ نَجَاتٍ﴾ چو به که‌باریک به‌چه
 را‌ونزبان ده‌کرد ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ برا گه‌وره که‌بان وونی ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ له‌ی ماراں ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾
 که بی‌گومان ناو کتاں ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ سویند و به‌یمانیک بی‌ماوی حوایه بی وهر گرنس
 ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ بی‌شتریش (له‌و به‌لینه‌ی بی‌کان دابو) ده‌باری یوسف که‌متر خه‌میت
 کرد ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ که‌واته من شهم ره‌وه به‌جی نایه‌لم ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ هتا ناو کم
 مزله‌تی (گهر نه‌وهم) بی‌مادت ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ باں حوایر یارم نو‌مادت ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ هدر ته‌ویش
 باشتر بی دادو، رانه ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ تیوه بگه‌رینه‌وه بولای ناو کتاں ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ و بیس بلجس
 له‌ی ناو کی خومان ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ به‌راستی کوره که‌ت دری کرد ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ و نیمه‌ش
 بی‌جگه له‌وی ده‌مالرالی شایه‌تیمان سه‌داوه ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ خو نیمه ناگاداری شاراوه
 و به‌تی به‌کان به‌یویس ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ (خوته گهر بر و انا که‌ت) له‌خه‌لکی له‌و شاره‌ش بیرسه
 ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ که‌تیمه‌ی لی یویس ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ وله‌و کار وانه‌ش (پیرسه) له‌گه‌لیدا گم به‌وه
 ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ و به‌راستی نیمه راست گویس ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ به‌عقوب
 علیه‌السلام) وونی وانی به‌ه‌لکو به‌فسی خوتان کاریک بی جویس (و نا‌سان) گردون ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾
 جیس ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ چارم دن به‌خودا گرتنه به‌جوانی ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ به‌و نمیده‌ی خوا
 هه‌مووین (یوسف و نوبیا می‌بیش) م نو‌به‌تیمه‌وه ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ به‌راستی هدر له‌و رانای
 کرد و سته ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ نه‌وسا روی لی وهر گیران ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ وونی ناح و
 داح بز یوسف ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ وه هدر دوو چاوی سپی (و کویر) بوون له‌داح و خه‌ه‌تدا
 ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ چو بکه هدر داح و خه‌ه‌تی خوی ده‌خوار ده‌وه ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ و وین سویند
 به‌خوا ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ و ارمه‌تی هدریری یوسف ده‌که‌تیمه‌وه ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ هتا به‌کت
 ده‌که‌وینت به‌به‌خوشی و خه‌ه‌ت حواردن ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ به‌ده‌مریت و ده‌جیت به‌یری
 له‌و چوان ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ و وونی من سیکلا و ده‌دی دل و خه‌ه‌ت و
 به‌زارم هدر لای حواده‌کم ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾ و له‌لا‌بن حواده‌شتانیک ده‌رانم
 که تیوه دایر اقی ﴿وَأَن مَّاءَ اللَّهِ﴾

﴿يَسِيْرًا هَبْرًا﴾ (په عقوب ووتی) نهی کوره کانم بیرون ﴿فَنَحْنُوْهُنَّ يُوْسُفَ وَجِبَةً﴾ جا بگهړی و
 هوالی یوسف ویراکه ی براس ﴿وَلَا نَحْنُوْهُنَّ رُوْحًا﴾ ناټو مېلېش معین له بهرېسی و میهره بانی
 خوا ﴿يَنْتَ لَانْ يَنْتَ مِنْ رُوْحٍ نَّهْ﴾ نه را سنی ناټو میند لایست له بهر جسم و میهره بانی خوا ﴿لَا تَقُوْرُ
 تَكْثِيْرًا﴾ جگه له واتهی که ی بر وړان ﴿وَلَا نَحْنُوْهُنَّ نَاوًا﴾ چا کاتیت که چور به لای نه و
 (یوسف) ووتی ﴿يَا يَهْ نَعِيْرُ﴾ نهی عه رب (پادشا) ﴿مَسْبُوْقًا لِّلْعَذْرِ﴾ زیان و برسیتی تو وشی
 خومان و مال و مېدالمان سووه ﴿وَجَسِيْرًا مِّنْ رَّجُلٍ﴾ و در او یکس که معان هیناوه (سو کر پی
 خوراک) ﴿وَأَنْتَ تَحْكُمُ﴾ توش پتوانه که معان به نه و او ی بدو ری ﴿وَصِدْقٌ عَيْنٌ﴾ خیر ی شمعان
 پی بکه ﴿يَا نَهْ يَحْيٰى نَصَبَ يَدٍ﴾ به را سنی خوا پاداشی خبره و میندان ده داته وه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَّيْمًا
 فَاَقْسَمُ﴾ ووتی نیوه دهراس چیتان کرد ﴿يُوْسُفُ وَجِبَةً﴾ به یوسف ویراکه ی ﴿يَا شَرَّ جَهَنَّمَ﴾
 له و کاتید که نیوه به را ن موون ﴿يَا نَهْ لَآبَ يُوْسُفُ﴾ و و تیان به را است تو یوسفیت ؟ ﴿وَلَا
 يُوْسُفُ رَهْدًا﴾ ووتی (پیشان) من یوسفم و نه مېش برامه ﴿قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيَّ﴾ به را سنی خوا
 منتهی مایه سه رماندا ﴿يَا مَنِ يَرْجُوْهُ﴾ به را سنی هه ر که من غوی پاریریت و له غو بتر سیت
 ودان به خویدا بگریت ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَّيْمًا يَّخْتَبِيْهِ﴾ نه و سا به را سنی خوا پاداشی چا که کار ن
 وړن سا کت ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَّيْمًا﴾ و و تیان (به یوسف) سویند به خوا ﴿لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةَ نَحْلٍ﴾ به را سنی
 نحو اتوی هه ل بزارد به سه ر تيمند ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَّيْمًا يَّخْتَبِيْهِ﴾ وه به را سنی تيمد له خفت کاران یوړی ﴿وَلَمْ
 يَكُنْ لَّيْمًا يَّخْتَبِيْهِ تَوْرًا﴾ (یوسف) ووتی نه مرو هیچ سه ر به دشت و تیشه ریکتان نه سه ر بیه
 (له لایم منه وه) ﴿يَعْمُرُ اللّٰهُ بَعْثًا﴾ خوالیکان خوش بیت ﴿وَفَرَّحِمًا رَّحِمًا﴾ وه نه و (خوا) له همو و
 میهره بانی میهره بانه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَّيْمًا يَّخْتَبِيْهِ﴾ هم کرانه ی من به و ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَّيْمًا يَّخْتَبِيْهِ﴾ و بیدو
 به سه ر دم و چاوی یو کم دا ﴿يَا نَعِيْرُ﴾ (دهست به جی) چاوی چاک ده پینه وه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَّيْمًا يَّخْتَبِيْهِ
 تَحْمِيْرًا﴾ نه و سا همو و که من و کارتان یس بو (نهم و لانه ی) من ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَّيْمًا يَّخْتَبِيْهِ﴾ چا کاتیت
 کار وانه که (له میسر) دهر چوو ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَّيْمًا يَّخْتَبِيْهِ﴾ ماو کیان ووتی ﴿يَا نَعِيْرُ﴾ به را سنی من
 یومی یوسف هه ست پی ده که م ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَّيْمًا يَّخْتَبِيْهِ﴾ نه گهر به خه له ماو و یس عه قلم دانیدیس ﴿وَلَمْ يَكُنْ
 لَّيْمًا يَّخْتَبِيْهِ﴾ و و تیان سویند به خوا ﴿يَا نَعِيْرُ﴾ تو هه ر له سه ر هه له که ی کوی حونی ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَّيْمًا يَّخْتَبِيْهِ﴾

﴿مَتَّاعًا خَيْرٌ﴾ جا کاتیک مژده‌دهره که هات ﴿تَعْبَهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ﴾ نمو (کرامه‌ی دایه‌سهر دم و چاویدا ﴿وَأَرْزُقْ بَصِيرًا﴾ به کسر بیایی گمراهه‌وه (که‌پشتر مایا‌موو بوو) ﴿وَأَنْزِلْ لَكُمْ﴾ (به‌عقوب) ووتی من به‌نیووم به‌ووت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْمِطُوا﴾ دلپاس من له‌لایدن خواوه شتابت دهرشم لیوه مایزاس ﴿وَأَنْزِلْ لَكُمْ﴾ ووتیان نه‌ی بابه ﴿وَأَنْزِلْ لَكُمْ﴾ داوای لئی خوش بووسی گو‌ده کانیان سو‌نکه (لای پهر و مردگار) ﴿وَأَنْزِلْ لَكُمْ﴾ به‌راستی نیمه‌گو‌ده ساریووس ﴿وَأَنْزِلْ لَكُمْ﴾ (به‌عقوب) ووتی پشیان دو‌اتر ﴿وَأَنْزِلْ لَكُمْ﴾ داوای لیور دنشای پوده‌که‌م له‌پهر و مردگارم ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْمِطُوا﴾ به‌راستی ههر شه‌لیسورده‌ی میهرده‌تته ﴿وَأَنْزِلْ لَكُمْ﴾ سل یوسف ﴿جا کاتیک چوربه لای یوسف (له‌ولانی میسر) ﴿وَأَنْزِلْ لَكُمْ﴾ داپشت و یاوکی برده بریکی خوی (وده‌ستی کرده‌ملیان) ﴿وَأَنْزِلْ لَكُمْ﴾ و ههر مووی پشیان وهره میسر ﴿وَأَنْزِلْ لَكُمْ﴾ نه‌گمر خوا‌یه‌ویت شام دهمس (هیچ ریایکشای تووش مایه‌ت) ﴿وَأَنْزِلْ لَكُمْ﴾ وهره یوسف علی‌الکفرش ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ و دیککی له‌سهر ته‌حت (ی حو‌کمهرانی حو‌زی) دانا ﴿وَحَرِّوْا لَهُ شَجَدًا﴾ وه ههر مور که‌وتس به‌روودا سؤی به‌سورده برده‌وه ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ (یوسف) ووتی نه‌ی ناوکی خوشه‌ویستم ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ له‌مه‌لیکدانه‌وه‌ی خه‌وه‌که‌م سوو ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ که‌له‌مه‌و پیش (بیسم) ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ حَکْمًا ﴿يَنْكُحُ مَن يَهْرُودَ گارم به‌راستی گیرا ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ وه به‌راستی خوا‌چا‌که‌ی نه‌گم کردم ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ کاتنی له‌ریدان دهری هینام ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ وهره یوسف له‌لادی و بیابانه‌ره هینا ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ داوای نه‌وه‌ی شه‌پشان ماحو‌شی و ما‌کو‌کی خسته ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ بنوا من و براکاسم ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ به‌راستی پهر و مردگارم ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ میهرده‌تته به‌راسته‌ره‌وه‌ی به‌رویت ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ به‌راستی ههر نه‌ورانی کار دروسته ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ دایستی ﴿لَهُی پهر و مردگارم به‌راستی بیت به‌خشپووم ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ هه‌مدیت له‌ده‌سه‌لات و باشایه‌تی ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ وه هه‌مدیکیش له‌لیکدانه‌وه‌ی خه‌رویت میر کردوم ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ رَکْبًا ﴿لَهُی دروست‌که‌ری ناسمانه‌کان و ره‌وی ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ و پشپوون و مارمه‌نی دهری می‌به‌دوبیا و له‌روزی دوا‌یی دا ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ به‌موسولمانیتی به‌میره ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ و به‌مهره‌ریسری پیاو‌چا‌کانه‌وه (له‌دوا‌ی وژدا) ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ نه‌وه‌ی (که‌باس کرا) به‌هه‌واله‌به‌رانسراو و په‌نه‌ه‌کسه ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ که‌به‌وه‌حی پوت ده‌نیرس (نه‌ی مو‌حممه‌د ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ تَوَلَّيْتُ تَوَلَّيْتُ ﴿تَوَلَّيْتُ تَوَلَّيْتُ﴾ (براکاتی یوسف) به‌رویت ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ کاتنی که‌هه‌مور بریداری حو‌یدان دا (به‌به‌نی) ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ و پیلایان دارشت ﴿وَهَبْ لَكَ﴾ وهره یوسف وهره‌ی حه‌لکی ههر چه‌دبو سو‌وریت (له‌سهر ناوهر هینان) ناوهر ناوهر ﴿وَهَبْ لَكَ﴾

﴿وَسَنُفِثُ مَنَاسِبَهُ﴾ به‌پله داوای سرات لی ده‌کهن ﴿فَلْيُخَسِرْ﴾ پیش چاکه و به‌ره‌یی ﴿وَلَا حَسَبُ مَن يَنْتَهِي أَمْسُهُ﴾ که بیگو مان له پیش نعمانه وه رور هه‌سورن توله‌یان لی سه‌تراوه ﴿وَلَا رَيْبُ﴾ و به‌راستی به‌رور دگارت ﴿وَمُعِيرُ مَن﴾ خاومسی لی مورته سو خه‌لکی ﴿عَلَى طَبَعِهِ﴾ گهرچی سته‌مکاریش ب ﴿وَلَا رَيْبُ﴾ هه‌روه‌ها به‌راستی به‌رور دگارت ﴿شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ نوله‌سینیکی نوید ونیزه ﴿وَيُفْثَرُ ثَمَرُهُ﴾ وه نه‌وانه‌ی که من ناوهر سوور ده‌یان ووت ﴿وَلَا أَمْرَ عِندَهُ﴾ نه‌وه سو به‌نیز دراوته حواره وه سوی ﴿يَا مَعْشَرَ مِثَالٍ﴾ موخه‌میره‌یه که له لایه‌ن به‌رور دگاری وه ﴿يَا مَعْشَرَ مِثَالٍ﴾ نه‌ی موخه‌میره‌یه تو هه‌ر بر سیمیری ﴿وَيُفْثَرُ ثَمَرُهُ﴾ و بو هه‌موو گه‌لنک ریشتنده‌ریک هه‌یه ﴿لَهُ يَوْمَ يَخْلُفُ عَنَّا﴾ خوا ده‌رانی هه‌موو مینه‌یه که (له مال‌الدانیدا) چی هه‌لگر تو وه (کومر یان کچ) ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ وه هه‌روه‌ها ده‌رانیست مندالدانه‌کان چی لی که مده‌بینه وه ﴿وَمِنْ تَرَفِّدِهِ﴾ و چی ریاد ده‌کات ﴿وَيُفْثَرُ ثَمَرُهُ﴾ وه هه‌موو شتیک لای شه و (خو) نه‌به‌ره‌ی (دپاری کراوی حق) هه‌یه ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ (خو) رانابه به‌هه‌موو دپار و نادپاریک ﴿وَلَا يَكْبُرُ أَشْفَاءُ﴾ گه‌وره و به‌رزه و یلنده ﴿سُورَةُ الْحَدِيدِ﴾ به‌کسانه (نو خو) نه‌وه‌تان به‌به‌یتی قه‌ بکات ﴿وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ وه نه‌وه‌تان به‌ناشکرا (قه‌) بکات ﴿وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ و نه‌وه‌ی که له شه‌ودا خوی ده‌شارینه‌وه ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ نه‌وه‌ی که له پوزدا ده‌ره‌ده‌گدویت ﴿وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ بو نه‌و (تاده‌می) هه‌یه چه‌ده‌ریشته‌یه که به‌دوای به‌کدا دپس ﴿مَنْ يَنْتَهِي يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ﴾ له پیش و به‌دو یه‌وه ﴿وَيُفْثَرُ ثَمَرُهُ﴾ به‌هه‌رمائی خواده‌ی پاریرن له‌ریان ﴿يَا مَعْشَرَ مِثَالٍ﴾ به‌راستی خوا ﴿وَلَا يَكْبُرُ أَشْفَاءُ﴾ (بار و حالی) هیچ گه‌لیک ماگوریت ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ هه‌تا نه‌وان خویان (به‌رو حالی) خویان به‌گورن ﴿وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ وه کاتیک خوا به‌یوشت ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ گه‌ل و هوزیت تووشی به‌لا و سز بکات ﴿وَلَا يَكْبُرُ أَشْفَاءُ﴾ هیچ شتیک ماتوانیت ریگری لی بکات ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ و جگه له‌و (خو) هیچ یارمه‌نی دهر و بشنیوانیکیان بی به‌ه ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ (خو) نه‌و رانه‌یه ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ بروسکه‌تان یشان ده‌دات ﴿وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ که هوی ترساندن و هیوا و تو میت‌تانه ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ هه‌روه‌ها هه‌وری قورس (به‌تاوی باران) نه‌دی ده‌هینیت ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ وه هه‌وره‌گر مه‌سوباس و سنایشی نه‌و (خو) ده‌کات ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ هه‌روه‌ها مریشته‌کابیش له هه‌یه‌ت و ترسی نه‌و (ستایشی ده‌کهن) ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ وه (به‌روه‌ردگدر) هه‌وره‌روسکه‌کی ده‌یریت ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ و ده‌یدات له هه‌ر که‌سی که به‌یوشت ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ له کاتیکدا نه‌وانه ده‌مه‌ی (و موجداده‌له) ده‌کهن ده‌ریاره‌ی خوا ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ و نه‌و (خو) هیر و نوانای رور به‌تینه ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾

﴿لَا تَدْعُوهُ سُبْحًا﴾ سزاو پانه‌وه‌ی هه‌قیش هه‌ریو (خوایه) ﴿وَلَا يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ نه‌وانه‌ش نه‌لالینه‌وه
 و سر لای هه‌بری حواءه‌که‌ن ﴿وَلَا يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ هه‌ج و لاسکانه‌ماده‌ماده‌وه (ناسه‌ن نه‌هه‌وارینه‌وه)
 ﴿لَا تَدْعُوهُ سُبْحًا﴾ مه‌گه‌ر وه‌ک که‌میک (که‌میووی بیت له‌تووره‌وه) هه‌ردوو مثنی خوی مولای
 تاریک درینز کردیی ﴿يَسْمَعُ دُعَاؤَ الْمُسْلِمِينَ﴾ یو نه‌موی (تاو) بگاته‌دمی به‌لام مایگاتی ﴿وَمَثَلُ الْفَرَسِ
 الْبَالِغِ﴾ نر و دوعای بی بر وایان (له‌بته‌کانیان) هه‌ج به‌جگه‌له‌گو مریی و سه‌ر لای شیو
 ﴿وَلَا يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ سوزده سو حواءه‌سات ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ هه‌رچی له‌ناسمانه‌کان و ره‌ویدیه
 ﴿طَوْسًا وَبَرًا﴾ بیانه‌وی و نه‌بیانه‌وی ﴿وَمَثَلُ الْفَرَسِ الْبَالِغِ﴾ هه‌روها سیه‌ره‌کانیان له‌بیانه‌یان و
 قیور مه‌ (سوزده‌ده‌ن) ﴿قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ أَخْرَجَهُمْ مِنَ ظُلُمَاتٍ إِلَى نُورٍ﴾ بلی کی په‌روه‌ردگاری
 تاسمانه‌کان و ره‌وی به‌ ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ بلی خوا ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ ده‌ی نیو به‌جگه
 له‌ (خوا) پشتیوانانیکتان هه‌لێزاردوه‌ (سو خومان) ﴿وَمَثَلُ الْفَرَسِ الْبَالِغِ﴾ که‌خاوه‌سی
 هه‌ج سوود و ریانیك بین مو خوشیان ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ بلی خوا ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ ده‌ی نیو به‌جگه
 به‌کسان ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ یان تاپا تاریکه‌کان و پرومکی وه‌ک به‌ک ران ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾
 شره‌ک به‌خیر نه‌واله‌ جه‌د هاویه‌شیکیان بو خوا داناه‌ ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ (گوایه) وه‌ک دروستکر وانی
 خو پان دروست کردیت ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ نه‌وسا دروست گراوه‌که‌پان لی شیو و ا ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾
 بلی خو ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ دروست کاری هه‌موو شینکه ﴿وَمَثَلُ الْفَرَسِ الْبَالِغِ﴾ و هه‌ر نه‌ویشه‌تاک و نه‌بیای
 راله‌به‌سه‌ر هه‌موو شینکه ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ بارانی له‌ناسمانه‌وه‌ باراندوه‌ ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾
 جا هه‌ر شیو و دولیک به‌ته‌نداره‌ی خوی لاماری هه‌له‌سه‌یت ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ نه‌وسا لاهاره‌که‌هه‌لی
 ده‌گریت ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ که‌پکی نه‌روسوه‌ (سه‌ لاهاره‌که‌وه‌) ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ هه‌روها له‌ر
 (کانر ایانه‌ش په‌یده‌ده‌یی) که‌ ناگری بو تاوده‌ده‌ن (ده‌پوشه‌وه‌) ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ به‌مه‌به‌سنی دروست
 کردی خشن (ریر وریو) ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ یان شترومه‌کی تر (وه‌ک قصاب و قاجاخ) ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ که‌پیک
 وه‌کوشه‌ (که‌می لاهاره‌ په‌یدا ده‌یی) ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ تابه‌و جووه‌ ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ خوا مووه‌ی
 حق و به‌تک دیبته‌وه‌ ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ جا که‌هه‌که‌ ده‌روات و له‌ماو ده‌چی ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾
 به‌لام نه‌وه‌ی که‌ سوود نه‌گه‌به‌بیت به‌خه‌لکی ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ له‌ره‌ویدا ده‌مینته‌وه‌ ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ که‌ک بصریت لله
 لانت ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ تابه‌و جووه‌ خوا مووه‌کان ده‌مینته‌وه‌ ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ بو نه‌وانه‌ی وه‌لامی
 بانگه‌وری په‌روه‌ردگار یان دابه‌وه‌ ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ (پاداشتی) هه‌ره‌چاک (به‌هه‌شت) هه‌مه‌ ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾
 نه‌وانه‌ش وه‌لامی بانگه‌وری (په‌روه‌ردگار) یان نه‌دایموه‌ ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ نه‌گه‌ر هه‌رچی
 واله‌ زه‌ویدا هه‌مووی هی نه‌وان بی ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ نه‌وه‌ده‌ی تریشی له‌گه‌ل بیت ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾
 ده‌په‌ده‌ن له‌بری و به‌ده‌لی سزای روزی دواپی ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ نه‌وانه‌ بویان هه‌یه‌ ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾
 لیر سه‌به‌وه‌به‌کی سه‌حت و خراب ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ و جیگه‌بان دوره‌جه‌ ﴿مَنْ يَسْمَعُ دُعَاؤَ الَّذِينَ يَدْعُوهُ﴾ تایی که‌چه‌ده
 شوتینکی مه‌د و خراپه

﴿أَنسِمْ﴾ حایا که سینگ که برانیت (زیری نه‌خانه کار) ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ به‌راستی نه‌وی بیراومه
 خوار بوتو ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ له‌لایه‌ن به‌رو و ردگار نه‌وه حق و راسته ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ وه‌ک نه‌و که سه‌به
 که کوثریت (زیری خوی نه‌خانه کار و منی ساوریت) ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ بینگومان هدر
 نه‌وانه بیر ده‌که نه‌وه که خاومنی زیری ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ نه‌وانه‌ی که به‌یمانی خو ده‌به‌به
 سهر ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ وه‌نایس ناشکین و هلی ساوشینه‌وه ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که
 به‌یوه‌سدی خرمایه‌تی به‌حق ده‌هین ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ نه‌وانه‌ی که به‌یوه‌سست
 بکریست له‌که‌لیندا (وه‌ک به‌سهر کرد نه‌وه‌ی خرمای) ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ وه‌له‌به‌رو و ردگاریان ده‌ترس
 ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ وه‌له‌خرابه و سه‌خنی لیر سیه‌وه ده‌ترس ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که
 دانیان به‌خویند، گرت ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ به‌ممه‌سسی به‌راسته‌ی به‌رو و ردگاریان ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾
 وه‌نویزیان به‌حق هیناوه ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ وه‌له‌و و وره‌ی پیمان داوون به‌خشیاوریا نه‌ه
 و لایه‌ی ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ به‌هشتی و به‌ناشکرا ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ وه‌به‌چاکه به‌رگری له‌خرابه ده‌کدن (به‌چاکه
 خرابه‌کانیان ده‌سره‌وه و لای ده‌ن) ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ سهر نه‌ممانی چاکی نه‌و دریا هدر
 نه‌وانه ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ به‌هشتانیث جیگای مانه‌وی هه‌میشه‌ی به‌هشتی ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ که نه‌و به‌چه‌ناریه‌وه
 ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ هدر و هه‌نه‌وانه‌ش که چاک سوون ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ له‌سار و نابیرانیان ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾
 و هه‌سهرانیان و وه‌چه و نه‌وه‌کانیان ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ مریشه‌کانیش ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ ده‌چه
 زوره‌وه بز لایان له‌هه‌مو و ده‌ر گایه‌که وه ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ (بیان ده‌لین) سه‌لامت من یمن ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾
 چونکه نارامتان گرت (له‌دوبادا) ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ جا چمد سهر نه‌ممانی چاکتان بو ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾
 ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ نه‌وانه‌ی که به‌یمانی خوا هدر ده‌وشینه‌وه ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ له‌پاش
 به‌سست و گری دانی ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ نه‌وانه‌ی که به‌یمانی خوا هدر ده‌وشینه‌وه ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ له‌پاش
 نه‌وانه‌ی که به‌یمانی خوا هدر ده‌وشینه‌وه ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ له‌پاش
 خراب ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ خواررق و زوری قروان ده‌کات ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ بو هه‌ر که سینگ خوی
 به‌ویت ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ وه‌کمی ده‌کات (بو هه‌ر که سینگ به‌ویت) ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که به‌یمانی
 بوون نه‌زمانی دوب ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ له‌کاتکدا زبانی دویا هیچ به‌هشتی ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ له‌چاو و زوری دوبیدا
 ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ حگه له‌به‌سهر دینی چمد سانیکی کم به‌یت ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ له‌وانه‌ی که به‌یمانی
 بوون ده‌لین ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ بوچی به‌سهرانیان ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ مو صحره‌ی که له‌لایه‌ن به‌رو و ردگار نه‌وه
 ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ (نه‌ی موحه‌مده‌ی) ملی به‌راستی خوا ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ هدر که سسی بویت گو برای
 ده‌کات (که‌شیای گو مرا کرده) ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ وه‌به‌سهرانیان ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که به‌یمانی
 خوی که‌راسته‌وه ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ نه‌وانه‌ی که به‌یمانی خوا هدر ده‌وشینه‌وه ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ له‌پاش
 ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ به‌یوه‌سدی خوا ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ تاگاداریس که‌مهر به‌یادی خوا ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾ له‌کات
 ده‌گرن ﴿مَنْ یَرِیدْ﴾

﴿تَنْبِئُ السَّاعَةَ﴾ نه‌وانه‌ی بر وایان هتاوه ﴿رَأَعْمَوْا حَسْبُكَ﴾ و کر جموه چاکه کاسان کر دووه ﴿سَوْرَةُ﴾ خوش به‌حسی بو له‌وانه ﴿حَسْبُكَ﴾ له‌گهل سهره به‌جامی چاک ﴿حَسْبُكَ رَسَدُكَ﴾ هدر به‌شبه‌وی (پیمه‌به‌رانی سر) تو میان په‌وانه کر دووه ﴿قُرْآنُ﴾ له‌ساو گهل و تومعه تنکدا ﴿فَذَحِّبْ عَنْ قُرْآنِهِ﴾ که له‌پیش نه‌وانه وه گهل و تومعه‌تی تر هاتوون و چوون ﴿تَسْمِعُ عَتِيدَةً﴾ بو نه‌وه‌ی بی‌خونیته‌وه به‌سه‌ریاندا نه‌وه‌ی ﴿أَوْحَيْتُ﴾ بیگاسان کر دووه سوت ﴿وَقُرْآنُكَ لَبَّاقٍ﴾ له‌کاتینکدا نه‌وه به‌روا هیش به‌حوی میهره‌یان ﴿قُلْ هُوَ﴾ بلی نه‌وه‌ی مرد گاری مه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ به‌ر ستر اوینکی به‌هقی می به‌ینجکه له‌نه‌وه ﴿عَبْدُكَ﴾ پشتم هدر مه به‌سئووه ﴿قُلْ تَعَالَى﴾ که رانه وه شسم هدر بولای نه‌وه ﴿وَتُرْفَعُونَ﴾ به‌راستی نه‌گهر تور نایک (به‌خوندنه‌وه‌ی) ﴿سَبِّحْهُ بِحَمْدِهِ﴾ چپا کانی پین برابه (بو شویینکی تر) ﴿وَقُتِبَ﴾ لایان ره‌وی پی له‌ت له‌ت بکرایه ﴿أَسْكُتُوا﴾ آلتی یان له‌گهل مرد وواندا قسه‌ی بکر دایه (نه‌مجا باوهر ماهیش) ﴿قُلْ تَعَالَى﴾ به‌لام هدمور کار و باره‌کان به‌حضت خوان ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ ده‌ی نیایی هیوا به‌بوون (و نه‌یان ر نیوه) ﴿تَنْبِئُ السَّاعَةَ﴾ نه‌وانه‌ی که بر وایان هتاوه ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ که نه‌گهر خوا بیوستابه ﴿بِهِدَى﴾ س جبهه هدمور خه‌لکی ده‌خسته سهر ریگه‌ی راست ﴿وَلَا تَرَى﴾ تیر گهر و نه‌وانه‌ی که پی باوهر بوون هه‌میشه ﴿تَسْمِعُ عَتِيدَةً﴾ به‌لای مه‌حتیان تووش ده‌یت به‌هوی نه‌وه‌ی کر دوو رانه ﴿أَوْحَيْتُ قُرْآنَهُ﴾ ز ره‌ی یان له‌وه (به‌لایه) له‌ریک ماله‌کایانه‌وه رووده‌دات ﴿حَسْبُكَ﴾ هتا به‌لای خوا دپته دی ﴿قُلْ تَعَالَى﴾ به‌راستی خو به‌لای خوی به‌دی ده‌هیت ﴿وَلَا تَسْمِعُ﴾ سوید به‌خو بیگومان گالته و سوو کایه‌تی کرا ﴿تَسْمِعُ﴾ به‌پیمه‌به‌رانی رور له‌پیش تووه ﴿وَأَمَّا عَتِيدَةً﴾ میبش (ماوه‌یک) موله‌تم دانه‌وانه‌ی پی باوهر بوون ﴿قُلْ تَعَالَى﴾ پدشان نه‌وانم گرت (تولم لن سمدن) ﴿وَكَلَّمَكَ﴾ جاجون بوو توله‌ی مس (ده‌باره‌یان) ﴿وَأَمَّا عَتِيدَةً﴾ ده‌ی نه‌وه (خواهه‌ی) چاودیره ﴿قُلْ تَعَالَى﴾ به‌سهر هدمور که سه‌وه هدر چی کر دووه (وه‌ک بت‌یکه تاگای له‌هیج می به‌) ﴿وَجَعَلُوا شُرَكَاءَ﴾ نه‌وانه هاو به‌شایکیان بو خوا بریار داوه ﴿قُلْ سَمِعْتُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د پیو) بلی ناوی نه‌وه (ست و هاو به‌شانه‌م) سو بلی ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ یان نیوه هه‌وال ده‌دن به‌خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ به‌وه‌ی که (به‌خه‌بالی نیوه) مایرانیست له‌رویدا ﴿وَأَمَّا عَتِيدَةً﴾ یان قسه‌ی روت و (سی مانا) ده‌کمن ﴿تَسْمِعُ عَتِيدَةً﴾ (نه‌حیر خوا هاو به‌شی می به‌) به‌لکو نه‌وانه‌ی پی باوهر بوون قیل و پیلای خویان بو براریر یه‌وه ﴿وَصَدُّوا عَنِ﴾ شپش و نه‌قه‌ده‌قه کرا له‌ریگه‌ی راست ﴿وَمِنْ عَتِيدَةً﴾ هدر که سبش خوا گو مری مکات ﴿وَمِنْ عَتِيدَةً﴾ نه‌وه هیچ ری میشاندرینکی بو می به‌ه ﴿وَمِنْ عَتِيدَةً﴾ نه‌وانه له‌ریانی دوبادا سریان بو هه‌به ﴿وَمِنْ عَتِيدَةً﴾ وه به‌راستی سرای روزی دوا پی سه‌خت تر و گرت تره ﴿وَمِنْ عَتِيدَةً﴾ وه بیگومان هیچ پاریردک می به‌بو نه‌وان له‌(سزای) خوا ﴿

﴿مَنْ جُنِّهَ نَفْيُ دَعْوَةٍ تَصَوَّرَ﴾ و نه‌ی نه‌میرمه‌شته‌ی کسه‌لیس در اوه سه باریر کاران و له‌خواتر سدن
 ﴿بَعْرِی مَرَّحِبَ لَا تَعْرِ﴾ و باره‌کان دهر و نه‌میر ماخه‌کانیک ﴿أَكُنْهَ هَ وَطَنَهَ﴾ میوه و سیه‌ره‌کانی
 (نه‌ه‌شت) هم‌میشه‌یین ﴿يَذَلِكْ عُنْفَى بَرِّ تَعَو﴾ نه‌و (مهمشته) نا‌کامی نه‌وانه‌یه که خوریان بار سست
 (له‌دوبید) و له‌خواتر سدن ﴿وَعَقْبَى تَعْمَرَى تَعْرِ﴾ و نا‌کامی بی‌ماوه‌رانیس همر نا‌گه‌ه ﴿وَتَبْرِ
 اَبْنَهْ تَكْب﴾ نه‌وانه‌ش کتیسمان بی‌دابوون ﴿بَعْرِ حَوْبَ تَرِ تَبْ﴾ شدد نه‌س سه‌وی پیر اوه‌ته
 حواره‌وه‌بوت ﴿وَمِنْ لَّا حَرِّ بَس﴾ و همدی له‌گرو و ناقمه‌کان هدر ﴿تَكْرِبْنَهْ﴾ همدیک له‌وه
 نیکار ده‌کس ﴿فَرَّ تَبْ اَبْر﴾ بلی من تمها همر مانم سه‌وه پسر اوه ﴿نْ تَبْ تَبْ﴾ که خو پیر ستم
 ﴿وَلَا اَشْرَ بَدْ﴾ و هیچ هاویه‌شیک بی‌دانه‌یم ﴿بِهْ تَبْ وِ تَبْ تَبْ﴾ هدر بولای خوا (خهلکی)
 بانگ نه‌کده‌م گهر نه‌وه‌شتم تمها بولای نه‌و (خوایه) ﴿وَكِدْ تَبْ تَبْ﴾ نه‌و شتیوه نه‌و (قورانه‌مان
 مار دونه‌خواره‌وه) ﴿بَو تَبْ﴾ ﴿حَكْ تَبْ﴾ که همر مینکی هدر ییه ﴿وَتَبْ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ سوتند به‌خوا
 به‌پاستی نه‌گهر تو شومس نار و وه‌کانی نه‌وانه‌بگه‌وی ﴿بَعْرِ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ نه‌ه‌وای نه‌و و ه‌جی و
 شاره‌راییه‌ی که هاتوره‌بوت ﴿تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ هیچ باریر در نکت نایت نه‌و (سرای) خوا ﴿وَتَبْ
 و تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ سوتند به‌خوا پینگومان پیش تو پیغمه‌میر انیکمان مار دوه‌وه ﴿وَتَبْ تَبْ تَبْ
 و پیمان دان ﴿وَتَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ هاوسمر و سه‌وه و وه‌چه ﴿وَتَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ وه‌تو هیچ پیغمه‌میریک نه‌بوه
 ﴿وَتَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ (پیش تو) بیشانه‌یه‌ک (موه‌جیریه‌ک) بیس ﴿وَتَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ مه‌گهر به‌تیری خوا نه‌بیت
 ﴿وَتَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ بوه‌موو کاریک و ه‌ختیک نابه‌تی هدیبه‌که‌موو سر اوه ﴿وَتَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ و تَبْ تَبْ
 نه‌وی خوا ییه‌وی ده‌بسر پته‌وه‌و (نه‌ومش ییه‌وی) ده‌بیلته‌وه ﴿وَتَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ سه‌ر چاوه‌ی
 کتیبه‌کان لای نه‌و (خوایه که لوح‌المحفوظ) ﴿وَتَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ حاله‌گهر بیشدت ده‌س ﴿وَتَبْ
 لَدِ﴾ همدیک له‌و ﴿وَتَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ هدر مشاته‌ی لیمان کردون ﴿وَتَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ پان (پیش نه‌وه) به‌میرنن
 ﴿وَتَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ پینگومان تو همر را که یاندیت له‌سره ﴿وَتَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ و لیر سینه‌وه‌ش له‌سره
 نیمه‌یه ﴿وَتَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ نایا (بیه‌وه‌ران) سه‌ر حیان سه‌داوه ﴿وَتَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ که نیمه
 ره‌وی که‌م ده‌که‌یه‌وه له‌ه‌مروو لایه‌کانی ییه‌وه ﴿وَتَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ و خوا (به‌ویستی خوی) بریار
 ده‌دات ﴿وَتَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ که‌س ماتوانی بریاری نه‌و (خوا) بگوری (یا هله‌وه‌شینیته‌وه) ﴿وَتَبْ تَبْ تَبْ
 تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ و نه‌و (خوا) لیر سینه‌وه‌ی خیرایه ﴿وَتَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ وه‌پینگومان نه‌وانه‌ی پیش
 نه‌مایش میل و بیلاتیان گیر ﴿وَتَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ به‌لام هدموو بیلان و (به‌خشیه‌کی سدر که‌وتوو) بو
 خوایه (به‌به‌رامهر نه‌خشه‌و بیلاتی نه‌واتدا) ﴿وَتَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ (خوا) ده‌ر نیت هدموو که‌س چی
 ده‌کات ﴿وَتَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ و له‌مه‌و دواش بین ماوه‌ران ده‌ران ﴿وَتَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ تَبْ﴾ سه‌ر نه‌مجامس (ه‌در
 دوو حیهان) بو کی ده‌بیت ﴿

﴿فَابْهَرُ رُسْهْمُ﴾ پی‌مه‌مه‌ره‌کانیان پشیا وون ﴿بَرْتَقْ لَا شَرْتَقْ كُتْ﴾ نیمه‌هر ناده‌میه‌کیس وه‌کو
 نیوه ﴿وَرِکْ نه﴾ به‌لام خوا ﴿یَسْ عَلِ مِ یَسْ مِ بَرْتَقْ﴾ مه‌ت ده‌تیت به‌سهر هر گام به‌به‌نده‌کانیدا
 که‌بیه‌وشت (ده‌پکاته‌پی‌مه‌مه‌ره) ﴿وَمَكْ كَسْ﴾ وه‌نیمه‌هر گیر ناتوانیس ﴿وَرِکْ بَیْکِ سَطْطِ﴾ مو‌عحیره
 و به‌لگه‌به‌کسان سو‌بیس ﴿لَا بَرْتَقْ نه﴾ مه‌گهر به‌تیر می‌حوا به‌یت ﴿وَعِیْ نه‌هیر کِی تَوْ مَوْبِ﴾
 وه‌بام‌واداران پشت‌هر به‌حوا به‌مستی ﴿وَمَكْ لَا مَوْبِ عِیْ نه﴾ وه‌ناب‌بوچی پشت‌به‌خوا
 به‌به‌ستیس ﴿وَمَهْ هَسْ شُیْ﴾ که‌بیگومان نه‌و (را‌ته) بینگای راستی پشان داوین ﴿وَرِکْ بَرْتَقْ﴾ وه‌به‌راستی
 دن به‌خومانده‌ده‌گیرس ﴿عِیْ نه‌هیر کِی تَوْ مَوْبِ﴾ نه‌سهر هر نارازیک که‌بمان دن ﴿وَعِیْ نه‌هیر کِی تَوْ مَوْبِ﴾
 تَوْ مَوْبِ ﴿ده‌با حق‌سپتران پشت‌هر به‌خوا به‌مستی ﴿وَمَكْ بَرْتَقْ كُتْ﴾ بی‌بر واکان وریان
 ﴿بَرْتَقْ نه﴾ به‌پی‌مه‌مه‌ره‌کانیان ﴿تَحْرِکْ مِ رُسْ﴾ به‌راستی له‌خاک و ولاته‌که‌مان ده‌رتان ده‌که‌یس
 ﴿وَرِکْ بَرْتَقْ نه﴾ یان به‌راستی ده‌بی بگهریسه‌وه‌ماو نایبه‌که‌ی نیمه ﴿وَرِکْ بَرْتَقْ نه﴾ جا
 په‌رو‌ده‌دگر یان بینگای بو (پی‌مه‌مه‌ره‌ان) کرد ﴿تَحْرِکْ مِ رُسْ﴾ که‌بیگومان سسته‌مک‌ره‌ان له‌رو
 ده‌به‌پس ﴿وَرِکْ بَرْتَقْ نه﴾ و بیگومان نیوه‌نیشته‌جی ده‌که‌پس ﴿لَا مِ مِ بَرْتَقْ نه﴾ له‌و‌خاک‌ده‌دا
 پاش (تپ‌چو‌وسی) نه‌وان ﴿دِیْ مِ مِ بَرْتَقْ نه﴾ نه‌وش بو که‌سانیکه‌له‌وستانی به‌به‌ده‌م مِ
 ده‌ترس (به‌قیامه‌تد) ﴿وَمَكْ بَرْتَقْ نه﴾ وه‌(پیشتر) ترسایت له‌ده‌به‌مشه (ی م) ﴿وَرِکْ بَرْتَقْ نه﴾ وه
 (پی‌مه‌مه‌ره‌ان) داوای سهر که‌وتس و رال بو‌یان کرد (له‌خوا) ﴿وَمَكْ بَرْتَقْ نه﴾ وه‌مو و مله‌پو‌رو
 یا‌خیسه‌ک بی هیوا بسوون ﴿وَمَكْ بَرْتَقْ نه﴾ له‌ده‌وای (تپ‌چو‌ونی جینگای) نه‌و دُوره‌خه ﴿وَرِکْ بَرْتَقْ نه﴾
 مِ مِ مِ مِ مِ ﴿وله‌کیم و رو‌خواو تاو ده‌دریت (ده‌کریت به‌گهر و وینده‌دا) ﴿وَمَكْ بَرْتَقْ نه﴾ که‌قوم قوم
 (رُز به‌قیره‌وه) ده‌بخواته‌وه ﴿وَرِکْ بَرْتَقْ نه﴾ به‌لام ناتوانی قونی بدات ﴿وَرِکْ بَرْتَقْ نه﴾ و مردی
 بُو دیت ﴿مِ مِ مِ مِ مِ﴾ له‌مه‌مو و لایه‌که‌وه ﴿وَمَكْ بَرْتَقْ نه﴾ و که‌چی ماشمریت ﴿وَمِ مِ مِ مِ﴾
 و له‌دوی نه‌وش ﴿وَمِ مِ مِ مِ﴾ سوای سه‌خت (ده‌دریت) ﴿وَمِ مِ مِ مِ﴾ و له‌دوی نه‌وش ﴿وَمِ مِ مِ مِ﴾
 بی‌بر و سوون به‌په‌رو‌ده‌دگر یان مِ مِ مِ ﴿وَمِ مِ مِ مِ﴾ که‌ده‌وه‌کانیان و مِ مِ مِ مِ و به
 ﴿اَشْدَتْ به‌تَرِکْ﴾ به‌تو‌دی بالینی هه‌ل‌ک‌ره‌یت ﴿وِی بَرْتَقْ نه﴾ له‌رو‌ز مِ مِ مِ مِ مِ مِ مِ مِ مِ مِ
 یق‌رو‌ن مِ Mِ
 هُوَ مِ مِ مِ مِ مِ مِ مِ مِ مِ مِ مِ مِ مِ Mِ

﴿لَمَّا رَأَى أَنَّهُ لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ أَنْ يَقُولَ﴾ (نه‌تانیسوه) که ینگومان خوا ﴿حَسْبُكَ اللَّهُ﴾ (نه‌تانیسوه) که ینگومان خوا
 ناسعانه‌کان و ره‌وی به‌هق و راستی دروست کردوه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَى الْأُبْهَادَ﴾ (نه‌گهر به‌دوتت قیوه لا
 ده‌بات و مانان هیلیت ﴿وَهُتَّ حَقِّ حَقِّهِ﴾ (له‌جی ی قیوه) دروست کراونگی تر ده‌هیئت
 ﴿وَقَدْ دَلَّ عَلَى أَنَّهُ بِفَرْسِهِ﴾ (نه‌وهش سو خوا گران و ده‌جسته نی به ﴿وَبَرَزَ لَهُ خَيْفٌ﴾
 و ده‌موریان (له‌گوره‌کامیان دیسه‌ده‌روه) بق خوا دهرده‌کمون و ناشکرانه‌س ﴿ثَقُلَ الصُّغَرَاءُ﴾
 نه‌معا (له‌روزی دوایدا) بی ده‌سه‌لانه‌کان ده‌لیس ﴿بَرَزَ سَكَنُكَ﴾ (نه‌رور دارو حو نه‌رل ر نه‌کان
 ﴿إِنْ سَكَنَ﴾ (نه‌راستی نیمه‌له‌دوبادا ﴿لَا كَرِيمٌ﴾ شوین که ونووی نیوه بوویس ﴿فَلَمْ يَكُنْ﴾ (تاخو
 نیوه ﴿ثَقُلَ عَلَيْهِ﴾ به‌رگری ده‌کمن له نیمه ﴿وَمِنْ عَذَابٍ مِّنْ نَّارٍ﴾ (همه‌دیک له سرای خوا
 ﴿وَهُوَ﴾ (نه‌وانیش) ده‌لیس ﴿وَهُدَّتْ لَهُ سَبِيلُكَ﴾ (نه‌گهر خوا نیمه‌ی پیمووس بگردیه نیمه‌ش
 قیوه‌مان پیمووس ده‌کرده ﴿سَوَاءٌ﴾ به‌کسه‌به‌بومان ﴿حَرُثَ الْأَرْضَ﴾ (هاوار و ماله بکه‌پس
 پس نارام بگره‌س ﴿مَدَّ يَدَیْهِ﴾ (رر گار بوومعان سی به (له‌سرای خوا) ﴿وَقَالَ لَنُفِثَنَّ﴾
 جها‌شه‌پان ده‌لیت ﴿لَمْ يَصِلْ إِلَى﴾ (کاتیک که کار نه‌واو ده‌پیت (ولیر سینه‌و‌پان کوتایی دیت)
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ﴾ (ینگومان خوا به‌لنی پیدان ﴿وَعَدَّ نَجْیًا﴾ (به‌به‌لنیک حق و راست ﴿وَوَعَدَ الْمُجْرِمَ﴾
 ﴿وَأَحَقُّ مَعَكُمْ﴾ (و میبش به‌لیم پندان به‌لام دروم کرد له‌گه‌لنادا ﴿وَمَنْ كَانَ مِنْ عِبَتِكُمْ﴾ (و من نه‌م
 بوو به‌سرتاندا ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ رور و ده‌سه‌لانیك ﴿لَا تُعْزِيكُمْ﴾ (تدنها نه‌وه به‌پیت که باگم
 کردن (بوگو مریس) ﴿لَا تَسْتَفْتِي﴾ (نیر قیوه‌ش به‌ده‌سگه‌وه هاش (و به‌گوتان کردم) ﴿وَلَا تُلْمُوهُ﴾
 که‌واته‌لومه‌ی من مه‌که‌ن ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ﴾ (به‌لکو لومه‌ی غوتان بکه‌ن ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ﴾
 به‌راستی من ماتوانم نیم به‌هاواری قیوه‌وه ﴿وَمِنْ شَيْءٍ مِّنْ نَّارٍ﴾ (و نیوه‌ش مانوانس بین به‌هاواری ده‌وه
 ﴿إِنْ سَكَنَ﴾ (به‌راستی من بروام نه‌بوو ﴿لَمْ يَكُنْ لَهُ﴾ (به‌وه‌ی که پیشتر (له‌دوبادا)
 متان کرد بوو به‌هوه‌ش بو خوا ﴿لَمْ يَكُنْ لَهُ﴾ (به‌راستی منم کاران ﴿لَمْ يَكُنْ لَهُ﴾ (سرای
 سه‌ختیان بو هیهه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ﴾ (و نه‌وانه‌ی باومریان هیه‌وه و کرده‌وه
 چا‌که‌کامیان کردوه ده‌خرنه ﴿حَسْبُكَ اللَّهُ﴾ (ماو ده‌ه‌شدانیك که روماره‌کان دین
 و ده‌چس به‌زیراندا ﴿حَسْبُكَ اللَّهُ﴾ (به‌همیشه‌یابیدا ده‌میشه‌وه نه‌نیر نی پهرور دگران
 ﴿حَسْبُكَ اللَّهُ﴾ (به‌خیر هاتیان له‌و (نه‌هسته) داموومدی سه‌لامه ﴿لَمْ يَكُنْ لَهُ﴾ (نایا به‌ت ر نیوه؟
 ﴿كَيْفَ مَرَّبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾ (خوا چوون موومدی هیاوه‌ته‌وه ﴿حَسْبُكَ اللَّهُ﴾ (که وومدی چا‌ک
 و راست (لا اله الا الله) وه‌که‌دره‌ختیکی چا‌ک و به‌سوود وایه ﴿حَسْبُكَ اللَّهُ﴾ (په‌گی قدیم (نه‌ره‌ویدا)
 د کوبیت ﴿وَقَدْ عَلِمَ﴾ (لق و بویه‌کاتیشی (مهرور بوویته‌وه) نه‌ناسماندا ﴿

﴿مَنْصَبِينَ﴾ به‌خیرایی دعوون (به‌دم بانگ که‌ریانه‌وه) ﴿تَقْبَلُ زَكَاةً وَسَبَّةً﴾ سوریان به‌ر کر دونه‌وه (بو
 ناسمان) ﴿لَا يَزَالُ تَهْتَدُ حُرُفُهُمْ﴾ پیلوی چاویان مانو کین ﴿وَأَقْبَهُ كُفْرَهُمْ﴾ و دلیر خالی
 به (له‌تینگه‌شس) ﴿وَأَنْتَ لَا تَعْلَمُ﴾ وه (نه‌ی موحه‌مه‌د پیکر) جه‌لکی ناگادار بکه و بتر سینه
 ﴿يَوْمَ يَأْتِيهِمْ نَذْرٌ﴾ له‌و پروژهی که‌سرایان بو دیت ﴿يَقُولُونَ نَحْنُ طَهَّرْنَا﴾ نه‌مجان‌ه‌واله‌ی که‌سته‌میان
 کر دوه‌ده‌لپس ﴿رَأَيْتَ لِيخْرَجَ مِنْ حِجْرِ قَرِيبٍ﴾ نه‌ی به‌روه‌دگارمان سو ماو‌یه‌کی که‌م درامان بخه
 ﴿غُبَّ دَعْوَتِكَ﴾ ت وه‌لامی بانگ‌واره‌که‌ت به‌دینه‌وه ﴿وَسَجَّ رَأْسُكَ﴾ و شوینی پی‌مه‌میران بکه‌وین
 ﴿أَوَبْرَحْكُونُ أَمْسَتْ شَرْقَتُهُ﴾ نه‌ی تیره‌و به‌سوون پیشتر سویدقان حوارد ﴿وَالْحَقُّ مِنْ رَبِّهِ﴾
 که‌هه‌ر گیر له‌ماو‌اچس ﴿وَسَخَّطَ فِي مَكْرِ نَجْمٍ﴾ هه‌ر له‌جی و شوینی نه‌وانه‌بشته‌جی بوون
 ﴿ظَهَرُوا الْقُبُورَ﴾ که‌سته‌میان له‌خو‌یان کرد ﴿وَسَجَّ رَأْسُكَ﴾ و به‌روونی بو‌تان ده‌ر که‌وت ﴿صَغِيفَ صَفْ
 يَهْمُ﴾ که‌چیمان به‌سهر هینان ﴿وَصَرَبَ صَكَّةُ لَأَمْسُ﴾ سوو‌یه‌ی رور پشمان بو‌تن هینه‌به‌وه ﴿وَفَدَّ
 مَكْرًا مَكْرَهُمْ﴾ بیگومان نه‌و (بی‌ماو‌ه‌رانه) پیلانی که‌وره‌ی خو‌یانیان گنیر (دژی پی‌مه‌میره‌کانین)
 ﴿وَقَعَدَ اللَّهُ مَسْخَرَهُمْ﴾ خو‌ای که‌وره‌ناگاداره‌به‌پیلانه‌کانین ﴿وَرَأَى حَكَمٌ مَسْخَرَهُمْ﴾ وه‌هه‌ر چه‌ده‌ه
 پیلانه‌که‌پان ﴿يَتَزَلَّزَلُ فِي جَهَنَّمَ﴾ شاه‌ه‌کانی پز بتراریت (وله‌لپس بیت) ﴿فَلَا تَحْسَبِ اللَّهُ﴾
 جا‌وا‌گومان به‌به‌مخو‌ا ﴿تُخَفَّفُ وَتُغَيَّرُ رُشْدُهُ﴾ نه‌و به‌لیسه‌ی دایه‌تی به‌پی‌مه‌میرانی به‌دی
 ماهیتیت و ماهیتیت جی ﴿رَأَى اللَّهُ غِيْرَ رُؤُوسِهِمْ﴾ به‌راستی خوا‌به‌ده‌سه‌لاتی خوا‌ون توله‌یه ﴿وَلَهُ
 يَوْمَ تُنْفَذُ الْأَرْصُ﴾ له‌روژیکدا که‌نم ره‌وی به‌ده‌گوریت ﴿بِرَ الْأَرْصُ رَأْسُوتُ﴾ به‌ره‌وی به‌کی تر
 و لاسمانه‌کانیش (ده‌گورین به‌ناسمانی تر) ﴿وَسَرُّ رَأْسُهُ أَوْجِدَ لَهْمًا﴾ نه‌وسا هه‌موو (له‌گوره‌کانین
 دینه‌ده‌ره‌ه) ده‌ده‌که‌ون سو خو‌دای ته‌مهای ران و به‌ده‌سه‌لات به‌سهر هه‌موو شتیکدا ﴿وَلَهُ
 وَتَرَى الْمُخْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ﴾ و له‌و پروژمدا تاوان ناران دمیسی ﴿مُعْرِضِينَ فِي الْأَسْجَادِ﴾ له‌کوت و رنجیردا
 بینکه‌وه به‌ستراون ﴿وَسَرَّيْنَهُمْ فِي قُبُورٍ﴾ بو‌شاکیان قه‌ترانی ره‌شه ﴿وَتَقْبَلُ وَجُوهَهُمْ الْأَرْضُ﴾ و دم و
 چاویشان نا‌گر دایه‌وشیوه ﴿وَيَجْرُونَ أَمْ يَكُونُ نَفْسًا كَسِبَتْ﴾ بو‌نه‌وه‌ی خوا‌توله‌و پاداشتی هه‌موو
 که‌سبک بدات به‌گو‌یره‌ی نه‌وه‌ی که‌کر دویمتی ﴿يَوْمَ تَكُونُ سِرْبٌ تَجَسَّابُ﴾ به‌راستی خوا‌ (مو‌حاسه‌کردن)
 و پی‌ر سینه‌وه‌ی خیرایه ﴿هَذَا نَجْمٌ يَسَّرُ﴾ نه‌م (قورنانه) را‌گه‌یاندن و جاریتکه‌سو هه‌موو خدالت
 ﴿وَيَسَّرُ يَوْمَ﴾ وه‌هه‌تا پی‌ی بیدار بکرینه‌وه ﴿وَيَقْضُوْا نَفْسَهُمْ وَجْهٌ﴾ وه‌بو له‌وه‌ی بران بیگومان
 نه‌و (حوا) به‌رستراونکی ناک و نه‌مابه‌ه ﴿وَيَسْخَرُ وَجْهٌ لَّيْلٍ﴾ و نا‌خا‌وه‌ن ژس‌یه‌کان بی‌رنکه‌مه‌ره‌و
 به‌ند و به‌رگرن ﴿

سوره‌ی (الحجر)

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ حَمْدَهُ﴾ به‌ناوی خوای به‌خششده‌ی میهره‌ان

﴿أَنَّهُ﴾ به (ئه‌لیف، لام، را) ده‌جوت‌ریشه‌وه‌ خواران‌تره‌ به‌ ماماگه‌ی، بۆرانیاری ریاتر سه‌پری
 سه‌ره‌نای سوره‌نی (البقرة) مکه ﴿يَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ وهره‌ی شیر ﴿ثَعْلَانِ ثَابِتٍ وَبِشَانِ كَانِي
 قورنای پرون که‌ره‌وه‌ وناشکران ﴿رَسْمًا مِّنْ حَمِيمٍ﴾ نه‌وانه‌ی که‌سن پاوه‌ر سوون
 (سه‌ ناپه‌ده‌یه‌ کی بریکه‌دا) رور چار ثواب ده‌خوارن ﴿وَأَعْلَوْا تَسْبِيحًا﴾ کاشکای موسولمان
 بوو به‌ ﴿ذَرُّهُمُ بِأَكْثَرِ مِمَّنْ﴾ لیان که‌ری بابیخون و رابوئیرن ﴿وَبَيْنَهُمُ الْقَوْمُ﴾ و نو مه‌ده
 وه‌یواسن ناگابان بکات ﴿مَنْ يَفْخُرْ﴾ حایبگومان له‌مه‌وه‌ دوا ده‌رائس (چون سر یان ده‌ده‌ین)
 ﴿وَمَنْ يَكُ مَرِيضٌ﴾ (چه‌لکی) هیچ شاریکمان له‌ساو به‌بردووه‌ ﴿لَا يَدْرِي هَلْ يَأْتِيهِ
 مه‌گه‌ر کانی دیاری که‌راو بو له‌ساو چوویان به‌بووه‌ ﴿مَنْ يَتَّبِعْهُ﴾ وه‌هیچ نومه‌تیت
 پیش ما که‌ویت ﴿أَسْمَاءُ مِّنْ خُزَیْمَةٍ﴾ نه‌کانی له‌ماورنسی غوی هه‌روه‌ها دواش ما که‌وی ﴿وَمَنْ
 يَدْرِي هَلْ يَأْتِيهِ﴾ (بی پاوه‌ران) ووتیان نه‌ی نه‌وه‌ که‌سه‌ی ﴿يَرْجِعُهُ﴾ که‌ قورنای بیرراوه‌ته
 خوار بو سه‌رت ﴿بِمَنْ مِّنْهُمْ﴾ به‌راستی تو شیتیت ﴿وَمَنْ يَأْتِ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ ده‌ی بۆ فرشته‌مان
 بۆ ماهیتی (شایه‌نی سداث تو پی‌مه‌ه‌ری) ﴿مَنْ يَكُ مِّنْ عَمِيدٍ﴾ نه‌گه‌ر شو له‌راست گویانیت
 ﴿وَمَنْ يَكُ مِّنْ عَمِيدٍ﴾ وه‌ نه‌وه‌ کاته‌ش نه‌وانه‌ موله‌ت مادرین ﴿مَنْ يَكُ مِّنْ عَمِيدٍ﴾ بیگومان
 هه‌ر نیمه‌ قورن‌مان ماردونه‌ خواره‌وه‌ ﴿وَمَنْ يَكُ مِّنْ عَمِيدٍ﴾ وه‌راستی هه‌ر نیمه‌ش ده‌ی پاریس
 ﴿وَمَنْ يَكُ مِّنْ عَمِيدٍ﴾ سویت‌دیت بیگومان نیمه‌ پیش تو پی‌مه‌ه‌ر انمان تاردووه‌ ﴿وَمَنْ يَكُ مِّنْ عَمِيدٍ﴾
 له‌ساو هه‌رو کومه‌له‌ پیشووه‌ کاندان ﴿وَمَنْ يَكُ مِّنْ عَمِيدٍ﴾ هیچ پی‌مه‌ه‌ر یکبار بۆ به‌هاتووه‌
 ﴿لَا يَكُنْ تَوْبَةً﴾ نیلا گانه‌ ولاقریبان پی کردووه‌ ﴿كَذَلِكَ تُكَلِّمُ الْقَوْمَ﴾
 ت به‌و جووه‌ نیمه‌ نه‌وه‌ (قورن‌مه‌) ده‌خه‌یه‌ ماودلی تاوان مارانه‌وه‌ ﴿لَا يَكُنْ تَوْبَةً﴾ که‌چی نه‌وه‌
 بادویری پی ماهین ﴿وَمَنْ يَكُ مِّنْ عَمِيدٍ﴾ که‌ بیگومان ماو ریاری پیشووه‌ کایش هه‌ر رابووه‌ ﴿وَمَنْ
 يَكُ مِّنْ عَمِيدٍ﴾ نه‌گه‌ر بۆمان مکر دما به‌وه‌ ﴿مَنْ يَكُ مِّنْ عَمِيدٍ﴾ هه‌ر گایه‌ک له‌تاسمه‌ده‌وه‌ ﴿وَمَنْ يَكُ
 مِّنْ عَمِيدٍ﴾ وه‌وان پیایدا بروشتایه‌ته‌ سه‌ره‌وه‌ ﴿وَمَنْ يَكُ مِّنْ عَمِيدٍ﴾ نه‌وسا ده‌یان ووت
 بیگومان نیمه‌ چاو به‌سمنان لیکراوه‌ ﴿وَمَنْ يَكُ مِّنْ عَمِيدٍ﴾ به‌لکو نیمه‌ کومه‌لکیس جادوومان لی
 که‌راوه‌ ﴿

﴿قَالَ يَبِيسُ لَكَ﴾ (خو) «هر مووی نه‌ی نیلیس یو چی تو» ﴿لَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ له‌گه‌ت سوزده
 به‌ر نده‌امه‌بویت ۱۹ ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ سَاجِدٍ﴾ (نیلیس) ووتی من هیچ کاتن سوزده‌نایم یو
 به‌شه‌ریك ﴿حَقَّتْ لِمَنِ كُتِبَ عَلَيْهِ مَقْرَبٌ﴾ کهدروستت کردوه له‌تورنکی به‌شی ترشای
 روق ﴿قَالَ خُذْ مَتَّكَ﴾ (خوایی) «هر موو ده‌له‌وی (به‌هشت) بر زده‌وه» ﴿لَكَ جَهَنَّمَ﴾ چونکه
 به‌راستی تو به‌ره‌ی من تهر کراوی ﴿وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ﴾ (و) «چت من الظالمین» (خو) «هر مووی که‌وه به‌راستی
 تاروژی دویسی ﴿وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ﴾ ووتی نه‌ی به‌رو مردگارم ده‌ی مؤله‌تم بده
 تاروژی (مردووان) ریسدوه ده‌کریسه‌وه ﴿وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ﴾ (خو) «هر مووی که‌وه به‌راستی
 تو له‌موله‌ت دروازی ﴿وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ﴾ تاروژی که‌کاتی دپری کراوه ﴿وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ﴾
 انویتی ووتی نه‌ی به‌رو مردگارم له‌به‌ر نه‌وه‌ی گوهرات کردم ﴿وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ﴾ بیگومان
 خوشی (دوب) بیان له‌ره‌یدا یو ده‌پاریمه‌وه ﴿وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ﴾ وه به‌راستی هموویان گوهر
 ده‌که‌م ﴿وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ﴾ به‌نده دل‌سوره‌کانت به‌یت ﴿وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ﴾
 (خو) «هر مووی نه‌مه ریگای هلق و راست به‌رو من ﴿وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ﴾ به‌راستی به‌نده‌کاس من ﴿يَسِّرْ
 لَكَ عَلَيْهِمْ مَأْزِقًا﴾ تو هیچ ده‌سه‌لانت به‌به‌سرمایندا ﴿وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ﴾ جگه‌دهو گوهر باده‌ی
 که‌شویشت که‌وتوون ﴿وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ﴾ وه بیگومان دور‌ج جیگای هموویان ۱۰
 ﴿لَا يَخَافُ الْعَذَابَ﴾ (دوره‌ج) «هوت در‌گای هیه» ﴿وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ﴾ هدر ده‌ر گایه‌کیشپ
 له‌وانه‌داه‌ش کراوه یو جه‌مد به‌شیت ﴿وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ﴾ به‌راستی حق‌بار سزو له
 خواترسان له‌ماو باخات و کانی‌ودان ﴿وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ﴾ (بیان ده‌وت‌ریشت) به‌چنه‌ناویانه‌وه
 به‌هیمسی و ناسووده‌یسی ﴿وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ﴾ «هر روق و کیسه‌ک لعدلیاندا بووینت
 در‌مان هیاوه ﴿وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ﴾ برای به‌کترن به‌راسته‌ی به‌کترن له‌سهر کورسی دانشتوون
 ﴿وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ﴾ به‌ویدا مائندوو بوویان نووش مایه‌ت ﴿وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ﴾ و هدر گیر
 له‌و (به‌هشت) در‌ماکریس ﴿وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ﴾ «هر وال بده‌نه‌نده‌کاسم ﴿وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ﴾ که
 به‌راستی هدر من لیورده‌ی میهر مبانم ﴿وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ﴾ و بیگومان هدر سرای منه
 سرای سه‌خت ﴿وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ﴾ وه هوالیان بی بده‌ده‌ماره‌ی میونه‌کاسی نیر هیم ۱۱

﴿وَإِنْ جُنُوهُنَّ مِمَّا كُنْنَ يَفْعَلْنَ بِنِسَائِهِمْ خَفِيَ عَنِ اللَّهِ﴾ کانت چوممه زورمه مولاى ووتان سه‌لامت لى ييت ﴿فَأَمَّا
 إِذَا مَكَرُوا صِرَافًا﴾ (نیراهیم) ووتى به‌راسى نیمه لیسان دترسین ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ ووتیان (بیر)
 مه‌ترسه ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ به‌راسى نیمه مژدهت ده‌میس به‌(له‌دایک یورس) کورنکی رانا
 ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ ووتى نایا مرگتیم پى ددهن ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ له‌کانتیکدا که‌پیر سووم
 ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ نیر چس مژده‌به‌کم ده‌میس ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ ووتیان نه‌و مژده‌ی داوم‌به
 ییت راسنه (و دیکه‌ی) ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ جاله‌ مائو میدان مه‌ه ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾
 ره‌ه ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ ووتى جا کی له‌مهرماس پهره‌دگاری مائو میدان مه‌ه ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾
 ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ (نیراهیم) دهرمووی نه‌ی به‌وانه‌کراوان (ی خوا) چ کارنکی
 گرنگت مه‌به ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ ووتیان به‌راسى نیمه پیردراوین بو سه‌ر گه‌لنکی
 ناور (له‌دایک به‌رس) ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ جگه‌ له‌مار و مئدالی سووط
 که‌ بینگومان هدموویان پرگار ده‌که‌پس ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ نه‌که‌ی نه‌ییت
 که‌ بینگومان پیرمئداده‌ له‌و له‌ پیری تیاچواندا ییت ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ جا کانتیک
 پیردراوه‌کان هاتس بولای خاو خیزانی سووط ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ (سووط) ووتى به‌رستى
 ئیوه‌ ده‌سته‌به‌کی به‌ماسراون ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ ووتیان به‌لکو نیمه بزمان هتاوی ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾
 یترتوت ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ که‌له‌وان تیندا دوو دل بوون ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ وه‌ نیمه راسنه‌مان بزمان هتاوه
 ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ بینگومان نیمه راسنه‌ گوس ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ جا که‌وانه‌ ده‌به‌شیکى
 شه‌ودا شه‌وروی به‌ (شویکه‌وتووان و) خاو خیزانت بکه‌ (له‌ شار ده‌رچو) ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ و خوت
 دوايان بکه‌ره‌ ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ هیچ کامشان لانه‌که‌به‌وه‌ ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ و پروز بو‌ته‌ر
 شومنه‌ی که‌ دهرماتشان پندراره‌ ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ و مصب یو دیک لآئر ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ نه‌م کاره‌مان به‌بیک به‌ سووط به‌گه‌به‌د
 ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ که‌ بینگومان له‌دهرماتشان نه‌وانه‌ دوا سراو دهن (هدموویان له‌دهر
 ده‌چس) ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ جا خهلکی (میرباری) شاره‌که‌ هاتس (به‌ره‌و مالی
 سووط) و مژده‌یان به‌یه‌کتری ده‌دا ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ (سووط) ووتى دلپاس نه‌مانه‌ میوانی مس
 ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ ده‌ی نابروم مه‌هن ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ و له‌ خوا بترسن و شمره‌زار و پیرسوام
 مه‌که‌ن ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ ووتیان نیمه پیمان نه‌وونیت نایی به‌رگری له‌ که‌س بکه‌یت
 (دایک که‌س توخت بکه‌ومت) ﴿وَأُولَئِكَ يَفْعَلْنَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾

﴿بَرِّتْ جَعُوْا نَفْسَ عَصِيْبٍ﴾ نه‌وانه‌ی که قورنایان کرده چمد نه‌شه‌وه (ناوهر داریوون به‌هده‌دینکی و کافریش بوون به‌وه‌ی تری) ﴿قُرْبَانِکَ خَشَعْتُ نَفْسِی﴾ جا سویند به‌په‌روه‌دگارت برسیار له‌هده‌موویان ده‌کبیس ﴿عَمَّا کُوْیُفُوْا﴾ له‌وه‌ی که ده‌یانکورد (له‌دوبیادا) ﴿وَصَبَّحَ بِاُتُوْمُرٍ﴾ جا هدر هدر مایکت بین ده‌دریت به‌ناشکرارای گه‌به‌نه ﴿وَعَرَّضَ عِیْ نَفْسِی﴾ و گوی به‌هاو به‌ش دانهرس مه‌ده ﴿بَاکَعْتُکَ خَشَعْتُی﴾ به‌راستی نیمه‌سو ده‌پاریریس له‌شهر و پیلانی شه‌و که‌سه‌بی گاشته و لاقرتی ده‌کهن به‌تابنه‌کعت ﴿نَفْسِی یُغْفِرُ لِمَنْ یَّهْدُ﴾ نه‌وانه‌ی له‌گه‌ل خود به‌رستر وینکی تر دانه‌بیس ﴿مَنْ یُّغْفِرُ﴾ جا دواتر ده‌رائی (چون سرایان ده‌ده‌بیس) ﴿وَعَدْتُ نَفْسِی﴾ سویند به‌خوا اینگو مان نیمه‌ده‌رائیس ﴿نَفْسِی یُغْفِرُ لِمَنْ یَّهْدُ﴾ که‌ده‌پراستی تو دلت نه‌دیگ ده‌سی به‌وه‌ی نه‌وانه‌ ده‌بیلنس ﴿وَصَبَّحَ بِخَشَعْتُی﴾ که‌ده‌وانه نه‌سیب‌هاتی په‌روه‌دگارت مکه ﴿وَلَمْ یَنْ کَشَّحْیْنِ﴾ و نه‌سوزده به‌ران به‌ ﴿وَعَفَّ رَفَّکَ﴾ وه په‌روه‌دگارت به‌رسته ﴿حَیْ یُّدِیْتُ قَبِیْبِی﴾ هه‌تا مردن به‌خعت بین ده‌گربت

سورده‌ی (التعل)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوی به‌خشیده‌ی میهره‌بار

﴿قُلْ اِنَّ مَوْلَانِیَ لَا یَسْمَعُ بَوْلَی﴾ نه‌وا هدر مای خوی به‌سر ادانیان) هات بویه به‌له‌مه‌کهن (له‌هائسی) ﴿سُبْحَانَ وَقَدْ عَدَّ شَرَّکَی﴾ پاک و بیگه‌ردی بو خواله‌هدر شتیک نه‌وانه ده‌یکهن به‌هاو به‌شی ﴿یُزِیْرُ نَفْسِیْ بِرُوحٍ مِنْ نَفْسِی﴾ هریشه‌ده‌سیر به‌خواروه به‌وه‌حی به‌هه‌رمانی خوی ﴿عِلْمِیْ مِنْ نَفْسِی﴾ بیت‌یه‌ده‌ ﴿مَوْلَا کَهْ سَیِّکَ لَهْ یَهْدِی کَاسِی﴾ که‌خوی به‌دویت ﴿اَنْ یُّزِیْرُ﴾ به‌وه‌ی که‌خه‌لکی تر سینی ﴿لَهْ لَا یَهْدِیْ لَیْ لَا یُغْفِرُ﴾ که‌به‌راستی بی‌حکه‌لعم هیچ به‌رستر وینکی تر سی به‌که‌وانه هدر له‌من ترس ﴿حَیْ تَسْمَعُی وَ اَنْ یُّغْفِرُ﴾ (خواله‌ناسطانه‌کان و ره‌وی به‌هه‌ق دروست کرد ﴿تَقْلِبْ عَدَّ شَرَّکَی﴾ به‌رو و بلنده‌له‌هه‌رچی نه‌وانه ده‌یکهن به‌هاو به‌شی ﴿حَیْ اَنْ یُّغْفِرُ﴾ (خوی گه‌وره) ناده‌می دروست کرد له‌دلویه تاوین ﴿وَاَنْ یُّغْفِرُ﴾ که‌چی بوته‌دور مینکی لاشکرای (به‌رامه‌که‌ی خودا) ﴿وَاَنْ یُّغْفِرُ﴾ و کله‌کیان تیدایه ﴿وَاَنْ یُّغْفِرُ﴾ و له‌(گوششی) ﴿وَاَنْ یُّغْفِرُ﴾ که‌(هوی) گه‌رمایی و که‌لکیان تیدایه ﴿وَاَنْ یُّغْفِرُ﴾ و له‌(گوششی) له‌وان ده‌خوون ﴿وَاَنْ یُّغْفِرُ﴾ و به‌بو نیوه‌هه‌یه‌له‌مو (نازه‌لامه‌دایمه‌بی) جوانی و پاراوه ﴿حَیْ یُّزِیْرُ نَفْسِیْ بِرُوحٍ مِنْ نَفْسِی﴾ کاتی ده‌بان هه‌تموه له‌له‌موه‌رگا و کاشکیش ده‌بان به‌ن بو له‌موه‌رگا

﴿وَجَعَلْنَا نَقَارَ السَّيْرِ﴾ وه (همدی لهو مالاناه) باره کانسان هله‌ده گرس (ودیهس) بؤ شار
 و جنگیه ﴿تَرْكُوهُ لَكُمْ﴾ که قتیوه پی بده‌گه یشمش مه‌گه رور به‌دیه حهت به‌بیت
 ﴿يَرْكَبُكُمْ رُوحَ رَبِّهِ﴾ به‌راستی به‌رو مردگار تان رور به‌سور و به‌رمیی به (بؤ نادعی) ﴿وَلَقَدْ
 رُفِعَ لَاحِظُهُمْ﴾ وه له‌مپ و مایس و نئرو گوی دریم (ی بؤ دروست کردور) ﴿لَرْحَمَتِهِمْ﴾
 له‌بهر نه‌وه‌ی سواریان بس و هوی رازانه‌موش بس بو تیوه ﴿لَقَدْ سَأَلُوا﴾ وه (حو) شنی و
 دروست ده‌کات که (نیسا) نیوه مایرانی ﴿وَعَنِ النَّهْلِ﴾ دینگای راست نه‌شاندان
 (به‌سده‌کس) نه‌به‌ی بو حوایه ﴿وَمِنْ حَيْثُ﴾ وه هم‌دیک له‌دینگ کاس لار و باریکه ﴿وَرُوحُ شَاهِدِكُمْ﴾
 (جمیرون) وه له‌گه‌ر (خوا) بیوسنابه هم‌موتانی ریمورس ده‌کرد ﴿فَوَدَّ بَعْضُ الْمُنَافِقِينَ﴾
 لهو (خوا) راتیکه که له‌ناسمانه وه بارانی بؤ ماراندور ﴿فَتَكْفُرُ بِهِ شَرٌّ﴾ ناو خوارده‌وتس له‌و
 (بارانه‌ی) ﴿وَمِنْ سِحْرِ يَسْمُونَ﴾ و هوی سه‌ور بووی بوه کیشه که‌مه‌ر و مالانی لی ده‌له‌و مریتن
 ﴿يُنَادِيَهُمْ فِي الصُّبْحِ﴾ به‌و (ناوه خوا) بؤتان دهر و نیجت کشتو کال ﴿وَرُوحُوتُ وَحَمِيرُ
 وَالْأَنْبُ﴾ و ره‌نور و دار خور و مایو و به‌ر ﴿وَمِنْ سِحْرِ شَرْبٍ﴾ وه هم‌سو و به‌رو میوه‌به‌ک
 ﴿يَتْلُو فِي ذَلِكَ نَوْمٌ يَمْشُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (باس کرا) به‌لگه‌به‌کس روون هم‌به‌بو
 له‌و که‌سانه‌ی بیرده‌که‌سه‌وه ﴿وَمِنْ سِحْرِ يَمْشُونَ﴾ وه راسی هیناوه بوتان شه‌ور و روز
 (له‌خر مه‌نی نیوه‌دیه) ﴿وَمِنْ سِحْرِ زَعْمٍ﴾ و خور و مانگ ﴿وَمِنْ سِحْرِ مَسْحَرٍ﴾ هه‌روه‌ها
 نه‌سیره‌کانش رام هینراوون به‌هر مانی خوا ﴿يَتْلُو فِي ذَلِكَ نَوْمٌ يَمْشُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا
 (باس کرا) به‌لگه‌ی زور هم‌به‌بو له‌واته که‌ژیر و نینه‌گم ﴿وَمِنْ سِحْرِ الْأَرْضِ﴾ وه (رامی
 هیناوه) بوتس نه‌وه‌ی دروستی کردوه له‌ره‌ویدا و بلاوی کردوه نه‌وه ﴿وَمِنْ سِحْرِ الْأَرْضِ﴾ که‌پرملگ
 و جوریان جیاواره ﴿يَتْلُو فِي ذَلِكَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا باسکرا ﴿لَا يَهْدِيهِمْ سِحْرُوتُ﴾ یشانه‌یه‌کی
 روون هم‌به‌بو نه‌واته‌ی که‌ناموز گاری و هره‌گرس ﴿وَمِنْ سِحْرِ مَسْحَرٍ﴾ هه‌روه‌ها
 وه لهو (خوایه) راتیکه که‌دهریای رام هیناوه بو نه‌وه‌ی گوشنی تاره‌ی لی به‌حور (مه‌به‌ست ماسی
 و هاوشیوه‌کابه‌تی) ﴿وَمِنْ سِحْرِ مَسْحَرٍ﴾ وه بو نه‌وه‌ی خشلیشی لی دهر به‌نیس که‌ده‌ی
 پوشس (بؤ خور رازانه‌سه‌وه وه‌ک دور و سه‌ده‌ف و مرواری) ﴿وَمِنْ سِحْرِ مَسْحَرٍ﴾ و که‌شینه‌ک
 ده‌سی نوری دهریا که‌له‌ت ده‌که‌ن ﴿وَمِنْ سِحْرِ مَسْحَرٍ﴾ وه بو نه‌وه‌ی هه‌بدنت
 له‌هرک و بروری خوا به‌ده‌س بس و بو نه‌وه‌ی سوپاسی حوالت مکن ﴿﴾

﴿وَأَنزِلْنَا لَكَ مِنَ رُؤْيَا﴾ ره (خوا) نه‌رویدا چمد شاخینکی دامه‌ر راوی داناوه ﴿أَن تَمِيدَ بِكَ﴾ مو
 نه‌وی ئیوه به‌له‌رینیت ویتوان له‌سهری بزیس ﴿وَنَهَرَ﴾ وچه‌م و پرووباری (تباداناوه) ﴿وَنَسَبًا
 لَمَّا كَرِهْتَ﴾ هه‌روه‌ها رینگای رور (ی به‌دی هیناوه) بۆ نه‌وی ئیوه‌ری ی پی ده‌ر که‌ن ﴿وَنَسَبًا
 وَبِأَسْخِوْفَةٍ يَّتَمَرُونَ﴾ هه‌روه‌ها شانه‌ی روری داناوه و منه‌سیره‌ش خه‌لکی پی ده‌ر که‌ن
 (نه‌شه‌ود) ﴿أَن تَسْخُوكَ﴾ چا ناچار ایت (نه‌مانه) دروست ده‌کات و مک که‌سیت و به
 که‌هیج دروست ده‌کات ﴿أَن تَمِيدَ بِكَ﴾ نه‌وه بۆ بیر ماکه‌مه‌وه ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ نه‌وه بۆ
 وه‌نه‌گر (نه‌مانه‌یت) بیعه‌کاتی خوا بزمیرن مانوان بیار زمیرن ﴿أَن تَمِيدَ بِكَ﴾ به‌راستی
 خوا لیسورده‌ی میهرمانه ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ وه‌خوا ده‌رانی چی ده‌شارده‌وه ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾
 و چی ناشکر ده‌که‌ن ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ نه‌وانه‌ش هاویریان لی ده‌که‌ن بیعه‌که‌له‌خوا
 ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ هیچ شیت دروست ماکه‌ن به‌لکو حویان دروست کره‌ن ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾
 خه‌لکی (مردوی بی گینس) ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ نه‌مانه (هه‌ست ماکه‌ن که‌ی (حویان
 و خه‌لکی) ریسور ده‌کره‌وه ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ خوا ی ئیوه‌خوایه‌کی تان و ته‌پایه
 ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ چا نه‌وانه‌ی که‌بیرا نه‌هیتس به‌روزی دواپی ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾
 تشکره‌ن ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ به‌ه‌میشه‌خوا یان به‌رل ده‌رانی ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ راسته
 بنگومان خوا ده‌رانیست ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ به‌نه‌وی ده‌ی شاربه‌وه‌وه‌ی ناشکری ده‌که‌ن
 ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ به‌راستی خوا خه‌بیرل ده‌رانی خوش ناویت ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾
 ده‌کاتیک مه‌وانه‌ی بوتریت نایا په‌رومردگارتدن چی نارده‌ته‌خوا ره‌وه
 ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ ده‌لیس حیقایه‌ت و نه‌فسانه‌ی پرو پوچی پشوو ده‌کان ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾
 زورنه‌که‌مه‌ن ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ باری گونا‌هی خویان به‌مه‌وه‌ی هه‌لیگرن ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ نه‌روزی درایدا
 ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ له‌گه‌ل هه‌ندیک له‌باری گونا‌هی نه‌وانه‌ی که‌ته‌مان گو مرایان ده‌کردن
 ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ به‌بی رانیاری ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ بیدارمن رور به‌ده‌نه‌وه‌ی که‌هه‌لیده‌گرن (و ده‌لیگره
 نه‌ستو) ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ش که‌له‌پیش نه‌مانه‌وه‌بوون بیلاتیدن گیرا
 ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ چا خوا کوشک و خانووه‌کنانیاسی له‌پس و به‌ده‌وه‌ده‌ریتسا
 ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ نه‌وسا سه‌رمانه‌کانان له‌سه‌رمانه‌وه‌روخا به‌سه‌رمانه‌ی ده‌ریتسا
 ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾ له‌لانه‌که‌وه‌سرایان بۆ هات که‌هه‌ستان پی به‌ده‌کرد ﴿وَأَن تَمِيدَ بِكَ﴾

﴿وَقَالِ لِلَّذِينَ اشْرَكُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی هاو به‌شیاں داناو ده‌خوا ده‌لین ﴿وَشَاءَ اللَّهُ﴾ نه‌گه‌ر خوا
 بی‌یستایه ﴿مَاعْبَدَ نَاسٌ دُونَهُ﴾ بی‌حکمه‌نمو (خوا) هیچ شتیکمان نه‌ده‌پرست ﴿تَقُولُوا﴾
 دای‌آن ﴿مَنْ يَنْعَمُوْا بِمَاؤِ مَآبِیْرِ اِنَّمَا﴾ وه‌حده‌راممان نه‌ده‌کرد ﴿مِنْ دُونِهِ﴾ هیچ شتیک
 نه‌بن‌فهرده‌می‌نمو ﴿كَلِمَاتٍ لِّمَنْ يَّشَاءُ﴾ پشانی نه‌مانش همر نه‌جور ده‌بان ده‌کرد ﴿وَلَمَّا يَنْزِ
 لُكُمُ الْاَنْبَاءُ﴾ نایا پنمه‌به‌ران هیچیان له‌سوره‌ی بی‌حکمه‌نمو اگاهه‌بان‌سکی ﴿تَنْبِئُكُمْ﴾ ناشکرای (نایس
 یه‌گته‌پرستی) ﴿وَقَدْ يَمْنَعُ الْكَافِرُونَ﴾ سوینده‌بحواله‌ماو ههمو و گه‌ن و نومه‌تیکدا
 پی‌مه‌به‌ریکمان ماردوره ﴿لَا يَنْفَعُ الْكُفْرَ﴾ اکه‌فهرمان ده‌گه‌ن به‌خه‌لکی (به‌وه‌ی
 نه‌با خوا به‌پرستی و دور که‌و نه‌وه‌له‌) به‌پرستی (هر به‌پرستی اونکی تر) ﴿فَيَنْهَضُ مَنْ هَدَىٰ اللَّهُ﴾ جا
 خوا هه‌دی‌کی له‌ر (نومه‌تانه) پنه‌مومی کرد ﴿وَمَنْ هَدَىٰ اللَّهُ فَمَا يَمْنَعُ﴾ وه‌ه‌دی‌کی (له‌به‌ر
 خرابیان) گو‌برایس به‌خه‌ی گرتن ﴿فَيَرْزُقُ الْاٰمِنَ وَيَرْزُقُ الْاٰمِنَ﴾ ده‌ی به‌رویده‌نگه‌ریس و نه‌ماش‌که‌ن
 ﴿كَيْفَ يَكُنُ ثَوْبُهُ لَمْ يَكُنْ يَمْنَعُ﴾ سه‌ر نه‌معامی بی‌ساو ده‌بان چون نور ﴿لَا يَرْزُقُ الْاٰمِنَ﴾
 همر چه‌نه‌رور سووری نه‌سه‌ر پنه‌مومی نه‌وانه‌ (بی سووته) ﴿لَا يَنْفَعُ الْكُفْرَ﴾ چونکه
 به‌پرستی خوا به‌پرستی که‌سینک ماکات که‌ (په‌وی) گو‌برایس ماکات ﴿وَمَنْ هَدَىٰ اللَّهُ فَمَا يَمْنَعُ﴾ هیچ
 پشپوالیکشیاں بی‌په‌ ﴿وَقَدْ يَمْنَعُ الْكَافِرُونَ﴾ وه‌نه‌وانه‌رور توید سوینده‌بان ده‌خوا ده‌به‌خوا
 ﴿لَا يَنْفَعُ الْكُفْرَ﴾ (ده‌بان ووت) همر که‌س به‌پرستی خوا ریدووی ماکاته‌وه‌ ﴿لَا يَنْفَعُ الْكُفْرَ﴾
 به‌لی (ریدووی ده‌کاته‌وه‌) به‌لی‌کی هدی و راستی خوا به‌ ﴿وَلَكِنْ كَفَرَ بَيْنَ يَدَيْهِمْ﴾ به‌لام
 رور به‌ی خه‌لکی مارن ﴿تَنْبِئُكُمْ﴾ نه‌دی‌کی پنه‌مومی به‌ ﴿وَقَدْ يَمْنَعُ الْكَافِرُونَ﴾ بکانه‌وه‌ بوخه‌لکی نه‌وه‌ی
 نیاید، جی‌اوارن ﴿وَلَمَّا يَمْنَعُ الْكَافِرُونَ﴾ وه‌تا نه‌وانه‌ش که‌ بی‌ساو ده‌بان بران ﴿لَا يَنْفَعُ الْكُفْرَ﴾
 که‌به‌پرستی نه‌وان درورن سوور ﴿لَا يَنْفَعُ الْكُفْرَ﴾ به‌پرستی کاتیک (ریدو و کردسه‌وه
 وه‌دی‌هتاس همر شتیکمان) بویست ﴿لَا يَنْفَعُ الْكُفْرَ﴾ (نومه‌یه) که‌پنی ده‌لین نه‌نموش به‌کسه‌ر
 ده‌یست ﴿وَلَمَّا يَمْنَعُ الْكَافِرُونَ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی له‌ریس خوا ده‌کوجان کرد ﴿مِنْ دُونِهِ﴾ دوی
 نه‌وه‌ی سه‌ته‌میان لی‌گرا ﴿تَنْبِئُكُمْ﴾ بی‌حکمه‌نمو بی‌گومان له‌دوبادا بشته‌جی یسان ده‌کپن رور
 به‌چاکی ﴿وَلَا يَنْفَعُ الْكَافِرُونَ﴾ وه‌به‌پرستی پاداشی پوزی دویس گه‌ورتره‌ نه‌گه‌ر بی‌ن
 رانیده‌ ﴿لَمَّا يَمْنَعُ الْكَافِرُونَ﴾ نه‌وانه‌ که‌سینک سوور دای‌ن به‌خوید، گرت و نه‌با
 پشپان به‌پروره‌دگر یان ده‌یست

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ فِي الْبَنَاتِ﴾ و ده مواته‌مان به‌کردوه له‌پیش تو ﴿لَا يَأْتِيَنَّكُنَّ بَنَاتٌ﴾ بچکه له‌پایه
 که بیگمان سو ساردوون ﴿فَسَوْفَ هُنَّ نِكَاحٌ﴾ دهی پرسیار مکن له‌رانایان ﴿مِنْ كَسْبٍ لَّيْسَ لَكُنَّ﴾
 له‌گه‌ر نیوه مارانی ﴿بِأَنْفُسِهِنَّ﴾ له‌گه‌ز چم‌دین به‌لگه‌و به‌راوی نه‌سمازی ﴿وَأَنْفُسِهِنَّ﴾
 نه‌گه‌ر و قورنایش‌مان بزو تو یارد ﴿سَيَرْجِعْنَ إِلَىٰ آبَائِهِنَّ﴾ بو نه‌موی و ووی بکه‌بته‌وه بو‌خه‌لکی
 نه‌موی بویان بزو در اوته‌هوار و ده ﴿وَنَحْنُ نَحْكُمُ بَيْنَهُنَّ﴾ به‌لگو بیکه‌م‌وه و تی مکن ﴿فَإِنْ تَدْرَأْنَ﴾
 کسب ﴿دَی نَایا نه‌وانه‌ی که بیلان و حرایه‌یان کردوه بزو باکی و ماتوس له‌موی ﴿فَإِنْ تَحْشَرْنَ﴾
 ﴿لَا رَحْمَ﴾ که حوایید بات به‌ماخی ره‌یلا ﴿وَأَنْفُسِهِنَّ﴾ یان سرایان بویت ﴿مِنْ حَيْثُ لَا تَشْعُرُونَ﴾
 له‌شور بیکه‌وه که هه‌سنی بی ناگه‌ن ﴿فَإِنْ تَحْشَرْنَ﴾ یان (سرا) یان گریخت له‌کاتی که یان
 و هاتو چوود ﴿فَإِنْ تَحْشَرْنَ﴾ بتر ماتوان حویان قوتار که‌ن ﴿وَأَنْفُسِهِنَّ﴾ یان له‌کاتی که
 ده‌ترس (له‌سردن) له‌ماویان ده‌مات ﴿وَأَنْفُسِهِنَّ﴾ بیکومان به‌رو و دگارتان بزو دل‌سور
 و مبه‌ره‌مانه ﴿وَأَنْفُسِهِنَّ﴾ نایا نه‌وانه‌مان بپس و سهرنج ناده‌ن که هه‌رچی خوا دروستی
 کردوه ﴿فَإِنْ تَحْشَرْنَ﴾ سیه‌ره‌کانیان ده‌گوریت ﴿فَإِنْ تَحْشَرْنَ﴾ به‌لای رست و چه‌پیان
 ﴿فَإِنْ تَحْشَرْنَ﴾ به‌مل که چه‌وه سوزده بزو خوا ده‌ن ﴿وَأَنْفُسِهِنَّ﴾ له‌کاتی که
 هه‌رچی له‌نه‌سما نه‌کان و ره‌ویدایه هه‌ر بو خوا سوزده ده‌ن ﴿فَإِنْ تَحْشَرْنَ﴾
 له‌گیان له‌به‌ران و مریشته‌کان له‌هه‌مان کاتدا حوشیان به‌گه‌وره ده‌مان ﴿فَإِنْ تَحْشَرْنَ﴾
 له‌به‌رو و دگاریان ده‌ترس که له‌لای سهر و وینه‌وه‌یه ﴿فَإِنْ تَحْشَرْنَ﴾ و هه‌ر ده‌رمانیکیان
 پس بگریخت ده‌پکه‌ن ﴿فَإِنْ تَحْشَرْنَ﴾ خوا نه‌موی دو و به‌ستر او بو خل‌تان
 دامه‌نیش ﴿فَإِنْ تَحْشَرْنَ﴾ بیکومان به‌رستراو (ی نیوه) تمها به‌کینکه (که‌خواهی گموره و بالافه‌سته)
 ﴿فَإِنْ تَحْشَرْنَ﴾ که واته هه‌ر له‌من ترس ﴿فَإِنْ تَحْشَرْنَ﴾ و ده‌تمها مولکی خوا به
 نه‌موی به‌نه‌سما نه‌کان و له‌ره‌ویدایه ﴿فَإِنْ تَحْشَرْنَ﴾ و ده‌گور بایه‌لی به‌ده‌وام هه‌ر بو نه‌وه ﴿فَإِنْ تَحْشَرْنَ﴾
 شلور ﴿فَإِنْ تَحْشَرْنَ﴾ ده‌ی نایا له‌غه‌یری خوا ده‌ترس ﴿فَإِنْ تَحْشَرْنَ﴾ و ده‌ر چاکه و به‌هه‌ره‌به‌کنان
 هه‌بیت نه‌وه هه‌موی له‌خوا به‌یه ﴿فَإِنْ تَحْشَرْنَ﴾ پاشان کاتیک دو و چاری ریان و باره‌جه‌تیه‌ک بس
 ﴿فَإِنْ تَحْشَرْنَ﴾ نه‌وه به‌ماو هاوار هه‌ر بولای نه‌وه ده‌ن ﴿فَإِنْ تَحْشَرْنَ﴾ له‌پاشان کاتیک
 باره‌جه‌تیه‌کی له‌سهر لاردن ﴿فَإِنْ تَحْشَرْنَ﴾ کنویر ده‌سته‌یه‌ک له‌نیوه ﴿فَإِنْ تَحْشَرْنَ﴾ هاو به‌ش
 بریار ده‌ن بزو به‌رو و دگاریان (وده‌گه‌ر نه‌موی سهر بی یاوه‌ری) ﴿فَإِنْ تَحْشَرْنَ﴾

﴿يَكْفُرُ بِمَا آتَاهُمْ﴾ (نيان گهړي) ما بياوېر وسپله سو نه راسر نه وې پيمان نه حشيو
﴿مَنْ مَرَّ بِمَنْزِلٍ مِّنْهُمْ﴾ (له دويادا) رابوتون جا له معمو دود دهرانس (چيسان لي ده كېس) ﴿
﴿وَيَجْعَلُونَ لِكُلِّ شَيْءٍ مِّنْهُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ (ست پهرستان) بو تهو (ست) انه ي كه هيچ نارانس دانه يني ﴿تَعْبِيدٌ مَّعَارِفُ﴾
به شينك له وې كه تيمه پيمان به خشيوون (له خواردن و خوارده و) ﴿رَبِّهِمْ سَبْعُ مِائَاتٍ﴾
﴿وَيَجْعَلُونَ لِكُلِّ شَيْءٍ مِّنْهُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ (ست پهرستان) كچان بو خوا دانه يني (و دملين فرشته كان كچي خودن)
﴿سَبْعَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (پاك و ينگه ردي بو خواو بو خوشيان چيسان پس خوشه (دايده يني كه
جهريان له كوره) ﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (دو نير شديرو كان) ههركانس به كيث له وانه مرگنيس كچي پس بدريت
﴿فَضْلٌ وَجْهٍ مِّنْهُمْ﴾ (هوكچير) روي رهش دانه گه ريت و بو خوي پيش ده خواته و) ﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (ثوري من تقوي
خوي ده شاريت و به خه لكې) ﴿مِنْهُمْ﴾ (پس شوه نير يني) له بهر نهو مزده خراپه ي پيسي دراود (به گوماني
خوي) ﴿يَتِيمَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (نابا) (لهو كچه) بيهيليه و به سدر شور (ي به خيري يكات) ﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (ثوري من تقوي
پس ريضه به چالي كات) ﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (پس شوه نير يني) بدارس شاي جهد خراپه نه و برپاره ي ديدنه ا
﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (پس شوه نير يني) بو ته و ته هديه كه بروايان به روزي دوايي مي به ﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (پس شوه نير يني) خراب
﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (پس شوه نير يني) هره به ريش هه رپو خوايه ﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (پس شوه نير يني) وه هه ر لهو (خوا)
رالي به دمه لاني كار دروسته ﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (پس شوه نير يني) وه نه گه ر خوا خه لكې سرا بديه ﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾
به هوي ستم (وي بروايي) يانه وود ﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (پس شوه نير يني) هيچ گيان له هري (مرول) بكي له سهر
(ره ويدا) به دمه يشت ﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (پس شوه نير يني) به لام دوايان ده خات ناكاني دباري كراو (نويان)
﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (پس شوه نير يني) جا كانيك كاتي دباري كراويان هات (روزيان نه و او بوو) ﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (پس شوه نير يني) هيچ
كات و ساتيت دوانا كه وون ﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (پس شوه نير يني) و پيشش ماكه وون ﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (پس شوه نير يني) وه نه وون
شستې بو خوا دانه يني كه خويان جهري لي ماكه وون ﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (پس شوه نير يني) وه زمانين به درق ده لي
﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (پس شوه نير يني) كه پيگومان پاداشتي روز چاك هه ر بو ته واته ﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (پس شوه نير يني) راسته
و گوماني تيد سې به (پداشتي) نه وانه هه ر ناگري (دوره ج) و روو به پيله به دبرين (بوي) ﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾
﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (پس شوه نير يني) سويند به خوا به راستي پيمه مير اتان مار دوو به سهر گه لاني پيش تو
﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (پس شوه نير يني) جاشه ينان كرده و (خرابه كان) ياني بو برارنده وود ﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (پس شوه نير يني)
بويه نه ورو (شهيدان) پشتيو نيانه ﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (پس شوه نير يني) وه بو ته واته سزاي سه ختي به نارار هديه ﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾
﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (پس شوه نير يني) وه تيمه نور تانمان نه مار دوته حواره وود بؤت ﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (پس شوه نير يني) مه گه ر بو نه وې
روزي مكه يته وود به خه لكې ﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (پس شوه نير يني) نه وې كه ميايدا حياوار بوون ﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (پس شوه نير يني)
﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾ (پس شوه نير يني) وه نه رنمووني و مېهر مانينش پيت بو كه سانين كساوهر دين ﴿ثَلَاثَةٌ مِّنْهُمْ﴾

﴿وَيَقْدِرُ مِنْ دُونِ أَنْهٍ﴾ ثَمَّ هَوَانٍ لَهْ جِيَانِي خَوَاشَتَانِي دَهْمَرْمَتِي ﴿لَا يَمِيقُ بَقَرُؤُتَا﴾ كَهْ خَاوَهْنِي هِيچ
 رُوقِ وَ رُورِيهْ كِي لَهْ هَوَانِ يَسْ ﴿مِنْ كَسْمُوبِ وَ دَرْمِ شِيكَ﴾ نَهْلَهْ نَاسْمَانَهْ كَانِ وَ نَهْ لَهْ زِهْ وَيْدَا ﴿وَلَا
 يَشْخَبُورِ﴾ وَ مَاشْ هَوَانِ (رُورِيانِ بَدَهْ) ﴿لَا يَحْتَرِيزُ يَهْ لَاحْشُ﴾ كَهْ وَاتَهْ وَيْنَهْ بُو خَوَاشْتَهْ هِيْتَهْ وَ
 ﴿يَسْ أَنْ يَحْتَرِيزُ لَاحْشُ﴾ بَهْ رَاسْتِي خَوَاشْتَهْ رَاسْتِي وَ نِيوَهْ مَارَانِي ﴿سَرَبْ لَهْ مَاشْ لَاحْشُ مَسْمُوكِ﴾
 خَوَاشْتَهْ وَ يَهْ هِيْتَهْ وَ نَهْ وَ بَهْ بَهْ بَهْ يَهْ كِي خَاوَمِ دَارِ ﴿لَا يَحْتَرِيزُ وَ شِي﴾ كَهْ تَوَانَايِ بَهْ سَهْ هِيچ شِيكَ دَانِيهْ
 ﴿وَمِنْ رَقْمِ مَارِ قَاشْ﴾ لَهْ گَهْ كَهْ سِيكِي (بَاوَهْ دَارِ) كَهْ رُوقِ وَ رُورِي چَاكَمَانِ بِي دَانِيْتِ لَهْ لَايَهْ
 خَوَاشْتَهْ وَ ﴿لَهْ مَوْ مَنَهْ سَرِ وَ جَهْرُ﴾ نَهْ وِشِ لَهْ (رُورِيهْ) يَهْ خَشِيْتِ بَهْ يَهْ يَهْ وَ نَاشْ كَرَا ﴿مَنْ
 يَسْمُوكِ﴾ نَايَا لَهْ دَوَوانَهْ يَهْ كَسَانِ ﴿لَا يَحْتَرِيزُ﴾ سَوَاسِ وَ مَاشِ بُو خَوَاشْتَهْ وَ نَهْ
 بَهْ لَامِ رُورِيهْ يَانِ مَارَانِ ﴿وَمِنْ سَرَبْ لَهْ مَاشْ رَاشْ﴾ وَ هَهْ وَ هَا خَوَاشْتَهْ وَ يَهْ هِيْتَهْ وَ نَهْ وَ بَهْ دَوَرِ
 پِيوَرِ ﴿لَا يَحْتَرِيزُ لَاحْشُ﴾ بَهْ كِيكِيانِ لَالي رُگْمَاكِي بَهْ كَهْ تَوَانَايِ بَهْ سَهْ هِيچ شِيكَ دَانِيهْ
 ﴿وَهْ كَلْ عِلْ مَوْهْ﴾ وَ نَهْ (پَاوَهْ) تَهْ رُكْ وَ بَارَهْ بَهْ سَهْ خَاوَهْ كَهْ پَهْ وَ ﴿بَهْ يَهْ وَ شِيكَ لَاحْشُ﴾ بَهْ رُورِ
 هَهْ شَوِيْتِ پِيورِي هِيچ حِيرو چَاكَهْ يَهْ مَاشْ هِيْتَهْ وَ ﴿مِنْ سَمُوبِ هَرُومِ بَاشْ بَاشْ﴾ نَايَا لَهْ كَهْ سَهْ
 يَهْ كَسَانَهْ نَهْ گَهْ كَهْ سِيْتِ دَهْ رَمَانِ نَهْ دَادِ گَهْ رِي دَادِ ﴿وَهْ وَ شِيكَ سَرْمِ مَاشْ حِيْرِ﴾ وَ نَهْ (كَهْ سَهْ) لَهْ سَهْ
 رِيگَهْ يَهْ كِي رَاسْتِي يَسْ ﴿وَمِنْ شَبْ كَسْمُوبِ وَ دَرْمِ﴾ وَ هَهْ وَ خَوَاشْتَهْ وَ يَهْ يَهْ وَ بَهْ يَهْ يَهْ كَانِي
 نَاسْمَانَهْ كَانِ وَ رَهْ وَي ﴿وَمِنْ مَرِ سَهْ﴾ وَ هَتَسِي رُورِي دَوَاشِ (بَهْ لَايِ خَوَاشْتَهْ) ﴿لَا يَحْتَرِيزُ
 لَاحْشُ﴾ هَهْ وَ كَوِ چَاوِ تَرِ وَ كَانِيكِ وَ اِيهْ يَانِ بَرِيكِ تَرِ لَهْ وَ شِ ﴿بَاشْ لَهْ عِلْ كَلْ شِي﴾
 دِيَرِ ﴿بَهْ رَاسْتِي خَوَاشْتَهْ هَهْ وَ شِيكَ دَانِيهْ﴾ ﴿وَمِنْ مَرِ سَهْ﴾ نَايَا لَهْ كَهْ سَهْ
 خَوَاشْتَهْ وَ خَوَاشْتَهْ يَهْ كَهْ تِيوَهْ لَهْ سِيكِي دَانِيكَمَانِ دَهْ هِيْتَهْ وَ ﴿لَا يَحْتَرِيزُ﴾ كَهْ هِيچَسَانِ بَهْ دَهْ رَانِي
 ﴿وَجَعَلَ لَاحْشُ شَبْ وَ لَاحْشُ وَ دَرْمِ﴾ وَ (خَوَاشْتَهْ) گَوِي وَ چَاوِ وَ دَلِي پِيْدَارِ ﴿لَا يَحْتَرِيزُ شَكْرُوتِ﴾
 بُو لَهْ وَ يَهْ سَوَاسِي (خَوَاشْتَهْ) بَكَمِ ﴿مِنْ مَرِ يَهْ وَ شِي﴾ نَايَا لَهْ هَوَانِ سَهْ رَمَعِي مَالِهْ يَانِ بَهْ دَوَرِ؟
 ﴿مَاشْ حِيْرِي خَوَاشْتَهْ﴾ كَهْ چَوْنِ لَهْ هَهْ وَ اِي نَاسْمَانِهْ دَارِ مَاشْ حِيْرِي ﴿لَا يَحْتَرِيزُ﴾ بَهْ حِيگَهْ لَهْ خَوَاشْتَهْ
 كِي رَايَانِ دَهْ گَرِيْتِ (بَهْ نَاسْمَانِهْ) ﴿بَاشْ رِيكِ مَاشْ حِيْرِي﴾ بَهْ رَاسْتِي لَهْ (پَاگِيرِ كَرْدِهْ) دَا
 چَهْ دَشِيَانَهْ وَ بَهْ لِيگَهْ هَهْ بُو لَهْ وَ تَهْ يَهْ بَاوَهْ دَرْمِ ﴿

﴿وَعَنْ جَنْجَلٍ لِّعَكْرَمٍ مِّنْ مَّوْكَرٍ مِّنْكَ﴾ و ه خواماله کانتانی کردوه به‌جی دانیشش و جه‌وانه‌وه ﴿وَجَعَلَ لَكَزَّ
 مِّنْ جُودٍ﴾ و ه له‌پیشنی نازمه‌یش ده‌وارو ره‌شمالی بؤ ه‌راهم هیتاور ﴿سَنَجْعَلُهَا بَوْمَ
 ظَهْرِ لَّعْنَةٍ وَنَزَّلْنَا بِهَا عَذَابًا﴾ ه‌له‌عدرت و ده‌گویریتسه‌وه به‌ناسانی له‌روزی کوج و بارگردت‌ده‌ار
 له‌روزی مانه‌وه‌وشته‌جی بو‌تاند ا‌روین شریه و ژوب‌ره‌وه (ساراندویه‌تی بؤ‌تان) له‌خوری و کولگی
 (نه‌و‌نزه‌لانه) ﴿وَشَدِيدًا تَشْوِمَةً﴾ و ه له‌سوروه کانبان شتومه‌کی باومال که که‌لکی لی و ه‌رده‌گرن
 ﴿لِجَبِّ﴾ تا ماویه‌ک ﴿وَبِهْ جَمْعٍ مِّنْ حِجَابٍ﴾ و ه حواله‌وه‌ی که دروستی کردوه
 سینه‌ری روری ره‌حساب‌ده‌وه بویان ﴿وَجَمْعٍ مِّنْ عِزٍّ لِّجَبِّ لِّعَكْرَمٍ﴾ و ه له‌چیاکانده پده‌گا
 وله‌شکه‌ونی بو‌سه‌دی هیتاور ﴿وَجَمْعٍ مِّنْ عِزٍّ لِّعَكْرَمٍ﴾ و ه ساریده‌وه بؤ‌تان جل
 و بؤ‌شاکیک که ده‌تان پاریری له‌گه‌رما ﴿وَسِرِّیْنِ عِزٍّ لِّعَكْرَمٍ﴾ ه‌درومه‌ا جل و بؤ‌شاکیک که له‌کاتی
 جه‌نگدا ده‌تان پاریریت (له‌دورمان) ﴿حَضْرَتِ عِزٍّ لِّعَكْرَمٍ﴾ له‌به‌ر جوره چاکه و بی‌مه‌ته‌کانی
 خوی ته‌و و ده‌کات به‌سه‌رتانه‌وه ﴿حَضْرَتِ عِزٍّ لِّعَكْرَمٍ﴾ بؤ‌نه‌وه‌ی مل که‌ج و موسولمان بیس ﴿
 فَارَ بَوِّ لِّعَكْرَمٍ﴾ نه‌وسا نه‌گه‌ر نه‌وان روویان و ه‌رگیرا نه‌وه بیگومان نه‌وه‌ی له‌سه‌ر
 قویه ته‌بها ﴿تَبْعِ عِزٍّ﴾ راگه‌پاندنی ناشکرای (تابه‌گه‌ته) ﴿تَبْعِ عِزٍّ لِّعَكْرَمٍ﴾ نه‌وانه
 به‌ه‌ره‌کانی عوادده‌ماس (و ده‌راس) ﴿تَبْعِ عِزٍّ﴾ پاشان نیکاری ده‌کهن ﴿وَلَعَنَّا هَؤُلَاءَ لِّعَكْرَمٍ﴾
 و ه روری نه‌وانه ه‌ره‌بن باومرن ﴿وَبَوِّ عِزٍّ لِّعَكْرَمٍ﴾ و ه روریک دی لیمه
 له‌ه‌ره‌نومه‌تیک شابه‌تیک (پیمه‌ه‌ریک) بان بو‌ده‌پریس ﴿تَبْعِ عِزٍّ لِّعَكْرَمٍ﴾ نه‌وسا
 موله‌ت مدیریت به‌وانه‌ی باومریان ته‌هناوه ﴿وَلَعَنَّا هَؤُلَاءَ لِّعَكْرَمٍ﴾ بیانوشیان بی و ه‌رماگیریت
 ﴿وَلَعَنَّا هَؤُلَاءَ لِّعَكْرَمٍ﴾ و ه کانتی نه‌وانه‌ی مستمیان کردوه و سرای دورح ده‌پیش
 ﴿وَلَعَنَّا هَؤُلَاءَ لِّعَكْرَمٍ﴾ به‌سراکه‌بان له‌سه‌ر سووک ده‌کرتت به‌موله‌تیش ه‌دورنی ﴿
 وَدَعَا لَیْسَ لِّعَكْرَمٍ شَرِّكَ شَرِّكَ شَرِّكَ﴾ و ه کاتیک نه‌وانه‌ی که‌هاویه‌شیان داناهه پده‌سراوه‌کانیان
 ده‌پیس ﴿وَلَعَنَّا هَؤُلَاءَ لِّعَكْرَمٍ﴾ نه‌ی به‌روه‌ردگارمان نه‌وانه پده‌سراوه‌کانمان
 ﴿لِّعَكْرَمٍ مِّنْ عِزٍّ لِّعَكْرَمٍ﴾ که نه‌یه‌هاوارمان لی ته‌کردن له‌جیاتی تو ﴿وَلَعَنَّا هَؤُلَاءَ لِّعَكْرَمٍ﴾
 نه‌مه‌له‌و (به‌سراوانه) و وته‌یان ناراسته‌ده‌کهن (و ده‌پیس) به‌راستی نیوه ﴿حَضْرَتِ عِزٍّ لِّعَكْرَمٍ﴾
 ﴿وَلَعَنَّا هَؤُلَاءَ لِّعَكْرَمٍ﴾ و ه له‌و رورما ده‌مور گویرایلی و ملکه‌چی شموس بی خوا
 ﴿وَلَعَنَّا هَؤُلَاءَ لِّعَكْرَمٍ﴾ و ه وون دعیت لسان نه‌و دروانه‌ی که‌ه‌لبان ده‌مه‌ست
 (له‌دوئیادا) ﴿

﴿يٰۤاَيُّهَا كُفَرُوْا وَصَدُوْا اَنْسَٰبِیْۤا لَهٗ﴾ ثوانه‌ی که بی ساوه‌ی یوون و مهرگری جه لکشان کردوه
 له‌رینگه‌ی خوا ﴿يٰۤاَيُّهَا عَدُوْا﴾ جگه له‌سرا که‌ی خویان سراپا یو ریدده‌کین ﴿يٰۤاَيُّهَا
 كُفَرُوْا﴾ له‌به‌ر شه‌وه‌ی که خرابه‌کاربان ده‌کرد ﴿يٰۤاَيُّهَا بَغِيْثُۙ كُنْ مَوْشِيْۙ﴾ وه‌شه‌ر
 برزیه‌ی که‌تیمه ده‌هر لومعه‌تیک شایه‌تیک (پینه‌به‌ریفت) ده‌تیرین ﴿عَبِيْرِيْنَۙ اُفْسِيْۙ﴾ بوسه‌ریان
 له‌خویان (که‌شایه‌بیان لی‌مدات) ﴿وَجَنَٰیۙكُ شَيْۤهِيْۙ حٰۤمِلُۙ﴾ وه‌توش ده‌هینس (نه‌ی مو‌حده‌مه‌ده
 ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفَرُوْا﴾ له‌سره‌ر ثوانه ﴿وَلَاۤ اَنْتَۙ سَبَّۙ﴾ وه‌نسه قورنسان یاردونه حواره‌وه بؤت
 ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفَرُوْا﴾ که‌روون که‌رویه‌یو ه‌مووشنیک ﴿وَقَدْۙ رُخِمَۙ﴾ رخنه‌رشتین ﴿وَهٰۤيۤهٗۙ مَوۤسٰۤی
 وَعَبِيْرَهٗۙ بَالٰیۙ وَ مَزْدَهٗۙ یٰۤاَيُّهَا مَوۤسٰۤی﴾ یه‌یانه‌یانه‌ی و ﴿حٰۤسٰیۙ﴾ به‌یانه‌ی خوا‌ه‌رمان ده‌دت
 به‌د، دگری و به‌چاکه ﴿وَبِیۤهٖۙ قُرۡبٰۤیۙ﴾ وه‌به‌خشین به‌خرم و خوتش ﴿وَبِیۤهٖۙ اُفْسٰۤیۙ﴾ و تسکر
 و ﴿يٰۤاَيُّهَا﴾ وه‌(خو) به‌رگری ده‌کات له‌داوین پیسی و خرابه‌و ده‌ست دریزی ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفَرُوْا﴾
 ناموز‌گرتان ده‌کات به‌شه‌وه‌ی به‌سد و هر‌گرن و بیرمکه‌به‌وه ﴿وَرُوۤاۙ﴾ یه‌یه‌الله‌ی عه‌ده‌شد
 وه‌به‌لیتی خوا‌به‌هی پیش کاتی که‌به‌لین ده‌دهن ﴿وَلَاۤ اَنْتَۙ سَبَّۙ﴾ و به‌لین و به‌یمانه‌کانتان مه‌شکیش
 ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفَرُوْا﴾ له‌پاش به‌ستی و دو‌پانکر دنه‌میان ﴿وَرُوۤاۙ﴾ یه‌یه‌الله‌ی عه‌ده‌شد ﴿له‌کانتان‌کدا
 خواتان کردوه به‌شایه‌ت و چاره‌نر به‌سره‌ر خویانه‌وه ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفَرُوْا﴾ به‌یانه‌ی ه‌رچی
 ده‌کهن خوا‌ه‌یرانیت ﴿وَلَاۤ اَنْتَۙ سَبَّۙ﴾ وه‌که‌نه‌و (ناره‌ته) مه‌س که‌ریسه‌که‌ی کردوه
 به‌خوری ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفَرُوْا﴾ له‌پاش یادان و برستی و شه‌ته‌ک دانی ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفَرُوْا﴾
 سونیدر به‌یمانه‌کانتان ده‌کهن به‌هوی ناپاکی و فر ویل له‌یوانتاندان ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفَرُوْا﴾ له‌به‌ر
 شه‌وه‌ی ده‌سته‌و کز مه‌لیک زور‌نرو به‌هر تره‌له‌ده‌سته‌و کز مه‌لیکی تر ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفَرُوْا﴾ خو‌به‌وه
 تاقیان ده‌کانه‌وه ﴿وَلَاۤ اَنْتَۙ سَبَّۙ﴾ وه‌سونیدر به‌خوا‌له‌روزی درایدا‌یوتان روون ده‌کانه‌وه
 ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفَرُوْا﴾ شه‌وه‌ی که‌نیوه‌ی تیا‌یدا جی‌اواز یوون ﴿وَلَاۤ اَنْتَۙ سَبَّۙ﴾ مه‌رجده‌ی
 وه‌ته‌گر حوا‌ییو‌ستایه‌ نیوه‌ی ده‌کرد به‌یه‌ک نومعه‌ت ﴿وَلَاۤ اَنْتَۙ سَبَّۙ﴾ به‌لام (حو) ه‌ر
 که‌سیکی بویت گومرای ده‌کات (به‌هوی سهر‌که‌شی حقه‌وه) ﴿وَلَاۤ اَنْتَۙ سَبَّۙ﴾ ه‌ر که‌سیکی
 بویت رینمورونی ده‌کات ﴿وَلَاۤ اَنْتَۙ سَبَّۙ﴾ وه‌سونیدر به‌خوا‌پر‌سیار‌تان لی‌ده‌کرت له‌وه‌ی
 که‌ده‌تان‌کرد ﴿يٰۤاَيُّهَا كُفَرُوْا﴾

﴿وَلَا تَجِدُوا أَيْمَنَكُمْ﴾ وه سوتيد و په يمانتان مه كهن نه هوي ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ غه درو باهاكي
له نيوان په كتره ﴿فِي مَقَاتِلِهِمْ﴾ ما يې له پاش چيگير يووي (له سدر ناوېر) هغه خليسكي
﴿وَيَدْفُؤُاْ سُوءَ﴾ و سر او باره حسي نه جه وړن ﴿يَمَاصِدُهُمْ﴾ نه هوي بهر هه لستي
كره شيان له پرياري خوا ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ (نه گمروا) سرای رور گه وړه شيان يو دهيت ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾
﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ وه به ليس و په يمانسي خوا بهر چيكي كهم مه گورپه وه ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾
﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ بهر استي نه هوي كه لای خوا هغه چا كتره بوتن ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ نه گمروا
﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ (چونكه) هر چي لای نيوه به ته و او دهيت نه ده وتيت
و نه ميتيت په لام نه هوي لای خوا به هر دهيتيت ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ سوتيد به خوا
ته وانه ي كه به نارام بوړن پاداشتيان دده به وه ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ به پاداشتي چا كتر به
كره وه كانيښ ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ هره كس له پريان نه مي كړه وه ي چاكي
كره ديت ريښكات ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ وروا دريش يوو ديت نه وه سوتيد به خوا
به زېږيكي خوش ده پريان زېږيښ ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ و سوتيد ي پاداشتيان به په وه به چا كتر
﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ له هوي كه ته وان ده پان كړه ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ (له ي موخه به ده پان)
كانيښ وېستت قورنات به هوي ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ به نا بگړه به خوا له شهبتيان نه فرين
ليكرو و دهر كرو له بهر يسي خوا ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ به راستي نه وه (شهبتيان) ده سه لاني ني
په ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ به سهر ته وانه ي كه باو د پريان هېناوه ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ به به پست
به بهر وهر د گاريان ده پستن ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ ته به ده سه لاني به سهر ته وانه ده به
﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ كه نه وه (شهبتيان) ده كه نه دوست به شيواني خويان و نه وانه ي به هزي
ته وه وه بوړه نه هاو له دهر ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ به معك نه يم ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ به كانيك تايه ديت له جي تايه ديتي
نردا دهر يسي ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ وه خوا چا كتر دهراني چي ده پسته خواره وه ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾
﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ ده لني توله خوته وه درو هغه به مستي به ماوي خواوه ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ (وانه) به لكو
زور به پريان هېچ ناراض ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ ملي جوړه ميل داسه رانده وه ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ له لايه
په رور د گار ته وه به راستي ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ ته وانه ي باو د پريان هېناوه بهر راويښ نكات
﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ و رين هوي و موړه شيان پيت بومو سولمانان ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾

«وَبَقَّةٌ نَّقَدَتْ نَهْشَ يَنْوُوبٍ» سونده به‌خواب‌ی‌نگومان شمه دهرانس کهنه‌سور (سی باوهر به) ده‌لس
 «إِنَّمَا يُقْبَلُهَا بِشَرٍّ» هدر ناده‌سی به (نهم قورنانه‌ی) فتری (موج‌مصد) ده‌کات (مه‌به‌ستیان
 کابرایه‌کی رومی بود) «يَتَّبَعُ نَدَى الْجَنُوبِ» به‌عجیب که‌چی زمانی شو که‌سه‌ی نه‌روی
 دمه‌نه‌پال هه‌جه‌می به «وَهَذَا السَّكْرُ عَرِيفٌ مُبِينٌ» و نهم (قورنانه)ش به‌زمانی هدره‌ی بارو و پروو
 (دیه‌ریوه) ﴿١٥﴾ «يَا نَبِيَّتُ لَا تُؤْمِنُ بِتَبِيبٍ» به‌راستی نه‌وانه‌ی که‌بروایان به‌نایه‌ته‌کانی خوا
 سی به «لَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلَ الْمَوْتِ» خوی گه‌وره رینموویان ساکات، و س‌ری سه‌ختی بو
 ناماده‌کره‌وون ﴿١٦﴾ «يُنَادِيهِمْ كَذِبٌ أَلِيمٌ» بی‌گومان تمها نه‌وانه درو هه‌نده‌به‌سش به‌نوی
 خوره «لَا يُؤْمِنُ بِتَبِيبٍ» که‌باوهریان به‌نایه‌ته‌کانی خوا سی به «وَأَنْتَ أَهْلُ الْكِتَابِ»
 و هدر خویان درورس ﴿١٧﴾ «مَنْ حَضَرَ اللَّهَ مِنْ خَدِيمِهِ» شو که‌سه‌ی بی باوهرین به‌خوا به‌باشان
 باوهره‌ت‌سی «لَا مُمْسِكِينَ» مه‌گره که‌سیت زوری لی کرایت «وَمِنْهُمْ مُقْتَنِبٌ بِالْإِسْمِ» و دل‌شی
 دامه‌ر و نارام بیت به‌باوهر «وَرَجُلٌ مِنْ شَرِّ الْأَحْبَرِ صَدْرًا» به‌لام که‌سیتی دلی خوش و شادمان
 بیت به‌بی باوهری «فَعَنَيْتُهُمْ عَقَبٌ مِنْ» نه‌وه به‌ر خشم و قی خوا که‌وونوون «وَبَشِّرْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ» و س‌رای گه‌وره‌یان ده‌ی ﴿١٨﴾ «رَبِّكَ يَأْتِي» نهم (هه‌ره‌شده) له‌به‌ر نه‌ویه به‌راستی نه‌وانه
 «تَسْحَرُ أَخْشَوْهُ لَأَنْتَ خَلْقُ الْآخِرِ» ژبانی دو‌بیان لا‌خوشه‌ویستر بوو نه‌ژیانی بوژی دوا‌ی
 «وَأَنْتَ تَلَايَئِدُكَ تَعْمُورُ تَعْمُورِ» و مه‌راستی خوا رینمووی که‌سانی بی باوهر ساکات ﴿١٩﴾
 «وَأَنْتَ كَذِبٌ» نه‌وانه که‌سانیک «صَبَّحَ مُنْزِلُ الْوَيْهَةِ» خوا موری باوه به‌سه‌ر دل «وَسَمِيعٌ
 وَنَصِيرٌ» و به‌سه‌ر گوی و چارباندا «وَأَنْتَ أَهْلُ الْكِتَابِ» وه هدر نه‌وانه بی ناگیان ﴿٢٠﴾
 «لَا جُرْمَ لَهُمْ فِي الْآخِرِ» راسته و بی‌گومان نه‌وانه له‌پروژی دوا‌ییدا «هَمَّ الْحَبِيرَاتِ» هدر نه‌ون
 ره‌ره‌مه‌دن ﴿٢١﴾ «ثُمَّ يَرْكَبُ الْحَبِيرَاتِ» باشان به‌راستی به‌روه‌ردگارت بو نه‌وانه‌ی کوچیان
 کرده «مَنْ تَقْدِمُ فَرَسُ شَرِّ هِمَّةٍ» له‌باش نه‌وه‌ی س‌را دران باشان جیهاد وئی کوشانیان کرد
 «وَصَبْرُ رَجُلٍ مِنْ تَمِيمٍ» و به‌نارام سوون بی‌گومان به‌روه‌ردگارت له‌دوا‌ی تموه «لَتَقْفُوهُ
 نَجِيَّةً» لی بو‌رده‌ی میهره‌بانه (بزیان) ﴿٢٢﴾

﴿يَوْمَ يَكْفُلُ كُلُّ نَفْسٍ لِّمَا كَسَبَتْ﴾ به روز نکند که همه‌موو که سبک دیت ﴿غَدُ يُشْرَقُ لَهَا﴾ بهر گری له‌خوی ده‌کات ﴿وَنُفُوسٌ كَافَّةٌ مِّنْ عَذَابٍ﴾ وه‌هموو که سبک هر چی کر دیت پاداشتی ته‌واوی وه‌ده‌گری ﴿وَهُمْ لَا يَخْلُفُونَ﴾ و ته‌وان ستمیان لی ماکریت ﴿وَصَرُّهُ شَلًّا قَبِيحًا﴾ خواسمو و بهی هیناوه‌نه‌وه به (خه‌لکی) گوند و شارنک ﴿مَكَاثِبُ مِمَّا مَكْنِيهِ﴾ که هینس و دنیا بوون ﴿يَأْتِيهِمْ رِزْقُهُمْ غَدًا﴾ ررق و پروری و قوری بو ده‌هات ﴿مِنْ كُنُوزٍ مَّكَارٍ﴾ له‌هموو شو بیکه‌وه ﴿وَكَمْ مِّنْ نَّافِلَةٍ﴾ که چی به‌راسه‌ر چاکه و بیمه‌به‌کانی خوا ماسویاس و سبله‌بوون ﴿وَأَن تَبْتَغُوا﴾ حاخو به‌وه‌یه‌وه کردی به‌به‌ر (خه‌لکه‌که) بدا ﴿مِنْ مَّحَبَّةٍ وَخَوْفٍ﴾ بو شاکنی برمیستی و ترس و بیم ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ له‌به‌ر ته‌و کرده‌وانه‌ی کده‌یا نکرد ﴿وَلَمَّا جَاءَ خُرُوجُ مَثَلٍ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی بیمه‌به‌ریکیان له‌خویان بو هات ﴿وَلَمَّا نُبِّهُوا﴾ که چی باوم‌پیدایس به‌هینا ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَثَلُ بَعْثِ صُنُوتٍ﴾ جا سرا گرتی له‌کاتیکدا ستم کر بوون ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَثَلُ رَجُلٍ مِّنْهُمْ﴾ حاله‌و بزیویه‌ی خوا پی‌ی به‌خشبوون بخون ﴿حَتَّىٰ أَصَابَ﴾ که خه‌لال و پاکه ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَثَلُ نَبِيٍّ﴾ و سویماسی چاکه‌و بیمه‌تی خوا بیکه‌ن ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَثَلُ نَفْسٍ مِّنْهُمْ﴾ نه‌گه‌ر نیوه‌هر ته‌و ده‌به‌رستش ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَثَلُ نَفْسٍ مِّنْهُمْ﴾ بیگومان (خو) نه‌وه‌ی حدرامی کردووه له‌سمرتان نه‌بها سر داره‌وه‌بوو ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَثَلُ نَفْسٍ مِّنْهُمْ﴾ و خویش و گوششی به‌رار ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَثَلُ نَفْسٍ مِّنْهُمْ﴾ و نه‌وه‌ی (که‌سه‌ر براره‌و) ناوی غدیری خوی لی هینراوه ﴿مِنْ مَّحَبَّةٍ وَخَوْفٍ﴾ به‌لام هر که سبک ماچار بوو (له‌و حدرامانه‌ی حوات) بین ده‌ست درپزی و رساده‌پزی ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَثَلُ نَفْسٍ مِّنْهُمْ﴾ نه‌وه‌ی بیگومان خوالی سورده‌ی میهره‌بانه ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَثَلُ نَفْسٍ مِّنْهُمْ﴾ به‌خونانه‌وه به‌لیس ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَثَلُ نَفْسٍ مِّنْهُمْ﴾ نه‌وه‌ی که‌مه‌رماناندا دیت به‌درر ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَثَلُ نَفْسٍ مِّنْهُمْ﴾ نه‌وه‌ی خه‌لال و نه‌وه‌ی حدرامه ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَثَلُ نَفْسٍ مِّنْهُمْ﴾ بو نه‌وه‌ی درز هه‌له‌بستن به‌ده‌م خواوه ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَثَلُ نَفْسٍ مِّنْهُمْ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی درو هه‌له‌به‌ستن به‌ساوی خواوه ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَثَلُ نَفْسٍ مِّنْهُمْ﴾ پرگار ماسی ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَثَلُ نَفْسٍ مِّنْهُمْ﴾ (له‌دوبادا) رابورادینکی که‌م (بسا‌ده‌یی) ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَثَلُ نَفْسٍ مِّنْهُمْ﴾ (له‌دوا پروردا) سری سه‌خیمان بو هه‌یه ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَثَلُ نَفْسٍ مِّنْهُمْ﴾ وه‌له‌سمر ته‌وانه‌ی که جو و به‌که بوون ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَثَلُ نَفْسٍ مِّنْهُمْ﴾ حدرامان کرد (لییان) نه‌وه‌ی که باسماح کرده‌بوو ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَثَلُ نَفْسٍ مِّنْهُمْ﴾ له‌پیش (ده‌به‌رسی نه‌م نایه‌به) ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَثَلُ نَفْسٍ مِّنْهُمْ﴾ وه‌نه‌م ستمسان لی به‌کردن ﴿وَلَمَّا جَاءَ مَثَلُ نَفْسٍ مِّنْهُمْ﴾ به‌لکو خویان ستمیان له‌خویان ده‌کرد

﴿سَمِيعٌ رَّحِيمٌ﴾ پاشان به‌راستی په‌رو مردگارت بؤ نه‌وانه‌ی ﴿عَبْدُ اَسْوَدٍ يَخَذِلُ﴾ حر په‌پس
 کردووه به‌مدی ﴿شُرَاؤُ مِنْ سِیدِیْتُ﴾ پاشان دوی نه‌وه گه‌راویده‌ته‌وه و تویه‌یان کردووه ﴿وَأَصْحٰوُ﴾
 و کرداری خویان چاک کردووه ﴿رَبِّکَ﴾ به‌راستی په‌رو مردگارت ﴿مَرْقِدٌ﴾ له‌پاش نه‌وانه
 ﴿مَلُؤْ رَجِیْمٌ﴾ بیسورده‌ی میهره‌بانه ﴿بَنَیْ رَهْمٰوُ﴾ به‌راستی ئیراهیم ﴿حَکَّ اُتْمَ فَبِیْمَ﴾ (بو
 خوی) نوممه‌شک بوو گوئرایه‌ل و قهرمانه‌رداریق خوا ﴿حِفْوَ وُتِیْتُ مِنْ تَشْرِیْکِ﴾ لا‌ده‌ریو له‌مه‌مور
 نابینکی ماهق و هدرگیر له‌هاویده‌ش دانه‌ران به‌بووه ﴿مَحْضِرٌ اَلْعَبْدَ﴾ شوکرانه‌ی بڑیری (خوا)
 بووه به‌ده‌رامه‌ر سارو بیعه‌ته‌کانیدا ﴿تَحْمِیْدُ وَهْدَیْ مِنْ مِیْرَیْ مَشِیْمِ﴾ نه‌وش هه‌لی مژرد و پرینگی
 راستی بشان دا (که‌نیسلانه) ﴿وَهْدَیْ سَعْدِیْ تَابِ حَسَنَ﴾ وه‌نیعه‌له‌دوبیادا بیعه‌ت و به‌هری چاکمان
 پی به‌خشی ﴿وَهْدِیْ لَاجَرِیْ مِنْ مِیْرَیْ﴾ وه‌به‌راستی نه‌وه‌له‌روزی دویشتدا له‌ریری چاکاندا به
 ﴿لَمْ وَجِبْ اَلِیْتُ﴾ پاشان بیگمان بو کردیت ﴿اِنْ سَعْدَ مَدَیْ رَهْمٰوُ﴾ که‌به‌یرو دوی نابینی ئیراهیم بکه
 ﴿خَبِیْفٌ وَدَکَّانٌ مِنْ تَشْرِیْ مَحْیَرِ﴾ چو بکه‌پاک و راست بوو به‌هیچ جور له‌هاویده‌ش دانه‌ران به‌بوو
 ﴿بَدَّحِیْنَ سَبَّحَ عَلَیْکَ﴾ بیگومان (ریزگرتی) روزانی شهمه‌ته‌ها له‌سهر نه‌وانه‌ دالرا ﴿اَلْحَسْبُ
 بَیْءَ﴾ که‌جیوار بوو نیایدا ﴿وَرَبِّکَ﴾ وه‌به‌راستی په‌رو مردگارت ﴿بِحَحْمَتِکُمْ بَیْهَتَ﴾ دادوهری
 ده‌کات له‌میو نیایدا ﴿بَرِّ اَلْعَبْدَ﴾ له‌روزی دوییدا ﴿فَیْدَکَ تَوْبَیْ دَیْ مَحْیَرِ﴾ له‌وی که‌نه‌وان نیایدا
 جیوار بوو ﴿دَعَاوِیْ سَبَّحَ رَبِّکَ﴾ (خهلکی) بانگ بکه‌سو و بیازی په‌رو مردگارت ﴿وَالْاَلِیْکَ
 رَاحُیْفَةُ اَلْحَسَنَ﴾ به‌دانی و نه‌ناموزگاری جوان و چاک و شیرین ﴿وَحَبْلُکَ﴾ وه‌له‌گه‌لیس مدی
 (موجاده‌له‌بکه) ﴿بَقِیْ مِنْ حَسَنَ﴾ به‌چاکترین شیوه ﴿بَنَیْ رَهْمٰوُ﴾ بیگومان په‌رو مردگارت خوی
 چاک دهرانی ﴿بِسَیْ مَحْیَرِ سَبَّحَ﴾ به‌وانه‌ی گومرا بوو و لایاندا وه‌له‌پرینگاکه‌ی ﴿وَمِنْ عَمِّ اَلْهَمْدِیْ﴾
 وه‌هر خوشی رانایه‌به‌وانه‌ی له‌سهر پرینگی راستی ﴿وَرَبِّ اَلْعَبْدَ﴾ وه‌ته‌گه‌ر توله‌تن سه‌نده‌وه
 ﴿فَتَ تَوْبَیْ مَحْیَرِ﴾ نه‌وه‌به‌ته‌مداری نه‌وه‌ستمه‌ی دژتان کساره‌وه‌توله‌بکه‌نده‌وه ﴿وَبِیْ
 سَبَّحَ رَبِّکَ﴾ وه‌ته‌گه‌ر نارام بگرن ﴿اَلْهَوَیْ حَسْبِیْ﴾ نه‌وه‌باشتره‌بو قارام گرن ﴿وَصَبْرٌ﴾ وه‌له‌ی
 موحه‌مه‌ده‌ی دژان به‌خوئدا بگرن ﴿وَمِنْ صَبْرِکَ اَلْبَیْءَ﴾ نارام گرتنه‌که‌شت ههر به‌(بار مدنی) حویه
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَیْهِمْ﴾ و خه‌ه‌تیاں بو مه‌حو ﴿وَلَا تَدِیْ مَحْیَرِ مَحْیَرِ﴾ و به‌و فیل و پیلانانه‌ش ده‌یکه‌ن دل
 ته‌بک مه‌به‌ی ﴿بَرِّ اَلْعَبْدَ مَحْیَرِ﴾ به‌راستی خوا له‌گه‌ل نه‌وانه‌یه‌که‌خودان باراستروه (له‌تاوون)
 ﴿وَلِیْیْ اَلْمَحْیَرِ﴾ هه‌روه‌ها له‌گه‌ل نه‌واته‌شد به‌که‌حیز خوار و چاکه‌کار ﴿

﴿عَسَىٰ رَبُّكَ أَن يَبْعَثَ رَسُولًا﴾ نو میده وایه پوره مردگار تان په حستان پس مکتات (نه گهر نکه پریموه بولای خوا)
 ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 خیر ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 پریمووس ده کات ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 ده دات به و باوه دارانه ی ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 پاداشی گهره یان به هغه ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 دوی یی ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 هاوار یوشم و خراپه ده کات ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 وه لاده می همدیشه همدیشه پهلې پهلې ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 ده سه لاتی خرد ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 ونه لکه ویشانه ی پرژمان پروماک کره وه ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 بگه یی ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 براس ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 (چا که بیت یا خر په) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 نامه یه که به گرامی (و همدو کره ده کانی بندا مو سراه) و ده بیت ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 نامه کات بحرته روه ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 و هیدایه ته که ی (سورده و قارانه که ی) همدو خوی ده بیت ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 بوو بیت نه و ده بیگومان (ریان و سراه که ی) همدو خوی ده بیت ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 گوماهی هیچ که سیکي مره نا گرت ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 رسولاً ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 شمار و گویدیت له ساو یه یی ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 خراپه کار و رور دوه کانی ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 جا بر یاری (سره ادا) پیوست ده بیت یو (دانشتوانی) نه و شمار و گویدانه ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 ده که یس به ریران کر دیکی نه و او ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 نو ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه
 ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه (په سهر ناوان) تپتمش ده گهر پریموه (په سهر اداستان) ﴿وَلَوْلَا دُعَاؤُكَ﴾ نه گهر نکه پریموه

﴿مَنْ كَانَتْ يَدَاكَ عُقْبَةً﴾ هره كه سيك ته بها زباني دوبيای بویت ﴿عَنْ يَدَيْهِ﴾ لدم (دوبیا) دارووی
ی دهدهیښ ﴿مَنْ كَانَتْ يَدَاكَ عُقْبَةً﴾ نهووی نهاندهوی بو هره كه سيك ﴿تُرْجَعُ جَهَنَّمَ﴾ له باشان دوره خصم
بو سر داوه ﴿يَعْنِي مَدْمُومٌ مَدْمُورٌ﴾ ده چيته ناوی نه لومه کراوی و دهر کراوی له مېهره مانی خو ﴿وَمَنْ
كُنْزٌ لِّدَّيْنِهِ﴾ هره كه سيكيش مه نهستی و فزی دوايي بوويست ﴿وَسَوْفَ يُعْطَاهُ﴾ وه هره لای
سودات نه و حورهی شايستهی نهوه ﴿وَهُوَ مَوْتٌ﴾ و ناوهر دایميش بیت ﴿وَأَنْتُمْ بِكُلِّ شَيْءٍ
مُّشْكِرُونَ﴾ ناله وانه كرده وه و نيكوشانه كه يان وهر گیراوه (لای پهروهر دگاریان) ﴿فَكَلَّا تَهْتَدُونَ﴾
ده نه خشيښ نه هه مووان ﴿هَلْ يَسْمَعُونَ﴾ نه وانه (كه هره دوبيایان دهویت) و نه وانه ش (كه په وزی
دو پياښ دهوی) ﴿مَنْ عَقَّبَهُ رِبُّهُ﴾ له به خشيښ پهروهر دگارت (لدم دوبيایدها) ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ
مُخْلُوفَةً﴾ بېنگومان پوری و به خشر اوای پهروهر دگارت هره گیر قه دهغه كراو نه پوره ﴿وَأَنْتُمْ
تَكْفُرُونَ﴾ (لهی موچه مده د كور) سه رېج بله چوڼ ﴿فَتَسَاءَلُونَ عَنْ يَدَيْهِ﴾ (له دو پياښدها) هره لای
هه نه پکېانمان داوه به سه هره پکېاښدا ﴿وَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ و نه پکېانمان پنه كڼ
له په وزی دراپېدا گه وړه تره و هره له كانيش گه وړه تره ﴿وَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ (لهی نه دهی)
له گڼ خو ادا پهروهر پکې تر مېهرسته ﴿وَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ نه گېا ده پته لومه كراو پکې
سروك و پسا ﴿وَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ وه پهروهر دگارت بریاری داوه ﴿وَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ كه هېچ
شيك نه پهروهر مني بېهگه نه نهو ﴿وَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ وه له گڼ دايك و باركتان چا كه بكن ﴿وَأَنْتُمْ
تَكْفُرُونَ﴾ نه گهر په كيكیان (باوكت و دايكت) يان هره وړه كيان لای تو
پير سوو ﴿وَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ نهی ما خوشيان پي مه لای نه مانده توفيش ﴿وَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ وه تياښ
مه خو په و پياښده هه له شاخي ﴿وَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ (بهلكو) ووتی بهرم و شیريان (له گڼدا)
به كاريته ﴿وَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ بالی خو به كم راښي و مېهره بانښيښ بزو رايحه
﴿وَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ بلای نهی پهروهر دگارت به حميان پي بكنه ﴿وَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ هره چوښك
نه وړه ميان پهروهر ده كرده مېدالی ﴿وَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ پهروهر دگارتان چاك دهر بیت
به هره چي له دل و دهر و نه اده به به ﴿وَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ نه گهر تيوه چاك س و بېدري چا كه تن
بيت ﴿وَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ نه وایي گومان نهو (خوابه) لی موره به مو توبه كړان ﴿وَأَنْتُمْ
تَكْفُرُونَ﴾ و هه مانی خرمانت مده ﴿وَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ (هه ووهه مانی) هه وړه
پښواريش ﴿وَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ ریاښه په ویش مه كڼ ﴿وَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ پهروهر دگارتان
﴿وَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ دوست وېرای شه پتانه كاس ﴿وَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ شه پتيش بهروهر
(بار و بېمه نه كانی) پهروهر دگاری هه مېشه سپلېه

﴿قُلْ﴾ (له‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) پیان بلی ﴿كُنْزُ جَبَرُ رَحِيمَةٍ﴾ نیوه‌س به‌مرد یانه‌ناس ﴿قُلْ﴾
 حَلَمَی. یان هر درست کراونکی نرله‌وه‌ی ﴿بَعَثْنِي صِدْقًا﴾ له‌میش و دلاندا گه‌وره‌به
 ﴿مَنْقُورٍ﴾ جایگومان نه‌وانه‌ده‌لیس ﴿مَنْ يَمِينُ﴾ کی ریندوومان ده‌کاته‌وه ﴿قُلْ نَبِيٌّ﴾ بلی نه‌ور نه
 (ریندوومان ده‌کاته‌وه) ﴿تَعْرِفُونَهُ﴾ که‌به‌که‌م جار دروستی گردوون ﴿مَنْ يَمِينُ﴾ و سینه
 جا (نه‌لاقریه‌وه) سهرت سو ده‌له‌قیس ﴿وَيَرْفُؤُنْ مِنْ قُوٍّ﴾ و ده‌لیس نه‌وه‌که‌ی ده‌یتت ﴿قُلْ عَنَّا﴾
 بکون قریب بلی نه‌وانه‌به‌نه‌و (روژه‌هاتی) سرت ییت ﴿وَمِنْ غَوْصَةٍ﴾ نه‌و پروژی که‌سانگتن
 ده‌کهن (له‌گوره‌کاته‌وه) ﴿مَنْ يَمِينُ﴾ جایبوش ده‌ست به‌جی دیس به‌دم بنگ کردنه‌که‌وه‌به
 سوپس و سه‌ماکرده‌وه ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ و راه‌رائس به‌ماوه‌نه‌وه (له‌دوبادا) ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا﴾ ماوه‌به‌کی
 که‌م به‌یتت ﴿وَقُلْ نَبِيٌّ﴾ وه (له‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی به‌به‌نده‌کاسم ﴿يَعْقُوبُ نَبِيٌّ﴾
 قسه‌به‌ک بکهن که‌جوانتر و باشتری قسه‌یتت ﴿يَرْفُؤُنْ﴾ به‌راستی شه‌یتان ﴿يَرْفُؤُنْ﴾
 ماکوکی و راه‌روه ده‌خانه بیواتیان ﴿يَرْفُؤُنْ﴾ به‌راستی شه‌یتان همیشه بوئاده‌می
 ﴿عَدُوٍّ﴾ دوورمینکی روون و ناشکرایه ﴿يَرْفُؤُنْ﴾ به‌رومردگارتان راتره به‌نیوه
 ﴿يَرْفُؤُنْ﴾ نه‌گه‌ر به‌وی به‌حشاد بین ده‌کات ﴿يَرْفُؤُنْ﴾ یان نه‌گه‌ر به‌وی سزاتان
 ده‌دات ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ وه نیمه‌نومان به‌ماردوه ﴿يَرْفُؤُنْ﴾ به‌چاودیر و یاریزه‌ر به‌سه‌ریانه‌وه
 ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ وه به‌رومردگارت راتره ﴿يَرْفُؤُنْ﴾ به‌هر چی له‌ناسه‌ده‌کهن
 وه ره‌وی دیه ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ وه سوید به‌خوا بیگومان ره‌لی همدی له‌په‌مه‌ر به‌ان
 داوه ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ به‌سه‌ر همدیکی تر باشدا ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ و ره‌ورمان به‌خشی به‌داود
 ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ (له‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی (بی‌ماوه‌ران) هاوار بکهن له‌نه‌وانه‌ی ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾
 که‌نیوه به‌خوانان ده‌رائس به‌هکه‌له‌خوا ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ جا نه‌وانه‌ده‌سه‌لاتیان به‌ه ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾
 به‌لاور پانتان به‌سه‌ر لایه‌ن ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ وه (ده‌سه‌لانی) گورانیان می به‌ه ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾
 نه‌وانه‌ی که‌نه‌و (به‌دانه‌ه) هاواریان لی ده‌کهن ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ نه‌وانه‌به‌دوای هوکار یگدا
 ده‌گه‌ریس که‌بریکیان کاته‌وه له‌به‌رومردگاریان ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ کامیان سرت تره (له‌خراوه‌و پله‌و
 پایه‌ی به‌رزه‌تره) ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ وه به‌هسوا و نومیدو به‌حشی شه‌ون ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ و له
 سرایشی ده‌ترس ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ به‌راستی سرای به‌رومردگارت ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ همیشه به‌ترسی
 لیکراوه و حوپیاری سرراوه ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ وه (خه‌لکی) هیچ شارو گوبدیکمان ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾
 که‌تیمه له‌دوای به‌یس ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ بیش (هاتی) روژی دوائس ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾
 یان سریان به‌یس به‌سرایه‌کی سه‌خت ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ نیلا نه‌و (سرادانه یان له‌ماو برده‌ه)
 ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾ له (لوح‌المحفوظ) داوسراوه ﴿وَمَنْ يَمِينُ﴾

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَن يُمْسِكَ سَبَاحَ الْوَرْدِ﴾ که نه‌و مو‌عجیرانه
 سیریس ﴿وَلَا يَكْنُتُ بِهِ الْوَرْدُ﴾ جگه له‌وه‌ی که بی‌تنبه‌کان به درو‌یان تهرانی ﴿وَهُوَ تَبَاسُمُ تَبَاقَةٍ﴾
 یارد‌مان بو (هزری) سه‌م‌وود نه‌و خوشتره‌ی ﴿تَعْبِيدُ﴾ که (مو‌عجیر به‌کی) ناشکرا بور
 ﴿مَصْنُوعٍ﴾ که چس (ناو‌م‌ریان به‌شا و) ستم‌بان لنگرد و (سهرمان سری) ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْكَلْبُ﴾
 وه‌ تیمه مو‌عجیزه‌کان نا‌تیرین ﴿لَا تُخَفِّدُ﴾ مه‌گەر بو ترساندن (نم‌و گه‌له به‌یت) ﴿وَأَدْعَاكَ﴾
 (بیریکه‌رمه‌و) کاتنی پیمان ووتی ﴿تَارِدُ﴾ به‌راستی به‌رو مردگارت ﴿وَهُوَ بِأَسْ﴾ ده‌وری
 هه‌م‌و‌و خه‌لکی داوه (دسه‌لانی هه‌به‌به‌سهریاند) ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْبُرْجُ﴾ وه‌ نه‌و جه‌و بی‌بیدی
 که پیشانی تو‌ماندا (له‌وشه‌و ره‌یسه‌دا) ﴿لَا يَمَسُّهُ﴾ هه‌ر له‌به‌ر تانی کردسه‌وه‌ی خه‌لکی بور
 ﴿وَسُحْرُهُ﴾ سحره‌ی هه‌رو هه‌ا نه‌و دره‌خته به‌فریس لی کراوش ﴿فِي عَرَبٍ﴾ که به‌قورئاندا با‌سمان
 کردوه ﴿وَحُوتُهُ﴾ وه‌ تیمه (نه‌و جور به‌لگانه) نه‌وانه ده‌تر سیتین ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْفُلُ﴾
 که چس له‌و (ترسانده) هیچ‌بان بو ریاد نا‌کات جگه له‌ یاخی بوون و سه‌ر که‌شی به‌یت ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾
 سورده‌به‌رب مؤناده‌م ﴿وَسُجُودُ﴾ تیریس ﴿تَوَاتُش﴾ نه‌وانیش به‌کسر هه‌مو‌ویان سورده‌بان برد بی‌جگه له‌ نیلیس
 (شه‌یتان به‌یت) ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾ ووتی نایاس سورده‌به‌رم ﴿سُجُودُ﴾ بۆ که‌سیت که له‌قور
 دروستت کردوه ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾ (نیلیس) وونی بیم بلی و هه‌والم به‌وری ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾
 غل له‌باره‌ی له‌سه‌وه که‌بیری شه‌وت داوه به‌سهرمند ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾ سویند به‌خوا نه‌گەر دوام
 به‌به‌یت ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾ سارو‌زی دوا‌یی (مهرم) ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾ به‌راستی رال نه‌بیم به‌سه‌ر
 به‌ره‌کانیدا (به‌گومراکردن) ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾ که‌میک له‌وان به‌یت (که به‌نده نایه‌تیه‌کانی خوان) ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾
 ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾ (خوا به‌شه‌یتانی) به‌رو و برو ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾ سا‌هه‌ر که‌س به‌وان شونی تو‌که‌وت
 ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾ نه‌وه به‌راستی تو‌له‌ی هه‌مو‌ونان دوزه‌خه ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾ که‌توله‌به‌کی به‌ره‌به‌ره ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾
 ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾ وه‌ هه‌ر که‌س له‌وانه که‌ده‌وانی گومرای بکه ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾ به‌ده‌سگت
 و سه‌دای (به‌هفت) ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾ و سه‌ به‌سهریاند و تی بان خوره ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾ به‌سوار
 و پیاده‌ی له‌شکره‌که‌ته‌وه ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾ وه‌ هاو به‌شیان بکه له‌مان و سمان و مدالیاندا
 ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾ به‌لپیشیان بی بده ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾ به‌لام شه‌یتان به‌لپیشیان بی بده ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾
 به‌خه‌له‌ماندن به‌یت ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾ سگومان به‌نده‌کانی من ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾ ده‌سه‌لانت
 به‌سهریانداسی به‌ (و نا‌وانی گومرایان بکه‌یت) ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾ وه‌ به‌رو مردگارت به‌سه
 پاریسه‌رو چاو‌دیر بیت ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾ به‌رو مردگارتان شه‌و راته‌به ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾ به‌رو مردگارتان
 که‌که‌شتی نه‌ده‌ریادا هاو‌چو بی‌نده‌کات سو‌تیوه ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾ بو نه‌وه‌ی بکه‌ریس به‌دوا‌ی
 هه‌مدینکه‌هه‌رو و زوری نه‌ودا ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾ به‌راستی نه‌و (خوا‌ید) هه‌میشه‌یی می‌به‌ره‌بان
 وه‌ به‌ره‌یی به‌به‌راسه‌ر به‌تیوه ﴿وَالْأَسْجُدُ﴾

﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ و ه نعم (قورنانه) امان به هغوی مار دونه خوار موه ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ و ه هغه قی و راسبش هاتو و ته خواره موه ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ و ه تزمان و هواته نه کړ دوه ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ و ه موزده دهر و ترسینه نه بیت ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ و ه قورنانه منش منش بؤت مار دوه ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ و ه بول دوه یی یجوبینه دهر به سر خدل کېدا ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ و ه له سره خوښی و هیواشی ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ و ه نعم (قورنانه) امان به و شپوره دهر اند ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ (نهی مو حه مسمه) بیان) بلی ماو مریتس سم (قورنانه) ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ بیان ماو وری پس به هیش ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ و ه راسی نه وانه یی که رانیار بیان پس به خشر اوه ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ به پیش نعم (قورنانه) دا ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ کاتیک (قورنانه) محو نرینه موه به سر بیاندا ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ دهر سبانی ده که ور به و دا به موزده یرون ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ و ه دلیس پاک و به گهر دی بو په و ر د گار و مان ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ و ه دهر به سر و و دا و ده گوږس ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ و (قورنانه) همیشه منکه چیان بو ریاد ده کت ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ بلی سرا و هاوار له حوا منکس ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ بیان هاوار له به حمال بکدن (به کسانه) ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ به سر کامیان مراو هاوار داوای لی منکس ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ چو منکه دهر بو خوا به هه موو ساو ر و ر جواله کان ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ له موږ کړ دندنا دهر به سر به کړ موه ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ و به به پیش به پکه ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ به ویرانه دار پگاهیک هه لیز به (به شپوره به کت خوت گویت له خوت بیت) ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ و ه (نهی مو حه مسمه) بلی هه موو سویداس و ستایش دهر بو خوا به ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ و به به پیش راتیک که هیچ مدالیکسی بو خوی بریار به داوه ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ و هیچ هاو به شیکسی به یوه ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ له مولت و بادشاهه پیدا ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ هیچ دوست و یار مته یی دهر یکی به یوه ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ له بهر یی ده به لاتی ﴿وَيُخَوِّضُهُ فِي الْيَمِّ﴾ (که واته) خوار و ر به گه و ده بگره

سوره الکاف

﴿يَسْمِعُ سَمْعًا﴾ به ماوی خوا یی به خشمه یی بهر دهر ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا﴾ هه موو سویداس و ستایش بو ته و خوا به یی ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا﴾ که مار دوه به تبه خواره موه ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا﴾ تکیب قورنانه بو سر به مدکه یی خوی (مو حه مسمه) ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا﴾ و هیچ جور به لاریه کی پیدا دانه ساو ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا﴾ (کسیکی) راست و پایمه داره ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا﴾ مو له و یی نه سرا به کی رور به تبس بتر سبیتیت (نه وانه یی که ماو وری پس به هیش) ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا﴾ له لایه یی خو به و ده ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا﴾ و مزده ش بدات به و ماو و درانه یی ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا﴾ به صیحب که کړ دوه چا که کان نه محام ده دهن ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا﴾ تر به تر خشر به به یی که پاداشنکی چا کان بو هه به ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا﴾ له و (به هغه) دا یی برانده و ده موه ﴿يَسْمِعُ سَمْعًا﴾ و به تر بیزن ﴿وَيَسْمِعُ سَمْعًا﴾ که سانیک بتر سبیتیت ﴿وَيَسْمِعُ سَمْعًا﴾ که تپان ووت خوار و له یی بو خوی بریار داوه

﴿وَصَلِّ عَلَىٰ هَٰذَا﴾ (پاش سمدان سال) ﴿ثُمَّ اسْمِعْ سَمْعَهُ﴾ (خهلکمان ناگادار کرد به‌سهرماندا
 ﴿يَقْمُوتُ﴾ ﴿وَعَدَّ لَدُنَّ حَقِّ﴾ ﴿بِئْسَ ثَوْبٌ﴾ (پاش که‌ی‌گومان به‌لنی خوار است) ﴿وَلَا تَسْمَعُ لَدُنَّ حَقِّ﴾
 وه‌دلیاس که‌روزی دواپی گومانی قیدانیه ﴿يَسْمَعُ لَدُنَّ حَقِّ﴾ (خهلکی مان ناگادار کرد
 به‌سهرماندا) له‌گایکدا نه‌و خهلکه کی‌شمار سوو له‌یوان خویاندا ﴿أَمْرُكُمْ﴾ دهر باره‌یاس
 ﴿فَلَا تُكَلِّمُ هُنَّ نَبِيًّا﴾ جها (هم‌دیکبان) ووتیان چهمد خانویه کیان به‌سهره‌وه دروست بکه
 ﴿رَجُلًا مِّنْهُمْ﴾ به‌روردگی ریان ناگادار تره پی‌یان ﴿وَلَا تُكَلِّمُ هُنَّ نَبِيًّا﴾ له‌وانه‌ی کدرال
 سورن به‌سهر کار و باری نه‌و کومله‌دا ووتیان ﴿سَجَّاجٌ عَلَيْهِمْ مَّجْدٌ﴾ ی‌گومان مرگه‌وتنکیان
 به‌سهره‌وه دروست ده‌کس ﴿سَمُّوهُمْ نَسْمًا﴾ به‌نرنگند ﴿ثُمَّ اسْمِعْ سَمْعَهُ﴾ (نه‌و سا هم‌دیکبان ده‌لیس (نه‌و لاوانه)
 سنی که‌س و چواره‌میان سه‌گه که‌یانه ﴿وَلَا تُكَلِّمُ هُنَّ نَبِيًّا﴾ وه‌هم‌دیکبان تریان
 ده‌لیس پنج که‌س و شه‌شمار سه‌گه که‌یانه ﴿حَدِّثْ﴾ له‌مانه قسه‌ی بی به‌لگه‌ن (تعدیگی
 به‌تاریکه شه‌وه ده‌یس) ﴿وَلَا تُكَلِّمُ هُنَّ نَبِيًّا﴾ هم‌دیکبان تریان ده‌لیس له‌وانه جه‌وت
 که‌س هه‌شته‌مه کیان سه‌گه که‌یانه ﴿فَرِحَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ده) ﴿بِئْسَ ثَوْبٌ﴾ به‌رورد گرم
 راناسره به‌زمانه‌یاس ﴿مَبْعُوثٌ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ده) له‌باره‌یانه‌وه ده‌مه‌قالی مه‌که ﴿بِئْسَ ثَوْبٌ﴾ جگه‌به
 ده‌مه‌قالی به‌کی ناشکر او ناسان (نه‌مه‌انه‌وه‌لی که‌له‌قورئاندا یوت هانوده) ﴿وَلَا تُكَلِّمُ هُنَّ نَبِيًّا﴾
 وه‌له‌باره‌یانه‌وه به‌سپار له‌که‌سپار (خاومن نامدکان) مه‌که ﴿وَلَا تُكَلِّمُ هُنَّ نَبِيًّا﴾ سو (کردی) هیچ
 شتیک مه‌لی ﴿بِئْسَ ثَوْبٌ﴾ ی‌گومان من سه‌بی نه‌و شته ده‌کم ﴿لَا تُكَلِّمُ هُنَّ نَبِيًّا﴾ مه‌گه‌ر
 (نه‌گه‌لی دابلیت) نه‌گه‌ر خواریه‌ویت ﴿وَلَا تُكَلِّمُ هُنَّ نَبِيًّا﴾ هدر کانی (پاش شاه‌الده) ت له‌بیر چور
 که‌ی بیرت هانه‌وه یلی ﴿وَلَا تُكَلِّمُ هُنَّ نَبِيًّا﴾ یلی نو‌مینه‌وارم به‌رورد گرم رینو ویم بکات
 ﴿بِئْسَ ثَوْبٌ﴾ سو ریگایه‌کی بریکتر (له‌راسنی) له‌مه ﴿وَلَا تُكَلِّمُ هُنَّ نَبِيًّا﴾ (نه‌و کومه‌له
 لاوه) مانه‌وه له‌ماو نه‌شکه‌وته که‌بایدا (نه‌خه‌ونووی) ﴿ثُمَّ اسْمِعْ سَمْعَهُ﴾ ماوه‌ی سنی سمدان
 (به‌سالی هه‌توی) ﴿وَلَا تُكَلِّمُ هُنَّ نَبِيًّا﴾ سو سالی تریشیان ریاد کرد (نه‌گه‌ر به‌سالی مانگی هدر بی حبیب
 بکریت) ﴿فَلَا تُكَلِّمُ هُنَّ نَبِيًّا﴾ یلی خواراناره به‌ماوه‌ی مانه‌وه‌یان ﴿ثُمَّ اسْمِعْ سَمْعَهُ﴾ (خودا) چ بی و یسره
 نه‌ها بق خویه رئیس به‌ی ناسمانه‌کان و ره‌وی ﴿ثُمَّ اسْمِعْ سَمْعَهُ﴾ (خودا) چ بی و یسره
 ﴿بِئْسَ ثَوْبٌ﴾ به‌ی به‌ی (خودا) هیچ به‌شیوانیکیان بویه ﴿وَلَا تُكَلِّمُ هُنَّ نَبِيًّا﴾
 که‌سپیش پاکات به‌هاوبه‌شی خوی له‌نهرمانی دا ﴿وَلَا تُكَلِّمُ هُنَّ نَبِيًّا﴾ به‌خویه‌ره‌وه نه‌وه‌ی که
 وه‌حیت سو‌کراره ﴿بِئْسَ ثَوْبٌ﴾ له‌قورئانی به‌رورد گارت ﴿بِئْسَ ثَوْبٌ﴾ که‌س به
 بتواتیت ووته‌کانی له‌و یگوریست ﴿وَلَا تُكَلِّمُ هُنَّ نَبِيًّا﴾ هدر گیر به‌به‌بکات ده‌ست پاکه‌ویت
 به‌یجگه له‌خوار به‌نای بی به‌ریت ﴿بِئْسَ ثَوْبٌ﴾

﴿وَاصْبِرْ نَفْسَ مَعَ رَبِّكَ﴾ حُوت را گره له گه له توانه ی ﴿بِعَذَابِ رَبِّكَ﴾ له پهر وورد گاریدن ده پرتنه وه
 ویدی له وه کن (و ده پهر من) ﴿بَعْدَهُمْ وَتَحْتِیْ﴾ مه مانیان و لیوانان ﴿بِرِیْدُونَ وَجْهَهُ﴾ که مه به سپان
 په راهه سدی خوابه ﴿رَلَا تُدْعِیْ رَاغِبُهُ﴾ چاوه کانت له واد لاهه وه وهره گیره (بق کهسانی بی
 با وهری ده و له مه سدا) ﴿ثُمَّ یَرْجِعُهُمْ فَلَاحٌ﴾ که جوانی و رار او بی زبانی لهم دو بیای ده ویت
 ﴿وَلَا یُجِیْعُ مِنْهُ﴾ و به گویی که سیت مه که ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾ که دلچان له بادی خومان بی لگه کردوه
 ﴿وَلَمَّا مَدَّیْ﴾ و شوشی هم واره زووی حوی که مویوه ﴿وَلَمَّا أَتَاهُ ذُلُّهُ﴾ هم و و کاره کانی خراب و
 له مسوور دهر جووه ﴿وَقَدْ خَرَّ﴾ بلن حق (نهم قورنانه) ﴿مِنْ یَمْرِ﴾ له لایه پهر وورد گارنانه وه
 هاتووه ﴿فَلَمَّا شَاءَ نَفْسُ﴾ جا هه که سی ده ویت با وهری بی ﴿وَمِنْ شَاءَ نَفْسُ﴾ و هه که سیت
 ده ویت بیایی با وهری بیست (نهمش جورنکه له هه ریشه و سه رده شست) ﴿بِأَعْيُنِنَا﴾ بیست
 به راستی نیمه نامده مان کردوه بو ستمکاران (بی با وهران) ﴿بَارِئٌ عَنِ الْمُرِیْدِ﴾ لا گریک که
 بلیمه که ی (و ده کورده شغال) ده وریان ده دات ﴿وَبِیْضَعِیْنُ﴾ و ده گهر (له نیوانا) هه واری در
 بکه ی ﴿فَلَمَّا تَرَاهُ﴾ ناویکیان بوقه قهری و ده کسی تو اوه (یا و ده چلست و چه به لی رور و
 رهیت و ایه) ﴿بَشَوْنُ نُحُورِهِ﴾ روو دهم و چاوه کان دهرژی ﴿بِشَرِّ شَرَابٍ﴾ نای چ جور دبه و به کی
 پیس و خراپه ﴿وَسَاءَ مَرْجَعٌ﴾ و نای چ شوی و جیگه به کی خراپه ﴿بِأَعْيُنِنَا﴾ بیست
 به راهه منی نه وانه ی که با وهریان هینا وه ﴿وَعِیْبُ صَبِیْحَةٍ﴾ و کردوه ی چا که یان کردوه ﴿بِأَعْيُنِنَا﴾
 لجر من اخس عملاً ﴿بِیْنِکُمْ مَانَ﴾ نیمه پاداشتی نه وانه وور ما که یان که کردوه ی چا که یان کردوه ﴿بِأَعْيُنِنَا﴾
 ﴿وَلَمَّا مَدَّیْ﴾ بوقه نه وانه هه به ﴿حَسْبُ عِلْمٍ﴾ به هه شتاییکی هه به یی ﴿عَمْرٍ مِنْ نَحْمِیْ لَأَنْتُمْ﴾ که
 رو و به کن به زبیراندا دین و ده چن ﴿عَمْرٍ مِنْهُ﴾ دهرار سر به وه له و (به هه شتانه ده) ﴿مِنْ شَرِّ مَرْجَعٍ﴾
 به باری روری تالشون ﴿وَبِیْضَعِیْنُ﴾ و ده بوشاکی مسوور دهروشن ﴿بِأَعْيُنِنَا﴾ به
 تاوریشی نه یك و نه مسوور ﴿مَكْرٍ مِنْهُ﴾ پال ده دهنه وه له و (به هه شتانه ده) به سهر کورسی
 و به لپشته که به وه ﴿بِأَعْيُنِنَا﴾ سای چمد پاداشتیکی چاک و جیگه یه کی خوشه ﴿بِأَعْيُنِنَا﴾
 ﴿وَسَبْرٌ لَمْ مَلَا﴾ (له ی مو حه مصله یی) بویان نگیره ره و سو و به ی ﴿بِأَعْيُنِنَا﴾ نه و دوو پیاده ﴿بِأَعْيُنِنَا﴾
 لشدن دهر و دهر و مان به یه کیکیان (که سی با وهر سوو) ﴿حَسْبُ مَرْجَعٍ﴾ دوو باح به هه مسوور جو و
 ترینه ک ﴿وَحَسْبُ مَرْجَعٍ﴾ به دار خورما ده وری هه و دوو باخه که مان دایوور ﴿وَحَسْبُ مَرْجَعٍ﴾
 له یوان نه و دوو باخه دا کشتو کالمان هه راهه م هابوور (بوی) ﴿بِأَعْيُنِنَا﴾ هه و دوو
 باخه که به یی چاکیان گورسوور ﴿وَلَمَّا مَدَّیْ﴾ هه چیان لی خه سار مسوور بوو ﴿وَلَمَّا مَدَّیْ﴾
 و له یوان نه و دوو باخه دا کانیان و نکمان هه لقا لاندبوو (بو نا و دانیان) ﴿وَلَمَّا مَدَّیْ﴾ هه و ده
 (خا و من نه و دوو باخه) مال و سامانی روری هه بوو (له تالشون و ریووشنی تر) ﴿وَلَمَّا مَدَّیْ﴾
 جا به هه وری (بساتنده هه واره) که ی ویت له کاتبکدا که قه ی له گه لده ده کرد ﴿وَلَمَّا مَدَّیْ﴾
 و ده مال و سامانم له تور ورتره ﴿وَلَمَّا مَدَّیْ﴾ کور و کال و خر مه مکار شم رباتره ﴿بِأَعْيُنِنَا﴾

﴿ وَذُحْلَ جَنَّةٍ ﴾ (سنی ماوهره که یاران) چو و ده باو باخه که به و ده ﴿ وَفُوطِ بَرْقِیَّةٍ ﴾ له کاتینکدا که سستم
کار سوو له حوی ﴿ وَفَا مَاطُنْ شِیْءَ هَدَیَّةٍ ﴾ وونی ماوهره ما که هم هر گیر نعم ما حهم له باو بعیت ﴿ وَفَا
مَاطُنْ آبِ غَیْثِ ثَمَرِیَّةٍ ﴾ ماوهریش ما که هم پروزی دوا بی بیت و پروو بدات ﴿ وَفَا زُؤْدَیْ زُؤْدَیْ زُؤْدَیْ ﴾ سوئند
بین خو نه گهر (پاش مردن) معگیر نه و ده بز لای پهر و ده دگرم ﴿ وَفَا حِزْبَ خِزْمَتِ مَعْنِیَّ ﴾ ینگومان ما شتر
له ما حهم ده ست ده که وی ﴿ وَفَا بَقِیَّةَ حِیَّةٍ ﴾ هاویری (نیمانداره) که ی پنی ووت ﴿ وَفَا حِیَّیْ بَرِیْءٍ ﴾
له کاتینکدا که گفتو گوی له که لدا ده کرد ﴿ وَفَا حِیَّیْ بَرِیْءٍ مِیْ بَرِیْءٍ ﴾ تایا تو منی ماوهریت به و
راتهی که توی به خاک دروست کرد و ده ﴿ وَفَا مِیْ حِیَّیْ ﴾ پاشان له دلویه ناویک ﴿ وَفَا سَوْدَیْ رَحَلِیْ ﴾
پاشان کرد ویتی به پیدو ﴿ وَفَا حِیَّیْ مَوْنِیْ بَرِیْءٍ ﴾ به لام من هم (ده لیم) نه و خوا پهر و ده دگرم
﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ و هیچ که سیش ما که هم به هاو به شسی پهر و ده دگرم ﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ و ده و ده حجب حجب
و ده با کاتین چو ویت باو باخه که نه و ده ﴿ وَفَا مَاشَیْءَ مَاشَیْءَ مَاشَیْءَ ﴾ بتو تایه هر چی خوابیدی (هر نه و ده ده بیت)
﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ هم مو و توانایه کیش هر به دمن خوابه ﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ نه گهر تو من ده بیسی به تو
که شتریش ﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ مان و دارایی و مدالم همه ﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ تو میدم وایه که پهر و ده دگرم
﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ چاکتر له باخه که ی تو من بی بدات ﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ و ده لا و
برو سکه به کیش له تا سمانه و ده بی بیت بو باخه که ی تو ﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ چا (باخه که ی تو) بیت
به ره ویه کی ووشکی ساف و حلیسک ﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ یان ناو ده که ی روچی به ماخی ره ریدا
﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ شتر هر گیر نه توانی بید و ریت و ده ﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ سامان و به رو و به ویه که ی
له و برا (به هره و ده برو سکه سونا و نه و ده) ﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ نه معا کابر اش له داخ ده سده کانی
ده پرو اند و ده بدان نه به کدا ﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ نه سهر نه و ماله ی که خمر چی کرد سوو (له باخه که پدا)
﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ له کاتینکدا (که پری) باخه که ی هم مو و که تو تو من به سهر به کدا ﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾
(حاله پاشه روژدا) ده لیت خور که ﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ که سم به کردایه به هاو ولی پهر و ده دگرم ﴿ وَفَا
لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ که سانیک به پرو و به مته ی یمن و بین به هاوایه و ده ﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ ینحک له خوا
﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ خورشسی سهر که تو تو من به و ده ﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ له و شریک به دا پشستوانی
تایه تی خوی راست و حقه ﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ هر نه ویش چاکترین پاداشت نه دانه و ده ﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾
و سهر نه و حامی باشیش (به نیمانداران) ده دات ﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ و شریک نه و من حیوه کدایا ﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾
بهینه و ده و نه و (بین باوهر) انه سو و نه ی زبانی دویا ﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ و ده بار انیت وایه به
تا سمانه و ده دیار تین ﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ نه و سا جو و ده روای ره ویس (بی ده ویت و) ده و و
به هاو به کدا ﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ نه معا دمیته پوش و به لاش و با پرش و بلاوی ده کانه و ده
﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾ و ده خوا همیشه به توانا و ده سله ات داره به سهر هم مو و شتینکدا ﴿ وَفَا لُشْرَیْ بَرِیْءٍ ﴾

﴿لَمَّا رَأَوْا الْبُيُوتَ يَبِيسَ لَحُوقًا لِّأَنفُسِهِمْ﴾ مال و کور و کال حواتی و زینه‌ی ژیلانی دویان ﴿وَأُتِيتُ الْفُتُوحَ﴾
 کرده‌ی چاکه‌کان که (پاداشیان) نه‌مینه‌یوه ﴿فَعَسَىٰ أَنتَ أَكْبَرُ﴾ پاداشیان چاکتره لای په‌روه‌ردگرت
 ﴿وَحِجْرًا مِّنَ﴾ و ریانر جیگه‌ی نومیند (له‌مالی دویا) ﴿وَقَوْمٌ شَرُّ جَانٍ﴾ وه (یادیان خه‌ره‌ود)
 پوزی که شاحه‌کان ده‌جیه‌ی ری ﴿وَمِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾ و پروی ره‌وی مه‌رووسی و ته‌ختی ده‌یسی
 ﴿وَحِشْرَةً﴾ و هم‌سور (خه‌لکی) کونده‌کینه‌وه ﴿وَمِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾ و هیچ که‌میان به‌جی ماهیلن
 ﴿وَعِزُّوْهُ عِزًّا مِّنْ﴾ و هم‌سور (ناده‌می) له‌مردم په‌روه‌ردگار تدا پریر ده‌کریس ﴿وَمِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾
 سونید به‌حوا دینه‌وه یو لادن ﴿كَمْ حَقُّوا فِي مَرِّ﴾ هر مه‌وشیوه‌یه‌ی که به‌کم جدر دروستان کردن
 (به‌دویتی و بی‌هرگی) ﴿مِنْ رَّعْمَةٍ﴾ به‌لام نیوه گومانان و ابوو ﴿مِنْ رَّعْمَةٍ مِّنْ﴾ که نیمه کاتیند
 دنا میس بو (پیر میسه‌وه) تان ﴿وَرُزِيقَ﴾ نامدی کرده‌وه کان دایه‌ش ده‌کریس (ده‌درینه ده‌ستی
 راست چاکان و ده‌ستی چه‌بی تا و انباران) ﴿مِنْ رَّعْمَةٍ مِّنْ﴾ له‌مجانا و انباران ده‌بیت ﴿مِنْ رَّعْمَةٍ مِّنْ﴾
 رور ده‌ترس له‌و (هم‌سور تاوان و خراپه‌ای که نیید به‌و) ﴿وَمِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾ و ده‌لین لای هادار بو نیمه
 ﴿مِنْ رَّعْمَةٍ مِّنْ﴾ له‌م نامه و ده‌نره جیه‌ی ﴿وَمِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾ له‌م نامه و ده‌نره جیه‌ی ﴿وَمِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾
 به‌جور و گه‌وره‌ی به‌جی به‌هیشته‌وه و تو‌ماری کرده‌وه ﴿وَمِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾ هر کرده‌وه‌یه‌کیان
 کردینت (نیاید) ناماده‌یه ﴿وَمِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾ و په‌روه‌ردگارت ستم له‌که‌می ساکات ﴿وَمِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾
 ﴿مِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾ (پیریان به‌ینه‌ره‌وه) کاتینت مه‌میشته‌کانمان ووت سوژده به‌رون سو ناده‌م
 ﴿مِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾ له‌وانیش هم‌وو سوژده‌یان مرد جگه‌له‌نیسین (شه‌یتان) به‌بیت ﴿مِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾
 که له‌پنری جو که‌کان بوو ﴿مِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾ بویه له‌هرمانی په‌رومردگاری ده‌رجوو ﴿مِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾
 و درینه ﴿مِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾ ده‌ی ناب نیوه (نه‌ی ناده‌میراده‌کان) نه‌وو به‌وه‌ی ده‌که‌مه ﴿مِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾ دوست و پشتوانی
 خو‌نان له‌حیاتی من ﴿وَمِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾ له‌کاتیندا که نه‌وان دوزمی نیوهن ﴿مِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾ نای
 چ گورینه‌وه‌یه‌کی خراپه بو سته‌مکاران ﴿مِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾ من نه‌وان (شه‌یتان
 و به‌وه‌ی) ام له‌ماده‌ی دروست کردی نامسانه‌کان و ره‌وی به‌کر دوه‌وه ﴿وَمِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾ هر وه‌ها به
 (کاتی) دروست کردی خوشیابدا (ناماده‌م به‌کر دوه‌وه) ﴿وَمِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾ وه من هر گیر
 گوهر اکهر اسم به‌کر دوه‌وه به‌یارمته‌ی دهری خوم ﴿وَمِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾ و وه خو‌نان و شو‌مکی‌ی بدن رعنه‌ی و رزینک
 ده‌بیت که خوا ده‌هر موی بانگی نه‌و بنانه‌بکه‌ن که لاتان و ابوو هادیه‌شی من (با به‌ره‌یتان بدن)
 ﴿وَمِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾ له‌وانیش بانگیان ده‌که‌ن به‌لام وه لایمیان ماده‌یه‌وه (و مایه‌ی به‌هر رینه‌وه)
 ﴿وَمِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾ وه نیمه له‌بیوانیابدا شیونکی پر تارارمان داناه‌وه ﴿وَمِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾
 وه تاو سارن ناگری دهره‌ج ده‌یسی ﴿وَمِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾ و هم‌وو ده‌زان و دلپیان که ده‌جه‌ی دوی
 و تیی ده‌که‌ون ﴿وَمِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾ و رینگایه‌کیان ده‌ست ساکوی بو گه‌رانه‌وه له‌و (ناگه‌وه) ﴿وَمِنْ دَرَجَاتٍ مِّنْ﴾

﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذِهِ الْقُرْآنِ﴾ سونده‌خواه براسی قیغه‌لهم قورئانه‌داهینا ومانده‌وه ﴿سَبَّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾
هم‌مور جوره‌نمور به‌یه‌ک موخه‌لکی ﴿وَكُلَّ لَيْلٍ﴾ به‌لام هم‌میشنه‌نادمی ﴿اَكْثَرُ شَأْنٍ وَجَدَلَا﴾
له‌هم‌مور شتی ریانر موجداله‌وهم‌قالی ده‌کات ﴿وَمَعَ سَنَاءٍ بِمُنَاسِقَةٍ﴾ هم‌میشنه‌نهدی
هیچ شتیک ریگری له‌خه‌لک به‌کردوه‌که‌ماور به‌ین کاتیک هیدایه‌ت و ریسو ویدن بو‌ده‌ت
﴿وَسَفَعَرُوا يَهُدَى﴾ و‌داوی‌لی‌ن سوردن بکهن له‌په‌رو مردگارسان ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ لَا يَدْعُونَ﴾ جگه
له‌وه‌ی وه‌ک نومعه‌تانی پشیمان‌لی‌ن یشت و (سرای خوداله‌ناو‌بان‌یات) ﴿أَوْ يَهْتَفِفُونَ غَمْدًا﴾
پان سزا‌رو به‌روویان یته‌وه (به‌چاوی خویان بیسی) ﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾ نیمه‌په‌مه‌ر بدن
ناردوه‌ه ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ يَهْتَفِفُونَ﴾ ته‌ها مورده‌ده‌ر و ترسینه‌ر بس ﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾
نه‌وانه‌ی که‌بیاده‌ر به‌س‌ه‌ق و به‌تال ده‌مه‌قالی ده‌کهن ﴿يَتَجَمَّعُونَ فِي حَقٍّ﴾ بو‌نه‌وه‌ی (ناییسی) پراستی
پن له‌داو‌س‌دن ﴿وَتَجَمَّعُوا فِي يَوْمٍ ذُو قُرْآنٍ﴾ نایه‌ته‌کانی من (که‌قورئانه) و نه‌وه‌ه‌ره‌شانه‌ی پی
ترسینه‌ر و به‌گانه‌بان ده‌رائس ﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾ کی‌سته‌مکارتره‌له‌و که‌سه‌ی که
ناموزگاری کراپیت به‌نایه‌ته‌کانی په‌رو مردگاری ﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾ به‌لام نه‌وه‌گویی ی‌پن به‌دار ﴿وَتَجَمَّعُوا فِي يَوْمٍ ذُو قُرْآنٍ﴾
و نه‌وه‌تاوانانه‌ی که‌کردویه‌تی له‌بیری خوی‌بانم‌وه ﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾ به‌پراستی
نیمه‌چمه‌ده‌یه‌کی نه‌ستورمان داوه‌به‌س‌ر دل‌باندا ﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾ تانینه‌گهن (له‌نایه‌ته‌کانی لیحه)
﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾ وه‌قورسی و که‌ریمان خستوته‌گویانه‌وه (قاراستی به‌بستی) ﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾
جانه‌که‌ر مانگیان بکیت مو‌س‌ر ریگای راست ﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾ نه‌وانه‌هر گیر هیدایه‌ت وه‌ر ما‌گرن
﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾ په‌رو مردگارث لی‌مورده‌ی خواصن به‌ریسه‌ه ﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾
نه‌گهر تولدیان لی‌سه‌می به‌هوی نه‌وه‌ (ناوانانه‌وه‌ی که‌کردویه‌تانه) ﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾ بیگو‌مان به
به‌ده‌سرای سه‌ختی بو‌ده‌ماردن ﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾ به‌لام مو (سر ادانی) نه‌وان کاتیکی دیاری کراو‌ه‌به
﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾ بیجگه‌له‌و (خوایه) هیچ به‌مایه‌کیدن ده‌ست‌دکه‌وی (له‌و سر‌به‌ه) ﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾
﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾ و نه‌وه‌ه‌مو‌شار و گو‌مانده‌مان به‌ریساد و ینر ن‌کرد ﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾ کاتیک
(د‌بیش‌توانیان) سه‌میان کرد ﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾ و بو‌له‌ماو‌برد پیشیان کاتیکی دیاری کراو‌مان
دانا‌بوو ﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾ (باسی نه‌و کاته‌بکه) که‌مو‌سا به‌لاوه‌به‌ده‌ست‌کدی خوی ووت
﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾ من ه‌هر دهر و ه‌تا ده‌گمه‌ه ﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾ شونیی به‌یه‌ک گه‌بیشنی دوو‌ده‌ریاکه
﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾ یان ماوه‌یه‌کی دوور و دریز دهر و زم ﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾ جا کاتینی گه‌بیشنه‌نهر
شونینه‌ی دوو‌ده‌ریاکه به‌یه‌ک ده‌گهن ﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾ ماسی به‌که‌یان له‌بیر چوو (که‌وه‌ک توتشو و بو
سه‌ه‌ره‌که‌یان پییدن بوو) ﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾ جا (ماسیه‌که‌خوی عربی‌داو) ریگه‌ی خوی
گرته‌به‌ر له‌ماو‌ده‌ریاکه‌دا و (تاوه‌که) له‌ت ده‌مو و وه‌ک خوی لی‌به‌ده‌ه‌تانه‌وه ﴿وَمِنْ زِينَةٍ مَّزِينَةٍ﴾

﴿وَلَمَّا جاور﴾ جفا کاتن تپهرس (لمو شوتنه) ﴿وَلَمَّا قَسَتْ﴾ (موسا) هر سووی به لاره
 به رده سته که ی خوارده که مان بویینه ﴿عَذِّبْنَا مِنْ قَبْلِهِ هَذَا﴾ سویند به خوا به راستی نعم
 سه هر معادا دو چاری ماندووی و رحمتت بووی ﴿وَلَمَّا رُفِثَ﴾ (لاره که) ووی به بیرته
 ﴿وَلَمَّا قَسَتْ﴾ کانی چو وینه په ما به رده گه و ره که (بو پشوودان) ﴿وَلَمَّا بَسَطْنَا﴾ ج به راستی
 مس (له وی) ماسیه کم له بیر چو ﴿وَلَمَّا نَسَبْ﴾ هیچ شنی نهو (ماسیه که) ی لیسر به رده و ده ﴿وَلَمَّا
 شَوَّطْنَا﴾ که باسی بکم بوت بیحکه نه شهینان ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ (ماسیه که) ریدو
 بو به و ده (به شیوه کی به بیر ریگای خوی له دهریا که گر تهر) ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ (موسا) وونی
 تهر شنی نه و ده مان ده ویست ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ نه محابه شونی خویاندا گه نه و ده ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ به سهریج
 دان ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ حابه میده که له میده کانی نیمه یان دی ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ که به لایان
 حومه و ده به رحمتت پیدابو ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ شار مرانشان کردبو ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ له رانیاری مایه می
 خوامان ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ موسا بهو (میده صالحه) ی ووت ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ نایه ها و بیه نیت بکم ر
 شویت بکم و ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ بو نه و ده میرم بکمیت ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ لهو رانیاری به راستی فیری
 بویت ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ وونی (به موسا) به راستی نو ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ هدر گیر مانو بی نه گه
 مده اخوت بگری ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ نو چون خوت ده گری نه و ده ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ شنی که له
 رارو بهیشتی لهو ناگادار بیت ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ (موسا) وونی نه گه ر خو به وونی
 به خور اگر ده میسی ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ و سه ر پیچی له هیچ نه ر مایکت ماکدم ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾
 وونی (به موسا) ج نه گه ر شوینم که وونی ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ نه و ده پر سیاری هیچ شنیکم لی نه که
 ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ هه تا خوم دهریا ری قسرت بو ده کم (له مهنیه که ی ناگادارت ده کم) ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾
 ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ نه محابه پیکه و ده هدر دوو کیان رویشتن هه نا سواری که شنی که بوون
 ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ (پیار چا که که) که شنی که کون کرد ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ (موسا) وونی که شنی که کون تی کرد
 ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ بو نه و ده سهر شنیه کانی (له دهریا دا) بوکم بکمیت ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ سویند به خوا
 به راستی کاریکی رور خراب و ماشایستهت کرد ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ (میده چا که که) وونی نایه من نعم ووت
 ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ نو هدر گیر مانو بی خوت بگری نه گه ل مندا ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ (له لایان جی به مایکت)
 (موسا) وونی لیم سوره له و ده لیسر چو و (لهو مرجه ی دامن مابو) لیسر چو و ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾
 ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ نه و ده رانیاری میر بو و ده له و ده قورس مده که ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ نه محابه پیکه و ده هدر دوو کیان رویشتن
 ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ هه نا گشتن به ناره لایکت ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ به کسر (پیار چا که که) نه و ده (ناره لایه ی) کوشت
 ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ (موسا) وونی که سنیکی پاکسی می گوماهت هه و کوشت ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ بی
 نه و ده که سنیکی کوشتی ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا﴾ سویند به خوا به راستی کاریکی رور خراب و دهر و ات

کرد

﴿قَالَ تَزْنِي لَهُ﴾ (بمده چاکه که) روتنی (سه مووسا) پیسم نه‌ووتیت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) بیگو مان
 سو هه‌ر گیر باتوانی خوت بگری له‌گهل متدا ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) سووسا (مووسا) روتنی نه‌گیر
 دوی له‌م چاره‌پر سیاری هه‌رشتیکم لی کردنی (ره‌ختم لی گرتیت) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) بیه‌ر هه‌ر یه‌تیم مه‌که
 ﴿قَالَ تَزْنِي لَهُ﴾ (بمده چاکه که) چونکه به‌راستی له‌لایمن موه‌یاسوت هه‌یه (له‌وه‌ی وارم لی بیت) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) هه‌ر دوو کیان روشتنی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) هه‌نا گه‌شته لای خهلکی شاریک
 (له‌و کاتهدا برسیان موو) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) دارای خوراکیان کرد له‌خهلکی شاره‌که ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها)
 نه‌ویش (خهلکی شاره‌که) میوان داریان لی به‌کردن ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) هه‌معا بیسان دیوان لی له‌و (له‌و شاره‌و)
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) بیه‌ر یکه‌ویت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) (بمده چاکه که) دیواره‌که‌ی پراسنی کرده‌وه و هه‌لجه‌یه‌وه
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) ووس نه‌گیر بنویستایه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) کریمه‌کت له‌سه‌ری و هه‌ر ده‌گرت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾
 ﴿قَالَ تَزْنِي لَهُ﴾ (بمده چاکه که) روتنی تالیردا کاتی جی بورمده‌وی من و نویه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) ناگادارت ده‌که‌م
 له‌حیکمه‌نی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) نه‌و شانه‌ی که نو به‌توانی خوت بگری له‌سه‌ر (پروودان) بیان ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها)
 سیه‌هه‌ی (کورن کردنی) که‌شتیه‌که (له‌وه‌و بوو) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) هه‌ی چه‌مه‌که‌سیکی
 هه‌زار بوو ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) نیشیان ده‌کرد (به‌و که‌شتیه‌هه‌ی) له‌و ده‌ریاده‌هه‌ی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) بویه‌و بیستم
 (به‌گون کردنی) هه‌ب داری بیکم (تا پاشا ده‌سی به‌سه‌رده‌هه‌ی گرتیت) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) چونکه له‌پیشینه‌وه
 پاشایه‌که هه‌بوو ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) ده‌ستی ده‌گرت به‌سه‌ر هه‌موو که‌شتیه‌کی (چاک) ده‌هه‌ی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها)
 وه‌یاره‌لاوه‌که‌ش (که‌کوشتیم) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) له‌وه‌ی باوک و دایکی نیشانداری موون ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها)
 جا نیشه‌ش ترسان (خوشه‌ووستنی له‌ولاوه‌هه‌ی) بالیان بیوه‌بیت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) مو سه‌ر که‌شی و بی باوه‌ری ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) حه‌ (سه‌و کاره‌هه‌ی) و بیستمان به‌رو و دگاریان (له‌سری نه‌و) موسان بگوریت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها)
 به‌رگوه‌هه‌ی (به‌مدالیکسی) چاکتر له‌و پاکتر له‌گو ماهه‌هه‌ی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) به‌سور و به‌ریس تر بیس موسان ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها)
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) و هه‌وی (چاکتر ده‌وه‌ی) دیواره‌که‌ش چونکه هه‌ی دور مدالی هه‌تیر
 بوو ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) له‌شاره‌که‌ده‌هه‌ی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) له‌زیریدا که‌به‌یه‌که‌هه‌ی هه‌بوو که‌هه‌ی نه‌و دوو
 مداله‌بوو ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) وه‌ی باوکسی نه‌و دوو مداله‌چاک و خواناسی موو ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) له‌به‌ر نه‌وه
 به‌رو و دگارت و بیسنی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) هه‌ر دوو کیان گه‌وره‌و به‌هیر بیس ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) پاشان
 گه‌به‌یه‌که‌بیان ده‌ریس ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) نه‌مه‌و به‌حمه‌نیک بوو له‌لایمن به‌رو و دگاری نه‌وه (له‌به‌ر باوکیان)
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) نه‌و (شتانه‌ی) کردم له‌خومه‌وه‌هه‌ی به‌بوو ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) نه‌وه‌هه‌ی و هه‌ی نه‌و کرده‌وانه
 بوو ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) که‌تو توانای خو گرتت به‌بوو له‌سه‌ر (کردن) بیان ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها)
 هه‌رو هه‌ی پر سیارت لی ده‌که‌من ده‌ریاره‌ی (دو القریس) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها) (له‌وه‌لایماندا) بلی له
 به‌ریه‌وه‌هه‌ی هه‌نیک ماس ده‌که‌م بو تان ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ای انسان‌ها)

﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ رُحْمَاءَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ (دو القریس) ووسی نیم (دروسه کرسه) بر حمتیگه له لایسن پروردگار سه‌وه
 ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ حاکم کات بعلنی پروردگارم هات (بدر چوری یا حوج و ما حوج) ﴿حَمْدٌ لِلَّهِ﴾ ده بکاته
 ره‌یه کی بعلت ﴿وَعَبْدٌ حَقٌّ﴾ وه بیگومان بعلنی پروردگارم حق و راسته ﴿وَرَبُّكَ﴾ وار (مخدلکی)
 دینس ﴿مُصَدِّقٌ لِّمَا فِي الْبُحُرِ﴾ له و دور هادیس و نه‌چس به‌ساوید کسره (وه کو شهموی دهری) ﴿وَبُيُوتٍ لِّالنَّاسِ﴾
 و عور و ده‌کری به‌شه‌پورد ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ نه‌وسا هم‌وویان کو ده‌کیده‌وه سمراب (کنسیان لی جی مایب) ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾
 ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وه لندو روزه‌ها دور و ح یشانی کاتران ده‌فیس ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به‌بشاد دانکی به‌روا ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾
 ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نه‌واسی که (لهم دیوایم) چاریان (بی عیس کر) به‌رده‌ی به‌سره‌دا هانیو و له‌بندی مس
 ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وه نه‌وانه به‌بان ده‌روانی (قورشان) بیسی ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ لایه له‌واله‌ی
 بی ساور و گومان ده‌بان سوودی همی بویان) ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ که به‌ده‌کامه (و مک لریشته و هیس) بگن
 ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به‌بار و پاوه و به‌سرا و جگه له‌مس ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به‌راستی لیمه دور به‌حصان کاماده
 کردوه ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به‌جیگا و شوی (میوانداری) بوی ساوران ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ بلی لایه له‌واله‌ی به‌هس
 ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به‌خساره‌تمه‌بترس (کس) له‌کار و کرده‌وه کاپاد ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ (له‌وانه) له‌و
 که‌سانه‌ن که کرده‌وه کوششیان به‌غیر و چو ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ له‌زبانی دیوایم ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ و اشیان گومان ده‌برد
 به‌امنی به‌وان ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ کاریکی دور چاک ده‌کن ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ له‌وانه که‌سانکی بی پاوه‌ی بوون
 ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به‌بشانه‌کانی پروردگاریان و گیشش به‌خرمسی (لهم روزدا) ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ له‌بر
 نه‌وه کرده‌وه کانیان بو‌چهن و بی پاداشت دهر چو ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ که‌وانه له‌ووزی دویسی دا هیچ برخ
 و به‌ریکیان بو‌دانانیس ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ له‌وه نه‌وسا حرایان دور و خه ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ له‌مر سه‌وه بی پاوه‌ی بوون
 ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ و گانه‌بان ده‌کرد به‌بشانه‌کان و به‌مهرانی لیمه ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به‌راستی
 له‌وانه که‌نمان و ساوریان هسانو ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وه کرده‌وهی چاکیان کردوه ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به‌جیگا به‌روان راز
 به‌هسته‌کانی به‌ردوس جیگای (میوانداری) نه‌وانه ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به‌رده‌وامی به‌بشاده‌هسته‌وه
 ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ دارای گواسته‌وه ناکن نه‌وه‌به‌هسته‌ها ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ قوی موحه‌ممه ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ بلی
 نه‌گر (لای) ده‌ریگان بیوایه ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به‌مره‌کعب مو (بوسجی) راییاری پروردگارم ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾
 بیگومان (لای) ده‌ریگان سه‌وا و عبوون ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ پیش قه‌وی راییاری پروردگارم ته‌وا و بیت
 ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نه‌گر چه‌ده نه‌وسده‌ی ده‌ریکا‌نیش بیسی (بیکه‌س به‌مره‌کعب راییاری خوا سه‌وا و مایب)
 ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ بیسی (به‌وی باورانه) بیگومان میث نه‌ها نادمیر انیکم وه‌نیر ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به‌لام و ده‌حیم
 بودیت ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به‌راسی پروردگاری نیر پروردگاریکی مک و مایه ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به‌جیگا
 هه‌ر کس به‌مغایه به‌خرممت پروردگاری بگات (نه‌قیامندا) ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نه‌وه به‌کرده‌وهی چاک بکات
 ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وه له‌پرسی پروردگاری دا کس نه‌کات به‌عاویمنی ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾

﴿لَکِی رُشْرِی﴾ نَمَحَا ﴿لَمَو حورما﴾ مَحَو و ﴿لَمَو ناومش﴾ مَحَوَرَوَه ﴿وَمَرِی عَن﴾ چارو دَل رَوَشه
 ﴿مَناوَر مَن شَرِی شَه﴾ جَانَه گَمر هَمَر کَسِی کَت بیسی ﴿پَرسیاری لَمَ مَدَالَه ی لَی گَردی﴾
 ﴿مَری ی مَدِی مَرِی مَرِی﴾ به ﴿نِشَارَه ت﴾ پیسِ مَلی مَراستی مَن قَسَه به کَرَنَم لَمَسَه خَوَم نَه زَر کَر دَوَه
 بَو ﴿خوای﴾ مِیهر مَیان ﴿مَن شَرِی مَرِی﴾ لَمَ مَر تَدَوَه نَه مَر و قَسَه لَه گَول مِیچ کَسِی کَت ماکَه ﴿
 دَاسْت پَه قَت﴾ جَانَه و ﴿مَدَالَه مَو﴾ هَانَه مَو سَو لای کَمَس و کَارَه کَی ﴿خِیَمَه﴾ نَه و ﴿مَدَالَه ی﴾
 گَر تِیو به باوَه شِیوَه ﴿وَدُو مَرِی مَرِی﴾ (خَرَمَه کانی) و وِتیان لَی مَری مَم ﴿مَدَ جَنِب شَی مَرِی﴾ به رَاسِی
 شِی کَی رور خَراب و نَیو مَرت کَر دَوَه ﴿مَکَت مَرِی مَرِی﴾ نَی مَرِی و لَه کَ خوشکی هَاروون
 و یَسْت ﴿لَه تَه قَو و خَوَانا سِی دَا﴾ مَکَت مَرِی مَرِی مَری مَرِی مَری مَرِی مَری مَرِی مَری مَرِی مَری مَرِی
 پَورَه ﴿وَمَکَت مَرِی مَرِی﴾ مَه دایکَت دَویس بیسی و رِی کَار مَوَه ﴿وَدَاسْت مَرِی﴾ جَانَه مَری مَم
 نِشَارَه تِی یو نَه و ﴿مَدَالَه﴾ کَر دَ ﴿وَدُو مَرِی مَرِی﴾ (خَرَمَه کانی) و وِتیان چَوَن قَسَه بَکَی مَن شَ کَ لَی
 مَری مَرِی ﴿لَه گَول مَدَالَه کَد لَه یَتَشَه کَد دَیَه﴾ دَ مَرِی مَرِی مَرِی ﴿مَدَالَه کَه هَانَه قَسَه و وِتی
 به رَاسِی مَن به مَدَی خَوام ﴿مَری مَرِی﴾ پَه رَوی نِی مَری مَم پَس دَ دَاسْت ﴿مَری مَرِی﴾ و دَ مَکَت
 به پِی مَری مَم ﴿مَری مَرِی مَرِی مَرِی﴾ و مَری مَم و مَری مَم و مَری مَم و مَری مَم و مَری مَم و مَری مَم
 ﴿وَدَ مَرِی مَرِی مَرِی مَرِی﴾ و مَری مَم مَن پِی دَوم به نَیو مَرِی و به رَه کَات دَان ﴿مَری مَرِی﴾ هَتَه به
 رِی مَری مَم و رِی مَم و مَم ﴿مَری مَرِی﴾ و (کَر دَ مَم) به رَولَه به کَی چَا کَه کَر و گَویا به مَن بَو دایکَم
 ﴿وَدَ مَرِی مَرِی مَرِی مَرِی﴾ مَری کَر دَوم به مَری مَم و مَری مَم ﴿وَدَ مَرِی مَرِی﴾ مَری مَم و مَری مَم
 لَه مَری مَم ﴿مَری مَرِی مَرِی مَرِی﴾ نَه و رَوی کَه لَه دایک پَوم و نَه و رَوی کَه مَری مَم ﴿مَری مَم
 مَری مَم﴾ و نَه و رَوی کَه رِی مَم و مَری مَم ﴿مَری مَرِی مَرِی مَرِی﴾ نَه و (کَه مَری مَم) مَری مَم
 عِیسی کَوی مَری مَم ﴿مَری مَرِی﴾ کَه و مَری مَم رَاسِی مَری مَم ﴿مَری مَرِی مَرِی مَرِی﴾ مَری مَم و مَری مَم
 کَه نَه و (گَوی و جَوولَه کَه کَی) نِی دَا مَو دَلی ﴿مَری مَرِی مَرِی مَرِی﴾ مَری مَم و مَری مَم و مَری مَم
 مَن به بَو خَرَا مَدَالَه هَییت ﴿مَری مَرِی﴾ مَری مَم و مَری مَم و مَری مَم ﴿مَری مَرِی مَرِی مَرِی﴾ مَری مَم و مَری مَم
 کَر مَم بیسی ﴿مَری مَرِی﴾ نَه و مَری مَم مَن مَری مَم دَلی ﴿مَری مَرِی﴾ مَه به کَسَ مَری مَم ﴿
 مَری مَرِی مَرِی مَرِی﴾ مَری مَم و مَری مَم و مَری مَم و مَری مَم و مَری مَم و مَری مَم و مَری مَم
 ﴿مَری مَرِی مَرِی مَرِی﴾ مَری مَم و مَری مَم و مَری مَم و مَری مَم و مَری مَم و مَری مَم و مَری مَم
 به لَام دَ مَری مَم و مَری مَم (گَوی و جَوولَه کَه) کَی لَه مَری مَم و مَری مَم و مَری مَم و مَری مَم
 ﴿مَری مَرِی مَرِی مَرِی﴾ جَا سَرا و لَه مَو جَوون بَو نَه و مَری مَم کَه بی مَو مَو ﴿مَری مَرِی مَرِی مَرِی﴾ لَه بیسی
 رَوی رور گَوی مَم (کَه رَوی دَویس به) ﴿مَری مَرِی مَرِی مَرِی﴾ مَری مَم و مَری مَم و مَری مَم و مَری مَم
 بی مَو مَری مَم ﴿مَری مَرِی﴾ لَه مَری مَم کَه دِی مَم و مَری مَم (لَه قِیام مَم) ﴿مَری مَرِی مَرِی مَرِی﴾ به لَام
 مَری مَم و مَری مَم (لَه دَوی مَم) ﴿مَری مَرِی مَرِی مَرِی﴾ لَه گَویا به کَی مَری مَم و مَری مَم

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ مه راستی نمواندی که ما و مریان هساوه ﴿وَعَسَى أَنْتَ كَاشِحٌ﴾ و کرده وه چا که کاشیشان
 کردوه ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بنگومان خوی میهر میان خوشه و یسینان ده کات (معدلی یا و مرداراندا)
 ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ جا به راستی نیمه قورناتمان له مسهر رمای تو ناسان کردوه ﴿سُبْحَانَكَ﴾
 انیسیت ﴿تَبَّ عَزَّوَجَلَّ﴾ پی مدهیت مه پارس کردان و نه خواتر میان ﴿وَسُبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه و که سانهشی
 پی بر سینیب که به سه خنی دزایه بیت ده کهن ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ گهن و کومه لی رومان پیش
 نه مان (له بهر خرابیان) نه ساو برد ﴿هَلْ عَلَّمْتُمُ الْمَاءَ حَرًّا﴾ تابا هست نه کفیت به هیچ که سینک له و نه ماییت؟
 ﴿وَلَسْتَ بِمُحْسِنٍ﴾ یان هیچ و ورته و سر ته به کیان ده بیت

سورنی طه

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به ماوی خوی به خشنده میهر میان

﴿طه﴾ به (طه) ده خوی پته وه. خور رانتره به مانا که می موراتیاری و یانر سه بری سه رته می سورته می
 (البقرة) بکه ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ قورناتمان به ما و دوتنه خورده وه بو مسهر نو ﴿سُبْحَانَكَ﴾ بو نه وهی
 دور چاری با و ده تنی هم و په زاره بیت ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ تمها ناموزگاری و بیر خسته نه وه
 بو له و که سه می (له خوا) ده ترسی ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ (هم قورنانه) به شش به شش میرد و وه به خورده وه نه لایه
 رانیکه وه ﴿سُبْحَانَكَ﴾ کهره می و ناسمانه به ررو بلنده کامی دروست کردوه ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾
 که (خوی) میهر به به ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ که به ور موده مسهر عمرش و قدراری گرت (به و شیوه می شیاری
 بیت نیمه چوبه تیه که می یارایی) ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ تمها مولکی خویبه نه وهی له نه سمانه کان
 و نه وهی له نه وهی به به ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ و نه وهی له میوانیا نه دایه و نه وهی له زبر خاکدایه
 ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ نه گهر توبه ناشکرا قسه نکفیت ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ نه وهی له رستی نه و (خوا)
 به نیسی و له به نیسی شار و نه تریش ده رانی ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ خوا (نه و رانه به) که هیچ به رسترا و نیکی
 نری به هلق و راستی می به جکه له نه و ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ تمها بو نه وه ساوه هدره جومه کان
 ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ (نه می مو حقه معذرت) مایا عدوال و تمگومان می مو و ما به معبه رت پی گدیشنوه
 ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ کانی ناگریکسی پی (له گهرانه و مید بو میهر له شه و نیکی سارد د) ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾
 جا (مو و ست) و رتی به خیرانه که می لیره به میسموه ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ به راستی من ناگریکم به دی کردوه
 ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ (نه ورم بو لای) ملک و نه و ناگره چلو سکیکتان مو نیم (خونانی پی گرم بکه وه)
 ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ بان لای نه و ناگره و یگا شان در یکم ده ست که می ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ جا که گشته لای
 (ناگره که) ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ مانگی لی کرا نه می مو و سا ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ به راستی من به رورده گاری نوم
 ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ نه می پیلاره کانت داکمه (له مسهر ریری شوینه که) ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ چونکه
 بنگومان تو له شوی پرور و به نه بری (طوا) دایت

﴿وَرَأَىٰ خَافُورًا﴾ من تۆم هه‌لێژاردوو (بۆ پێشمه‌برایه‌تی) ﴿وَتَسْلِيمَ بَدِيعًا﴾ که‌واته‌ گوی بگه‌ره
 سوله‌وه‌ی بیگاده‌کری (سوت) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ برآستی هه‌ر من خوام ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ هیچ
 به‌ر ستراونکی راست بیه‌ جگه‌ له‌ من ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ که‌واته‌ من به‌رسته‌ ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌
 به‌ چاکس نوێژ به‌جی به‌ تامت بته‌وه‌ یاد ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌
 ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌
 رانی کاتی هاتی رۆژی دواي ته‌بها به‌روردگار ده‌یرانی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بۆ ته‌وه‌ی یاداشت به‌رسته‌وه‌ ﴿وَأَنذَرْتُ﴾
 بقیس ﴿هه‌موو که‌سیک﴾ به‌ گۆنیه‌ی ته‌و که‌ده‌وه‌ی که‌ ده‌یکات ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌
 جابا به‌رگری نه‌کات لێ ی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ته‌و که‌سه‌ی باوه‌ری بی به‌وه‌ (قیامته‌) ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌
 و شوێن هه‌وا و ئاره‌رووی محو که‌وتوو ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ ته‌و سا تبا ده‌چیت ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌
 بکۆتی ﴿خوایا هه‌مووی﴾ ته‌ی مووسا ته‌وه‌ چیه‌ به‌ده‌ستی راسته‌وه‌ ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌
 هه‌ر مووی له‌وه‌ گۆچانه‌ که‌مه‌ ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ خوم ده‌ده‌م به‌سه‌ریدا (کاتی رۆشتن) ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌
 علی عیسی ﴿که‌لای ده‌ختی بی ده‌وه‌رم بو مه‌ره‌ کانم﴾ ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌
 نری بی ده‌که‌م ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌
 ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌
 به‌حیرانی ده‌وشت (مووسا ترسا) ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌
 مه‌ترسه‌ ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌
 به‌گۆچان ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌
 که‌ ده‌ریت سیه‌ (وه‌ک کافور ده‌ده‌وه‌ شیکه‌وه‌) ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌
 ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌
 ته‌وه‌ی هه‌ندی له‌موه‌حیره‌ و نه‌لکه‌ گه‌وره‌ کانی خوومات پێشان ده‌ییس ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌
 لای به‌رعه‌ون ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌
 صدی ﴿مووسا﴾ ووتی به‌روردگارم سگم (دل و ده‌روسم) هه‌راوان بکه‌ ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌
 وه‌ نیش و کارم موئسان بکه‌ ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌
 بۆ ته‌وه‌ی نه‌سه‌ کانم تیگه‌ن ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌
 پشتیوانم ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌
 ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌
 کێژ ﴿بۆ ته‌وه‌ی رۆژنایش بکه‌ییس﴾ ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌
 کت به‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌
 گه‌وره‌) هه‌ر مووی به‌رآستی ته‌وه‌ی داوات کرد پێت درانه‌ی مووسا ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌
 حری ﴿سۆید به‌خوا به‌رآستی ئیبه‌ جارنکی بر مه‌تمان ناوه‌ته‌ مه‌رت﴾ ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌ به‌رسته‌

﴿لَا تَجِبْ لَهُمْ﴾ کانس نېسه ناگفتاري دايکنسان کرد ﴿وَرِجَالٍ﴾ شموي پيوست موو ناگفتار مکرېب ﴿وَلَا تَجِبْ لَهُمْ﴾ که لمو (مووسای شیرخواره) بحره سار مسدونیکموه ﴿وَلَا تَجِبْ لَهُمْ﴾ له مجد مری دده دریاوه ﴿وَلَا تَجِبْ لَهُمْ﴾ جد مامورپاش میانه که ماری ناره که ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (له ناگفتار) دوزمسی مس و دوزمسی نهو (که میر همونه) بگر شهو ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ له لایه خو سه وه جور و خوشه ویستیه کم پیدایس ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ مو شموي پور و مرده مکرېب له پیش چای حوم (نه چار دیری و پاور گاری حوم) ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ (له بیرت یس) کانس که خوشکه کت دپروشت ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ و دهووت (به بیر همون و دهسته که ی که مووس ده گری و شیری هیچ نافرینگر مده غوارد) ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ کسبکناش یشان بدم که به خبری کاب و بیگریته نه ستو ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ مو هویموه نو مان گیر ایموه بو لای دایکت ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ تا چاو ودلی گمش پشه وهو حدهت به خوات ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ وه کسبک کوشه له ناقصی بیر همون ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ به لایم به لایم لیمه پر گارمان کردی له حوم ریه زاریمه ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ وه دوو چاری جهنده ها ناقصی کر دهو مان کردی ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ نه محی جهد سالتک مایه وه ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ له مار خد لکی مدهنده ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ پاشان نه ی مووس به کانس دپاری کراود (مو پیمه میر ایمه) هاتو وینه تیره ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ وه نوم هه لیزاردیو حوم ، ناگو پیمه میر بیت و پیماسی مس راگیمیب ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ و خربت یس ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ و براکت به به نکه و مو حیره کانه مو ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ سستی به کهن به ریکر و پادی سدا ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ هردو و کسان بیرون بولای بیر همون ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ چونکه به راسی له موور دهر چوره و باخی موور ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ جه لسمی به گول بکمر به موم و پامی ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ به لکو بیر نکاته وه یا مرمسی (له مری خو) ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ ربا هردو و کسان ورپان نه ی پور و مرد گارمان ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ به راسی نېسه دهر مین ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ دهس دریزی بکاته مهران پیش شموي نېسه هیچ مینس ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ پان ریا تر باخی و مهرانش بیت ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ (خو) دهر مووی مفرمسی ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ به راسی می له گه لنادم ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ دهیمستم و دهیمم ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ دایا دموو ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ که راسور مچه لای و (پس) پلس ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ میگو مان نېسه هردو و نه میر وای پور و مرد گاری نریس (بو سهر شو) ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ داریس مریس سزین ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ جا وار نه مریس تیسرا تیل بهینه (پس) له گول نېسه نا ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ وه لار و سربان مده ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ جهد به یو مریس به ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ به راسی نېسه له لایس پور و مرد گارنده بلکمو مو حیره مان بر هیای ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ سلاوش له ممر کسبک بیت که شویس و یگای راسی ده کموی ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ (په لایس) به راسی نېسه بیگمان مو کراوه ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ که بیگو مان مرا ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ مریس مریس و نه ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ به راسی دهرانی و پور و مرده گیریت (ویا و نه ناهنی) ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ و نه مریس مریس و نه ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ و نه مریس مریس و نه ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ هردو و کسان کی به ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ مریس مریس و نه ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ (مووسا) دهر مووی پور و مرد گاری نېسه که واته به که همدو شخیر که به شیره به کی ریا وینک و جوان مریس مریس و نه ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ پاشان ریمو ویشی کردوه (بو کاری خو) ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ ﴿وَتَجِبْ عَلَيْهِمْ﴾ و نه لایس (پیر همون) ووسی نه ی خد لکانی مده مده پیشو و کان حالیان چیه و چوه (نه پاشی مریس)

﴿فَالْيَوْمِ بَعْدَ رَاحٍ﴾ (موسا) هر سووی رانیاری شهوه لای پمرو مردگارمه ﴿وَلَيْسَ﴾ نه پمراویکده به
 ﴿لَا يَنْصُرُهُمْ وَلَا يَنْصُرُهُمْ﴾ پمرو مردگارم هیچی نی وون نایی و هیچی لمیر ناجی ﴿يَكُنْ﴾ بی حیل لکده لایس منه
 (پمرو مردگارم) راتیکه که رهوی بو کر دونه شونی جه سانهوه (وه کو بیکه) ﴿وَسَلَّمَ﴾ و سلاک کریمه سبلا
 وه لعناوید، چنده ها پیگای بو هر اهدم حیوان ﴿وَمِنْ مِّنْهُمُ﴾ وه له ناسانه وه باران دبارینی
 (نوسان) ﴿وَأَحْمَدُ﴾ حانه و ماراهی و اولدومانه ﴿وَمِنْ مِّنْهُمُ﴾ رور جونی جور او جزو له ووهک
 (که حیوان له تم و یون و پمگ و شیوه) ﴿يَكُنْ﴾ (که می مژده کان) بحور و لاله
 و لانه کیشان مده وینس ﴿وَمِنْ مِّنْهُمُ﴾ پراسنی لعهده (که ماسکرا) ﴿لَا يَنْصُرُهُمْ﴾ نه لگه و میشانی
 رور هویه بو له وانه ی خاومس زیرس ﴿يَكُنْ﴾ له مده ویه دروستان کردون ﴿وَمِنْ مِّنْهُمُ﴾
 دو و پاره ده تانگیریه وه سار رهوی (به مردوویس) ﴿وَمِنْ مِّنْهُمُ﴾ جاریکی تر لیه و رهویه دهرتان
 دیسه وه (به مردوویس بو لیر سیه وه) ﴿يَكُنْ﴾ سوتید به خوا به راستی نیمه هه ووه
 به لگه ویشته کانی خومان بشان میر هه وون دا ﴿وَمِنْ مِّنْهُمُ﴾ که چی باومری به هیا و سه رهچی کرد ﴿يَكُنْ﴾
 ﴿فَالْيَوْمِ بَعْدَ رَاحٍ﴾ (میر هه وون) وونی هاتوویت بو مامان بو نه وی دهرمان که بیت ﴿يَكُنْ﴾ (به سحره یومس)
 له خا که که مان به جادوو گهر به کت نه ی موسا ﴿يَكُنْ﴾ سونیمی جادویه کت بو (به کار)
 پیشی ﴿مِنْهُمُ﴾ وه شهو (جادووی خوت) ﴿يَكُنْ﴾ جاشوین و کانیک له نیون نیمه
 و حوله دابینی ﴿لَا يَنْصُرُهُمْ وَلَا يَنْصُرُهُمْ﴾ مه نیمه و منو خومانی نی به یورین ﴿مِنْهُمُ﴾ (به) جینگاه کی
 نه حیت بی ﴿يَكُنْ﴾ (به موسا) هر سووی کانی دبار کراونان روزی حور اراندسه وه
 (روز ی جه زن) بیت ﴿وَمِنْ مِّنْهُمُ﴾ به مهر چی له کانی چیشته مگاود حه لکی کو بکرینه وه ﴿يَكُنْ﴾
 ﴿مِنْهُمُ﴾ له معا میر هه وون ویشته له و جینگاه ﴿يَكُنْ﴾ وه هه ووه جادوو گهره کانی کو کرده وه
 ﴿يَكُنْ﴾ پاشان هات (به شونی دباری کراوا) ﴿يَكُنْ﴾ موسا به جادوو گهرانی روت
 ﴿يَكُنْ﴾ هاور بو شهو درو به دم خواوه به کن ﴿يَكُنْ﴾ له گیه به سر به ک
 له مامان دعات ﴿وَمِنْ مِّنْهُمُ﴾ به راستی همر کسی درو هه لمستی به دم خواوه به وجه به و دهیت
 ﴿يَكُنْ﴾ (به موسا) نه مجا (جادوو گهره کان) سمارت به کاره که یان له بیوانیان دا جیاری پهدا
 بوو ﴿وَمِنْ مِّنْهُمُ﴾ به بهیسی چر به بیان نه کرد ﴿يَكُنْ﴾ ووتیان به راستی نه مانه دوو
 جادوو گهرن ﴿يَكُنْ﴾ به بیانموی دهرتان به رین ﴿يَكُنْ﴾ له خاک و وولانه که تان
 به جادوو که یان ﴿وَمِنْ مِّنْهُمُ﴾ وه ریه همره مانه که تان لعناو هرون ﴿يَكُنْ﴾ (به جادوو)
 حاکمه واته هه ووه جادوو و بیلا بیکشان کو بکرینه وه ﴿يَكُنْ﴾ پاشان به بهک ریر بیه (گور به نه وه)
 ﴿وَمِنْ مِّنْهُمُ﴾ به راستی همر کسی نه ووه سمر کموی پر گاری دین و سمر مراره ﴿يَكُنْ﴾

﴿وَأَنذَرْتُ دَاوُدَ إِذْ أَنَا لَهُ الْوَكِيلُ﴾ به‌راستی بیگامان بارد سو مووسا ﴿شَرِيبَی﴾ که به‌بلده‌کانم به‌شهر
 به (وله میصر ده‌رجس) ﴿وَأَنذَرْتُ نُوحًا دَرَجَاتٍ﴾ رینگه‌به‌کی ووشکیان له‌ده‌ریای (سور)
 ده‌سو بکه‌ره‌ود ﴿وَأَنذَرْتُ هَارُونَ﴾ مه‌مرسه (فیرعه‌ون) بیت‌نگات ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ وه‌مه‌مرسه (له‌خکب
 له‌ده‌ریاد) ﴿وَأَنذَرْتُ قُوتَ یَحْیٰی﴾ نه‌محا فیرعه‌ون به‌سمرماره‌کانیه‌وه شونیان که‌وتس
 ﴿وَأَنذَرْتُ یُونُسَ﴾ جاله‌سا‌کاو تعریا نه‌وانی (له‌ساو شه‌پولی خقیدا) داپوشی ج
 داپوشیث ﴿وَأَنذَرْتُ زُفَرَ﴾ فیرعه‌ون که‌له‌که‌ی خزی گومرا کرد ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ و‌رینمووی
 به‌کردن ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ نه‌ی سه‌وی نبرائیل ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌راستی بر‌گارمان کردن
 له‌دورمه‌که‌تان ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ وه‌به‌لیمان پندان ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ (به‌هانی موسا بق) لای‌راستی
 کیوی طور ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ و‌بوسان ماردن ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ که‌رو و‌شیل‌قه (بالده‌به‌که‌گوشتی به
 هه‌موو بالده‌به‌که‌خوشتره) ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ که‌و و‌روره‌پاک‌سه‌ی پندان داون
 ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ و‌ریاده‌رقی‌تیدا به‌که‌ن ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ نه‌گیا خدشم و‌قاری من ده‌تنگریته‌وه
 ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ جا‌هر که‌میک‌قار و‌خه‌شمی من دایگری ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ نه‌وه‌بینگو‌مان تیا‌چو‌وه‌و
 هه‌لدیراوه ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ وه‌به‌راستی من رور‌لیسوردوم نه‌وه‌که‌سه‌ی به‌ری‌ی کردی
 ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ و‌سا‌وه‌ری هبانی و‌کرده‌وی چاکی کردیت ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ پاشان به‌رده‌وام
 بوسی له‌سه‌ره‌و‌ریاره ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ (خوا‌هر‌مووی) نه‌ی مووسا بو‌چی
 پیش که‌له‌که‌ت که‌ونی (بو‌گیشتی به‌کیوی طور) ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ (مووسا) به‌رموری
 که‌له‌که‌م نه‌وانه‌ن به‌دوامه‌ون ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ نویه‌به‌پله‌هانم سو‌لات نه‌ی به‌روه‌رد‌گرم
 ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ سو‌نه‌وه‌ی لیم‌باری بیت ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ (خوا‌ی گه‌وره) به‌رمووی ﴿وَأَنذَرْتُ﴾
 جا‌به‌راستی لیمه‌قه‌ومه‌که‌نسان تاقی کرده‌وه ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ له‌پاش (هانی) تو ﴿وَأَنذَرْتُ﴾
 وه‌سامیری گومرای کردن ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ نه‌محا (پاش و‌مرگرتی نه‌ورت) مووسا گه‌پایه‌وه
 بو‌لای که‌له‌که‌ی ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌تور‌می و‌قار و‌خه‌شمه‌وه ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ و‌ونی نه‌ی گدل‌کم
 ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ ناباپه‌روه‌رد‌گار‌تان به‌لینی بی‌ده‌ان ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌به‌لینی چاک ﴿وَأَنذَرْتُ﴾
 بو‌چی من رورم پس چموو ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ یان هه‌ر و‌یستان ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌به‌لینی چاک ﴿وَأَنذَرْتُ﴾
 و‌خه‌شم له‌لایه‌ن به‌روه‌رد‌گار‌تانه‌وه‌به‌خه‌تان بگریث ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ بویه‌به‌لینی متان شکند
 ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ و‌وتیان قیمه‌به‌لینه‌که‌ی تومان به‌شکاند ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌ویست و‌ده‌سه‌لانی
 خق‌مان ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ به‌لکو قیمه‌چهد کول و‌باری درابو‌و به‌کولماند ﴿وَأَنذَرْتُ﴾
 له‌خشلی قیمییه‌کان ﴿وَأَنذَرْتُ﴾ جا‌هریماندا‌یه (ناو‌ناگره‌وه) هه‌روه‌ها سامیریث
 مریی دا

﴿مَعْنَى أَنَّهُ﴾ نَمَعًا مَرُورًا سَلَّمَ ثُمَّ خَوَّاهُ ﴿حَبْرَةُ خَوْفٍ﴾ كَمَعْنَى لَاتِ دَارِ بَنِي (پادشاهه‌کی) حَقِّ رِاسَتِهِ
 ﴿وَلَا تَقْضِ الْفَعْلَ﴾ پَهْلَه مَهْ كَه لَه (خویندسی) قورناندَا ﴿مَنْ قَبِلَ﴾ لَه پِیش تَه وهی ﴿تُفَضِّلُ بَيْنَهُمَا﴾ وَحِثُّهُ
 وَه حِی كَرْمَه كَهی مَوْت تَمَوَّاهُ بَیْتِ ﴿وَمَنْ رَپَرِی بَیْتِ﴾ وَصَلَّى تَهی پَه رَه رَد گَارَم وَانَسَتْ وَرَأِی رِیْم وَیَاد
 بَكَّة ﴿وَقَدْ عَهِدَ بِدَوْرِهِ﴾ سَوِیْنَد بَه خَوَّاهُ رِاسَتِی نِیْمَه پِیشْتَر پَعِیْمَان وَبَه لَیْمَان مَه تَادَم وَه رَگَرَت
 (لَمَعْرَه خَتِی قَمْعَه كَرَاهُ مَخَوَات) ﴿وَبِی﴾ مَه لَام كَارِی یِی مَه كَرَد (لَمَبِرِی چَوَو) ﴿وَلَمْ يَجِدْهُ عَرْمًا﴾ وَه نِیْمَه
 لَه رَد بَیْرَان مَان مَه دِی (كَه یِی مَوْت یِی مَه مَانِی خَوْدَا یِكَات) ﴿قَدْ قَسَّ بِسَجْهَةٍ﴾ (بَاسِ) تَهَو كَاثَه بَكَّة
 مَه فَرِیشْتَه كَمَعْنَان وَوَت ﴿سَجْدُوْا لِآدَم﴾ سَوْرْدَه مَعْن مَو نَادَم ﴿مَسْجِدُ﴾ مَو اِیْش مَعْمُور سَوْرْدَه یَا بَرَد
 ﴿لَا یُنِیْسُ﴾ جَكَّه مَه شَه یَنْدَان كَه مَر پِیچِی كَرَد (و سَوْرْدَه ی مَه رَد) ﴿وَبِی بَدَدُ﴾ نَمَعًا وَوَت مَان تَه ی لَادَم
 ﴿بَرَهْدُ﴾ مَه رِاسَتِی تَم (نِیْسَه) ﴿مَنْ لَمْ یَرَوْجِدْ﴾ دَوْر مِی تَوَو هَا وَسَه رَه كَه تَه ﴿وَلَا یَجْرَحُكَ مِنْ جَنَةٍ﴾
 كَه وَاتَه (لَا كَادَرِی) مَه مَه هَشْت دَه رَنَان مَه كَات ﴿مَنْ﴾ چَو مَكَه دَوو چَارِی مَخَوِشِی وَرَه حَمَمَت دَه بَیْت
 ﴿يَا لَيْتَ لَا تَخْفُ بِهَا﴾ بَیْگُومَان تَه لَه (مَه هَشْتَه) دَا بَر حِیْت مَاسِ ﴿وَلَا مَعْرِی﴾ وَرَوَوَت رَقُوت
 مَاسِ ﴿وَلَيْتَ لَا تَخْفُ بِهَا﴾ وَبَیْگُومَان لَه وَیْدَا تِی مَوْت مَایِیْت دَوو مَعْرُف وَه مَه تَاوِی (حَوْر) لَیْت
 مَازَات (لَا رَاوَت پِی مَآگَه مَاسِ) ﴿وَمَنْ خُوسَ﴾ مَه مَاسِ نَمَعًا شَه یَنْدَان نِیَازِی مَخَرِی حِیْسَه دَلِیْه وَه
 ﴿لَا﴾ وَوَتِی ﴿یَنْتَازُ﴾ تَه ی نَادَم ﴿هَلْ رَیْتُ﴾ نَایَا پِشَانَت مَدَم ﴿عَلَّ شَخْرُ خُفِّیْ﴾ مَعْرَه خَتِی مَه مَرِی
 (مَه رَكَمَس لَی ی بَخَوَات مَه رَكِیْر مَاسِی) ﴿وَمَنْ لَمْ یَلِمْ﴾ وَوَلَك وَدَه سَه لَای مَه رَد وَا یِی مَه یِیْت ﴿وَلَا
 مَسْكَالَتَهُ﴾ تَه مَج مَه رَد وَو كِیَآن لَه (مَه رَوِی وَو مِی دَه مَخَنَه) یَا خَوَّارَد ﴿مَدَدُ﴾ مَه وَه یِی مَه رَد (جَل
 وَبَه رَكِیَآن دَا مَال مَرَاو) دَه رَكَمَوَت ﴿نَهْمُ سَوْرْدَهُ﴾ مَیِیْت وَ مَه وَر مَتِیَآن ﴿وَطِیْفُ﴾ وَه دَه سَنِیَآن كَرَد
 ﴿بِخُفِّیْنَ عَشِیْمَاسِ وَرَقِ خُفِّهِ﴾ مَه دَا پُوشِیِی لَه شِیَآن مَه كَه لَای (مَه خَنَه كَآسِ) مَه هَشْت ﴿وَعَصَى دَه رَه﴾
 وَه نَادَم سَمَر پِیچِی مَه مَانِی پَه رَه رَد گَارِی كَرَد ﴿مَنْ﴾ فِیْر لَه رِیْگَا ی رَاسَت لَای دَا ﴿نَمْ خَبَرْنَه﴾
 پَشَان پَه رَه رَد گَارِی هَه لِیْزَارَد (سَو پِیْمَه مَه رِیْسِ) ﴿مَنْ یَعْبُدْهُ﴾ وَتَه وَیْدِی لَی قُتُوبُ كَرَد وَو
 پِیْمَو وِی كَرَد ﴿وَلَا قَبْلَ مَدَدُ﴾ (خَوَّ) مَه مَو وِی مَه رَد وَو كَتَان پَر وَه خَو رَه وَه لَه وِی (لَه مَه هَشْت)
 ﴿حِیْفُ﴾ مَه یَه كَه وَه ﴿مَنْ كَرِیْمُ﴾ (مَه وَه كَاتَان) دَه مَه دَوْر مِی مَه كَرِی ﴿مَنْ یَسْتَعْبِدْهُ﴾ مَه
 جَا نَه كَه ر (مَه پِیْمَه مَه رَا نَدَا) مَه یَا مَتَان مَو هَا ت لَه لَایْمَن مَه وَه ﴿مَنْ یَسْتَعْبِدْهُ﴾ تَه وَسَا تَه وَه ی شَوِیْی
 رِیْمَو وِی مَن نَكَه وِی ﴿وَلَا یَصِلُ وَلَا یُشْفِی﴾ تَه وَه (لَه دَوِیَا دَا) گُومَرِی مَاسِی وَ (لَه رَوِی دَوِیْشَدَا) تَوُوشِی
 مَخَوِشِی وَرَه حَمَمَت مَاسِ ﴿وَمَنْ عَرِسَ﴾ وَه مَه رَكَمَسِ دَو وَو رَكِیْرِی ﴿عَنْ یَحْزَرِی﴾ لَه رِیْیَار وِی یَا دِی
 مَس ﴿وَلَا مَعْبُودَ سَكَا﴾ تَه وَه یِگُومَان تَه وَه كَمَسَه گُومَرِی رَا نِیْكِی سَه خَت وَ تَه مِیْگِی دَه بَیْت (لَه گُومَرِی دَا)
 ﴿وَمَنْ یَحْزَرِیْ نِیْمَه﴾ وَ لَه رَوِی دَوِیْشَدَا مَه شَرِی دَه كَه یِیْسِ ﴿عَنْ﴾ مَه كُومَرِی ﴿وَلَا یَبْ﴾ دَه مِی تَه ی
 پَه رَه رَد گَارَم ﴿مَنْ حَیْرَی عَمِی﴾ بَوُچِی مَه كُومَرِی حَمَمَت كَرَدَم ﴿وَقَدْ كُنْتُ یَبِیْرَ﴾ خَو مَس (لَه دَوِیْدَا)
 چَاو مَآع وَ مَه بَوُوم

سورق (الانبیاء)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای نه‌خشده‌ی میهران

﴿قَتَرْنَا مِنْ جَنَّتَيْنِ﴾ لیر سیه‌وه‌ی خه‌لکی مرگ بوسه‌وه ﴿ذُرِّيَّتَيْنِ﴾ به لأم نه‌ون
له‌ی ناگابی و هه‌له‌دا ﴿مَعْنُونِ﴾ پشت بنکر و رو و مرگیر (له‌ی تابیی خوا) ﴿
﴿مَنْ يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ تَذَاتَبَ﴾ هه‌ر پیمانی تار و پاز له‌ی هه‌ر و مرگ‌یارانه‌وه‌ی بزیت (که قورانه‌ی)
﴿لَا تَسْمَعُوا لَهُمْ يَنْفَعُونَ﴾ نه‌وان ده‌بیستی و گالته‌ی پی‌ده‌کمر ﴿لَا يَنْفَعُهُمْ﴾ ده‌لکانپ
پن ناگابه‌ی ﴿وَسُرُّوا سَخِرَ﴾ رو به نه‌ی چیه‌یان ده‌کرد ﴿لَا يَنْفَعُهُمْ﴾ نه‌وانه‌ی که سته‌یان کرد
﴿قَتَرْنَا مِنْ جَنَّتَيْنِ﴾ (ده‌لیس) تابا نه‌م (پیمه‌میر) هه‌ر به‌شهریک بیبه‌ی وک لیه‌ی ﴿أَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾
نیستر ده‌ی تابا تیه‌وه‌ی ده‌روژ به‌ی خادودا ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ له‌ی کانیکدا تیه‌وه‌ی ده‌ییس (ده‌ر نه‌ی له‌ی ده‌ی
موحه‌مه‌ده‌ی ده‌ییلن سحره‌ی) ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ (پیمه‌میر) هه‌ر موری ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ به‌رو و ده‌ی گارم
به‌ی هه‌م و قسه‌یه‌ی (چریه‌ی به‌ی) ده‌رانیست ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ له‌ی ناسحان بیست یا له‌ی ده‌ی
﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ نه‌و راته‌ی به‌ی رانابه‌ی ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ نه‌وانه‌ی ووتیان به‌یخیر (نه‌وه‌ی موحه‌مه‌ده‌ی
هیتا ویه‌ی بیگابه‌ی) به‌لکو ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ جه‌مه‌ده‌ی بیبکی نیکه‌ی و بیکه‌لی (موحه‌مه‌ده‌ی
خویه‌ی) ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ ما به‌لکو موحه‌مه‌ده‌ی خوی نه‌م (قورانه‌ی) هه‌له‌ی سنووه‌ی ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾
ما به‌لکو نه‌و (موحه‌مه‌ده‌ی) شاعیره‌ی ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ ده‌مانشاه و موه‌جیره‌ی کسان بو بیستی ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾
﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ ده‌ی موه‌جیره‌ی (پیمه‌مه‌رانی) پیشووی پی میر دراسون ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ پروایان
به‌ی هیتا ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ (خه‌لکی) هیچ شار و گویدیک پیش نه‌مان که له‌ی ما ومان مردوون
﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ ده‌ی تاب نه‌مان باور دنس ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ به‌مان مار دووه‌ی ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ پیش تو (له‌ی
موحه‌مه‌ده‌ی) ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ جه‌مه‌ده‌ی به‌یوانیک ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ که بیگا و سر و شمان بز کردوون
﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ ده‌ی پر سیار بکه‌ی له‌ی خاومی کتیه‌ی کانی (پیشو و له‌ی رانایانی گارور و جووله‌ی که)
﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ نه‌گه‌ی تیه‌وه‌ی ماران ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ نه‌مه‌ده‌ی پیمه‌مه‌رانه‌ی مان به‌ی کردوونه‌ی
به‌ی بکه‌ی رست ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ که خواردن به‌ی خون ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ وه‌ی نه‌وان هه‌ی به‌ی به‌ی و به‌ی
به‌ی بوون ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ پاشان به‌ی لیبیک که پیمان دابوون به‌ی جیمان هیتا ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾
جه‌له‌ی و هه‌ر که سیتکمان ده‌یست (له‌ی باور داران) پرگار مان کردن ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾
وه‌ی ریاده‌ی زیانمان له‌ی باور د ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ سویند به‌ی خوا مار دمانه‌ی به‌ی خواروه‌ی ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾
کتیبت بو تیه‌وه‌ی ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ که سهره‌ی رزی و ناویانگی تیه‌وه‌ی تیدابه‌ی ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ ده‌ی تابا بو
بیر ناکه‌ی وه‌ی ﴿وَأَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾

﴿وَكُنْصِبْ مِنْ زَيْبٍ﴾ چه‌نده‌ی شارو گورنده‌ی نیک شکانه (ولعنا ومان بری) ﴿حَسْبُ عَیْبِهِ﴾ که (خدا که‌ی) سیمکار بوور ﴿وَالْأَنْبَاءُ قَدْ حُجِرَ﴾ و میاش‌نموان گهل و نامی ترمان (له‌جیسان) به‌دی هتک ﴿وَمَا نَحْنُ بِأَنْبِاءٍ﴾ جا کانبک (بی‌ماوران) هستبان کرد‌نمراو نوله‌ی نیمه ﴿خُرُّ دَمْعُتَیْهِ عَنِ الْعُیُودِ﴾ به‌دی نرک‌نور ﴿لَمَّا شَهِدَ أَنْهٖ بِخَبَرِائِیْ دَیَّانَ دَکْرَدِ﴾ ﴿دَکْرَدِ نَحْنُ وَنَحْنُ﴾ (فرشته‌کان نه‌گالنده‌ی پیدان به‌لیس) راه‌کهن و بگه‌ریسه‌ی ﴿یَرْبُ الْأَرْضِ﴾ بولای‌نموا درو بیعه‌مانی که روچوو سورن ییث ﴿وَسِیْکُ﴾ وه (بگه‌ریسه‌ی) بو‌سهر خانور مال‌کانشان ﴿تَنْصَحُکُمْ نَحْنُ﴾ به‌لکو برسیارمان لی بکریه (له‌وی به‌سهرکان هانوره) ﴿فَإِنْ یُؤْتِی﴾ (نه‌گهن هله‌نشد) دیمان ووت هاور بو نیمه ﴿حَسْبُ عَیْبِهِ﴾ یگومان نیمه سیمکار بوور ﴿فَإِنْ یُؤْتِی﴾ نیر به‌ده‌وام ﴿بِیْکَ خَرَجُکَ﴾ له‌هه‌ماورسان بوور (هاوار بو نیمه) ﴿حَقَّ حَسْبُ عَیْبِهِ﴾ حیدر هت هه‌مووینمان درو به و خاموش کرد (ولعنا ومان بری) ﴿وَسِیْکُ﴾ نیمه درو سندان نه‌گه‌ریسه ﴿أَنْبِاءُ﴾ و (لَا حَرْفَ فِیْهَا لَیْسَ) ناسمان و روی و شه‌وی به‌یوانیانه‌ی نه‌گالنده‌ی به‌ی هوده ﴿وَالْأَنْبِاءُ﴾ له‌گهر یمان ووستابه ﴿أَنْ سَجَدَ﴾ سهرقانی بو خومان هله‌نیریس (وَمَنْ هَؤُلَاءِ سِوَاكَ) ﴿لَا تُعَذِّبْ مَنْ دُونَكَ لَیْسَ﴾ له‌لایه‌ن حومان‌وره هله‌نمان دس‌آرد ﴿فَیْ عَذِّبْ خَلْقَ عَذِّبْ﴾ (وار له‌وه‌یسه) به‌لکو حق ده‌ده‌ی به‌سهر به‌نک و ماحه‌ده‌ی ﴿وَسِیْکُ﴾ به‌ه‌ویسه‌ی (به‌نکال) میسکی ده‌وی و بیکده‌میسکی ﴿مَنْ خَرَجُکَ﴾ نه‌مجا دمس‌ت به‌جی به‌مان ده‌ده‌ی و به‌ناو ده‌جیت ﴿وَسِیْکُ﴾ هاور (وسرای به‌ی) بو نیمه ﴿وَسِیْکُ﴾ له‌به‌ر شه‌وی که ده‌لیس و بریاری ده‌ده‌ن بو‌خو (له‌ه‌ماورسه‌ی و مدال) ﴿وَسِیْکُ﴾ نوب و (نحس) به‌مایا بو خواجه له‌وی له‌ناسمانه‌ی کان ووه‌ی‌ده‌ی به‌وس‌عده‌ی ﴿وَه‌ت‌ه‌و فرشته‌ی﴾ که لای‌خوان ﴿لَا تُکَلِّمُ غَیْرَ مَا نَدَیْ﴾ ههر گبر له‌به‌رستی له‌و خویان به‌رن ناراس ﴿وَلَا یَسْجُدُونَ﴾ ههر گبریش مانند‌و مانس ﴿نَسْجُدُ﴾ (سهر) شه‌و و روز نه‌سیج‌هات و مشاب‌ه‌س (خودا ده‌کهن) ﴿لَا تُکَلِّمُ﴾ مانند‌و مانس و سارد مایه‌ی ﴿مَنْ عَذِّبْ﴾ نایا نه‌وانه‌ی هله‌یان بزار دوه (و بریاریان داوه) ﴿وَسِیْکُ﴾ (لَیْسَ) چه‌ده‌ی پهرستراو و (خواه‌یک) له‌وه‌ی دا (سو خویان) ﴿وَسِیْکُ﴾ اکده‌ی ده‌سه‌لانی نه‌ویسان به‌سر درو ریدو و بکسمه‌ی و خویان کوه‌کریسه‌ی و ریدو و ده‌کریسه‌ی ﴿وَسِیْکُ﴾ (وَسِیْکُ) نه‌گهر له‌ه‌ر درو کیاسد (به‌ناسمان و ره‌یسا) چه‌ده‌ی پهرستراویت همایه ﴿لَا نَدَیْ﴾ جگه‌له‌خوا ﴿نَسْجُدُ﴾ یگومان (ناسمان و روی) ههر درو کاو و ویران تبوور ﴿نَسْجُدُ﴾ (نَسْجُدُ) ده‌ی پاک و بیکه‌ردی بو‌خوی پهره‌ده‌ی گاری ههرش ﴿نَسْجُدُ﴾ له‌وه‌ی بی باوه‌یران به‌وی نه‌ده‌ن (بو‌خوا) ﴿لَا تُکَلِّمُ﴾ (خو) پهرسیاری لی ماگریست (پرخه‌ی لی ماگریست) ﴿خَرَجُکَ﴾ له‌ههر کاریت که‌میسکاب ﴿وَسِیْکُ﴾ به‌لکو له‌مان (ماده‌ی‌راو) پهرسیاریان لی ده‌کریست ﴿وَسِیْکُ﴾ (وَسِیْکُ) نایا نه‌وانه‌ی هله‌یان بزار دوه (و بریاریان داوه) ﴿وَسِیْکُ﴾ چه‌ده‌ی پهرستراویت جگه‌له‌خوا ﴿وَسِیْکُ﴾ (پس‌ان) ملی ملک‌مان بش له‌سهر شه‌وی بریاریان داوه ﴿وَسِیْکُ﴾ (وَسِیْکُ) نیمه قه‌ی نیم نورانه‌ی (خو ناردویم) بو‌سهر ﴿وَسِیْکُ﴾ وه‌قه‌ی نیم (په‌یام ویدراوانه‌ی) له‌پیش منه‌ی هانور (وَمَنْ هَؤُلَاءِ سِوَاكَ) نیجیل له‌عجیانه‌ی بو‌سهر چه‌ده‌ی پهرستراویت بریار مده‌راوه ﴿وَسِیْکُ﴾ به‌لام رو‌به‌ی رو‌یان ﴿لَا تُکَلِّمُ﴾ حق و راسی ناراس ﴿وَسِیْکُ﴾ له‌به‌ر شه‌وی بشی بیکه‌ن و رو‌ی بی ووه‌ده‌گیرن ﴿وَسِیْکُ﴾

﴿فَلْيَرْجِعْ أَيْدِيكُمْ﴾ (ته‌ی موجه‌معه‌د) ﴿بَلَىٰ يٰٓيَكُومًا﴾ من ته‌یها تیوه بیدار ده که مه‌وه (ده‌دن ترستیم) ﴿بِأَنفُسِكُمْ﴾ به بیگا و وه‌جی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوٰتَهُمْ﴾ وه که‌ده کان مانگه‌واری (حق) نابستی ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ کاتبک که ده‌ر سبیرین ﴿وَبِأَنفُسِهِمْ﴾ سوئند به‌خوا له‌گه‌ر دور چاریان بینت ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ که مینک ﴿مِنْ غَيْرِهِ﴾ له‌سرای پمرو دگارت ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ بیگومان نه‌وان ده‌لین ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ هاوار و باچوون مو نیمه ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ به‌راستی نیمه (همه‌موومان) سته‌مکار بوویس ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ وه نیمه دانمیس ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ تهرار و وه‌کانش داپه‌روهری (که‌کرده‌وی بی ده‌کیشرت) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ له‌روزی قیامه‌ندا ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ نه‌مجا هیچ که‌س که‌مترین سته‌می لی ماکریت ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ یا قورسی (کرده‌وه‌کی) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ به‌فده‌ر تووی خه‌رته‌له‌به‌کیش بیت ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ نیمه ده‌پیشین ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوٰتَهُمْ﴾ وه به‌سه که‌نیمه زمین‌یاری (کرده‌وی به‌نده‌کان) بین ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ ده‌مجا و وه‌روزی قیامه‌ندا ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ سوئند به‌خوا به‌راستی نه‌ورات (که‌چیا که‌کرده‌وی حق و به‌تاله) به‌خشیمانه مووسا و هاروون، ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ وه‌روون که‌کرده‌وه و باد خه‌ره‌وه‌شه ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ بو پاریر کاران و له‌خواترسان ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ نه‌و ته‌ی که‌ده‌ترسین ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ له‌به‌رو دگاریان به‌نادیاری و به‌میانن ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوٰتَهُمْ﴾ (که‌سانیکس) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ له‌روزی دواپی رور ده‌ترسین ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ وه‌نم (قورنانه) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ یاد خه‌ره‌وه‌به‌کی به‌ده‌ر و به‌روره ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ ماردوماننه‌خوارده‌وه ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ ده‌ی نایمانیوه، به‌ده‌ر ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ دانی بیندا دایش (ماوه‌ری بی ماکس) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ سوئند به‌خوا به‌راستی به‌خشیمان ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ به‌نیراهیم به‌نموسی و شارمیس ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ له‌پیشدا ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوٰتَهُمْ﴾ وه نیمه به‌(شپاوی) نه‌وانا گدار بوویس ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ کاتبک و ونی ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ به‌ماوکی و گه‌له‌کی ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ نانه‌م به‌پکه‌ر و به‌تانه‌چیسین ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ که‌تیوه ده‌یان به‌ر مس (به‌لایانه‌وه‌ماوه‌ته‌وه) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (گه‌له‌کی) و ونیان ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ باو و به‌پیرانمان دیوه ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ نه‌مانه‌یان به‌رستوه ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (نیراهیم) و ونی ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ به‌راستی تیوه ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ خوتان و باو و باپیرانمان ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ له‌گومراییه‌کی تاشکرادان ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (به‌وه‌لامه‌دا) و ونین ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ نایا راستی و حقیقت بو هیتاویس ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ یا تو گانه‌مان بی ده‌که‌پیت ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ (نیراهیم) و ونی (خه‌قم هیناوه) به‌لکو به‌رو دگاری تیوه ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ و ونین ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ به‌رو دگاری تاسمانه‌کان و ده‌ویسه ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ هه‌ر ته‌ویش به‌دی هیتاویس ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ وه بیگومان من له‌سه‌ر نه‌وانه (که‌ماسم کرد) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ له‌شاهید و به‌نا گایانم ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ سوئند به‌خوا ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ بیلان داده‌سیم بق (لغناو برغنی) به‌کانتان ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ نذیرین ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾ درای نه‌وه‌ی پشان بیکردن (به‌حیثان هیتن) ﴿بِأَنفُسِهِمْ﴾

﴿وَجَعَلْنَاهُمْ نَجْمًا﴾ و نه‌توانسان کرد به پشتمو ﴿بِهَدُوتٍ یَّتْرُکُّ﴾ به همرمانی نیمه برسمووسی (حذلقیان)
 ده کرد ﴿وَرُوحِیَّ یَهْدِ﴾ و نه‌یگامان کرد بویان ﴿یَمُنُّ خَیْرًا﴾ به نه‌مخامدانی کاری چاک ﴿وَنَادَىٰ نُصْرًا﴾
 و نه‌سویز کردن ﴿وَنَادَىٰ بِصُرُوتٍ﴾ و نه‌کات دان ﴿وَصَفَاوَاتٍ﴾ و نه‌دوان همر سو نیمه ﴿عَمِیْنٍ﴾
 عیباده‌یان ده کرد ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ حُكْمًا وَیَقِیْ﴾ به‌خشمیمان به لووط پیغمبریتی و رانباری ﴿وَنَحِیْهَ﴾
 و نه‌برگرمسان کرد ﴿مِنْ تَقْرِیْبِهِ﴾ له (دست خدای) نه‌مشاره‌ی (سردوم) ﴿لَیْ یُکَذِّبَ نَفْسُ نَحِیْبٍ﴾
 که (حذلقه‌ک‌ه‌ی) کرده‌وه‌ی پیس و دیویان ده کرد (بریاریمان ده کرد) ﴿یَهْدِ کُلُّ﴾ به‌راستی نه‌وانه
 ﴿فَرُوحِیَّ یَمُنُّ﴾ که‌نیک‌ی خراب‌س له همرمان ده‌چوو سوون ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَحِیْبٍ﴾ و نه‌لووطیمان
 حست‌ماور حمت و میهرمانی خومان‌موه ﴿لَیْ یَمُنُّ نَحِیْبٍ﴾ به‌رسی لووط له چاکه‌کاران یوو ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾
 و نه‌بشتر سووچ پیغمبر یتلا‌ساواری (له نیمه) کرد ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾ له‌مجا
 نیمه‌ش و نه‌امان‌ایه‌وه و نه‌دیگ‌یه‌وه عاتین ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾ خوی و (نیمان‌داری) خیر به‌که‌یمان
 برگر کرد ﴿مِنْ تَقْرِیْبِهِ یَمُنُّ﴾ له‌تنگانه روز که‌وره‌که (له لاناو و حکمان) ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾
 آن‌س و نه‌بارمه‌یمان د به‌دزی نه‌و گله‌ی ﴿کَدُّوَاتٍ یَمُنُّ﴾ که‌به‌لگو و نابه‌له‌کانی نیمه‌یان به‌دور ده‌رانی
 ﴿یَمُنُّ﴾ به‌راستی نه‌وانه ﴿کَدُّوَاتٍ یَمُنُّ﴾ که‌لیث سوون رو‌چوون له خراب‌دها ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾
 له‌بهر نه‌وه همرمانان حکمان (له‌توفانه‌که‌دها) ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾ (باسی) داوود سوله‌یمان بکه
 ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾ کانی بریاریمان ده‌کرد ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾ ده‌ماره‌ی نه‌و کشتو‌کاله‌ی ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾
 که‌به‌شه و نازه‌لی که‌سایت پیدا‌لومر ایوون (رانیان‌لی داسو) ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾ و نه‌نیمه بر دوده‌وی
 بریاره‌که‌یمان ﴿شَهِیْدٍ﴾ ناماده (نا‌گادار) بووین ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾ نه‌مسا نیمه‌ نه‌وه مان فیری
 سوله‌یمان کرد (سوله‌یمان وونی نازه‌له‌ریان خوره‌که‌بلریته دست‌خاوون کشتو‌کاله‌که، که‌لک‌به‌شیر
 و نه‌ره‌یمان ره‌برگریته و نه‌کشتو‌کاله‌کش بدریته دست‌خاوون نازه‌له‌که‌بهر و یورمه‌ک‌ی بخون و خرمن‌تی
 بکمن‌تسا و نه‌ک‌پیش‌ریان لینکه‌ونه‌ک‌ی‌لی دینه‌وه، پاشان هدریک‌له‌نازه‌ل و کشتو‌کاله‌که‌مگریرینه‌وه بر
 خاوونه‌کانیان) ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾ و نه‌به‌هر یه‌ک‌له‌و دووانه (داوود و سوله‌یمان) پیغمبریتی
 (و دادوهری) و رانستان‌یک‌دان ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾ و نه‌رامسان هینا ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾ له‌که‌ل‌داوردا ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾
 چیا‌کان و بالنده‌که‌نه‌سیحانی خویان ده‌کرد ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾ و نه‌هر نیمه‌له‌ره‌مان کرد (بو داوود)
 ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾ و نه‌داوودمان فیری دروسکرخی پوشاکی روین (حذلقی) کرد
 یز نیمه ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾ بابسان پاریریت له‌کانی شمرو کوشتر تانبا ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾ ده‌ی‌نایا نیمه
 ﴿شُکْرًا﴾ سویمان گوراز (نو‌خوال‌مه‌ر تم‌پیغمه‌تانه) ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾ و نه‌رامسان هینا) یز سوله‌یمان
 ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾ نای‌نوبد (ره‌شما) ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾ به‌مهرمانی سوله‌یمان ده‌روشت ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾ یز‌ل‌وولات
 و نه‌رویه‌ی ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾ که‌پر‌پیت و نه‌ره‌که‌تمان کرد سوو ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾ و نه‌نیمه ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾ به‌هموو
 شست ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾ نا‌گادار بووین ﴿وَنُوحًا دَبِیْنَهُ یَمُنُّ﴾

﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ و ده‌هندی له‌شه‌پناه‌کان (مان‌رام‌ه‌یابو) ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ ده‌چوونه‌زیری‌ده‌ریا‌بو
 سوله‌یمان (تا‌گه‌وه‌رو مرواری نو‌ده‌ریش) ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ و ده‌جگه‌له‌ره‌کاری‌تریشیان‌ده‌کرد
 (نوی‌وه‌ک‌ک‌زشت‌دروست‌کردن) ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ به‌راستی‌بعش‌چاودیر (ویا‌دیر‌دای‌له‌وان
 بوویس) ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ و ده‌(ناسی) ته‌بووت (نکه) ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ کانیک‌ه‌واری‌له‌په‌روه‌رد‌کاری‌کرد
 (له‌ه‌وای‌ناسی‌ماویه‌کی‌رو) ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ به‌راستی‌من ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ ریان‌و‌نارار‌و‌ده‌خوشی‌دو‌چارم
 بووه ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ و‌نوش‌میهر‌مان‌ریس‌میهر‌مان‌انی ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ جال‌بعش‌هاوار
 و‌مراکه‌یمان‌گیرا‌کرد ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ و‌لامان‌یرد ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ نو‌ریان‌و‌نارار‌و‌ده‌خوشی‌کی‌ه‌دیو
 ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ و‌ده‌ه‌مو‌مال‌و‌م‌الی‌یمان‌پس‌به‌خشیوه‌(که‌پیش‌مرد‌بوون) ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ و‌له‌ره‌ده‌ی
 تریش‌له‌گه‌ل‌پند، ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ نو‌ده‌رحمه‌یک‌نایب‌ت‌بو‌له‌نیم‌وه‌﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ و‌پیر‌خدر‌وه
 و‌ناموز‌کاری‌بو‌بو‌خوا‌په‌رستان ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ و‌سمعی‌و‌ریس‌ود ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ و ده‌(ناسی) ئیسماعیل‌و‌لید‌ریس
 و‌ده‌نکیم (نکه) ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ ه‌مو‌ریان‌له‌تارام‌گران‌بوون ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ و ده‌نیم‌له‌وان‌مان‌خسته
 ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ ما‌و‌په‌حمه‌سی‌خومان‌ا‌که‌به‌هسته) ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ بیگومان‌ه‌وانه ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾
 له‌چاکه‌که‌گران‌بوون ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ و ده‌(ناسی) رمنور (یوس‌یکه‌گه‌په‌قه‌مبه‌ری‌خ‌ل‌کی‌به‌پنه‌وا
 بوو) ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ کانیک‌پرویش‌﴿معیب﴾ به‌تور‌می (گه‌له‌کی‌به‌جی‌ه‌شت) ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ و‌ی‌د‌رانی
 ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ نیمه‌ته‌نگانه‌ی‌به‌س‌د‌د‌ناخ‌پس‌و‌ه‌رو‌واری‌لی‌ده‌پس ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ (خوا‌ی
 گه‌ره‌ت‌فیک‌د‌وه‌و‌پ‌د‌ریه‌ما‌و‌د‌ریا‌و‌ده‌م‌گ‌ف‌ف‌و‌وی‌دا) حاله‌تاریکه‌کان‌دا (ما‌ریکی‌ش‌وه‌و‌د‌ریا‌و‌ما‌و
 سکی‌ته‌ه‌م‌گ) ه‌واری‌کرد ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ (له‌ی‌خوا‌یه) به‌راستی‌هیچ‌به‌رست‌اون‌کی‌به‌ه‌ق‌و‌پ‌راستی
 میه‌جگه‌له‌سو ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ پاک‌و‌بگه‌ردی‌بو‌نیمه ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ بیگومان‌من ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾
 له‌سته‌م‌کاران‌بووم (له‌به‌ر‌له‌وه‌ی‌تارام‌به‌گ‌رت‌و‌وارم‌له‌گه‌له‌که‌م‌ه‌یا) ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ نیمه‌ش
 سر‌و‌ه‌واری‌له‌ومان‌گیرا‌کرد ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ و‌له‌وه‌م‌و‌خ‌ده‌به‌بر‌گ‌ار‌مان‌کرد ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾
 ه‌ه‌و‌به‌ر‌ش‌بو‌یه ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ تهمان‌دارانش‌بر‌گ‌ار‌ده‌که‌پس ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ و ده‌(ناسی) و ده‌که‌ریا
 (یکه) ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ کانیک‌ه‌واری‌له‌په‌روه‌رد‌کاری‌کرد ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ نه‌ی‌په‌روه‌رد‌گ‌رم ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾
 به‌ده‌ها‌مه‌م‌یه‌ره‌وه (م‌د‌الین‌کم‌پس‌به‌خشه) ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ و ده‌سو ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ چاک‌ریس‌میر‌انگ‌رانی ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾
 ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ نیمه‌ش‌دو‌های‌نه‌ومان‌و‌ه‌لام‌دایه‌وه ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ و ده‌حیامان‌پس‌به‌خشی
 ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ و‌خیر‌انه‌که‌شیمان‌بو‌چاک‌کرده‌وه (له‌به‌رو‌کی) ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ بیگومان‌ه‌وانه‌ی
 (باس‌کران‌له‌په‌مه‌به‌ران) ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ پیش‌بر‌کییان‌ده‌کرد ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ له‌(نه‌م‌ام‌دانی) ه‌مو
 خیر‌و‌چاکه‌به‌ک‌دا ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ و‌هاواریان‌له‌نیمه‌ده‌کرد ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ به‌نوم‌یدی (به‌ه‌شت) و‌له‌ترسی
 (دوره‌ح) ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ و ده‌ه‌وان ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾ ملکه‌ج‌بوون‌بو‌نیمه (و‌ده‌ترس‌لیمان) ﴿وَمِنْ أَشْطَقِیْ مَن﴾

﴿وَأَنفِ﴾ وه (ناسی) نه‌و نافر مه (مه‌ریعی کچی عیمران نکه) ﴿أَحْسَنَ فَرْجَتِ﴾ که‌داوتی حوی
 پاراست ﴿مَعْتَدِهَا﴾ نه‌معا موومان پنداکرد (نه‌هوی جویره‌شده‌وه) ﴿مِنْ رُوحٍ﴾ نه‌و روحی
 که‌هی خومس یوو ﴿وَجَعَلَهَا نَافِثَةً﴾ وه نه‌و (مه‌ریسم) و کوره‌که‌یمان کرد ﴿أَنفِثَ نَفْسَهُ﴾
 به‌موحیره‌یه‌ک بؤ جیهاییان ﴿بِطَنِّ هَوَءٍ﴾ به‌راستی نا‌نه‌مه‌یه ﴿أَسْكَنَ﴾ ناییسی نیوه
 ﴿مَنْ رَجَدَ﴾ که‌یه‌ک ناییسه (ناییسی هدموو پینه‌مه‌رانه) ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ ومیش پدرو مرد گارتانم
 ﴿فَأَعْرَبَ﴾ که‌وانه نه‌ها می پهرستی ﴿وَلَمَّا أَشْرَفُوا أَشْرَفُوا عَلَىٰ﴾ به‌لام خدلکی
 جیواریان که‌وته بیوان و سه‌ریچی پیمه‌یه‌ره‌کانبان کرد. رزویه‌یان بیوان به‌چهد کومه‌ل
 گرومیکه‌وه (همستان ده‌سپیدکرد به‌پهرستی بت وه‌ه‌واو نارووی خویار) ﴿كُلُّ﴾ (به‌لام)
 هدموویان ﴿بِئْسَ الرَّجُوعُ﴾ نه‌ها بو لای قیسه ده‌گه‌ریسه‌وه ﴿فَس﴾ نه‌معا هر که‌س
 ﴿يَقْتُلْ مِنَ النَّفْسِ﴾ (هرچهد) له‌کرده‌وه چاکه‌کان سکات ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ (نه‌و مدرجی)
 باوه‌داریش بیت ﴿بَلَّغْنَا نِعْمَتَ﴾ نه‌وه (پاداشتی) کوششه‌که‌ی وون بیت و به‌فیر و پروت
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ به‌راستی نیمه‌بو (کرده‌وه‌کانی) نه‌و بو و سه‌ریس ﴿وَحَرُّهُ﴾ (نه‌و مدرجی)
 وه‌هرامه‌قه‌ده‌فه‌یه‌و ناشیت بو خدلکی نه‌و گوند وشارانه‌ی ﴿فَسَحَبَ﴾ که‌کاولان کردن
 و به‌ماومان بردن ﴿لَهُمْ لَا رَجُوعُ﴾ که‌حاریکی تر نگه‌ریسه‌وه (بؤ دویا) ﴿حَقُّ﴾ (ژدن)
 درپزه‌ی ده‌بیت) نا‌نه‌و کانه‌ی ﴿فِي حَتِّ خُورٍ وَخُورٍ﴾ (به‌ریسه‌سته‌که‌ی) به‌نحوج و به‌نحوج
 ده‌گه‌ریسه‌وه ﴿وَهُمْ﴾ نه‌وانیش ﴿مِنْ حَتِّ حَتِّ﴾ له‌هموو به‌ریزه‌یه‌که‌وه ﴿بِئْسَ لَكُمُ﴾ به‌به‌له
 (وپه‌خیر یی) دیته‌خوارده‌وه ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ وه‌ریک بوتنه‌وه ﴿تَوَعَّدَ﴾ به‌لینی پاست (هاتی
 قیامت) ﴿بَدَّ﴾ جا له‌ب کاودا ﴿فَرَجَصَ﴾ نه‌بلق و ره‌ق ده‌ی ﴿تَكُنْ﴾ چاری
 نه‌وانه‌ی یی بروا وون ﴿بِئْسَ﴾ (ده‌لش) هاو ورو مهرگ بو نیمه ﴿بَدَّ﴾ بیگومان نیمه‌له‌دوبادا
 ﴿بِئْسَ لَكُمُ﴾ له‌بش نا‌گایه‌ک (ی ته‌واو) ادا بووین له‌نعمه ﴿بِئْسَ لَكُمُ﴾ به‌خیر به‌لکو
 نیمه‌سته‌مکار بووین ﴿بِئْسَ﴾ به‌راستی نیمه‌وه ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ وه‌وانه‌ش ده‌تاپه‌ریستی
 ﴿مِنْ رُوحٍ﴾ جگه‌له‌حوا ﴿خَطِّ خَطِّ﴾ (ده‌به) سوو به‌می (وه‌له‌گیر سینه‌ری) هرزه‌خ
 ﴿أَشْرَفَ رُوحُوتِ﴾ نیوه (و نه‌وان) ده‌چنه‌ماویده‌وه ﴿تَوَكَّلْ﴾ ته‌گه‌ر نا‌نه‌و به‌(ته‌کر)
 ﴿بِئْسَ﴾ خوابو و مابه‌﴿مَرَرُوهَ﴾ نه‌ده‌چرو به‌ناو نه‌و (ناگری دورح‌ه‌وه) ﴿وَكُنْ﴾ وه‌هموو
 (بت ویت به‌رستان) ﴿بِئْسَ خِيَرَتِ﴾ به‌هه‌میشه‌یی تپیدا دم‌پیشه‌وه ﴿بِئْسَ﴾ بؤ نه‌و (دوره‌خپانه) هدیبه
 ﴿بِئْسَ﴾ له‌دوره‌خ دا ﴿رَبِّهِ﴾ هه‌ناسه‌ی سارد هه‌لکیشان ﴿وَفَتَّهَا﴾ وه‌ته‌وان له‌وید، (به‌دوره‌خدا)
 ﴿لَا شَمْعُورِ﴾ هیچ ناییستی ﴿بِئْسَ﴾ بیگومان ته‌واته‌ی ﴿سَبَقَتْ﴾ له‌لایه‌ن نیمه‌وه
 بیشتر بریدار دراهه‌نویان ﴿حَسْبُ﴾ که‌به‌حتمومریس (وچاکه‌به‌ریسته‌رییان) ﴿وَأَنفِثَ﴾ نه‌و به
 ﴿عَنْهُ مُقْعَدٌ﴾ له‌دوره‌خ دور ده‌خر نه‌وه ﴿

﴿لَا يَسْمُوتُ﴾ (نهوان) نایست ﴿خَسِيفًا﴾ (نیمه قرچدی) ناگری دورح ﴿وَهُت﴾
 وه نهوان ﴿وَلَمَّا أَتَتْهَا مُسْتَرْشِدًا﴾ (لما و نمو) (مارو نیمه) ی دلیان حدری بیسی ﴿حَدِيدًا﴾
 به همیشه یی و سی برانه وه نیمه وه ﴿لَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ (عماریان ساکات) ﴿تَنْزِيلًا﴾ (نزل) ترسه
 همره گه وره که (له قیامه ندا) ﴿وَسَيُفْقَهُمْ تَتَنَبَّهَةً﴾ (فرشته کانیش پیشور یان لن ده که) (له هر
 درگانانی نه هشتدا) ﴿هَذَا يَوْمُكَ الَّذِي﴾ (ویبار ده لیس) نعه نمو روزیه ﴿كُنُوزُهُ عِدُوتٍ﴾
 که نه بیتان یی درابو ﴿نُورٍ﴾ (نیمه و بیربار) نمو روزی ﴿نَفِيتُ نَسَمَهُ﴾ (که ناسمانه کان ده بیچینه وه
 ﴿كَمْ كُنْتُ أَتِيكَ مُسْتَرْشِدًا﴾ (كم بیچانه وه) لول کردسی تو ماری کتیب و به ترو کیک ﴿كَدِيدًا﴾
 اژ حنی ﴿وَمَكَ يَهْ كَمْ جَارِ جَوْنِ دُرُوسْتَمَانِ كَرْدِ﴾ (بهروت و قوونی) ﴿يُسْمَدُهُ﴾ (پاش مردیش) له و
 (دروست کرده) دو واره ده که پسه وه ﴿وَعَدُ عَتَبٍ﴾ (عه و به لیکه) جی به جی کردی) له هر لیمه به
 ﴿بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ﴾ (بیگومان نیمه) (نمو به لیمه) به دی ده میس ﴿وَعَدُ حَضْبَةٍ﴾ (سویند به حوا
 بیگومان نیمه) سو و سیرو مانه ﴿بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ﴾ (لهر به و وردا) (من بعد به حصر) له دی نو و سیسی له (لوح
 المحفوظ) دا ﴿بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ﴾ (بهر استی مهر روی) (به هشت) ﴿بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ﴾ (ده به خاوه سی و به میرانی
 ده ییم) ﴿بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ﴾ (به لیمه چاک و پا که کانم) ﴿بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ﴾ (بیگومان له مدها
 (له و دی لیم سورته دا ناسکرا) به سه که به مده و ناموز گاری بیت ﴿بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ﴾ (بو گه لی خوا
 به رستن) ﴿وَمَا رَسَدْتُ لَآخِزَةً بِعَبْرَتٍ﴾ (وه ائی مو حسمه) (تومان نه بها بو نه وه
 سار دو وه که به رحمت بیت بو جهانیان) ﴿بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ﴾ (بیگومان نه بها شیت که بیگا
 کر وه بل من) ﴿بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ﴾ (نمعه به) که به راستی به رستراوی ئیوه حوا ی ساک و نه بهایه
 ﴿فَتَنْزِيلًا مُسْتَرْشِدًا﴾ (دهی نابا ئیوه ملکچ ده سی) ﴿بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ﴾ (جانه گهر بر و میان وه رگرا
 ﴿فَتَنْزِيلًا مُسْتَرْشِدًا﴾ (نمو به لیمه) به مو و مانم ناگدار کرد ﴿بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ﴾ (به به کانی) (بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ) و به شریم
 ﴿فَتَنْزِيلًا مُسْتَرْشِدًا﴾ (مریکه باد و وره) (هاتسی) ﴿بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ﴾ (نمو به و ده شدی لیسان ده کریت) ﴿بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ﴾
 یتمه ﴿بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ﴾ (بهر استی خور دمرانی) ﴿بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ﴾ (به وونه و قسهی ناشکرا) ﴿بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ﴾ (وه
 ده شر نیت به و قسهی ده یشار ده وه) ﴿بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ﴾ (ومن بارانم) (موله ت دانن) ﴿بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ﴾
 له وانه به تا فیکر ده وه بیت بو تیوه ﴿بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ﴾ (بهریت) (تامار و ده ک) (وارتان لی به نیت) که هر بویرن
 ﴿بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ﴾ (بیمه به ر) (بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ) (بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ) (بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ) (بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ)
 نیوان من و نهم یی باره راندها) ﴿بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ﴾ (وه به و مرد گاری نیمه) ﴿بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ﴾ (بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ)
 لی داوا کراوه ﴿بِاسْمِكَ اَلْبَعِيزِ﴾ (له به رانهر) (نمو قسه بابه جیانهی) (نیوه ده لیلی و ه لیده به ستن)

﴿لَسْتَ بِدَاعٍ﴾ به‌ماوی خوای به‌خشنده‌ی میهرمای

﴿بِأَيِّ آلَاءِ﴾ نه‌ی خه‌لکینه ﴿تَوَارِيحُكُمْ﴾ سرس له (سرای) به‌رو مرد گورتان ﴿رَبِّهِمْ﴾ چونکه
به‌راستی بوومله‌رره‌ی قیامت همتان ﴿شُعْبَةُ﴾ شتیکی رور گه‌وره‌یه، کارمسانیکی مساکه
﴿بِأَيِّ رَوْحٍ﴾ به‌رو رورمدا نیودنمو (بوومله‌رره) دمیس ﴿رَبِّهِمْ﴾ بن ناگا ده‌یی (به‌روسی نه‌و رورده)
﴿سُكُنُوتِهِمْ﴾ همو و ناهره‌تیکی شیردهر (کاتس کسمکی له‌ده‌می صداله‌کمیده‌یه) ﴿عِزِّهِمْ﴾ نه‌و
(صداله‌ی) شیر ی پی داوه ﴿وَصَبْغٍ﴾ وهری دمدات وله‌باری ده‌جیت ﴿مُحْسِنٍ﴾ همو و درو گیانیک
(میینه‌کی سیک پر) ﴿حَبِطَ حَبَابُكُمْ﴾ سکه‌کی (کوزیه‌کی) ﴿وَسُورٍ﴾ خه‌لکس دمیس ﴿مُكْرِنٍ﴾
(وه) به‌رو خوشی ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ به‌لام به‌رو خوشیش بیس ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ به‌لکو سرای
سه‌خت به‌یسی حوا (وای لی کردون) ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ له‌مروغه‌کاندا که‌سی وا هه‌یه (به‌صری
کوپری حدارث) ﴿مُحْسِنٍ﴾ موجداله‌ده‌کات دهریاری خوا (و سبغه‌نه‌کاتی) ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ به‌یی هیچ
رانباری و رانسیث ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ به‌شویس همو و شه‌ینابیکی به‌ر که‌ش ده‌که‌ریت ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾
﴿مُحْسِنٍ﴾ له‌سهری موسراوه (بریار دراوه) ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ که‌ینگومان به‌ر که‌سیت خوشی بویت
(وشویس بکه‌ریت) ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ نه‌وه به‌راستی گو‌سرای ده‌کات ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ وه‌به‌سورس ده‌کات
﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ بو سهری ناگری هه‌لگیر ساوی دوره‌خ ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ نه‌ی خه‌لکینه ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾
نه‌گه‌ر نیوه ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ له‌گومانان به‌ساره‌ی ریدور و ونه‌وه ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ نه‌وسا (براس)
به‌راستی نیمه‌نیوه‌مان دروست کردوه ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ له‌خاک (خول) ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ پاشان (به‌روکان)
له‌بوته‌یه‌ت (دروست ده‌یی) ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ دواتر (ده‌یه‌که) بارچه‌خو‌سیکی هه‌ییو ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ دوی نه‌وه
(ده‌یه‌که) بارچه‌گوشیک ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ شکل و شیوه‌کیشراو و شکل و شیوه‌نه‌کیشراو ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾
بن نه‌وه‌ی رولی بکه‌ینه‌وه بو نیوه ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ وه‌له‌مدالداند ده‌یه‌ینه‌وه (پدیده‌گریس) ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾
نه‌و (بینه‌وه‌ی) به‌مانه‌ریت (به‌یار به‌جیت) ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ ماکاتیکی دیاری کراو ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ پاشان
(له‌سکی دایکتان) دهرتان دمیس به‌ساوایی ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ پاشان گه‌وره‌نم تاده‌گسه‌ته‌واری
هیز و توانانان ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ وه‌(له‌م تمه‌مه‌ده‌ده) همدیکتان دهری ریت ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ وه‌همدیکتان
ده‌گه‌یه‌رته‌هه‌ی ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ نه‌و به‌ری پیری بی که‌لکرمی به‌من ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ بو نه‌وه‌ی به‌رانی و
له‌سری به‌مینیت ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ هه‌رچی که‌دهرانی ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ و به‌رو دمیس (له‌رساندا)
﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ خاموشه‌ووشت و بی گیایه ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ جا کاتیک باره‌مان به‌سهر دا باراند ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾
ره‌ری (پرووه‌کی لی دهریت و) ده‌جولیت ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ وه‌وی هه‌ل دمدات (به‌رو دمیس) ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾
دهریسی ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾ له‌همو و جووه (گیاه و گولیکی) جوان ﴿وَمِنْ مَّحْضُوقٍ﴾

﴿وَكَيْفَ أَزِلُهُ﴾ ثابتم شیوه نهو (فورانه) مان داردوته حوارهوه ﴿ءَسْبَغَ يَسْبَغُ﴾ که نایمه کانی دیون
 وناشکران ﴿وَأَنْتَ كَلِمَةٌ﴾ وه بیگومان خوا ﴿تَقْدِيرُ شَرْفِيَّةٍ﴾ هدر که سبک حوی بیه ویت هیدیه تی
 ده دات ﴿وَأَنْتَ تَبِينُ﴾ مَرُو به راستی که سبک که بر وایان هیتاوه ﴿وَأَنْتَ هَادِرٌ﴾ و که سبک که بوون
 ده جووله که ﴿وَأَنْتَ تَبِينُ﴾ و نه مستره (یا فرشته) په رسته کان ﴿وَأَنْتَ تَبِينُ﴾ و گاواره کان (به سرانیه کان)
 ﴿وَأَنْتَ تَبِينُ﴾ و ناگر په رسته کان (در دهشتی به کان) ﴿وَأَنْتَ تَبِينُ﴾ و نه وایه دی وایه شپ بو
 خوا داسا ﴿وَأَنْتَ كَلِمَةٌ﴾ بیگومان خوا ﴿بَقِيصُ شَرْفِيَّةٍ﴾ بر بار دمداله بیوانیاند (جیایان ده کاته وه له به کتر
 کومه لیک سو به هشت و کومه لیک مریان سو دوروح) ﴿وَأَنْتَ تَبِينُ﴾ له روزی دوا پیدا ﴿وَأَنْتَ كَلِمَةٌ﴾
 به راستی خوا ﴿وَأَنْتَ تَبِينُ﴾ به سهر هه موو شیکدا ناگاداره ﴿وَأَنْتَ تَبِينُ﴾ دیا به تندی
 ﴿وَأَنْتَ تَبِينُ﴾ که به راستی سوزده سو خوا دهبات ﴿مَرْقِي سَبُورِ مَرْقِي تَابِ﴾ نه وهی
 له ناسنامه کان و نه وهی له رمه دایه ﴿وَأَنْتَ تَبِينُ﴾ هدر وه ها روز و مانگ و نه سیره کان
 ﴿وَأَنْتَ تَبِينُ﴾ و ناگر و ناگر و چیاکان و درخت و گیان له به ران ﴿وَأَنْتَ تَبِينُ﴾ و روزیکش
 له خه لکی (هه موو نه مانه ی باسکران بو خوا سوزده ده بهن) ﴿وَأَنْتَ تَبِينُ﴾ وه روزیکش
 سرای بو بر بار درا (له سهری چه سبیا) ﴿مَرْقِي تَابِ﴾ وه هدر که سبک خو یی ریز و پیسوی بکات
 ﴿هَمَلَةٌ مَرْقِي تَابِ﴾ نه وه که س پیری لی ماگریت ﴿مَرْقِي تَابِ﴾ به راستی خوا ﴿بَقِيصُ شَرْفِيَّةٍ﴾ هدر
 شتیک بویت ده بکات ﴿هَمَلَةٌ مَرْقِي تَابِ﴾ نه مانه دوو کومه لی دز به به کن ﴿حَصْرُ مَرْقِي تَابِ﴾
 ده مه قالی و کیش به به ده ساره ی په روه رد گاریان ﴿مَرْقِي تَابِ﴾ جا نه وایه که یی باوه پر بوون
 ﴿قَطْعَتُ لَهْرُ شَرْفِيَّةٍ مَرْقِي تَابِ﴾ له (روزی دوا پیدا) پوشاکان بو دهر دریت (پر به به ریان) له ناگر ﴿مَرْقِي تَابِ﴾
 مَرْقِي تَابِ ﴿مَرْقِي تَابِ﴾ به سهر یاندا دهر زیریت ﴿حَمِيمٌ﴾ ناری روز گرم ﴿بَقِيصُ شَرْفِيَّةٍ﴾ ده تو سیرینه وه
 بهر (دوره گرمه) ﴿مَرْقِي تَابِ﴾ نه وهی له ناو سٹ و پیسه کاندایه ﴿وَأَنْتَ تَبِينُ﴾ و نه سیرینه من حیدیر
 بویان ناماده به گورری ناسی ﴿مَرْقِي تَابِ﴾ هدر کانیت بیانه ویت ﴿مَرْقِي تَابِ﴾ که بینه دهر وه
 لهو (دوره) ﴿مَرْقِي تَابِ﴾ له بهر روز مارحه تی ﴿مَرْقِي تَابِ﴾ ده گیر سیرینه وه بو ماوی ﴿وَأَنْتَ تَبِينُ﴾
 لَحْرِی ﴿وَهْ﴾ (پیشان دهر و تریت) به چیزن سرای سو تیتتر ﴿مَرْقِي تَابِ﴾ به راستی خوا ﴿بَقِيصُ شَرْفِيَّةٍ﴾
 ﴿مَرْقِي تَابِ﴾ نه وایه که باو مریان هیتاوه و کتر ده وه چاکه کانیشان کتر دوه ده به حاشه
 ﴿حَبْ﴾ به هشتانیک ﴿مَرْقِي تَابِ﴾ رور مارحه کان به ریز یاندا دهر رور ﴿بَقِيصُ شَرْفِيَّةٍ﴾
 (نه وای) دهر ریز نه وه لهو (به هشتانه) دا ﴿مَرْقِي تَابِ﴾ به ماری نالتون و مرواری
 ﴿وَأَنْتَ تَبِينُ﴾ و نه سیرینه حیدیر ﴿وَهْ﴾ پوشاکان له به هشتانه ناو ریشه ﴿

﴿وَهُذِهِ نَبَاٌ لِّمَنْ هَدَاهُ رَبُّهُ وَذَلِكَ جَزَاءُ مَن هَدَىٰ رَبُّهُ ۖ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ (بِهه‌شینه) رینه‌وونی کراون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (ای هیده‌سینه‌س) بونه‌ی که راست و جونه (روته‌ی لا اله الا الله) ﴿وَعَذَابُ﴾ هه‌رومه‌ا رینه‌وونی کراون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (ای هیده‌سینه‌س) بو ریگای (خوای) سوپاس کراو ﴿لِّمَن كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ﴾ (ای هیده‌سینه‌س) بونه‌ی بی بدو و بوون ﴿وَيُضِلُّ مَن يَشَاءُ﴾ (و یه‌سینه‌س) وه ریگوی (موسلمانان) ده‌که‌ن له ریگای خوا ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س) وه له (روشتش بو) مرگه‌ونی حه‌رام (بو که عبه) ﴿لِّمَن كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ﴾ (ای هیده‌سینه‌س) که نه‌ویمان داناوه (بو خوا به‌رستی) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (ای هیده‌سینه‌س) بو هه‌موو خه‌لگی به‌کسانه ﴿لِّمَن كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ﴾ (ای هیده‌سینه‌س) چ نه‌وانه‌ی له‌ویدان بیان له دوروه‌ی بوی دیس ﴿وَمَن يَزِدْهُ﴾ (و م یه‌زید) وه هه‌ر که‌س به‌وشت له‌وئی (له مرگه‌ونی حه‌رام) ﴿لِّمَن كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ﴾ (ای هیده‌سینه‌س) مه‌بلی له‌هق لادان رولم وستم نکات ﴿لِّمَن كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ﴾ (ای هیده‌سینه‌س) مین عه‌د پ آیه‌س ﴿سَرَّاهِ نَارًا﴾ (س ر ا ه ی ن ا ر ا) (و یه‌سینه‌س) (بیربار به‌هه‌روه) کاتیک دیاریمان کرد بو لیراهیم (علیه السلام) ﴿لِّمَن كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ﴾ (ای هیده‌سینه‌س) جیگای که عبه ﴿لِّمَن كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ﴾ (ای هیده‌سینه‌س) (پیمان ووت) هیچ شینک مه‌کده‌ه هاو نه‌شم ﴿وَمَن يَزِدْهُ﴾ (و م یه‌زید) و ماله‌کده‌م (مرگه‌ونی حه‌رام) پساک بکه‌روه ﴿لِّمَن كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ﴾ (ای هیده‌سینه‌س) بو نه‌وای که‌ران ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س) و بو موئز که‌ران (به‌بنوه) و کوپوش و سوژده‌ه پهران ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س) وه جاریده‌ه ماو خه‌لکیدا ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س) بو حه‌ج کردن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (ای هیده‌سینه‌س) دین بو لات (بو حه‌ج) به‌بیانه ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س) و به‌سوار هه‌موو ووشتریکی لاوار (له‌به‌ر نه‌وه‌ی) ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س) که له هه‌موو ریگایه‌کی دوروه‌ی دیس ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س) تا لاساده‌ی جوژه‌ها سوود و قارانه‌ی خویمان بیس ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س) وه ماری خوا به‌س (کاتیک قورمانی سه‌ر ده‌یرن) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (ای هیده‌سینه‌س) له روزانیکی دیدری کراودا ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س) له‌سه‌ر نه‌وماژه‌لاسه‌ی خوا بیس داوون ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س) جا له‌و (گوشتی قوربانیه‌ه) بخوون ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س) وه بیس‌دن به‌نه‌داران و هه‌زاران ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س) دوی (سه‌ر بری قورمانی) چلک و پیسی (موو و نیوک) لایه‌ن به‌خوینانه‌وه ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س) وه موره‌کانبان جیه‌جی بکه‌ن ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س) و نه‌وال (ی نه‌فاضه‌ه) بکه‌ن ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س) به‌ده‌وری مالی دیوس و به‌ریردا (به‌ده‌وری که عه‌دا) ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س) نه‌مه‌ی (پشتور ماسی حه‌ج سوو) ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س) جا هه‌ر که‌س یاریرشت و به‌که‌وره‌ی بگریت ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س) سووره‌کانی خو ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س) نه‌وه‌سؤ خزی چاکتره ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س) لای په‌روه‌ردگاری ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س) وه گوشتی نازمل (مهر، سرن، مانگا، وشترا) سوئیه‌ه حه‌لال کراوه ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س) حکه له‌وانه‌ی بوئان ماس ده‌کرنیت (وه‌ک مرده‌روه‌ه بوو، یان بوغه‌یری خودا سه‌ریرر و) ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س) که‌واته‌ه خوئان دور به‌هه‌وه ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س) له‌و پیسه‌ه که‌به‌که‌نه ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س) هه‌روه‌ها خوئان یاریرزن له‌قه‌ی درو ناره‌وا ﴿وَنُفِخَ فِي سُورَةٍ﴾ (و نه‌فخه‌س)

﴿يَوْمَ﴾ رینگه‌ی درا (به‌جهنگ و جیهاد کردن) ﴿تَبَرُّنَ الْعُقُوتِ﴾ به‌ئو (موسلمانانه‌ی) شهریان له‌گه‌لدا ده‌کریخت ﴿بِأَهْلِ دُنُو﴾ له‌مر نه‌وه‌ی که به‌راسی مستقیان لی کراوه ﴿وَاللَّهُ﴾ وه‌ینگومان خوا ﴿عَلَىٰ قَصْرِ عَمْرٍ﴾ سو سه‌رخستیان به‌نوانایه ﴿تَبَرُّنَ الْحَرَمِ﴾ نه‌وانه‌ی که ده‌ر کران ﴿بِأَهْلِ دُنُو﴾ به‌قصرخی ﴿لَهُ مَنَ وَوَلَاتِيَانُ بِهِ مَاهِقُ﴾ ﴿بِأَهْلِ دُنُو﴾ به‌ها (گوماهیان نه‌وه‌سو) که ده‌یان ووت ﴿رَبُّنَا﴾ به‌رو و ده‌ر دگار مان خوابه ﴿وَتَوَلَّاهُ﴾ به‌ئو (که ده‌یان له‌ساو به‌مردیه ﴿بِغَضَبٍ﴾ به‌غیض به‌مدیکیان به‌هم‌دینکی بریان ﴿بِغَضَبٍ﴾ ینگومان ده‌روختر (ویران ده‌کر) ﴿بِغَضَبٍ﴾ دهر (خه‌لوه‌نگه) ﴿وَبِغَضَبٍ﴾ و کلبسا ﴿بِغَضَبٍ﴾ و کعبسه ﴿بِغَضَبٍ﴾ مر که و نه‌کان ﴿بِغَضَبٍ﴾ به‌بانی خواله‌و (به‌رستگابانه‌) دارور ده‌کر ﴿وَبِغَضَبٍ﴾ وه‌ ینگومان خوا یار مانی که سانیک نه‌دات (وسه‌ریان ده‌خات) ﴿بِغَضَبٍ﴾ که یار مانی (ده‌ی) خوا ده‌دهن ﴿بِغَضَبٍ﴾ به‌راستی خوا ﴿بِغَضَبٍ﴾ به‌هیر و به‌لاده‌ست و به‌نوانایه ﴿بِغَضَبٍ﴾ مکنه‌ی (لأَصْ) نه‌وانه‌ی له‌گر ده‌سه‌لایمان پندان له‌رویدا ﴿بِغَضَبٍ﴾ به‌چاکس یوز به‌حسن ده‌هیس ﴿وَبِغَضَبٍ﴾ وه‌زه‌کات ده‌دهن ﴿بِغَضَبٍ﴾ و قهرمان ده‌دهن به‌چاکه ﴿بِغَضَبٍ﴾ و به‌رگری ده‌کهن له‌خرابه ﴿بِغَضَبٍ﴾ و سه‌ر ده‌جاس ده‌سو و کاره‌کان نه‌بها به‌ده‌ست خوابه ﴿بِغَضَبٍ﴾ و نه‌گر (بی‌باوه‌ران) توبه‌دروژن ده‌ران و باوریت بی‌ناکهن ﴿بِغَضَبٍ﴾ نه‌وه‌ینگومان پیش نه‌وانیش (که‌لانی تر) باوه‌ریان به‌کرد (به‌پیعه‌به‌ره‌کالیان) ﴿بِغَضَبٍ﴾ و روح و هاد و سه‌موود ﴿بِغَضَبٍ﴾ و فو‌ر به‌هیر و فو‌ر لومر ﴿بِغَضَبٍ﴾ وه‌گه‌لی نیر هیم و گه‌لی لروط ﴿بِغَضَبٍ﴾ و سه‌ج‌مدی (هم‌روها یارانی مدیه‌ن (هوری شو‌عید) ﴿بِغَضَبٍ﴾ و گدب نوس ﴿بِغَضَبٍ﴾ وه‌مو‌ساش به‌دروژن دانرا ﴿بِغَضَبٍ﴾ نه‌مجا (بو‌ماوه‌یدک) موله‌نی بی‌باوه‌الحداء ﴿بِغَضَبٍ﴾ دواتر توله‌م لی سه‌مدن و گرنص ﴿بِغَضَبٍ﴾ و گج‌گات بکر ﴿بِغَضَبٍ﴾ جا چون سو و به‌گژ چورمی نیمه (له‌وان) ﴿بِغَضَبٍ﴾ و فو‌ر فو‌ر ده‌کهن ﴿بِغَضَبٍ﴾ نه‌مجا چه‌نده‌ها شار و دینه‌انسان ویران کرد ﴿بِغَضَبٍ﴾ و ده‌ی (له‌ککه‌کی) سه‌مکار بوون ﴿بِغَضَبٍ﴾ و ده‌ی خوله‌ی علی‌غرضه‌ی ﴿بِغَضَبٍ﴾ نه‌و (شارانه‌ دیواری خانوه‌کانی) که و نه‌وون به‌سه‌ر سه‌ریانه‌ کانیاندا ﴿بِغَضَبٍ﴾ وه‌چه‌نده‌ها میرین خاوه‌ن بوون (له‌کار که و نه‌وون) ﴿بِغَضَبٍ﴾ و ده‌ی کوشکی به‌رو و بلد (بین خاوه‌ن بوون) ﴿بِغَضَبٍ﴾ و ده‌ی (لأَصْ) ده‌ی تاب نه‌وانه به‌ره‌وی دانه‌گه‌راون ﴿بِغَضَبٍ﴾ و ده‌ی (بِغَضَبٍ) نادلان هه‌یت ﴿بِغَضَبٍ﴾ بیری بی‌بکه‌ده‌و (نه‌و ویران بووه) ﴿بِغَضَبٍ﴾ و ده‌ی (بِغَضَبٍ) یان گویان هه‌یت گویی بی‌نگرن (بو‌راستی) ﴿بِغَضَبٍ﴾ و ده‌ی (لأَصْ) نه‌راستی دا چاوه‌کان کویر مان ﴿بِغَضَبٍ﴾ و ده‌ی (بِغَضَبٍ) نه‌لکو نه‌و دانه‌ کویر ده‌ن ﴿بِغَضَبٍ﴾ و ده‌ی (بِغَضَبٍ) که له‌سه‌کاتان ﴿بِغَضَبٍ﴾

﴿تَرْبِیَّتُ اللَّهِ﴾ نایا مایسی (مارانی) به‌راستی خوا ﴿حَجْرُكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ﴾ رامی هتاوه بوسن
وحستویه‌یه حره‌تانه‌وه هممو و نهو شتانه‌ی له‌رویدایه ﴿وَتَقْدِفُ أَعْرَی﴾ وه‌کشتی (وام
هتاوه بوسن) وده‌روات ﴿وَالْحَجَرُ بِرَمَیْهِ﴾ به‌او به‌ریادا به‌هرمانی نهو (به‌هرمانی خو)
﴿وَتُحِیْتُ السَّعْدَ﴾ وه‌ناسمانی راگیر کردوه ﴿فَعَلَ عَلَى الْأَرْضِ﴾ ما به‌کمونیت به‌سدر ره‌ویدا
﴿لَا یُزِیْرُ﴾ مه‌گه‌ر به‌هرمانی نهو به‌یت ﴿بَلْ هُوَ﴾ به‌راستی خوا ﴿بِأَنَّهُمْ بَرَاءٌ وَكَرِهُتَ﴾
دلسور و به‌هرمانه به‌راته‌ر به‌ه‌لکی ﴿وَهُوَ یَدْفَعُ الْحَیْطُ﴾ وه‌نهو (خو) راتیکه که‌زیانی
پی به‌خشیوون (له‌سهره‌تای دروسکر دستانه‌وه) ﴿تُرِیْتُكَ تُرِیْتُكَ﴾ دواتر ده‌ده‌مرینیت
پاشان به‌دوونان ده‌کاته‌وه ﴿بَلْ لَّسَ نَكْفُرُ﴾ بیگومان ه‌لکی رور ناموسه‌س و سه‌لن ﴿وَلَا
یَحْکُرُ أَمْرٌ﴾ به‌هموو نوسه‌تیک ﴿حَصْبُكُمْ﴾ شه‌ریعت و به‌رامه‌به‌کسان داناره
﴿فَلَمَّا رَیْتُمُوهُمْ﴾ نه‌وان کاریان پی کردوه ﴿وَلَا یَسْرِعْدُی الْأَمْرُ﴾ که‌واته‌سایت (خواه‌ون
ناییه‌کانی تر) له‌کاری ناییدا کیشه و نازاوه‌ت له‌گه‌لدا دروست کدن ﴿وَلَا یُزِیْرُ رَمَیْهِ﴾ وه‌تو خه‌لث
بانگ بکه‌ی بولای به‌روهر دگرت ﴿بَلْ لَّسَ نَكْفُرُ﴾ بیگومان تو له‌سهر نایینکی به‌استی ﴿وَلَا
یَحْکُرُ أَمْرٌ﴾ جانه‌گه‌ر ده‌مه‌قالتی و مو جاده‌له‌یان له‌گه‌لدا کردیت ﴿فَلَمَّا رَیْتُمُوهُمْ﴾ به‌روهر
بلی خواخزی چاک ده‌رانی به‌و کرد ده‌رانی که‌تیوه ده‌یکه‌ن ﴿بَلْ لَّسَ نَكْفُرُ﴾ خو دادوه‌ری
ده‌کات له‌بیوات‌دا ﴿بَلْ لَّسَ نَكْفُرُ﴾ له‌روزی دویدا ﴿بَلْ لَّسَ نَكْفُرُ﴾ له‌و شتانه‌ی که‌تیوه ﴿بَلْ لَّسَ نَكْفُرُ﴾
ننیدا جیوارن ﴿بَلْ لَّسَ نَكْفُرُ﴾ نایا مارانی ﴿بَلْ لَّسَ نَكْفُرُ﴾ به‌راستی خوا ده‌رانی ﴿بَلْ لَّسَ نَكْفُرُ﴾
﴿وَلَا یَحْکُرُ أَمْرٌ﴾ به‌هموو نه‌و شتانه‌ی له‌ناسمان و زه‌ویدایه ﴿بَلْ لَّسَ نَكْفُرُ﴾ بیگومان نه‌وه‌ی
باسکر له‌کتب له (لوح المحفوظ) دایه ﴿بَلْ لَّسَ نَكْفُرُ﴾ به‌راستی نه‌م (ربارییه‌ی باسکر)
به‌لای خواوه‌ناسانه ﴿وَلَا یَحْکُرُ أَمْرٌ﴾ نه‌ون جگه له‌خواشتک ده‌به‌رستش ﴿بَلْ لَّسَ نَكْفُرُ﴾
شخص ﴿(خوا) هیچ به‌لکه‌به‌کسی به‌ماردوته‌خواوه‌له‌سهری ﴿وَلَا یَحْکُرُ أَمْرٌ﴾ وه‌بیگومان
خوشیان هیچ رباریان ده‌ریاره‌ی نه‌و (به‌رسترویه) به‌ ﴿وَلَا یَحْکُرُ أَمْرٌ﴾ وه‌موسه‌تم کارن به‌
﴿وَلَا یَحْکُرُ أَمْرٌ﴾ هیچ یارمه‌تی ده‌ریک ﴿وَلَا یَحْکُرُ أَمْرٌ﴾ وه‌کاتش به‌خوینرینه‌وه بوسان ﴿وَلَا یَحْکُرُ
أَمْرٌ﴾ یشانه‌رووه‌کامی لیمه ﴿تَقْرِیْبُی وَحَوْزِی حُكْمُ﴾ له‌ده‌م و چاوی نه‌و که‌سانه‌ی بی باوه‌رن
ده‌یسی ﴿تَحْکُرُ﴾ روو‌گرزی و توره‌یی ﴿بَلْ لَّسَ نَكْفُرُ﴾ بریکه به‌لامار (وهرش) به‌رون بوز
نه‌و که‌سانه‌ی ﴿شَوْنُ عِبَادِهِ﴾ که‌تایه‌ته‌کامی تیمه‌یان به‌سهردا ده‌خوینرینه‌وه ﴿فَلَا یَحْکُرُ﴾ (ندی
موحه‌مه‌ده‌ی) بلی نایا ه‌والنان به‌ده‌منی ﴿بَلْ لَّسَ نَكْفُرُ﴾ به‌خراپه‌له‌و (رو‌گرزی و توره‌ییه‌ی)
تیوه‌چی به‌ ﴿تَحْکُرُ﴾ ناگری دوره‌خه ﴿وَلَا یَحْکُرُ أَمْرٌ﴾ که‌خوی گه‌وره به‌لینسی دوه‌به‌ر
که‌سانه‌ی که‌بی باوه‌رن ﴿وَلَا یَحْکُرُ أَمْرٌ﴾ چ حینگه و ناکامینکی خراپه (که‌بی ی ده‌گه‌ن) ﴿وَلَا یَحْکُرُ
أَمْرٌ﴾

﴿بَلِّغْ أَمْرًا﴾ نهی خه لکینه ﴿صُرِّبَ مَثَلًا لِّتَسْتَعْتِفُوهُ﴾ ﴿مَوُودَ بَنِي إِسْرَافِيلَ﴾ هیتراوه ته وه جا گونی بزرگرن
 ﴿بَلِّغْ أَمْرًا﴾ بزرگواران نهوانه ی هاواریان لئ ده کهن ﴿مَنْ دُونَ اللَّهِ﴾ له جیانی حو ﴿وَمَنْ
 عَتَقُوا دُبَابًا﴾ هدرگیر ماتوانس میتینک دروست بکهن ﴿وَمَنْ جَعَلُوا نَجْمًا﴾ هدرچهد هدمووشیان بوی
 کزبسه وه ﴿وَمَنْ مَنَعَهُمْ دُبَابًا﴾ وه نه گهر میتیش شتیکیان لئ بهرنی ﴿لَا يَسْتَعْتِفُوهُ﴾
 ماتوانس لیس بستیته وه ﴿سَعْدُ حَضْرَتُ﴾ داواکار و داوالن کراو لاوار و بی دهسه لاس ﴿وَمَنْ
 دَرَدَرُوهُ﴾ نهوانه به و شیوه پیوسته خوا بامس به بیان ماسیوه ﴿وَمَنْ دَرَدَرُوهُ﴾
 بزرگواران حو به توانای به دهسه لانه ﴿وَمَنْ يَصْطَلِي مِنْ حَيْثُ كَانَ﴾ خواله فرشته کانه
 بزرگواران هدر بزرگواران ﴿وَمَنْ يَصْطَلِي مِنْ حَيْثُ كَانَ﴾ هدر وه هاله خه لکیش دا ﴿وَمَنْ يَصْطَلِي مِنْ حَيْثُ كَانَ﴾
 خوا بیسه ری بیایه ﴿وَمَنْ يَصْطَلِي مِنْ حَيْثُ كَانَ﴾ خوا ناگاداره به وه ی له به ده مپید به
 (رووی داوه) و به وه ی له دواپانه وه به (دراثر پرودهات) ﴿وَمَنْ يَصْطَلِي مِنْ حَيْثُ كَانَ﴾ وه هدمو و کاره کن
 هدر بزرگواران خوا ده گهر پته وه ﴿وَمَنْ يَصْطَلِي مِنْ حَيْثُ كَانَ﴾ نهی نهوانه ی که باورن هیتاوه ﴿وَمَنْ يَصْطَلِي
 مِنْ حَيْثُ كَانَ﴾ کورسوش و سوزده بهرن و بهرورد گارنان بهرستن ﴿وَمَنْ يَصْطَلِي مِنْ حَيْثُ كَانَ﴾
 ﴿وَمَنْ يَصْطَلِي مِنْ حَيْثُ كَانَ﴾ وه کاری چاک بکهن بو نهوه ی بر گارس ﴿وَمَنْ يَصْطَلِي مِنْ حَيْثُ كَانَ﴾ جیهده
 و تیکوشان بکهن له پتاری خواد به و شیوه به ی شایسته و شایوه نی ﴿وَمَنْ يَصْطَلِي مِنْ حَيْثُ كَانَ﴾ نهو (خوا)
 نیوه ی هدر بزرگواران (بو هدر گرتی نهو نایه) ﴿وَمَنْ يَصْطَلِي مِنْ حَيْثُ كَانَ﴾ وه له نایه هدر
 کارنکی نورس و گرانی لهسه ر دانه باون ﴿وَمَنْ يَصْطَلِي مِنْ حَيْثُ كَانَ﴾ نهسه نایس لیرا هیمی باوه گهر ده
 ﴿وَمَنْ يَصْطَلِي مِنْ حَيْثُ كَانَ﴾ نهو (خوا) پیشر نیوه ی به موسلمان باور وه لهو نور نانه شدا
 ﴿وَمَنْ يَصْطَلِي مِنْ حَيْثُ كَانَ﴾ تا پیغمبر بیت به شاهید لهسه ر نیوه ﴿وَمَنْ يَصْطَلِي مِنْ حَيْثُ كَانَ﴾ وه نیوه ش
 بیسه شاهید لهسه ر خه لکس ﴿وَمَنْ يَصْطَلِي مِنْ حَيْثُ كَانَ﴾ که واته به چاکس نوریزه کانتان بکهن
 وره کات بدمن ﴿وَمَنْ يَصْطَلِي مِنْ حَيْثُ كَانَ﴾ وه نهوه پشت به خوا بیسه شس ﴿وَمَنْ يَصْطَلِي مِنْ حَيْثُ كَانَ﴾ چونکه هدر نهو پشیمان به
 ﴿وَمَنْ يَصْطَلِي مِنْ حَيْثُ كَانَ﴾ نای چمد پشیمان و بارمندی دهرنکی چاکه ﴿وَمَنْ يَصْطَلِي مِنْ حَيْثُ كَانَ﴾

﴿مَسِيرَ اللَّهِ فِي سَمَاءٍ مَعَاوَى خَوَايَ مَحْشَتِي مِهْرِ مَدَانِ﴾

﴿مَدَانِ قَبْلِ الْمُؤْمِنِ﴾ به‌راستی باوهداران پرگار دهن (سوره‌که‌مون) ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ صَلَاتِهِمْ﴾
 نه‌و‌که‌سانه‌ی که‌له‌بو‌یژه‌کانشانده ﴿حَشَوْنَ﴾ له‌خواترس (که‌ردن که‌چس بو‌خوا) ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾
 وه‌نه‌وانه‌ی ﴿عَبْرَ مَنَافِقِهِمْ﴾ له‌منشی بی‌هو‌وده‌خویان دو‌ور ده‌گرن ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی
 ﴿لِلرَّصَوِّ دَعْوَى﴾ که‌ره‌کاتی (سامانان) هت‌ده‌که‌رن ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی ﴿عَبْرَ مَنَافِقِهِمْ﴾
 حوط‌لوت ﴿که‌باریر‌مری داوتیان (له‌شعروان پیسی) ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾ مه‌گهر سو‌خیرانی
 خویان ﴿أَوَّلَ مَنَافِقِهِمْ﴾ بانو که‌میره‌کیک که‌بو‌رس به‌خاوه‌یان ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾ نه‌وه‌به‌راستی
 نه‌وانه‌سوره‌نشست ناگرتن ﴿فَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾ نه‌مجا‌هر که‌سی بیاری جگه‌له‌و (دو‌وجزوه
 نافرته) بکات (و‌نه‌رووی خوی تیربکات) ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾ نه‌وسا نه‌وانه‌ده‌ست در‌پزی
 که‌رن ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که‌باریر‌مری سپارده‌و به‌یمانه‌کانیان ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾
 ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که‌به‌ره‌وامس له‌سهر‌بو‌یژه‌کیان ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾
 هه‌ره‌وانن میرات گران ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾ نه‌وانه‌ی که‌ده‌ینه‌خاومس فیرده‌وس و‌میرانگری
 (به‌هه‌شت) ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾ نه‌وان له‌به‌هه‌شت‌ده‌مینه‌وه‌به‌هه‌میشه‌بی ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾
 سو‌یند به‌خوا به‌راستی مرزفمان دروست کرد ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾ له‌خولاسه‌و پالفتیه‌له‌ثور ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾
 ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾ له‌باشان نه‌ومان کرد به‌مونه‌به‌ک ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾ نه‌نارامگی‌به‌کی قایم (مال‌دانی
 دیست‌دا) ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾ دواتر بوتنه‌که‌مان کرد به‌خویس مه‌یو ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾
 نه‌مح خوتنه‌مه‌یو که‌شمان کرد به‌پارچه‌گوشیکی جو‌واو ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾ نه‌مح پارچه
 گوشته‌که‌شمان کرد به‌نیسکان ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾ نه‌مجا به‌گوشت (به‌یک‌ره) نیسکه‌که‌مان
 دپوشی ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾ باشان نه‌ومان کرد به‌دروست کر‌او‌یکی تر ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾ جگه‌وره
 و‌بیروره‌نه‌و‌خوایه‌ی ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾ که‌چاک‌تریس مه‌وی هیت‌رانه ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾
 باشان به‌راستی نبوه‌له‌دوای نه‌وه‌هه‌مو‌وتان دمعون ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾ له‌باشان
 بنگومان نبوه‌له‌روزی دو‌یداریدو‌و ده‌کر‌نه‌وه ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾ سو‌یند به‌خوا به‌راستی
 له‌سهری نبوه‌و دروستمان کر‌دوه‌سبح‌طریس ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾ حه‌موت مه‌وم نام‌مان ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾
 وه‌تیعه‌له‌دروست کر‌اوه‌کان مین‌ناگاین ﴿وَتَبْرِسَ هَتَقِ﴾

﴿إِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي سَمِيعٌ﴾ ئەمجا کاتی توو کهسانی له‌گه‌لت دان سواری که‌شتی به‌که‌بوون
 ﴿فَقُلْ أَجَبْتُهِمْ﴾ ئەه‌ی بروج (م‌ی سوباس بو‌خویه‌کی نمو‌تو ﴿يَسْأَلُونَ عَنِّي﴾ که‌بیه‌ی بر‌گه‌ر کرد
 له‌نەست گه‌نی رالمان ﴿إِنِّي سَمِيعٌ﴾ وه‌ملن نه‌ی په‌روه‌ردگارم دامه‌رینه (له‌که‌شتی به‌که‌) له
 جینگایه‌کی پیرور و مه‌مه‌دا (که‌کیوی جوودی به‌له‌کورده‌مانی تورکیا) ﴿وَسَمِيعٌ﴾ وه‌تق (خویه)
 چاکترس دامه‌رینه‌وانی ﴿إِنِّي سَمِيعٌ﴾ مه‌راسی لهم (دامه‌ره‌ته‌ی بروج دا) په‌ند ویشانه‌ی روره‌یه
 (تو که‌سانی ژیر و هوشمه‌دا) ﴿وَسَمِيعٌ﴾ وه‌مه‌راستی تیه‌نا تیکه‌ره‌وه‌یی (مو هه‌مو و خه‌لت) ﴿إِنِّي سَمِيعٌ﴾
 سهره‌ی پاشان له‌دوای نه‌وان به‌دیمان هه‌نا ﴿وَسَمِيعٌ﴾ گه‌ل و مه‌وه‌یه‌کی تر ﴿إِنِّي سَمِيعٌ﴾ دامه‌رینه‌ی رسولانه‌ی
 نه‌مجا له‌ماو له‌وانده‌په‌مه‌به‌ن که‌مان له‌خویان مارد ﴿إِنِّي سَمِيعٌ﴾ (په‌ی روس) ته‌مه‌خو په‌ره‌سن ﴿إِنِّي سَمِيعٌ﴾
 نه‌تق (که‌که‌له‌و (خویه) په‌ره‌سن او یکی ترمان ی به‌﴿إِنِّي سَمِيعٌ﴾ ده‌ی ئایا خویان ماهاویرن (له‌خوا مانرس)
 ﴿إِنِّي سَمِيعٌ﴾ ده‌مان که‌لام نومه‌ی ده‌سه‌لانداران و ماوه‌دانی (هوود علیه‌السلام) وویان ﴿إِنِّي سَمِيعٌ﴾ ده‌یه‌ی لاجره‌ی
 نه‌وانه‌ی که‌پروریان به‌هه‌وا و بی باوه‌ر بوون به‌دیداری روزی دوایی ﴿وَسَمِيعٌ﴾ ده‌یه‌ی نه‌تق
 وه‌له‌زیایی دویدا مارد و به‌مه‌تمان یی دابوون ﴿وَسَمِيعٌ﴾ ده‌یه‌ی (وویان) نه‌مه‌هه‌ر مه‌رولیکه‌وه‌نه‌تق
 ﴿وَسَمِيعٌ﴾ ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق
 ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق
 وه‌نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق
 ئایا نه‌و (هوود علیه‌السلام) په‌لج به‌نیوه‌تدات که‌به‌راستی کاتی سهرن ﴿وَسَمِيعٌ﴾ وه‌بوون
 به‌هه‌نا و نه‌تق (ی وریو) ﴿وَسَمِيعٌ﴾ یه‌گومان نیوه (له‌گور) ده‌ره‌هه‌ترس (ویندوو ده‌گرینه‌وه) ﴿وَسَمِيعٌ﴾
 ﴿وَسَمِيعٌ﴾ روره‌دوره‌نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق
 ﴿وَسَمِيعٌ﴾ ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق
 وه‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق
 ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق
 هه‌ره‌گر ماوه‌ری یی نه‌که‌یی ﴿وَسَمِيعٌ﴾ ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق
 (و نه‌لایان یی به‌هه‌) ﴿وَسَمِيعٌ﴾ به‌هه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق
 له‌ماوه‌یه‌کی روره‌که‌مه‌دا ﴿وَسَمِيعٌ﴾ یه‌گومان په‌شیمان ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق
 شریحه‌ی ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق
 کرد به‌(وینه‌ی) په‌رش و که‌ه‌ی (سه‌ر لافاو) ﴿وَسَمِيعٌ﴾ ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق
 سه‌ته‌مه‌کاران ﴿وَسَمِيعٌ﴾ ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق ده‌یه‌ی نه‌تق
 و نه‌مه‌تیکه‌ی تر ﴿وَسَمِيعٌ﴾

﴿وَأَنذِرْ يَوُّسَ بْنَ مَرْيَمَ﴾ و ده نمو که سانه‌ی که ده به خشن نه‌موی (له‌زه کات و خیر دمن) به خشن ﴿وَأَنذِرْ
 وَجِدَ﴾ نه کاتیکدا دلیان دمرسی (دله‌روزی) ﴿تَهْمِرْ بِهْمَ جُورَ﴾ له‌به نه‌موی دلیان بو لای په‌رو مردگریان
 ده‌گه‌یسه‌وه ﴿وَأَنذِرْ تِسْرَ غُرُوبِ حَرْبٍ﴾ شا نه‌وانه که حاوه‌ی نمو سیعه‌تانه بوون باسکران) په‌ده ده‌که‌ن
 له نه‌لجامدانی چاکه‌کاتدا ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش
 و نه‌نیمه نه‌رک باخه‌ینه سه‌ر هیچ که‌س به‌قه‌دمر موئای غوی به‌یسی ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش
 له‌لایه (کرده‌موی هم‌وو په‌نده‌گانی تیدایه) که‌به‌راست و دروستی ده‌دوی ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش
 له‌وان ماکری ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ به‌لام (بی بر وایان) دله‌کاتیان ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش
 (کتیب و نام‌وی کرده‌وه) ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش
 له‌کرده‌وه‌ی بساو‌دوران ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ که نه‌وان هم‌ینه نه‌مجام ده‌ریانس ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش
 ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ که‌سه‌را به‌سه‌ر گه‌وره خوش گوره واته‌کاتیاندا دیسی (به‌دوبادا) ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش
 له‌ب کاود له‌وان دمس ده‌که‌ن به‌هاوار و پارانه‌وه ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش
 ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ به‌راستی نیوه نه‌لایه نه‌نیمه‌ه یارم‌تی مادریس ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش
 (پیشتر) نه‌نه‌کاتی من ده‌خوپرا به‌وه به‌سه‌ر تاندا ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش
 خوئانه پاشه‌وپاش ده‌گه‌رانده‌وه ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش
 ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ شه‌و گارمان دمر ته‌سه‌ر نه‌گاته‌کردن و قسه‌ی ناشریس ورتس (به‌نایه‌ته‌کاسی نیمه) ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش
 ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ ده‌ی نایا نه‌وان (نورده‌پیش) بیرسان له‌م فورئانه به‌کرده‌نده‌وه ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش
 بو‌هائوره ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ که‌بو ساو و باپیره پیشیه‌کاتیان به‌هائوره ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش
 باپیره‌سه‌ره‌کاتیان به‌ماسپوره ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ نمو هوسه‌وه مهران دن به‌په‌به‌به‌ره‌یه‌یه‌که‌یید مانیس ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش
 ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ به‌ده‌لیس نه‌وه (به‌په‌به‌به‌ره‌یه‌یه‌که‌یید مانیس) ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش
 وراستی بو‌هائوره ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ به‌لام رو‌ریان بو‌هائوره‌ی حق و راستی (پیشتر) ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش
 ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌گمر حق و راستی شوپس هه‌وا و شاره‌روی نه‌وان مکه‌وتایه ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش
 اسب و دمر و دمر ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ ناسمانه‌کان و رموی و هم‌وو نه‌وانه‌ی می‌باندایه ده‌شیران و تبت ده‌چوون
 به‌سه‌ره‌یه‌که‌دا ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ به‌لکو نیمه‌ه فورئانیکمان بو‌هائوره‌ی یادخسته‌مده (و سه‌ره‌ری) ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش
 به‌بو نه‌وان ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ به‌لام نه‌وان له‌پیر خسته‌مده (و سه‌ره‌ری) خویران پیشتره‌ن ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش
 ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ به‌لام نه‌وان له‌پیر خسته‌مده (و سه‌ره‌ری) خویران پیشتره‌ن ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش
 (نه‌ن) ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ نه‌وه به‌خشن و روری په‌رو مردگارت چاکره (بو‌تو نه‌ی مو‌حهممه‌ده) ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش
 ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان چاکترسی روری ده‌رانه ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش
 ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ به‌لام نه‌وان له‌پیر خسته‌مده (و سه‌ره‌ری) خویران پیشتره‌ن ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش
 به‌به‌روزی دواپس ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ به‌لام نه‌وان له‌پیر خسته‌مده (و سه‌ره‌ری) خویران پیشتره‌ن ﴿وَأَنذِرْ لَقَبَتِ﴾ و نه‌وان مو چاکه‌کردن له‌پیش

﴿وَلَوْلَا فَتْنَةُ يَهُودَ﴾ و نه‌گه‌ر به‌حهم به‌وان (ست به‌رستانێ قوربه‌ش) بکهنێ ﴿وَكَيْفَ يَأْتِيهِمْ مِنْ خَيْرٍ﴾ وه‌قه‌ر
 ماخوشی و به‌لایه‌ی له‌سه‌ریان بوو لایه‌یه‌ی و هه‌لیگری (که‌بریتی بوو له‌برسه‌پتی بۆماوه‌ی جه‌وت
 سال) ﴿يَسْأَلُ فِي غَيْرِهِمْ يَقُولُونَ﴾ (هه‌ک به‌ر ماکه‌سه‌وه) بنگومان له‌سه‌ر که‌شێ خوێان دا پرده‌چن
 و به‌سه‌ر گه‌ردانی ده‌یه‌وه ﴿وَعَنْ عَدْنٍ يَتْلُو﴾ سونده‌خوا به‌راستی ئیمه‌ له‌وانمان تووشی
 سزا و ئارار کرد (تاهاوش بکسه‌وه) ﴿فَمَا سَكَنُوا مِنْهُ﴾ به‌لام ئه‌وان (له‌به‌رانه‌ر) په‌ر و مردگار یاندا
 به‌خوێان به‌که‌م رانی (ملکه‌چ بوون بوی) ﴿رَدَّ عَصْرُ﴾ وه‌به‌هانا و برایان (بۆخوا) ده‌ن له‌کاتی
 ماوه‌جته‌ی دا ﴿حَتَّىٰ دَخَلَ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ (مردووام بوون له‌سه‌ر حالێ خوێان) تاکاتی ده‌رگی په‌که‌مان
 بۆ کرده‌وه ﴿وَعَدَّ بِشَيْءٍ﴾ که‌سه‌رایه‌کی رور سه‌ختی هه‌موو ﴿يَا قَوْمِ اسْكُتُوا﴾ ئیتر کتوێر
 له‌ریده‌سی ئومید بوون ﴿وَهُوَ يَتْلُو تِلْكَ الْأَمْثِلَ لِقَوْمٍ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وه‌ئه‌و (خوا) راتیکه‌ دروستی
 کردوه بو ئیوه‌ گوی و چارو دل ﴿يَا شُعْرَبُ﴾ سوپاسی نه‌و باکه‌ن رور که‌م به‌ی ﴿وَقُلْ﴾
 ﴿لَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَكُوفًا مِمَّا يَتْلُونَ﴾ وه‌ئه‌و (خوا) راتیکه‌ ئیوه‌ی (دروست کردوه و) به‌لای کردوه ته‌وه‌ به‌ره‌یدا
 ﴿يَا يٰ شُعْرَبُ﴾ وه‌هه‌ر لای نه‌ویش کو ده‌کرینه‌وه (له‌روزی دوایدا) ﴿وَقُلْ يٰ قَوْمِ اسْكُتُوا﴾
 وه‌ئه‌و (خوا) راتیکه‌ ده‌زیسی و ده‌مریسی ﴿يَا قَوْمِ اسْكُتُوا﴾ وه‌جه‌باواری شه‌وو پرۆیش
 هه‌ر به‌ده‌ست نه‌وه ﴿يَا قَوْمِ اسْكُتُوا﴾ ده‌ی ئایا بیوه‌ بیر ماکه‌سه‌وه ﴿يَا قَوْمِ اسْكُتُوا﴾
 (به‌خیر بیر ماکه‌سه‌وه) به‌لکه‌ نه‌ران هه‌ر نه‌وه‌یان ده‌ووت که‌ به‌شوه‌ گانیان ده‌یان ووت ﴿قَالَ﴾
 ﴿يٰ قَوْمِ اسْكُتُوا﴾ ئایا ئیمه‌ (جاریکی تر) ریسدوو ده‌گرێشه‌وه ﴿يَا قَوْمِ اسْكُتُوا﴾
 سونده‌خوا بنگومان ئه‌م به‌لینه‌ به‌ئیمه‌ و ناو ماپیر ده‌مان دربوو ﴿يَا قَوْمِ اسْكُتُوا﴾
 ئیتر لاریس ﴿لَهُمْ﴾ (به‌لانه‌) هه‌چ به‌جگ له‌نه‌هانه‌ی (قه‌ی پر و پوچی) به‌شوه‌ کەن ﴿يَا قَوْمِ اسْكُتُوا﴾
 ﴿يَا قَوْمِ اسْكُتُوا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی زه‌وی و شه‌وه‌ی له‌ناویدا هه‌ی کی به‌؟
 ﴿يَا قَوْمِ اسْكُتُوا﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌ شت ده‌رانێ ﴿يَا قَوْمِ اسْكُتُوا﴾ بنگومان ده‌لێس (هه‌مووی)
 هه‌ی خوا به‌ ﴿يَا قَوْمِ اسْكُتُوا﴾ بلی ده‌ی ئایا بیر ماکه‌سه‌وه ﴿يَا قَوْمِ اسْكُتُوا﴾ بلی نه‌ی
 کێ په‌ر و مردگاری جه‌وت ئاسمان ﴿يَا قَوْمِ اسْكُتُوا﴾ و په‌ر و مردگاری هه‌رشێ گه‌وره‌یه‌ ﴿يَا قَوْمِ اسْكُتُوا﴾
 ﴿يَا قَوْمِ اسْكُتُوا﴾ بنگومان ده‌لێس (هه‌مووی) هه‌ی خوا به‌ ﴿يَا قَوْمِ اسْكُتُوا﴾ بلی ده‌ی ئایا خوێان
 ماپاریر (له‌خوا ئاترس) ﴿يَا قَوْمِ اسْكُتُوا﴾ بلی کێ ده‌رمان به‌وایی هه‌موو شتیکی
 به‌ده‌سته‌ ﴿يَا قَوْمِ اسْكُتُوا﴾ وه‌به‌مای (هه‌موو لایه‌ک) ده‌دات و که‌س له‌و به‌ما نادریت ﴿يَا قَوْمِ اسْكُتُوا﴾
 که‌سه‌ نه‌ووت ﴿نه‌گه‌ر ئیوه‌ شت ده‌رانێ﴾ ﴿يَا قَوْمِ اسْكُتُوا﴾ بنگومان ده‌لێس (هه‌موو له‌وانه‌) هه‌ی
 خوا ﴿يَا قَوْمِ اسْكُتُوا﴾ بلی که‌واته‌ ئیوه‌ چون سبج و جادووتان ئێ کراره‌ (که‌ ئیسی خوا به‌باحه‌ق
 ده‌رێس له‌گه‌ل دان مانتان به‌هه‌موو راسی به‌کانیدا) ﴿يَا قَوْمِ اسْكُتُوا﴾

﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِيْنَ﴾ (نه خپل واک په) بلکو نیمه راستیمان بڼه پیاوړې په نیکو مانا ټولنه
 دروړس ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِيْنَ﴾ خوا هیڅ بڼه په کسې بڼه پیاوړې نه داوه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِيْنَ﴾ و
 هیڅ په سر او پکې سرې له گڼه نه پیاوړې ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِيْنَ﴾ (نه گڼه په سر او پکې سرې له گڼه
 پیاوړې) نه وکانه هغه په سر او پکې سرې دروړس کړه دوه (په خورې) د هغه د ټولنه په پکې سرې و
 همدې پکې سرې رال د هغو په سر او پکې سرې تر پیاوړې ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِيْنَ﴾ (په سر او پکې سرې له واک
 نه واک د هغوی) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِيْنَ﴾ (خوا) رانای د هغو نه پیاوړې وکانه پکې سرې وکانه
 په واک نه واک د هغوی (په سر او پکې سرې) د هغه د ټولنه په پکې سرې وکانه پکې سرې وکانه
 پکې سرې د هغوی په واک نه واک د هغوی د هغه د ټولنه په پکې سرې وکانه پکې سرې وکانه
 دواړه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِيْنَ﴾ د هغوی په واک نه واک د هغوی د هغه د ټولنه په پکې سرې وکانه
 ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِيْنَ﴾ د هغوی په واک نه واک د هغوی د هغه د ټولنه په پکې سرې وکانه
 دواړه پکې سرې د هغوی په واک نه واک د هغوی د هغه د ټولنه په پکې سرې وکانه
 له خپل واک نه واک د هغوی په واک نه واک د هغوی د هغه د ټولنه په پکې سرې وکانه
 ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِيْنَ﴾ د هغوی په واک نه واک د هغوی د هغه د ټولنه په پکې سرې وکانه
 و د هغه د ټولنه په واک نه واک د هغوی د هغه د ټولنه په پکې سرې وکانه
 لام (په واک نه واک د هغوی) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِيْنَ﴾ د هغوی په واک نه واک د هغوی د هغه د ټولنه
 سر د دیت بڼه په واک نه واک د هغوی د هغه د ټولنه په پکې سرې وکانه
 ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِيْنَ﴾ د هغوی په واک نه واک د هغوی د هغه د ټولنه په پکې سرې وکانه
 چور ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِيْنَ﴾ د هغوی په واک نه واک د هغوی د هغه د ټولنه په پکې سرې وکانه
 پکې سرې د هغوی په واک نه واک د هغوی د هغه د ټولنه په پکې سرې وکانه
 ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِيْنَ﴾ د هغوی په واک نه واک د هغوی د هغه د ټولنه په پکې سرې وکانه
 ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِيْنَ﴾ د هغوی په واک نه واک د هغوی د هغه د ټولنه په پکې سرې وکانه
 ماکه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِيْنَ﴾ د هغوی په واک نه واک د هغوی د هغه د ټولنه په پکې سرې وکانه
 نه واک نه واک د هغوی د هغه د ټولنه په پکې سرې وکانه
 ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِيْنَ﴾ د هغوی په واک نه واک د هغوی د هغه د ټولنه په پکې سرې وکانه
 ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِيْنَ﴾ د هغوی په واک نه واک د هغوی د هغه د ټولنه په پکې سرې وکانه
 حېر د هغه د ټولنه په واک نه واک د هغوی د هغه د ټولنه په پکې سرې وکانه
 ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِيْنَ﴾ د هغوی په واک نه واک د هغوی د هغه د ټولنه په پکې سرې وکانه
 ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِيْنَ﴾ د هغوی په واک نه واک د هغوی د هغه د ټولنه په پکې سرې وکانه

﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ (بیان ده‌تریت) ئایا ئایه‌نه‌ کانی من لهدو بیادا به‌سه‌ر باندانه‌ده‌ خو‌نرا‌یده‌وه‌؟
 ﴿مَكُونُوا بَشِيرًا﴾ که‌چی ئیوه‌ به‌درو‌تان ده‌راتی و ئیمان‌تان ب‌ین به‌ده‌هیتا ﴿ذَوَاتِ الْأَرْسَالِ﴾ (له‌وه‌ لامدا)
 ده‌لێس ئه‌ی به‌رو‌ده‌د گاری ئیعه‌ ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ به‌دی و خرابی خۆمان ران بوو به‌سه‌رماندا
 ﴿وَكُنْ قَوْمًا حَافِظِينَ﴾ وه‌ ئیعه‌ که‌سانیک‌ی گو‌مر بو‌ویس ﴿رَبِّ الْأَرْسَالِ﴾ ئه‌ی به‌رو‌ده‌د گاری
 لهدم (دۆره‌جه‌) ده‌رمان ب‌ینه‌ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جا نه‌گه‌ر جارنکی تر گه‌ر به‌وه‌ (بو‌ی نه‌وه‌ری)
 شه‌وه‌ به‌راستی ئیعه‌ سه‌مه‌کار ب‌ی ﴿وَالْخَاسِرِينَ﴾ وه‌ (خو‌ا) ده‌ده‌رموی به‌پرسوایی
 به‌په‌نه‌وه‌ له‌دوره‌خدا و ه‌یج ته‌به‌کم له‌گه‌لدا مه‌که‌ن (اخ‌ا) بو‌سه‌گی به‌گه‌ردی کاتی ده‌ری ده‌که‌یت
 و پ‌سی ده‌لێست چعه‌) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ب‌یگو‌مان له‌دو بیادا کومه‌لێک له‌به‌نده‌ کانی من
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ده‌پان‌ووت ئه‌ی به‌رو‌ده‌د گاریمان ئیعه‌ باوه‌رمان ه‌یناوه‌ ﴿وَالْغَائِبِينَ﴾ ده‌ی لیمان
 خو‌شبه‌ و به‌حه‌مه‌ل ب‌ی بکه‌ ﴿وَالْخَاسِرِينَ﴾ چو‌بکه‌ تو چا‌کت‌ری می‌ه‌ره‌مانانی ﴿وَالْغَائِبِينَ﴾
 ب‌یج‌ه‌ی که‌چی ئیوه‌ گاله‌تان به‌وان ده‌کرد ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نا (ئه‌وه‌ گاله‌ته‌ کردنه‌تان به‌) له‌وان پ‌ادی
 می له‌بیر به‌ده‌وه‌ ﴿وَالْخَاسِرِينَ﴾ وه‌ ئیوه‌ هه‌میشه‌ به‌وان پ‌نده‌ که‌ب‌ی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ب‌یگو‌مان نه‌مه‌ر و پ‌ادا شه‌م داوه‌نه‌وه‌ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌هوی خو‌گر ب‌یا نه‌وه‌ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌راستی
 هه‌ر له‌وان سه‌ر که‌و‌نوو ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (خو‌ا) ده‌ده‌رموی چه‌مه‌سان له‌سه‌ر
 ده‌ری دامانه‌وه‌؟ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ده‌لێس رو‌ژێک یا که‌مه‌تر له‌رو‌ژێک می‌به‌وه‌
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌و (فریشت) انه‌ به‌سه‌ر که‌مه‌ریارن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (خو‌ا) ده‌رموی
 به‌مه‌وه‌ شه‌وه‌ ماوه‌به‌ک‌ی که‌م به‌ییت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌گه‌ر به‌راستی ئیوه‌ ده‌نان‌راسی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئایا ئیوه‌ گو‌مان‌تان واسو‌وه‌ که‌ب‌یگو‌مان ئیوه‌مان به‌ی هه‌وده‌ دروست
 کردووه‌ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌ ب‌یگو‌مان ئیوه‌ ما‌گه‌ر به‌نه‌وه‌ بولا‌ی ئیعه‌ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 جا به‌رو‌ی ب‌دی تو خو‌ای پ‌اشای د‌است و ده‌وا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ه‌یج به‌رسته‌ر وێک‌ ب‌ی به‌جکه‌ له‌ر
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که‌به‌رو‌ده‌د گاری هه‌رش‌ی به‌ر‌ن‌و به‌رده‌ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هه‌ر که‌س به‌رستی
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌رسته‌ر او‌یک‌ی تر له‌گه‌ل خو‌ادا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که‌ه‌یج به‌لکه‌ به‌ک‌ی نه‌ی
 له‌سه‌ر ئه‌و (به‌رسته‌) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وه‌ به‌راستی لیر سه‌به‌وه‌ی ته‌به‌لای به‌رو‌ده‌د گاریتی
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ب‌یگو‌مان کاران پر گارمان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (ئه‌ی خو‌مه‌مه‌د) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ب‌لی ئه‌ی به‌رو‌ده‌د گاری لیم خوش به‌و‌ر به‌مه‌م ب‌ی بکه‌ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌ تو (خو‌به‌) چا‌کت‌ری
 می‌ه‌ره‌مانانی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾

﴿فَإِنْ لَّمْ يَجِدْ عَلَيْهَا كِتَابَ﴾ ئەمەجانە گەر كەستان بەدی تابدا ﴿فَلَا يَمَسُّهُ﴾ ئەوە هەچە ژورە وە نو ئە ومانە
 ﴿حَتَّى يَخُوضَ﴾ هەتا مۆلەت بەدرێش ﴿فِي مِلْحَةٍ﴾ وە ئە گەر پێشان ووترا ﴿أَجْمَلًا رَجِيمًا﴾
 بگەر پێشە و ئەبێن بگەر پێشە وە ﴿هُوَ أَكْبَرُ﴾ ئەوە چاكر و پاكرە بونان ﴿وَأَنَّهُ يَمْشَى عَلَى﴾
 وە خوارانایە بە هەموو ئەو كرده وانهی دەبێكەن ﴿يَسْعَى﴾ هێچ گوماهێكنا بە سەر بیه
 (گوێ هار بای) ﴿لَمْ يَخُوضْ﴾ كە بچە ئەو مالانەیی ﴿عِزِّ مَكْرُومٍ﴾ كەسی تێدا
 بێشە جی بێ بە و كەل و پەلی خوتانی تیا بێت (وَكُنْ تَوَيْلًا) ﴿وَدُنْ تَقْدَمُ﴾ وە خوا دەوانی ﴿مَشْهُورٍ﴾
 وە سگشور بە وە ی ئاشكرای دەكەن و بە و پێشی دەشارە وە ﴿فِي مِلْحَةٍ﴾ (ئە ی موحەممەد
 ﷺ) بێن بە پیاو سی ئیماندار ﴿يَعْتَصِرُ﴾ چاوی حوزیان (لە سەر كوردی مامە حەرم) داخەن
 و پاریزێن ﴿وَيَحْتَمِلُ فُرُوجَهُ﴾ وە عەورە میان (لە داوی پێسی) پاریزێن ﴿لَمْ يَكُنْ﴾ ئەوە چاكر
 و پاكرە پێشە وە ﴿لَمْ يَخُوضْ﴾ بێگومان حوانا گە بە هەموو كرده وە بەك كە دەبێكەن
 ﴿وَلَمْ يَخُوضْ﴾ وە بێن بە ئاوە تانی ئیمانداریش ﴿يَعْتَصِرُ﴾ چاویان داخەن
 و پاریزێن (لە سەر كوردی مامە حەرم) ﴿وَيَحْتَمِلُ فُرُوجَهُ﴾ وە عەورە میان پاریزێن (لە داوی پێسی)
 ﴿وَلَمْ يَخُوضْ﴾ وە جوانی خویان دەربە خەن ﴿لَمْ يَخُوضْ﴾ جگە لە وە ی بە وە وە یە و دپارە
 لە جوانی (وَكُنْ فَمَّ و چاویان و دەستیان) ﴿وَلَمْ يَخُوضْ﴾ وە بە و پێشە وە بە و پێشە وە بە و پێشە
 بە سەنگ و بە و كێتندا ﴿وَلَمْ يَخُوضْ﴾ وە جوانی خویان دەربە خەن (رێدە لە وە ی دەردە كە ویت)
 ﴿لَمْ يَخُوضْ﴾ سو میردە كانیان بە پێت یا ناو كیان ﴿لَمْ يَخُوضْ﴾ یا ناو كی میردە كانیان
 ﴿لَمْ يَخُوضْ﴾ یا كوردە كانیان یا كوری میردە كانیان ﴿لَمْ يَخُوضْ﴾ یا بر كانیان
 یا كوری برا كیان ﴿لَمْ يَخُوضْ﴾ یا كوری خوشكە كانیان ﴿لَمْ يَخُوضْ﴾ یا ئاوە تانی (ئیماندار)
 ﴿لَمْ يَخُوضْ﴾ یا كە پێشە كە كانیان ﴿لَمْ يَخُوضْ﴾ یا ئە و شوێن كە وە و
 پیاوانە ی كە یی بێر لە ئاوە ت (وَكُنْ خِزْمَتِ كَار و پیر و بە خوش كە ئاوە و ووی ژن و میردایە تیان بیه)
 ﴿لَمْ يَخُوضْ﴾ یا ئە و مەدالە كوراندە ی كە ئاگایان لە لەش و (عەورەتی)
 ئاوە تان بە پێت (بەلەح بە و وێن) ﴿لَمْ يَخُوضْ﴾ ئاوە تان لە كانی پوشتن (د) قاجیان بە وە و
 بە وە و دا ﴿لَمْ يَخُوضْ﴾ (ئە وە مگی خێر حال و پاوانە كانیان بێت و) برێریت بە و
 جوانیە ی پیاو كە شار دوێنە ئە وە ﴿لَمْ يَخُوضْ﴾ هەموو تان ئە وە نكەن و بگەرێنە وە و لای خوا
 ﴿لَمْ يَخُوضْ﴾ ئە ی ئیمان دارە كان ﴿لَمْ يَخُوضْ﴾ تار و گار و سەر كە و تە و و بێن

﴿يُفِيضُ لَهُ نَبَأَهُ﴾ خواشه و پرور ده گوریت (به کورت و درتیز کردید) یا در ورژ مو و به و و شهر
 ده هائش) ﴿وَبَرِّقَ بَلَدٌ﴾ به راستی له مه‌دا ﴿يُفِيضُ لَهُ نَبَأَهُ﴾ به ملک هدیه مو خاوه‌ن ربریی به کات ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ وه خواشه و پرور ده و مرنگی له‌ناو دروست کردوه ﴿يُفِيضُ لَهُ نَبَأَهُ﴾ به ملک
 له محض هدیه له‌وانه له‌سهر سکی دروات ﴿وَيُفِيضُ لَهُ نَبَأَهُ﴾ وه هدیه‌ی تریب له‌سهر
 در و قاج دروات ﴿وَيُفِيضُ لَهُ نَبَأَهُ﴾ وه هدیه‌ی تریب له‌سهر چوار پس دروات ﴿يُفِيضُ لَهُ نَبَأَهُ﴾
 خواشه و پرور ده کات ﴿يُفِيضُ لَهُ نَبَأَهُ﴾ به ملک له‌سهر هدیه له‌وانه له‌سهر
 شتیکدا هدیه ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ سوید به‌خوا به راستی نیمه‌دار دو مانده خور وه ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾
 چه‌سه‌ی تریب روی کهر وه ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ و خواش هر که‌سی روی رین و و بی ده کات
 ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ سو ریگای راست ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ وه له‌وانه ده‌لپس بر و اما‌ن هیناوه
 ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ به‌خوا به‌پنج‌مه‌رو گویر به‌لیسان کردوه ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ پاشان
 کز مه‌لیک له‌وان پشنی تی ده‌کهر ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ له‌پاش له‌وه‌ی (ووتیدان بر و اما‌ن هیناوه)
 ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ وه له‌وانه (له‌راستیدا) لیساندار پس ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ وه کاتی باسگ بکرین
 ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ بو لای (شهر یعنی) خواو پیچه‌مه‌رو ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ بو له‌وه‌ی حو کم بکات
 له‌پو ایاندا ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ به‌کهر کوم‌لیک له‌وانه پرور و مرده‌گیر ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾
 به‌لام له‌کهر (له‌حو کم دانه‌کدا) حقه‌که بو له‌وان بیت ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ دین بو لای (حو کم‌که‌که)
 به‌ر به‌ری مکه‌چی به‌وه ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ یان ده‌فرس خواو پیچه‌مه‌رو که‌ی ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ یا به‌گو ماندا
 بوون ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ یان ده‌فرس خواو پیچه‌مه‌رو که‌ی ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ سته‌میان بی مکه‌ن
 ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ (به‌خیر هیچ له‌وانه بی به) به‌لکو له‌وانه هر خویان سته‌مکارن ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾
 ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ قسه‌ی شمانداران نه‌ما له‌مه‌به ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ کاتی باسگ بکرین بو لای
 (به‌رامه‌ی) خواو پیچه‌مه‌رو که‌ی ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ بو له‌وه‌ی بر یاری‌دات له‌پو ایاندا ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾
 سبب و اصعب ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ گویرایه‌لیس ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ وه هر له‌وانه بر گاریوون
 ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ جها هر که‌سی گویرایه‌لیس خواو پیچه‌مه‌رو که‌ی بکات ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾
 ریشه ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ وه له‌خوا برسی و خوی له‌(سهر پینچی) خواو یاری‌ری ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ نه‌وه به‌راستی
 هر له‌وانه سهر که‌وتوون ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ (دور و ووه‌کان) سویندیان ده‌خورده‌حو ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾
 ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ به‌ته‌و به‌ری سویند خوار دیدان ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ که‌ته‌گهر در مانیدان پس به‌دوست
 (به‌در چوون بو غه‌را) بیگو مان در ده‌چس ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ بلن سویند مه‌چون ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾
 مکه‌چی و گویرایه‌لیس قیوه‌را تراوه (قسه‌نان پیچه‌وانه‌ی کردار نانه) ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ به‌راستی خوا
 ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾ ناگاداره به‌و کرده‌وانه‌ی ده‌یکه‌ن ﴿وَلِلَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ﴾

﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا الرّٰسُوۡنَ لَا يَمۡرُؤٌ مُّٓؤَمَّنٌۭ وَلَا نَرۡىٰهُمۡ يَفۡهَمُوۡنَ﴾ بلی هه‌مانه‌رداری خوار هه‌مانه‌رداری پیعه‌مه‌ر ﴿م. ی. و.﴾
 نه‌مجان نه‌گه‌ر پشتیان هه‌لکرد ﴿یٰٓأَيُّهَا الرّٰسُوۡنَ﴾ نه‌وه‌ نه‌وه‌ (پیعه‌مه‌ر) نه‌ها نه‌هر سپیره‌ له‌وه‌ی
 دراره‌ به‌سه‌ریدا (که‌ گه‌یاندنی به‌یامی خرابه‌) ﴿وَعَبۡدُکُمۡ مَّخۡمُتٌۭ﴾ وه‌ نه‌وه‌ش نه‌هر سه‌ له‌وه‌ی
 دراره‌ به‌سه‌ر ناند، (که‌ ناوه‌ر هه‌تانه‌) ﴿وَلَا یَمۡرُؤٌ مُّٓؤَمَّنٌۭ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر گوهر به‌لی پیعه‌مه‌ر نه‌کن،
 نه‌وه‌ هه‌دایه‌ت وه‌ر ده‌گه‌ر ﴿وَمَآ تَرٰوۡنَ﴾ وه‌ پیعه‌مه‌ر هه‌چی له‌مه‌ر می‌به‌ ﴿لَا اَسۡمَٰعَیۡلَیۡلَ﴾ به‌حکه‌
 له‌گه‌یاندنی روون و ناشکر (ای به‌یامی خوا) ﴿وَعَبۡدُکُمۡ مَّخۡمُتٌۭ﴾ حوا به‌لی داوه‌ نه‌وه‌
 که‌سه‌نه‌تان که‌یاوه‌ریان هه‌تاوه‌ ﴿وَعَمَلُۡکُمۡ مَّخۡمُتٌۭ﴾ وه‌ که‌ر نه‌وه‌ی چاکه‌کانیان که‌ر نه‌وه‌ ﴿یٰٓأَيُّهَا الرّٰسُوۡنَ﴾
 که‌یگومان ده‌یاندکانه‌ جی نه‌یسی (خه‌لکی تر) له‌ره‌ویدا ﴿مَکُمۡ مَّخۡمُتٌۭ﴾ نه‌یسه‌ر
 هه‌روه‌ک له‌وانی (له‌مانه‌راسی) پیش نه‌مانی که‌ر ده‌ جی نه‌یسه‌ر ﴿وَعَبۡدُکُمۡ مَّخۡمُتٌۭ﴾ وه‌ نه‌یسه‌ر که‌یسه‌
 یو‌ده‌چه‌یسی ﴿لَا یَمۡرُؤٌ مُّٓؤَمَّنٌۭ﴾ نه‌وه‌ (نایه‌)ی که‌خواپنی براری یو‌وه‌ بریان ﴿وَعَبۡدُکُمۡ مَّخۡمُتٌۭ﴾ نه‌یسه‌ر
 نه‌وه‌ ترسه‌ و به‌یسه‌ر یو‌ده‌گوهری به‌ناسایش و ناراسی ﴿بِه‌دوسی﴾ (له‌وکانه‌دا نه‌یسه‌ر) هه‌ر سه‌
 ده‌به‌ر سه‌ر و ﴿لَا یَمۡرُؤٌ مُّٓؤَمَّنٌۭ﴾ هه‌چی هاوه‌یه‌شه‌ کم‌ یو‌ بریار مادن ﴿وَمَآ تَرٰوۡنَ﴾ وه‌ هه‌ر که‌سه‌
 سه‌ر براری دو‌ نه‌وه‌ (به‌دی هه‌تانی به‌لیته‌کان) ﴿وَعَبۡدُکُمۡ مَّخۡمُتٌۭ﴾ نه‌وه‌ به‌راسنی هه‌ر نه‌وانه‌
 ده‌ر چو‌ر له‌ریگه‌ی خواپنی ﴿وَعَمَلُۡکُمۡ مَّخۡمُتٌۭ﴾ وه‌ یو‌نزه‌ به‌حی سه‌ر یسه‌ ﴿وَعَبۡدُکُمۡ مَّخۡمُتٌۭ﴾ وه‌ که‌ت به‌سه‌
 ﴿وَعَبۡدُکُمۡ مَّخۡمُتٌۭ﴾ و گوهر به‌لی پیعه‌مه‌ر نه‌کن ﴿مَکُمۡ مَّخۡمُتٌۭ﴾ نه‌ا خواره‌ حه‌نه‌ن پی‌ بکه‌ت
 ﴿لَا یَمۡرُؤٌ مُّٓؤَمَّنٌۭ﴾ نه‌وه‌ که‌سه‌نه‌ی سه‌ ساوه‌ر وانه‌راس ﴿مَکُمۡ مَّخۡمُتٌۭ﴾ له‌نه‌وه‌ی خوا
 ده‌ر گاریان ده‌سه‌ له‌ره‌ویدا ﴿وَعَمَلُۡکُمۡ مَّخۡمُتٌۭ﴾ وه‌ نه‌وان هه‌یگاریان ناگه‌ر ﴿بِه‌یسه‌ر نه‌یسه‌ر﴾ نه‌ای چ
 سه‌ر نه‌یسه‌ر که‌یسه‌ر ده‌وه‌ خرابه‌ ﴿بِه‌یسه‌ر نه‌یسه‌ر﴾ نه‌وه‌ که‌سه‌نه‌ی ساوه‌ر نه‌یسه‌ر ﴿بِه‌یسه‌ر نه‌یسه‌ر﴾
 ده‌سه‌ موله‌تسه‌ن سه‌ن وه‌ر گه‌ر ﴿بِه‌یسه‌ر نه‌یسه‌ر﴾ نه‌وه‌ که‌سه‌نه‌ی به‌سه‌دی نه‌یسه‌ر (به‌یسه‌ر نه‌یسه‌ر)
 ﴿وَعَبۡدُکُمۡ مَّخۡمُتٌۭ﴾ هه‌روه‌ها مه‌داله‌کانه‌ر که‌هه‌تسه‌ر به‌یسه‌ر ﴿بِه‌یسه‌ر نه‌یسه‌ر﴾ له‌سه‌ن کانه‌دا
 (سه‌ر چو‌ره‌ زو‌ری یو‌سه‌نی ژن و نه‌یسه‌ر) ﴿بِه‌یسه‌ر نه‌یسه‌ر﴾ له‌یسه‌ر یو‌نزه‌ی به‌یسه‌ر ﴿بِه‌یسه‌ر نه‌یسه‌ر﴾
 نه‌یسه‌ر نه‌یسه‌ر ﴿بِه‌یسه‌ر نه‌یسه‌ر﴾ وه‌ کانه‌ن یو‌سه‌ر کانه‌ن دانه‌یسه‌ر (له‌یسه‌ر له‌یسه‌ر نه‌یسه‌ر) له‌کانه‌ی یو‌ه‌رویدا، ﴿بِه‌یسه‌ر نه‌یسه‌ر﴾
 نه‌یسه‌ر نه‌یسه‌ر ﴿بِه‌یسه‌ر نه‌یسه‌ر﴾ وه‌ له‌پاش یو‌نزه‌ی عه‌شا (هه‌وه‌تسه‌ن) ﴿بِه‌یسه‌ر نه‌یسه‌ر﴾ نه‌م سه‌ن کانه‌ن کانه‌ن خوزه‌ر خه‌سته‌
 یو‌نه‌ن درو‌سه‌نه‌ ﴿بِه‌یسه‌ر نه‌یسه‌ر﴾ دوا نه‌م سه‌ن کانه‌ن (سه‌ر موله‌ت وه‌ر گه‌ر) نه‌یسه‌ر نه‌یسه‌ر
 نه‌یسه‌ر نه‌وان هه‌یسه‌ر گوهریه‌ک می‌به‌ (موله‌ت وه‌ره‌گه‌ر) ﴿بِه‌یسه‌ر نه‌یسه‌ر﴾ (چو‌مه‌که‌) نه‌وان رزور به‌ده‌وه‌ر
 به‌رتانه‌دیه‌ن (بو‌خرمه‌ت که‌ر ده‌نه‌ن) ﴿بِه‌یسه‌ر نه‌یسه‌ر﴾ نه‌یسه‌ر له‌گه‌ل به‌که‌ر دانه‌یسه‌ر ﴿بِه‌یسه‌ر نه‌یسه‌ر﴾
 نه‌یسه‌ر نه‌یسه‌ر خواره‌رومی ده‌کانه‌وه‌ ﴿بِه‌یسه‌ر نه‌یسه‌ر﴾ نه‌یسه‌ر نه‌یسه‌ر ﴿بِه‌یسه‌ر نه‌یسه‌ر﴾ وه‌خوا رانه‌ی
 کار درو‌سه‌نه‌ ﴿بِه‌یسه‌ر نه‌یسه‌ر﴾

﴿وَعَدُوا مِنْ دُونِهِ عَذَابًا﴾ یعنی که نه‌خواهند پیراسته‌ی او نیکیان بو خویان بریار داوه ﴿لَا يَحْقُقُونَ﴾
 که هیچ شینت دروست ناکه‌ن ﴿وَهُمْ يَحْشَرُونَ﴾ به‌لکو خوشیاں دروست کر او‌ن ﴿وَلَا يَسْكُرُونَ﴾
 ده‌سه‌لانیان سی به‌بنو خویان ﴿حَرُّ وَلَا قَنَاطٌ﴾ به‌ریان به‌سورودو قناراج (بگه‌یه‌س) ﴿وَلَا يَتَّبِعُونَ﴾
 ولاخو، ولاشور ﴿هَرُّوهُمَا مَرْدَن وَرَمَان وَرِسْدُوهُ بُووسه‌وی خویان به‌ده‌سی بیه﴾ ﴿وَقَالَ كَبِيرُتْ﴾
 گورو ﴿لَوْ هِيَ كَهَيِّ بَرِّوَابُوون دهبان ووت﴾ ﴿يَا هَٰذَا قَبْرُكَ﴾ بگومان لثم (قورنه) هیچ بیه
 جگه به‌دوقیه‌کی گه‌وره کموچه‌ممد ﴿هَلْ هِيَ﴾ هلی مستووه ﴿وَأَمَّا تِلْكَ الْأَمْثَلُ﴾ وه که‌سانی تر
 بو نه‌و (هله‌سه‌سته) یارمه‌نیان داوه ﴿فَصَدَّ عَنْهُمُ الرَّحْمَنُ﴾ نه‌وه به‌راستی نه‌وانه ستم و بو‌هتانیکی
 گه‌وره‌یان کردوه ﴿وَقَالَ اسْكُنُوا هَٰذَا بَلَدًا﴾ وه (سی بر وایان) دهبان ووت (لثم قورنه) به‌سهرعت
 و داستانی پیشووه‌کانه ﴿فَكَسَبَتْ﴾ (موچه‌ممد) داوای کردوه بوی بوسس ﴿فَلَيْسَ بِهَا عِلَافٌ﴾
 نه‌مجا ده‌خویندریکه‌وه به‌سهریدا ﴿فَكَسَبَتْ﴾ به‌به‌نیان و نیواراندا ﴿وَلَا تَرْتَدُّهُ﴾
 (له‌ی موچه‌ممد) بلی راتی ماردوبه‌تی به‌خواره‌وه ﴿يَعْلَمُ الْغِيْثُ﴾ که‌همور
 به‌نیس لاسه‌کانه‌کان و ره‌وی ده‌رالت ﴿بِهِ﴾ به‌سهرعت راجعاً به‌راستی نه‌و (خو) لیبورده‌ی
 به‌به‌ره‌بانۀ ﴿وَقَالَ تَرْتَدُّهُ﴾ (سی بر وایان) دهبان ووت نه‌مه‌چور پیغه‌به‌ریکه ﴿بِأَسْكَرٍ﴾
 کتفهمه ﴿خَوَارِدُنْ دَه‌خوات﴾ (ویشنی) لاشور ﴿وَهُ بِبِئْسَ الْأَوْدَادُ﴾ به‌بیارا‌دا دهروات ﴿وَلَا تَرْتَدُّهُ﴾ بو‌چی
 فریسه‌یه‌ک به‌بیرا‌وته‌خواره‌وه بو‌لای ﴿فَبَكَرَ عَمْدُهُ﴾ بو‌نه‌وه‌ی نه‌که‌لیدا ترسینه‌ری ﴿وَلَا تَرْتَدُّهُ﴾
 ﴿وَلَا تَرْتَدُّهُ﴾ با‌گه‌بجه‌به‌کی (له‌ناسمانه‌وه) بو‌سهری به‌رایه ﴿وَلَا تَرْتَدُّهُ﴾
 یا با‌خیکی بو‌یه‌لی بخواره‌ایه ﴿وَهُ﴾ به‌سهرعت ﴿وَهُ﴾ به‌سهرعت (سی بر وایان) دهبان ووت
 (به‌نیمانه‌ری) ﴿بِأَسْكَرٍ﴾ لاشور ﴿وَلَا تَرْتَدُّهُ﴾ نیوه‌نه‌به‌شوین پی‌او‌نیکی جادو و لیکراو که‌و‌نوب
 ﴿فَكَسَبَتْ﴾ صریحاً ﴿فَكَسَبَتْ﴾ به‌بیر که‌چون به‌و‌سه‌ی (بو‌وچ) بو‌نو دیسه‌وه ﴿فَكَسَبَتْ﴾
 به‌و‌ه‌زه‌وه‌گو‌سرا‌بوون ﴿وَلَا تَرْتَدُّهُ﴾ نیزه‌ب‌توان‌ریگی‌ای حه‌ق و راسی بدور نه‌وه ﴿وَلَا تَرْتَدُّهُ﴾
 ﴿بِأَسْكَرٍ﴾ گه‌وره و به‌روره‌ته‌وراته‌ی نه‌که‌ریسه‌وی (له‌دوبادا) ﴿فَكَسَبَتْ﴾
 چاکتر له‌وه‌(ی سی بر وایان) به‌سهرعت سار ده‌دات ﴿حَسْبُ عَمَلِهِ﴾ لاشور ﴿بِأَسْكَرٍ﴾
 که‌رو‌ب‌ساره‌کان به‌زیریا‌ندا دهروات ﴿وَلَا تَرْتَدُّهُ﴾ وه‌چه‌سه‌کوشکت بو‌ه‌ره‌هم دیسی ﴿وَلَا تَرْتَدُّهُ﴾
 ﴿بِأَسْكَرٍ﴾ (راست ناکه‌ن وانبه) به‌لکو نه‌وانه با‌و‌ریان به‌پ‌و‌زی دوا‌یی به‌ ﴿وَلَا تَرْتَدُّهُ﴾
 گدب پ‌ل‌ک‌عه‌ وه‌نیسه‌ناماده‌مان کردوه بز که‌سی نا‌و‌ه‌ری به‌پ‌و‌زی دوا‌یی به‌ی ﴿بِأَسْكَرٍ﴾
 هله‌گیر ساو ﴿وَلَا تَرْتَدُّهُ﴾

﴿وَإِنْ تَهَمُّوا فِي كَلَامٍ يُحْيِي﴾ کاتی (نهم ناگره) له دور مه نهوان دهییت ﴿سَمْعُوا لَهَا عِشْرِينَ﴾ برکه
 و نهی گر و بیسه دهییس (که بیشانی بق و قبی روریهی لیان) ﴿وَلَوْ تَقَوَّيْتُمْ لَأَخَذْتُمْ مِنْكُمْ أَثَرًا﴾
 وه کاتی مری مدیره جینگابه کسی تمگ له دور مه خدا ﴿فَعَرِّضُوا﴾ به جووت کر ای دهست و قاج
 و مین له کوت و رمحیرد (یا لهشیان به کوت و رمحیر پنگه و بهسراوه) ﴿ادْعُوا هَٰؤُلَاءِ﴾ له ویدا
 داوی تپ چوون و مردن ده کن ﴿لَا تَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مِّثْلَ مَا يَقُولُوا﴾ له صر و داوی تهیب مردیست مه کن
 ﴿وَلَوْ تَقَوَّيْتُمْ لَأَخَذْتُمْ مِنْكُمْ أَثَرًا﴾ به لکو داوی مردی رور مکن ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ملی نایا نه مه چا کتره ﴿أَمْ
 خَافُوا عَذَابَ اللَّهِ الْكَبِيرِ﴾ یا نه و به ده شته هه میسه بییهی که نه لیس در اوه به پاریر کاران و له خوا ترسان
 ﴿كَانَ يَحْجُرُهُمْ رَبُّهُمْ﴾ که باداشت و سه نه بهام و نا کامیانه ﴿فَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَسْجِدٌ﴾ له و (به ده شته)
 ده ره چیان بوی هه به ﴿حَبِيبٌ﴾ به ده میسه بی و سی برانه وه ﴿فَكَانَ غَيْرَ مَسْجِدٍ﴾ له و
 به لیتیکه له لایم په روه ردگار ته وه نهو لی به بریو سیاره ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَسْجِدٌ﴾ له و روزه خو شه
 (بت په رست) انه کوزه کانه وه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَسْجِدٌ﴾ له گه له و په رستراوهی که په رستراویان
 جگه له خو ﴿وَلَوْ تَقَوَّيْتُمْ لَأَخَذْتُمْ مِنْكُمْ أَثَرًا﴾ به به رستراوه کان) ده لی نایا نیوه ﴿فَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَسْجِدٌ﴾
 له و به مدانهی متن گو مرا کرد ﴿لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَسْجِدٌ﴾ با خویان ریگای (راستپان) و کردو گو مر بوون
 ﴿لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَسْجِدٌ﴾ (په رستراوه کان) ده لیس پاک و بیگه ردی بو تو ﴿فَكَانَ يَحْجُرُهُمْ رَبُّهُمُ﴾ بو لیمه شاپسته
 به سووه ﴿لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَسْجِدٌ﴾ که به جگه له تو په رستراویک بو خومان د بین ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَسْجِدٌ﴾
 وه اب له ﴿بِهَٰذَا لَا يَكُنْ لَهُمْ مَسْجِدٌ﴾ دا نه نهوان و باوو باهرانیان ﴿فَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَسْجِدٌ﴾ هه اب (وایان
 لیها) پدی نویان له بر چو ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَسْجِدٌ﴾ وه نهوانه کومه لیکی نیا چووی بی خیر بوون ﴿لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَسْجِدٌ﴾
 ﴿فَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَسْجِدٌ﴾ (خوا بهت په رسته کان ده لی) حاینگومان په رستراوه کانتان نیوه دیان
 به درو خسته وه له و قسانهی که ده تان کرد ﴿فَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَسْجِدٌ﴾ به مجا به ده توان (سرای
 خوا) به حوتان لاده به ده توان یار مهی (خوا) به دهس پیش ﴿فَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَسْجِدٌ﴾ وه هدر کهس
 له نیوه متهم بکات (هاوه ل بو خوا دابی) ﴿فَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَسْجِدٌ﴾ سراهی گه دهی بی ده جهزیس ﴿لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَسْجِدٌ﴾
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَسْجِدٌ﴾ نیمه پیش تو هه ر کام له به به به رانمان ناردییت ﴿فَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَسْجِدٌ﴾
 خصف و ﴿بِیَنَاقِطٍ﴾ لهوان خوار دیان خوار دووه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَسْجِدٌ﴾ و به باران د بروشتوون
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَسْجِدٌ﴾ وه تمسه همدیک له نیوه من کرده هوی تاقیکر ده وهی هه دیکی
 تر تان ﴿فَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَسْجِدٌ﴾ تابا خو ده گرن ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَسْجِدٌ﴾ وه په روه ردگار ت بینایه (به هه موو

شیک)

﴿وَلَا تُؤْتِنَا يَمِينُ﴾ هه‌ر سوونه‌و مه‌سلکت بق‌متی (له‌ر خمه‌و پشپاره‌نامه‌جیکانسان) ﴿وَلَا يَجِدُ
 بِالْحَقِّ وَحْشٌ تَقِيْرٌ﴾ نیمه‌وه‌لامه‌که‌یما‌ن سو‌تو هیتاوه‌به‌راستی و جوانیریس‌دوون‌کرده‌وه ﴿وَلَا
 تَذَرِ الْغُشْرُوتَ عَنِّي وَخَوْهَمَیْ خَهْمٌ﴾ نه‌و که‌ساته‌ی که‌مه‌مر و‌و‌حارماندا‌ده‌یریس (را‌ده‌کیش‌ریس)
 بو‌دوره‌ح ﴿وَلَا يَتَّخِذُ شَرْمُکَانٌ﴾ نه‌وانه‌خراپ‌ریس‌جینگایان‌بو‌ه‌دیه ﴿وَلَا تُصَلِّیْ﴾ وه‌ریگ‌شیا‌ن‌وون
 ک‌ردوه‌ه (گو‌م‌ترن) ﴿وَعَدَائَتُ مُوسَىٰ کَتَبٌ﴾ سو‌یند‌به‌خوا‌به‌راستی‌ته‌ور‌ات‌مان‌دا‌به‌مو‌وسا
 ﴿وَجَعَلْتُ مَعَهُ رُحَادَ هَزْرَتٍ وَیَیْ﴾ وه‌هارو‌وسی‌برایش‌یمان‌کرده‌یارینه‌ده‌ری ﴿فَقُتِبَ رُحْبٌ﴾
 نه‌م‌ح‌ا‌و‌ر‌ت‌مان‌ه‌م‌ردو‌و‌کتان‌س‌رو‌ن ﴿بَلْ قَوْمٌ یَّزِبُونَ﴾ یو‌سه‌ر‌نه‌و‌گ‌له‌ی‌که‌با‌وه‌پ‌یان
 به‌دیه‌ته‌کانی‌نیمه‌سی‌به‌و‌به‌درو‌ی‌ده‌ران ﴿وَلَمْ یَرْهَبْهُمُ سِیرٌ﴾ نه‌وسا‌ل‌م‌تا‌ومان‌بردن‌به‌له‌ما‌و‌بر‌دینگی
 ر‌و‌ر‌خ‌راپ ﴿وَقَدْ رَیْتُ سَاحَکَیْرَ رُسٍ﴾ گ‌له‌ی‌بو‌و‌ح‌یش‌ک‌ات‌ن‌پ‌ن‌مه‌به‌ر‌ان‌بان‌به‌دور‌وسی
 ﴿اَلَمْ تَرَ﴾ (له‌ت‌وی‌لا‌ما‌ودا) بو‌ق‌ص‌ان‌کردن ﴿وَجَعَلْتُ رُسَّیْ هَدًیً﴾ وه‌کر‌د‌ص‌ان‌به‌به‌ندر‌حیر‌ت‌پ‌ز
 ح‌ه‌ل‌ث ﴿وَلَعَدَیْتُ یٰطِیْمِیْنَ﴾ وه‌تا‌م‌اده‌مان‌کر‌دوه‌بو‌سته‌م‌کاران ﴿عَدَّتْ یَمًیْ﴾ س‌رای‌سه‌ح‌ت ﴿وَلَعَدَیْتُ
 اَوَسْرَدَاؤَ اَنْصَبَتْ رُسٍ﴾ و‌گ‌له‌ی‌عادو‌سه‌مو‌ودو‌خوا‌می‌چال‌و‌بیره‌ک‌س ﴿وَلَقَدْ رَیْتُ دَلَّیْ کَیْرَ﴾
 وه‌ر‌و‌ر‌گ‌له‌ی‌تر‌که‌له‌ی‌ئا‌ن‌بان‌دا‌بو‌ون (له‌ما‌ومان‌بردن) ﴿رَحِمْنَا صِرْبًا لَّاسً﴾ وه‌بو‌ه‌مو‌و‌پ‌ان
 چه‌مدین‌ن‌سو‌و‌ن‌مان‌ه‌ینا‌یه‌وه (به‌لام‌پیریان‌به‌کر‌دوه‌ه) ﴿وَحَسْبَا یَزَبَسِیْرٌ﴾ وه‌ه‌مو‌و‌یا‌ن‌ص‌ان‌له‌ما‌و‌برد
 به‌له‌ما‌و‌بر‌دینگی‌خ‌راپ ﴿وَعَدَیْتُ عِیْسًی﴾ سو‌یند‌به‌خوا‌به‌راستی‌له‌وان (قور‌ه‌یش) تیه‌پ‌بو‌ون
 به‌نه‌و‌شار‌م‌دا (س‌مدوم) ﴿بَلْ یُحٰذِرُ مَعْرَسَوهٗ﴾ که‌به‌ر‌انی‌ش‌مر (مه‌رد‌ای‌به‌سه‌رد‌ان‌ار‌س‌را‌بو‌و) ﴿فَیْزُ
 یَحْسَبُوْهُ یَرْوِیْبٌ﴾ ثاب‌ته‌وان‌سه‌و (شار‌به‌رد‌یاران‌کر‌اوه‌) بیان‌به‌ییب‌وه ﴿بَلْ حَسَبَاؤُا لَّیْسَ حُرَّتٌ شُورٌ﴾
 (وا‌سی‌یه‌ی‌ب‌نی‌و‌ویانه) به‌ل‌کو‌نه‌وان‌به‌ته‌مای‌ری‌ندو‌و‌بو‌ونه‌وه‌م‌یس ﴿وَلَقَدْ رَیْتُ﴾ وه‌(ته‌ی‌مو‌وح‌مه‌د
 یَیْیٰ) ک‌ان‌ن‌ت‌و‌ی‌یس ﴿بَلْ یَحْسَبُوْنَ اَنْفُرًا﴾ به‌س‌س‌ک‌ال‌ت‌ت‌پ‌نی‌ده‌ک‌س ﴿اَفَعَدَّ بَدَیْنُ اَللّٰهَ سُوْلًا﴾
 و (ده‌ل‌ین) ل‌ا‌ته‌مه‌یه‌خوا‌نار‌دو‌یه‌نی‌به‌ییمه‌مه‌ر ﴿بَلْ حَسَبَا یُضِلُّ عَنَّا یَهَبٌ﴾ وه‌ده‌ل‌ین (س‌ری‌ک
 سو‌وله‌پ‌ه‌ر‌س‌تر‌اوه‌ک‌ان‌مان‌لا‌مان‌ب‌دات ﴿وَلَا اَنْصَبَتْ اَنْیَهٗ﴾ نه‌گ‌ه‌ر‌له‌مه‌ر (پ‌ه‌ر‌ستی) یان‌خ‌و‌گر
 به‌بو‌ری‌ن‌یه (سو‌و‌ر‌ی‌ح‌و‌ن) له‌ده‌ها‌ت‌سو‌ودا‌ده‌ران ﴿جِیْنُ سُرُوْبٌ عَدَبٌ﴾ ک‌ان‌ن‌س‌را‌(ای‌خوا) ده‌یس
 ﴿مَنْ اَنْصَلَّ سَبِیْلًا﴾ کی (گو‌م‌تره‌ه) ریگ‌ای‌وون‌کر‌دوه‌ه ﴿رَسٌ﴾ ن‌ای‌دیت ﴿مَنْ اَنْجَدَّ بَهْرَ هَوْنٍ﴾
 نه‌و‌که‌سه‌ی‌ه‌ه‌وا‌و‌نار‌ه‌رو‌ی‌خ‌وی‌کر‌دونه‌پ‌ه‌ر‌س‌را‌وی‌خ‌وی ﴿فَتَمَّ﴾ ثاب‌تا‌و‌ر ﴿سُکُوْنٌ یَّیْهَ وَحَسْبَا﴾
 نه‌یته‌پ‌ار‌یر‌ه‌ر‌بو‌نه‌و (که‌شو‌نی‌نار‌م‌روی‌به‌که‌ویت) ﴿۹﴾

﴿فَلَمَّا سَمِعَ بِشَرِّهِ﴾ و شومین جادو و گهران بگویند ﴿يَا كَاذِبُ﴾ ﴿فَلَمَّا سَمِعَ بِشَرِّهِ﴾ نه گهر نه وان ران و سهر که و نور بوون
 ﴿فَلَمَّا سَمِعَ بِشَرِّهِ﴾ نه معصا کاتی جادو و گهره کان هاتس ﴿وَهُوَ عِزِّي﴾ و ووتیان نه میر عمون ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نایا
 به راستی پاداشتمان همیه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه گهر نیمه ران و سهر که و نور بوون ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ (میر عمون)
 ووتی بهلی ﴿وَأَنْتَ أَهْلُ الْبَيْتِ﴾ و میگومان نیوه نه و کاته لمریکانی خوم دمس ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ (میر عمون)
 موسا نه ساحیره کانی روت ﴿وَأَنْتَ أَهْلُ الْبَيْتِ﴾ بیهاویژن نه و ی نیوه هارویزه ریانس (له جادو و)
 ﴿وَأَنْتَ أَهْلُ الْبَيْتِ﴾ نه وانش گوریس و حمل و دار دمس کانیاں فرید ﴿وَهُوَ عِزِّي﴾ و ووتیان
 سونند به گهره پی میر عمون ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به راستی هدر نیمه ران و سهر که و نور بوون ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ (میر عمون)
 غصه ﴿لَمَّا سَمِعَ بِشَرِّهِ﴾ در دمس که ی فریدا (و نوو بهمازیکر گهره) ﴿وَهُوَ عِزِّي﴾ و ووتیان
 و سهر نه و (مدره گهره) هدر چس جادو و ریان کر دیور هلی لوشی ﴿وَهُوَ عِزِّي﴾ نه معصا جادو و
 گهره کان خیران (که ووتس) به و روتا به سوزده برده ووه (بو خور) ﴿وَهُوَ عِزِّي﴾ و ووتیان
 با و دمس هتا به و رومرد گاری جیهانیاں ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ که پهر و مرد گاری موسا و هار ووه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ و موسی نایا با و دمس پی هیتا ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ پیش نه و ی موله نشان بدهم
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به راستی نه و (موسا) جادو و گهره گهره که تانه که میری جادو و ی کر دوس
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ جیا بیگومان له و و دوا دمران (چیتان لی ده کم) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به راستی
 ده سست و فاجیان راست و چهپ ده سهرم ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ و میگومان هدر ووتان هال ده و سیم (به دارا)
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ (جادو و گهره کان) و ووتیان هیچ ریان سی به (بو نیمه نه و ی تو نه و ی بیکه) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ (چونکه) به راستی نیمه گهره و دمس سو لای به و رومرد گار مانه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به راستی
 نیمه به نه مایس و لومید ده که پس ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ که پهر و مرد گار مانه گونا ووه نا ووه کانسان بیوری
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ چونکه نیمه به که می سار و مرداران موسی (له گله که مانه) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ (و اوجوب موسی)
 و هجیمان سار دمس موسا ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ که به شه و به مده (با و مرداره) کانم پیده (و مبصر به جی بتلس)
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ بیگومان (میر عمون و کومله که ی) دواتان ده کمون ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ (و اوجوب موسی)
 نه و سهر میر عمون پیارسی کو که روه ی سار دمس ساره کانه (بو کو کر دوه ی له شکر و هیر) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ (میر عمون ووتی) به راستی نه وانه (موسا و شومین کموتوانی) کو نه لیکر کمی پی مرخس ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ و به راستی نه وانه رقی نیمه هال دمس (به و و سار و کرداریان) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 و به بیگومان نیمه کومله یکس بیدار و نا گادریس (به بیلا نه کانیاں) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه معصا
 نه وون (میر عمون و کومله که ی) امان دمس کرد نه با خات و کانیا ووه کان ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ (و دمران
 کردن) لمر عمون و گمیج و عمریه و کوشکه رور حران و چاکاته ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نا به و حوره (له و دمران بردن)
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه و کانسی به عقوب (جو و له که امان نه جیگاسان دانا) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه معصا
 (میر عمون و له شکره که ی) کاتی خور هالهاش شومیان کمون ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾

﴿فَمَنْ أَتَى الْجَنَّةَ﴾ نه‌مجا کاتی دوو کز مه‌له‌که چاویان به‌یه‌کسر که‌وت ﴿وَأَصْحَابُ ثَوْنٍ﴾
 هاوه‌له‌کانی مووسا ووتیان ﴿سَمَرٌ لَهُ﴾ بینگو مان نتمه‌گیراویس ﴿بِجَمْعٍ دَغْدَغٍ﴾ ﴿وَالْأَنْبَاءُ﴾
 (مووسا) وونی به‌خیر پشان ماگه‌ن ﴿يَنْبَغِي رَبِّ سِتْرَةٍ﴾ بینگو مان من به‌روردگارم له‌گه‌له‌دلیبان
 رینگای (برگار بووم) پشان دعات ﴿وَدُوحِيتٍ وَثَوْنٍ﴾ نه‌مجا سرووشمان کردبو مووسا
 ﴿أَنْ أَصْرِبَ بَعْضُكَ أَخَرٌ﴾ که‌به‌گو چانه‌گه‌ت به‌له‌دعریا که‌﴿دَعْنِي﴾ (نه‌ویش لییداو) جاده‌ریا که
 له‌ت بوو ﴿لَكَانَ ثَأْنٌ لِّكَ لَقْوَرٍ حَطِيرٍ﴾ که‌هه‌له‌تکی وک شاحنکی روز که‌وره وایوو ﴿وَرَبِّ﴾
 ثر لآخرین ﴿وَهْ نَهْوَاسِي ثَر (فِرْعَوْنُ وَ لَهْ شَكْرَهْ كَهْ) مَارِ بَرِثْ كِرْ تَهْوَ لَهْوَی (لَهْ دَهْ رِیَا كَهْ)﴾
 ﴿وَأَنْتَ مَوْسَى رَس مَعْدُ أَخْبِرْ﴾ جاسا مووسا و هموو نه‌وانه‌ی له‌گه‌لی بوون ررگار مان کرون ﴿وَلَمْ يَنْفَرِ﴾
 لَه‌ره‌ده (که‌ماسکرا) به‌لکه‌یه‌کی که‌وره هه‌به (له‌سدر ده‌سه‌لانی خوا) ﴿وَمَا كَانَ أَكْفَرًا مِّنْ مُّؤْمِنٍ﴾
 به‌لام روره‌پشان دهرپیان به‌هینا ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِّنْ رَّسُولٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾ نه‌راستی به‌روره‌ردگرت رانی
 ویه به‌ره‌یی به‌ ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِّنْ رَّسُولٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾ (نه‌ی موحممده) بخونه‌ره‌ده به‌سه‌ریانده هه‌والی
 ثیر هیم ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِّنْ رَّسُولٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾ کاتی وونی به‌باوکی و گه‌له‌کی ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِّنْ رَّسُولٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِّنْ رَّسُولٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾ ووتیان بانیك ده‌به‌رستن ﴿مُضَىٰ عَمَلِكُمْ﴾ نه‌مجا به‌ر ده‌وام به‌به‌پدیان
 ده‌که‌پن ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِّنْ رَّسُولٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾ (ثیرا هیم) وونی ثابا نه‌وانه‌گو نیان لیكسه ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِّنْ رَّسُولٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾
 هاوار وثرایان لی ده‌کهن ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِّنْ رَّسُولٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾ یا ثابا نه‌وان سوود پدیان‌پان بی ده‌گه‌پن
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِّنْ رَّسُولٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾ ووتیان (به‌خیر هیچیان بی ماکری) به‌لکو نتمه‌ساو واپیرانمان دیوه ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِّنْ رَّسُولٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾
 بقمرون ﴿ثَابِتٌ وَشَهِيدٌ﴾ یان کزدوه ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِّنْ رَّسُولٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾ وونی ثابا ثبوه ده‌ران
 چس ده‌به‌رستن ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِّنْ رَّسُولٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾ ثبوه ساو واپیره پیشووه کانتان ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِّنْ رَّسُولٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾
 جاسا به‌راستی هموو نه‌وانه‌دورسی مس ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِّنْ رَّسُولٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾ جگه‌له‌به‌روره‌ردگاری جبهانپان ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِّنْ رَّسُولٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِّنْ رَّسُولٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾ که‌نعمو می دروست کردوه پاشان هه‌ر نمویش برسمو ویم ده‌کات ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِّنْ رَّسُولٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِّنْ رَّسُولٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾ وه‌هه‌ر نه‌وانه‌خو را کم پندعات و تیراوم ده‌کات ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِّنْ رَّسُولٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾
 بشمیں ﴿وَهْ کَاتِي بِخَوْشٍ مَّكْرُومٍ هه‌ر نمو شبعام دعات (چاکم ده‌کانه‌وه)﴾ ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِّنْ رَّسُولٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾
 بخیر ﴿وَهْ رَانِيكَهْ کَمَس دهرمی و پاشان ریدووم ده‌کانه‌وه﴾ ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِّنْ رَّسُولٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾ (به‌روره‌ردگارم)
 رانیکه به‌نعمام و ثومید ده‌کم ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِّنْ رَّسُولٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾ له‌روزی یاداشت دا (قیامه‌ندا) بیوری
 له‌هه‌ده‌کانم و بیانسریته‌وه ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِّنْ رَّسُولٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾ نه‌ی به‌روره‌ردگارم دانایم بی به‌خشه ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِّنْ رَّسُولٍ مِّنْ قَبْلِهِ﴾
 بِالْقَبْرِ حِينَ ﴿بمهره‌ریزی پیاو چاکانه‌وه﴾

﴿فَارْتَدَّ عَلَىٰ قَدَمَيْهِ﴾ (نوح علیه السلام) وونی من چورانم نه‌وانه‌چی کردو هیه‌ک ده‌کس
 ﴿يَا جَاهِلِيَّةُ لَا تُخَزِّعِي لِهَؤُلَاءِ نِسَاءِكَ﴾ هر سینه‌ویه‌یان ته‌یه‌ا له‌سمر په‌رو مردگارمه ﴿تُشْعِرُونَ﴾ نه‌گهر قتیوه هه‌سست
 مکه‌ن (برانی) ﴿وَمِنْ دُونِ هَؤُلَاءِ نِسَاءٌ﴾ و من دهر کمری ماوه‌تاران بسم ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 من نه‌یه‌انتر سینه‌ریکی روو د کهر موم ﴿وَهُنَّ أَشَدُّ حَسَدًا﴾ ووتیان نه‌ی نوح نه‌گهر کؤنایی
 نه‌هیتی (له‌م کاری مانگه‌وارت) ﴿سُكْرًا مِّنْ نَّخْلٍ﴾ ینگومان له‌به‌رداران کراوان ده‌ی ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾
 ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾ (سورح) ووسی نه‌ی په‌رو مردگارم ینگومان گه‌له‌کهم پر وین پس نه‌کردم
 ﴿وَالْفَجَّحْتِ﴾ ویتفرحت که‌واته له‌بوس من و نه‌واندا خو کم بده به‌خو کم دانکس به‌کعاری
 ﴿وَتَحْيَىٰ وَرَبِّی﴾ و من و نه‌و پاوپ دارانه‌ی له‌گه‌لمدان پر گار مکه ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾
 نیمه‌ش سورح و نه‌و که‌سانه‌ی له‌گه‌لی بوو پر گارسان کردن (له‌خسکار) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ له‌و
 که‌شتی به‌ی که‌پر کراو بوو (له‌مروف و همروف جوړه گیانداریک) ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾ له‌پاشان
 له‌دو (پر گار کردی نیسانداران) نه‌وانه‌ی که‌مانه‌و موقعان کردن (له‌شای توفانه‌کده) ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (باسکرا) به‌لگه‌یه‌کی گه‌وره‌یه ﴿وَمِنْ دُونِ هَؤُلَاءِ﴾ به‌لام
 ووره‌یه‌یان باوه‌ردار نه‌بوون ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾ و به‌راستی هه‌ر په‌رو مردگار وانی
 به‌به‌ریه‌یه ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾ گه‌لی عه‌د پیعه‌میرانی (خو) یان به‌دروون دانا (بوره‌یه‌یان
 نه‌کردن) ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾ کاتی هوو (عه‌یه السلام) ی بریا یان پس وونی ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾ نایا
 خوتان پیاویرن (له‌سرای خو) ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾ بیگومان من پیعه‌میرانی له‌مسم بو نیوه ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾
 ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾ که‌واته له‌خواتر سس و گوی رایه‌لی من مکه‌ن ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾
 و من هیچ کر به‌ک له‌نیوه داوا ماکم له‌سمر تم (که‌بانکس مانگه‌واره) ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾
 پاداشتی من ته‌یه‌ لای په‌رو دگاری جیه‌انپانه ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾ دپا نیوه له‌همو
 شوی‌نکی به‌ری (سهرریگ) بورجیت دوست ده‌کس به‌ی هوو ده ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾ و چه‌ده
 کؤشک و نه‌لای به‌هیر (کار که) دروست ده‌کس ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾ به‌و نوینده‌ی هه‌ر به‌سینه‌وهر
 به‌سرن ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾ و هه‌ر کاتی ده‌ست بوه‌شیتن ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾ مستمکار به‌ده‌س ده‌وه
 شیتن ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾ که‌واته (له‌سرای خو) خوتان پیاویرن و گوی رایه‌لی من مکه‌ن ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾
 ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾ و نه‌و خو به‌بوس و خوتان پیاویرن که‌خوتان ده‌وانس
 چی بی به‌خشیون ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾ ناز و مال و مالد و ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾ باح و کانیوی
 ووری بی داوون ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾ به‌راسی من ده‌ترسم دوو چارتان بی ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾ سرای
 روژنکی زور گه‌وره‌ی (فرزادو پر له‌سرا) ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾ ووتیان (به‌هوورد علیه السلام) لای
 نیمه‌ به‌کسانه ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾ ناموز گاری بکه‌یت یا ناموز گاری نه‌که‌یت ﴿وَالرَّحْمَنُ﴾

﴿يٰٓهٰدِىْ لَآخِلَآءِ ذٰلِكَ﴾ نعمه (ی تو هتارونه) تمها درووه دلمه سې پشپانه ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ مَقَدِّرٌ﴾
وه نیمه سرا نادریس ﴿وَمَكَدُوْدٌ فَهٰكُنْ﴾ نیر ماوه بیان یی نه چپا بویه نیمه ش له ماوه بیان بردن
﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ لَا إِلٰهَ﴾ بگویمان له ودا (ناسکرا) بشانه ی گموره هدیه ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾
به لآم رور به بیان باوه پردار نه بوون ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾ به راستی هر په روه ردگرت
به دمه لات و به به رمی به ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾ گملى سمعوود پیغه به راستی به دروور رمی ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾
﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾ کاتن صالح (علیه السلام) ی بریان یی ووتن ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾ (له سرای خوا)
خوتان با برن ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾ به راستی من پینه به برنکی همیم یوتان ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾
دهی له خوا برن و گوی رایله یی من مکه ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾ و من هیچ کوی و پد شتیت
له سر نه م (په به برن یی به) له نیوه داوا ماکه م ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾ کوی و پاداشتی من تمها
لای په روه ردگری جیه پانه ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾ (وادران) وارتان لای ده هتری له دویدا
به همی (دیزس) ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾ له ساو باحات و کاپیای روردا ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾
هیزر ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾ رور باحاتی دار خورمای میوه گیبودا ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾
نرهن ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾ دا خانوو داده تاش رور به لیر اتانه ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾ که واته له (سرای خوا)
برن و گوی رایله یی من مکه ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾ وه گوی رایله یی ریاده به وون مکه ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾
﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾ نه وای خرابه کاری ده که له رموی ده ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾ وه کرده وای چاک
ناکه ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾ وویان (به صالح علیه السلام) تو تمها به کینکی له جادوو
لنکراون ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾ تو تمها مروغی وک نیمه ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾
دهی نایست و مو عجز به کمان مو نیمه نه که له راست گویانسی ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾ (صالح علیه
السلام) وونی لهم و شتره مینه (مو عجز به) په ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾ نو خوار ده و ده وړیک یو
نه و وړیکیش مو نیمه ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾ دهستی بؤ معن نه خرابه ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾
نه گپا سرای توله ی وړیککی گوره نوو شتان دیت ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾ که چی نه و
سریان بری نه و سا به شیمان بو و نه و (له مرسی بوله ی خوا) ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾ نه مچا سرای
(خرابه که بیان) نه وانی گرت ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾ به راستی له ودا (ناسکرا)
پشپانه یی گموره هدیه به لآم رور به بیان باوه پردار نه بوون ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾ بگویمان
په روه ردگرت رن و به دمه لات و به به رمی به ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ اَنْكُرُ هَرْمُؤْمِیْنَ﴾

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِبِعَمِهِمْ بَنِيَّانِ بِهِمْ قُرُونٌ دَانَا﴾ ﴿وَرَأَىٰ لُوطُ شُرَكَاءَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾
 کانی لوطی بر ایان (علیه السلام) وومی بیان تابا نیوه له خوا ماتر مس خوب پارینون ﴿وَلَا يَخْشَىٰ سِوَا اللَّهِ﴾
 له خوا ترس و گوی رایه لی مس بکهن ﴿وَمَا شَتَّىٰ عَلَيْهِمْ مِّنْ حَرْبٍ﴾ ﴿وَهُمْ مِّنْ حِجِّ بَادِشْتِثْ لَهْ سَهْر﴾
 (بیعه مه ریتکه م) له نیوه داوا ناکم ﴿وَلَا خَرَىٰ لَآ إِلَهَ إِلَّا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ پاداشتی مس تهها لای بهر و مرد گای
 جیهابانه ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾ تابا لهوا (هموو خد لکی) جیهاباندا نیوه بیر ناری ده کهن
 ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾ لهوا و سهرانه تان که بهر و مرد گارتان بوی
 دروست کردون ﴿بَلْ سَفَرٌ قَرِيبٌ مَّا ذَرُ﴾ به خیر به لکو نیوه کز مه لیکس بهر چوو له مسوری ناره و وو ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾
 ووتیان بهر اسس لای لوط نه گمر وار به هیتی (لهم کاره ت) ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾
 ووتی بیگومان له در کراوان دهیت (لهم خاکه) ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾ (لوط)
 ووتی بیگومان مس روز قه لیس و بیرارم لهوا کرده و تان (بیر ناری) ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾
 لای بهر و مرد گارم خوم و مال و خیراتم در گار مکه له (تولای) لهوا کرده و ی لهوا و دهیکهن ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾
 ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾ نه محب نیش لوط و هموو خیزانه که بیان در گار کرد ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾
 ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾ که له جیهابان و (تیاچوان) بوی ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾
 پاشان لهوا و تان بهوا و سرد ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾ و ه مارانیکمان (له بهر د) به سهریدند، ناراند
 ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾ نه محب لای چ خراب بوو بارانی تر سیراوه کان ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾ بهر سنی
 له مه د، (باسکرا) به مدیکس گه و ره هه به ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾ به لام روو به بیان به و در د به بوو
 ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾ بیگومان بهر و مرد گارت رال و میهره بانه ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾
 ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾ خاوه سی باخاته چرو پره کایش بیعه مه و تیان به در و رن دان ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾
 کانی شو هه ب علیه السلام بی ووتن تابا خوتان مپاریر و له خوا ماتر مس ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾
 بهر سنی مس بیعه مه ریکس نه میم بو نیوه ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾ که و ابو و له خوا ترس و گو تر به لی
 مس بکهن ﴿وَمَا شَتَّىٰ عَلَيْهِمْ مِّنْ حَرْبٍ﴾ و ه مس هیچ کری و پاداشتی له نیوه داوا ناکم له سهر
 بیعه مه رایه تیه که م ﴿وَلَا خَرَىٰ لَآ إِلَهَ إِلَّا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ پاداشتی مس تهها لای بهر و مرد گای جیهابانه ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾
 ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾ ریک و راست پیوانه بکهن ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾ و ه له رین دهرا مین (له نیوه دا
 ماتوا و پیور) ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾ و ه بهر و روو به کی راست و ریک کیشانه بکهن ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾
 ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾ و که م و کوری مه کهن له شته کانی خد لکیدا (هیچ مایکین ژیر بی
 مه خد) ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾ و ه پوه چن لهرویدا به خرابه کارتان ﴿وَلَا تَنْفَرُ مِّنْ تَعْمِينَ﴾

﴿وَقُلْ تَدْرِي﴾ ۋە بىر سەن ئەو راتەي ﴿حَتَّىٰ تَوَدَّ أَحَدُكُمُ الْآخِرَ﴾ كە ئىيەم خەللىكەنى پىشۋوۋىشى دروست
 كىردۈۋە ﴿وَلَا تَدْرِي أَلَمِ يَأْتِكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ﴾ ۋە تېيەن تو تەمەلەم جادۋو لى كراۋانى ﴿وَلَا تَدْرِي﴾ ۋە تۆ تەمەل مەۋلىكى ۋەك ئىمەي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ۋە پەراستى ئىمە
 ۋە گومەست پى دەپەس لەدروۋسان پىت ﴿وَلَا تَقْعُدُوا عَنْ صَلَاةِ رَبِّكُمْ﴾ ۋە تەمەل غەيەكە مەن كەمە ۋە تەمەل پەرجەپەك
 لەئەسەمەن بىخەۋە جۋاۋەمە بەسەرماندا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ۋە گەر تو لەپاست گۈپەسى ﴿وَلَا تَدْرِي﴾ ۋە تەمەل غەيەكە مەن كەمە ۋە تەمەل پەرجەپەك
 كەدەپكەن ﴿وَلَا تَدْرِي﴾ ۋە تەمەل غەيەكە مەن كەمە ۋە تەمەل پەرجەپەك
 سىراي پوزى سىرە (يەۋە) گىرىسى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ۋە تەمەل غەيەكە مەن كەمە ۋە تەمەل پەرجەپەك
 رۇزىكى رۇز گەۋە سۈۋە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ۋە تەمەل غەيەكە مەن كەمە ۋە تەمەل پەرجەپەك
 ھەيە ۋە تەمەل غەيەكە مەن كەمە ۋە تەمەل پەرجەپەك
 ۋە پەراستى پەروەردىگارت ھەر تەۋە رال ۋە پەرجەپەك ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ۋە پەراستى تەم
 (قورئان) ۋە پەراستى پەروەردىگارى جېھانپانە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ۋە پەراستى تەم
 خورەۋە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ۋە پەراستى تەم
 ئىپەك ۋە پەراستى ھەرەسى ۋە پەراستى تەم
 لەكتىسى پەرجەپەك پەنجۋە كەندە ھەيە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ۋە پەراستى تەم
 بويەن (مەن كەمە) قورەپەش ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ۋە پەراستى تەم
 ۋە پەراستى قورئان (مەن كەمە) ۋە پەراستى تەم
 خورەۋە سۈ ۋە پەراستى ھەرەسى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ۋە پەراستى تەم
 (پەراستى ۋە پەراستى مەككەدا) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ۋە پەراستى تەم
 ۋە پەراستى ھەرەسى ۋە پەراستى تەم
 كەچى ھەر باۋەپى پى ماھىش ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ۋە پەراستى تەم
 (ھە باۋەپى دىس) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ۋە پەراستى تەم
 پىن ماكەن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ۋە پەراستى تەم
 پىشۋوۋىشى ۋە پەراستى تەم
 چەمە سالى مەخۋىسى پان رۇزىسى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ۋە پەراستى تەم
 ترستىرا بوۋى پىت بۇيان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ۋە پەراستى تەم

[illegible]

﴿وَقَدْ رَاسَبْنَاهُ رَأْسًا فَخَشَعَتِ صَوْتَهُ﴾ سوتىدە خوار دىغان بۇ گەلى مەمۇردى صالح يېڭە مەرى بولدى
 (عليه السلام) ﴿قُلْ غِيَاثُ اللَّهِ﴾ (پىس ووس) كە خوا يېرىشتى ﴿يَا هَدِيَّتُ يَا حَبِيبُ﴾ كە چى
 ئەران بولۇپ دور كۆمەلى دۇ مەيك ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ دَعْوَتُهُ﴾ ووتى ئەي گەلە كەم بولچى بەلە دەكەن
 ﴿يَا سَيِّدُ الْغَنَى﴾ (يەھاتى) سىرا تولە يېنى (ھاتى) رەھمەت و چاگە ﴿يَا سَيِّدُ الْغَنَى﴾
 بولچى (ئاگە پىئە) داۋاي لىخوشىون ياكەن لە خوا ﴿يَا سَيِّدُ الْغَنَى﴾ تا رەھمەت پىن بىكرىت
 ﴿قُلْ أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ ذِكْرًا﴾ ووتىدىن ئىتە توۋشى شومى و مەگەنى بولس بەھوى تولىدە بەي
 لە گەن تۇدان (باۋەردىن) ﴿قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ﴾ (صالح) ووتى ھوى ئەۋ مەگەنى بەي لىۋە لەلەي
 خولپە (كەبىسە بولەپتە) ﴿يَا سَيِّدُ الْغَنَى﴾ مەخپىر بەلگە ئىۋە گەلېكىن ئاقى دە كىرپەۋە ﴿يَا
 سَيِّدُ الْغَنَى﴾ لەۋ شارە (ى صالح) دا ﴿يَا سَيِّدُ الْغَنَى﴾ لاس رەھمەت پىن بولس بەھوى تولىدە بەي
 ھەيرون لەۋە دىدا خرابە كىرىيان دە كىر مەھپىچ جۇر چاگە يان مەدە كىرە ﴿يَا سَيِّدُ الْغَنَى﴾ ووتىدىن
 (مەپە كىرى) سوتىدە بولس بە خوا ﴿يَا سَيِّدُ الْغَنَى﴾ كەبە شەۋە ھەيشت دە كەپتە سەر مال و خېرانى
 (صالح) ھەم مولىان لەۋە دەپىس ﴿يَا سَيِّدُ الْغَنَى﴾ لە پاشان دەلىپ مەكەس و كارى (صالح)
 ﴿يَا سَيِّدُ الْغَنَى﴾ ئىمە ئاگەمان لە كوشش و تياچوۋى خېرانى ئەۋس بە ﴿يَا سَيِّدُ الْغَنَى﴾
 وېنگومان پىستېش دە كەپىس ﴿يَا سَيِّدُ الْغَنَى﴾ ئەۋان پىلانى نەخشە يان دارشت بە پىلاندا ئىككى
 خراب (بە كوشش صالح) ﴿يَا سَيِّدُ الْغَنَى﴾ ئىمەش (لە مەمۇر پىلانى ئەۋاندا) پىلاندا كىرە
 (بە لەۋە بولدىن) بە پىلاندا كىرە ئىككى بەھىر ﴿يَا سَيِّدُ الْغَنَى﴾ لە كاتىكدا ئەۋان ھەستىيان مەدە كىرە
 ﴿يَا سَيِّدُ الْغَنَى﴾ كەبە شەۋە ھەيشت مەكەس تەمەسە مەرىچ بەدە سەر ئەمەس پىلانى ئەۋان چى لىھەت
 ﴿يَا سَيِّدُ الْغَنَى﴾ چوۋ ئىمە ئەۋان و گەلە كەبە يانمان ھەم مولى پىنكەۋە لەۋە مەرد
 ﴿يَا سَيِّدُ الْغَنَى﴾ ئەمەس ئەۋە (جى) ھابوۋە كاتىكە ﴿يَا سَيِّدُ الْغَنَى﴾ چول و خالى يە لە بەر
 ئەۋەي مەمەيان كىرە ﴿يَا سَيِّدُ الْغَنَى﴾ بەرەستى ئەۋە بە مەھەتە دا پەندە ئامۇز گەرى و بەلگە ھەپە
 ﴿يَا سَيِّدُ الْغَنَى﴾ سۇ كۆمەلىك كە دەرانى (چىمان مەمۇر ئەۋانە ھەۋە) ﴿يَا سَيِّدُ الْغَنَى﴾
 رەھمەت پىن بولس بە خوا كەبە يانمان رەگەر كىرە كەبە يانمان ھەم مولى و لە خوا دە ترسان
 ﴿يَا سَيِّدُ الْغَنَى﴾ ۋە يامسى لولۇپ بىكە كاتى ووتى بە گەلە كەبە ﴿يَا سَيِّدُ الْغَنَى﴾ لاپ ئىۋە
 ئەۋە كەرە رور خراب و ئاشىرىنە دەكەن ﴿يَا سَيِّدُ الْغَنَى﴾ كەبەۋە دەپىس و دەرانى (چەند پىس
 و ئاشىرىنە) ﴿يَا سَيِّدُ الْغَنَى﴾ چوۋ ئاۋا مەمۇر ئىۋە دە چەنە لاي
 پىساۋ لە جىيانى ئامۇر تان مۇ بە چى ھىتەنى ئامۇر و (كەتشان) ﴿يَا سَيِّدُ الْغَنَى﴾ دىبارە ئىۋە
 گەل و كۆمەلىكى ئەفلام و ئەزاس

﴿ثُمَّ كَانَتْ خُبْرًا نَّهْبًا﴾ تمجید و نامی گه‌له‌کی هیچ نه‌بوو ﴿لَا تَنْتَوِي﴾ جگه‌له‌وه‌ی که‌ورنی
 ﴿أَخْرِجُوهُ لَوْطُ مَفِیْکُمْ﴾ لوط و که‌سوکار و (شوین که‌وتوانی) له‌شاره‌که‌تن ده‌رکه‌ن
 ﴿يَهْتَفُ النَّارُ غِلَقُوت﴾ به‌راستی نه‌وان که‌سانیکن حویان پاک رانه‌گرن (لهم کرده‌وه‌ی نیمه) ﴿٥﴾
 ﴿وَأَجْمَعُ وَأَهْبُ لَا تَمْنَعُ﴾ نه‌مجا نیمه لوط و حیرانه‌که‌یمن بر گار کرد جگه‌له‌هاوسه‌ره‌که‌ی
 ﴿فَتَرْجِعُ الْعَبْرُ﴾ که‌بریار میان دا نه‌و (هاوسه‌ره‌که‌ی) له‌جمنساوان بیست له‌سرا دا ﴿٦﴾ و منظر
 شبه‌مظر ﴿وَمَارَانِکَمَا﴾ (له‌سرد) به‌سریان دا ماراند ﴿بِمَصْرٍ شَدِيدٍ﴾ ندی چ حیرت
 بوو نارانی تر سینه‌راوه‌کان ﴿فَإِنْ أَحْمَدُ﴾ (ندی موحه‌معه‌ی پیچ) ملی هدموو سوپاس و ستایش
 مق حوا ﴿وَسَمِعْتُ عَلَى عَادٍ نَّهْبًا مَطْعُ﴾ وه‌سه‌لام و درود له‌سرد نه‌و به‌دانه‌ی خوا هه‌لیب‌زار دو
 (بو نیمه‌به‌رایه‌نی) ﴿وَاللهُ حَيُّ زَاهِدٌ سَرُورٌ﴾ نایا حوا باشه‌ره‌یا نه‌و بتانه‌ی ده‌یکه‌نه‌هاو به‌شی خو ﴿٧﴾ اُنْ
 سَنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ نَبَا رَاتِیکَ که‌ناسانه‌کان و ره‌وی دوست کردوه ﴿وَأَسْرَ الْعُكْرُ سَمَاءَ مَدَنٍ﴾
 له‌ناسانه‌وه‌بارانی بو باراندون ﴿فَأَسْرَ بِهِ جَدَّی رَسْمٌ تَجِدُ﴾ نه‌مجا به‌و (بارانه) چه‌ده‌یا خچه‌به‌کی
 خواون جوانیمان روانه‌ ﴿فَأَسْرَ بِهِ جَدَّی رَسْمٌ تَجِدُ﴾ که‌نوه‌نه‌تان دتوانی دره‌خت و رووی
 نه‌و (باخچه) برویس ﴿أَسْرَ مَعَهُ﴾ نایا هیچ به‌رسترای تر له‌گه‌ل خوا دا هه‌به‌ ﴿بَلْ هُنَّ فُؤَادُ قَدْرُوت﴾
 (به‌خیر نی به) به‌لام نه‌وانه‌گه‌نیکس لاده‌ده‌ن له‌په‌گای راست ﴿فَأَسْرَ مَعَهُ لَأَرْضٍ قَرَرٌ﴾ نایا راتی
 که‌ره‌وی کرده‌نه‌جنگی نارانی و بیسته‌جی بوون ﴿وَأَسْرَ مَعَهُ نَهْرٌ﴾ وه‌له‌و (ره‌وی) دا چه‌ده
 پرورباری به‌دی هه‌تاوه‌ ﴿وَأَسْرَ مَعَهُ رَسْمٌ﴾ وه‌چمد چبای گه‌وره‌ی سوروه‌ی داناوه‌ ﴿وَأَسْرَ مَعَهُ
 أَلْبَسْتُ حَاحِرًا﴾ وه‌له‌نیوان دوو ناودا (شیرین و سویر) به‌ر نه‌ستی داناوه‌ (بو نه‌وه‌ی نیکه‌له‌نه‌بن)
 ﴿أَسْرَ مَعَهُ﴾ نایا هیچ به‌رسترای تر هه‌به‌له‌گه‌ل خوا دا ﴿بَلْ سَكَنَ لَهُمْ لَاقِدُوت﴾ به‌خیر می به
 به‌لام و زوره‌به‌یان ماران ﴿أَسْرَ مَعَهُ نَهْرٌ﴾ نایا راتی که‌دیت به‌هداری باچار و دما و وه
 کاتیک هداری لن ده‌کات ﴿وَأَسْرَ مَعَهُ نَهْرٌ﴾ وه‌ماخوشی و به‌لاکان لاده‌بات ﴿وَأَسْرَ مَعَهُ نَهْرٌ﴾
 ﴿لَأَرْضٍ﴾ وه‌ده‌تان کاته‌جیشی گه‌لانی تری سهر ره‌وی ﴿أَسْرَ مَعَهُ﴾ نایا به‌رسترای یکی تر هه‌به
 له‌گه‌ن خوا دا (به‌خیر نیمه) ﴿مَبْلَغٌ مَعْقُوت﴾ به‌لام رور که‌م بیر ده‌که‌نه‌وه‌ ﴿فَأَسْرَ مَعَهُ نَهْرٌ﴾
 طمعی تیر و بحر ﴿لَبَا رَاتِیْ که‌ریسموومی نوه‌ده‌کات (به‌نه‌ستیره و شتی تر) له‌تاریکی به‌کانی
 ووشکانی و ده‌رمادا (له‌شه‌ودا) ﴿وَأَسْرَ مَعَهُ نَهْرٌ﴾ و راتیک که‌ (با) ده‌پریت
 به‌مورده‌ده‌ر پیش نارانی به‌جمه‌تی ﴿أَسْرَ مَعَهُ﴾ نایا هیچ به‌رسترای یکی تر هه‌به‌له‌گه‌ن خوا دا
 ﴿بَلْ سَكَنَ لَهُمْ لَاقِدُوت﴾ خوا به‌ر و مله‌ره‌له‌وه‌ی مت به‌رستان ده‌یکه‌نه‌هاو به‌شی ﴿٨﴾

﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ و ده براسی نعم (قورئانه) رینموومی مبرهمنای به سو لیمانداران
 ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ به راستی پهروردگارت دادوهری دهکات لهیوانیان دابه بریاری خوی
 ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ و ده حور مددسه لاتی وانایه ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ که و سوو پشت هدر به خواسته سه
 ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ به راستی سو لهسه رانیکی راست و دوومی ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ به راستی نو
 ماتوانی (بانگه وارث) به مردووه کان سیبیت ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ و ده ماتوانی مانگه وارث به وانه ی
 که بر بزه ریزی ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ کانی پشت هدر ده کمر و دبرون ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ بهیدی نعتی عن هتلیهم
 و ده سو ماتوانی کورسرا بر رگار کهیت له گو مرایه کعبان (رینموویدان مکهیت) ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ بهیدی نعتی عن هتلیهم
 نو لهیا (رینموویدان) به که من دهر به ویزی که بر وایه نایدت و یشانه کانی نیمه دینی ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ چونکه
 له وانه ده همیشه ملکه چس (بو هوق) ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ و ده کانی له و به لسی (اسرایه ی پیدان در او)
 به سه ریانداهات ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ (که منک پیش رودانی قیامت) گویا له به رشت به روی
 دهر ده عیس بریدان ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ قسه بیان له گله دا ده کات ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ (ده لسی) به راستی
 نعم حدلکه باره ی راسته قبه یان به هیتا به نایدته کانی نیمه ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ (دهی مو حده مدد
 باسی) له و روزه یکه به ده سوو میلله ییت پولیکی روز کوزه که به ده ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ له وانه ی
 نایدته کانی نیمه یان به درو دهرانی ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ نه محنا نمون (له پیش و دوا که وس) به رگری ده کریس (به پر
 دبرون) ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ هدا کانی دین (بو شوینی کو کر دهره یان) ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ (ده لسی) به راستی
 (خو) نه دهر موئی نایا نیوه نایدته کانی متار به درو دهرانی (باو دهر تان بی به هیتا) به کانی که هیچ رانیار به کتان
 دهر باره یان به سوو ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ یان نیوه چیتان ده کرد (له دویا) ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ (دهی مو حده مدد
 و ده بریاری (سرا دانیان) به سه راده سه بی به هوی سه مکاری یانه ره ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ نه محنا له وانه ی
 قسه ماکدن ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ نایا (بی بر وایان) به یان رانیوه مایس ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ نیمه شه ومان
 ساراندووه سو ته ووی ته وانه ی تارامی تیا مگرن ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ و ده روزمان وروناک کردووه (نیش و کاری
 نیاده کهن) ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ به راستی له مه دا چنده به لگوو یشانه هدی به کهسانی باوهر دینی
 (به خوا) ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ (دهی مو حده مدد باسی) به و روزه یکه سوو ده کری به شه پوردا
 ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ حاهه چس که من له قاسمانه کان و روی دایه دهر سی ورا ده چده کی
 (ده مو دهرن) ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ حکه له و که ساتی خوا به ووی (به دارام س و به مرن) ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾
 و ده ده سوو به ملکه چس و سه شوروی دینه و لای خوا ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ و ده سوو کیو و چیده ده بیس
 و ده دهرانی دامه راون (له شوینی حویان دا) ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ (کاتی سوو کرا به شه پوردا) چیا کان و ده کو
 روشنی هور دهرن ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ نه دهره ووست کراوی له و خوا به که ده سوو شینکی به و
 به ری ریت و پینکی دروست کردووه ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا آخَرَ﴾ به راستی خو ناگ داره به همر کرده و به ک نیوه
 ده یکه

﴿مِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ مِنْ دَارِكُمْ﴾ هه رکس کر نهمی چاکی کر نیت ﴿فَإِنْ سَأَلْتُمْ﴾ (له روزی دوایدا) پاداشتی چاکتری لهو (کر نهمی) یو هه به ﴿وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا﴾ وه نهمه دلایا لغرس و داخله کانی گه وری لهو پروه ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ وه هه رکس خرابه ی کر نیت ﴿وَكَيْفَ يُخْرِجُكُمَا﴾ (لهو پروه دا) به سهر پروه و وعت و دم و چا ویدا، ده خربه مار ناگر ای دورج) ﴿وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا﴾ نایا سهر اده درس حگه له و ی ده تا نکرده ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ (له ی موحه مسده) ﴿لَمْ يَكُنْ لَكُمْ﴾ بیگومان من هه مانم پی دروه ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ ان خبه ره هه به مسده که نه به پروه دگاری نهم شاره (مه ککه) بهر شتم ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ (لهو) (خواه) ای (بهتر شکندی) نهم شاره ی حرام کر دوه ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ وه هه و شبت نه مای نهو (خواه) ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ وه بهر مانم پی دروه لهو سلمانار به ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ وه (لهر مانم پی دروه که) قورقان بهو شتم (به سهر حه لکسی) ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ جها هه رکس عیدایمی و هر گرت نهو بیگومان نه به یو خوی عیدایمت و درده گری (قارانه که ی یو خوی نه ی) ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ هه رکس پیش گو مر ایبت (ایانی یو خوی نه ی) ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ وه بلی بهر اسی من نه به یه کینکم لهو سبه دران ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ وه بلن هه و سوپاس یو خواه ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ (لهو) (خواه) بهر روی نیت و بشه کانی بشاری لیه داهت لیهوش دیاناس من (که نایه ی خوان) ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ وه بهر و در دگارت بی ناگ بیه له و ی که نپوه ده یکنه ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾

سوره فی (العمل)

﴿مِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ به مای خوی ده خشنده ی بهر مان

﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ به (طاس، سیم، مسم) ده خویس نه و خوار ناتره به مانا که ی مو رانیاری ریا تر حه بیری سه رنای سوره ی (البقرة) بکه ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ نهم (نایه نانه) نایه به کالی قورانی و و و ناشکران ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ به خویس به به سهر نا (له ی موحه مسده) ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ هه ندی به هه والی مو و سا و بهر هه و بهر اسی و دروستی ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ بهر نهمه ی بهر و ادیس ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ (لهو) بهر اسی بهر هه و رال و (لهو و پاخی) بوو له و ی (میسر) دا ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ وه خه لکه که ی (میسری، کره به چنده بهش و کومه لیک) ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ کومه دیکانی لاوار و زیر ده سته ده کرد ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ کورانی نه وانی سهر دهمی و نهمه نانیانی بهر بندوی ده هینته وه (ده یکرده خرمه سکارو که سهره) ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ بهر اسی نهو (قیر هه و) لهو به کاران بوو ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ وه نیمه ده مایه و ی (به چا که ی خوان) منته بین ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ به سهر نه وانی که لاوار و زیر ده سته کر بوو له و و لانی (میسر) دا ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾ وه بیان که به بهشه وای بیان که به مبرات بهر ان (ی که لهو وری قیر هه و و و شوپس که و توانی) ﴿وَمِنْ يَوْمِ أُخْرِجْتُمْ﴾

﴿وَسَبِّحْ بُرْهَانَ رَبِّكَ﴾ کاتن مووسا گه‌شته نه‌ویه‌ری پینگه‌یشسی له‌ش و زیری تیر و ته‌واو بوو
 ﴿عَالِيَهُ جَنَّاتُ مَعْدَنَ﴾ دانایی وراستمان پیدا ﴿وَجَنَّةُ عَدْنٍ﴾ همره‌وشیویه‌یه پاداشتی چاکه کاران
 ده‌ده‌ینه‌وه ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ نَضِيبٌ مِّنْ هَبْءٍ﴾ وه (مووسا) روشته‌واو شار بی نه‌وه‌ی خه‌لکی شار
 نا‌گایدن لئ بی ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ حَبُّ زَرْعٍ يَخْرُجُ غُلًّا﴾ جان‌مو شار‌ه‌دا دوو پی‌وی دی له‌گه‌ل به‌کتر شه‌ری‌ب ده‌کرد
 ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَخْلٌ مِّنْ عَدْنٍ﴾ نه‌مه‌بان له‌مابه‌ی خوی بوو نه‌وی مریش‌یار له‌دورمانی بوو ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾
 لندی من شبعه ﴿نه‌مجا نه‌ویه‌بان که له‌تابه‌ی خوی بوو داوای یار‌معی لئ کرد ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾
 له‌دزی نه‌وه‌ی که له (ناقصی) دورمه‌که‌ی بوو ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ نه‌مجا مووسا ش بو کرینکی
 لیدا و نه‌وه (قیتی به‌ی) گوشت ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ (مووسا) وونی لهم (کوشته) له‌کرده‌وه‌ی
 شه‌یتانه ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ به‌پراستی نه‌وه (شه‌پنار) دورمینکی گومرا‌که‌ری پروو و ناشکر به
 ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ وونی نه‌ی به‌رو‌ردگارم به‌پراستی من ستمم له‌خوم کرد ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾
 ده‌ی لیم خزشه‌جا نه‌ویش (خودا) لسی خوش بوو ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ بنگومان ته‌با
 نه‌و بی‌ورده‌ی به‌به‌ری به ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ وونی نه‌ی به‌رو‌ردگارم به‌به‌فی چاکه
 و بی‌عه‌ت له‌مهرم (نه‌وه‌رو تو نایه‌به‌که پیتداوم) ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ بو‌یاری همرگیر به‌بم
 به‌پشتو بی تاوانباران ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ به‌مهری نه‌وه (کوشته) ره‌نه‌شارد به‌به‌سه‌وه
 جاوه‌برانی ده‌کر (میر‌ه‌ویه‌کانی چ هه‌لو‌بستیکان ده‌من) ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾
 له‌سا‌کاودانه‌وه (همی شیر‌اثلی به‌ی) دوسی داوای یار‌معی کرد له‌مو (مووسا) له‌گه‌ل به‌کینکی
 نردا شه‌په‌نی) هانی مو موسا هینا فریاری که‌ونت ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ مووسا به‌ر
 (به‌و شیر‌اثلی به‌ی) ورت به‌پراستی تو که‌مینکی گومرای ناشکرای ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ نه‌مجا کاتی
 که (مووسا) ویستی ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ به‌توبدی بدات له‌مو پی‌وه‌ی دور‌می همر دوو‌کبه
 ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ وونی نه‌ی مووسا نایا ده‌نه‌وی بم کوزی ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾
 هه‌روه‌کو دوسی که‌مینکت گوشت ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ تو هه‌ر ده‌نه‌وی رو‌رد‌دور
 مده‌ور بیت له‌ره‌وی دا ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ وه‌ماته‌وی له‌پیدا چاکان (پینگه‌هران) بیت ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾
 نه‌مجا پی‌ویسک له‌مو به‌ری شار‌وه‌به‌به‌له‌هات (بو‌لای مووسا)
 ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ وونی نه‌ی مووسا (نا‌گاداره‌به) کار به‌ده‌ست و سه‌ر گه‌وره‌کان ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾
 کوه‌انه‌ده‌ر چو له‌شار (بان‌ت گرن) بنگومان من دل‌سورتم ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ نه‌ویش له‌شار
 ده‌ر چو به‌تر سه‌وه جاوه‌روانی ده‌کرد (پنی مرانی و بیگرن) ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ (مووسا)
 وونی نه‌ی به‌رو‌ردگارم بر گارم بکه‌لهم کومه‌له‌سه‌مه‌کاره ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾

﴿وَمَا تَوْجَهَ مَدِينَةٍ﴾ له کاتینگدا به ره و شاری مهدیه‌ن دهر و شست ﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا﴾ ووتی
 نومیند ده کهم بهر و مردگارم ریمویمیم بکات ﴿سَوَاءٌ لَّكُمْ أَمَّا يَوْمَ يَمُوتُ الْفَاسِقُ﴾ یو رینگای راست و حق ﴿وَأَمَّا
 الْبَارِئُ﴾ و کاتی گه یشته سهر ناوه که‌ی مهدیه‌ن ﴿وَجَدَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ مَرْفُوعًا﴾ بیسی له سهر نهو ناوه ﴿أَمَّا
 مَرْيَمُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ کومهلک له خهلکی (نازل و مسالآت) ناو ده‌دن ﴿وَوَجَدُوهَا سَمَاءً﴾ و له سهرک نهو (خهلک) انه‌وه دوو ناهره‌نی بیسی ﴿تَمُوتُ﴾ بهر گری ده کهن له نازل له که بیان (له‌وه‌ی
 بیسه سهر ناوه که) ﴿فَارْجِعْ كَيْدَكَ﴾ (مووسا) ووتی نیوه مه‌مستار چی به (د هبلک نازل له که‌ن
 ناو بحور ت) ﴿دَبَّ لَسْتُمْ﴾ ووتیان نیمه (نازل له که بیان) ناو باده‌یس ﴿حَقٌّ يَقُولُ﴾ هه‌نا
 شو انه کان (و نازل له که بیان له سهر ناوه که) نه گه ریموه ﴿وَوَجَدُوهَا سَمَاءً﴾ و ده یو که‌ن پیریکی
 گه و ره نه نه‌مه ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾ نه‌مجا (مووسا) مه‌ه که‌نی مو ناودن ﴿نَدَّيْنِ﴾ له پاشان
 (مووسا) چو ووزیر سینه‌ریک ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾ حاوونی نه‌ی بهر و مردگارم ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾ بهر سنی من خبر ووزیر
 بهر سنی من هزارم (پیوستم هه‌یه) به‌هر خبر ووزیریک بوم سیری ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾ نه‌مجا
 به کینک له‌دور کچه که‌هات مو لای مووسا ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾ به‌شهر مه‌وه دهر و شست له رینگادا
 ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾ ووتی بهر امنی ماو کم (شوعه‌یب) بانگت ده کات ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾ آخر مسافرت
 بزو نه‌وه‌ی پاداشنی نه‌ره‌ت بداته‌وه که‌مه‌ره کانت بو نیمه‌ ناودا (مووسا) له گه‌لی بر زشت
 ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾ نه‌مجا کاتی مووسا هات مو لای (ماو کی کچه که) او به‌سهر هاته‌گه‌ی بزو
 گیر ایه‌وه ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾ (شوعه‌یب علیه السلام) ووتی مه‌ترسه ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾ بر گرت
 بروه له‌و گه‌له سته‌مکاره ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾ به‌کی له‌و دور (کچه به‌و کی) ووت له‌ی
 باوه گیان به‌کری ی بگره (بو شوانی) ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾ چو بکه بهر امنی چاکترین که‌سه که
 به‌کری بگری ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾ به‌هیز و نه‌مینه (دهس و داویش پاکه) ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾ (شوعه‌یب)
 ووتی بهر امنی من ده‌مه‌وی ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾ که به‌کینک له‌م دور کچم له‌تو مار که‌م
 ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾ به‌مه‌ره‌هی هشت سال به‌مه‌ریم بو بکه‌یت ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾
 نه‌مجا نه‌گه‌ر ده‌سالت نه‌واو کرد ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾ نه‌وه له (پاوه‌نی) خو به‌وه‌یه ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾
 و من نامه‌وی قورسی مکم له‌سهرت ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾ نه‌گه‌ر خوا بیه‌وی ینگومان ده‌میی
 ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾ له‌پیاو چاکان ده‌م ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾ (مووسا) ووتی نه‌وه‌ی ورت
 پیم (برید بیت) له‌میوان من و بودا ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾ هر کام له‌و دور ماوه (۸ یا ۱۰ سال) یم
 نه‌واو کرد ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾ مانی سته‌م لن مگری ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾ و خواله‌سهر نه‌وه‌ی
 که‌ده‌بلیس شایه‌ت و چاو دیره ﴿فَمِنْ حَيْثُ﴾

﴿فَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەمجا کاتیگ کمووسا مو عجبیره روونه‌گانی نیمه‌ی مو هینب
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەوان وویان ئەمه (نۆ هیناوه موسا) بەنھا جادووینە کی دەست هەڵەستە
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ نەسه ئەمەمان بەیستوو ئەساو واپیرە پێشووە کانیان ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ مووسا ووتی پەرورەدگارم رانترە ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ بەو کەسە ی
 کە رینموویسی لای ئەو وە هیناوه ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ وە (رانترە) بەو کەسە ی سەر بھام
 و دوای زۆری چاکی دەیت ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ بەراستی ئەو (خوا) ستمکاران پرگار بەکات ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ مێرەو ووتی ئە ی کار بە دەست و دەسه‌لاتداران ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 غیری ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ هیچ پەرستراویکی تر نان هەبێ ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ جە
 (بۆ ریانر دلچا بوون) ئە ی هەمان کورە ی تاگر تاو دەو خشتی سور دەو کرای لی دروست بکە بۆم
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەمجا (لەخشتە) کوشکیکی مەرم بو دروست بکە ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 (بەگالێشەو ووتی) بەلکو سەیری خواکە ی مووسا بکەم و بینم ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 و بەراستی وادەرانم ئەو (موسا) ئەدور و ریانە ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەو (مێرەو ووتی) ئەو لەشکر و
 سەربازە کانی خویان بەرل رانی ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ لەوولات و رەوی (میسر) دا بە پەروا
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ وە گومانیان وایو کە ریندوو ماگرینەو ماگر پیرینەو بولای نیمە ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ جەتاو ئەمان لە ئەو (مێرەو ووتی) ئەو لەشکر و سەربازە کانی سەندو
 توپمان دانە ماو دەریای سور دەو وە ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەمجا سەرنج بەدە (لە ی
 مو حەمەد) سەرتەجەمی ستمکاران چوون بوو ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 ئەوانمان کردە پێشە وایاتیگ کە (خەلک) مانگ دەکەن بۆ تاگری دورەج ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 لایەتووت ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ وە لەروژی دوایشدا یارمەسی نادریس ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 دویان بەدە فریسان سارد بەدوایان دا ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ وە لەروژی قیامەتیشدا
 ئەوانە لەبیرا و دور خراوە کانی ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ سوسد بەخوا بیگومان تەوراتمان
 بەحشی بە مووسا ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ لەپاش ئەو ی خەلکی چەرخە پێشووە کانیان
 لەناو برد ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ تا بەر چا و رووسی و رینموویسی و رەحمتە ی بۆ خەلکی
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ بۆ ئەو ی ئەو خەلکە بیر بکەموو ناموزگاری وەر گرن ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾

﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ (له لای خور تاوای (شاخی طور) به بویت
 ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ (کاتیت که هر مانی پتعه به رایه تمان دا به مووسا ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾
 وه تو له نامه ده بووانی (لهو رووداره) به بویت ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ به لام نیمه چنده چیر و
 سه ده ممان دروست کرد (له پاش مووسا) ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ تمعها ماوه به کی دوورو دریزین
 به سه ده دایه پری ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ وه تو له انار حملکی مه دیه مدا بشته جی به بویت
 ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ که نایه نه کانی نیمه بار به سه ده نا مغوینته وه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ به لام هر
 نیمه بووین پتعه به رمان دارد ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ وه نو لای کیوی طور به بویت
 کانی مانگ (ای مووسا) مان کرد ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ به لام نه وه به ربه به که له بهر وه رد گر نه وه
 (به نوی داوه) ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ بو نه وه ی گه لیت بتر مینس که پیش تو هیچ
 تر سینه رنکیان بو به هاتوره ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ به لکو بیر به که نه وه به سه ده ور گر ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾
 نیمه به ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ (پیش ماردی پتعه به ر) تووشیان بیوایه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ به لایه ک
 به هوی لهو (خرپانه وهی) که کر دوویانه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ جاده یان ورت لهی
 بهر وه رد گاری نیمه بوچی پتعه به رینکت بو نه ماردین ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ بو نه وه ی شوین لایه به کانت
 بکه به سایه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ وه له بر واداران بووین به ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ تمعها
 کانی راستبان بو هات له لایه نیمه وه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ وونبان بوچی بهو (موحه ممد ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ به در وه
 ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ به هی نه وه ی به مووسا در وه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ لپ نه ون
 پیشتر بی بر وانه بوون نه وه ی در اوو به مووسا ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ ده یان ورت (قورنان و تهورات)
 دوو سیحر و جادوون پشتگیری به کتر ده کهن ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ وه ده یان ورت بیگو مان نیمه
 بی باوهریس به هه موویان (به قورنان و تهورات) ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ من دهو به عده انه ﴿لهی موحه ممد
 ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ بلن دهی تیوه کتیبیک له لایه خواوهریش ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ کتهر (کتیبه) راست تر بیت
 لهو در وانه (قورنان و تهورات) من شوینی ده کهوم ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ نه گهر نیوه بر سنگون ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾
 ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ تمعها نه گهر به گویدان به کردی (و وه لایمان به دایته وه) ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾
 ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ نه وه برسه که ته بها شوین هه اوو شار مروی خویان ده که مون ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾
 وه کن لهو که سه گو مر اتره که شوین شار مروی خوی بکهویت ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ بی برینمووسی
 له لایه خرو وه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ ثَوَابُ اللَّهِ﴾ بیگو مان خوا برینمووسی گهلی سته مکار

ماکات

﴿عَذِّبْنَا لَهُمْ أَنْفُسَهُمْ﴾ سوند به خوا (نابه ته کاسی) قورئانمان به شوش به کدا سو مارش ﴿عَذِّبْنَا﴾
 یته گزوب ﴿ت بهمد ودر گرن و بیر بکه موه﴾ ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾ نهو که سابه ی
 له پشدا کتبی ناسمانیمان پی داسوون ﴿عَلَيْهِمْ يَوْمَئِذٍ﴾ نهوانه سروا دیسی نه قورئان ﴿وَرَسُولٌ﴾
 نلتنه ﴿وہ کاتن (قورئان) بهوینرینه وه به سهریان ده ﴿وَأَنْزَلَ﴾ دهلیس باره ورمش پی هیناوه
 ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾ ینگومان نهم (قورئانه) راستو له لایهن بهر و مرد گار مانه وه هاتو وه ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾
 سیمین ﴿به راستی نیمه له پیش (هاتی) قورئان دامو سلیمان بووین ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾ نهو به
 دووچار پاداشتیان پی دهتری ﴿بِالْأَنْفُسِ﴾ نهو نهو ی خوبیان گرت و نه نارام بوون ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾
 آسپه ﴿به چاکه بهر گری خراپه ده کهن ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾ وه لهو ورق و وروری به ی پیمان داوون
 دهه خوشس ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾ وه کاتن قصه ی مایه سهند و هیچ و پوچ بیستن پشستی
 تن ده کهن ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾ وه دهلیس (به به فامان نه محاسنی) کرده وه کانمان بو خومانان
 (له محاسنی) کرده وه کاسی نیوش سو خوتانه ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾ سه لامتان لن سی نیمه
 هاروپیه تی به فامانمان ماوی ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾ به راستی (له ی موحه میده ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾ تو ناتوانی
 نهو که مده ی خوشست سوی ریمووی بکه بیست ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾ به لام خو هدر که مده ی
 سوی هیدایه تی ده دات ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾ وه (خوبه) راناکره به وانه ی ریمووی ودر گرن ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾
 وه (نایب) شیع نه دی محبت ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾ دهلیس نه گهر نیمه شونی ریمووی (نهو نایب) بکه وین
 که به نویه ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾ ده هر پدربینی له محاک و وولاتمانده (وده رده کرپین و مال و سادمان
 به تا لانی ده بریت) ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾ (جا حوای گموره وه لایهن ده داته وه وده فدر مویست)
 ناپ نیمه نه وانمان چگیر به کردووه له شارینکی پر نه من ونا سایشی (و ملک شاری به ککه که همو
 گوشت ویر و خراپه کر به کی تیدا نه ده ده و حدر امکراوه) ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾ کزده کریته وه
 ده سری سو نهوی (شاری به ککه) همو و جزوره بهر و بوو ملک ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾ بهر وری داب له لایهن
 نیمه وه ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾ به لام وور به بیان مارانن و تنی مانگهن ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾
 وه (خهلکی) وور شار و دیهانمان له ساو مرد ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾ له هر خوشگورانیان یا حی بوون
 (و سوپاسی چاکه کاسی خوایان به کرد) ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾ جا نهو جی و شویته گیانه (ویرن
 کراوه) ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾ له باش (نیا جووی) نهوان مو عاوه به کی کم به بی (له لایهن
 ریمو وانه وه) که مده ی تپا بیسته جی به موه وه ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾ وه نیمه بوویمه میراتگریان ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾
 ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾ وه بهر و ده دگارت هیچ شار و گویدینکی ویران به کردووه ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾
 نهو رسله ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾ گه وره که یاندا پیغمبر مریکی بهار دیست ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾ که نابه ته کاسی
 نیمه یان به سهر دا محو بیسته وه ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾ وه نیمه ویران کده ی هیچ گوید و شارینک
 به بووین ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾ به گهر کاتن چه لیکه که ی ستمکار بووین ﴿وَبِالْأَنْفُسِ﴾

﴿وَمَا يُشْفِقُ شَيْءٌ﴾ و ه هرجی مئو و تراوه ﴿مَنْ خَلَقَ الْخَلْقَ الْأَوَّلَ﴾ ت م و هوی خوشی و پرایو ر دبی
 زبانی تهم دوب و جوانیمتی ﴿وَمَا يَنْفَعُ الْمُفْسِدَ﴾ و ه ت م و (پداشته) ی لای حوایه باشترو به پراو مبه
 ﴿أَلَا تَتَّقُونَ﴾ دهی نایا زیر تاب ﴿أَلَمْ يَسْخَرُوا مِنْكُمُ الْيَوْمَ﴾ نایا که سنی که به لیتمان پی داوه به به لیتی
 چاک ﴿فَتَقَبَّلُون﴾ نه و که سه ده گات نه و (نه لینه که نه هه شته) ﴿كُلُّ مَعْنٍ﴾ و ده کو که سبک و به
 خوشی و پرایو ار دمان پشاهو ﴿مَنْ خَلَقَ الْخَلْقَ الْأَوَّلَ﴾ به خوشی و له رمی زبانی دوب ﴿لَهُ يَوْمَ الْقِسْمَةِ﴾
 ت م خصری ﴿لَهُ بِأَشْأَانِ لَهْ بِرُزْقِ ذَوَابِّ دَالَهُ نَاعِلًا﴾ ت م و هوی (پو سرادان) ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ الْفُجُوءُ﴾
 (تهی موحه ممد) ناسی نه و روزه نکه که (خوا) مانگی نه و (ت به رست) انه ده گات و (پین)
 ده نه رمی ﴿أَلَمْ يَسْخَرُوا مِنْكُمُ الْيَوْمَ﴾ له کونس نه و هاویه شانعی که تئو به حبه پالی خوتن
 به هاویه شنی مشتان ده رانی ﴿وَمَا يَنْفَعُ الْمُفْسِدَ﴾ نه وانه ی (سهر و که کانی گو مری) که
 بریدری سرادان به سهریدر ده چسپا ده لیس ﴿لَهُ يَوْمَ الْقِسْمَةِ﴾ نهی به روزه دگرمان له نه راند که
 نیمه گو مری من کردن ﴿لَهُ يَوْمَ الْقِسْمَةِ﴾ گو مری امان کردن هه روزه کو حومان گو مری بووی ﴿لَهُ يَوْمَ الْقِسْمَةِ﴾
 نیمه به ری بووی (له وانه به ری بووی که مان) لای توده که پی ﴿لَهُ يَوْمَ الْقِسْمَةِ﴾ نه و به
 نیمه یان به ده به رست ﴿وَمَا يَنْفَعُ الْمُفْسِدَ﴾ و ه (پیان) ده وتری هوار نکه له و شانعی که داناان نابور
 به هاویه شنی خوا ﴿وَمَا يَنْفَعُ الْمُفْسِدَ﴾ نه وانبش هاوار بیان له ده که به لام و ه لامیان مده به ده
 ﴿وَمَا يَنْفَعُ الْمُفْسِدَ﴾ له و کاتنه دا سمرای دورح) ده یسن ﴿وَمَا يَنْفَعُ الْمُفْسِدَ﴾ (اشوات ده خوارن که)
 خورگه ته به رنگای راستیان مده به به ر ﴿وَمَا يَنْفَعُ الْمُفْسِدَ﴾ و ه روزه که (خوا) بانگیان ده گات
 و (پیان) ده نه رمی ﴿وَمَا يَنْفَعُ الْمُفْسِدَ﴾ چنان و ه لامی پنجه به ران دابه و ه ﴿وَمَا يَنْفَعُ الْمُفْسِدَ﴾
 ﴿لَهُ يَوْمَ الْقِسْمَةِ﴾ نه و به له و روزه ده و اله کاتیان (به لکه کانیان) له یسر ده چینه و ه ﴿لَهُ يَوْمَ الْقِسْمَةِ﴾
 نه و سا پر سیاریش له به کتری ماکه ﴿وَمَا يَنْفَعُ الْمُفْسِدَ﴾ به لام نه و که سه ی گه پراو نه و ه
 (نه سی نه و ری) و نه و ری هتا و و کر ده و ی چاک کر ده و ه ﴿وَمَا يَنْفَعُ الْمُفْسِدَ﴾ نه و به یگو مری
 له برگر بووی دهی ﴿وَمَا يَنْفَعُ الْمُفْسِدَ﴾ و ه به روزه دگرمان (تهی موحه ممد) نه و ی
 به و ی دروستی ده گات و هلی ده یزیری ﴿وَمَا يَنْفَعُ الْمُفْسِدَ﴾ (خملکی) هه لیزار دنیان بونی (له کاری
 خوا دا) ﴿وَمَا يَنْفَعُ الْمُفْسِدَ﴾ خوا پاک و بگه رد و نه و و سله نه و ی ده یکه به هاویه شنی
 ﴿وَمَا يَنْفَعُ الْمُفْسِدَ﴾ و ه به روزه دگرمان ده رانی ﴿وَمَا يَنْفَعُ الْمُفْسِدَ﴾ به نه و ی له سبکیان
 (دنیان) دا ده یشار نه و به نه و شنی ناشکرای ده که ﴿وَمَا يَنْفَعُ الْمُفْسِدَ﴾ و ه نه و حوایه که هیچ
 به رستر و نیکی راست به جگه نه و ﴿وَمَا يَنْفَعُ الْمُفْسِدَ﴾ هه و و سوپاس نه و نه و خو له دریدار
 له روزه دواشد ﴿وَمَا يَنْفَعُ الْمُفْسِدَ﴾ و ه بریدار و حو کم هه به نه و و هه مور تان نه و نه و لای
 نه و ده گه رتیر نه و (له روزه دواشد) ﴿وَمَا يَنْفَعُ الْمُفْسِدَ﴾

﴿قُلْ رَّبِّیْ﴾ (ئی موحده محمد ﷺ پیتان) بلی هه والسم بدمی ﴿بِحَسْبِ اللَّهِ عَلَیْكَ شَیْءٌ سَرْمَدٌ﴾
 نه گهر خوا شهوتان بو دریز بکاته وه (هه شهوینت) ﴿بِیَوْمِ نَحْیِیْهِ﴾ تا روزی قیامت ﴿مِنْ لَّدُنْیْ﴾
 نه ﴿چ بهر ستر وینکی تر جگه له خوا﴾ ﴿بِیَوْمِ نَحْیِیْهِ﴾ (روژ) تان بو دبی ﴿وَلَا تَسْتَعْمِلُونَ﴾
 دهی تاب نبوه نابست ﴿قُلْ رَّبِّیْ﴾ (پیتان) بلی پیسم بلی ﴿بِحَسْبِ اللَّهِ عَلَیْكَ شَیْءٌ سَرْمَدٌ﴾
 نه گهر خو روزه بکاته هه همیشه بی بوتان ﴿بِیَوْمِ نَحْیِیْهِ﴾ تا روزی قیامت ﴿مِنْ لَّدُنْیْ﴾ کینه
 بهر سترای تر بیجگه له خوا ﴿بِحَسْبِ اللَّهِ عَلَیْكَ شَیْءٌ سَرْمَدٌ﴾ کمشه وین بو دبی نارامی نی بگر
 ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ دهی تاب نبوه نابست ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَیْكُمْ لَنْ یَسْخَبَ﴾ نه وه دبی نه
 (خوایه) که شه و روزی بو دروست کردون ﴿لَنْ تَحْزَنُوا وَبِحَسْبِ اللَّهِ عَلَیْكُمْ لَنْ یَسْخَبَ﴾ بو شه و نارام بگر
 له (شه و) داو بو شه و بگرین به دوی پوری و مهره ی خوا دا (له روز دا) ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَیْكُمْ لَنْ یَسْخَبَ﴾
 وه بو له وهی سورامی خوا بکمن (له مهره ی بیجگه تانه ی) ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَیْكُمْ لَنْ یَسْخَبَ﴾ وه روزی که (خوا)
 بانگیان ده کات نه مجا (پیتان) ده مهره ی ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَیْكُمْ لَنْ یَسْخَبَ﴾ له کوین هاو به شه کانی من نه وهی
 ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَیْكُمْ لَنْ یَسْخَبَ﴾ که نیره به هاو به شهی متان دادنهان ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَیْكُمْ لَنْ یَسْخَبَ﴾ وه له ماو هه مور
 نوممه تیگه، شابه تیک ده هتین ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَیْكُمْ لَنْ یَسْخَبَ﴾ نه مجا (به بیت بهرستان) ده لیس بد لگه تان بیس
 ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَیْكُمْ لَنْ یَسْخَبَ﴾ نه وساده رانس بنگومان هه ق و راستی قایبه تی خوایه ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَیْكُمْ لَنْ یَسْخَبَ﴾
 بقزوت ﴿نه وهی به درو هه لیان به سنبو و (کردی و بیان به بهر ستر او جگه له خوا) پیتان گوم دهی
 ﴿بِیَوْمِ نَحْیِیْهِ﴾ (پیتان) بلی پیسم بلی ﴿بِحَسْبِ اللَّهِ عَلَیْكُمْ لَنْ یَسْخَبَ﴾ نه وه دبی نه
 عیبه ﴿به لام ده ست در سزی و ستمی لی ده کردن ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَیْكُمْ لَنْ یَسْخَبَ﴾ نه وه دبی نه
 (لالتون و ریو) پیدا بو ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَیْكُمْ لَنْ یَسْخَبَ﴾ که بنگومان (هه لگرتنی) کلبله کانی (نهر گه ج و قدسانه)
 ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَیْكُمْ لَنْ یَسْخَبَ﴾ به ره حصت هه لده گیر ابو کومه لیکنی به هیز ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَیْكُمْ لَنْ یَسْخَبَ﴾ کانی
 (لیماند رانس) که نه که ی پیتان روت دلخوش مه به (بهو سامانه) ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَیْكُمْ لَنْ یَسْخَبَ﴾ بنگومان
 خوا نه که سامه ی خوش ماوی دلخوشس (و نه حوبایی بوون به سهر و هت و سامانه وه) ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَیْكُمْ لَنْ یَسْخَبَ﴾
 بیجا به ست نه نه راکرد ﴿و نه له و رگه ج و سامان دهی خوا بی داوی شه و دویای بی به دهس بینه
 ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَیْكُمْ لَنْ یَسْخَبَ﴾ وه به شنی خوششت لسم دویایه له یسر به چی ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَیْكُمْ لَنْ یَسْخَبَ﴾
 وه چا که بکه (له گه له خه لکدا) هه چوین خوا چا که ی له گه له تودا کرد وه ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَیْكُمْ لَنْ یَسْخَبَ﴾
 وه له سهر زهوی دا به شونین خراپه نامه گهری ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَیْكُمْ لَنْ یَسْخَبَ﴾ به راستی خوا خراپه کارانی
 خوش ناروت ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَیْكُمْ لَنْ یَسْخَبَ﴾

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدِيتُهُ عَلَىٰ مَا عَادُوا عَدَىٰ﴾ (قاروون) ووتی بیگو مان نم سامانه‌م پیدراوه به‌قوی رانیاری به‌که‌وه که همه ﴿وَأَوْرَثَهُنَّ نَحْلَهُ﴾ نایا (قاروون) به‌برانیوه که به‌راستی خوا ﴿وَهُنَّ مِنْ قَبْلِهِ مَن قَرَّرْنَ﴾ له‌چهرخه‌کاسی پیش له‌مدا له‌ساری برده‌وه ﴿مَنْ حَوْشَدْنَهُ فَأَوتَحَرَّتْ جَنَّتْ﴾ که‌سای را که له‌ر (قاروون) به‌هیر تر بیوون کور و کومه‌لشان له‌و رور تر بیووه ﴿وَلَا يَنْفَعُ غَرَضَتُهُمْ أَتُجْزَوْنَ﴾ (کاتینک سرای خوا هات) هر سیار باکری له‌مداوه‌کاسی نم تاوانسارانه ﴿وَمُخْرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ لِيُنذِرَ﴾ نه‌مدا (قاروون) به‌خو را راندیوه هاته‌دهر مو داو گمته‌کهی ﴿وَمَن يَرْجُ الْكَافِرَ لَا يَجِدُ الْكَافِرَ يَرْجِي﴾ نه‌و به‌ی زبانی دوییدان ده‌ویست ووتیان ﴿يَسِّرُ الْمَنِزْلَ الْأَوَّلَ﴾ نای خور که له‌و مده‌ی به‌قاروون در اوه نیمه‌ش بمس موایه ﴿يَوْمَ يُخْرِجُنَا مِنْهُ﴾ به‌راسی نه‌و (قاروون) خواوه‌ی به‌ش و به‌ختیکی گه‌وره‌یه ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَافِرَ لَا يَجِدُ الْكَافِرَ يَرْجِي﴾ به‌لام نه‌و که‌سای (باو م‌دار سوون) و رانستیان پس در اسو ووتیان ﴿وَتَكْفُرُ لَكُمْ وَاللَّهُ خَيْرٌ﴾ هاوار یوتیوه باداشتی خوا (له‌روزی دوییدا) له‌وه چاکتره ﴿يَسِّرُ الْمَنِزْلَ الْأَوَّلَ﴾ به‌و نه‌و که‌سای بر وایان هیناوه کردیوه‌ی چاکین کردیوه ﴿وَلَا يَنْفَعُ الْكَافِرِينَ﴾ وه که‌س نه‌و (ووته‌ی رانیانه) وه راگری جگه له‌خورا گران ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَافِرَ لَا يَجِدُ الْكَافِرَ يَرْجِي﴾ نه‌و (قاروون) و کوشکه که‌پمان برد به‌ماخی ره‌وی تا ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَافِرَ لَا يَجِدُ الْكَافِرَ يَرْجِي﴾ ده‌سته‌یه کیشی به‌بوو له‌به‌رانیهری (سرای) خودا پار مته‌ی بدات ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَافِرَ لَا يَجِدُ الْكَافِرَ يَرْجِي﴾ که‌سای به‌بوو بتوس خوی ورگار بکات ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَافِرَ لَا يَجِدُ الْكَافِرَ يَرْجِي﴾ وه نه‌وانه‌ی دوتی تاوانیان ده‌خواست له‌شوپس و پله‌ی نه‌و (قاروون) داس وایان لی هات ﴿يَسِّرُ الْمَنِزْلَ الْأَوَّلَ﴾ ده‌پان ووت وای وادیاره خوا ﴿يَسِّرُ الْمَنِزْلَ الْأَوَّلَ﴾ به‌و نه‌و و پله‌ی ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَافِرَ لَا يَجِدُ الْكَافِرَ يَرْجِي﴾ به‌ه‌وی له‌به‌مده‌کاسی که‌میش ده‌کاته‌وه (نؤ هر که‌س خوی به‌وی) ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَافِرَ لَا يَجِدُ الْكَافِرَ يَرْجِي﴾ نه‌و گهر خوا مته‌ی به‌کردایه به‌مه‌رمان دا ﴿خَفَّتْ﴾ نیمه‌شی ده‌برد به‌ماخی ره‌وی دا ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَافِرَ لَا يَجِدُ الْكَافِرَ يَرْجِي﴾ نای له‌م به‌مه‌ره‌اته سه‌ر سوو هینه‌ره بیگو مان ورگار مان نه‌وانه‌ی شو کرانه بزیوری چاکه‌ی خوا بین (کافرون) ﴿يَسِّرُ الْمَنِزْلَ الْأَوَّلَ﴾ نه‌و مالی دوا روزه (به‌هشت) ده‌پان به‌و که‌سای ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَافِرَ لَا يَجِدُ الْكَافِرَ يَرْجِي﴾ به‌به‌روزی و خور به‌رل رانیان ده‌ویت له‌ره‌وی دا به‌ده‌ست در بیوی و خرابه‌کاری ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَافِرَ لَا يَجِدُ الْكَافِرَ يَرْجِي﴾ وه سه‌ره‌نه‌جانی چاک بتو خویبار نه‌اته ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَافِرَ لَا يَجِدُ الْكَافِرَ يَرْجِي﴾ ده‌ر که‌س کاریکی چاک بکات نه‌وه (باداشتی) چاکتر له‌ره‌ی بتو هیهه ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَافِرَ لَا يَجِدُ الْكَافِرَ يَرْجِي﴾ ده‌ر که‌سای خرابه بکات ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَافِرَ لَا يَجِدُ الْكَافِرَ يَرْجِي﴾ نه‌وه توله ماسه‌ری له‌وانه‌ی خرابه‌کانب کردیوه ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَافِرَ لَا يَجِدُ الْكَافِرَ يَرْجِي﴾ به‌پا به‌نه‌نداره‌ی نه‌و کر ده‌وانه به‌یت که‌کر ده‌وانه ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْكَافِرَ لَا يَجِدُ الْكَافِرَ يَرْجِي﴾

﴿بَلَدٍ قَدِیْرِیْ فَرَسَ عَیْثٍ قُورَیْ﴾ ینگومان نمو (خوابه‌ی) که قورناتی بو تو تاردووه (پتو بیست کردووه)
 ﴿وَرَدَّیْ نَعْرَیْ﴾ ده‌نگیر تده‌وه سز مه‌ککه ﴿فَرَجَ عَزْمَیْ تَهْدَیْ﴾ (نه‌ی مو حه‌مه‌ده) بلی
 پدرو و رد گارم راناتره به‌و که‌سه‌ی ریتمو و می (ناییبی راستی) هپتاوه ﴿وَمِنْ فَوْقِ شَرْیْیِیْ﴾ وه به‌و
 که‌سه‌ی له‌گو مرایبی به‌کی دیون و ناشکر ادایه ﴿وَمِنْ کِبَرِیْیِیْ﴾ وه تو (نه‌ی مو حه‌مه‌ده)
 به‌هپوا به‌نو بیست ﴿وَمِنْ نَعْمَیْیِیْ﴾ که‌ثم (قورناته) ات بو سیر دری ﴿وَمِنْ رَحْمَیْیِیْ﴾ به‌لام
 به‌حه‌مه‌تیت بو له‌لایهن پدرو و رد گاته‌وه (بوت میر درا) ﴿وَمِنْ کُورَیْیِیْ﴾ که‌واته هدر گیر
 مه‌به به‌پشتیوان بوی بی پروایان ﴿وَمِنْ عَزْمَیْیِیْ﴾ وه یا ای پروایان (پدر گریست نه‌کهن
 له‌گه‌یاندسی) نایه‌نه‌کانی خوا ﴿وَمِنْ نَعْمَیْیِیْ﴾ دوا نه‌وه‌ی دایه‌ریسراوه بؤت ﴿وَمِنْ رَحْمَیْیِیْ﴾
 مانگی (خه‌لک) مکه سولای پدرو و رد گارت ﴿وَمِنْ کُورَیْیِیْ﴾ وه نه‌ه‌و به‌ش دانه‌ران مه‌به
 ﴿وَمِنْ رَحْمَیْیِیْ﴾ وه له‌گه‌ل حوادا هیچ به‌ریستراوینکی تر مه‌به‌ریسته ﴿وَمِنْ رَحْمَیْیِیْ﴾ هیچ
 به‌ریستراوینکی راست و به‌ه‌ق بی به‌جگه له‌خوا ﴿وَمِنْ رَحْمَیْیِیْ﴾ هه‌مو و شیتک له‌در
 ده‌چین جگه له‌رووی پیر وری نمو به‌بیست (له‌م نایه‌ته پیر و رما جیگیر کردی سیفه‌تی (وجه - پرو)
 بو خوای گه‌وره هانوره، به‌لام به‌شپومه‌ک که‌شایسته‌ی گه‌وره‌ی ونه‌وای رانی خو بیست، به‌ین هیچ
 لپچواندن و لپکده‌به‌ده‌ک، پرومان پیه‌تی و چوبه‌تیه‌ک‌ی مارانی) ﴿وَمِنْ کُورَیْیِیْ﴾ به‌ریستراوینکی
 خو کم تابه‌تی خوابه‌و ته‌ما بؤ لای نه‌ویش ده‌گه‌ریسه‌وه ﴿وَمِنْ کُورَیْیِیْ﴾

سوره‌ی (الحکرم)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوای به‌خشده‌ی میهره‌بان

﴿اِنَّهٗ﴾ به (له‌لیف، لام، میم) ده‌خو نریسته‌وه خواداناتره به‌ماناکه‌ی بو رانیاری زیاتر سه‌پری
 سه‌ره‌نای سوره‌تی (البقرة) مکه ﴿وَمِنْ نَعْمَیْیِیْ﴾ به‌ریستراوینکی نایه‌خه‌لک واده‌ران که‌واریان لی
 ده‌هینری ﴿وَمِنْ رَحْمَیْیِیْ﴾ نه‌گه‌ر بلی پرومان هپتاوه ﴿وَمِنْ رَحْمَیْیِیْ﴾ بئر نه‌و ن تاقی ماکرینه‌وه ﴿وَمِنْ رَحْمَیْیِیْ﴾
 ﴿وَمِنْ رَحْمَیْیِیْ﴾ سوینده‌خوا ینگومان که‌سانی پیش نه‌ومانمان تاقی کرده‌وه (نه‌مابیش تاقی
 ده‌که‌یسه‌وه) ﴿وَمِنْ رَحْمَیْیِیْ﴾ نه‌معا بیگومان خوائمو که‌سه‌مانی راستیان کرد دیاری ده‌کات
 ﴿وَمِنْ رَحْمَیْیِیْ﴾ درورنه‌کانش دیاری ده‌کات (ده‌ناسرین) ﴿وَمِنْ رَحْمَیْیِیْ﴾ به‌ریستراوینکی
 یا له‌وانه‌ی خراپه‌کان ده‌کهن وایان رانیووه ﴿وَمِنْ رَحْمَیْیِیْ﴾ که‌له‌ده‌ستمان دهر ده‌چین ﴿وَمِنْ رَحْمَیْیِیْ﴾
 رور خراپه‌نه‌و بریاره‌ی ده‌یلدن ﴿وَمِنْ رَحْمَیْیِیْ﴾ هه‌ر که‌س کو میندی وایه یگات به‌دیداری
 حوا (یا به‌دایه‌تی حوا بکات) ﴿وَمِنْ رَحْمَیْیِیْ﴾ چوبکه به‌راستی کاتنی دیاری کراوی حوا
 هه‌ردیت ﴿وَمِنْ رَحْمَیْیِیْ﴾ وه ته‌ما خوابه‌ی یسه‌ری راناو ناگادار ﴿وَمِنْ رَحْمَیْیِیْ﴾
 وه هه‌ر که‌س جیه‌باد بکاو تی بکوشی نه‌وه ته‌ما بؤ خوی تی ده‌کوشی ﴿وَمِنْ رَحْمَیْیِیْ﴾
 به‌راستی خواله هه‌مو و جیه‌بایان بی یار و ده‌وله‌مه‌ده ﴿وَمِنْ رَحْمَیْیِیْ﴾

﴿فَأَنجِبْنَا وَالْجِبْنَ نَجِيبًا﴾ نه معناهو (تووح) و که سانیک له که شتیبه که دا موون برگرمان کردن
 ﴿وَجَعَلْنَاهُ مِنْ تَفْصِيلٍ﴾ وه نهو (که شتی به) مان کرد بعینشایمک بو حیهایان ﴿وَأَنزَلْنَا مِنْ ذُلِّ
 الْقُرْمِ﴾ وه (تهی موحهمه دیکو) یاسی (تیراهیم نکه کانی به گله که ی ووت) ﴿عَلِدُوا لِدَوْلَتِهِ﴾
 خوا به رستی ولی ی ترسی ﴿يَعْلَمُ حَيْثُ يَكْمُرُ الْكَلْبُ عَمَلًا﴾ نه وه چاکتره بو نیوه ته گهر
 نیوه برانی ﴿يَعْلَمُ الْقُرْمُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَبِئْسَ﴾ به راستی نیوه له جیاتی خو بیتا بیت ده به رسی
 ﴿وَحَقُّنَا وَكَأ﴾ وه نیوه درو به کسی گهر وه هله به مستی ﴿يَنْبَغِي عَمَلًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ به راستی
 نه وانه ی که نیوه ده یان به رستی بیجگه له خوا ﴿لَا يَتَّبِعُونَ كَلْبًا﴾ مانوانن ررق و دروری نیوه
 بدهن ﴿فَأَنصَبُوا لِهَ الْبَرْقِ﴾ که واته داوای ررق و دروری له خوا بکمن ﴿وَأَنصَبُوا لِهَ الْبَرْقِ﴾
 وه نهو به رستی و هدر سو یاسی نه ویش بکه ﴿يَهْجُرُونَ﴾ نه بها بولای نهو ده گهر برینه وه
 (نه قیامه نه) ﴿وَرَبُّكَ يَوْمَ تَكُونُ﴾ وه ته گهر نیوه ماو به به هینس ﴿يَعْلَمُ كَذِبَ الْمُتَّقِينَ وَبِئْسَ﴾ نه وه
 نومعه نانی پش نیوه ش ماو به یان (به پیغمه سره کانیان) به هینس ﴿وَقَدْ عَلِمْتُمُ اللَّاتِي أَخْرَجَ﴾
 وه پیغمه سره نه بها به گه پاندی ناشکرا و درو می له سره ﴿وَرَبُّكَ يَوْمَ تَكُونُ﴾ ناپا نه وانه سره به یان به دو وه
 ﴿كَفِيفٌ يَتَّبِعُ اللَّهَ يَحْكُمُ﴾ که چون خوا دروستکرا و ان به دی ده هینس ﴿لَهُ يَمِيدَةٌ﴾ له پاش
 (به مان) ده به هینس وه ﴿يَهْدِيكَ عَلَى قُبُورٍ﴾ بیگو مان نهو (زیسدو و کرده وه) بو خوا له سانه ﴿وَلَا
 يَفْقَهُنَّ زُلْفَى الْأَرْضِ﴾ (تهی موحهمه دیکو) بلی بروی بگهری به رهوی دا ﴿وَلَا يَفْقَهُنَّ كَيْفَ يَدُ الْأَرْضِ﴾
 و سه ریج بدهن که چون دروستکرا وه کانی له سره و تاوه به دی هیناوه ﴿ثُمَّ أَنزَلْنَاهُ نَارًا لِّلْأَرْضِ﴾ له پاش
 هدر خو به دی هینانی دوا و ویش به دی دینی ﴿يَهْدِيكَ عَلَى قُبُورٍ وَدُرٍّ﴾ به راستی خوا به تو به به
 به سه ره موو شتیکدا ﴿يَعْلَمُ مَنْ يَشَاءُ﴾ (خوا) سرای هدر که سینک ده دات که به یوی ﴿وَرَبُّكَ
 مِنْ شَاءٍ﴾ وه به حمیش ده کات به هدر که سی که به یوی ﴿وَلَا يَفْقَهُنَّ﴾ وه نه بها بولای خوا
 ده گهر برینه وه ﴿وَمَا تَسْمَعُ جِبْرِيلَ﴾ وه نیوه مانوانن له ده ست خوا دهر مانن ﴿وَلَا مِنْ دُونِ
 سَمَاءٍ﴾ به له رهوی دا وه له ناسماندا ﴿وَمَا يَكْفُرُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه بو نیوه نی به جگه له خوا ﴿وَمِنْ
 رَبِّ الْأَنْصَابِ﴾ هج دوست و بار معنی دهر نك ﴿وَأَنزَلْنَا كِتَابًا بَيِّنَاتٍ لِّهَ الْوَحْيِ﴾ وه ته وانه ی که
 به ششایه کانی خوا و دسلاری باو به یان می به ﴿وَأَنزَلْنَا كِتَابًا بَيِّنَاتٍ لِّهَ الْوَحْيِ﴾ نانه وانه له به ره یی من (خوا)
 مانو میت ده یی ﴿وَأَنزَلْنَا كِتَابًا بَيِّنَاتٍ لِّهَ الْوَحْيِ﴾ وه نه وانه سرای به سو و سه حنیان بو هه به ﴿وَأَنزَلْنَا كِتَابًا بَيِّنَاتٍ لِّهَ الْوَحْيِ﴾

﴿وَمَا كَانَ حَرْبُ قَوْمٍ بِآلِ قَاتُو﴾ نه محاربه و نه لاسی گه له که ی نهو (ئیراهیم) نه بها نهو بوو که ورتیاں
 ﴿أَفَبُودُوهُ حَرْفُودُ﴾ (ئیراهیم) نکوزن یا بسوتنن ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ مِنْ نَارٍ﴾ خواش نهوی بر گار
 کرد له و ناگره ﴿وَنَارُ عَذَابٍ﴾ بنگومان لهو (بر گار کردسی ئیراهیم) ادا ﴿لَا يَسْأَلُ عَنْهُمْ قَوْمُ تَقْوَى﴾ چه نه
 بپشانه و به لگه هه به بؤ کهسانی باوهر ده هتس ﴿وَنَارُ عَذَابٍ عِندَهُ مِنْ نَارِ آتِشٍ﴾ وه (ئیراهیم)
 ووتنن بنگومان نهوی نیوه هه لئان بزار دووه له جپانسی خواشاننکس ﴿مَوَدَّةٍ بَيْنَهُمْ فِي تَحْيٍ وَنَحْيٍ﴾
 له نه حوشه و بستنن بئوانان له زبانی دویا (ده بانه رستنن) ﴿نَدْوٍ أَلَيْسَ بِهِكُمْ مَعَكُمْ يَعْزِينَ﴾
 له پاشان له روزی درایی ده هه مدینکنان بئزاری دهر ده برون له هه مدینکنی توتن (دان نانین به به کتری دا)
 ﴿وَيَنْفُخُ فِي صُفْحٍ﴾ وه به فریس له به کتری ده کهن ﴿وَمَا يُعْطِيهِمْ سَاعٍ﴾ جیگاشتان ناگری
 دور خه ﴿وَمَا يُعْطِيهِمْ سَاعٍ﴾ وه هیچ بار معنی دهر بیکششان سی به ﴿وَنَارُ عَذَابٍ﴾
 نه محالو لو ط باوهری نهو (ئیراهیم) هتا ﴿وَنَارُ عَذَابٍ عِندَهُمْ﴾ وه (ئیراهیم) ووتنن بنگومان
 من کوچ ده کهم بؤ لای بهر وهر دگنارم (له بابل ووه بو شام) ﴿يَذْكُرُونَ أَنْفُسَهُمْ فِي سَعْيٍ﴾ بهر معنی
 نه بها نهو رالی به ده سه لانی کار دروسته ﴿وَنَارُ عَذَابٍ عِندَهُمْ﴾ وه به خوشیمان به نهو
 (ئیراهیم) (سحاق ای کومی) و به عقوب ای کوره رای) ﴿وَنَارُ عَذَابٍ عِندَهُمْ﴾ به نهو و نهو
 وه به به به رتس و کشیمان بر یاردا له نهو کانی (ئیراهیم) دا ﴿وَنَارُ عَذَابٍ عِندَهُمْ﴾ وه له دویا دا
 پاداشتمان دیوه ﴿وَنَارُ عَذَابٍ عِندَهُمْ﴾ وه به به رتس نهو له روزی دوا بشدا به بیار چاک به
 ﴿وَنَارُ عَذَابٍ عِندَهُمْ﴾ (باسی) لوو طیش بکه کانی به گه له که ی ووت ﴿وَنَارُ عَذَابٍ عِندَهُمْ﴾
 بنگومان نیوه کارنکی ماشیریس و قیرمون ده کهن (که بیر مار به) ﴿وَنَارُ عَذَابٍ عِندَهُمْ﴾
 له جیهانده کهس بیش نیوه نهو کاره ی به کرد ووه ﴿وَنَارُ عَذَابٍ عِندَهُمْ﴾ نیوه بئزاری ده کهن
 ﴿وَنَارُ عَذَابٍ عِندَهُمْ﴾ وه ریگ ده گرن (له ریبواران) ﴿وَنَارُ عَذَابٍ عِندَهُمْ﴾ وه له مادی و شونی
 کو بونه و نهاندا هه موو حرا به به کهن ﴿وَنَارُ عَذَابٍ عِندَهُمْ﴾ که چی وه لاسی گه نه که ی نه بها
 نهو بوو که ورتیاں (به لوو ط) ﴿وَنَارُ عَذَابٍ عِندَهُمْ﴾ سرای خوامان بو بیته ﴿وَنَارُ عَذَابٍ عِندَهُمْ﴾
 نه گهر تۆ له راست گریانی ﴿وَنَارُ عَذَابٍ عِندَهُمْ﴾ (لوو ط) ووتنن نهی بهر وهر دگنارم یارمه تیم به
 (ورالم بکه) ﴿وَنَارُ عَذَابٍ عِندَهُمْ﴾ بهر نهو گه له حرا به کاره دا ﴿وَنَارُ عَذَابٍ عِندَهُمْ﴾

﴿وَتَجِدَنَّ رُشْدًا بِرُحْمِكَ يُنْشَرُ﴾ وِه کاتیک بیر اوه کانی نیمه مرّده‌ی (به‌خشیی لیسماعیل) یان ده به‌قیر عسم ﴿فَإِنْ يَرَوْهُ يُدْعُوهُنَّ﴾ ووبان بیگومان نیمه له‌دوبیری ده‌بیشتوانی ثم شره‌ین (سه‌دوم) ﴿يَا أَيُّهَا الْعَنْكَبُوتُ﴾ به‌راستی دانیش‌توانه‌که‌ی سته‌مکار بوون ﴿وَأَنْتَ لَمَّا كُنْتَ فِي ظِلِّهَا﴾ یان نیمه یوئل ﴿أَنْتَ لَمَّا كُنْتَ فِي ظِلِّهَا﴾ ووبان بیگومان لووط له‌و (شاره) دایه ﴿وَأَنْتَ لَمَّا كُنْتَ فِي ظِلِّهَا﴾ ووبان نیمه چاک ده‌رایس کیس لیبه ﴿لَنْ تَجِيئَهُنَّ أَزْوَاجُ الْأَمْثَلِ﴾ سویند به‌خواییمه لووط و نه‌دایمانی خیرانه‌که‌ی زرگار ده‌که‌ین جگه‌ی زنه‌که‌ی ﴿حَدَّثَ مِنْ أَقْبَرِ﴾ که له‌جیم‌وان (تیاچووان) ده‌بیست ﴿وَمَنْ لَمْ يَجِدْ لِسَانًا يَنْتَبِهُ﴾ کانی بیراوه‌کانمان هانس بو لای لووط ﴿يَنْتَبِهُ﴾ ومان به‌ده‌رنا ﴿بِإِيَّائِهَا يُكْجَرُ وَرُزْقُ دَلِّهِمْ﴾ و ناره‌حده‌ت برور ﴿وَرُزْقُ دَلِّهِمْ﴾ ووبان مه‌ترمه‌جه‌م مه‌خو (چونکه) ﴿لَنْ يَكُونُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بیگومان نیمه تو و خیرانه‌که‌ت پرگار ده‌که‌ین جگه‌له‌زنه‌که‌ت ده‌بیست ﴿عَنْ أَقْبَرِ﴾ که‌ته‌و له‌جیم‌وان (تیاچووان) ده‌بیست ﴿لَنْ يَكُونُوا فِي الْأَرْضِ﴾ به‌راستی نیمه ده‌بارن‌ین به‌سور ده‌بیش‌توانی ثم شارهدا ﴿يَنْتَبِهُنَّ﴾ کسانه‌که‌ی سرابه‌که‌ی له‌ئاسمانه‌وه ﴿يَنْتَبِهُنَّ﴾ له‌بدر نه‌وه‌ی له‌سورور وهرمانی (خوای) ده‌رچوون ﴿وَلَنْ يَكُونَ مِنْهُنَّ نَسَبٌ﴾ سویند به‌خواییمه‌و (ویران کر اوهد) بیشانه‌و به‌مدیکی دیارمان به‌جین هیشت ﴿لَنْ يَكُونَ مِنْهُنَّ نَسَبٌ﴾ بؤ گهل و کومه‌لی که‌ریرس ﴿وَلَنْ يَكُونَ مِنْهُنَّ نَسَبٌ﴾ و به‌بوخلکی مه‌دیه‌بیش شو عه‌یی بر ایانمان (بدر) ﴿وَلَنْ يَكُونَ مِنْهُنَّ نَسَبٌ﴾ ووبان نه‌ی که‌نه‌که‌م خوا به‌رستی ﴿وَلَنْ يَكُونَ مِنْهُنَّ نَسَبٌ﴾ و به‌هواو نومیدی ووبان نه‌ی یس ﴿وَلَنْ يَكُونَ مِنْهُنَّ نَسَبٌ﴾ لایم مقیدین و مخرابه‌کاری و وچوو مه‌س له‌هوی دا ﴿وَلَنْ يَكُونَ مِنْهُنَّ نَسَبٌ﴾ به‌لام له‌ران باره‌ریان یس به‌هیتا نه‌وسا بوومه‌له‌مرره به‌تینه‌که‌ی گرتی (لیس دان) ﴿وَلَنْ يَكُونَ مِنْهُنَّ نَسَبٌ﴾ حنین به‌هوی نه‌وه‌وه له‌خانوره‌کاسی خویاندا نه‌زوبیان دا دابور مردن ﴿وَلَنْ يَكُونَ مِنْهُنَّ نَسَبٌ﴾ وِه گه‌لی عباد و سه‌موودیشمان (له‌ماو سرد) ﴿وَلَنْ يَكُونَ مِنْهُنَّ نَسَبٌ﴾ به‌رستی (نه‌وله‌ماو پرده) پرور بووه‌ته‌وه‌ونان له‌شوتنه‌واره (ویرانه) کانیانه‌وه ﴿وَلَنْ يَكُونَ مِنْهُنَّ نَسَبٌ﴾ شه‌یتان کرده‌وه خرابه‌کانیانی بو ویرانه‌بووه‌وه ﴿وَلَنْ يَكُونَ مِنْهُنَّ نَسَبٌ﴾ به‌هوی نه‌وه‌وه به‌رگری کردن له‌ریگی راست له‌کاتکدا نه‌وان توانای بیر کرده‌وه‌ین هه‌بوو (زیر بوون)

﴿وَعَدْنَاهُ لَإَيُّحْيِفَ اللَّهُ وَعَدُهُ﴾ نه‌وه به‌لینی خوایه (که رومه‌کان سمرمحات) خوایش پیچه‌وه‌ی به‌لینی
 خوی ساکات ﴿وَبِكَيْ كَفَرْتَنَاهُ﴾ به‌لام روزی خه‌لک مارانس ﴿يَقْتُلُونَ ظَهْرًا مِنْ حَيَوُ
 الْكَلْبِ﴾ به‌هارواله‌سی نه‌م زبانی دوتیا هارانس ﴿وَمَنْ عَمِيَ كَجَوْدٍ هُوَ عَبْدُكَ﴾ به‌لام یی نگل له‌روزی
 دواپی ﴿أَوْ مَعَكَ وَنَبِيٍّ﴾ نایا نه‌وانه له‌هرووسی حق‌ماندا بیرسان به‌گردونه‌وه ﴿مَنْ خَلَقَ
 الْشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ که خوا ناسمانه‌کان و روه‌ی و نه‌وه‌ی له‌یوانانده‌یه دروستی به‌گردوه
 ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ به‌هق و راستی به‌یست، وه بو مارویه‌کی دیاری کراو ﴿وَبِكَيْ كَفَرْتَنَاهُ﴾
 بیگومان روزیک له‌خه‌لک ﴿بِفِئْ يَهْمُ الْكِبَرُوتِ﴾ باوه‌ریان به‌به‌خزمت په‌روهرد گاریان بگن
 (له‌دراوردا) ﴿أَوْ مَعَكَ يَزِيدُ الْكَلْبِ﴾ نایا نه‌وان به‌سهر روه‌یدانه‌گه‌راوون ﴿وَيَسْطُرُ الْكَلْبِ عَيْبُهُ نَبِيٍّ
 مِنْ قَبْلِهِ﴾ بو له‌وه‌ی بیس سهر نه‌معام نه‌وه (گه‌لانه‌ی کافر بوون) له‌پیش نه‌مان چوب بووه ﴿كَانَ
 شَدَّ مَقْدُودُهُ﴾ که روز به‌هیرتر سوور له‌نه‌مان (له‌خه‌لکی مه‌ککه) ﴿وَأَنْزَلُوهَ الْأَرْضَ﴾ و روه‌ی
 کیلا (بو کشت و کال) ﴿وَمَنْزُوهَ مَعْرُوهَ﴾ و ناه‌دانیا کیر ده‌وه ریانه‌له‌مان ﴿وَمَنْزُوهَ
 رُسْمُهُمْ بِأَسْبَاطٍ﴾ وه پیچه‌مه‌راپان بو هات به‌موه‌هیر، روه‌به‌کانه‌وه ﴿وَمَنْزُوهَ الْكَلْبِ عَيْبُهُ نَبِيٍّ﴾
 بو به‌خو ستمی یی به‌کیردوون (که له‌ماوی بر دوون) ﴿وَمَنْزُوهَ الْكَلْبِ عَيْبُهُ نَبِيٍّ﴾ به‌لام خوی
 ستمی له‌خویان کرد ﴿وَمَنْزُوهَ الْكَلْبِ عَيْبُهُ نَبِيٍّ﴾ پاشان چاره‌رووسی له‌وانه‌ی که‌توون
 و خراپه‌یان کرد سه‌ختر یی سرایه (که دور هخه) ﴿وَمَنْزُوهَ الْكَلْبِ عَيْبُهُ نَبِيٍّ﴾ له‌بدر نه‌وه‌ی دوریان به‌هیتا
 به‌نایه‌ته‌کالی خوا ﴿وَمَنْزُوهَ الْكَلْبِ عَيْبُهُ نَبِيٍّ﴾ و هه‌میشه‌گانه‌یان پی ده‌کرد ﴿وَمَنْزُوهَ الْكَلْبِ عَيْبُهُ نَبِيٍّ﴾
 له‌سهر تاوه، ناده‌می، دروست کرد ﴿وَمَنْزُوهَ الْكَلْبِ عَيْبُهُ نَبِيٍّ﴾ وه له‌پاش (مردیش) دروستی ده‌کانه‌وه ﴿وَمَنْزُوهَ الْكَلْبِ عَيْبُهُ نَبِيٍّ﴾
 پاشان بولای نه‌وه (خوا) ده‌گه‌ریسه‌وه ﴿وَمَنْزُوهَ الْكَلْبِ عَيْبُهُ نَبِيٍّ﴾ وه نه‌وه‌ی روزی قیامت هه‌لده‌سی
 ﴿يَنْتَسِ السَّحَابُ﴾ تاوانساران هه‌مار و مانومند هه‌می ﴿وَمَنْزُوهَ الْكَلْبِ عَيْبُهُ نَبِيٍّ﴾ بیگومان به
 ماو په‌رستراوه‌کانیدا نکا کارانیک به‌بو تموان ﴿وَمَنْزُوهَ الْكَلْبِ عَيْبُهُ نَبِيٍّ﴾ و نه‌وان یی ماو په
 ده‌س به‌په‌رستراوه‌کسان (که کردوویان به‌هاویه‌شی خوا) ﴿وَمَنْزُوهَ الْكَلْبِ عَيْبُهُ نَبِيٍّ﴾ نه‌وه‌ی
 که قیامت هه‌لده‌سی ﴿وَمَنْزُوهَ الْكَلْبِ عَيْبُهُ نَبِيٍّ﴾ (خه‌لک) له‌و روزدا جاده‌یه‌وه له‌به‌کتر ﴿وَمَنْزُوهَ الْكَلْبِ عَيْبُهُ نَبِيٍّ﴾
 «مَنْزُوهَ الْكَلْبِ عَيْبُهُ نَبِيٍّ» نه‌مجا که‌سانی که‌باوه‌رسان هتاوه‌وه کردوه‌وه چاکه‌کسان کردوه‌وه ﴿وَمَنْزُوهَ الْكَلْبِ عَيْبُهُ نَبِيٍّ﴾
 روصو بختر و تموان له‌به‌هشتا دلخوش ده‌کرتن ﴿وَمَنْزُوهَ الْكَلْبِ عَيْبُهُ نَبِيٍّ﴾

﴿وَمَا يَكْفُرُ أَكْفَارًا﴾ سډلام نهوانه یی یاموږ سوون و دانسان نهغه ﴿يَتَنَبَّهٖ وَيُنَاجِىْٓ اَلسَّجْدَةَ﴾
 به پيشانه کانی نیمه و گه بېشس نه روزی دوايي ﴿وَيُؤْتِيهِ مِنْ غَدَقَتِهِ﴾ له نهوانه له سرا (ی دوروح)
 دا نهغه ده کړی ﴿فَتَنبَّهٖ﴾ نهغه پاڼا و ینگه ردی خوا بللی ﴿يَمِينُ سَمِوٖتٍ وَآدَارِ﴾ وه سوپاس هدر
 ټیو رمان لی دیت، وه کانی به بیانیا لی ده پته وه ﴿وَهُوَ خَلْقُ سَمَوَاتٍ وَآرَ﴾ وه سوپاس هدر
 بر خوا به له نهغه نه کان و ره ویدا ﴿وَسَيُؤْتِيهِ مِنْ غَدَقَتِهِ﴾ وه (پاکی و ینگه ردی خوا بللی) له شه ودا
 و کانی یوه ورتان لی دیت ﴿يُخْرِجُ النَّوْمَ مِنَ النَّوْمِ﴾ (خوا) ریسدو له مردور
 دهردی و مردو له ریسدو دهردی ﴿وَيُخْرِجُ النَّوْمَ مِنَ النَّوْمِ﴾ وه ردی ریسدو ده کاتسوه له پاش
 مردن و وشت بوی ﴿وَيُخْرِجُ النَّوْمَ مِنَ النَّوْمِ﴾ وه هدر به و حوره ټیوه شس دهردی ترین (له گور کاشان) ﴿وَيُخْرِجُ النَّوْمَ مِنَ النَّوْمِ﴾
 ﴿وَمِنْ غَدَقَتِهِ﴾ له پيشانه کانی نه و (خوا به) که ټیوه له خاک دروست کړدوه
 ﴿وَمِنْ غَدَقَتِهِ﴾ له پاش (ماوه بهك) کتور ټیوه تاده میس و ملا و پوه نه وه له ره ویدا ﴿وَمِنْ غَدَقَتِهِ﴾
 ﴿وَمِنْ غَدَقَتِهِ﴾ وه له پيشانه کانی نه وه (پيشانه کانی خوا به) که بوی دروست کړدوون
 ﴿يُنَاجِىْٓ اَلسَّجْدَةَ﴾ له (ره گه ری) خوتان هادوسه رانیک بو نه وه نارام بگر له لایان
 ده ﴿وَجَعَلَ يَتَحَكَّمُ قُوَّةً وَرَحْمَةً﴾ وه خوشه و پستی و بهر بهی خستونه ټیواتان ﴿يُنَاجِىْٓ اَلسَّجْدَةَ﴾
 ټیواتان ﴿بِمَرَاتِنِ﴾ له ودا به لکه و پيشانه ی رور هغه بو که سانی که پیرده که نه وه ﴿وَمِنْ غَدَقَتِهِ﴾
 خلق سموب و آزار ﴿وَهْ لَهْ پيشانه کانی (دهسه لانی) نه وه دروست کړدی ناسمانه کان و رهوی
 ﴿وَأَخْلَفَ نَاصِيكًا وَنَاصِيكًا﴾ و حیوازی رمانان و به گه رتان ﴿يُنَاجِىْٓ اَلسَّجْدَةَ﴾ بهر سنی
 له ودا (بمکره) به لکه ی رور هغه بو رانایان ﴿وَمِنْ غَدَقَتِهِ﴾ وه له پيشانه کانی
 نه وه، خه رقتان به شه و وروژدا ﴿وَيُخْرِجُ النَّوْمَ مِنَ النَّوْمِ﴾ وه و لدا نشان (به روردا) بو به هره
 وه رگرتس له به خشی (روری) خوا ﴿وَمِنْ غَدَقَتِهِ﴾ بهر سنی له ودا به لکه
 پيشانه ی رور هغه بو کومه لی بیستش ﴿وَمِنْ غَدَقَتِهِ﴾ له پيشانه کانی
 (خوا به) که ه و ره برومکه تان پشان دمدات بو ترسان و ټومید (ترسان له ه و ره برومکه و ټومیدی
 باران بړی) ﴿وَمِنْ غَدَقَتِهِ﴾ له ناسمانه وه ماران دماریسی ﴿وَيُخْرِجُ النَّوْمَ مِنَ النَّوْمِ﴾ که
 رهوی دوی مردی به هوی نه و بارانه وه دموژنکوه ﴿يُنَاجِىْٓ اَلسَّجْدَةَ﴾ بهر سنی له ودا (که بمکره)
 ﴿لَا يَسِيْرُ يَتَحَكَّمُ﴾ چه نه لکه و پيشانه هغه بو نه وانه ی زیریان نه کار ده پشش ﴿وَمِنْ غَدَقَتِهِ﴾

﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ و ه هه کاتی ریا (و گرنی و می یارنی) بکوی له‌خه‌لکی (هاویه‌ش داهر بو
 حوا) ﴿دَعْوُ رَهْمَتِهِ﴾ هاوار بو بهر و مردگاربان صمن و بن لای نه و ده‌گه‌رینه و ه ﴿لَمَّا أَفْتَرَمَهُ﴾
 رخمه‌ش پاشان کاتی له لایه‌ش خویه و هرحمهت و زیانی خوشیان بین مذات ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ کتوبر ده‌سته‌یه‌ک
 له‌وان ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ هاویه‌ش بو بهر و مردگاربان دادمیس ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ (لیان گه‌ری)
 ما سبله و می به‌ران بی و دان به‌س به و چاکانه‌ی که لیمه پشان داورن ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ جادار موثر و له‌ره‌ت
 و ه‌ر گرن له‌زان ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ نه‌معا له‌مه و دوا ده‌رات (چیان به‌سهر دیت) ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾
 شنبه‌ش لایا به‌لگه‌یه‌کمان بو مار داورن ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ که ده‌ر ساره‌ی له‌وه‌ی نه‌وان
 کردوب به‌ته‌ه‌ویه‌ش خرابدوی ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ و ه کاتی به‌رحمهت و چاکه‌یه‌ک به‌خه‌لک
 به‌دیس ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ پنی دلخوش ده‌س ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ و ه‌ته‌گه‌ر ریا نیکبان نووش بیته‌ش ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾
 آینه‌ش به‌هوی کرده‌وه‌ی خرابانه‌وه‌ش ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ کتوبر می هیوا ده‌س (له‌به‌ره‌ی خوا) ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾
 ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ نایا نه‌وانه‌به‌یان رانیوه‌ش که به‌راستی خوا ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ پوری فراوان
 یان کهم ده‌کات بؤ هه‌ر که‌س که‌یه‌وشت ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ بیگومان له‌وه‌دا (به‌سکرا)
 چه‌مدیس به‌لگه‌یه‌یه‌بو نه‌وانه‌ی باور ده‌هین ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ که‌واته‌خرم مانی خوی بی‌ده
 ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ هه‌روه‌ها هه‌زار و پپوارانی کهم ده‌ست ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ و ه‌ته‌گه‌ر ریا نیکبان نووش بیته‌ش ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾
 بو که‌سانیت به‌رامندی خوابان ده‌وی چاکتره‌ش ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ و هه‌ر نه‌وانه‌ی پزگار بووان
 ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ له‌وه‌ی به‌ساری سوود داوانه‌ش (به‌خه‌لکی) ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ بؤ له‌وه‌ی
 ریاد بین له‌مال و سامانی نه‌و خه‌لکانه‌دا (ریاتر له‌وه‌ داوانه‌ش پشان ده‌وه‌ش) ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾
 نه‌وه‌لای خوا هیچ ریاد ماکات (پاداشتی میه‌ش) ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ و هه‌ر ده‌کات و خیریت
 که‌داوانه‌ش و ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ به‌به‌ستان نه‌بها به‌رامندی خوا بووه‌ش ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾
 نه‌وانه‌ش (پاداشتیان) چه‌مد جاره‌ده‌که‌به‌وه‌ش ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ خوار اتیکه‌نبه‌ی به‌دی
 هیواوه‌نه‌پاشان پوری پی داوان ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ دواتر ده‌تان مرتبی له‌پاشان ریندروتان
 ده‌کانه‌وه‌ش ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ نایا هیچ یه‌ک له‌وه‌هاویه‌شانه‌ی بو خوانان دانه‌ما هیه‌ش ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾
 تر شنی‌ش ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ هیچ شنی له‌وانه‌ش (ی‌خوا) بکات ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ پاکی و به‌وری بؤ خو له‌وه‌ی
 نه‌وان ده‌یکمه‌هاویه‌شی ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ حراپه‌ش (به‌لا و شیوان و ده‌رد) له‌وشکانی
 (رموی) و ده‌ریادا ده‌ر که‌وتنه‌وه‌ش ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ به‌هوی نه‌و خرابانه‌ی خه‌لکی کرده‌یه‌ش
 ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ بؤ نه‌وه‌ی (توله‌ی) همدی له‌وه‌ (خرابانه‌ی) کرده‌یه‌ش پشان به‌چه‌ژی ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾
 ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾ بو نه‌وه‌ی مگه‌رینه‌وه‌ش (له‌خرابه‌کاری) ﴿وَدَّ مَثَلُ مَثَرٍ﴾

﴿قَا بَرُوْا لَآ اَرْضَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ه) ﴿لَیْسَ بِمَرْمُوطَا لِّمَكْرِمٍ﴾ ﴿وَالْحَقُّ كَيْفَ كَانَتْ غَیْبَةُ نُّبِیِّیْنِ مِّنْ قَبْلُ﴾
 نه‌محا سه‌ریج بنده سه‌ر نه‌مجامی نه‌واته‌ی له‌پیش (تیوه‌ه) بوون چون موو ﴿كَانَ عَکْثُ مَرْتَضٍ﴾
 كه‌روریه‌یان هاوبه‌ش دانهر بوون مو خو ﴿وَقَدْ وَجَّهْتُ قَدْرَ قَدْرِ﴾ كه‌واته پوروی خوت مکه‌ره
 نایبسی ریت و راست ﴿مَنْ قَبْلُ لَیْسَ بِیُّوْءُ﴾ له‌پیش نه‌وه روزی بیت ﴿لَا تُرْمِیْهُنَّ﴾ له‌لایه‌ن
 خواوه كه‌گنرانه‌وی بو نیه ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾ له‌و روزمدا خه‌لکی جبانسه‌وه نه‌به‌کتر ﴿مَنْ كَفَرَ﴾
 له‌به‌گفته ﴿هَر كَه‌س بِنِ باوه‌ر بووی نه‌وه (توله‌ی) بی باوه‌ری به‌کدی له‌سه‌ره ﴿وَمِنْ عَمِلٍ صَیْحًا﴾
 هدر كه‌سبیش كرده‌وی چاکی کر دیت ﴿بَلَاغٍ﴾ نه‌وه شویس بو خویس (له‌نه‌ه‌شتند)
 نامه‌ده‌کس ﴿بِیْحَرٍ نُّبِیِّیْنِ﴾ بو نه‌وه‌ی كه‌سانی كه‌ باوریا‌ن هیناوه‌و كرده‌وی
 چاکیان كرده‌وه پداشتیان داته‌وه ﴿مِنْ عَمْدٍ﴾ له‌میه‌رمانی و چاکی خوی ﴿بَلَاغٍ﴾
 به‌راستی نه‌و (خوا) بی باوه‌ری خوش ساوی ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾ وه‌له‌یشانه‌کانی نه‌و (خوا) به
 ﴿لَیْسَ لَیْسَ لَیْسَ لَیْسَ﴾ كه‌چه‌مدایه‌کی مزده‌هر (مباری نار) ده‌تری ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾ بو نه‌وه
 همدی به‌ (ماری) به‌ری خویان بی بچه‌زی ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾ و نه‌وه‌ی كه‌شیه‌کان به‌هرمانی
 خو (به‌و بیه) بوون و بگه‌ریس ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾ بو نه‌وه‌ی مه‌دوای پوری نه‌و (خوا) د بگه‌ریس
 (له‌ده‌ریاد) ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾ تا شوکرانه‌بژیری خوا بی ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾ سویند به‌خوا
 به‌ر مشی پیش نو (نه‌ی موحه‌مه‌ه) مار دوامه‌ه ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾ به‌به‌مه‌رانیک بو لای گه‌له‌کانی
 ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾ نه‌محا مو عحیره و به‌لکه‌رو به‌کانیا‌ن بو هینان (به‌لام باوه‌ریان به‌هین)
 ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾ نه‌محا توله‌مان سه‌مد له‌وانه‌یان ناوانیا‌ن كرده‌و ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾
 وه‌پارمه‌تداسی باوه‌رداران وسهر حستیان هه‌قی و ما‌بکه‌له‌سه‌رمان ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾ خوا
 رانیکه نه‌و بایامه‌ده‌یریت ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾ بو نه‌وه‌ی هموره‌کان به‌هولیس (بگه‌ریس) ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾
 ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾ نه‌محا نه‌و (هه‌وره‌خوا) چون به‌وی ملاوی ده‌کاته‌وه نه‌ناسماند ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾ وه
 نه‌و (هه‌وره) ده‌کاته‌و بارچه‌یه‌ك (و‌کویان ده‌کاته‌وه له‌سه‌ر به‌کتر) ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾ نه‌محا
 ده‌یشی قه‌شره‌قه‌شره‌ی باران له‌تیوانی هموره‌کمه‌ه ده‌اریت ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾ نه‌محا
 کانی (خوا) نه‌و بارانه‌بیرینی بو (وولات وزه‌وی) هدر کام له‌به‌نده‌کانی كه‌بیه‌وی ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾
 کتوپر دل‌خوش و شادمان ده‌س (به‌و مارانه) ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾ نه‌و (هه‌وره‌خوا) نه‌و (هه‌وره‌خوا)
 نه‌وه‌ی باران به‌سه‌ریاند به‌ری ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾ بی هیوا و ماتومید بوون ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾
 نه‌محا سه‌یری ناسه‌واری مارانی خوانکه (و‌مك كشتوكال و گزو گیا و درخت) ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾
 موه‌ه ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾ چون ره‌وی رینه‌وو ده‌کاته‌وه‌دوای مردن و ووشك بووی ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾ به‌راستی
 هدر نه‌و خوا به‌رینه‌وو كه‌ره‌وه‌ی مردووانیشه‌ه ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾ وه‌ره‌نه‌ویش به‌ده‌سه‌لانه
 به‌سه‌ر هه‌موو شتکلا ﴿وَمِنْ عَمْدٍ﴾

سورمى ﴿ الفجر ﴾

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ به ناوی خورای په حشدهی میهره یار

﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ به (ئەلیف، لام، میم) ته خوستر تهوه خوارانتره به ماناکه ی بورانبری رباتر سه پری
 سهره نای سوره تی (الفجر) ۚ ۚ ۚ ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ نعم نایه مانه له نایه ته کسی
 قورنای پر له حیکمهت و دانایی په ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ همدو رحمة محبین (هو) رینووی و بهر یس بو
 چاکه کاران ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ تین یوسف خسرو دژون رکه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ نهوانه ی که نوین به جی دیس و ره کات ددهن ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾
 لاجره هه نوین ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ هه روه ها ناوهری پته ویان سه روزی دواپی هه په ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه ی هه من برهه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ نهو به
 له سه ر پینوویس له لایه ی بهر و مردگار یانه وه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه ی هه من برهه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ وه هه نوین پر کاران ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾
 دپه یس من شریع هر حدت ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ همدی له حدلکی هه په فسه و بایس بیهوده ده کری (وهك نه فسه
 و گوراس و موسبقا) ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ نو نه وه ی به هه راس خه لك له رپگی خو گو مپر انکات
 دپه یس من شریع ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ وه رپگی خو ده کاته جیگای گانه و لاقرنی ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ نهو به سرای
 رپسوا که رپس نو هه په ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ وه هه ر کاتی نایه ته کانی نیمه ی به سه رده به خوستر تهوه
 دپه یس من شریع ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾
 هه روهك به بیستین، با هه روهك له هه ر دوو گو یچکه بیدا که ری سنی ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾
 (له ی مو حه مده دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾
 بنگومان نهوانه ی باوهر یان هباوه و کر ده وه چاکه کانسان نه محام داوه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾
 به هه شتانی پر بار و بیصهت هه په ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾
 به لیشکی پر سته له خواوه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾
 آسمون بهر سید و دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾
 بیسین ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾
 نه وه ی به تانه رریس و به جولی له ژیر تانه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾
 بلا و کر دونه وه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾
 به هو ی له و (بار نه وه) له ره ویدا هه موو جزره پروه کیکی به که لك و جوانسان پروانه مووه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾
 ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾
 بدمن له و (بت و په رستر وانه) ی بیحکه له خندان چان دروست کر دووه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾ دپه یس من شریع نه هه ریه ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾
 (هیچین دروست نه کر دووه) به لکو سته مکاران له گو مپریس به کی ناشکر اداان ﴿ اِنَّهٗ ۚ﴾

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَحْسًا﴾ سوید نه‌خوا به راستی دانای و حیکمه‌ماندا به لوقمان ﴿تِلْكَ آيَاتُ﴾
 (وېمان ووت) سوپاسی خوا بکه ﴿وَمِنْ شُكْرِ رَبِّكَ يَتَذَكَّرُ﴾ جا هدر کهس شوکرانه بزیری
 خوا بکات نموه بنگومان شوکرانه بزیری (بو قارنج و سوودی اخوی ده‌کات ﴿وَمِنْ شُكْرِ رَبِّكَ يَتَذَكَّرُ﴾
 هدر که‌سین با سوپاسی کردی (ویانی به‌خو به‌گه‌یاندوره) نموه بنگومان خو بی بیاری
 سوپاس کراوه ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَحْسًا﴾ (نه‌ی موحه‌مهده) باسی نه‌وکانه بکه
 که لوقمان به‌کوپه‌کدی ووت که ناموزگاری ده‌کرت ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ (ووسی) نه‌ی کوپه
 شیرینه‌کهم هاویه‌ش بو خوا دامی ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ چونکه به‌راستی هاویه‌ش دانای بو خوا
 سته‌میکی رور گه‌وره‌به ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَحْسًا﴾ وه هدر مانمان داوه به‌ناده‌می (به‌چاکی هدلس
 و که‌وت کردن به‌گه‌ن) دایک و باوکیدا ﴿حَمْدُكَ يَتَذَكَّرُ﴾ دایکی هدلی نه‌گری به‌دو و گیانی
 (پسی لاوردی) لاوردی له‌دوای لاواری ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَحْسًا﴾ و برینه‌ووی له‌شیر له (دو نه‌می)
 دوو سالیوه ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَحْسًا﴾ (وه هدر مانمان به‌ناده‌می دا) که سوپاسگوری مس (خو)
 و باوک و دایکت بکه ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَحْسًا﴾ تمها بولای منه گه‌رانه‌وتان ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَحْسًا﴾
 وه نه‌گه‌ر (باوک و دایکت) نه‌به‌ری هه‌ولیان داله‌گه‌لت بونه‌ووی شنی بکه‌یت به‌هاویه‌شی
 مس ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَحْسًا﴾ که هیچ راباری به‌کت پیسی به‌نه‌وه گویرابه‌لیان مه‌که
 ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَحْسًا﴾ به‌لام له‌دوپادا رور به‌چاکی هاویرینه‌تی وه‌لسوکه‌وتپان له‌گه‌لدا
 بکه ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَحْسًا﴾ و شویس پرپاری که‌سبک بکه‌وه که به‌دلسوری گه‌راوه‌نه‌وه بولای مس
 ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَحْسًا﴾ (له‌دوای روردا) گه‌رانه‌وتان تمها بولای منه ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَحْسًا﴾ نه‌معا
 هه‌والشان ده‌دمی به‌و کرده‌وانه‌ی که کردونه ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ (القمان ووتی) نه‌ی کوپه شیرینه‌کهم
 ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ به‌راستی له‌و (چاکه و ناوانه) نه‌گه‌ر کبشی نو وه خه‌رنه‌له‌به‌کیش بیت
 ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ له‌ساو به‌ردیکدا پان له‌ماو ناسمانه‌کان پان له‌ره‌وی ده‌بیت
 ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ خوا (له‌قیامت دا) ده‌به‌نی ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ به‌راستی خوا ورور پیس و نه‌گه‌داره
 ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ نه‌ی کوپه شیرینه‌کهم بویز به‌جی بیته ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَحْسًا﴾
 و هدر مان بکه به‌چاکه و بریگری بکه له‌خه‌به ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَحْسًا﴾ هوگر و نه‌نارام به‌له‌سهر هدر به‌لار
 باخوشی به‌ک تووشت دی ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ بنگومان نموه له‌وکاره گه‌ورانه‌به که خوا پتوینی
 کردووه ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَحْسًا﴾ روو له‌خه‌لت و مره‌گیره ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَحْسًا﴾ و به‌که‌شحه
 و فیره‌وه مه‌رو به‌ره‌وید ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ چونکه به‌راستی خوا هیچ خونه‌رن و اینکی
 شاناری که‌ریعوش ناوی ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَحْسًا﴾ وه له‌روشتندا مام ناوهدی به (به‌هیوش به‌به‌ده)
 ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَحْسًا﴾ (له‌فقه‌کرددا) ده‌نگت نرم بکه‌روهه ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ به‌راستی
 باخوش تریسی ده‌بکه‌کان ده‌میکی (سهری) گوندرنه

﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ نایا نه‌تان رانیوه که به‌راستی خوا رانی هیتاوه بوتان ﴿عَمَّاسُوبُ وَتَمَّاسُوبُ﴾
 نه‌وی له‌ناسمانه‌کان و نه‌وی له‌ره‌وی دایه ﴿شَیْخُکَ یَعْنُ﴾ وه بی‌عمده‌نه‌کانی رشتووه به‌سهر تاندا
 ﴿مَنْهَرُ وَکَیْبَةُ﴾ چ دیار و ناشکرا و چ به‌بهان و مادیاره ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾ همدی له‌ناده‌می
 موجوده‌به و دهمه‌قانی ده‌کات له‌بارهی خواوه ﴿بَعَثَ رَافِعَ کَرْدَ کَلْبِ شَیْرِ﴾ به‌می هیچ رانیاریه‌ک بدن
 برسمووبه‌ک یان کتیک‌ی روور و ناشکرا ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾ وه‌کاتی پیاں بو‌تری ﴿شَیْخُکَ یَعْنُ﴾
 شوئی نه‌و (نایبه) بکه‌ور خوا بار دوویه‌نی به‌خواومه ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾ ده‌لیس به‌خیر
 به‌لکو نیمه‌شوین نه‌و (نایبه) ده‌که‌وین که باو ماپیر انمان له‌سهری موور ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾
 نه‌که‌رجی شه‌بتن یانگیان بکات ﴿مِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾ بو‌سرای ناگری هه‌لگیر ساوی دۆره‌ج ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾
 ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾ هه‌ر که‌سینک به‌راستی پروو بکاته خوا (منکه‌چی ده‌رمانه‌کاسی نه‌و بست)
 ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾ و چاکه‌کار بیت (له‌گوفتار و کرداریدا) ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾ نه‌ره‌هنگوین
 ده‌ستی گرنوره به‌به‌یرترین ده‌سته‌گیره‌وه (که به‌که‌واید رستی و لیس پیو‌ری لیسلاسه)
 ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾ وه‌سهر نه‌جانی هه‌موو کاریک نه‌ها پولای خوایه ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾
 سهره‌هه‌ر که‌می می سروا‌بوو با‌بی پروایی به‌که‌ی خه‌مه‌تارت مه‌کات ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾
 گه‌ر به‌ویدان نه‌ها پولای نیمه‌به ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾ نه‌معا هه‌والیان ده‌ده‌ی به‌وه‌ی کردوویانه
 ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾ به‌راستی خواومه‌وی له‌بار دله‌کاندا به‌ناگادیره ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾ که‌می نار
 و نیمه‌پیاں پی ده‌ده‌ین (له‌ویدا) ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾ له‌پاشان ماچاریان ده‌که‌بین که
 پرویه‌بار سهرای مه‌خته‌وه ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾ سویند به‌خوا نه‌گه‌ر پر مپاریان
 لی بکه‌یت کی ناسمانه‌کان و ره‌وی دروست کردووه ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾ بیگومان ده‌لیس خوا
 (له‌ی موخه‌مه‌ده‌ی) بلی سوپاس بو‌خوا (که‌دان به‌راستی به‌دا ده‌پس) ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾
 به‌لام زوریه‌پان ماریس ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾ مولکی خوایه نه‌وی له‌ناسمانه‌کان و ره‌وی
 دایه ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾ به‌راستی هه‌ر خوایه‌بی باری ستایش کراو ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾
 من شخه‌ی آله‌ی بیگومان نه‌گه‌ر هه‌رجی درخت له‌ره‌وی دایه قه‌لم و پیتووس پیت ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾
 هه‌موو ده‌ریای ره‌وی بیسه‌مه‌که‌ب ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾ حموت ده‌ریای تر دوای نه‌وه‌ی
 (ناسکر) بیت به‌مه‌که‌ب ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾ ووته و رانراوه‌کانی خوا دوا‌یی مایه‌ن و نه‌واو با‌س
 ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾ به‌راستی خوا رالی مالانستی کار دروسته ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾ دروست
 کردی هه‌مووتان (له‌سهره‌ناوه) و ریدو و کردنه‌وتان ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾ وه‌ک (دروست کردن و
 ریدو کردنه‌وه‌ی) نه‌ها که‌سینک وایه ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾ به‌راستی خوا بیسهری بیایه ﴿وَمِنْ مِّنْ نَّجْدٍ رَّیْیَیْ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوی به خشنده می مهره مان

﴿اندر﴾ به (نه لعیب، لام، میم) ده خوی تریتوه خواراناره به مانا که می نورانیاری ربانر سهیری سدره نای
سوره می (القرة) بکه ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ هبانه خواره وی نهم قورئانه هیچ گومانی
تبدانی به ﴿سِرِّبُ حَمِيمٍ﴾ له لایم پرمورد گاری جیهانیانه و میه ﴿مُتَقَوُّونَ اَقْرَبُ﴾ نایا
(بیداره کان) دلیس موحده مده خوی نهم (قورئانه می) هله ستوره ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ (به خیر
هله می به ستوره) به لکو نهو (قورئانه) راست له لایم پرمورد گارتوه (هاتوره) ﴿سِرِّبُ حَمِيمٍ﴾ بو
نه وی بهو (قورئانه) بتر می خیلکن ﴿مُتَقَوُّونَ اَقْرَبُ﴾ که له پیش تو هیچ تر میه و یکس
بزو به هاتوره ﴿مُتَقَوُّونَ اَقْرَبُ﴾ به لکو پرمورد می و مرگرو ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ (نه لعیب، لام، میم) ده
بانه ﴿خواراتیکه ناسمانه کان و ره وی و نه وی له بیواندایه به دی عیاوه ﴿قِیْسُهُ اَقْرَبُ﴾ به
شش پرورد ﴿نُتَقَوُّونَ اَقْرَبُ﴾ پاشان بهرر بوویه به بو سمر عمرش و قهراری گرت (نیمه مان
پیه تی و جز به تیه که می مارتی) ﴿مُتَقَوُّونَ اَقْرَبُ﴾ بیحکه لهو (خو) هیچ پشنیوان و تکا
کارینکنن بیه ﴿اَلَا سَدُّوْنَ﴾ ده می بو بیرما که به و پید و مرما گرو ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ (نه لعیب، لام، میم)
خواه موو کار و بده کان به ریوه ده بات له ناسمانه و نارموی (هنا پروری دوی) ﴿نُتَقَوُّونَ اَقْرَبُ﴾ به پاشان
همو و نهو کار و بده بهرر ده بیه و بو لای خوی ﴿قِیْسُهُ اَقْرَبُ﴾ به ریوه ده بات له ناسمانه و نارموی (هنا پروری دوی)
(له قیامتدا) که نه بداره که می هدرار سانه لهو و سالانه می تیوه ده بر میرو ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ (نه لعیب، لام، میم) ده
(خو) رانایه به همو و بهتی و ناشکر ایك ﴿نُتَقَوُّونَ اَقْرَبُ﴾ به دهسه لات و میهره مانه ﴿قِیْسُهُ اَقْرَبُ﴾ (نه لعیب، لام، میم)
کل خوی سلفه ﴿رَانِیْكَ هَمْوُ شَتِیْكَ﴾ به جوائتر می شتوه دروست کردوه ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ (نه لعیب، لام، میم)
بلیس ﴿حامرونی له سهره ناوه له قور دروست کرد ﴿نُتَقَوُّونَ اَقْرَبُ﴾ (نه لعیب، لام، میم) ده پاشان
به وی مرونی له بوخته به له ناوی بی سرح و قهرور دروست کردوه ﴿نُتَقَوُّونَ اَقْرَبُ﴾ (نه لعیب، لام، میم) ده
رُوسه ﴿له پاشان پیت و پیتی کرد (به میوه می ناده می) و می کرد به به ریوه له و حیل که خوی
دروستی کرد (دانه بالی دُوح یو لای خوا یو زین و نه میوه) ﴿نُتَقَوُّونَ اَقْرَبُ﴾ (نه لعیب، لام، میم) ده
گوی و چاو و دلی پیه خشیروو ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به لام روو که می سویاسی خو ده کهو ﴿قِیْسُهُ اَقْرَبُ﴾
﴿وَقَدْ اَقْرَبُ﴾ (بی پروا کان) دلیس نایا کاتیت (مردی و نه شمان پر و) له باور ره ریوه
ورن بووین ﴿نُتَقَوُّونَ اَقْرَبُ﴾ نایا سهر له نوی جارینکی تر دروست ده کریبیه و (وریوه و ده بیه و)
﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ (وانیه) به لکو نهو ان باور میان بیه به حرمت پرمورد گاریان بگه
(بُوداد گایی قیامت) ﴿قِیْسُهُ اَقْرَبُ﴾ (نه لعیب، لام، میم) ده موحده مده خوی نهم (قورئانه می) هله ستوره
گیان کیشان که گیان کیشانی تیوه می پیراوه ده تان مریتی ﴿نُتَقَوُّونَ اَقْرَبُ﴾ (نه لعیب، لام، میم) ده پاشان بو لای
پرمورد گارتان ده که ریوه و نهو ﴿قِیْسُهُ اَقْرَبُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای نه‌خشنده‌ی میهرمان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ نَبِيُّ اللَّهِ﴾ نه‌ی پیغمبر ﷺ (مرد ده‌وام) له‌ خوا ترسه ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا شَرًّا﴾ به
گونی کاسران و دوو و ده‌کان به‌که ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْبَغْيَ﴾ بیگو مان حواری‌ای کار نه‌جیه
﴿وَأَنِصِّبْ لِّبُؤْسِي أَجْرًا﴾ وه‌ شوش نه‌وه‌ بکموه‌ که له‌ پورو و ده‌گانه‌وه‌ وه‌جیت بؤکراوه
﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْبَغْيَ﴾ به‌راستی حوای به‌وه‌ی که ده‌یکمن ناگنده‌اره ﴿وَبُذِّلْ عَنِّي﴾
پشت هدر به‌خوا به‌سته ﴿وَكُنْ مِّنْهُمْ﴾ وه‌ خوا به‌سه‌ باریر مر بیت ﴿يَا جَعْلَ اللَّهِ لِي﴾
خوا دای نه‌واره‌ بر هیچ پی‌ویست (ناده‌میست) ﴿مِنْ مَّشْرِقٍ مَّا رُفِدَتْ﴾ دوو دن له‌ ماوس‌گی‌دا
﴿وَمِنْ مَّغْرِبٍ مَّا يَكُونُ لِي﴾ وه‌ (خوا) نه‌وه‌ ماوسه‌ رانه‌تانی به‌کردونه‌ ﴿نُظِرْتُ لَكُمُ الْكَيْدَ﴾ دایکتان
که (ظهار) یان له‌ گول ده‌کمن (بیان ده‌لیس نیوه‌ وه‌ك پشتی دایکمان وان بو‌تینه‌) ﴿وَمِنْ جَعْلَ اللَّهِ لِي﴾
آینه‌کۆ وه‌ حوای به‌ کور کراوه‌ کانتانی به‌کردونه‌ کورناتان ﴿وَكُنْ مِّنْهُمْ﴾ به‌وه‌ فسه‌ی سدر
راره‌کی تانه‌ ﴿وَمِنْ مَّشْرِقٍ مَّا رُفِدَتْ﴾ خواش وونه‌ی راست ده‌لیس ﴿وَمِنْ مَّغْرِبٍ مَّا يَكُونُ لِي﴾ هدر نه‌ویش
پنموریس (خه‌لك) ده‌کات بو‌ریگی راست ﴿وَكُنْ مِّنْهُمْ﴾ (نمو به‌ کور کراوانه‌) به‌داری
باو‌کیانه‌وه‌ بانگیان بکه‌ن ﴿وَمِنْ مَّشْرِقٍ مَّا رُفِدَتْ﴾ نه‌وه‌ راستره‌ به‌لای خواوه‌ ﴿وَمِنْ مَّغْرِبٍ مَّا يَكُونُ لِي﴾ نه‌مه‌جا
نه‌گه‌ر باو‌کیان به‌ماس (تابه‌ ماویانه‌وه‌ بانگیان بکه‌ن) ﴿وَمِنْ مَّشْرِقٍ مَّا رُفِدَتْ﴾ نه‌وانه‌ برای نه‌ی
و دلمست و خوشه‌ و یستاتان ﴿وَمِنْ مَّشْرِقٍ مَّا رُفِدَتْ﴾ هیچ گوماه‌یکتان له‌سدر مس به‌
له‌و (بانگ کردمه‌) که به‌ به‌رائیس گوتیبار (پیش هاتی نه‌م مایه‌ته‌) ﴿وَمِنْ مَّشْرِقٍ مَّا رُفِدَتْ﴾
به‌لام (گوماه‌بار ده‌یس) نه‌گه‌ر به‌دل و به‌ده‌س نه‌مه‌ست بیکمن ﴿وَمِنْ مَّشْرِقٍ مَّا رُفِدَتْ﴾ وه‌ خوا
لیپورده‌ی میهرمانه‌ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْبَغْيَ﴾ پیغمبر ﷺ له‌ خودی پرواداران بو
خواریان له‌ پیشتره‌ ﴿وَمِنْ مَّشْرِقٍ مَّا رُفِدَتْ﴾ خیرانه‌ کانشی دایکی ماوه‌رداران ﴿وَمِنْ مَّشْرِقٍ مَّا رُفِدَتْ﴾ وه‌وه‌ی
(نه‌ به‌سه‌) خرمی به‌کترن (نه‌گه‌ر موسلمان مس) ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ﴾ له‌ قورقانی خودا
بریه‌کتری به‌ پیشترن (میرات له‌ به‌کتر نه‌وی) ﴿مِنْ مَّشْرِقٍ مَّا رُفِدَتْ﴾ له‌ نبنداناران و کوچهران
(که حرم مس) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْبَغْيَ﴾ مه‌گه‌ر خودان چا‌که‌نه‌ك (به‌خشیس با‌وه‌سبی) بو
دوست و خوشه‌ و یستاتان بکه‌ن ﴿وَمِنْ مَّشْرِقٍ مَّا رُفِدَتْ﴾ نه‌ویر باره‌ له‌ قورقانی (یان به‌ لوح
المحفوظ دا) نو‌سراوه‌ ﴿

[illegible]

﴿مَنْ حَزَمِينَ يَجُتَّ﴾ لغو و باورداران داپاوانبث هم ﴿صَدُّوا عَنْهُمْ لَعْنَهُ﴾ راستیان کرد له‌گه‌ل
 نه‌و به‌یمانه‌ی که دایریان به‌خوا ﴿يَنْهَضُوا عَلَىٰ أَعْقَابِهِمْ﴾ نه‌مجا هه‌ندیکیان به‌زرو به‌لنسی خوی به‌حس هیتا و
 (شه‌هدیو) ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَبْصُرُ﴾ همدیکشان چاو و روانی (و هشتاله‌زماندان) ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَنِي﴾ هیچ
 گوراینکیان (له‌به‌لنسی خویان ده) نه‌کر دووه ﴿يُخْرِجُهُم مِّنْ عَمَلِهِمْ﴾ یونه‌وی (خو) باداشنی
 راست گویان بداندوه به‌هوی راستی به‌که‌یانه‌وه ﴿وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَىٰ الْفٰسِقِينَ﴾ وه‌سرای دوو پروو و کن
 بدات نه‌گه‌ر به‌وینت ﴿وَلَا تُخَوِّضْهُمْ﴾ یان نه‌و به‌یان لی گیراکات ﴿يَوْمَ لَا يَكُنْ لَّهُمْ شُرَكَاءُ﴾ بی‌گومان
 خوابیورده‌ی مبه‌ره‌یانه ﴿وَلَا يَكُنْ لَهُمْ كُفَرًا يَعْتَصِمُونَ﴾ وه‌خو اکامره‌کانی (قور و پش که نه‌شکر یان
 هیتا و بو سهر مه‌دینه) گه‌راندوه به‌رق و مدراقوه (بو ولاتی خویان) ﴿تَرْجَبُ وَتَحْزَنُ﴾ هیچ حیز و
 نادانیکیان (له‌باورده‌ی نیماندان) ده‌ست به‌که‌وت ﴿وَحَسْبُ لَكَ الْغَوْصِ﴾ خو نیمان دارانی
 له‌جده‌نگ پاراست (به‌هوی پای توید و فرشته‌وه کامرانی پرزو بلا و کرد) ﴿إِنَّا كُنَّا فَتًا غَرِيرًا﴾ وه‌خوا
 هه‌میشه به‌هنری به‌ده‌سه‌لامه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ (به‌می قور و پره) که به‌ستگیری
 نه‌وان (قور و پش و غه‌طس) یان کرد خوی گموره هیانیه خواره‌وه ﴿مِنْ مَّيْمَنِهِمْ﴾ له‌قه‌لاکانیان
 ﴿وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَىٰ الْفٰسِقِينَ﴾ وه‌ترسی خسته ساو دلپانه‌وه ﴿وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَىٰ الْكٰفِرِينَ﴾ کومه‌لیکیان ده‌کوزان
 ﴿وَلَا تُزَكَّيْهُمْ﴾ وه‌کومه‌لیکی نریان به‌دیل ده‌گرون ﴿وَلَا تُزَكُّهُمْ وَلَا يَزَكُّهُمْ﴾ (درای
 تپاچورنی نه‌وان خوا) ره‌وی و خانو و سامانی نه‌وانی دابه‌نیه ﴿وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَىٰ الْفٰسِقِينَ﴾ هه‌روه هار و روی
 به‌کیش که پیتان پیا نه‌مانو ﴿وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَىٰ الْفٰسِقِينَ﴾ وه‌خوا نه‌سهر هه‌مور شینکدا به‌تو یابه ﴿وَلَعْنَةُ اللَّهِ
 عَلَىٰ الْفٰسِقِينَ﴾ نه‌ی پیعه‌مبه‌ر پیچ به‌خیرانه‌کانت بلی ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَمْرَهُ﴾
 نه‌گه‌ر نیوه‌زیانی دویا و برادره‌ی نه‌وانا ده‌وی ﴿وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَىٰ الْفٰسِقِينَ﴾ ده‌ی هه‌موونان و درن موئعه‌تان
 بین بده‌م (موئعه‌ پاره و شتومه‌کینکه ده‌دیرته نامرمنی ته‌لاق درو) ﴿وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَىٰ الْفٰسِقِينَ﴾ وه‌ته‌لاقتان
 بده‌م به‌ته‌لاق دینکی چاک و بی‌ریان ﴿وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَىٰ الْفٰسِقِينَ﴾ وه‌نه‌گه‌ر تپوه
 خوا و پیعه‌مبه‌ره‌کمی و باداشتی روزی دویا تان ده‌وی ﴿وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَىٰ الْفٰسِقِينَ﴾ نه‌وه بی‌گومان
 خوا نامده‌ی کردوه بو چاکه‌کاران له‌تپوه ﴿لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَىٰ الْفٰسِقِينَ﴾ باداشتیکی گه‌وره ﴿لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَىٰ الْفٰسِقِينَ﴾ نه‌ی
 خیر به‌کاس پیعه‌مبه‌ر پیچ ﴿وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَىٰ الْفٰسِقِينَ﴾ هه‌ر کام له‌نیوه گوماهیکی گه‌وره نکات
 ﴿يَصْعَقُ لَهَا لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ مسرای بو دوو به‌راسر ده‌کرته‌وه به‌دوو قانی (خه‌لکی مر) ﴿وَلَعْنَةُ اللَّهِ
 عَلَىٰ الْفٰسِقِينَ﴾ وه‌نهم کده‌ش بو خوا نامانه ﴿وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَىٰ الْفٰسِقِينَ﴾

﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ (نه‌ی حیرانه‌کانی بی‌عده‌سور بَنَاتُ) هدر کام له‌تیوه له‌سور گوئیر یه‌لی
 خواو پی‌عه‌میره‌کمی سورده‌وام بیست ﴿رَسْمَلِ سَمَدُ﴾ وه کرده‌وی چاکیش سکات ﴿لَا يَجْرُفُ
 مَرْثَقُ﴾ دووچار پاداشتی بن‌ده‌مین ﴿وَعَدَةُ نَارٍ عَكْبَرُ﴾ وه پروریه‌کی چاک و خوش‌شان بق‌نامه‌ده
 کردوه (له‌به‌هشت دا) ﴿بِسْمِ سِ﴾ نه‌ی زانی بی‌عه‌سور بیست ﴿سَلَّ حَصَدُ مِنْ كَبَدُ﴾ تیوه
 وه هیچ به‌ک له‌ناره‌تانی دیکه‌مین ﴿بِئْتَمِئْتُ﴾ نه‌گدر حوتان پاریزون و له‌حو ترس ﴿وَلَا حَصَمُ
 بَلْغَمُ﴾ که‌واته به‌خه‌مره‌و مار وه قسه‌به‌که‌ن (وَمَكْ نَاهِرَتَانِ رِمُوشْت نَرَمُ) ﴿بَطْمَحُ بَدِي قَلْبُهُ مَرَطُ﴾
 مه‌ره‌کو نه‌ودی که‌دلی نه‌خوشه (ده‌رون نرمه) بیاری خراب سکات ﴿وَقَدْ قُودَ مَقْرُودُ﴾
 (که‌واته) قسه‌ی چاک و به‌جی بکه‌ن ﴿وَمَرْثَقُ يُونُكُ﴾ وه له‌ماله‌کانی حوتاندا به‌پیشه‌وه
 ﴿وَلَا يَنْشُخُ نَجْهِيَّةُ دُولُ﴾ وه ریمت و جوانی حوتان دهرمه‌خه‌ن (له‌ماو جه‌لکی مامه‌جره‌مدا)
 وه کوخ‌ده‌ر خسی ناره‌تانی سورده‌می به‌فامی به‌که‌م (پیش نی‌سلام) ﴿وَبِسْ عَصَوَهُ وَبِسْ رُحْمَهُ﴾
 بوئز بکه‌ن و رگات سده‌ن ﴿وَبِسْ نَه‌وَرَشَوَهُ﴾ وه گویرایه‌لی خواو پی‌عه‌میره‌کمی بکه‌ن ﴿بِسْ
 بَرْدُ لَه‌﴾ به‌راستی خواده‌به‌ویش ﴿بِسْمِ عَصَرِ رَحْسِ هَلْ تَبِ﴾ نه‌ی نیان و به‌پس (په‌عه‌میره
بَنَاتُ) هدر حوره‌پس و گوماهیک له‌تیوه دوورمه‌تانه‌وه ﴿بِسْمِ كُفْهَرُ﴾ و پاك و خاوریتتین
 بکاته‌وه به‌ته‌واوی ﴿وَدَحْشَرْتُ مَسِيْلُ مَنُوبُكُ﴾ وه بیریکه‌سوره له‌ودی ده‌خوئیرست
 له‌ماله‌کساندا ﴿مِنْ بَنَاتِهِ رَجِصْتُهُ﴾ له‌تابه‌ته‌کانی خواو دانایی (ه‌رموده‌کانی پی‌عه‌میره‌سور بَنَاتُ)
 ﴿بِسْمِ حَصَبِ طَيْفِ حَبَرُ﴾ به‌راستی خوا ووردیسی ناگاداره ﴿بِسْمِ تَسْمِيْنُ وَتَسْمِيْنُ﴾
 به‌راستی پیاده‌مرسله‌تانه‌کان و ناره‌ته‌موسلمانه‌کان ﴿وَتَسْمِيْنُ وَتَسْمِيْنُ﴾ وه پیاده‌باوه‌رداره‌کان و
 ناره‌ته‌باوه‌رداره‌کان ﴿وَتَسْمِيْنُ وَتَسْمِيْنُ﴾ و پیوانی همیشه‌گوئیرایه‌ل و ناره‌تانی همیشه‌گویرایه‌ل
 ﴿وَتَسْمِيْنُ وَتَسْمِيْنُ﴾ و پیاده‌راست گوکان و ناره‌ته‌راست گوکان ﴿وَتَسْمِيْنُ وَتَسْمِيْنُ﴾
 و پیوان و ناره‌تانی خوگر و به‌شارام ﴿وَتَسْمِيْنُ وَتَسْمِيْنُ﴾ وه پیوانی له‌خو ترس و زانی
 له‌حو ترس ﴿وَتَسْمِيْنُ وَتَسْمِيْنُ﴾ و پیوان و ناره‌تانی به‌خشنده ﴿وَتَسْمِيْنُ وَتَسْمِيْنُ﴾
 و پیوان و ناره‌تانی روزوه‌وان ﴿وَتَسْمِيْنُ وَتَسْمِيْنُ وَتَسْمِيْنُ﴾ پیوان و ناره‌تانی داوئس پاك
 ﴿وَتَسْمِيْنُ وَتَسْمِيْنُ وَتَسْمِيْنُ﴾ پیوانی که‌رور بادی خواده‌که‌ن و ناره‌تانی که‌رور بادی
 خواده‌که‌ن ﴿عَدَةُ لَه‌هُ﴾ خوا‌نامه‌دی کردوه بو هه‌موویان ﴿مَعْقِرُهُ وَحَرَّ عَيْبُ﴾ له‌خوشیوون
 و پاداشتی گه‌وره ﴿

﴿تَبٰرَكَ الَّذِیْ جَعَلَ لَیْلٌ سَوَیًّا ۝۱﴾ (ئەو موحەممەد ﷺ) حەلەت پەرسارت لی ئەکەن دەربارە ی (نەربا بووی) پورزی دوازی ﴿قُلْ سَاعَتُهُمْ شُبِّهَ﴾ (نەربا بووی) ئەو پورزە تەبە لای خوا یە ﴿وَنَبْدِرْیَانِ﴾ نۆ چور بێت ﴿عَرَسَ نَاعَ نَکُونُ دِرْیَانِ﴾ ئەوانە یە پورزی دوازی بۆ مەلک بێت (مەلام حەلەت بار س) ﴿لَیْلٌ تَعْنِی تَخْفِیضَ﴾ بەرەسسی خوا بەرەسی لە یی ماوەران کردووہ ﴿وَعَدِیْزُ سَعِیْرَ﴾ و ناگری هەلگەرسای بۆ نامادە کردووہ ﴿حَبِیْرٌ مِیْلَ﴾ بە هەمیشە یی قییدادەستوہ ﴿وَلَا یَجِدُو دِرْیَانِ﴾ هێچ بشتیوان و یاری دەدەریکیان یە ﴿یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا﴾ پورزی کە دەم و چاویان بە ناگری دۆرە خدا ئەم دەبوو ئەو دەکریت ﴿مُتَوَلَّوْنَ بَیْتِ﴾ دەرێن خورگە و کاشکای ﴿اَسْمٰی لَّهٗ وَ اُتْلَفَ رَسُوْلًا﴾ گویریایە لی خوا و گویریایە لی بیعە مەدەمان بکەدایە ﴿وَقَدْ اُتْرَ﴾ و دەدەنی ئەو پەر وەر دگەرمان ﴿بِیْلَ اُتْلَفَ سَاسَ وَاُتْرَ﴾ بە راستی نێمە بە گونی سەرمان و گەر وەر کانمان کرد ﴿وَالسُّوْنُ کَسِیْلًا﴾ نیش لەرینگای راست گویریایان کردین ﴿اَرَبَّ﴾ بەرەسسی یی ئەو یە ئەو پەر وەر دگەرمان دوو بەرەدەر سەرمان بێت ﴿وَرَحْمَتُهُ لَکُمْ﴾ و بەرەسسی گەر وەر ی خوتیان بچە پەت ﴿بِاَیَّتِهِ نَبِّیْ﴾ سو ﴿ئەو ئەوانە ی باوەرمان هیناوہ ﴿لَا تَکُوْنُوْا کَیْدِیْنَ﴾ وەر وەر سۆس ﴿وَهٰکَ لَئِنْ کەسانە مە ی کە مووسایان ئارادا (تۆمەتیان بۆ کرد) ﴿دِرْیَانِ تَعْمَدَ وُتْ﴾ جا خوا مووسای پاک کردوہ لە وەر ی دە یان ووت ﴿وَلَا عَدَّ نَہٗ وَجْهًا﴾ (مووسا) لای خوا بێر و بێت و بیایە ی هەبوو ﴿بِاَیَّتِهِ اَبْدِیْنَ﴾ سو ﴿ئەو ئەو ئەو باوەرمان هیناوہ ﴿تَقُوْلُ نَہٗ﴾ لە خوا تر س و بەرەسسی کار یی ﴿وَوُتْرُ فَوَلَّاسِیْدَ﴾ و قەسە ی راست و دروست بکەن ﴿بِیْضَیْکُمْ مَمْلُکًا﴾ کردوہ کاشان چاک دەکات ﴿وَبَعَثْنَا مَعَهُ دُوْبَکُرًا﴾ و بە ماوە کاشان خوش دە یی ﴿وَمِنْ نَّجْعِ نَہٗ وَرَسْمَ﴾ و هەر کەس گویریایە لی خوا و بیعە مەدە کە ی بکات ﴿قَدَّ دَرَّوْرَ عَیْبَ﴾ ئەو بە راستی سەر کەوتینیکی گەر وەر ی مەدەست هیناوہ ﴿بِیْلَ مَرَضَ اَلَمَانِ﴾ بێگومان نێمە سەبار دەمان بێشانی ﴿بِیْ سَعِیْبَ وَاَرْضَ وَتَجِبَ﴾ ئاسمانە کان و رەوی و چیاکان دا (هەلگرتی ئەمانە یی دیداریمان پێشیار کرد ئۆمان) ﴿وَتَسْبَحُ نَیْمَ سَعِیْبَ وَاَرْضَ﴾ بەلام هێچ یان پاری بەبوون کە هەلگرت و ترسان لەو (ئەمانە تە) ﴿وَرَحْمَتُ الْاَسْمٰی﴾ کەچی ئادەمی لەو (سەبار دە ی) هەلگرت ﴿بِیْلَ دَکَانَ عِلْمَ جَهْلًا﴾ بە راستی ئەو (ئادەمی) رۆر سەتەمکار و مەر نە ﴿بِیْلَ عَدَبَ نَہٗ نَسِیْبِیْنَ﴾ و تەشەبب ﴿بِیْلَ نَہٗ ی خوا سەرای پیاوان و ئافرەتانی دوو رۆو مەدات ﴿وَتَسْمِیْکَیْنَ وَاَسْمِیْکَیْ﴾ وە (سەرای) پیاوان و ئافرەتانی هاوێل داتەریش (مەدات) ﴿وَبِیْلَ نَہٗ ی تَسْمِیْکَیْنَ وَاَسْمِیْکَیْ﴾ وە لە پیاوان و ئافرەتانی ئاسماندار تەو یە وەر گرت ﴿وَلَا تَعْلَمُوْا اَحِیًّا﴾ وە خوا ییوردە ی مەهرەبانە ﴿

سوره‌ی ﴿سج﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوای نه‌خشده‌ی میهره‌بان

﴿حَمْدُهُ ثَمِيٌّ﴾ هم‌مور سوپاس و ستایش بۆ خواجه ﴿مَدَنِيٌّ سَمِيٌّ وَتَمِيٌّ﴾ که‌همرچی
له‌ناسمانه‌کان وره‌ویدایه‌ تمییا مولکی نه‌وه ﴿وَمِنْ خُفْيَةٍ كُجْرَةٌ﴾ وه‌له‌ دواپوژیشدا ستایش هر
بۆ نه‌وه ﴿وَهُوَ عَكِيكُهُ خَبِيرٌ﴾ وه‌ نه‌وه (خجوا) دروست کاری ووردیسه ﴿وَعَقْدُهَا بِيحٌ لِّلْأَرْضِ﴾
(خجوا) ده‌رانی چی ده‌چی به‌ماور ویدا ﴿وَمِنْ مَخْرَجٍ مَّيْمَنٌ﴾ وچی لی ده‌ده‌چی ﴿وَمِنْ مَخْرَجٍ مِّنْ شَمَالٍ﴾
وه‌ چی دیتنه‌ حواره‌وه‌ له‌ناسمان ﴿وَمِنْ يَفْقَهُ مَهْمًا﴾ وچی بو‌سهر ده‌که‌وی ﴿وَهُوَ زَجِيَّةٌ لِّلْقَلْبِ﴾
وه‌ خجوا میهره‌بانی لیورده‌یه ﴿وَهُوَ لِّلْأَرْضِ حَكْمٌ﴾ بی‌باوه‌دان ووتیان ﴿لَّا يُبَيِّنُ سَعَةً﴾ پروزی
دواپیمس (به‌سه‌رده) بایه‌ت ﴿فَلْيَنْزِلْ﴾ به‌سخت ﴿ثَمَّهِ مَوْجُهُ مَمْدُودٌ﴾ بلی (رانیه) سویتنه
به‌په‌ر وهردگارم نه‌وه (قیامه‌ته) تان بو‌دی ﴿مِنْ تَحْتِهَا﴾ (خجوا) رانای هم‌مور به‌به‌انه‌کانه ﴿لَّا يَرْضَى عَنْهُ﴾
له‌خجوا گوم باین ﴿بِمَعَالِهَا لَوْلَا لَوْلَا لَوْلَا﴾ قورسایی گهر دپله‌به‌ک له‌ناسمانه‌کان وره‌ویدا
﴿وَلَا تَمْنَعُ مِنْ دِيكَ وَلَا تَكْفُرُ﴾ وه‌ بچو‌کسرو گهره‌تر له‌وه‌ بیسه ﴿لَا يَحْسِبُ مُبِينٌ﴾ له‌سلا
له‌کتیپکی ناشکر وهر ویدایه ﴿بِجَنَّتِهَا كَمَرٌ مَّوَدَّعِيٌّ تَصْبَحُهَا﴾ بو‌نه‌وه‌ی پداشتی له‌وه‌ی
باوه‌ریسان هیناوه‌و گرده‌وه‌ی چاکیان کردووه‌ بداته‌وه ﴿وَلَيْسَتْ لَهُمْ تَغْيِيرَةٌ﴾ بۆ نه‌وانه‌ هدیسه‌ بیور دنی
(په‌ر وهردگار) ﴿وَلَا تَكْفُرُ﴾ وپاداشت وروزی به‌کی چاک ﴿وَلَا تَكْفُرُ﴾ وه‌ که‌ساید
که‌هه‌ول ده‌ده‌ن باوه‌ر به‌یشانه‌کانی نیمه‌به‌کری ﴿مُعْجِبِينَ﴾ ده‌سته‌ پاچه‌ن وهیچیان بین ماکریت
﴿وَلَيْسَتْ لَهُمْ تَغْيِيرَةٌ﴾ بۆ نه‌وانه‌یه‌ سرای رور خراب و مه‌خت ﴿وَلَا يَرْضَى عَنْهُ﴾
نه‌وانه‌ رانباریان بین دروه‌ ده‌رانس ﴿تَبَيَّنَ لَهَا مِنْ رَقَّتْ﴾ نه‌وه‌ی له‌ په‌ر وهردگار نه‌وه‌ بوت
هاسووه ﴿فَلْيُحَقِّقْ﴾ نه‌مه‌انه‌وه‌ راسته ﴿وَلَيْسَتْ لَهُمْ تَغْيِيرَةٌ﴾ وریسمووی (خه‌لث) ده‌کات
سورینگای خوای رانی ستایش کراو ﴿وَهُوَ لِّلْأَرْضِ حَكْمٌ﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی بین باوه‌ر سوون ده‌بانووت
﴿مَنْ لَّا يَكْفُرُ﴾ نه‌یه‌ پداو مکتان بشان بده‌من ﴿تَبَيَّنَ لَهَا مِنْ رَقَّتْ كُلُّ شَرْقٍ﴾ که‌ هه‌والتان بین ده‌دات
کاتس (مردن و) به‌ته‌واوی ریس وپاره‌پاره‌ بوون ﴿بِئْسَ كُفْرًا﴾ مه‌راستی لیوه‌ سهر له‌بوی
دروست ده‌کریته‌وه ﴿

﴿هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُونَ﴾ له‌وانه‌ی خۆیان به‌گه‌وره‌ی دادنا ده‌ئیس ﴿خَبِيرٌ مُّشْفِعُونَ﴾ به‌و به‌ی زیر ده‌سته
و لاواز کرابوون ﴿أَتَنْتَضِلُّونَ فِي هَذَا﴾ نایا ئیمه به‌ر گریمان کردن له‌رینعوونی ﴿بَعْدَ إِجَاءِكُمْ﴾
دوای له‌وه یوتان هات ﴿بَلْ كُنْتُمْ مُخْرَجِينَ﴾ (به‌خیر واته) به‌لکو خۆتان تاوانار بوون ﴿وَعَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾
زیر ده‌سته و چه‌وساوه‌کان ده‌ئیس ﴿خَبِيرٌ مُّشْفِعُونَ﴾ به‌وانه‌ی خۆ به‌رل ران بوون
﴿بَلْ كُنْتُمْ تُبْهِسُونَ﴾ (به‌خیر واته) به‌لکو پیلانی (ئیه) به‌شه‌و و به‌روز (چه‌وانه‌ی کردین)
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا بَلَّغْوا كَاتِبُكُم مَّا رَمَيْنَاكُم بِهِ دَعَائِينَ﴾ بر واین به‌خوا (و خجسته) به‌د وینه
و هاویه‌شانی بۆ دانیس ﴿وَأَنْزَلْنَا لَهُمُ الْوَحْيَ الَّذِي يُقَرِّبُهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ هم‌وو یان به‌شیمانی ده‌شاره‌وه ﴿بَلَّغْوا كَاتِبُكُم﴾
که‌سرای دورح ده‌ییس ﴿وَأَحْمَدُ الْأَخْطَرُ فِي تَزْوِجِكُمْ﴾ وه رنجیر و نه‌ولمان کرده‌ی گوردی
بی‌پاوه‌یان ﴿هَلْ تُخْرِجُونَ الْمَالَ كَمَا كُنْتُمْ تُخْرِجُونَ﴾ نایانوله‌یان لی نه‌سه‌ریت جگه‌ی له‌سرای نه‌وه‌ی ده‌یان کرد ﴿وَلَا تَرْسُدُوا﴾
به‌رینه‌ی تر بۆی ﴿وَلَا تَجْعَلُوا لِمَن يَدْرُؤُكُمْ إِلَهًا مِّثْلَ مَا إِلَهُكُمْ﴾ وه له‌هیچ شارنکدا پی‌مه‌سری تر سینه‌رمان به‌نارد و وه ﴿وَلَا تَلَّوْا لَهُمْ﴾
مه‌گه‌ر خاوه‌ن بار و به‌مه‌ته‌کانی (ده‌وله‌به‌مه‌ته‌کانی) و وتوو یانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌راستی
ئیمه به‌وهرمان سی به‌و (نایسه‌ی نیوه‌ی بی سیر دراو) ﴿وَلَا تُؤْخِرُوا عَنْ الْمَوْتِ﴾ وه
ووتیان ئیمه سامان و مدالمان رور تره (له‌ئیه) ﴿وَمَنْ يَنْصُرْهُ﴾ وه ئیمه قه‌ت سیرا مادرین
﴿فَلْيَرْبِطْ﴾ بلی به‌راستی به‌روهر دگام ﴿يَنْصُرْهُ رَبُّهُ شَاءَ وَعْدُهُ﴾ روری هراوون ده‌کات
وده‌یگر یته‌وه به‌هر که‌سین بیهوی ﴿وَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْصَارًا مِّثْلَ مَا لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌لام رور به‌ی خه‌لک مارانی ﴿وَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْصَارًا مِّثْلَ مَا لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾
به‌لام و امس و عین صیبا ﴿مَهْ گه‌ر نه‌وه‌ی باوه‌ری عینان و کرده‌وه‌ی چاکنی کردی
﴿وَأَنْتُمْ بِمَحَرَّتِمْ أَنْصَفَ﴾ سو له‌وانه‌ی پاداشتی دوو به‌رامسره‌یه ﴿يَا عَسَىٰ﴾ به‌هوی نه‌و چاکه‌ی
که‌کردوبه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ جُودٌ﴾ نه‌وان له‌کوشکه‌ی به‌رره‌کانی (به‌هه‌شتدا) له‌ئامانیش دان ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ جُودٌ﴾
ده‌سته پاچه‌ن و هیچیان بی ناگری ﴿وَلَيْتَ إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ نه‌وانه‌ی له‌سرای دۆره‌خدا ناماده‌ی کر و
ده‌س ﴿فَلْيَرْبِطْ﴾ بلی بیگومان به‌روهر دگام ﴿يَنْصُرْهُ رَبُّهُ شَاءَ وَعْدُهُ﴾ روری
هه‌ر کام له‌به‌سه‌کانی بیهوی هراوان یان که‌می ده‌کات بۆی ﴿وَمَنْ يَنْصُرْهُ﴾ وه ئیه هه‌ر شتین
به‌خشن (له‌پیتاو خوادا) ﴿فَلْيَرْبِطْ﴾ ته‌وه‌خوا حینگه‌ی پرده‌کانه‌وه ﴿وَمَنْ يَنْصُرْهُ﴾ وه ته‌و
(خوا) چاکترینی روری هه‌رانه ﴿وَمَنْ يَنْصُرْهُ﴾

﴿وَرَبُّكَ خَبِيرٌ﴾ وِه پورژیک (خو) هه‌موویان کو ده‌کاته‌وه ﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ پاشان به‌فرشته‌کان ده‌هر‌موی ﴿خَوَّلَاهُ لَكُم مَّا يَشَاءُ﴾ نایا نه‌وانه (له‌دویا) ئیوه‌یان ده‌پهرست ﴿وَأَسْبَغَ﴾ (هریشته‌کان) ده‌لیس پاک و ینگه‌ردی بو تو ﴿وَأَسْبَغَ﴾ تمیا تو گه‌وره ریشتیوانی نیمه‌ی سه‌ک له‌وان ﴿بِئْسَ الْبَعْدُ لِمَن كَانَ عَلَىٰ الْكُفْرِ﴾ به‌لکوه نه‌وان جنو که‌یان ده‌پهرست ﴿كَذَٰلِكَ يُصَوِّرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ روره‌یان باوه‌ریان به‌وان (جو که) هه‌موو ﴿وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا الَّذِينَ يَدْعُواكُم إِلَىٰ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ له‌مجا که‌مرو ماتوانس هیچ سو وودوریانیک به‌به‌کتری نگه‌یمنی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه به‌سته‌مکاران ده‌لیس ﴿وَأُولَٰئِكَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ سرای ناگری دورح به‌جوزن ﴿بِئْسَ الْبَعْدُ لِمَن كَانَ عَلَىٰ الْكُفْرِ﴾ له‌وه‌ی ئیوه باوه‌ریان پنی به‌موو ﴿وَأَسْبَغَ﴾ کانی مغویرنه‌وه به‌سهریاندا ﴿بِئْسَ الْبَعْدُ لِمَن كَانَ عَلَىٰ الْكُفْرِ﴾ بيشانه دروه کانی نیمه ﴿وَأُولَٰئِكَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ ده‌لیس له‌مه (پیمه‌به‌ر) هیچ بیه جگه له‌پیاویک ﴿وَأُولَٰئِكَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ ده‌به‌ری ریگریشان بکات ﴿وَأُولَٰئِكَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ له‌وه‌ی که‌باوو باپیرانان ده‌یان به‌رست ﴿وَأُولَٰئِكَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ ده‌لیس له‌مه (قورنان) شتیک بیه ﴿وَأُولَٰئِكَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ بیجگه له‌درویه‌کی هه‌له‌به‌سترو به‌باوی خواوه ﴿وَأُولَٰئِكَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ وه بیباوه‌ریان به‌راستی به (قورنان) یان ده‌روت که‌بزیان هانور ﴿بِئْسَ الْبَعْدُ لِمَن كَانَ عَلَىٰ الْكُفْرِ﴾ له‌مه ته‌بها جادوویه‌کی ناشکرایه ﴿وَأُولَٰئِكَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ (خو نیمه) پشتر چه‌مد کینیگمان پی به‌دابوون که‌بیانه‌مسه‌وه ﴿وَأُولَٰئِكَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ و بومان به‌ناردیوون ﴿وَأُولَٰئِكَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ پش تو هیچ پیمه‌به‌ریکی تر سیه‌ر ﴿وَأُولَٰئِكَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ وه که‌سانی پش له‌مان (قوم به‌شیه‌کان) باوه‌ریان به‌پیمه‌مه‌رانان به‌بها ﴿وَأُولَٰئِكَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ نه‌مان (قور به‌پش) به‌گه‌یشتیرو به‌ده‌یه‌کی له‌وه‌ی به‌وانمان دابوو ﴿وَأُولَٰئِكَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ نه‌مجا نه‌وان باوه‌ریان به‌پیمه‌مه‌رانی من به‌هینا ﴿وَأُولَٰئِكَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ جا چون بوو بوله سه‌بدی نیمه (له‌وان) ﴿وَأُولَٰئِكَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ بلی من ته‌بها به‌یه‌ک شت ناموزگاریشان ده‌که‌م ﴿وَأُولَٰئِكَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ که‌دور دوو، یه‌ک یه‌ک، له‌به‌ر خو هه‌لسن (وگو براه‌لی فەرمانه‌کانی بن) ﴿وَأُولَٰئِكَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ پاشان بیر بکه‌به‌وه هاوړیکه‌تان (پیمه‌به‌ر) شیت بیه ﴿وَأُولَٰئِكَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ نه‌و (پیمه‌به‌ر) ته‌بها تر سیه‌ره بو ئیوه ﴿وَأُولَٰئِكَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ له‌پش هاتی سزای سه‌ختی (قیامت) ﴿وَأُولَٰئِكَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ بلی هه‌ر گمزی و پاداشتیگم لیس داوا کمر درون نه‌وه بو خوتان ﴿وَأُولَٰئِكَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ پاداشتی من ته‌بها له‌سه‌ر خوابه ﴿وَأُولَٰئِكَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ وه نه‌و (خو) به‌سهر هه‌موو شتیکدا ناگاداره ﴿وَأُولَٰئِكَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ بلی نه‌وه‌ی پهر وه‌ر دگرم به‌تویدی هق ده‌دات به‌سهر (به‌نالدا) ﴿وَأُولَٰئِكَ عَذَابُ اللَّهِ﴾ (خو) زانایه به‌به‌تی و شاراوه‌کان ﴿وَأُولَٰئِكَ عَذَابُ اللَّهِ﴾

﴿وَلَا يَكْبُرُونَ﴾ نه‌گمر ماوه‌ریسان پی به‌جاست (دلگراڭ همه) ﴿وَمَنْ يَكْبُرْ فَإِنَّ رَبَّهُ﴾ چونکه به‌راستی
 بیعه‌به‌راستی پیشش بوش ماوه‌ریسان پی نه‌هیسرا ﴿وَلَا يَخْشَى الْفُتُورَ﴾ هموو کارو باره‌کان ته‌ها بولای
 خوا ده‌گهرته‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ نه‌ی حدلکینه بنگومان نه‌لنی خوا راسته ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا
 الْكُفْرَ﴾ ده‌ی که‌واته باژیانی دو‌بیا فریوتان به‌دات ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْكُفْرَ﴾ وه باشه‌یتان به‌به‌ره‌یی
 و بیورده‌ی) خوا فریوتان به‌دات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ به‌راستی شه‌یتان دوزمی نیویه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا
 هَذِهِ﴾ ده‌ی که‌واته لب‌وه‌ش به‌دورمی خوتانی دایس ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ بنگومان نه‌و (شه‌یتان) تا‌قم
 و کومه‌له‌که‌ی مانگ ده‌کات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ مو نه‌وه‌ی نه‌به‌ه‌اره‌لانی ناگری هه‌لگیر ساوی
 (دوره‌ی) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ نه‌واته‌ی بی باوه‌ی بوون سرای به‌نییان بزه‌یه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا
 هَذِهِ﴾ وه نه‌واته‌ی باوه‌ریان هیناوه‌ی کرده‌وه چاکه‌کانیان کرده‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ لیورده
 و به‌داشتی که‌وره‌بان بو هیه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ ده‌ی تاپا که‌می که‌کرده‌وه‌ی خری خوی
 بو جوان کراوه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ ره‌چاک و جوانی ده‌یی (وه‌ک که‌سینکه‌ی بووری چاکه‌و خرابه‌ی نیایی
 بیت) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ وه به‌راستی خوا هه‌ر که‌سیکی سوی گومرای ده‌کات ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾
 وه هه‌ر که‌سیکی سوی ریمووی ده‌کات ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ ده‌ی که‌واته به‌خه‌ه‌ت خوارده
 له‌به‌ر (کیم‌ن به‌هپانی) له‌وان خوت مه‌ه‌وتنه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ به‌راستی خوا به‌وه‌ی که‌له‌وان
 ده‌یکه‌ن ناگ‌دوره ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ (و نه‌له‌ی ریس ره‌چ) خواراتیکه (ما‌ه‌ه‌وا) کانی ساردوره ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ بو
 نه‌وه‌ی هه‌وره‌کان بگه‌رتنی (بلا‌ویان بکه‌سه‌وه) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ نه‌مجا له‌و (هه‌وره‌انه) ده‌ی بی
 بو سه‌ر راتیکسی مردوو ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ (بارانی لنی ده‌باری) ره‌ری پیی زیندوو
 ده‌که‌سه‌وه به‌پاش روشت بوون و مردمی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ ریسدوو کرده‌وه‌ی (مردو وایش له‌قیامه‌تدا)
 هه‌ر به‌و شیویه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ هه‌ر که‌می که‌وره‌یی و سه‌ره‌ری ده‌ی (نه‌خوی سوی)
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ چونکه به‌راستی هموو که‌ورمی و ده‌ه‌لات هه‌ر بو خوابه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾
 ووتنه‌ی پاک و چاک نه‌ها بولای نه‌و (خوا) سه‌ر ده‌که‌وی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ وه (ووتنه‌ی پاکو)
 کرده‌وه‌ی چاک به‌ر ده‌کاته‌وه (بولای خوی) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ وه نه‌وانه‌ی که‌پیلانه خرابه‌کان
 ده‌گیرن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ سراه‌کی تویدو به‌نییان بو هیه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ ره‌یل و بیلانی نه‌وانه
 له‌ساو ده‌چی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ خوا (ماوکی) نیومی له‌خاک دروست کرده‌وه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾
 له‌پاشان (به‌وه‌کانی دروست کرد) له‌و نه‌یه‌ک ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ نه‌مجا (خوا) کرده‌وی به‌چند
 حیوت (بیر و می) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ وه هیچ مینه‌یه‌ک (نا‌ه‌ه‌تیت) دوو گیان مایی و
 سکه‌که‌ی داننی (باییت) مه‌گمر به‌نا‌گاداری خوا نه‌یت ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ وه هیچ نه‌من درین کراوی
 نه‌می درین ناگری ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ وه له‌مهمی که‌م ناگری مه‌گمر له‌کتیبت (لوح
 المحفوظ) دا‌م‌س‌راوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾ به‌راستی نه‌م کاره‌بو خوا به‌سانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ﴾

«و مَسْوَى كُتْرِبْ» نه‌و دوو (جوره) دمریا و مك يهك مِس «هَدَّ عَدْبُ فُرَاتٍ» نه‌مه‌یان سارگار و شیرینه
 «سَبَّاحُ شَرِّهٖ» و خوارده‌مویه ناماته و خزشه «وَهْدَ يَلْحُ لُحَّاحٌ» نه‌موی قریان سویترو تال و نغته
 «وَمِنْ كُلِّ نَاحِيَةٍ يَخْتَصِرُ» و له‌هه‌ردووکیان گوشه‌ی نه‌رو تاره‌ ده‌خون «وَرَشَتْ خِرَجُونٌ رِيَّةً
 دَسُوپَهٗ» و حشلی (سرورای و سندهف و دور له‌داریا) دمر نه‌هتس و ده‌پوشس و حو تاسی پی
 دمر زنده‌وه «وَسَرَى أَهْلُهَا يَهْ تَوَسَّرُ» و که‌شتی به‌کان ده‌یی نه‌وه که‌لعت ده‌کس (کاتی به‌داریا
 ده‌رون) «يَسْتَوِي لَصْرَهٗ» سو نه‌موی هه‌دی برق و پروری حوا به‌یدا بکه‌ن «وَالْهَيْكَلُ تَكْرُوتٌ
 وُه ت سَنَابِشِي خَوا بکه‌ن (له‌سهر به‌هره‌کانی) «يُؤَيِّجُ شَرْقِيَّ شَهْرٍ» (خرا) شه‌و ده‌کات به‌دو
 پرزدا «وَيُؤَيِّجُ شَهْرًا فِي آيَةٍ» و روز ده‌کات به‌ساو شه‌ودا «وَسَحَرُ شَمْسٍ وَ عَمَرٌ» وِه حورو مانگی
 رام هتساوه «حَسْرٌ بَحْرِي يَحِبُّ مُنَى» هه‌ریه که‌یان (له‌خولگی‌ی خویدا) تانه‌و ماوه‌یه‌ی بوی
 دیاری کراره‌ ده‌گه‌ریت و ده‌سوپه‌نه‌وه «وَرَشَتْ هٖ رِيَّةً» نه‌وه‌یه‌ی خوی به‌رو و ردگری ئیوه
 «وَهْ أَهْلُهَا» پادشایه‌تی نه‌بها سو نه‌وه «وَدَمْرٌ مَعْرُوفٌ مَرْدٌ» و نه‌وانه‌ی ئیوه‌ هاواریان لی
 ده‌کس بیجکه‌ له‌خوا «وَمِنْ مَعْرُوفٍ وَ قَضِيرٍ» خاومس نوینکله‌ سینکه‌ی ناوکی خورمیش مِس «
 «وَمِنْ مَعْرُوفٍ» (به‌کس) نه‌گهر سراو هاواریان لی بکه‌ن «وَالْهَيْكَلُ تَكْرُوتٌ» هاو ره‌که‌تان ماییش
 «وَمِنْ مَعْرُوفٍ» نه‌گهر بیشی بیس وِه لانتان ماده‌وه «وَرَشَتْ هٖ رِيَّةً» به‌یسه‌ی بکر و بکر که‌نه‌
 و له‌پروری قیامه‌تیشد مِس ساوهر ده‌س به‌هاویش دانانه‌که‌تان (و به‌دروتن ده‌خه‌وه)
 «وَالْهَيْكَلُ تَكْرُوتٌ» وِه دلپاه‌ که‌س وِه (خوای) ناگه‌دار ناگادارت ماکات (له‌سهر نه‌محامس) «
 «وَالْهَيْكَلُ تَكْرُوتٌ» نه‌ی خه‌لکینه‌ هه‌ر ئیوه‌ هه‌زاری لای خوا «وَمِنْ مَعْرُوفٍ» خه‌لکینه‌
 وِه نه‌ب حوا به‌ مِس باری سَنَابِش کراره‌ «وَمِنْ مَعْرُوفٍ» نه‌گهر (خو) به‌ه‌وی له‌ماوتن
 ده‌بات «وَمِنْ مَعْرُوفٍ» وِه خه‌لکینه‌ی قری تاره‌ ده‌هیتت «وَمِنْ مَعْرُوفٍ» وِه نه‌مه‌ش
 بزو خرا کارینه‌ی گران مِه «وَالْهَيْكَلُ تَكْرُوتٌ» هه‌ج گوماه‌باریک گوماهی که‌سبکی تر
 هه‌لک گریت «وَمِنْ مَعْرُوفٍ» وِه نه‌گهر مارگرانی (گوماه‌باری) مانگی که‌سی تر نکات بو
 هه‌لک‌گرانی (بارده‌ گوماه‌ که‌ی) «وَالْهَيْكَلُ تَكْرُوتٌ» هه‌ج له‌و (بارده‌ گوماه‌ه) هه‌لک‌گری «وَالْهَيْكَلُ تَكْرُوتٌ»
 «وَمِنْ مَعْرُوفٍ» هه‌ر چه‌نده‌ (داوالی کراره‌ که‌) خرمیشی بیت «وَمِنْ مَعْرُوفٍ» به‌راستی تو (له‌ی موحه‌مه‌د
 «وَمِنْ مَعْرُوفٍ» نه‌ب نه‌و نه‌ بدار ده‌که‌به‌وه «وَمِنْ مَعْرُوفٍ» که‌ به‌به‌هاس له‌په‌رو و ردگریس ده‌ترس
 «وَمِنْ مَعْرُوفٍ» و مویزه‌کانیان به‌رینه‌ی به‌حی ده‌هین «وَمِنْ مَعْرُوفٍ» وِه هه‌ر
 که‌س خوی پاک راگری (له‌تاوان) نه‌وه به‌راستی (سوودی) خو پاک راگرته‌که‌ی هه‌ر بو خویده‌تی
 «وَمِنْ مَعْرُوفٍ» و گه‌رانه‌وش تمها بو لای حوا به‌ «وَمِنْ مَعْرُوفٍ»

﴿وَأَنبِئْهُمْ أَنَّهُمْ يَكُفُّونَ عَنْ قَتْلِهِمْ أُولَئِكَ قَدْ أُفْتُوا بِأَقْوَمِ الْحُكْمِ﴾^{۱۸} و نه‌وی له‌قورئاندا بیگامان کردوه سو تو ﴿فَأُولَئِكَ مَضَىٰ قَوْلُكَ﴾^{۱۹} بدینه ﴿هَدَىٰ لَهُمُ اللَّهُ سَبِيلَهُ﴾^{۲۰} هدر نه‌وه راسته و پشتیوانی کتیه‌کانی پیش خویمنی ﴿فَأُولَئِكَ يَفْهَمُونَ﴾^{۲۱} بیگومان حوا
 نه‌بنده‌کانی ناگاداره و بینایه ﴿فَأُولَئِكَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ﴾^{۲۲} له‌باشان نعم قورئانده‌مان به‌خشی به‌که‌سایت
 ﴿أَصْحَابُ الْمَدِینَةِ﴾^{۲۳} که له‌ماو بنده‌گانماندا هلمان بزاردن ﴿فَمِنْهُمْ ضَلَّتْ رِجْلُ سَعْدٍ﴾^{۲۴} نعمت همدنکیان
 ستمکار له‌خودی حویان ﴿وَمِنْهُمْ مَّقْبِلٌ﴾^{۲۵} و همدیکان مام باوه‌دین ﴿وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْإِیمَةِ﴾^{۲۶} نه‌
 نه‌ و همدیکی تریان به‌هرمانی حواپشکه و توون به‌هوی چاکه‌گانیا نه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ هُوَ النَّصْرُ﴾^{۲۷}
 نعم (قورئان پندانه) له‌خویدا به‌هریه‌کی گموریه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۲۸} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۲۹}
 به‌هشتانیث که جینگای مانه‌وه‌ی همیشه‌یی به ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۳۰} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۳۱}
 به‌بارسی نالغوسی و مرووری دهراریرنه‌وه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۳۲} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۳۳}
 ﴿وَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۳۴} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۳۵} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۳۶}
 لایردین و به‌بهشت ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۳۷} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۳۸} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۳۹}
 ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۴۰} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۴۱} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۴۲}
 له‌مانی همیشه‌یی (به‌بهشت دا) ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۴۳} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۴۴}
 ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۴۵} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۴۶} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۴۷}
 ناگری دورح بؤ نه‌وانه‌یه بی باوه‌ر بوون ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۴۸} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۴۹}
 تا بمرن ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۵۰} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۵۱} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۵۲}
 ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۵۳} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۵۴} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۵۵}
 بی ﴿وه نه‌وانه نه‌دوره‌حد هاوار ده‌کن ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۵۶} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۵۷}
 (نه‌دوره‌خ) دهرمان بهیه تا کردوه‌ی چاک نکه‌دین ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۵۸} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۵۹}
 (نه‌دوبیادا) ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۶۰} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۶۱} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۶۲}
 نه‌وسده‌ی نه‌وی ده‌یه‌وی بیر نکانه‌وه تیا بایا بیر نکانه‌وه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۶۳} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۶۴}
 ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۶۵} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۶۶} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۶۷}
 ستمکاره‌کان نیسه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۶۸} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۶۹} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۷۰}
 و نه‌وی رانیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۷۱} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۷۲} عداپنه‌خوینیه ﴿فَمِنْهُمْ عَدِيَّةٌ﴾^{۷۳}

﴿وَيُؤَيِّدُ بِنُحْسٍ﴾ وہ نہ گھر حوا قار بگمری لہ خہ لکی (تولہ یان لی بسہ می) ﴿بِمَدَّكَسْنُو﴾
لہ سر نہ سو (خر بپاسہ می) کر دیوانہ ﴿مَرَّتْ بِقِيَّطِهِ دَسْ دَسْ﴾ ہج گیاندار تکی نہ سر رہو یہ وہ
نہ دہ ہینٹ ﴿وَأَمَّا كَيْفَ يُحَرِّقُهَا فَيُحْيِي مَسْنً﴾ بہ لام (خوا) مولہ می نہ سوں دہ دات نا ماوہ ی دیاری
گمراو ﴿فَارْتَدَّ عَنْهُمْ﴾ نہ محاکاتی ماوہ کہ بیان (کو تابی) مات (دہ یان مری می) ﴿فَارْتَدَّ عَنْهُمْ﴾
بہ ت دہ نصیر ﴿جَا يَنْكُومَانِ خَوَانَهُ مَدَّكَسْنُو﴾ نا گدارو بیابہ ﴿

سورہ بقرہ ﴿۱﴾

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾ به تباری خدای به خشنودی میهرسان

[illegible]

[illegible]

﴿وَدَايَةَ يُمَرْ﴾ و ده لگه به کی ناشکرای تر بو توان نعهه ﴿لَا حَمْدَ لِيَّ تَهْدِي لَعْدِيَّ الْعَشَّخُ﴾ که مگو مان
 نعه به وه کانی نه و نعان له که شسی پر کراو (له خویمان و کهل و پهلایان) دا ده لگرتووه ﴿وَحُطْبُ هُوَ﴾
 قس میله مایر گون ﴿وَهْ مَهْ وَنَهْیْ کَمَشْتِی شَتَانِکِی تَر شَمَان بُو دَر وِست کَر دوون که سوری بی ﴿وَلَا
 ﴿وَلَا شَتَقْتَهُ﴾ و نه گهر بعانه وی نو فعیا ده که بی ﴿وَلَا صَرْحَ یُحْمَرُ وَلَا فَرْحُهُ﴾ جا هیچ که س نایه ت
 به هاوار یانه وه و بر گاریش ماکریس (له موقم یوون) ﴿لَا رَحْمَةً مِّنْ وَجْهِیْ جَبَّ﴾ مه گهر به ره بی
 نعه (پر گاریان پکات) و تا کاتی دیار کراو بیان زبیس ﴿وَلَا یَنْبَغُ یُنْ﴾ و کاتیک پتیا بوتریت
 ﴿أَتَقُولُ مَبِیْقَ لِدِیْکَ وَحُفَّ﴾ حو نان یار یون (لهو سرای که) له به رده ستان دایه و ده و ش له پست به وه به
 (له رُوژی دویسی) ﴿لَا مَحْضَرُ حُورٍ﴾ تاره حوضان پتی مگری ﴿وَلَا یَرْبُحُ مِّنْ دَايَةِ مِّنْ بَنِي رَهْمَةٍ﴾
 وه هار به لگه و نایه تنکیان له نایه ته کانی به روه و د گاریان بو پست ﴿لَا حَمْدَ لِيَّ تَهْدِي لَعْدِيَّ الْعَشَّخُ﴾ نه و ان هار
 پرور و رده گیر له (نایه تانه) ﴿وَلَا یَرْبُحُ مِّنْ دَايَةِ مِّنْ بَنِي رَهْمَةٍ﴾ و ه هار کانی پتیا بوتری له وه ی
 خوا بی داو بیه حشس ﴿وَلَا یَرْبُحُ مِّنْ دَايَةِ مِّنْ بَنِي رَهْمَةٍ﴾ نه واته ی بی باور بیوون ده لیس به و به ی لیمانان
 هیت بو ﴿لَا یَرْبُحُ مِّنْ دَايَةِ مِّنْ بَنِي رَهْمَةٍ﴾ نایا حواردن بدو بی به که سی نه گهر خو بیو و ستایه خور دی
 بی ددها ﴿وَلَا یَرْبُحُ مِّنْ دَايَةِ مِّنْ بَنِي رَهْمَةٍ﴾ نبوه ته مهاله گور مایه کی ناشکرا دان ﴿وَلَا یَرْبُحُ مِّنْ دَايَةِ مِّنْ بَنِي رَهْمَةٍ﴾
 صدور ﴿وَلَا یَرْبُحُ مِّنْ دَايَةِ مِّنْ بَنِي رَهْمَةٍ﴾ دیت نه گهر تیوه راست گون ﴿وَلَا یَرْبُحُ مِّنْ دَايَةِ مِّنْ بَنِي رَهْمَةٍ﴾
 نه ماله چا و ده وانی هیچ ماکدن مه گهر شر به و ده مگیکی به هیز (مور کردن به که رده داد) بیانگری ت
 ﴿وَلَا یَرْبُحُ مِّنْ دَايَةِ مِّنْ بَنِي رَهْمَةٍ﴾ له کاتیکدا له بیو خویاندا دمه قالی ده که دن ﴿وَلَا یَرْبُحُ مِّنْ دَايَةِ مِّنْ بَنِي رَهْمَةٍ﴾
 بر حور ﴿وَلَا یَرْبُحُ مِّنْ دَايَةِ مِّنْ بَنِي رَهْمَةٍ﴾ له و سا ماتوانی هیچ وه سیتیک بکن یان بگه پته وه لای که س و کاریان ﴿وَلَا یَرْبُحُ مِّنْ دَايَةِ مِّنْ بَنِي رَهْمَةٍ﴾
 وه (جاری تر) مور ده کری به که رده دادا ﴿وَلَا یَرْبُحُ مِّنْ دَايَةِ مِّنْ بَنِي رَهْمَةٍ﴾ نه مچا نه و ان کتوبر له گوره کان
 دینه ده و وه ﴿وَلَا یَرْبُحُ مِّنْ دَايَةِ مِّنْ بَنِي رَهْمَةٍ﴾ به په له ده وون بیو لای به روه و د گاریان ﴿وَلَا یَرْبُحُ مِّنْ دَايَةِ مِّنْ بَنِي رَهْمَةٍ﴾
 تر وینا ﴿وَلَا یَرْبُحُ مِّنْ دَايَةِ مِّنْ بَنِي رَهْمَةٍ﴾ ده لیس نه ی هاوار نونه کی ریندوی کرد به وه له گوره کانمان د ﴿وَلَا یَرْبُحُ مِّنْ دَايَةِ مِّنْ بَنِي رَهْمَةٍ﴾
 تر وینا ﴿وَلَا یَرْبُحُ مِّنْ دَايَةِ مِّنْ بَنِي رَهْمَةٍ﴾ نه مه له و به لینه به خوی میهر میان بی ی دایس و بیعه به ره کان راستیا کرد ﴿وَلَا یَرْبُحُ مِّنْ دَايَةِ مِّنْ بَنِي رَهْمَةٍ﴾
 ﴿لَا یَرْبُحُ مِّنْ دَايَةِ مِّنْ بَنِي رَهْمَةٍ﴾ تمها شر به و ده مگیکی گموره دیت ﴿وَلَا یَرْبُحُ مِّنْ دَايَةِ مِّنْ بَنِي رَهْمَةٍ﴾ نیر کتوبر
 هه مور و بیان (به کومهل) لای نعه ناماده کراون ﴿وَلَا یَرْبُحُ مِّنْ دَايَةِ مِّنْ بَنِي رَهْمَةٍ﴾ نه موش هیچ جزو
 ستمیت له که س ماکری ﴿وَلَا یَرْبُحُ مِّنْ دَايَةِ مِّنْ بَنِي رَهْمَةٍ﴾ وه حگه له وه ی که ده نان کرد پاداشت
 و سزا نادرینه وه ﴿وَلَا یَرْبُحُ مِّنْ دَايَةِ مِّنْ بَنِي رَهْمَةٍ﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السَّيِّئَاتِ﴾ به راستی به عهدش می‌کند که آن نه‌میر و ﴿فِي شَعْبٍ مَّكِينٍ﴾ له خوشی و شادیدا
 سدرقانی ﴿فَرَوَاهُ حَقٌّ طِبْسٌ نِيَّ تَرْبِيَةٍ مُنْكَوَّتٍ﴾ خزان و هاوسه‌ره‌کانب له سپهره‌کاندا
 له سهر نه‌خت (ی پاراوه) پالیان داوتمه‌وه ﴿تَمْجِيدُهَا وَحَيْثُ تَوَلَّوْهُ تَبْدَعُورٍ﴾ نه‌وه (به‌هسته) دا
 بویان ناماده‌به‌میوه‌ها و هدرچی داوا بکمن ﴿سَمَرٌ فَلَا تَنْتَبِهُنَّ رَجَبٍ﴾ سه‌لام (یار لی ده‌کریت)
 به‌و ته‌به‌که له لایه‌ن به‌روهر دگاری میهره‌بانوه ﴿وَرَتَبُوا تَبْوَةً يُنْهَ خُتْرُورٍ﴾ نبوه‌ش نه‌ی تاوایاران
 نه‌میر و جیب سه‌وه (له نیمانداران) ﴿وَرَتَبُوا تَبْوَةً يُنْهَ خُتْرُورٍ﴾ نه‌ی نه‌وه‌کانی نادمه‌نپ و ه‌سیتم
 بو نه‌کردن ﴿لَا تَقْبَلُوا لَقَبًا﴾ که شه‌یتان نه‌به‌رسن ﴿لَقَبًا عَدُوًّا مَبْرُورٍ﴾ چونکه به‌ر سنی
 شه‌یتان دوزمی ناشکرای نبویه ﴿وَلَا تَعْدُوْهُ هَدَّ جِهَتُهُ مُسْتَبِيرٌ﴾ وه (لایا و ه‌سیتم بو نه‌کردن)
 که‌مس به‌رستن نه‌مه‌ریگای راسته ﴿وَعَدُ الْمَكْرُورِ لَا حَبْرَ لَهُ﴾ سونید به‌حوا بیگومان
 (شه‌یتان) خدکیکی روری له نبوه‌گومرا کرد ﴿فَرَكُوْهُ بَعِيْرٌ﴾ ده‌ی نایا بو ریز به‌بوون ﴿وَلَا
 حَبْرَ لَهُ جِهَتُهُ لَقَبًا تَعْدُوْهُ﴾ نه‌مه‌نه‌ودوره‌خدیبه‌که‌به‌لیشان بی درابوو ﴿وَلَقَدْ يَوْمًا كُنْزُ
 نَكْرُورٍ﴾ نه‌میر و بر و سه‌ماری به‌وه به‌خوی بن باوهر بووتانه‌وه ﴿تَوَلَّوْهُ خَيْرٌ نَّوْجِهَتِهِ﴾ نه‌میر و
 مؤر ده‌بیس به‌سهر ده‌میاندا ﴿وَرَكِبَ تَبْرِيْجَهُ﴾ و ده‌ستیان قسمان له‌گه‌لدا ده‌کس ﴿وَرَتَبُوا تَبْوَةً
 بِمَاسِكٍ يُرْكَبُورٍ﴾ و قاجیان شایه‌نی دمدن به‌وه‌ی که‌کردویمانه ﴿وَلَقَدْ يَوْمًا نَبِيْرٌ﴾
 وه‌نه‌گه‌ر به‌مانه‌وی پرویاکی چاویان ماهیلی (کویریان ده‌کس) ﴿وَلَقَدْ يَوْمًا نَبِيْرٌ﴾ نه‌وسا
 ده‌به‌به‌وی به‌روهریگای راست پیشبر کی بکمن جا چون ده‌بیس ﴿وَلَقَدْ يَوْمًا نَبِيْرٌ﴾ نه‌وسا
 خق نه‌گه‌ر به‌مانه‌وی له‌شویس خویاندا شیوه‌ی ناده‌میان ده‌گورین (ده‌بیس که‌بیس نه‌شتیکی خراب)
 ﴿وَلَقَدْ يَوْمًا نَبِيْرٌ﴾ به‌هوی نه‌وه (گورینه‌وه) به‌یان ده‌توانی به‌بوون و نه‌بگه‌رینه‌وه ﴿وَلَقَدْ
 يَوْمًا نَبِيْرٌ﴾ وه‌تمه‌می هدر که‌س دریز که‌بیس لاشی لاوار و مانه‌ون
 ده‌که‌بیس ده‌ی تاب زهر ماس ﴿وَلَقَدْ يَوْمًا نَبِيْرٌ﴾ نه‌وه (موحه‌معه‌ده) مان فیزی
 شیمیر به‌کردوود و شیمیر ووش شیاوی نه‌وس می‌به‌ ﴿وَلَقَدْ يَوْمًا نَبِيْرٌ﴾ و نه‌وه‌ی (موحه‌معه‌ده)
 ده‌بیلی به‌مد و نامورگاری و قورنانی پرویکه‌ره‌وه‌ی (راستی به‌) ﴿وَلَقَدْ يَوْمًا نَبِيْرٌ﴾ بو نه‌وه‌ی
 نه‌وانه‌ی (دل) زیندوون بیان ترستی ﴿وَلَقَدْ يَوْمًا نَبِيْرٌ﴾ و نه‌لی (سرا) سه‌بست به‌سهر
 بی باوهراندا ﴿وَلَقَدْ يَوْمًا نَبِيْرٌ﴾

﴿مَنْ كُنَّا نَصْرُوهُ﴾ (پس آن‌دستوری) نه‌وه چتانه مار معنی به کتر مادن ﴿مَنْ كُنَّا نَصْرُوهُ﴾ (به‌خیر
 یار معنی به کتر مادن) به‌لکو نه‌وان هم‌وو (به‌مده‌و په‌رستراوه‌کانیان) له‌و پرزده گهرن که‌چس بو
 حوا ﴿وَمَنْ يَضَعُ عَلَىٰ ظَهْرِهِ يَدَهُ﴾ و (له‌و پرزده‌دا) پرو ده‌کمه به‌کتر و پرسیار له‌به‌کتر ده‌کس ﴿وَمَنْ
 يَضَعُ يَدَهُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ (گومر اکراوه‌کان به‌گومر اکره‌کان) ده‌لین به‌راسی نیوه بوون له‌لای
 راسته‌وه هانه لاما (به‌ان هیئت شوی کموین) ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ (گومر کره‌کان)
 ده‌لین (به‌خیر راست ماکس) به‌لکو نیوه خوتان نیسان دار نه‌بوون ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ و
 نیمه هیچ ده‌سه لایکس به‌سهر نیوه‌دا نه‌وو ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ به‌لکو خویان گه‌لینکی له‌خویاخی
 بوون ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ نه‌وه‌ته بریاری په‌روه‌ردگار مان (به‌سره دانسان) سه‌پا
 به‌سره‌ماندا، که به‌راستی ده‌سی بیچه‌ژین ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ به‌لی نیمه نیوه‌مان گومر کرد
 چو‌یکه به‌راستی خوشمان گومر بوون ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ جابه‌ر منی هم‌ووین
 (گومر اکراوه‌و گومر اکار) له‌و پرزده‌دا له‌سرا‌دا هاو به‌شس ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ بنگومس
 نیمه تاوانیاران به‌و جورده‌لن ده‌کس ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ به‌راستی ههر کاتی به‌وانه بوتر به
 ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ هیچ په‌رستراونکی راست سیه بی‌حکله له‌خو، خویان به‌گه‌وره‌ده‌رانی
 (و ملکه‌چی به‌ده‌بوون) ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ و ده‌پان ووت نابا نیمه په‌رستراوه‌کانسان
 وار لی به‌نیس ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ له‌به‌ر شاعیرینکی شیت ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ (به‌خیر
 و بیه) به‌لکو له‌و (په‌مه‌به‌ره) ده‌لی هتاوه‌و جاوم‌ی به‌په‌مه‌به‌رانی پشور ده‌په ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ
 عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ به‌راستی نیوه سزای سه‌حت ده‌چمژن ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ و نیوه
 نه‌پا‌نول‌ی نه‌و (خراپانه‌انان لی نه‌سه‌مری که‌کردونه) ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ به‌لام به‌ده
 پاک ره‌لزارده‌کانی خوا ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ نه‌وانه‌و برق معوه‌و نه‌وانه‌و برق و روری دیار کراوین بو‌ه‌یه
 ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ که‌میه‌هانی جورا و جورده‌و نه‌وان رنر لینگیراون ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ
 عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ له‌به‌هشانی پر مار و بی‌مه‌ندا ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ له‌سهر نه‌خت و کورسی به‌پاراوه‌کان به‌رام‌به‌ر
 به‌کتر دانیشتوون ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ به‌سهر ماندا ده‌سورینه‌وه به‌په‌رداخی پر له‌شه‌رایی
 پاک و خاوین به‌روویه‌ره‌روشتوه‌کانی به‌ه‌شت ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ سپه له‌په‌نگدا، زور
 به‌به‌ره‌نه‌سو نه‌رانه‌ی ده‌بجو‌به‌وه (که‌هیچ ریانت به‌لاشه‌و‌زیری سروغ مانگه‌به‌نیت) ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ
 عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ (نه‌و شه‌رایه) به‌میشکیان تیک دمات به‌سهر خوشیان ده‌کات ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ
 عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ نصیرب‌ظرف‌بین ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ و تا‌فره‌تانی چاو جوان و گه‌وره‌یان لایه، که‌جگه له‌میرده‌کانیان سه‌گیری که‌س
 ماکس ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ و کو هتکه‌ی ماو هیلاته‌و (پس نه‌لی سرواری ماو سه‌ده‌هس) ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ
 عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ نه‌مجا پرو ده‌کمه به‌ک و پرسیار له‌به‌کتر ده‌کس ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ
 عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ به‌کی له‌وان ده‌لی من (له‌دونا) هاو‌ملیکم هم‌وو ﴿وَمَنْ يَضَعُ يَدَهُ
 عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾

﴿يَقُولُ أَفْلَاكُ جَنِّ تَصْفِيحٍ﴾ دهی ووت نایا به‌راستی تو له‌وانه‌ی باوهرت هه‌یه (به‌ریندور بوووه‌وه ۱۴)
 ﴿وَمِنْ دُونِهَا تُبَايَعُونَ﴾ نایا کاسی مردین و بووی به‌خاک و نیشانی پوریو ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾ نایا
 به‌راستی نیمه (ریندور ده‌کریینه‌وه) سرا ده‌دین ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾ (پیاره به‌هه‌شیه‌که) ووتی
 نایا لیه ته‌ماش (ی دوره‌ج) ماکه ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾ له‌مجا خوی سه‌بری کرد کتوبر
 له‌ناوهرستی دوزه‌مخدا لهو (هاویری) سی ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾ پی ووت موسد به‌خواهری
 سور میش هه‌لدیری ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾ وه نه‌گه‌ر میهر مانی به‌روهر دگرم
 مریام به‌که‌وتیه، میش له‌ناماده‌کراوان (ی ناو دوره‌ج) ده‌بورم ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾ دهی نایا نیمه
 مامریس ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾ جگه له‌مردنه‌که‌ی به‌که‌م (ی دوپا) مان ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾
 وه‌لیسه سرا مادیس ۱۴ ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾ به‌راستی له‌میه سدر که‌وتی گه‌وره ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾
 ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾ باتیکو شهران بو‌باشه‌روزی دوزنکی واتیکوشن ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾
 ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾ ناپ نهو (به‌مه‌تاله‌ی باسکرا) به‌ر گرتن و میوان داریه‌باشه، یان (به‌ری) دره‌ختی زه‌قه‌مووت
 ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾ بنگومان نیمه لهو (داره) مان کرده‌هوی تاقی کرده‌وه‌ی سته‌مکران
 (که له‌دونبادا گه‌ته‌یان پی ده‌کرد) ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾ به‌راستی نهو (زه‌قه‌مووت)
 دره‌ختیکه به‌بخی دوره‌ج داده‌پرست ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾ به‌روبوومه‌که‌ی هه‌روک
 سه‌ری شه‌بانه‌کانه (ماشیرین و چل چلاوی به) ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾ جا بنگومان له‌و
 (دوره‌خپه) له‌و دره‌خته‌ده‌خون ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾ و سکیان له (به‌ری) له‌و دره‌خته‌پر ده‌که‌ن
 ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾ له‌پاشان به‌راستی ناریکی لیلی رور گدرمی به‌سه‌رد ده‌خونه‌وه
 ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾ بنگومان دواتر گه‌رته‌ومبان سو دوره‌خه ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾
 به‌راستی نه‌وان ساو و باپیرانی خویانیان به‌گومرایی بیی ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾ ته‌مجا
 نه‌وان هانده‌درن بو شویس که‌وتیان (له‌گومراییدا) ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾ سویند به‌خوا
 بنگومان پیش نهو (گومرایی قوره‌یش) روربه‌ی گه‌له‌پیشبه‌کان گومراییوون ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾
 سویند به‌خوا بنگومان نیمه له‌ساو خویاند (پیه‌میریانی) بر سینه‌درمان بو‌ماردن ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾
 ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾ ته‌مجا (ته‌ی موخه‌مه‌ده) سهریج بده سهر له‌مجامی
 تر سبیر وه‌کان چن سوو ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾ به‌جگه له‌به‌سده هه‌لین تراوه‌کاسی خو ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾
 ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی بووح (علیه‌السلام) هاواری پی کردین
 له‌مجا نیمه‌ش رور چاک وه‌لامی (هاواره‌که‌ی) نه‌ومان دایه‌وه ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾
 خوی و که‌س و کاری (ناوهرداری) مان له‌ته‌نگانه گه‌وره‌که‌رر گار کرد ﴿وَمِنْ دُونِهَا﴾

﴿وَجَعَلَ نُفُوسَهُمْ لَكُمْ﴾ و ده تمها نه و ده کانی نه و مان (لهم سر رهوی) هشتمه ﴿وَرَبِّكَ عَلَى الْأَعْيُنِ﴾
 و ده ناس و دربانگی (باشی) نه و مان له ناو گه له پاشینه کانداهیشه و ده (که نه میده) ﴿سَنَسُخِّرُكَ فِي
 الْفُتُوحِ﴾ سه لام و دروود له سر روح له لاهن هم و جیهانانه و ده ﴿إِنَّ كَذَلِكَ هِجْرِي الْفُتُوحِ﴾
 به راستی نیمه ن به و شیوه پاداشی چاکه کاران دهده و ده ﴿إِنَّهُ مِنْ عَزَائِكُمْ﴾ بیگومان
 نه و له به سه ماوه و دره کانی نیمه بوو ﴿ثُمَّ تَرْفَعُ الْخَبِيرَ﴾ له پاشان نه وانی سر (دورمان) من
 موکم کرد ﴿وَمِنْ شِعْرِ الْوَهْبِ﴾ به راستی نیر اهیم له به بره و ان و شوشکه و توانی نوح بوو
 (له نه ماکانی ناییدا) ﴿وَجَعَلْنَا مِنْكُمْ فِرْعَوْنَ سَيْدًا﴾ کانی نه دلیکی ساعه و به ره و پروردگاری
 هات ﴿وَيَذَرُكَ أَهْلَهُ وَفِرْعَوْنَ عَبْدًا﴾ کاتی که به ماو کی و گه له کی ووت چی ده به رستن
 ﴿إِنَّمَا هَؤُلَاءِ رِجَالُكَ﴾ نایب یتحکه له خوا به رستراویکی درو و ده له ستر اوتان دهوی (بیه رستن)
 ﴿وَمِنْ شَرِّ الْأَعْيُنِ﴾ ناخو گومانان چونه به رانیر به پروردگاری جیهانان ؟ ﴿مَنْ يَنْصُرُهُ﴾
 و نه مجا سه بریکی نه ستیره کانی کرد ﴿وَمِنْ شَرِّ الْأَعْيُنِ﴾ حا ووتی من به خوشم (نایم بوو
 جه و ده کتان نه ده ره و ی شار) ﴿وَمِنْ شَرِّ الْأَعْيُنِ﴾ نه وایش پشیمان تی کرد و روش (بو ده ره و ی
 شار بو جه و ده کتان) ﴿وَمِنْ شَرِّ الْأَعْيُنِ﴾ حا (نیر اهیم) به بهیسی روشست بو لای
 به رسترا و ده کانیان (به گانه و ده) پی ووتی نه و ده بوشت ماخوون ﴿وَمِنْ شَرِّ الْأَعْيُنِ﴾ نه و ده چتانه قسه
 ماکه ن ﴿وَمِنْ شَرِّ الْأَعْيُنِ﴾ نه مجا به ده سنی راستی (به نه ور) ده سنی کرد به لید نیان (ورد
 وردی کردن جگه به گه و ده کتان) ﴿وَمِنْ شَرِّ الْأَعْيُنِ﴾ (گه له کی وانیان) به گه به به له به ره و
 نیر اهیم هاتس ﴿وَمِنْ شَرِّ الْأَعْيُنِ﴾ ووتی نایب نیو بنایت ده به رستن که حوتان
 ده پاشان و دروستی ده کتان ؟ ﴿وَمِنْ شَرِّ الْأَعْيُنِ﴾ له کاتیکدا خوا به ده پشینه ری خوتان و نه و
 بتانه شه دروستان کردون ﴿وَمِنْ شَرِّ الْأَعْيُنِ﴾ ووتیان بینایه کی به رری بو دروست
 بکه ن (پری که ن له ناگر) و مری ی مده ماو ناگره که و ده ﴿وَمِنْ شَرِّ الْأَعْيُنِ﴾
 وریستیان (بیکوژن) به پیلان به لام نیمه نه و اتسان زیر خست ﴿وَمِنْ شَرِّ الْأَعْيُنِ﴾
 (نیر اهیم) ووتی من ده ورم بو لای به ورم و دگرم، دلنام رن و ویم ده کات ﴿وَمِنْ شَرِّ الْأَعْيُنِ﴾
 نه و به ورم و دگرم مالیکی چاکم پی به خسته ﴿وَمِنْ شَرِّ الْأَعْيُنِ﴾ نیمه ش مرده ی کوریکی
 له سر خومان پیلان ﴿وَمِنْ شَرِّ الْأَعْيُنِ﴾ جا کانی نه و (کوره گه و ده بووتا) گه شته نه و ده نیش
 و کار بکات له گه ن (نیر اهیم) دا ﴿وَمِنْ شَرِّ الْأَعْيُنِ﴾ (نیر اهیم) ووتی له ی کوره
 خوشه ویمسته که م به راستی من له خمو داییم که سهرت ده برم ﴿وَمِنْ شَرِّ الْأَعْيُنِ﴾ حا سه رنج بده ده لیت
 چی و رات چی به ؟ ﴿وَمِنْ شَرِّ الْأَعْيُنِ﴾ (کوره که = یسما عیل) ووتی بابه گیان نه و ده و رمانت
 پی درا و ده بیکه ﴿وَمِنْ شَرِّ الْأَعْيُنِ﴾ دلیانه ده میسی به وریستی خواله خو گر

﴿مَنْ أَشَدُّ وَتَنًا مِنْ جِبْرِيلَ﴾ نه مها کانی هه دوو کیان ملکه چ نوون (مؤ قهرمانی خو) و نیراهیم
 نیسماهیلی نه روون خسته سهر رهوی ﴿وَبَدِيعَةُ رَجَبٍ﴾ نیمه ش مانگمان کردئی نیراهیم
 ﴿قَدْ صَدَّقَ الرُّبُّ﴾ ینگومان جه وه گهت به جن هینا ﴿يَا كَذَّابٌ أَفِرْ﴾ نه راستی نیمه
 نامه و شیوه پاداشی چا که کاران دهه یه وه ﴿يَا حُدَّيْطِرُ الْجِنَّةِ﴾ ینگومان نه مه تاقی کردنه وهی
 ناشکرا بوو ﴿وَبَدِيعَةُ رَجَبٍ عَظِيمٍ﴾ وه بهر انکی گه وره مان کردنه قوریانی نهو (ایسماعیل) ﴿وَبَدِيعَةُ رَجَبٍ عَظِيمٍ﴾ وه باسکردن به چا که ی نیراهیم مان له ساو گه لاسی داهاتوردا هیشته وه ﴿وَبَدِيعَةُ رَجَبٍ عَظِيمٍ﴾ وه باسکردن به چا که ی نیراهیم مان له ساو گه لاسی داهاتوردا هیشته وه
 ﴿سَمْعُ عَيْنٍ وَبَصَرٌ﴾ دروود و سه لام له سهر نیراهیم ﴿كَذَّابٌ أَفِرْ﴾ نه راستی نیمه
 پاداشتی چا که کاران دهه یه وه ﴿يَا حُدَّيْطِرُ الْجِنَّةِ﴾ نه راستی نیمه
 نیمه یه ﴿وَبَدِيعَةُ رَجَبٍ عَظِيمٍ﴾ مؤدهی نیسماهان پیدا (که ده یه یه) بهمه بهریت
 له چا که کاران ﴿وَبَدِيعَةُ رَجَبٍ عَظِيمٍ﴾ جا هه و بهر که تمان رشت به سهر نیراهیم و نیسحاق
 دا ﴿وَبَدِيعَةُ رَجَبٍ عَظِيمٍ﴾ وه بهر که کاران چا که و ستمکر له ده رووی
 خوی به ناشکرا هه بوو ﴿وَبَدِيعَةُ رَجَبٍ عَظِيمٍ﴾ سوید به خوا بیگومان نه تمان با به سهر
 مووسا و هاروون دا ﴿وَبَدِيعَةُ رَجَبٍ عَظِيمٍ﴾ هه دوو کیان و گه نه که پانمان به تهنگه
 گه وره که هر گار کرد ﴿وَبَدِيعَةُ رَجَبٍ عَظِيمٍ﴾ وه بهر که تمان دار، بویه هه نه وان سهر که ونش
 (به سهر بهر هه ون و کوزه له که پیدا) ﴿وَبَدِيعَةُ رَجَبٍ عَظِيمٍ﴾ وه کتیبی روون که وره مان دا
 به هه دوو کیان (به مووسا و هاروون) ﴿وَبَدِيعَةُ رَجَبٍ عَظِيمٍ﴾ وه ریمووی هه دوو کیان
 کرد بز ریگای راست ﴿وَبَدِيعَةُ رَجَبٍ عَظِيمٍ﴾ وه باو بانگی چا کی هه دوو کیانمان له ده
 گه نه پاشیه کانداه هیشته وه ﴿سَمْعُ عَيْنٍ وَبَصَرٌ﴾ سه لام له سهر مووسا و هاروون بیت
 ﴿يَا كَذَّابٌ أَفِرْ﴾ نه راستی نیمه نامه و جوزره پاداشتی کار چا کاران دهه یه وه ﴿وَبَدِيعَةُ رَجَبٍ عَظِيمٍ﴾
 ﴿يَا حُدَّيْطِرُ الْجِنَّةِ﴾ ینگومان هه دوو کیان له مه یه نیمانداره کانی نیمه ﴿وَبَدِيعَةُ رَجَبٍ عَظِيمٍ﴾
 سرسین ﴿نه راستی نیلیاس (بهمه بهریت موو) له یه بهمه بهریت﴾ ﴿يَا كَذَّابٌ أَفِرْ﴾ کانی
 به گه له که ی ووت نه وه له حوانتر من (خونان باپار من) ﴿يَا حُدَّيْطِرُ الْجِنَّةِ﴾ ناپ (من)
 به عل ده بهر من و وار دنس له (بهرستی) چا کتیبی دروست که و نه مه سهر (که خوی گه وره به) ﴿وَبَدِيعَةُ رَجَبٍ عَظِيمٍ﴾
 ﴿وَبَدِيعَةُ رَجَبٍ عَظِيمٍ﴾ که خوی بهرورد گاری نیوه و باور باپره پشیه کاتانه ﴿وَبَدِيعَةُ رَجَبٍ عَظِيمٍ﴾

﴿لَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾ چنانچه چون بریاری و اذعن ﴿فَتَكُون مِّنَ الْمَكِيدِينَ﴾ دهی تاب بیر ناکمه وه ﴿لَا تَكُن مِّنَ الْمَكِيدِينَ﴾ بیان به لنگه کی روونان (لهم باره وه) هدیه ﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْمَكِيدِينَ﴾ دهی کتیه که سان (به لنگه که سان) بیس نه گهر راست ده که من ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُمْ سَبَاطًا﴾ وه نهو (بیس ماوه راسه) له بیون حواو جنو که ما حرمایه نی بیان بر بار داوه ﴿وَقَدْ عَجَبُوا أَن يَكُونُوا مُعْجِرِينَ﴾ سوید به خوا بیگو مان جو که کان ده بیان وانی که به راستی نهو ان ناماده ده کریس (له و روی دوا بیذا) ﴿سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ پاڭ و بیگهرده خوا له وهی نهو (بی ماوه راته) ده بیس ﴿لَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾ (همو و بیان سرا ده دریس) بیحکه به سله حواو بر کراوه کانی خوا ﴿وَلَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾ نه معا به راستی نیوه و نهو (بتانه) پیش که ده به رستی ﴿وَلَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾ نیوه باتوانس به بهر انبه ری حواو ده گو مر که ری (که س) بر ﴿لَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾ بیحکه نهو که سدهی (خوا ده رانی) ده چیته دۆره حوره ﴿وَلَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾ (مر پشته کان ده بیس) هیچ کام له نیمه بیه نه گهر پله و شو بیکی دیاری کراوی خوی هدیه ﴿وَلَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾ وه به راستی نیمه همو و مان به بریر و مستاوین (بی عیادهت و به جی هتانی درمانی حوا) ﴿وَلَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾ وه بیگو مان نیمه بی همیشه نه سببغات وریکر وادی نهو ده که بر ﴿وَلَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾ بیگو مان هدر چه پله بت بهرستان ده بانووت ﴿وَلَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾ به راستی نه گهر کتیبت (ی ناسمانی وه کتیی) پیشانمان همو به ﴿وَلَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾ به راستی نیمه نه به پله پاڭ و خاویه کانی خوا نهو ورس ﴿وَلَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾ له معا (که کنییان بر هات) باوه بیان پس به هپا، جابه رویی درانی (سهر به حامی سی بر واپه که بیان چون دهی) ﴿وَلَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾ سوید به خوا بیگو مان پیشتر بر بار مان داوه بو به سده بر در او که بیان ﴿وَلَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾ که بیگو مان هدر نهو ان سهر ده خریس ﴿وَلَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾ دیار پشته هدر سهر یاری نیمه سهر ده که ورس ﴿وَلَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾ نوش واریان نی بهینه نه که و ماوهی (دیاری کراوه بو له ماوه رسیان) ﴿وَلَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾ وه بیان بیه (سهر به حامیان چون ده بیست) نهو ولا نهو انیش ده بیس (چیان به سهر دیت) ﴿وَلَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾ جا تابا به پله داوی سرای نیمه ده که من ﴿وَلَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾ هدر کانی سرای نیمه هاته خواره وه بو ماو ماله کانیاں ﴿وَلَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾ نهو سا تر ستر او ان چ روزنکی خراب و نه گیان ده بیس ﴿وَلَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾ وه واریان نی بهینه هدر نهو ماوهی (دیاری کراوه بیان) ﴿وَلَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾ وه بیسه نه معا له معولا نهو انیش ده بیس ﴿وَلَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾ بهر وورد گدارت پاڭ و بیگهرده، بهر وورد گداری به لا ده ست له وهی بی ماوه ران ده بیس (دهر باره ی) ﴿وَلَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾ سلاو و درودیش بو گشت پنه معیه ران ﴿وَلَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾ سو یاس و ستایشش بو خوانی ﴿وَلَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾ بهر وورد گداری همو و جیه بیان ﴿وَلَا يَخَافُ الْمُنَادُونَ﴾

﴿أَحْمَدُ عَلَى مَا يَكُونُ﴾ (نهی موحه صمد ۱۱۱) دان سه خوتنه مگره نه مهور نهو قسانه کی ده بکهن ﴿وَأَكْبَرُ﴾
 عید داوره ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ بیری به مدهمان (داوود) ی خاوهن هیر و یوانا بکمره وه بیگومان نهو هه میشه
 گه پر اوه سورو سولای خوا ﴿فَلَمَّا سَمِعَ بِشَرِّ الْمَلَائِكَةِ بَشَرًا﴾ بهر اسی نیمه چا کاسان رام هین سورو
 نه سیبانی خوابان ده کورد له گهل نهو (داوود) ﴿يَا حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ به نیوران و به بیانیاندا ﴿وَالظُّلُمُ﴾
 مختوره ﴿فَلَمَّا أَتَى﴾ وه مالدکان که لهدوری نهو (داوود) کزده کرانه وه هممو (سو تمیحات)
 بولای نهو ده گه رانه (تا له گهل داوود یادی خوا بکهن) ﴿وَشَدِيدَ مَنَظَرٍ﴾ وه پاشایه به که ی
 نهومان به هیر کرد ﴿وَهُوَ يَكْنُزُ فِي صُفْحٍ مَّحْجُوبٍ﴾ دانایی و گوشتاری چا که ره ممان پی نه بخشی ﴿وَهُنَّ أَتَتْهُنَّ﴾
 خه لوه تگا که داسه که وس ﴿وَهُنَّ دَخَلْنَ فِي دَفْعٍ مَّهْجَةٍ﴾ له ماکوردا چورسه ژورره وه بولای داوود
 نه ویش ده چله کا و ترسالیان ﴿وَلَا عِشْرَ حَسْبِي﴾ ووتیان مه ترسه (نیمه) دورو دار چیر ﴿أَيُّهَا الْقُدُّوسُ﴾
 بکهن ﴿يَهْدِيكُمْ إِلَى سَبِيلٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ تر کره وه ﴿فَلَمَّا كَرِهَ اللَّهُ لَهَا فَتُصْحَفُ﴾ جاله یوانماندا به هق و راستی بریدار
 بدهوله راستی لاهده (له بریده کهندا) ﴿وَأَقْبَسَ سَوَاءٌ كَسْرٍ﴾ وه ریمو ویمان بکه یو رنگی راست ﴿وَأَقْبَسَ﴾
 ﴿يَهْدِيكُمْ إِلَى سَبِيلٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (به کیان وونی) بیگومان نه مهورمه، مهوره یو سهر مری هه به ﴿وَأَقْبَسَ وَجَدَ﴾
 و میش به لکه مهور هه به ﴿فَلَمَّا تَقَسَّبَ وَغَرَّ فِي خُطْبٍ﴾ که چی ده لیت نهو مهورش بده به من (په پیره به من)
 وه کاتی قسه کردیداراله به سهر مده ﴿وَلَمَّا تَقَسَّبَ سَوَاءٌ كَسْرٍ﴾ (نه مجاد داوود علیه سلام به پی
 نهوه ی گوی له بر که ی بریدار بگریت و به به له نهو حو که می داوونی سورته خوا به راستی مستم لیکر دوی
 که داوات لیده کات ناقه مهوره که ت به خاته باو مهوره کاسی خویه وه ﴿وَلَمَّا كَرِهَ اللَّهُ لَهَا فَتُصْحَفُ﴾
 و بیگومان رور له شه ریث و هاوره شان مستم له به کتری ده کهن ﴿وَلَمَّا كَرِهَ اللَّهُ لَهَا فَتُصْحَفُ﴾
 بیجکه له وانه ی باوه ریان هتاوه و کره وه ی چاکیان کره وه، نه وانهش رور کهس ﴿وَلَمَّا كَرِهَ اللَّهُ لَهَا فَتُصْحَفُ﴾
 داوود رانی که نیمه ته به تا قیمان کره وه نه وه ﴿وَلَمَّا كَرِهَ اللَّهُ لَهَا فَتُصْحَفُ﴾ بویه داوای بیوردی کرد له
 به رور دگاری و کهوت به پرودا به سورده برده وه و بویه ی کرد (له وه ی بده وه یو به پی گویگرس له که می
 بهر مهور حو کم بدات و به لهش نکات له بریدار داند) ﴿وَلَمَّا كَرِهَ اللَّهُ لَهَا فَتُصْحَفُ﴾ نیمهش له وه له ی نهو خوش مورس
 ﴿وَلَمَّا كَرِهَ اللَّهُ لَهَا فَتُصْحَفُ﴾ بهر اسی نهو (داوود) نیمه و پایه ی به روره و بریکه له نیمه وه
 و دوار و زنگی چا کیشی هه به ﴿وَلَمَّا كَرِهَ اللَّهُ لَهَا فَتُصْحَفُ﴾ نه ی داوود بیگومان نیمه تومان کرد
 به جیشیسی (بیمه مهوراتی پیش خوت) له رمویدا ﴿وَلَمَّا كَرِهَ اللَّهُ لَهَا فَتُصْحَفُ﴾ که واپور تو ش له یوان خه لکدا
 بهر سی بهر مهورایی بکه ﴿وَلَمَّا كَرِهَ اللَّهُ لَهَا فَتُصْحَفُ﴾ شویس هه و او ناره ووه مه که وه له رنگی
 خوا لات به دات ﴿وَلَمَّا كَرِهَ اللَّهُ لَهَا فَتُصْحَفُ﴾ سگومان نه وانه ی لدرنگای خوا لاهده و گوهر دهس
 ﴿وَلَمَّا كَرِهَ اللَّهُ لَهَا فَتُصْحَفُ﴾ سرای سه حتیان سو هه به چونکه روری لیر سینه و هیان
 له بر کر دیور ﴿وَلَمَّا كَرِهَ اللَّهُ لَهَا فَتُصْحَفُ﴾

﴿رُوحَیْهِ اَنْهَارٌ وَّیَنْهَارٌ فَعَزَّ﴾ و ده ژن و حاله‌کاسی و نه‌وسده‌ی تریشمان له‌گه‌لیان دابه (نه‌یوب) به‌حشی
 ﴿وَحَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ لَا تُبْ﴾ نه‌و‌حم و میهرمانی له‌لایه‌ن حزمانه‌وه (بو نه‌یوب) وه بۆ پند و نامورگاری بۆ
 خاومه‌یایی ژیری و یرو هوش ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ (پیمان ووت) چه‌یکی شوب (داری رور
 مارمک، نه‌ده‌سه‌وه بگره و پیی نه‌ (له‌خیراست یه‌ک حار) و سونله‌کمت مشکینه (که له‌خیراست خوارده‌بوو
 سه‌ده‌داری لی نه‌وی) ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ نه‌واسی نیمه‌نه‌و (نه‌یوب) مان به‌خوگری بیی ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾
 چ نه‌سپه‌کی چان بوو به‌واسی نه‌و رور گویرایه‌ک و وو له‌خوا بوو ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ که خاومه‌یایی هیر و توانا
 و بیایی بوو ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ نه‌واسی له‌مهر نه‌وی هه‌میشه‌ی روزی دریاان له‌بیردا بوو
 نیمه (به‌به‌سده‌ی تاپه‌نی خومان) هه‌لیمان بژاردن ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ وه به‌واسی له‌وانه
 (هه‌ر سبانیان) لای نیمه‌له‌به‌مه‌ه‌لیر یه‌دراوه‌چا که کاس ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ وه به‌واسی
 (به‌نده‌کاسی نیمه) نیسماعیل و نه‌یه‌سه‌ع و دو لکیمل بکه ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ که هه‌موویان له‌چا که کارانی
 ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ نه‌م (باسی پی‌مه‌به‌رانه) باس و ناویانگی چاکیانه‌له‌دریادا و بیگومان
 پاریرکاران مه‌نه‌مه‌میکی چاکیان هه‌یه ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ که بریتی یه‌له‌ (به‌هه‌شمانی
 جیگای مانه‌وی هه‌میشه‌یی، که ده‌رگ‌کاسی کراوه‌ته‌وه بویان ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ له‌ویدا (له‌سه‌ر کورسی
 واراوه) پالیان داوه‌سه‌وه ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ سیدا داوی میوه‌هانی زور و جورده‌ها خوارده‌وه
 ده‌که‌ن ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ و حوریانی هاوتمه‌ه‌یان لایه (خیر باس) که چاربان برپه‌سه
 مه‌ره‌کیان ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ نه‌مه‌نه‌و (مار و یه‌مه‌تانه‌به‌که به‌لین پی در بوو بوو روزی
 لیرمه‌یه‌وه (ی قه‌مه‌ت) ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ نه‌واسی نه‌مه‌ی روق و پروری نیمه‌یه‌هه‌رگیر ته‌وو
 بووسی بو‌یه ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ تا نه‌مه‌ (پاداشنی پاریرکارانه) و بیگومان مه‌ر که شانیش
 خیر پرین پاشه‌ی روزیان هه‌یه ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ دۆزه‌خه‌که ده‌چته‌ناوه‌وه، نای چ جیگایه‌کی
 به‌در خه‌یه ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ نه‌مه‌ و ناوی له‌کول و کیم و رووخواو، ده‌ب بیچه‌ژن ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾
 ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ وه چه‌مه‌د جورری نه‌ر مه‌راپان هه‌یه له‌و شیوه ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾
 (به‌گوهر اکه‌ره‌کان ده‌نوی) نه‌مه‌ کۆمه‌لنکه له‌گه‌ل نیوه‌دا دیسه‌ دوروح ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ (گوهر که‌ره‌کانیش
 ده‌لیس) به‌خیر نه‌یه‌ن ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ بیگومان ته‌وانه‌ده‌چه‌ناو ناگری دوروح ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾
 نه‌وان (به‌گوهر اکه‌ره‌کان) ده‌لیس به‌لکو نیوه‌ به‌خیر نه‌یه‌ن ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ نیوه (له‌دوبیا گوهرانان کردین)
 و نه‌م مه‌راتان پیش هینا بومان ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾ نای چ جیگاو مه‌رلنکی خه‌یه ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾
 ده‌لیس نه‌ی په‌ر و ده‌ر دگاران هه‌ر که‌س (هوی) پیش هینانی نه‌م مه‌رایه‌بوو بو نیمه ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾
 نه‌وه‌سری نه‌و که‌سه له‌دۆره‌حدا چه‌مه‌تات بکه ره‌وه ﴿وَمَنْ یَنْهَارٌ حَمَّ اَبْدَیْهِ اَنْهَارٌ﴾

﴿وَقَالُوا لَا تَنْزِيلُ لِلَّهِ﴾ و ده (گو مبر اکبره کان) ده لیس نهوه چیمانه بوج بیار تئیک تائیش ﴿كَانَ ظَهْرُكَ﴾
 لاسر ﴿كَهْ نَبْعَهُ لَهْ خِرْ پەر کار انمان ده ژماردن ﴿تَحْتَهُ سَحَابٌ﴾ نایا نهواته که گاته‌مان بی
 ده کمر دن ﴿مَرْعٍ عِنْدَ الْأَنْصُرِ﴾ یا (لیرمن به لام) چاوه کان لیا که لا سووه (و مایان پیش) ﴿يَا﴾
 دِلْکَ حَقِّ تَخَافُ نَفْسُكَ ﴿نِیگو مان نهوه (که باسکر) غازاوه و شه به قسه‌ی دوزخ خیانده و راسته (و دیتندی)
 ﴿ثُمَّ يَنْتَهِی السَّعِيرُ﴾ (نه‌ی موحه‌ممهده) بلی من نه‌ما مر سترینکم ﴿وَبِیْنَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَوَجَّهْتُ﴾
 و هیچ پەر ستر او یکی راست بیه بیجکه نه خجای تمهای مده‌لات ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ الْأَعْلَى﴾
 و مینهد ﴿پەر و مرد گاری ناسمانه کان و رهوی و نه‌وی له بنوایاندا به ﴿عِزِّ عَرْشِهِ﴾ رالی بالاده‌ستی
 لیورده به ﴿فَنُفِثَ سَعِيرٌ﴾ (نه‌ی موحه‌ممهده) بلی نه‌وه هموالیکی زور گهوره به ﴿أَنفِثَ مَنَافِثُ﴾
 که نبوه گوی بی مادن ﴿وَمَكَرُوا مَعَهُ لَأَلْزَمَهُ خَطًّا﴾ (بلی نه‌وه که رهو حیم بزه هاتید)
 مس هیچ ن‌گم له کز مه‌لی هره بلند (مریشته کان) به‌ووه ﴿بِشِصْصٍ﴾ کاتی ده‌مه تالیان ده کرد
 (ده‌بارهی ندهم) ﴿بِزُجْجٍ﴾ بیگابو من ماکریت ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَوَجَّهْتُ﴾ جگه له‌وه نه‌بیت که من
 نه‌ما تر سترینکی پوریکره و دم ﴿فَنُفِثَ سَعِيرٌ﴾ نه‌و کاتی (ده‌مه‌تالیان یان بو) پەر و ده‌گرت
 به‌مریشته کانی فەر موو ﴿فَنُفِثَ سَعِيرٌ﴾ به‌راستی من مرز لیک له قور دروست ده‌گم ﴿وَبِیْنَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَوَجَّهْتُ﴾
 پەر سووه و ده‌ت به من زجی ﴿نَهْمَجَا کَاتِی شیوه که بیم ریلک خست و نوم پیندا کرد و گیانم کرد به به‌ریدانه
 گیانیت که خوم دروستم کرد ووه ﴿فَنُفِثَ سَعِيرٌ﴾ نه‌وما همو و به سوژده‌پدن بوی بکمون به‌پور ودا ﴿وَبِیْنَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَوَجَّهْتُ﴾
 ﴿فَنُفِثَ سَعِيرٌ﴾ حامریشته کان هره همو و یان سوژده‌یان برد ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَوَجَّهْتُ﴾
 بیجگه له شه‌بتن که خوی به گهوره دان ﴿وَمَكَرُوا مَعَهُ لَأَلْزَمَهُ خَطًّا﴾ و له بی ناوه‌ران بوو ﴿وَمَكَرُوا مَعَهُ لَأَلْزَمَهُ خَطًّا﴾
 (خوا) فەر مووی له‌ی نیلیس ﴿وَمَكَرُوا مَعَهُ لَأَلْزَمَهُ خَطًّا﴾ چی شتیک رنگری کردی (نه‌وه‌ی) که
 سوژده‌بیه‌بت بو که‌سی که به هره‌وو ده‌ستی خوم دروستم کرد ووه ﴿وَمَكَرُوا مَعَهُ لَأَلْزَمَهُ خَطًّا﴾ نایا خوت
 به‌گوره‌راسی، باحو له‌به‌رو و بلند کانی ﴿وَمَكَرُوا مَعَهُ لَأَلْزَمَهُ خَطًّا﴾ و ونی من له (ناده‌م) چاک‌ترم
 ﴿وَمَكَرُوا مَعَهُ لَأَلْزَمَهُ خَطًّا﴾ چومکه منت له‌ناگر دروست کرد ووه، به‌لام نه‌وت له‌قور دروست کرد ووه ﴿وَمَكَرُوا مَعَهُ لَأَلْزَمَهُ خَطًّا﴾
 ﴿وَمَكَرُوا مَعَهُ لَأَلْزَمَهُ خَطًّا﴾ (خوا) فەر مووی که‌واته له‌و (به‌ه‌شته) ده‌ر چو و بر و، چومکه بیگو مان نو
 ده‌ر کراوی له‌به‌رحمتی من ﴿وَمَكَرُوا مَعَهُ لَأَلْزَمَهُ خَطًّا﴾ و ده‌راسی به‌مریستی مست له‌سه‌ری تار و زی
 (پاداشت و توله) ﴿وَمَكَرُوا مَعَهُ لَأَلْزَمَهُ خَطًّا﴾ و ونی نه‌ی پەر و ده‌گرم ده‌ی مؤله‌تم
 بده (به‌مرم) تار و زی (مردوان) ریندوو ده‌کر نه‌وه ﴿وَمَكَرُوا مَعَهُ لَأَلْزَمَهُ خَطًّا﴾ (خوا) فەر مووی
 ده‌ی به‌راسی توله مؤله‌ت دراوانی ﴿وَمَكَرُوا مَعَهُ لَأَلْزَمَهُ خَطًّا﴾ تار و زی کاتی دیاری کراو ﴿وَمَكَرُوا مَعَهُ لَأَلْزَمَهُ خَطًّا﴾
 ﴿وَمَكَرُوا مَعَهُ لَأَلْزَمَهُ خَطًّا﴾ (شه‌پتان) و ونی نه‌ما سونند به‌عیر دنت هره همو و یان گو مبر
 ده‌گم ﴿وَمَكَرُوا مَعَهُ لَأَلْزَمَهُ خَطًّا﴾ نه‌واته‌یان نه‌ی که‌سه‌ده‌ی پاک و هه‌لزار ده‌ی نوو ﴿وَمَكَرُوا مَعَهُ لَأَلْزَمَهُ خَطًّا﴾

﴿بِالْأَنفُسِ وَالْأَنفُسِ﴾ (خو) دهر موی من حقم همر حقبش ده لیم ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ جَهَنَّمَ﴾
 ویتفرقی ﴿بهر استی دوره ح پیر ده کم نه تو و نهوانی (له ناده میان) شویت ده کمون به تیکرا ﴿لَا
 ﴿فَرِحَ سَكْرَتِهِ عَلَيْهِ مِنْ خَيْرٍ﴾ (نهی مو حمهده) یلی من هج کری و باداشتت له سر گه پندی
 نه نایبه له نبوه داوانا کم ﴿وَمِنْ لَّدُنَّكَ نَسَكْتٌ﴾ و من لهو کسانهش بیم که درو هله ستم و رور له
 خوم بکم ﴿پرهو لا یترجمین﴾ نه (قورانه) تمها پمد و ناموز گاریه بو هه موو جیهانن ﴿وَنُفُوسٌ
 و نفعس باد به حبی ﴿بهر استی پاش ماویدک له هوالی نهو (قورانه) دهران

سورانی ﴿الرعر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوای به خشنودی میهره بان

﴿بِالْأَنفُسِ﴾ نه (قورانه) هیراوه نه خواره وه ﴿مِنْ نَبِّهِ جَهَنَّمَ﴾ له لایه خوای بالاده سنی
 کار به جن وه ﴿بِالْأَنفُسِ﴾ بیگومان نیمه به حقی و پرستی قورانه میان بو تو
 هیراوه نه خواره وه ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ﴾ کدواته خوا پیرسته و به تمها هدر بو نهو مدکج
 به ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ﴾ بیداریه نایبی (گهر دن که چس) پاک و خاونس هدر بو خوا به
 ﴿وَلَدُنَّكَ نَسَكْتٌ﴾ وه کسانن جگه لهو (خو) چمند به رستر ریکین بو حویدن داناوه
 ﴿مَنْ تَدْرِي جَهَنَّمَ﴾ تمها له بهر نهوه ده بان به رستین بریکمان بکه نهوه به
 خوا ﴿بِالْأَنفُسِ﴾ بیگومان خوا بریار دمدات له بیوانیاندن ﴿بِالْأَنفُسِ﴾ له
 شت نه دا که نهوان نیابا جیاور موون ﴿بِالْأَنفُسِ﴾ بهر استی خوا پیرمونی
 که سنی ساکات که درورمی رور من ساوره ﴿وَلَدُنَّكَ نَسَكْتٌ﴾ له گهر خوا پیووست به
 مدالیت بق خوی بریار بدات ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ﴾ نهوه له مار دروست کراوه کانبه که می
 بو رستایه هلی ده بارده ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ﴾ پاک و یتگرده همر نهوه خوای له نهانی
 ران و به دسه لات ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ﴾ (خو) ناسمانه کان و رهوی به حقی دروست
 کر دوره ﴿بِالْأَنفُسِ﴾ شه و ده هینی به سمر پوزدا ﴿وَلَدُنَّكَ نَسَكْتٌ﴾ و پوز ده هینی
 به سهر شه و دا ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ﴾ و حور و مانگی رام هیراوه ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ﴾
 هدر به که بیان (له خولگی حویدا) نانهو ماویدی بوی دباری کراوه ده گهریت و ده سوریت نهوه
 ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ﴾ بیداریه هدر لهو (خو) رالی لی بورده به

﴿سَكَّرَ مِنْ لَيْلٍ إِذْ يَدْرِي﴾ (خوا) نپوهی له ناکه که سیتک (نادهم) دروست کردوه ﴿فَتَرْجِعْ سَرَّاحَهَا﴾
 پاشان لهو (کهسه) هاوسره کهی (حهووی) بهدی هیتاوه ﴿وَرَأَى الْكُفْرَ مِنْ لَدُنْهُمْ فَغَضِبَ﴾ وده بر
 نپوه هشت جووی (نیز و می) له نازل به دی هیتاوه ﴿فَجَعَلَ كَرِيهُونَ لِأَهْلِهَا﴾ نپوه دروست
 ده کات له او سکی دایکتاندا ﴿فَلَقَدْ بَيْنَ الْكُرْشِيِّ﴾ نه بهدی هیتانی بهک له دوی بهک ﴿فِي طَبَقٍ مِنْهُ﴾
 له ساری ناریکی (ماو سیک، مندانان، بهرمدی کور بهله) دا ﴿فَصَحَّ لَهُ رِشْوَةٌ كَثِيرَةٌ﴾ نه وه
 بهروردگاری نپوه به که دهسه لات و پشایی همر مولکی نه وه ﴿لَا يَمْلِكُ لَهُمْ قُرْآنٌ شَرٌّ﴾ هیچ
 بهرستراونکی راست جگه له رانی نه وه به، که واته نپوه چون له ناییس راست لاده ورین ﴿
 فَتَنْصَرِفْ﴾ نه گهر نپوه بی باورینس ﴿وَرَأَى مِنْ عَمَلِكُ﴾ نه وه بیگومان خوا بی نیاره له نپوه
 ﴿وَلَا يَزِيهِ بَعْدَ الْكُفْرِ﴾ و پردی بیبه به یی باورینس بو به مده کانی ﴿وَرَأَى شَرَّ رِشْوَةٍ كَثِيرَةٍ﴾ وه نه گهر
 سوپاسی خوا بکه (و گهر دن کهچ بی) به وه لیسان پردی دهیت ﴿وَلَا يَزِيهِ رِشْوَةٌ كَثِيرَةٌ﴾ هیچ
 گوماهاریست گوماهی که سیک تر هه لا گریست ﴿فَلَقَدْ بَيْنَ الْكُرْشِيِّ﴾ پاشان گه رانه وه س
 همر مو لای بهروردگارتانه ﴿فَلَقَدْ بَيْنَ الْكُرْشِيِّ﴾ نه و ساهه والشان ددانی به وهی که ددانی
 کرد ﴿فَلَقَدْ بَيْنَ الْكُرْشِيِّ﴾ به راستی خوا ناگاداره به بهیتی دلال ﴿وَرَأَى مِنْ لَيْسَ صَرَّ﴾
 وه کانی ناده می ریانکی لی بکه می ﴿وَرَأَى مِنْ لَيْسَ صَرَّ﴾ ده گهر یشمه بو لای بهروردگاری
 وهواری لی ده کات ﴿وَرَأَى مِنْ لَيْسَ صَرَّ﴾ پاشان نه گهر له لایهن خویه وه به هره و بهمه نیک دایه
 ﴿وَرَأَى مِنْ لَيْسَ صَرَّ﴾ نه وهی له میر ده بیت که له پشتر اهاواری له بهروردگاری ده کرد
 ﴿وَرَأَى مِنْ لَيْسَ صَرَّ﴾ وه و نابانی مو خوا ددهن ﴿وَرَأَى مِنْ لَيْسَ صَرَّ﴾ بو نه وهی (خه لک) له پرگی نه و
 گومراکات ﴿فَلَقَدْ بَيْنَ الْكُرْشِيِّ﴾ (نه می مو حه مده دپوه) به به بین ماو پرکات که بیت
 له رت وهر گره له زبان ﴿فَلَقَدْ بَيْنَ الْكُرْشِيِّ﴾ چونکه به راستی نو له هاره لانی نا گری دور هنی ﴿
 فَتَنْصَرِفْ﴾ (هاو بهش دمه ران چاکترن) یار که سیک ملکهچ و خو بهرست بیت ؟ ﴿وَرَأَى مِنْ لَيْسَ صَرَّ﴾
 و قاپه ﴿به کاته کانی شه و دابه سوژه بر دن و راوستان (له شه و مو یژدا)﴾ ﴿وَرَأَى مِنْ لَيْسَ صَرَّ﴾
 که نه (سرای) دوا پروژ ده تر سیت و به هیوای بهر می بهروردگاری بهتی ﴿وَرَأَى مِنْ لَيْسَ صَرَّ﴾
 (نه می مو حه مده دپوه) بلی نایا نه و الهی ددانی به کسانس ﴿وَرَأَى مِنْ لَيْسَ صَرَّ﴾ نه گهر له وانهی که
 ماران ﴿وَرَأَى مِنْ لَيْسَ صَرَّ﴾ به راستی تهها خامو مانی زیری ناموزگاری وهرده گون ﴿وَرَأَى مِنْ لَيْسَ صَرَّ﴾
 لایست موهو ﴿نه می مو حه مده دپوه﴾ بلی نه و نه دانه که ماو ریان هیتاوه ﴿وَرَأَى مِنْ لَيْسَ صَرَّ﴾ له (سرای)
 بهروردگارتان خو بهریرن ﴿وَرَأَى مِنْ لَيْسَ صَرَّ﴾ هیده نه بیت حهسه ﴿که سانی له م دو بیایه، چا که بیان
 کردوه، پاداشی چاکیان مو هیده ﴿وَرَأَى مِنْ لَيْسَ صَرَّ﴾ وه وهی خوا مر اوانه ﴿وَرَأَى مِنْ لَيْسَ صَرَّ﴾
 بهر چناب ﴿به راستی تهها نارامگران بهی حساب و ژماردن پاداشیان دهر ته وه﴾

﴿قَمَرًا مُّسْتَرِيًّا﴾ له مخا کی مستم کار تره ﴿مِنْ مَّكَاتٍ ثَوِيَّةٍ﴾ لهو کسمه ی که درو نه ناوی خواوه ده کات
 ﴿وَصَلَّاتٍ يَّجِيْدٍ﴾ وه ساوهری بهر اسسی قورئان می به ﴿يَا جَنَّةُ﴾ که سوی هاتووه ﴿يَسِّرْ لِي جَهَنَّمَ﴾
 متوی القکریرت ﴿نَايَا له دور هج دا جگه بهدا سی به موی سروا بان ﴿وَأَنْتَ يَا جَنَّةُ يَصْدُقُ﴾ وه نسر
 که مسمه ی قورئان می هیتاوه (واته پیغمبر ﷺ) ﴿وَصَدَقَ بِهِ﴾ ساوهریشی پی بهتی ﴿وَأَسَدٌ لَهُ نَسْتُونَ﴾
 هدر نهوانس به خوا ترسان و پارس کاران ﴿يَهْدِيكُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُّبِينٍ﴾ بومان هدیه (به به هشت
 د) نهوه ی بیان ویت لای بهر وهر دگاریان ﴿بِكَلِمَةٍ حُرَّةٍ مُّجِيْبَةٍ﴾ نهوه به پاداشی چاکه کاران ﴿يَا
 يَكْفُرُ لَكُمْ عَنْهُمْ﴾ تا حوالیدن سریتوه ﴿سَوَاءٌ لِّي عَمِلُكُمْ﴾ خراپترس (کرده و بهک) که کر دو و به
 ﴿وَيُخْرِجُهُمْ مِنْهَا﴾ وه پاداشنیان بداتوه ﴿يَا خَسِيفٌ﴾ که پاداشتی چاکترس
 نهو کرده و بهی کر دو و بهه ﴿يَا نَسْرُ لَكَ بَكِيٌّ عَذَابٌ﴾ نایا خوا ابو به دلی خوی (پیغمبر ﷺ)
 بهس می به (که بشنیوانی بیت) ﴿وَيُخْرِجُهُمْ﴾ (نه ی موحه محمد ﷺ) نهو به و بهرانه دهنر سینی
 ﴿يَا لَيْتُمْ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ﴾ به و نه ی جگه له خوان (واته دهنر سینی به خوا کدبان که ریالت پی ده گ بهس)
 ﴿وَمِنْ بَنِي إِدْرِيسَ﴾ وه هدر کهس که خوا گومر ای بکات ﴿فَتَأْتِيهِمْ مِنْ هَاهُنَا﴾ نیشر هیچ کهس ناتو نیت
 بیت به ریسو و بیکری و هدایه تی بدات ﴿وَمِنْ بَنِي إِدْرِيسَ﴾ وه هدر کهس که خوا و یشمو و س بکات
 ﴿فَتَأْتِيهِمْ مِنْ هَاهُنَا﴾ نهوه هیچ گومر که رتکی بوی بهه ﴿يَا نَسْرُ لَكَ بَكِيٌّ عَذَابٌ﴾ نایا خوا رالی
 بالاده سنی توله سیر بیه ﴿وَيَا سَائِبُ﴾ سویند به خوا نه گهر پر مباریان لی بکه بیت ﴿مِنْ حَقِّ
 نَسْرَتِكَ وَالْأَمْسِ﴾ کن نامسانه کان و رموی دروست کر دووه ﴿يُنْفِقُونَ لَكَ﴾ بیگومان ده لین خوا
 ﴿فَلْأَنْتَ تَكْفُرُ﴾ بلی ده ی بیم بلیس ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ﴾ نهوانه ی دهیان بهر مش ﴿يَا نَسْرُ لَكَ بَكِيٌّ عَذَابٌ﴾ جگه له خوا
 ﴿يَا نَسْرُ لَكَ بَكِيٌّ عَذَابٌ﴾ نه گهر خوا و ویسی ریایکم پی بگه به بیت ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ﴾ نایا نهو
 (بهر ستر و به) دهوانس نار و ریانی نهوم لی لادن ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ﴾ پا نه گهر و ویسی پیغمبر
 و به هر به کم پی بدات ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ﴾ نایا نهوانه دهوانس به هر و میهر و دانی نهوم لی
 بگرمه و ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ﴾ بلی من هدر حوام بهه ﴿يَا نَسْرُ لَكَ بَكِيٌّ عَذَابٌ﴾ خوسپتران نهلها پشت
 بهر ده به سنی ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ﴾ بلی نه ی گله کهم ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ﴾ نهوه له سمر و نیار و شیوازی
 خوتان کار بکهو ﴿يَا عِمْرُ﴾ مش (له سمر ریاری حوم) کار ده کهم ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ﴾ نهوه بهم
 روانه دهوانس ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ﴾ کی (لهم دونیادا) سربیه کی مؤ دیت که ریسوای ده کات
 ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ﴾ وه سربیه کی پی برانهوه ی به سمر دانی ﴿يَا نَسْرُ لَكَ بَكِيٌّ عَذَابٌ﴾

﴿وَإِنْ تَرَوْهُ فَقَدْ جَاءَكُمْ بِهِمْ﴾ بهر اسنی هم قورثانه مان مو مسر تو مار دونه خواره وه ﴿لَنْ يَسْأَلَ عَنْهُ﴾ بهر
 همور خه لکي به حق و راستی ﴿لَنْ يَسْأَلَ﴾ جاهر کمسی هیدایهت و هر گزیت ﴿فَلَمْ يَسْأَلْ﴾ نه وه
 قار ایسی هه سو حویه بی ﴿وَمِنْهُمْ﴾ هه کمسیش لاری و گومرایت ﴿وَمِنْهُمْ﴾ نه وه
 به راستی ربانی گومرایو وه که ی هه بو خویمنی ﴿وَمِنْهُمْ﴾ وه نه ی به همور
 نو کار سپتر راو و چاو دیر نیت به سه ریانه وه (قار و ایسی) ﴿وَمِنْهُمْ﴾ خو گینه کان
 ده کیشی ﴿جَزَاءُ﴾ له کاتی مردیان دا ﴿وَمِنْهُمْ﴾ وه نه وه نه مرد دیت ﴿وَمِنْهُمْ﴾ له کاتی
 خه و تید، ﴿وَمِنْهُمْ﴾ نه محاشو (گیانانه) راده گری ﴿وَمِنْهُمْ﴾ بریاری مردنی دوه
 ﴿وَمِنْهُمْ﴾ وه نه وانی تر به راده کات (که ده ی ریندو و بیس) ﴿وَمِنْهُمْ﴾ ناما و به کی
 دیاری کر و ﴿وَمِنْهُمْ﴾ به راستی له مه دا چمد به لکه هیهه ﴿وَمِنْهُمْ﴾ به نه وه
 که سانه ی بیر ده که وه ﴿وَمِنْهُمْ﴾ ناخو جگه له خوا نکا کارانیکیان بو
 خویان داناره ﴿وَمِنْهُمْ﴾ بلی که رچی نه وانه ﴿وَمِنْهُمْ﴾ به هیچ شتیکان به ده سته
 ﴿وَمِنْهُمْ﴾ وه به نیش ده که ی ﴿وَمِنْهُمْ﴾ بلی نکا هه سووی هه سو خو به
 ﴿وَمِنْهُمْ﴾ مولکی ناسمانه کان و ده ی هه بو نه وه ﴿وَمِنْهُمْ﴾ پاشان
 هه سو لای نه وه که به رینه وه ﴿وَمِنْهُمْ﴾ ده کاتیک یادی خوا یگری به تان و نه بها
 ﴿وَمِنْهُمْ﴾ تیکده چیت وه بیرار ده ی دلی که سانی ﴿وَمِنْهُمْ﴾ که باوه ریان بیه
 به روزی دواپی ﴿وَمِنْهُمْ﴾ که چی کاتیک ماوی بهر ستر اونی بیه که له خوا بیریت
 ﴿وَمِنْهُمْ﴾ به که سر شادو پروو خوش دمن ﴿وَمِنْهُمْ﴾ بلی نه ی خوا به ﴿وَمِنْهُمْ﴾
 ﴿وَمِنْهُمْ﴾ به دیه نه ی ناسمانه کان و ده ی ﴿وَمِنْهُمْ﴾ زانای نه یس و ناشکراکان
 ﴿وَمِنْهُمْ﴾ هه سو دادو ده ی ده که یت له میوان به مده کانتدا ﴿وَمِنْهُمْ﴾ نه وه ی نه و
 نیاید ﴿وَمِنْهُمْ﴾ جیاو رموون ﴿وَمِنْهُمْ﴾ به راستی نه که ر هس نه وه که سانه بو به
 سته میان کرد ﴿وَمِنْهُمْ﴾ هه مو نه وه ی نه مسر و ده ی دایه ﴿وَمِنْهُمْ﴾ نه وه مده ی تریشی
 له که لند، یت ﴿وَمِنْهُمْ﴾ له بریتی خویان دا ده بانددا ﴿وَمِنْهُمْ﴾ بو زر گار بو و بیان له سیرای
 حراپی ﴿وَمِنْهُمْ﴾ روزی قاصدت ﴿وَمِنْهُمْ﴾ وه له لایس خواره بو بیان ده که و ت
 ﴿وَمِنْهُمْ﴾ شنی وا که نه وان بیرمان لنی به کر دوه ته مو گومانیاں بوی به چوره ﴿وَمِنْهُمْ﴾

﴿وَبَدَّلْنَا سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا﴾ و ده بوشبان دهر که موت چی خرابه‌مان کرد و ده ﴿وَسَاءَ نَبْهٍ﴾ و ده دوری
 گرتس ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَفْهِرُونَ﴾ لهو سزای نه‌وان گالته‌بان پس ده کرد ﴿وَإِنْ مَسَّ السُّيُوفُ﴾
 نه‌مح کاتن نه‌مسی ریاسکی لن که موت ﴿نَنْ﴾ هاوارمان سز دیسی ﴿ثُمَّ يَرْجِعُونَ﴾
 له‌پاشان هدر کاتن به‌هره و بی‌عه‌تیکمان پیدا ﴿مَنْ يَسْتَفْهِرُ﴾ ده‌لن نه‌راسی نه‌م به‌هره و بی‌عه‌تیکمان
 پیدراوه ﴿يُنْفِ عَيْنًا﴾ به‌هزی لیزانی و راستی حومه‌وه ﴿يَنْفِ عَيْنًا﴾ (وای به) به‌لکونه‌وه نه‌رمون
 و تفسی کرده‌وه به ﴿وَلَيْسَ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِهِمْ﴾ به‌لام رورنه‌بان ماراس ﴿فَلَقَدْ قَاتِلُوا﴾
 نه‌به‌هه ﴿يَنْكُومَانِ﴾ نه‌م قسه‌یه کهسانی پیش نه‌مانش کردیان ﴿وَدَعَا نَحْنُ عَنَّهُمْ﴾ به‌لام هیچ سوودی پس
 به‌گه‌یاندن ﴿مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ نه‌وه‌ی نه‌وان کردیان ﴿وَدَعَا نَحْنُ عَنَّهُمْ﴾ نه‌مح دور
 چاریان بوو (توله‌ی) نه‌و خرابه‌ی کردیوویان ﴿وَدَعَا نَحْنُ عَنَّهُمْ﴾ نه‌و که‌سانه‌بان سته‌پس کرد
 (پیدراوه‌ی نه‌که‌که) ﴿سُوءِ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا﴾ له‌مه‌وپاش دوو چاری (توله‌ی) کرده‌وه خرابه‌کانیان
 ده‌پس ﴿وَدَعَا نَحْنُ عَنَّهُمْ﴾ و ده نه‌مانه (له‌ده‌ستی خوا) دهریار نایس ﴿وَدَعَا نَحْنُ عَنَّهُمْ﴾
 که‌پتگومان خوا ﴿يَسْتَفْهِرُونَ﴾ روری عراوان ده‌کات و ده‌یشیگر نه‌وه له‌هر که‌سیک
 که‌به‌ریت ﴿يُنْفِ عَيْنًا﴾ بیگومان له‌وه‌دا به‌لکه و بیشانه‌ی رور هدر بو له‌و که‌سده‌ی
 به‌ره‌پ دیس ﴿يُنْفِ عَيْنًا﴾ (نه‌ی موحده‌مصد) ﴿يُنْفِ عَيْنًا﴾ له‌ی به‌ده‌کانم
 له‌ی نه‌وانه‌ی که‌حوتان رور گرما‌ه‌بار کرده‌وه ﴿لَا تَقْصُرُوا مِّنْ رِّجْلِهِمْ﴾ مانویند مه‌پس له‌مه‌ره‌یانی
 و به‌ره‌پس خوا ﴿يُنْفِ عَيْنًا﴾ چونکه‌ بیگومان خوا له‌مه‌موو گوما‌ه‌کان خوش
 ده‌پت ﴿يُنْفِ عَيْنًا﴾ به‌راستی هدر نه‌وه لی بورده‌ی به‌به‌ره‌پس به ﴿وَدَعَا نَحْنُ عَنَّهُمْ﴾
 (به‌و به‌ره‌پس که) بگه‌پسه‌وه سولای به‌روورد گارتان ﴿وَدَعَا نَحْنُ عَنَّهُمْ﴾ و ده‌گردن که‌چی نه‌وپس
 قنار یانیکو گلدن ﴿بَدَّلْنَا سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا﴾ پاشان بارمه‌تی مادرپس (له‌لایه‌پس
 هیچ که‌سینکه‌وه) ﴿وَدَعَا نَحْنُ عَنَّهُمْ﴾ و ده‌شوپس چاکترین شتی مکه‌رون که‌پیدراوه‌ته
 خواره‌وه بوتس ﴿يُنْفِ عَيْنًا﴾ له‌په‌روورد گارتانه‌وه ﴿يُنْفِ عَيْنًا﴾ به‌ره‌پس به‌ره‌پس
 له‌سا‌کودا سزاتان بویت ﴿وَدَعَا نَحْنُ عَنَّهُمْ﴾ که‌تیوه هدر هه‌ستی پس به‌که‌ن ﴿يُنْفِ عَيْنًا﴾
 نه‌کا له‌وسا که‌سین بلن ﴿يُنْفِ عَيْنًا﴾ له‌ی مه‌حایس له‌سهر نه‌ره‌ی که‌هنه‌رحه‌میم کرد
 ﴿يُنْفِ عَيْنًا﴾ له‌کار کردن نه‌وه‌ی خودا نه‌رماتی پتکر دیوو ﴿وَدَعَا نَحْنُ عَنَّهُمْ﴾ و ده‌راستی من
 له‌و گالته‌چیانه‌ی بروم (که‌گالته‌بان به‌نایه‌که‌ی ده‌کرد) ﴿

﴿أَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ یان بلیت نه گهر خوارنیمووی بکر دمایه ﴿كُنْتُمْ ثَلَاثِينَ﴾ نه وه ینگو مان
 له پدر تر کارن وله حواتر مان دیمووم ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ مان کاتبک سرائه ی دهست
 بلیت ﴿أَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ خور گه حارنکی تر نگه رامایه نه وه (مودویا) ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ نه وسه
 له چاکه کاران دیمووم ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ (راست یا کهیت) حو ینگو مان به لگه و نایه ته گانی منت
 بر هات ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ به لام باوم پرت بین مهینار غوث به گه وره اسی ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾
 وه توله سی باوم پرت بویت ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ له ورزی دواپی دا ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ دهیسی
 نه وانه ی درزیان بز خوا هه لده به ست ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ روویان به شه ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾
 نایه به دور هح دا شو بلیک سی به بز خو به گه وره رانا ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ وه نه وه ی خو پیان
 پاراست (له کوفرو تاوان) خوا پر گاریان ده کات ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ چونکه به گه ی پر گاریان گرتیوه به
 ﴿لَا يَمْنَعُ الْكُفْرَ﴾ به توشی تاخوشی دمن ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ وه به خیم ده خون ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾
 نو ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ به توشی ده مور شینکه ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ وه هه نه ویش پاریه ری هه مور
 شینکه ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ کپله گانی ناسمانه کان وره وی به ده ست خواجه ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾
 مکترو به یه رانه ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ وه نه وانه ی به به لگه و پشانه گانی خوابی باوم پرت ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ هه
 نه وانی ره ره مه مد ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ (نه ی مو حمه مد) بلن ده ی نایا تیوه داوم
 لن ده کن من ینجکه له خوا شینکی تر به رستم ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ نه ی نه هام و نه رانا ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾
 اوچی ریت ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ سویند به خوا یگا کراوه بو نو ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ وه یو به به به رانی پیش نوش
 ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ نه گهر هاو به ش بو خوا دانیت به راستی کرده و هه لده و شینکه وه
 ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ وه ینگو مان له ره ره مه مدان دهست ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ (را هه که) به لکو
 ته بها خوابه رسته ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ وله سو یا سگوراران به ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ (کامران)
 حو پیان به داسیوه (نه گه وره یان به رانی) نه و جور ی شباوتی ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ به
 پرزی دویسی دا هه مور ره وی له چنگی نه و دایه (به ده ست خواجه) ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ وه
 ناسمانه کانیش به ده ستی راستی نه و ینجرا و نه وه (له م نایه ته داجینگیر کردن سینه تی ده ستی به ست
 بو حو دا هاتروه نه باوم پرتی به یی هج لچواندن و لکدانده نه و شینکه که ی مارانی، ته بها
 خودا دهیرانیت) ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ خواباک و ملد مره له وه ی که ده یکمه هاو به شنی ﴿وَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ مَدْيَنَ﴾

[illegible]

«وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلْهُ» و ده فرشته کاس نهیسی «حَوْرَانِ حَرَّش» چوار دهوری همرشیان داوه
 «يَسْخُورُ بِحَقِّهِ» نه سییحات ده کس نه ستایشی پهرومردگاریان «وَقَدْ يَنْتَهِي سَخِي» و ده
 له یوانیاند، نه حق دادوری کرا «وَمِنْ خَمْدِيَه» و ده (له کوتایی دا) دهووریت همدور سوپاس هدر
 مو خویه «رَبِّ لَعِينِ» که پهرومردگاری جیهانیانه ﴿﴾

سوره فی عکبر

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به نای خوی به خنده می مهربان

﴿حَم﴾ به (حاء، میم) ده خوشترینه و هو خوا بهواتای نه م پیتانه راناقره، سهرمخی سهره نای
 سوره فی (البقرة) بده دهر باره ی وانا که یان ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه م قورنده هینراوده خواره و ده «مِنْ
 الْقَوْمِ الْكَافِرِ» له لایه ن خوی بالادهستی دانوه ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ لیورده ی نادان و «وَمِنْ أُنْزِلَ»
 و ده رگری تزیه ی (گوبه یاران و سوبه کارانه) «شَدِيدِ الْعَذَابِ» (نهو خورده) توله ی سهخت و به تینه
 «بِی الْقَوْمِ» و ده خاوه ن فدرل و نه هره و چاکه به «لَا يَنْفَعُ» بیحکه له و هیچ په رستر رینکی به هقی
 و به ست می به «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» که رانه و ی همدوران هدر بولای نهو ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ دمه
 قالن و کیشمه کیش پاکت له میخانه کانی خوادا «لَا يَنْفَعُ» بضاویرن نه بیت «وَلَا يَنْفَعُ» که و
 بوو فریوت نه دات «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» هانوجو و که رانیان په وولاندا (بوو باررگانی و سامان دهس
 خفس) ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بیش نه وان گه لی بوو ح ناوهریان به هیت (بمورح) «وَلَا يَنْفَعُ»
 بقیه نه و دهسته و ناقمه کاس دوا ی نه وانیش (ناوهریان به هیت) «وَمِنْ أُنْزِلَ» و ده موو گه لیث
 وریستورینه ی (بیاری کرده و ده) «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» که پیچه مه ره که یان مکورن (ب) بیگرن و
 نادر ی بدهن «وَمِنْ أُنْزِلَ» و ده دمه قالیان (له گه ل) ده کرد به باره و «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» بو نه و ی
 پاسی پی لاهرن و نه به یلی «وَمِنْ أُنْزِلَ» نیر (قار و توو ره یی) من گرتی «وَمِنْ أُنْزِلَ» حا چون
 بوو توله سه بدهی من له وان ﴿وَمِنْ أُنْزِلَ» حب صکت ریت «وَمِنْ أُنْزِلَ» و نه نابو جور و بریاری پهرومردگارت
 به دی هات «وَمِنْ أُنْزِلَ» له سه ر نه وانه ی من باویر بوو «وَمِنْ أُنْزِلَ» که پیگومان نهو
 دوره خین ﴿وَمِنْ أُنْزِلَ» نهو فرشته نه ی هدرگری هدرش و «وَمِنْ أُنْزِلَ» نهو نهش
 به دهوری دان «وَمِنْ أُنْزِلَ» به ستایشی پهرومردگاریان نه سییحات ده کس «وَمِنْ أُنْزِلَ»
 و ده باوهریان به و هیه «وَمِنْ أُنْزِلَ» و ده دوا ی لیوردد ده کس بو نه وانه ی تیماندارن «وَمِنْ أُنْزِلَ»
 و مین «وَمِنْ أُنْزِلَ» (ده لیس) نه ی پهرومردگارمان میهره یانی و رانیاریت همدور شتیکی
 گرتونه و «وَمِنْ أُنْزِلَ» ده ی خوش به له وانه ی توبه یان کرده و «وَمِنْ أُنْزِلَ» و شونی
 ریگای تو که و توو «وَمِنْ أُنْزِلَ» و ده بیانپاریره له سرای نوره ﴿﴾

﴿رَبِّهِمْ وَاجْتَنِبُوا حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ نهی پهروه دگار مان یشیان خمره نه هشتاکی همیشه بی ﴿تَنبِيْهِ﴾ و غنّه نهی که به لیت بی دایورون ﴿وَمَنْ يَصْحَبْ﴾ نه و که سانهش چاکه کار بوون ﴿مِنْهُ﴾ بایهه و زرا چیه زرا بیهه له برو بایورون و هار سه ران و رزله کانیاں (نه وه کانیاں) ﴿يَتَّبِعْهُ﴾ تقییر نه تحکیر ﴿بِهِ﴾ به راستی هه ر تو رالی کار دروستی ﴿وَرَبُّهُمُ﴾ وه بیانپار سر ده (توله ی) ناوانه کان ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْهُ﴾ چوبکه هه ر که سیت نه (توله ی) خرابه و تاوان پیاریری له و پوزدها ﴿فَمَنْ رَجَعْتَ﴾ نه وه بینگو مان په حمت بی گمردوه ﴿وَلَيْتَ كُنْتُمْ لَكُمُ الْفِتْنَةَ﴾ وه هه ر نه وه به سهر که وتی رور گه وره ﴿وَلَا يَرْجِعُ الْبَصَرُ﴾ به راستی که سانی سن باومر بوون (له پاشمه رزدها) بانگ ده کریس ﴿يَتَّبِعُ لَهُ الْكَلْبُ﴾ که به راستی نوره بی و خه شمی خو (له دوبیادا) گه وره تر بوو له برق و توره بیتان له خوتان (له قیامه ندا) ﴿يَرْجِعُ﴾ به راستی مگر ب ﴿کَاتِبُ﴾ بانگ ده کران بو به ربه هیتن به لام باور تان مده هینا ﴿وَلَا يَرْجِعُ﴾ ده لیل نه ی پهروه دگار مان تو دوو جارت مراندو و تیس ﴿وَلَا يَرْجِعُ﴾ وه دوو جاریش زیانت مده ردا کردو و یس ﴿وَلَا يَرْجِعُ﴾ جب دانمان سا نه تاوانه کامان دا ﴿يَرْجِعُ﴾ و خروج من سیر ﴿دهی﴾ ناپا به یگ به ک هه به سو ده ربار بوون ﴿وَلَا يَرْجِعُ﴾ به راستی که به راستی هه ر کاتی خو به تانک و تمیدی پیهر مستریه نیوه بی باومر دموون ﴿وَلَا يَرْجِعُ﴾ وه نه گه ر هاویه شمی بو دسرایه باومر تان ده هیت (به و هاویه ش دانانه) ﴿وَلَا يَرْجِعُ﴾ به راستی که به راستی هه ر بو خوای بلسو به ررو گه وره به ﴿وَلَا يَرْجِعُ﴾ به به ﴿نه و راتیکه یشانه کاسی خوتان یشان ده دات ﴿وَلَا يَرْجِعُ﴾ وه له ناسمانه وه برق و رویشان بو ده بیرتسه خواره وه ﴿وَلَا يَرْجِعُ﴾ که س بیروا کانه وه (به سد و به ماگری) ﴿وَلَا يَرْجِعُ﴾ مه گمر که سیت روو له محو سی ﴿وَلَا يَرْجِعُ﴾ نه مضیی به لیت که واته له خوا پیاریمو به پاکسی و دل سوری و سوی گه ردد که چ بس ﴿وَلَا يَرْجِعُ﴾ هه ر چه مده بی باور انیش بیان ماخوش بی ﴿وَلَا يَرْجِعُ﴾ به ربه رمانی خوی و وحی (خو) پله و پایه رور به روری خاوهن هه ر شمی معرته ﴿وَلَا يَرْجِعُ﴾ به ربه رمانی خوی و وحی ده بیوی ﴿وَلَا يَرْجِعُ﴾ نه هه ر که س له مده کان کمیه وی ﴿وَلَا يَرْجِعُ﴾ نه (خه لک) بتر سینی له رورزی به به کتر گیشش ﴿وَلَا يَرْجِعُ﴾ روزی که هه موو (له گوره ک بیان دینه ده رو) ناشکر ده بی ﴿وَلَا يَرْجِعُ﴾ هیچ شتیکیان له خوا به بهان ماییت ﴿وَلَا يَرْجِعُ﴾ (خوا ده رمووی) لهر و پادشایه تی و همه لات بو کتیه (وه لام قادیته وه) ﴿وَلَا يَرْجِعُ﴾ (خوی و لام ده داته وه و ده رمووی) هه ر بو خوای تانک و تنهابه که به سهر هه موو شته راله ﴿وَلَا يَرْجِعُ﴾

﴿تَوَدُّ نَحْرُكَ كُنْ نَفْسٌ﴾ نه مېړنی هم موو کس پاداشت یاں سرا ده درته وه ﴿يَا كَسْبٌ﴾ نه گوته ری
 نه وهی کردو وېسې ﴿لَا حَرْفٌ نِيْمٌ﴾ نه مېړنی ستم کردی بی په (له کس) ﴿إِنَّ اللَّهَ نَزَّاهٌ جَسَدٌ﴾ به راستی
 لپړ سینه وهی خو نه په له و خیر په ﴿وَأَنْدَرُ حَرْفٌ نِيْمٌ﴾ (نه مېړنی مو حقه ده) ته وای له پوزه
 مریکه که (قیمت) بترسته ﴿يَا كَسْبٌ نَفْسٌ نَحْرٌ﴾ لهو کاته ی دلته کان (له ترسا) گه شتور نه ته گه روو
 ﴿کَلْبٌ﴾ هم موو پشی نه خو نه وه ﴿مَنْ لَمْ يَكُنْ مِنْ خِيَمٍ﴾ ستم کردی به هیچ دوستیکان هم په ﴿وَلَا
 شَمْعٌ بَطْنٌ﴾ وه به تکا کاریت به گوئی بکریت ﴿بَعْدَ حَرْفٍ نِيْمٌ﴾ (خو) ده راښی به حیانه تی چارو
 و ﴿وَأَنْتَ نَحْلٌ نَحْلٌ﴾ هر چی دلان ده پشار نه وه ﴿وَأَنْتَ نَفْسٌ نَحْلٌ﴾ وه خوا به حق و راستی دادو وری
 ده کات ﴿وَأَنْتَ نَفْسٌ نَحْلٌ﴾ به لاه نه وانه ی جگه نه خوا هارایان لی ده کد (ده پنه رسش)
 ﴿لَا يَفْقَهُونَ نَفْسٌ﴾ مانا ښ بریاری هیچ شنیت بدن ﴿لَا نَفْسٌ نَحْلٌ﴾ به راستی هر خوا
 پیسری بڼه ﴿وَأَنْتَ نَفْسٌ نَحْلٌ﴾ تابا به ده ویدا نه گه راو ﴿بَطْنٌ﴾ تا بیس (برانی)
 ﴿کَلْبٌ نَحْلٌ نَحْلٌ﴾ سهر معامی نه وانه ی که بیس نه مان بوون چوون بوو ﴿کَلْبٌ
 نَحْلٌ نَحْلٌ﴾ نه واته له مان به عزیز تر بوون ﴿وَأَنْتَ نَحْلٌ نَحْلٌ﴾ وه شونینه واریان نه زه ویدا
 ریاتر بوو ﴿وَأَنْتَ نَحْلٌ نَحْلٌ﴾ به لاه خوا به موی ناوانه کانپانه وه گرتی و نوله ی لی سهدن
 ﴿وَأَنْتَ نَحْلٌ نَحْلٌ﴾ وه کس پاریر وریان به بوو له (سرای) خوا ﴿وَأَنْتَ نَحْلٌ نَحْلٌ﴾ نه مه
 له به نه وه بوو که بنگومان نه وای ﴿وَأَنْتَ نَحْلٌ نَحْلٌ﴾ پیه مېره کانپان بو دهات ﴿وَأَنْتَ نَحْلٌ نَحْلٌ﴾ به پېش به
 ناشکر اک نه وه ﴿وَأَنْتَ نَحْلٌ نَحْلٌ﴾ که چی باور وریان نه هېتا ﴿وَأَنْتَ نَحْلٌ نَحْلٌ﴾ نه معا خوا قاری ښ گرتی و سرای
 دان ﴿وَأَنْتَ نَحْلٌ نَحْلٌ﴾ به راستی خوا به هیری ﴿وَأَنْتَ نَحْلٌ نَحْلٌ﴾ توله سیتی به پېش ﴿وَأَنْتَ نَحْلٌ نَحْلٌ﴾
 پدیده ﴿وَأَنْتَ نَحْلٌ نَحْلٌ﴾ موی به خوا بنگومان موی سامان سارده چمد مو عجیره ﴿وَأَنْتَ نَحْلٌ نَحْلٌ﴾ و بدلگه ی
 روو نه وه (نه ورا نه وه) ﴿وَأَنْتَ نَحْلٌ نَحْلٌ﴾ موی موی و موی و موی ﴿وَأَنْتَ نَحْلٌ نَحْلٌ﴾ موی موی و موی و موی
 ﴿وَأَنْتَ نَحْلٌ نَحْلٌ﴾ هم موو وویان جادوو گه ریکی درو نه ﴿وَأَنْتَ نَحْلٌ نَحْلٌ﴾ موی موی و موی و موی
 نه معا کانی موی (تابی) راستی له لایم نه وه بو هېان ﴿وَأَنْتَ نَحْلٌ نَحْلٌ﴾ موی موی و موی و موی
 ورتان کوو سی نه وانه ی له گه ل نه و (موو سا) باور وریان هېاوه بکوو ﴿وَأَنْتَ نَحْلٌ نَحْلٌ﴾
 وه زه کانپان به ریډو ووی به پنه وه (بو کاره کمری) ﴿وَأَنْتَ نَحْلٌ نَحْلٌ﴾ لای موی ﴿وَأَنْتَ نَحْلٌ نَحْلٌ﴾ به لاه موی
 ښ باور وریان هر مایه ی موی لی شوانه (هر گیر سهر ما گرتی) ﴿وَأَنْتَ نَحْلٌ نَحْلٌ﴾

﴿وَقَالُوا لَنْ نَبْرُدَّ لَهُمْ جِجَارًا﴾ و غیر عهد و وتی لیم گه بریں ﴿تَنْتَنُونِي﴾ بامووسا بکوزم ﴿وَبِجَارَةٍ﴾ نه‌وسا
 مانه و هانا بقه‌رو مرد گاری به‌ری (بر گاری نکات) ﴿يَا لَيْسَ لَكَ بِهَذَا حَكْمٌ﴾ به‌راستی من ده‌ترسم
 که نایبه‌ که‌تان بگوریت ﴿وَأَنْتَ بَطْشِي لَأَنْتَ تَكْتُمُ﴾ یان له‌رویدا نازاوه و حربه‌کاری بکنه‌وه ﴿وَقَالُوا لَنْ نَبْرُدَّ لَهُمْ جِجَارًا﴾ و مووسا و وتی به‌راستی من په‌مانه‌گرم ﴿بِرِّي وَبِرِّكَ﴾ به‌په‌رو مرد گاری خوم
 و په‌رو مرد گاری نیومش ﴿مَنْ لِي مَسْكَرٍ﴾ له‌هه‌موو خو به‌دل رانیک ﴿لَا تُؤْمِرُوا بِحَكْمِ اللَّهِ﴾ که‌ماوه‌ری
 به‌روزی بی بر مسینه‌وه بی به ﴿وَقَالُوا لَنْ نَبْرُدَّ لَهُمْ جِجَارًا﴾ و په‌رو مرد گاری و وتی ﴿مَنْ لِي مَسْكَرٍ﴾
 له‌که‌س و کاری فیر عهد و وتی ﴿بِجَارَةٍ﴾ که‌ماوه‌ری که‌ی شارد بیه‌وه ﴿يَقْتُلُونَ رَجُلًا﴾ ناپا
 (چون) پیاوینت ده‌کوزد ﴿وَأَنْتَ بَطْشِي لَأَنْتَ تَكْتُمُ﴾ له‌سمر نه‌وه‌ی ده‌لن خوا به‌رو مرد گاری به‌وت
 به‌عظ و استی من ریکو ﴿که‌به‌راستی چه‌مد به‌لکه و مو عجیره‌ی رووسی له‌په‌رو مرد گاری تانه‌وه
 بق هپون ﴿وَأَنْتَ بَطْشِي لَأَنْتَ تَكْتُمُ﴾ خو نه‌گه‌ر دروزن بی (که‌ده‌لن په‌مه‌به‌رم) له‌وه (قاوی)
 درو که‌ی نه‌له‌ستوی خو به‌تی ﴿وَأَنْتَ بَطْشِي لَأَنْتَ تَكْتُمُ﴾ خو نه‌گه‌ر راستگو بی ﴿بِجَارَةٍ﴾ به‌راستی من ده‌ترسم
 هندی به‌وه (سرایه‌ی) به‌لنی بی داوون تو و نشان ده‌ی ﴿وَأَنْتَ بَطْشِي لَأَنْتَ تَكْتُمُ﴾ به‌راستی من ده‌ترسم
 خوا به‌رووسی که‌سی ماکات که‌رباده‌رو و دروزن بیت ﴿وَأَنْتَ بَطْشِي لَأَنْتَ تَكْتُمُ﴾ به‌رو مرد گاری و وتی
 نه‌ی که‌به‌که‌م به‌رمان به‌وایی نه‌مرو و هی نبویه ﴿وَأَنْتَ بَطْشِي لَأَنْتَ تَكْتُمُ﴾ و به‌ده‌سه‌لات و رالن له‌سهر
 زه‌ویدا ﴿وَأَنْتَ بَطْشِي لَأَنْتَ تَكْتُمُ﴾ ده‌ی کی یازمه‌تیمان ده‌دات نه‌گه‌ر سرای خواصان بو بیت
 ﴿وَقَالُوا لَنْ نَبْرُدَّ لَهُمْ جِجَارًا﴾ فیر عهد و وتی چی خوم به‌چاکی ده‌بیم هه‌ر له‌وه‌تان بکنه‌وه ده‌دم
 ﴿وَأَنْتَ بَطْشِي لَأَنْتَ تَكْتُمُ﴾ و نه‌به‌یور بگای راست ریسو و بیتان ده‌که‌م ﴿وَأَنْتَ بَطْشِي لَأَنْتَ تَكْتُمُ﴾ و
 نه‌وه (پیاوه‌ی) باوه‌ری هپنا بو و وتی نه‌ی که‌له‌که‌م ﴿وَأَنْتَ بَطْشِي لَأَنْتَ تَكْتُمُ﴾ به‌راستی من له‌وه‌ده‌ترسم
 به‌سهر تان من ﴿وَأَنْتَ بَطْشِي لَأَنْتَ تَكْتُمُ﴾ و نه‌ی (سرای) نه‌وه‌روزی به‌سهر کومه‌لان و گه‌لانی پینشو و هت
 ﴿وَأَنْتَ بَطْشِي لَأَنْتَ تَكْتُمُ﴾ و هک نه‌وه (سرایه‌ی) هات به‌سهر گه‌لی مو و و هه‌د و سه‌مو و در
 ﴿وَأَنْتَ بَطْشِي لَأَنْتَ تَكْتُمُ﴾ نه‌وه‌لش له‌دوای نه‌وان بوون ﴿وَأَنْتَ بَطْشِي لَأَنْتَ تَكْتُمُ﴾ و هه‌وار و لم و سته‌می دوی
 بو به‌ده‌کانی ﴿وَأَنْتَ بَطْشِي لَأَنْتَ تَكْتُمُ﴾ و نه‌ی که‌له‌که‌م به‌راستی من ترسی روزی هاو رو
 بانگ له‌به‌کتری کردیم هه‌یه‌لیتان (نه‌وه‌روزی که‌هه‌موو که‌س هاوار و دوا یار مه‌نی له‌به‌کتری
 ده‌که‌ن) ﴿وَأَنْتَ بَطْشِي لَأَنْتَ تَكْتُمُ﴾ نه‌وه‌روزی به‌ست هه‌له‌که‌ن و هه‌له‌لیس ﴿وَأَنْتَ بَطْشِي لَأَنْتَ تَكْتُمُ﴾
 هیچ به‌ما که‌به‌ک بو نبویه بی به‌له‌(سرای) خو ﴿وَأَنْتَ بَطْشِي لَأَنْتَ تَكْتُمُ﴾ و هه‌ر که‌سی خوا گو مری نکات
 ﴿وَأَنْتَ بَطْشِي لَأَنْتَ تَكْتُمُ﴾ نه‌وه‌ هیچ ریسو و می که‌ریکی بو بی به

﴿وَعَدَ جَاهُكُمُ يَوْمَ قِيلَ﴾ ﴿يَسِيبُ﴾ ﴿سَوْنِدَ﴾ به خوا اینگو مان پیتسنر یوسف پیتعه مبرتن بو هات
 به به لگه پروونه کانه وه ﴿فَتَنَّا لُتَّهَ فِي شَيْءٍ﴾ کهچی نیوه هدر له گو ماندا بوون ﴿بِمَا جَاءَهُمْ بِعَدِّ﴾
 لهو به لگانه ی سوی هینا بوون ﴿خَبْرَ﴾ هیند ﴿تَا کَاتِی﴾ (یوسف) وه ماتی کرد ﴿قُلْتُ لَرَبِّعْتَ اللَّهُ﴾
 من بقیده رسولاً ﴿وَوَتَّانَ ثَمَرِ دَوای﴾ نمو خوا هیچ پیتعه مبرتنکی تر نانیری ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ﴾
 نابه و جور و خوا گو مرای ده کات ﴿مَنْ هُوَ مُتَرَفِّعٌ﴾ نمو که مای ریاده و زوی دور دله ﴿لَئِنْ﴾
 لَئِنْ یُجِدْ لُوتَی یَسِيبُ اللَّهُ ﴿نه وانه ی دمرباره ی شانه کانی خوا دمه قالی ده کن﴾ ﴿یَعْرِی سُلْطَنُ سَفَرٍ﴾
 به یی نه وه ی به لگه به کبان بو هاتیی ﴿حَدِّثْ مَقْتِ عَمَدَةٍ﴾ (نمو دمه قالی پان) هری تور دی به لای خوی
 گوره ﴿وَعَمَدٌ ثَمَرٌ﴾ و لای نه واتهش باوه ربان هتاوه ﴿كَذَلِكَ یُضِلُّ اللَّهُ﴾ نابه و جور و خوا مورده ی
 ﴿عَلَى كُنْزٍ ثَلَاثٍ مُّكْبَرٍ حَبَرٍ﴾ به سه ر دلی هموو خوبمول رانیکی زور داردا ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ بِهَذَا﴾
 میره وون وونی نه ی همان ﴿أُرِیَ صَرْحٍ﴾ کوشکیکی به روم بو دروست نکه ﴿أَنْتَی أَمِیْعَ الْأَسْبَابِ﴾
 به لگو بگمه نمو ریگایانه ﴿أَسْبَابُ سَمَوَاتٍ﴾ کمریگاکانی (نور بو و به وون بو) ناسمه به کن
 ﴿وَالْطَّيْحَانِ ثَلَاثُ خُوصٍ﴾ بو نه وه ی (له و به) سهیری خوا که ی موسا نکم ﴿وَبِیْ الْأَمْنِ مَسَدٍ﴾ وه
 به ر سنی من وا گو مان ده به م نمو (موسا) درورته ﴿وَصَدَدْتُ رُیْیَ فِرْعَوْنَ﴾ نابه و حوره دار تر اید وه
 بو میره وون ﴿ثَمَرٌ غَمِیْهِ﴾ کرده وه ی خرابی ﴿وَضَعْتُ ثَلَاثٍ﴾ وه (به هزیه وه) ریگری کرا
 له ریگای راست ﴿وَمَا مَكْنِدُ فِرْعَوْنَ﴾ لای بای ﴿وه هدر قیل و بلانیکی میره وون هدیو به یرو چور
 ﴿وَقَالَ لُتَّهَ﴾ (اس) وه نمو (پیاره ی) باوه ری (به موسا) هینا مو وونی ﴿بَعْدَ ثَلَاثٍ﴾ نه ی
 گله که م شونن من یکم وون ﴿أَفَرَأَيْتَ سَبِيلَ تَرْتَبِّدُ﴾ ریگای راستان نشان ده دم ﴿یَعْقُوبُ﴾
 ﴿لَمْ هَدِ﴾ حیوۀ لُتَّهَ مَعِ ﴿نه ی گله که م به راستی زیانی نم دونیایه رابواردینکی که م﴾ ﴿وَبِیْ﴾
 لَاحِرَةً هِنَ دَر تَمَرِّ ﴿وه به راستی هدر پاشه روژ جینی حه سانه وه ی همدیشه یی به﴾ ﴿مِنْ غَمَزِ﴾
 سِنِیَّةٍ ﴿هدر که سینک کاری خرابه ی کردیی﴾ ﴿وَلَا تَحْرِیْ﴾ لَاحِرَةً ﴿هدر به لسه داری خرابه که ی
 سزا ده دری ﴿وَمِنْ غَمَزِ صَبِیَّةٍ﴾ هدر که م ش چاکه ی کردینت ﴿مِنْ دَعَا ثَوْنِی وَهُوَ مَوْسَى﴾ نافرمت
 ینت پان پیو (به و هدر جهی) باوه دار ینت ﴿وَأَوْشَکَ یَدِ حُورٍ﴾ لَاحِرَةً ﴿تا نه و به ده چنه به هدر شته وه
 ﴿تَرْتَفُوتَ یَدِی عَنِی حَسَابٍ﴾ له وندا به یی و مار و حباب روق و رو ربان پی ده درنت ﴿

﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ و نهی گه له کمم نهوه چی به من بانگهان ده کمم بؤ پرگار بوون
 ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ که چی تیوه من بانگ ده کمم بؤ ناگری دورج ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ بانگم
 ده کمم بؤ له وهی بی به وهریم به خوا ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ وه شتی بکمه هار به شتی خوا که هیچ
 رانباری به کم لی ی به ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ له کاتیکده من بانگهان ده کمم بؤ لای خوی
 به ده سه لانی لیورده ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ راسته و گومانی قیدای به نه وهی تیوه من بو بانگ
 ده کمم ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ شیاوی بانگ کردن بیده له دوپا و له دوا پروردا
 ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ وه به راستی گهرمه و معان همر بولای خوابه ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾
 و بیگومان ریاده رویان هار لانی ناگری دورج ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ جاله مه و دوا
 نه وهی من پستان ده لیم بیرتان ده که و نه وه ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ وه من کاری خود به خوا ده سپهرم
 ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ به راستی خوا به پای به به ده کاس ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ جاخو تار
 (پیاوه لیم به ده) ی به راست نه ریانی نه و و هیلاته ی ده بیان کرد ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾
 وه سرای سه حات هات و دار و ده سته ی بیر هموی گر تموه ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾
 به بیسان و نیور ر (بیر همون و ده ست و بیوه به ده کاس) ده ریمه دیداری ناگری دورج ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾
 است عه ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ پروژیکیش قیامت هله ده سیت ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ (ده رمان ده دری)
 دار و ده سته ی بیر همون به ده سه خنریں سراده ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ وه کاتیک
 (در ره خیه کان) له و ناگره که دا ده مه قالی ده کمم ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ لار ره کان
 به رانه ی خو به ران بوون ده لیس ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ به راستی نیمه شویں که و تووی تیوه بووین
 ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ دهی نابا تیوه له جیاتی نیمه له نه ستو ده گرن ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ به شیک له
 ناگره ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ نه وانه ی خو به ران و روردار بوون ده لیس ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾
 به راستی همو و معان له ناگره دایس ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ بیگومان خواله بیوان به به کاسیدا
 داد و ده ری کرد و و (و خو کمس تمواو بوو) ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ وه نه وانه ی
 له ناگری دورج حیدان به ده رگا وانه کانی دورج ده لیس ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ داو له به رورده گارتان بکه
 ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾ نه بها به یک روز سزمان له مهر سورک مکات ﴿وَنُفِثَ مِنْهُ لِقَائُكَ﴾

﴿قَالُوا﴾ ده لئین ﴿أَوْرَدَهُ﴾ نَأْيَكُمُ رُحْمُكُمْ ﴿ثُمَّ﴾ نَأْيَا بِعَمِيرَةٍ كَانَتْ مَعَهُاتِي بَوَّالَتَانِ ﴿يُؤَيِّنِي﴾ به چه مدیس
 به لگه ی پروون و نا شکر او ه؟ ﴿وَأُوْبِي﴾ ده لئین نه لی (هیتا بوویان) ﴿وَأُوْبِي﴾ بیان ده لئین ده ی خوتن
 پیر به وه ﴿وَمَا ذُو الْعَرْسِ﴾ لَافِ مَسِي ﴿يَنْكُومَانِ﴾ باران وه ی بی با و مران وون ده ی بی و بی سوو ده ﴿وَمَا
 ذُو الْعَرْسِ﴾ رُحْمُكُمْ رُحْمُكُمْ ﴿وَمَا ذُو الْعَرْسِ﴾ نه راستی نیجه پینه مه راتمان و نه وانه ی با و مران هیتا وه سدر که وونو
 ده که بیس ﴿وَمَا ذُو الْعَرْسِ﴾ نه راستی نیجه پینه مه راتمان و نه وانه ی با و مران هیتا وه سدر که وونو
 شابه نه کن هه لده سته وه ﴿وَمَا ذُو الْعَرْسِ﴾ نه راستی نیجه پینه مه راتمان و نه وانه ی با و مران هیتا وه سدر که وونو
 هیچ سوو دیان بی نا که به نیت ﴿وَمَا ذُو الْعَرْسِ﴾ نه راستی نیجه پینه مه راتمان و نه وانه ی با و مران هیتا وه سدر که وونو
 حیگایان هه به ﴿وَمَا ذُو الْعَرْسِ﴾ نه راستی نیجه پینه مه راتمان و نه وانه ی با و مران هیتا وه سدر که وونو
 ﴿وَأُوْبِي﴾ سره یی نَحْمُكُمْ ﴿وَمَا ذُو الْعَرْسِ﴾ نه راستی نیجه پینه مه راتمان و نه وانه ی با و مران هیتا وه سدر که وونو
 و سخری لَافِ مَسِي ﴿وَمَا ذُو الْعَرْسِ﴾ نه راستی نیجه پینه مه راتمان و نه وانه ی با و مران هیتا وه سدر که وونو
 ﴿وَأُوْبِي﴾ نه راستی نیجه پینه مه راتمان و نه وانه ی با و مران هیتا وه سدر که وونو
 دی ﴿وَأُوْبِي﴾ نه راستی نیجه پینه مه راتمان و نه وانه ی با و مران هیتا وه سدر که وونو
 به ستیشی به روره دگارت ﴿وَأُوْبِي﴾ نه راستی نیجه پینه مه راتمان و نه وانه ی با و مران هیتا وه سدر که وونو
 به راستی نه و که سانه ی دمه قالی و کیشه ده کن ﴿وَأُوْبِي﴾ نه راستی نیجه پینه مه راتمان و نه وانه ی با و مران هیتا وه سدر که وونو
 سَطَفِي أَنَّهُ ﴿وَأُوْبِي﴾ نه راستی نیجه پینه مه راتمان و نه وانه ی با و مران هیتا وه سدر که وونو
 می به جگه له خوزه دل رانی به نیت ﴿وَأُوْبِي﴾ نه راستی نیجه پینه مه راتمان و نه وانه ی با و مران هیتا وه سدر که وونو
 بَأَنَّهُ ﴿وَأُوْبِي﴾ نه راستی نیجه پینه مه راتمان و نه وانه ی با و مران هیتا وه سدر که وونو
 ﴿وَأُوْبِي﴾ نه راستی نیجه پینه مه راتمان و نه وانه ی با و مران هیتا وه سدر که وونو
 نه مه مارانس ﴿وَأُوْبِي﴾ نه راستی نیجه پینه مه راتمان و نه وانه ی با و مران هیتا وه سدر که وونو
 أَنَّهُ ﴿وَأُوْبِي﴾ نه راستی نیجه پینه مه راتمان و نه وانه ی با و مران هیتا وه سدر که وونو
 به دگران وک به ک بین ﴿وَأُوْبِي﴾ نه راستی نیجه پینه مه راتمان و نه وانه ی با و مران هیتا وه سدر که وونو

﴿إِنَّ سَاعَةَ لَآتِيَةٍ﴾ بهرامسی روزی دواپی دیت ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ هیچ گومانسی نیداسی به ﴿رَحِمَكُمُ اللَّهُ﴾
 ﴿كُلُّكُمْ لَآتِيٌ يَوْمَ﴾ به لام روزی خه لکی باور ناکدن ﴿وَقَدْ رَفَعْنَا﴾ به لام روزی خه لکی باور ناکدن
 به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و
 عیباری ﴿بهرامسی نه وانهی خوبه گوره دهراسی که بهرامسی ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و
 به سهر شوری همچنه دوره خه و ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و
 ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و
 کردن ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و
 ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و
 نه به به خوای به رور دگاری نیو ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و
 ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و
 نه وانهی که دان مانی به به لکه و بیانه کانی خوادان ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و
 که روی بؤ کرد و نه بیسته حی (و نارا مگا) ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و
 ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و
 نظریه ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و
 به رور دگاری نیو ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و
 جیهاییان ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و
 له نه و ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و
 ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و
 لیب ان اُنقِد ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و
 من دُوبُ لَه ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و
 و رسم بؤ هاتو و به رور دگاری نیو ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و
 ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و ﴿لَا تَبْخِرُ﴾ به لام ناکدن و به رور دگارتا نه روریه تی لیم یارینه و

﴿هُوَ الَّذِي يَخْلُقُكُمْ فِي بُحْرٍ﴾ لهو خواجه كه توبه له خاڭ دروست كړه ووه ﴿ثُمَّ يَنْقُضُ﴾ نه پاشدن
 له دلتونيك ناو ﴿ثُمَّ يَنْعَمُ﴾ پاشان له پارچه خورنك ﴿ثُمَّ يَجْعَلُكُمْ﴾ له پاشان به ممدالي
 (ساو يي) ده تان هښه دهر (لهسكي دايك) ﴿ثُمَّ يَمُوتُ سُدْحًا﴾ له پاشان تاده گمبه تپي هير
 لاويقتان ﴿ثُمَّ يَكُونُ شُيْبًا﴾ له پاشان ناپير دهر ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ وه همدېنكان پيش پير بوون
 ده مېرئس ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ هه تاده گمبه نه و كاته ي كه بوون دباري كړه ووه ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾
 بډ له وې پير كه هوه ﴿هُوَ الَّذِي يَخْلُقُكُمْ﴾ لهو خواجه به كه دهر تپي و دهر يي ﴿ثُمَّ يَمُوتُ﴾
 جب هه كاتيك (په وېت) بر ياريك بدات ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ ته بها يي ده لهر مو وېت
 به ده ست به جي ده يي ﴿ثُمَّ يَمُوتُ﴾ نابا سهر جي نه وانه ت به داوه سهر دهر
 به به لگه وېشانه كاني خواجه مه قالس و موحاده له ده كهن (به يي هېچ رانبار بهك) ﴿ثُمَّ يَمُوتُ﴾
 چوون له يري (پراست) لاده دهر يي ﴿ثُمَّ يَمُوتُ﴾ نه وانه ي باوه ريان به قورئان به هېشا
 ﴿وَمِنْ ثَمَرِهِ﴾ وه بهو (په وانه ي) به پېچه مېره كانساندا ماردومانه ﴿ثُمَّ يَمُوتُ﴾
 نه ووه له موه پاش (سهر نه بحامي حويان) دهر يي ﴿ثُمَّ يَمُوتُ﴾ كاني ريجيرو
 نه وېتان له گهر دنداپه ﴿ثُمَّ يَمُوتُ﴾ پي ي راده كېشيري ﴿ثُمَّ يَمُوتُ﴾ له ماو ناوي رور گهر مده
 ﴿ثُمَّ يَمُوتُ﴾ پاشان له دهره خدا دهر يي ﴿ثُمَّ يَمُوتُ﴾ له پاشان پيان دهر يي
 ﴿ثُمَّ يَمُوتُ﴾ له كوپس نه ووه هابه شانه ي بر خواتان دهر يي ﴿ثُمَّ يَمُوتُ﴾ بهيگه له خوا
 ﴿ثُمَّ يَمُوتُ﴾ ده لپس وون بوون لپهان ﴿ثُمَّ يَمُوتُ﴾ (وامي به) به لكو لپحه له دوبا
 (بهيگه له خوا) شينكمان به دهره رست ﴿ثُمَّ يَمُوتُ﴾ ثابم جوره خوا يي باوه ريان
 له رنكه لاده دهر يي ﴿ثُمَّ يَمُوتُ﴾ نه ممان له موه به كه تپوه ﴿ثُمَّ يَمُوتُ﴾ بهيگه له خوا
 بهر مو شادي و كه پتان ده كړه لهره وېدا ﴿ثُمَّ يَمُوتُ﴾ وه له بهر نه ووه بهيگه له خوا
 ده كړه لهره وېدا ﴿ثُمَّ يَمُوتُ﴾ ده ي له دهره كاكاني دهره خوه به ووه نه ووه نيابدا
 ده مېشه ووه به مېشه يي و نيچگاري ﴿ثُمَّ يَمُوتُ﴾ ناي چه د خرابه شوني خو بهرل ريان
 ﴿ثُمَّ يَمُوتُ﴾ ده ي كه واته (نه ي موحده مده) خور اگريه ينگومان به لپسي خوا
 راسته ﴿ثُمَّ يَمُوتُ﴾ جايان همدېنك لهو به لپانه ي پيان دهره يي پشانت دهره يي
 ﴿ثُمَّ يَمُوتُ﴾ يان توه دهر يي (به لپته كان نايي) ﴿ثُمَّ يَمُوتُ﴾ نه ووه همدومنان هه ر بولاي
 تپمه ده گهر نه ووه ﴿ثُمَّ يَمُوتُ﴾

﴿وَقَالُوا يَجْعَلُونَهُمْ وَهْدًا وَغَيْرَ ذَلِكَ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ وَالْحُكْمِ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ بِهِمْ إِلَى الْهُدَىٰ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾^۱ و ده بیست کاناں دهلسی ﴿بِرَسُولِهِ غَائِبٌ﴾ بوجی شانه تیان دا له دژمان
 ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ وَالْحُكْمِ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ بِهِمْ إِلَى الْهُدَىٰ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ ده لیس نمو خوابه نیمه ی هینا و ته رمان ﴿تَعْلَقُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ که هه سور شستینگی
 هت و ته رمان (وقه کردن) ﴿وَأَخْرَجُوا مِنْ دُونِهَا زُرْعًا﴾ هه ر نموش به کم چار نیوه ی دروست کرد و
 ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ وَالْحُكْمِ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ بِهِمْ إِلَى الْهُدَىٰ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ وه هه ر بولای نموش ده گه ر نیرینه وه ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ﴾ وه تیره خوتن
 نه ده شارد وه (مده پراست له گو ماه) ﴿لَنْ شَهَدَتْكُمْ الْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ وَلَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِالشَّاكِرِينَ﴾ له شابه تی دانی گوی
 و چاور بیسی له شان له دژتان ﴿وَكُلٌّ فِيهِمْ﴾ به لکو و ا گو مانان ده مرد ﴿لَنْ يَكُونَ لَهُمْ جِزَاءٌ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^۲
 که خو مارانی به رورینک له و کارانه ی که ده یکن ﴿وَكُلٌّ فِيهِمْ﴾ به لکو و ا گو مانان ده مرد ﴿لَنْ يَكُونَ لَهُمْ جِزَاءٌ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^۲
 بوو که ده مان برد به پهر و مرد گارتان ﴿رُذُكًا﴾ نیوه ی هه لیدرا (له ماوی بردن) ﴿فَأَصْبَحُوا مِنْ خَلْفِهِمْ﴾
 و چو وه پیری زیانباران و ده سار و مه نفا ته وه ﴿فَمِنْ بَيْنِهِمْ﴾ نه معا نه گه ر نارام بگرن ﴿فَأَبْرَأُوا مِنْهُمْ﴾
 نه ده ناگر شویسی مانه وه یانه ﴿بَعْدَ ذَلِكَ﴾ وه نه گهر داوای نیسوردن و پاری بوونی خوا
 یکن ﴿لَنْ يَكُونَ لَهُمْ جِزَاءٌ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نه وه خوا هه ر گهر پازی مایی (خوش نایی لیان) ﴿وَقَتْلَ الْهَرَمِ﴾^۳
 وه چهند دژست (و هه ودهم) مان له دوتیا بو داناں ﴿مِنْهُمْ﴾ به لکو و ا گو مانان ده مرد ﴿لَنْ يَكُونَ لَهُمْ جِزَاءٌ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^۲
 دوپ و (بی برویی) پورزی دواپی بو رار مده وه ﴿وَمِنْ بَيْنِهِمْ﴾ وه به لیس (سرا دانیان) به سه ردا درا
 ﴿لَنْ يَكُونَ لَهُمْ جِزَاءٌ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نه (پسوی) نمو گه لانه ی دابوردن پیش نه مان ﴿مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ به لکو و ا گو مانان ده مرد ﴿لَنْ يَكُونَ لَهُمْ جِزَاءٌ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^۲
 و ناده می ﴿لَنْ يَكُونَ لَهُمْ جِزَاءٌ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به پاستی ره ره مده بوون ﴿وَمِنْ بَيْنِهِمْ﴾ به لکو و ا گو مانان ده مرد ﴿لَنْ يَكُونَ لَهُمْ جِزَاءٌ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^۲
 بنی ساوهران (به به کترینان) ده ووت گوی مه گرن سو ندم فور نانه ﴿وَمِنْ بَيْنِهِمْ﴾ به لکو و ا گو مانان ده مرد ﴿لَنْ يَكُونَ لَهُمْ جِزَاءٌ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^۲
 پر و بوجی تیکه ل بکن به لکو سه ر که ورن (به سه ریدنا) ﴿وَمِنْ بَيْنِهِمْ﴾ به لکو و ا گو مانان ده مرد ﴿لَنْ يَكُونَ لَهُمْ جِزَاءٌ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^۲
 بینگو مان له و نه ی بیساوهر بوون بیسان ده چیزیں ﴿وَمِنْ بَيْنِهِمْ﴾ به لکو و ا گو مانان ده مرد ﴿لَنْ يَكُونَ لَهُمْ جِزَاءٌ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^۲
 بتمون ﴿وَمِنْ بَيْنِهِمْ﴾ به لکو و ا گو مانان ده مرد ﴿لَنْ يَكُونَ لَهُمْ جِزَاءٌ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^۲
 کنر ﴿نه وه ی (باسکرا) سرای دور منانی خوابه که ناگری دوره خه ﴿بَعْدَ ذَلِكَ﴾ مانی هه میشدی
 نه ورن له و نه گره دایه ﴿وَمِنْ بَيْنِهِمْ﴾ به لکو و ا گو مانان ده مرد ﴿لَنْ يَكُونَ لَهُمْ جِزَاءٌ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^۲
 به نیشانه کانی لینه دا ﴿وَمِنْ بَيْنِهِمْ﴾ به لکو و ا گو مانان ده مرد ﴿لَنْ يَكُونَ لَهُمْ جِزَاءٌ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^۲
 نه ی به رور دگر مان له و دوانه من بیسان بکن که گو مرایان کردیس ﴿مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ به لکو و ا گو مانان ده مرد ﴿لَنْ يَكُونَ لَهُمْ جِزَاءٌ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^۲
 و ناده می ﴿وَمِنْ بَيْنِهِمْ﴾ به لکو و ا گو مانان ده مرد ﴿لَنْ يَكُونَ لَهُمْ جِزَاءٌ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^۲
 دوره من ﴿وَمِنْ بَيْنِهِمْ﴾ به لکو و ا گو مانان ده مرد ﴿لَنْ يَكُونَ لَهُمْ جِزَاءٌ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^۲

۱۰ یته تَرْدَنَر - عه ۱۰ رانیسی روزی دواپی ته‌یابو لای حوا ده گه رینه‌یته‌وه ۱۰ و مَحَلَّی مَن شَرَب مَن کَمَامَه ۱۰
 وه هدر به‌روبوو میث که نه پیست و نه باغه‌که‌ی دینه‌ده‌روه ۱۰ و مَحَلَّی مَن اُنْی ۱۰ و هدر میسه‌یه‌ک تاوس
 ده‌بی ۱۰ و لَصِیْ ۱۰ و (سکه‌که‌ی) داده‌بیست ۱۰ لَاجِیْمَه ۱۰ نه‌وه (حوا) ناگای لَیْ یه ۱۰ و رَوَر یَسِیْهَم ۱۰
 وه روزی حوا (هاوسه‌ش به‌یدا که‌ران) باتگ ده‌کات ۱۰ اُنْی شَرِکَی ۱۰ هدر به‌شانی (که‌داتان نابور
 بو) مَن نه‌کویس ۱۰ دَنُو دَنَک ۱۰ ده‌لَیْ پیمان راگه‌یاندی ۱۰ و مَن شَیْه ۱۰ که‌س له‌تیغه‌شایدت بین
 (تو‌هاوبه‌شت هه‌سَن) ۱۰ و مَن عَهْد ۱۰ وه وور بوولنیان ۱۰ و مَحَلَّی مَن فِی ۱۰ ته‌وانه‌ی پیشتر
 ده‌ی به‌رستن ۱۰ و مَن مَیْهَم مَحَلَّی ۱۰ وه رانیان که‌هیچ به‌نایه‌کیان سی یه ۱۰ لَاسَتِ اَلْاَس ۱۰
 ناده‌می ماندو باین ۱۰ مَن رُغَی خَیْز ۱۰ له‌داواکردنی غیر و خوشی ۱۰ و مَن سَه شَر ۱۰ وه نه‌گه‌ر ناخوشی
 یه‌ک دوو چاری سی ۱۰ فِیْئُوش فِیْئُوش ۱۰ نه‌وه‌ی هیوا و مانو مینه‌ده‌سی ۱۰ و مَن رَاقَه ۱۰ وه نه‌گه‌ر پیمان
 به‌خشی ۱۰ رَحْمَه جَت ۱۰ میهره‌نای یه‌ک له‌لایه‌ن خومانه‌وه ۱۰ مَن تَقْدِیر مَسْئَه ۱۰ له‌باش ربانیت لَی
 که‌وتووه ۱۰ فِیْئُوش هه‌ی ۱۰ ده‌لَیْست نه‌مه‌سی خومه ۱۰ و مَن اَصْ نَاسَه دَیْهَه ۱۰ وه گومان ماسه‌م روزی
 دو‌سی به‌رپانیت ۱۰ و مَن رُجْع ی‌رو ۱۰ وه نه‌گه‌ر گه‌ر پندرامه‌وه بولای په‌روهر دگام (رهدو‌روبو‌ده‌وه
 هه‌یور) ۱۰ و مَن عَدَدُ لَاحِش ۱۰ بیگومان لای حوا (پاداشتی) رور چاکم هه‌یه ۱۰ مَسِیْش تَبِیْز کُرد ۱۰
 جاسویند به‌حوا هه‌وال ده‌ده‌ی نه‌وانه‌ی بی ساور موون ۱۰ و مَن عِیْو ۱۰ به‌وه‌ی کردو‌روپانه (له‌دوبه)
 ۱۰ و مَن یَشْهَر ۱۰ وه سویند به‌خودا پنیان ده‌چه‌زیس ۱۰ و مَن عَدَدُ پَیْهَد ۱۰ سراه‌کی به‌هیر و به‌تَب ۱۰
 ۱۰ و مَن عَصَا عِیْ ۱۰ وه کاتی چاک و خوشیمان رشت به‌سهر ناده‌می دا ۱۰ و مَن عَرِص و مَن یَیْهَه ۱۰ و و
 وهر ده‌گیر ی و به‌خوبه‌رل رانیه‌وه دور ده‌که‌وتووه ۱۰ و مَن سَه شَر ۱۰ به‌لام کاتی ناخوشی تووش
 بیت ۱۰ و مَن عَدَدُ عَرِیْی ۱۰ نه‌وه مراد هاواری رور ده‌کات ۱۰ مَن رَه مَه ۱۰ بلی بیم بلیس ۱۰ و مَن عَدَد مَن عَدَد
 اَنَه ۱۰ نه‌گه‌ر (قورشان) له‌لایه‌ن خواوه‌بوو ۱۰ و مَن عَدَدُ مَه ۱۰ پاشان ئیوه‌ش باورشان بین به‌کُرد
 ۱۰ مَن اَسْل ۱۰ کن گومرا تَره ۱۰ مَقْرُوف شَقِیْ مَیْه ۱۰ له‌و که‌سه‌ی که‌له‌تَرانیه‌تی به‌کی دور له‌راستیدا
 بیت ۱۰ و مَن یَهْزَه یَیْ ۱۰ له‌مه‌ودوا به‌لکه‌کاتی خومانیان پشان ده‌ده‌ی ۱۰ و مَن اَلْاَب ۱۰ نه‌ناسوی
 دویب (له‌بووه‌وه‌رد) ۱۰ و مَن عَهْد ۱۰ وه له‌خودی خویاند ۱۰ و مَن یَشْهَر ۱۰ هه‌تا بویدان و وور
 بیت‌وه ۱۰ اَنَه اَحْ ۱۰ بیگومان نه‌م (قورخانه) راسته ۱۰ و مَن یَک بَرَب ۱۰ تایا په‌روهر دگارت به‌س نیه
 ۱۰ و مَن عَدَدُ عَرِیْ شَر شَیْهَه ۱۰ که‌به‌راسی ناگاداره به‌سهر هه‌موو شَیْکدا ۱۰ و مَن عَدَدُ مَرِیْ ۱۰
 ناگادربه به‌راسی نه‌وانه‌له‌دوو دلیدان ۱۰ و مَن عَدَدُ یَهْزَه ۱۰ له‌دیدار و گمشتن به‌په‌روهر دگاریان
 ۱۰ و مَن عَدَدُ شَر و مَن عَدَدُ ۱۰ ناگاداره به‌راسی (راست و رانیاری) خوا ده‌وری هه‌موو شَیْکی

سورمن (الشوری)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌حشیده‌ی میهره‌بان

﴿حم﴾ به (حامیم) ده‌خوین‌شده‌ی ﴿عسق﴾ به (عس - سس - قاف) ده‌خوین‌شده‌ی خوار
 رانانده‌ی به‌مانا‌ک‌ی مو رانباری ریانرو وانا‌ک‌شیان سه‌رنجی سه‌ره‌نای سوره‌ی (القمره) مده
 ﴿کذکر نوح بنیث﴾ نابو جورده خوداینگاده‌کات بو تو ﴿وہم یخبرون من فیب﴾ وه بو لهو (پیهمه‌برانه‌ی)
 پیش تو ش ﴿لله خبر الخعبر﴾ خوای رالی بالادستی کار دروسته ﴿لله انی انوب﴾ هه
 سو حوایه هه‌رچی له ناسمانه‌کان ﴿ومنی ذریر﴾ وه هه‌رچی له رموی دایه ﴿وهو تمی تعبیر﴾
 وه نهو (خوار) بلند و گه‌وره‌ی ﴿نک سموت معطر﴾ بریکه ناسمانه‌کان پارچه‌پارچه‌ی
 ﴿من فربس﴾ له سه‌رویانده‌ی ﴿وتمسککم سنبون یحمدرهت﴾ وه فرشته‌کان به‌پاکی بادو سوپاسی
 په‌رورده‌گیران ده‌کهن ﴿وسعقرن﴾ وه دارای لیسوردن ده‌کهن ﴿یمنی الارض﴾ سو نه‌وانه‌ی
 له‌ره‌ویدن ﴿لای الله هو تعور رجید﴾ ناگاداریس که بینگومان ته‌ها حوالیسورده‌ی میهره‌بان
 ﴿والتب تبذ من دویه ووب﴾ وه نه‌وانه‌ی جگه له‌خوار دوسانیکیان بو خوربان هه‌لبیز ردوه
 ﴿انک حیرط عینک﴾ خو ناگادار و چاودیر به‌سه‌ریانده‌ی ﴿ومن عینهم یوکی﴾ وه نو (ته‌ی مو‌حده‌ی
 ﴿نکلا﴾ پاریرور و چاودیر بیت به‌سه‌ریانده‌ی ﴿وکت وحشین﴾ هه‌روه‌هاینگ‌مان کردروه بو ت
 ﴿قرن ناس﴾ قورق‌نیت (به‌رماس) هه‌رمی ﴿سدره عرق من خوی﴾ بو نه‌وه‌ی خه‌لکی مه‌ککه
 و که‌سانی دورو به‌رسی بترستی ﴿رشد بر خد﴾ وه (خه‌لک) ترستی له‌پوزی کوکرده‌ی
 ﴿لاریب یه﴾ که هیچ گومان‌ی نیدایه ﴿برقی خد﴾ کومه‌لیت له به‌ه‌شندان ﴿ورقین سیر﴾ وه
 کومه‌لیت له ناگرمی پلیسه‌داران ﴿ووبه غه﴾ وه نه‌گه‌ر خوار یوستانه‌ی ﴿خه‌نر مذ وده﴾ ده‌یکردن
 به‌په‌ک نه‌نه‌وه (نوره‌دریان بی ماومر) ﴿درکی خد من سه‌ی رخید﴾ به‌لام هه‌ر که‌سینگی بوست ده‌پخانه‌ی
 میهره‌بانی خوینه‌ی ﴿درخمنون م یمنی رید انصیر﴾ سته‌مکاره‌کانیش هیچ دوست و یار مهنی ده‌ریکیان
 بی یه ﴿و تبذ من دویه ووب﴾ نایا ته‌وان جگه له‌خوار پشیمان و دوسانیکیان بو خوربان هه‌لبیز اردوه
 ﴿لای الله هو لور﴾ هه‌ر خوار پشیمان و دوسته ﴿وهو غر سیت﴾ وه ته‌ها نه‌و مردووان ریدرو ده‌کاته‌ی
 ﴿وهو غر کل شی عیر﴾ ره‌نه‌و به‌ده‌سه‌لات وه بو انایه به‌سه‌ر همووشنیکدان ﴿وم احسن بریه من فی﴾
 وه هه‌رشینک که تیتدا جیاوار بوون ﴿محکمه یی مده﴾ نه‌وه بریاره‌ک‌ی بو لای خوار ده‌گه‌ریتنه‌ی
 ﴿درک الله رتی﴾ نه‌و حوایه په‌روه‌ردگاریس منه ﴿عینه تو حکمت﴾ ته‌ها پشتیم مو به‌ستروه ﴿ون یبه
 یب﴾ وه هه‌ر مولای نه‌ویش ده‌گه‌ریموه

﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (خود) به دیهه نری ناسمانه کان و رهویی به ﴿جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾
 بوی به دی هیاون هاوسه نران له خودی خوتان ﴿وَبَرَأَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾ ههرودها به نازده لیشه جورونی
 (دروستگر دوه) ﴿يَدْرُسُكُمْ وَيَوْمَ تَرْجَعُونَ إِلَيْهِ يَكُونُ لَكُم مِّنْ عَمَلِكُمْ أَجْرٌ﴾ ههرودها به نازده لیشه جورونی
 شتیک به دینه یی خوانی به (نه له رات و نه له مسیقات و نه له کردارید) ﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ بَدِلٌ﴾ و نه دوه
 بیهه ری بایه ﴿بِهِ مَدِيدٌ سَنُورِ﴾ ههرودها به نازده لیشه جورونی (کلله کانی) دهه لانداری ناسمانه کان
 ورهوی ﴿يَتَسَوَّى السَّيْرُ وَتَجْعَلُ رَوْدًا﴾ و روری هراوان ده کات و دهیگر بیهه به ههرودها به نازده لیشه جورونی
 بیهه نیت ﴿يَتَسَوَّى السَّيْرُ وَتَجْعَلُ رَوْدًا﴾ ههرودها به نازده لیشه جورونی (کلله کانی) دهه لانداری ناسمانه کان
 نایبیه یی بوز دانوون ﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ بَدِلٌ﴾ که ههرودها به نازده لیشه جورونی (کلله کانی) دهه لانداری ناسمانه کان
 بیگمان کردوه بوز تو و ﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ بَدِلٌ﴾ که ههرودها به نازده لیشه جورونی (کلله کانی) دهه لانداری ناسمانه کان
 و مورب و عیسا ﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ بَدِلٌ﴾ که ههرودها به نازده لیشه جورونی (کلله کانی) دهه لانداری ناسمانه کان
 مه کس ﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ بَدِلٌ﴾ که ههرودها به نازده لیشه جورونی (کلله کانی) دهه لانداری ناسمانه کان
 نهوانی بوزبانگ ده کات ﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ بَدِلٌ﴾ که ههرودها به نازده لیشه جورونی (کلله کانی) دهه لانداری ناسمانه کان
 بوون) لای خوی ﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ بَدِلٌ﴾ که ههرودها به نازده لیشه جورونی (کلله کانی) دهه لانداری ناسمانه کان
 ﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ بَدِلٌ﴾ که ههرودها به نازده لیشه جورونی (کلله کانی) دهه لانداری ناسمانه کان
 بو هات ﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ بَدِلٌ﴾ که ههرودها به نازده لیشه جورونی (کلله کانی) دهه لانداری ناسمانه کان
 ههرودها به نازده لیشه جورونی ﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ بَدِلٌ﴾ که ههرودها به نازده لیشه جورونی (کلله کانی) دهه لانداری ناسمانه کان
 ﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ بَدِلٌ﴾ که ههرودها به نازده لیشه جورونی (کلله کانی) دهه لانداری ناسمانه کان
 بهرستی نهوانی له دوا یی نهوان مامه بان پی در ﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ بَدِلٌ﴾ که ههرودها به نازده لیشه جورونی (کلله کانی) دهه لانداری ناسمانه کان
 لئی ﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ بَدِلٌ﴾ که ههرودها به نازده لیشه جورونی (کلله کانی) دهه لانداری ناسمانه کان
 له سهه نایبیه کات بهو جوروی ههرودها به نازده لیشه جورونی (کلله کانی) دهه لانداری ناسمانه کان
 نهوان مه کوه ﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ بَدِلٌ﴾ که ههرودها به نازده لیشه جورونی (کلله کانی) دهه لانداری ناسمانه کان
 که خو ناردویه نیه خوروه ﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ بَدِلٌ﴾ که ههرودها به نازده لیشه جورونی (کلله کانی) دهه لانداری ناسمانه کان
 بیو تانده ﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ بَدِلٌ﴾ که ههرودها به نازده لیشه جورونی (کلله کانی) دهه لانداری ناسمانه کان
 خومان بوزخومانه و ﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ بَدِلٌ﴾ که ههرودها به نازده لیشه جورونی (کلله کانی) دهه لانداری ناسمانه کان
 هیچ به لگه به ک به ماوه له بیوان نیه و نیو ده (ناس نه کرای) ﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ بَدِلٌ﴾ که ههرودها به نازده لیشه جورونی (کلله کانی) دهه لانداری ناسمانه کان
 کومان ده کانه و ﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ بَدِلٌ﴾ که ههرودها به نازده لیشه جورونی (کلله کانی) دهه لانداری ناسمانه کان

﴿وَأَنبِئْهُمْ خُورٌ فِي لَهْ﴾ نه وانهی دهه ده می ده کن له ماری خواوه ﴿مِنْ بَقَرٍ مَّا سَحِيبٌ لَّهُ﴾ له دوی
 نه وهی (چه لکی مانگه واری) نه ویان وه لآم دایه وه (و موسلمان نوو) ﴿خُفَّاءُ حِصَّةٌ بِعَدْرِ يَهُرُ﴾
 به لگه ک بیان پوچ و به تاله لای پهروه دگاریان ﴿وَعَنَتُهُمْ عَقَبٌ﴾ وه جهشم و رقی خوید له سه وه
 ﴿وَعَنَتُهُمْ كَبِيرٌ﴾ وه سزای زور سهختیان بوهیه ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ نَجْمٍ بَاقٍ﴾ خو نه و راته به که
 نه م قور ناندی به راستی ماردو و ته خواوه وه ﴿وَأَنبِئْهُمْ﴾ وه تهرار ووی ساردو وه (بو جیا کر ده وهی
 حقه و به تال) ﴿وَأَنبِئْهُمْ﴾ وه تو چورایت ﴿عَلَى سَاعَةٍ قَرِيبٍ﴾ له وانیه هانتی روزی دوی زور
 مریت بیت ﴿يَسْتَفِجُونَ بِأَعْيُنِهِمْ﴾ نه وانهی باور یان بینی بیه په لهی هانتی ده کن
 ﴿وَأَلْكَرُوهَ مَوْثِقُوتٍ يَهُرُ﴾ به لآم نه وانهی باور یان بینی هیه ده ترس لی ﴿وَأَنبِئْهُمْ﴾ وه
 ده م روزی دوی راسته ﴿أَلَا أُنَبِّئُكُمْ فِي سَاعَةٍ﴾ بیتدار مین به راستی نه وانهی که گو مانیان
 هیه له روزی دوی ﴿يَوْمَ صَبَّ سَبَبٌ﴾ نه وه به راستی نه گو مایه کی روز دور له راستی دن ﴿وَأَنبِئْهُمْ
 بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ خو دل سو وه به مده کانی ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُنَّةٌ﴾ هدر که سی بویت برق و دوری ده دات
 ﴿وَهُوَ الْغَرِيكُ الْأَعْيُنُ﴾ وه هدر نه وه هیر و مالا ده سه ت ﴿مِنْ عَصَا يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ﴾ هدر که س
 بهر هه سی دوا روزی بویت ﴿حَرْثٌ فِي حَرْبٍ﴾ نیمه بهر هه مده کدی بو زیاد ده که پس ﴿وَمِنْ كَاتِبٍ يَهْدِ
 حَرْثَ رَبِّكَ﴾ وه هدر که سبت بهر هه سی دوی بویت ﴿وَيَهْدِي سَبِيلَ﴾ همدی نه دویای پس ده دین
 ﴿وَأَنبِئْهُمْ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ به لآم له روزی دوی دا هیچ به شیکمی نه به ﴿وَأَنبِئْهُمْ شَرْعًا﴾ ناخو
 نه و (بیباوه نه) هدر به شایکیان هیه ﴿شَرْعًا يَهْدِي مِنْ رَبِّكَ﴾ نایبکیان بو دنوون ﴿وَأَنبِئْهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾
 که خوا رینگه یی مه داوه ﴿وَأَنبِئْهُمْ نَصِيبٌ﴾ وه ته گمر بریاری به کجاری ده به چوایه ﴿يَتَصَوِّفُ
 بِشَاهِدٍ﴾ له بو نیس دا بریار ده درا (به نه باور دینان) ﴿وَأَنبِئْهُمْ نَصِيبٌ يَهُرُ﴾ وه به راستی بو
 مستم کاران سرای سهختی تارار دهر هیه ﴿بِرِجَالٍ مَشْعُورٍ مَدَّ حَسَنُوهُ﴾ بو مستم کاران
 ده بیسی روز ده ترس له نا نه وهی کر دویانه ﴿وَأَنبِئْهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ بنگومان نه و سرایه هدر دوو چاریان
 ده بیت ﴿وَأَنبِئْهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ وه نه وانهی باور یان هباوه و چاکه کابان کر دووه
 ﴿فِي رِجَالٍ يَتَصَوِّفُ﴾ له ساو ساح و یاختی به معشتدان ﴿بِهِمْ نَصِيبٌ يَهُرُ﴾ نه لایه
 پهروه دگاری به وه هدر چیان بویت بویان ناماده هیه ﴿وَأَنبِئْهُمْ نَصِيبٌ يَهُرُ﴾ نه وهیه چاکه
 به خشی زور گه وه ﴿وَأَنبِئْهُمْ نَصِيبٌ يَهُرُ﴾

﴿رَأَيْكَ تَيْبٌ يُبْشِرُ عَبْدٌ ذَا فَهْمٍ﴾ (به‌حششه) نه‌ویه که خوا‌موزده‌دهات به به‌نده‌کانی ﴿تَبِينَ اَمْرُو
وَعَمَلُو صَاحِبٍ﴾ نه‌وانه‌ی که باومریان هیتاوه و چاکه‌کانیان کردووه ﴿فَلَا اَسْفَکْ عَلَیْهِ حَرْ﴾ (له‌ی
موحه‌ممه‌ی) بلن داوای هیچ پاداشتیکنان لی ماکم له‌سوری ﴿لَا تُورِدُی تَقْرِقُ﴾ مه‌گهر
خوشویستی خرمایه‌تی ﴿وَمِنْ یَقْرِقُ خَشَّ نَزْدَیْ خَشَّ﴾ همر که‌س همر چاکه‌یک نکات چاکه‌ی
یور یاد ده‌که‌یس (به‌چهد به‌رانهر) ﴿يَا اَلَمْ عَمُوْا - کُرْ﴾ به‌راستی خوالی بورده‌ی سویاسگوراره ﴿
اَلَمْ یَقُولُوْا قَرِیْ عَلَیْکُمْ کَرِیْ﴾ یان نه‌و (بی‌ماوهرانه) ده‌لیس پی‌مه‌هر دروی به‌دم خواره‌ه‌له‌ستووه ﴿وَمِنْ
رَشَّ اَلَمْ﴾ حونه‌گهر خوا‌بی‌ه‌ونت ﴿یَخْشَعُوْا عَلَیْکَ﴾ مور ده‌من به‌سمر دلت دا ﴿وَمِنْ رَشَّ اَلَمْ﴾ وه‌خوا
به‌تال له‌ماو ده‌بات ﴿وَمِنْ رَشَّ اَلَمْ﴾ وه‌نه‌ووه‌کانی (قورنن) راسی حیگیر ده‌کات ﴿اَلَمْ یَعْلَمُوْا
اَلشُّدُوْر﴾ به‌راستی خوا‌رانایه به‌وه‌ی له‌ماو دلاندايه ﴿وَمِنْ رَشَّ اَلَمْ﴾ وه‌له‌و‌خوا
رانیکه ته‌ویه له‌به‌نده‌کانی وهرده‌گریث ﴿وَمِنْ رَشَّ اَلَمْ﴾ وه‌له‌کرده‌وه‌حر به‌کن چارپوشی
ده‌کات ﴿وَمِنْ رَشَّ اَلَمْ﴾ وه‌ده‌رانن به‌همرچی که‌نیوه ده‌یکم ﴿وَمِنْ رَشَّ اَلَمْ﴾ وه‌له‌و‌عبلو
اَلضَّیْطَیْثِ﴾ نه‌وانه‌ی باومریان هیتاوه و چاکه‌کانیان کردووه (داوایان) وهرده‌گریث ﴿وَمِنْ رَشَّ اَلَمْ﴾ وه‌له‌به‌هره
به‌همره‌و به‌خششی خویس ریاتریان ده‌داتی ﴿رَکْمُوْا نَهْمَیْ بَشْبِیْ﴾ به‌لام بی‌ماوهران سرای
سه‌ختیان بزه‌یه ﴿وَمِنْ رَشَّ اَلَمْ﴾ حونه‌گهر خوا‌ررق ووروری فراوان بگرد به‌بزه‌نده‌کانی
﴿اَلَمْ یَعْلَمُوْا اَلْاَرْضُ﴾ له‌ره‌ویداسته‌میان ده‌کرد و سهر که‌ش ده‌بوون ﴿وَمِنْ رَشَّ اَلَمْ﴾ به‌لام (خوا)
ررق ووروری به‌و‌له‌مدره ده‌سیرته‌خواره‌وه که‌خوی به‌ویت ﴿وَمِنْ رَشَّ اَلَمْ﴾ به‌به‌به‌جیر نصیر ﴿به‌راستی خوا
به‌لگا و بیسایه به‌به‌نده‌کانی ﴿وَمِنْ رَشَّ اَلَمْ﴾ وه‌خوا‌نموراته‌یه که‌ماران ده‌ارسی ﴿وَمِنْ رَشَّ اَلَمْ﴾
له‌پاش نه‌وه‌ی که‌جلگی بی‌نومید بوون ﴿وَمِنْ رَشَّ اَلَمْ﴾ وه‌(مارانی) به‌جمه‌نی حوی بلاو ده‌کانه‌وه
﴿وَمِنْ رَشَّ اَلَمْ﴾ وه‌هر نه‌و بشتیوان و سویاسکراوه ﴿وَمِنْ رَشَّ اَلَمْ﴾ وه‌له‌به‌لکه‌کانی (ده‌سلاتی)
خویه ﴿وَمِنْ رَشَّ اَلَمْ﴾ دروستکردنی ناسمانه‌کان و ره‌وی ﴿وَمِنْ رَشَّ اَلَمْ﴾ وه‌له‌وه‌ی
بلاوی کرده‌ته‌وه له‌گیانله‌به‌ران له‌همر دوو کیاندا ﴿وَمِنْ رَشَّ اَلَمْ﴾ وه‌خوا‌هر کاتیک
بی‌هویت به‌توانایه به‌سهر کو کرده‌وه‌یاندا ﴿وَمِنْ رَشَّ اَلَمْ﴾ وه‌همر ماخوشی به‌کنان تووش
بووسی ﴿وَمِنْ رَشَّ اَلَمْ﴾ نه‌وه‌به‌هوی کرده‌وه‌ی (خرابی) حوتانه‌ویه ﴿وَمِنْ رَشَّ اَلَمْ﴾ وه‌به
رورنکش چارپوشی کرده‌وه ﴿وَمِنْ رَشَّ اَلَمْ﴾ وه‌له‌ناتوانن له‌ره‌ویداسته‌میان
﴿وَمِنْ رَشَّ اَلَمْ﴾ وه‌منانه‌ینحکه له‌خوا ﴿وَمِنْ رَشَّ اَلَمْ﴾ هج بشتیوان و باره‌نی

ده‌رنت ﴿

﴿رَبِّهِ الشُّرَیْقَیْ نَبِّخِرْ كَالْأَشْمِ﴾ و له به لگه کانی (دهسه لاتی) خوابه که ششیا نیک و له شاخته کان به
 دریدا دهور ﴿بِیْشَیْئِکِیْ نَبِّخِ﴾ نه گهو خوابیه وی (با = ههوا) راده گریت ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾
 نسر که ششیه کان به سه ر پشنی دریا که وه دهه مستی ﴿بِیْشَیْئِکِیْ نَبِّخِ﴾ به راستی نه وی (که بامس
 کمر) چه نیش به لگه و بیشانه هدیه ﴿بِیْشَیْئِکِیْ نَبِّخِ﴾ بو همور نارام گریکی سویا سگورار ﴿بِیْشَیْئِکِیْ
 نَبِّخِ﴾ یان به هوی کر دهه کانیا نه وه بو تمبیان ده کات ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾ به زور یکیش
 (له گو به یان) چه پوشی ده کات ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾ نه وانه ی که دهه قالی ده کس
 در ساره ی به لگه کسی نیمه در انش ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾ هیچ به سابه کیان ییه ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾
 حاهه رشتیکان پی به خشر اوه ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾ نه وه به بها خوشی زیانی نه وه دویا به ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾
 و انی ﴿و نه وه ی لای خوابه چاکتر و به دهه و امتره﴾ به نه وانه ی ناو به یان هدیه ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾
 زبیر سوگون ﴿و نه بها پشت به به روه رد گاریان دهه مستی﴾ و به نه محسوس کنی ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾ و
 نه وانه ی له گو ناهه گه وره کان و خرا به رور ناشیرینه کان دور ده که وه وه ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾ و کانی
 رقی و قبیان هه نسبت ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾ نه وانی لی دهه ورور ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾ و نه وانه ی که
 گو پر ایله ی به روه رد گاریان کر دوه ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾ نویزه کانیا به چاکس نه به جام دوه ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾
 بنه ﴿و نه کار و باری بیوان به به رس و مشوره نه﴾ به نه وانه ی به ی پش داوون ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾
 ده به خش ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾ و نه وانه ی کانی دهه مست در نزیان لی ده گریت ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾
 توله ی خوبان دهه مستن (و به داناخه) ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾ و نه وانه ی به ر خرا به یه ک
 خرا به یه که به وینه ی خوی ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾ جا به که سی بیوری و ناشنی بکات ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾
 نه وه یادداشتی نه وه لای خوابه ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾ به راستی خواسته مکارانی خوش داوی ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾
 ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾ و به هر که من توله به سی له پاش نه وه ی مستی لیکر اوه ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾
 نه وه به هیچ ناوان و گو به کیان له سه به یه ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾ ناوان و گو ناهه به
 له سه نه و که سانه که مستم له حه لکی ده کس ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾ و به به باهق خرا به کاری
 ده کس له ره ویدا ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾ نه وانه سزای رور سه خشان بو هدیه ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾
 و به هر که من خن گرو لی سور ده بی ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾ به راستی نه وه له کاره به به به ج و
 به سه مده گانه ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾ و به هر که من خوا گو بر ایسی بکات ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾ نه وه
 پاش نه وه هیچ دوست و یار معنی ده ریکی نی به ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾ و به مستکاران دهه یست
 کاتیت سری (خوا) ده بیس ﴿و یطش رگه علی مظهره﴾ نه لیل نایا رنگایم که به به بگه رینه وه بو

دویا

﴿وَكذلكَ أَحْيَا يَبْرُؤُكَ﴾ هەر به و شیوه (که وهی یی دیت) قورنئاسان بۆ تو نارد (ئهی مو حه ممه ده
 ﴿مَنْ أَمْرٌ﴾ به هرمانی حومان ﴿مَنْ كَيْفٌ﴾ که تو به تهرانی کتب و تهمان
 چس به ﴿وَأَكْ جَعَلَهُ وَرَ﴾ به لام تيمه تهمومان کرده پرو و ماکی بهك ﴿تَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ﴾ ريسووی
 هەر که سینکی یی ده که یس که بمانه ویت ﴿مَنْ يَدَّ﴾ له به مده کانمان ﴿وَمَنْ سَهْدِي يَنْصَرُّ﴾
 وه به راستی تو (جهالت) ريسووی ده که میت بۆ ریگی راست ﴿صِرَاطَ اللَّهِ﴾ ریگی نهو
 خوی بهی ﴿بِهِ دَمَائِ السَّوْبِ وَمَا كَرَّصَ﴾ که هەرچی له ناسمانه کان و هەرچی له ره ویدایه می نه وه
 ﴿لَا يَنْ سَهْبِيْزُ لَمْ يَرُ﴾ پیدارین هموو کاره کان هەر بولای خوا ده که ریته وه ﴿

سورته (لرخرف)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهرمان

﴿حَمِّ﴾ به (حامیم) ده خوی ریته وه خواران تهر به و تاکه یی بۆ رانیاری ریانر سهیری سه رتهی سورتهی
 (البقرة) بکه ﴿وَتَحْيَا سَبِيْ﴾ سوید بدم به راوه پروون که ره و به ﴿يَنْ جَعَلَهُ قَرْنًا مِّنْ عَمَلِكِ﴾
 به راستی تيمه قورنئاسان به هره یی ماناوه ﴿عَمَلِكُمْ نَعْمَ يَوْمَ﴾ یو نه وهی می بگن ﴿وَنَبَاتٍ لِّزَ
 لَّحْنِكُمْ﴾ به راستی تهم قورنئانه له تاندویس بار برر او دایه لای تيمه (له لوح المحفوظ دا)
 ﴿تَعْلَمُ حَسْبُكُمْ﴾ که رور بلده و پره له داتایی ﴿مَضْرُوبٌ غَمَضٌ يَدُكَ مَضْفً﴾ دهی نابا تيمه تهم
 قورنئانه تن لسن دور به به نه وه ﴿أَنْ حَسْبُكُمْ قَوْمٌ يَّسْتَفْهِنُونَ﴾ له به نه وهی تيمه که لیکی ربه پروون ﴿
 وَكَرَّ رَأْسًا مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وه رور پیعه مهران له گمله پيشوه کان ماردوه ﴿وَمِنْ أَسْمَاءٍ يَّسِيْرٍ﴾
 وه هەر پیعه مهرانکیان بو هانبی ﴿لَا كُوْنُ جِيْسَتَهُ وَ﴾ نه وان هەر گانه یان پی کاردوه ﴿
 وَأَهْلِكَ أَتَتْهُمْ نَقْتُهُ﴾ جا که مانی که له مان به به تر پروون له مان و مان برن ﴿وَمَضَىٰ مَثَلُ إِسْرَءِيلَ﴾
 وه به سه رچوو سه رگورشته یی پشيان ﴿وَجِزْنُ أُمَّةٍ مِّنْ حَقٍّ تَشْرِبُ وَذُرْسَ﴾ وه نه گهر
 پر سیاریان لی مکه یی کن ناسمانه کان و ره ویس بهی هتاوه ﴿يَغْوُرُ حَبْلُهُنَّ لَمَّا يَرْوِيْنَ﴾ بیگو من
 ده لسن خوی رالی بالادهستی رانادر وستی کردوون ﴿يَدِي جَعَلَ لَكُمُ الْآرْشَ مَهْمَا﴾ تهم خوی بهی
 ره وی کاردوه به لانه بو تن ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ الْآرْشَ مَهْمَا﴾ وه چمد ریگابه کی تبادا دروست کردوه
 مودان ﴿سَبَّحْتَ بِهِنَّ يَوْمَ﴾ یو نه وهی بگن به به مته کانتان ﴿

﴿وَكَلَّمَ مَثُورًا مِّن قَبْلِ فِي ذُرِّيَّتٍ مِّنْهُ﴾ همر و هاپش تو هج بعه مبر نکمان بهار دوه له هج شار نکدا
 ﴿لَا قَالِ مَرُوفٌ﴾ مه گهر خوشگور مر اته کان (دمو له مهنده کان) و ونویانه ﴿وَجَدَهُ بِعَرَاغٍ أَمٍّ﴾
 به راستی نیمه باور و پیرانی غومان لمر ناسک دیووه ﴿وَبَدَّ عَزَّ نَرِهمْ مُعَدَّرٌ﴾ وه به راستی نیمه
 له سه ر ناییس نه و ان دهر وین ﴿مِن رَّوْحٍ مَّحْدٍ﴾ و ونی نه گهر چی من (ناییس) و استریشم
 بؤ هتایس ﴿مما وجدته به کَر﴾ له و ی که باور و پیران دیووه له سه و ی ﴿وَالْوَيْلُ لِمَن أَتَىٰ أَهْلَهُ بِهٖ
 کُفْرًا﴾ و ونیان بنگومان نیمه یی ماوهر وین به و (ناییس) به نیتوه دا بیر ووه ﴿وَلَمَّا نَسَبْ مَنَّهُ﴾ بؤیه
 تولدمن لئ سه بدن ﴿وَنَظَرَ نَظْرًا﴾ عقیقه مگدین ﴿جاسه بیر که سه ر نه محامی در و ریان چون بوو ﴿وَلَمَّا
 وَدَّعَ الْإِبْرَهِيمَ الذِّبْنَ﴾ وه کاتیک نیر اهییم به ماوکی و گله که ی ووت ﴿وَبِیْرَ عَمَّتِ تَقْدُونَ﴾ بنگومان
 من به یریم له و ی نیتوه ده پیرستی ﴿لَا یَدَّ عَصْرٌ﴾ جیگه له و راته ی که در وستی کر دووم ﴿وَلَمَّا
 نَبَّهْنِی﴾ چونکه همر نه ویش رینور ویم ده کات ﴿وَجَدَهُ نَجْمًا مِّنْ نَّجْمٍ﴾ نه و (به که واپه رستی)
 له و ی به ووه کانیدا به جن هتست ﴿لَمَّا بَرَّحْنِی﴾ تایگه پرته ووه (سه و ی) ﴿مِن مَّقْتِ هَؤُلَاءِ﴾ به ووه
 به لگو من نه و نه ویا و واپیرانیانم له خوشگور مر انیدا هیشته ووه ﴿حَقَّ عَرَّ حَقٌّ﴾ هه ل نه و کاته ی
 قورق نیان بو هات ﴿وَرَسُوْا نَبِیِّ﴾ له گهل به به مبری ناسکرا ﴿وَبَدَّ حَالَهُ نَفْسٌ﴾ جا کانی قورق ناپ
 بو هات ﴿وَالْوَهْ سَخَّرَ﴾ و ونیان نه مه جاد ووه ﴿وَنَیْ کُفْرًا﴾ وه به راستی نیمه باور و یی بن ما که یس ﴿وَلَمَّا
 وَدَّعَ الْإِبْرَهیمَ الذِّبْنَ﴾ وه و ونیان بو چی نه م قورق نانه به بیر او نه غوار ووه ﴿عَلَى رَجُلٍ مِّنْ نَّفْسِیْ عَصِیْرٌ﴾
 بؤ بیاونکی گه ووه ی (ماو دار و دارا) له م دوو شاره (مه ککه و طائف) ﴿وَالْوَهْ عِیسَی رَحْمَتِ رَبِّی﴾ نایا
 نه و ان په حمده تی بهر و مرد گارت ده بش ده که ن ﴿عَمَّ قَسَمَ سَخَّرَ﴾ له کاتیکدا نیمه به بیوانی دا دابه شمان
 کر دووه ﴿مَعِیْ سَخَّرَی الْحَوْرَ نَابِ﴾ هوی گور مر انیان له زبانی نه م دو بیایه د، ﴿وَرَفَعَ نَفْسَهُ فَوْقَ عِصْمِیْ
 دَرَجَتِ﴾ وه هه مدینکیانان چه مد پله بهر کر دوته ووه به سه ر هه مدیکی تر یاند ﴿یَسْجُدَ بِنَفْسِهِ لِنَفْسِیْ سَخَّرَ﴾
 ناهه مدینکیان نیش به هه مدینکی تر یان بکمن وله خر مدتی به کتر دابن ﴿وَرَحْمَتِ رَبِّی حَبْرٌ مِّنْ عِصْمِیْ﴾ وه
 به ره یس بهر و مرد گارت (بو تو) له ووه چاکتره که نه و ان کوی ده که سه ووه ﴿وَوَدَّ لَیْکُمْ نَاسٌ مِّنْهُ
 وَجِدَ﴾ خو نه گهر له مر نه ووه به وایه که خد لکی به ک تو مده تی یی ماوهر بو وایه ﴿لَمَّا جَعَلَ بِنَفْسِیْ
 وَرَجَحِی﴾ وامن ده کر د همر که من یی ماوهر بو وایه به وایه صهر مدین ﴿بِیْرَ نَهْ سَقَدَ شِیْ عَصْرٌ﴾ سه نفی
 خانووه کانیان بهر بوو وایه ﴿وَمَعَّ رَحْمَتِیْ بَطْهَرُونَ﴾ همر و هاپله کان که بیس داسه ر ده که وین (بو من
 ده کر دن به زیووه) ﴿

﴿يَا يَوْمَ أَنْصَبَ﴾ بېنگومان پروزی جیا کر دنه وه (ی حق و نه نال) ﴿مِنْهُمْ أَجْنِبْتَ﴾ کانی دیاری
 کړاویسی همدو ویاښه ﴿يَوْمَ لَا يَمُوتُ فَيُحْيَى﴾ وژونک هېچ دژستنی ناتوانی که مریس مسوود
 بگه به تنی به دژستنی مخوی ﴿وَلَا هُمْ يُصْرَبُونَ﴾ وه یار مېش مادریس ﴿لَا مَرْجِعَ لَهُ﴾ مه گور
 که سی خو به حمی پی نکات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ يُرِيدُونَ﴾ به راستی نه بها خوارالی نالادستنی مېهر ده به
 ﴿يَا شَحْرِبُذُ﴾ بېنگومان دوه ختی زه قه موت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ﴾ خوراکی که سانی ناوانبار
 (کافره) ﴿يَا أَيُّهَا﴾ وه کوخلته ی روو ره بشوون ﴿يَا أَيُّهَا﴾ له ناو سکه کانه ده کولیت ﴿يَا أَيُّهَا﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا﴾ هدر وه کو کولانی ناوی روو گهرم ﴿يَا أَيُّهَا﴾ (نه کافره) بېگر و
 به توبی رای گیشی ﴿يَا أَيُّهَا﴾ تا (دپېمه) ماو مرستی دورح ﴿يَا أَيُّهَا﴾ پاشان بېرل به سهر سهریدا
 (پېنی دوو تریب) بېچیزه ﴿يَا أَيُّهَا﴾ (نه گالته بېکر دیکه وه پېی دوه تریب) چونکه
 به راستی تو به دوسه لات و بهریر یوویت (له دوبادا) ﴿يَا أَيُّهَا﴾ بېنگومان نه به
 نه و سراهیه که تیره گومانان لېس همدو ﴿يَا أَيُّهَا﴾ به راستی باریر کاران
 وه خواترسان له شویبکی یوهی و نارام دان ﴿يَا أَيُّهَا﴾ له ناو ناخات و مریک کاباودن
 ﴿يَا أَيُّهَا﴾ له ناو پېشې ماسک و نه ستور دپوشس ﴿يَا أَيُّهَا﴾
 رو به پروی به کتری داده بېشس ﴿يَا أَيُّهَا﴾ همدو ها کیزانی چاو گوره و جوں
 ده که به هدر سهریان ﴿يَا أَيُّهَا﴾ له به همدو همدو و جوره میوه یدک دوا ده که
 ﴿يَا أَيُّهَا﴾ به تا سوو دهی و یوهی ﴿يَا أَيُّهَا﴾ له به همدو همدو گیر مردن
 ماچه ژن ﴿يَا أَيُّهَا﴾ جکه له مردی به کهم حار (که له دوبادا یو) ﴿يَا أَيُّهَا﴾
 وه (خوا) نه سرای دورح بار استووی ﴿يَا أَيُّهَا﴾ نه به خششه له لایه پوره دگر نه وه
 ﴿يَا أَيُّهَا﴾ شانه و به سهر که ونی روو گموره ﴿يَا أَيُّهَا﴾ جا به راستی
 نه م قورقانه مان له سهر رمانی تو تاسان کړدوه ﴿يَا أَيُّهَا﴾ بؤ نه وهی بیریکه نه وه ﴿يَا أَيُّهَا﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا﴾ نیر تو چاو پروان به، بېنگومان نه وایش چاو پروان ﴿يَا أَيُّهَا﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نساوي خواي به خشندهي مېهره مان

﴿ح﴾ به (حاميم) ده خوئرينه وه خوا را ناسره به واناكهي به را نيارى ريانر سه پيرى سدره ناي
سوره نې (القرة) نكه ﴿١﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ هيتا نه خوا ره موى نم قورئانه ﴿م﴾ به توير الحكيم ﴿٢﴾ له لايه ن
خوای مالا ده ستنى كار دروسته وه به ﴿٣﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ ينگومان له ناسمانه كان و ره ويدا
﴿لَا يَسْتَوِي﴾ چه مده ها به لگه هه به بو ماوم درون ﴿٤﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ وه له دروست كردن خوتان دا
﴿وَلَا يَسْتَوِي﴾ وه نهو گيان له نه رانه ي ملا و مستوه ﴿٥﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ چه مده به لگه هه به بو كه ساني
باوه پى به و پان هه به ﴿٦﴾ ﴿وَلَا يَسْتَوِي﴾ وه له چپاوى شه و وروژدا ﴿٧﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ وه له سدره ناي
وه له و پان هه به كه خوا له ناسمانه وه ده بياريش (كه هوى ورق و وروى به) ﴿٨﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ وه له سدره ناي
به هوى وه ره وى ريد و ده كانه وه (وده بو و رسته وه) ﴿٩﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ وه له گوراني بابه كاندا ﴿١٠﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾
﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ چه مده به لگه هه به بو كه ساني كه تنى ده گون ﴿١١﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ ناهمانه به لگه كاسي خور
﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ ده بياريش وه بهوت به راستى و دروستى ﴿١٢﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ جابه چي قسه و گوناريت
﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ دواي خوا به لگه كاني ماوم ده هيتى ﴿١٣﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ سر او له ماوم چوون
بزه موه درو رينكي گونا هبار ﴿١٤﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ كه به لگه كاسي خوا ده بياريش ﴿١٥﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾
و سوزى ده خوئرينه وه ﴿١٦﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ له پاشان (له سدره ناي) به ره وانه چو كه خو به رل رانه
﴿١٧﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ نه لى هه به ي بستر وه ﴿١٨﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ ده ي مزده ي پى مده به سرا به كى سه خت
﴿١٩﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ وه هه ر كاني شتليك له مده لگه كانسان نا گدار بيت ﴿٢٠﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ به گالته ي
ده گري ﴿٢١﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ نه وانه سراي ريسوا كه ريان بو هه به ﴿٢٢﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ به پيشبانه وه
نا گري دوره خه ﴿٢٣﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ هچ سو و ديكبان پى نا گه به ي ﴿٢٤﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ نه وه ي له (دوب) دا
كره دور يانه ﴿٢٥﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ وه نه و پشبو انانه ي حكه له خوا هه ليان بزاره وون (سو ودى
سې به) ﴿٢٦﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ وه سرا به كى زور كه و ريان بزه هه به ﴿٢٧﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ له م قورئانه هوى
ريجو وى به ﴿٢٨﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ وه نه وانه ي پى باوه وون به نايه ت و به لگه كاني به و و ردي گريان
﴿٢٩﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ بزه وانه هه به سرا به كى پى ناراي سه خت ﴿٣٠﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ له سدره ناي
نه و رانه به ده راي سو رام هيتاون ﴿٣١﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ تا به ده رمانى خوا كه شتى تيا به ده بگري
﴿٣٢﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ وه تاله هه به ديك به خشنى خوا به هه به مده يى ﴿٣٣﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ وه بزه وه ي
سو بامسى خوا بگري ﴿٣٤﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ وه نه وانه ي له ناسمانه كان و ره وى دا
هه به بزه وه ي ژمبار كره ووه (وخسنويه تيه خر مه تانه وه) ﴿٣٥﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ هه موى له لايه ن خوا وه به
﴿٣٦﴾ ﴿يٰٓرُحْمٰٓا﴾ ينگومان له و شتانه دا چه مده به لگه هه به بو كه سانيك پير
بكه به وه ﴿٣٧﴾

﴿لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَنِ عَصَايَ أَفَغَافَتُمْ أَصْوَاحَهُمْ﴾ نهو کهسهی ههواو ناره زووی خوی کردوته بهر سرری
 حوی ﴿وَصَلَّاهُمْ لِمَا شَاءُوا﴾ حواش بهرانیی گو برای کرد ﴿وَحَرَّجْنَاهُمْ إِلَىٰ مُقَبَّلٍ﴾ وه موری داوه بهسه
 گوی و دیدا ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ عَلَىٰ صُرُوفٍ يُخَالِفُونَ﴾ وه بهر دهی داوه بهسه چاویدا ﴿فَلَمَّا بَدَأْنَا مِن قَبْلِهَا﴾ دهی جنگه
 له حواکی ریمووسی دهکات ﴿فَلَا تَكُونُوا﴾ دهی یوچی بیر ما کهسه وه ﴿وَقَدْ تَوَدَّعْتُمْ﴾ وه ووتن
 هیچ به ﴿لَا تَحِبُّوا﴾ جنگه له ژبانی دوبامان ﴿عَمُودٍ﴾ وه دهمریس و دهژیس ﴿وَمَا تَهْتَكُ﴾ لا کفر
 وه جنگه له پرزگار هیچ شتی نیمه لهماو نامات ﴿وَمَا تَهْتَكُ مِنْ بَعْدِ﴾ وه نهوانه مو قسانه هیچ رانیس
 سی به ﴿لَهُمْ لَا يَنْظُرُونَ﴾ نهها گومان دهمن ﴿وَقَدْ تَوَدَّعْتُمْ﴾ وه کانیک بهو نریته وه بهسه ریاند
 ﴿وَمَا تَهْتَكُ﴾ نه لکه پرو به کانمان ﴿مِنْ حَبْرٍ﴾ هیچ به لکه به کیان به ﴿لَا تَأْتِيهِمْ﴾ جنگه
 نه وه که دهلیس باوو بیپیر انمان ریدو ویکه وه وه ﴿لَا تَكُونُوا﴾ نه گهر کیوه راست دهکن ﴿وَلَا تَكُونُوا﴾
 بخیریک ﴿بَلْ لَمْ يَكُنْ﴾ حو ریدو ووتان ده کاته وه ﴿لَا تَكُونُوا﴾ له پاشان دهتان مرینیت ﴿لَا تَكُونُوا﴾ پاشان
 کوتان ده کانه وه ﴿لَا تَكُونُوا﴾ له پرزی دوایدا ﴿لَا تَكُونُوا﴾ هیچ گومانی تیدا به ﴿وَلَكِنْ كُنَّا﴾ لا
 بدمن ﴿بِهَٰذَا﴾ به لام رژی بهی مهر دو ومان داران ﴿وَمَا تَكُونُوا﴾ وه بو خوی به مولکدارینی
 ناسمانه کان و زهوی ﴿وَمَا تَكُونُوا﴾ نهو پرزی قیامت هه لکه سنی ﴿وَمَا تَكُونُوا﴾ لهو
 پرزه ده به تال خوار کان خه سار و مه من ﴿وَمَا تَكُونُوا﴾ هه موو گه سنی دهیسی کو مه ل کومه ل
 که و تون به سه ر نه زووا ﴿لَا تَكُونُوا﴾ هه موو گه سنی ﴿لَا تَكُونُوا﴾ بانگ ده کری بو لای به راوه که ی
 ﴿لَا تَكُونُوا﴾ له موو سراو پاداشت ده درینه وه ﴿لَا تَكُونُوا﴾ نه گویره ی نهو کرد ده وانه ی که ده تا کرد
 ﴿لَا تَكُونُوا﴾ له مه به راوه که مانه ﴿لَا تَكُونُوا﴾ به راستی له سه رتان ده دوی ﴿لَا تَكُونُوا﴾
 بهر سنی نیمه وه خوی تو سیو مانه نه وه (وینمان گر بو وه) ﴿لَا تَكُونُوا﴾ نه وه ی که نیوه ده تن نکرد ﴿لَا تَكُونُوا﴾
 ﴿لَا تَكُونُوا﴾ سو ﴿لَا تَكُونُوا﴾ جا نه رانه ی پروایان هیاوه ﴿لَا تَكُونُوا﴾ وکرده وه چا که کانیک نه به جامد وه
 ﴿لَا تَكُونُوا﴾ نه وه بهر و دگاریان ده یان حاتم ساو میهره بانی حویسه وه ﴿لَا تَكُونُوا﴾
 ﴿لَا تَكُونُوا﴾ تانه و به سه ر که و تنی ناشکرا ﴿لَا تَكُونُوا﴾ وه نه وانه ی بی پروا وون ﴿لَا تَكُونُوا﴾
 سک ﴿لَا تَكُونُوا﴾ ناخو به لکه کانی نیمه تان به سه ر ده ده خو نریا وه وه ﴿لَا تَكُونُوا﴾ که چی خوتان
 به گه وره ده راسی ﴿لَا تَكُونُوا﴾ وه نیوه گه لکی تاوانبار موون ﴿لَا تَكُونُوا﴾ وه هه ر کانی
 بو و ترا به ﴿لَا تَكُونُوا﴾ سگومان به لینی خوار استه ﴿لَا تَكُونُوا﴾ وه پرزی دوی هیچ
 گومانی تیدا به ﴿لَا تَكُونُوا﴾ دهتان ووت داران پرزی دوانی چی به ﴿لَا تَكُونُوا﴾ نیمه
 نه یا گومان دهه یس ﴿لَا تَكُونُوا﴾ وه نیمه دلانین ﴿لَا تَكُونُوا﴾

﴿وَرَصَبٌ لِّالنَّاسِ﴾ وه نيمه ناموزگاري نادمي مان کرد ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ﴾ به چا که کرد له گدل دايک
 و مارکي دا ﴿حَتَّىٰ تَذَرُهَا﴾ دايکي به باره حمي و ناراموه هملې گربووه ﴿وَرَصَبٌ لِّالنَّاسِ﴾ وه به کارزار
 و باره جه بش بوويه سي ﴿وَحَتَّىٰ تَرْضَوْهُنَّ﴾ ماوهي دوو گيان بوون (ي دايک) پي يوه و ده
 شير مريده وي سي مانگه ﴿حَتَّىٰ يَمُوتَ﴾ ناده گانه ماني لاي (پي گه يشتوي لاشه يي و زيري)
 ﴿وَرَبِّعَ أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾ و ده گانه چل سالي ﴿هَلْ يَرْجُو﴾ دهلي نه ي پوره و دگار پام بهيته
 ﴿أَنْ تُشْكِرَ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ ناشو کرانه بزيري نمونه هره و پيمانه ت نکم ﴿لَتَشْكُرَنَّ لَنَا﴾ که رشتونه
 به سه رمي و دايک و بدو کم ده ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ سَاعَةً﴾ وه (رام بهيته) کرده وي چاک بکرم که تو پي پاري پيت
 ﴿وَأَصْبَحَ فِي رَبِّهِ﴾ به وه گانشم چاک و صالح بکه ﴿يَنْتَظِرُ﴾ بنگومان بولاي نو که پراومه نه وه
 ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ وه به راستي من له مو سولماني گه ردن که چم ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ نه وانه که سانيکي
 ﴿سَمِعْتُ شَهْرًا خَسِيسًا عَيْنًا﴾ که نيمه کرده وه چاکه کانيان لي و ده گريه ﴿وَسَمِعْتُ عَنْ سَهَابٍ﴾ وه
 چاوپوشي ده که بس له حرا به کانيان ﴿يَنْتَظِرُ﴾ له پيري به هه شنيان ده ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ نو که
 نه وه له به ليته راسته به ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ که به ليان پي در ابو له دو يادا ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ نو
 که سه ش که به باوک و دايکي بليت ﴿يَنْتَظِرُ﴾ ثوف له دهس نيوه ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ کاي هره شهم
 لي ده که من که (ريدور ده کریمه وه و له گور) ديمه ده وه وه ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ له کاتينکده چم ده
 چين خه لک پيش من بوشتوون (و ريده وه به و نه وه) ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ وه (دايکي و بارکي)
 هره دوو کيان هانا بو خو دهمه ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ (دهلي) هاوار بو نو ماوه بهيته ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ بنگومان
 به ليان خو راسته ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ که چي نه وه دهلي ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ نه وه نه بها نه هسانه ي پيشيانه و
 هيجي تر ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ نه وانه نه وه که سانه ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ بربار (ي خو) بان به سه رد، چه سبا
 ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ له پيري نه و نومه نانه ده که پيش نه مان پايور دوون ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ به
 جو که و لده مبي ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ بنگومان نه وانه خويان و ده مبه من ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾
 وه بزو هره يک له وانه بله و پا به هه به به گوزره ي کرده وه کانيان ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ تا خوا يادا شست
 و سر اي کرده وه کانيان به ته واري بداته وه ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ وه نه وان هيج سته ميان لي داکريت ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾
 ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ وه (پيرسان به سه رده وه) نه و روژه ي ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ نه وانه ي که يي با ورون به رانه ر
 دوره ح ياده گريه ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ (پيان ده و تربيت) هره چي خوشيان بوو به سه رتان برد ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾
 ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ له زياني دو بيا نانه ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ وه له و رتتان لي برد و (رتان بوارد) ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ بزيه
 نه مرق تولفتان لي ده سه بري ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ به سراهه کي ريسوا که ر ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ له به ر نه وه ي که نيوه
 ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ به ماهه ق خوتان به رل ده راني له رموي ده ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾ وه
 له به ر نه وه ي له نه ر ماني خوا ده رده جوو بوون ﴿وَأَنْ تَصْبِرَ﴾

﴿وَكُنَّا عَادًا﴾ (ئەي موحەممەد ﷺ) ناسی (هەودی) برای گەلی عاد نکه ﴿إِنَّا نَدْرؤهُم بِالْأَفْخَامِ﴾
 کانی گەلە کەمی مەساندە (وولانی) ئەحقاف ﴿وَقَدْ حَسِبْنَا﴾ بنگومان پێشمەرانی زور بە یوردوون
 ﴿مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ لە پێش و دوای ئەویشموه ﴿لَا يَنْتَفِرُونَ لَكَ﴾ (ووتووبانە) جگە لە خو ههچی
 تر نە پەرستی ﴿إِنِّي أَنَا﴾ بنگومان مە ترسم ﴿بِتِلْكَ أَعْدَاءِ بَنِي عَصِيْرٍ﴾ لەسرای یۆزیکێ گەرە بو ئیوه
 (پیش مین) ﴿فَأَوَّ﴾ (گەلە کەمی) ووتیان ﴿بِحَبْثِ الْبُكَ﴾ ئایا تو (ئەي هود) هاتوویت هەتا لام
 بەدەیت ﴿سَاءَ لَیْسَ﴾ لە (پەرستی) پەرستراوە کانمان ﴿لَیْسَ﴾ دەي بۆمان مەیتە ﴿بَدِيعُ﴾ لەو (سەر)
 ی مە لێست پێ داوین ﴿بِالْكُفْرِ مِّنْ حَيْثُ﴾ نە گەر نە راست گۆیانیت ﴿إِنَّا نَدْرؤهُم بِالْأَفْخَامِ﴾
 (هەود) ووتی بنگومان راییاری (ئەو سەرا) لای خوابدووە یەس ﴿وَأَنفُكُمَا رَبِّیْ﴾ وە مە تەها
 ئەو ی پێی سەرداوم پێتان بە نە گە پەس ﴿وَنَكْبِ رُكُوءَ﴾ بە لام مە دەپیم ئیوه ﴿وَمَا تَجِدُ﴾ گەلێکی
 سەران و مە فامس ﴿وَمَسْرُوعًا﴾ جا کاتێ ئەو (سەرایە) یان پێی پە لە هەوێش بوو ﴿مَسْعُورًا﴾
 ئاز پێشە ﴿بَعْرًا وَشِبْرًا﴾ کایان دی (دەخۆش بوون) ﴿وَدُوهُ عَرِيشِ مَسْنُونٍ﴾ ووتیان ئەمە هەوێش نکه
 پارانی پێه بۆمان ﴿بِزُفْرَةٍ مِّنْ عَصَا﴾ (هەود ووتی مەخیر) مەلکو ئەو ئەو (سەرایە) یە بە پەلە داواتان
 دەکرد ﴿فَإِنِّي أَخَذْتُ﴾ بایه کی مە هێرە سەرای مە خشی پێشە ﴿بَدْرُ مَسْنُونٍ﴾ مە هەرمانی
 پەروردگاری هەموو شتێک دەرو خەسی ﴿وَمَسْخَرُ﴾ ئێتر وایان یە سەرهات ﴿لَا بَرٍّ إِلَّا مَكْنُونٍ﴾
 تەها شویسی خالووە کانمان دەپسەر ﴿كَدَبُ﴾ هەرمەو جۆرە ﴿غَرِي﴾ ئەو مەخەریسێ سەری هوری
 تاوێسەران دەدەین ﴿وَعَدُ مَكْنُونٍ﴾ مەلکو ئەو ئەو (گەلی عاد) مە
 دابوو (لەسەمان و دەسەلات) بە ئیوه مان مە داسوو ﴿وَحَبْثُ بَدْرٍ مَسْنُونٍ﴾ وە گۆی و چاوو
 دلمان پێداوون ﴿بِأَنِّي أَخَذْتُ﴾ بە لام سوود و کەلکی پێ نە گەیانمێ ﴿مَسْخَرُ وَلَا نَصْرُ وَلَا أَفْخَامُ﴾
 مە گۆی و مە چاوو مە دلیان ﴿مَسْنُونٍ﴾ هیچ شتێک ﴿بِأَنِّي أَخَذْتُ﴾ چونکە ئەوان ماوەریان
 بە بیشانە کانی حوا مە بوو ﴿وَمَسْنُونٍ﴾ وە دەوریان ﴿مَسْنُونٍ﴾ ئەو سەرای گەلە مان پێ
 دەکرد ﴿وَعَدُ مَكْنُونٍ﴾ وە بنگومان لە ماومان برد ﴿مَسْنُونٍ﴾ (دەپشتووایی) لەو شار و
 دیها تاسە ی کە بە دەورو بەر تان داوون ﴿وَصَرْفُ رَبِّیْ﴾ وە بە لگەو بیشانە ی جوراو جورمان بیشان
 دان ﴿بَعْدُ مَسْنُونٍ﴾ تا (لەبێ باوەری) یگەر نەتووه ﴿بَعْدُ مَسْنُونٍ﴾ دەي بۆچی یار مەتی مە دس
 ﴿لَا بَرٍّ إِلَّا مَكْنُونٍ﴾ ئەوانە ی جگە لە خوا بۆ تریک بوو سەووە لە خوا کرد بوو پێه
 پەرستراوی (حویان) ﴿بِأَنِّي أَخَذْتُ﴾ (مەلکو یار مە نیان مە دان) مەلکو گومیش سوون لێیان
 ﴿وَأَنفُكُمَا رَبِّیْ﴾ ئەو بوو (مەرمەمی پەرستراوە) درێ کە بان و ئەو دروێمانە ی هەلێان
 دەپەست

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ مایوی خوی منخسیمی مهرمان

﴿مَرَّ كَرُوا﴾ نمر که‌ساته‌ی بی باور بوون ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ وه رینگری (خه‌لک) یان کرد له‌پیری
 خور ﴿صَلَّوْا لَهُمْ﴾ (خو) کرده‌وه کاتبان پوچله‌ده‌کاتمه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌واندش باور یاب هیناوه
 ﴿وَعَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردو ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ باوریشی هیناوه (قورنانه) ی که
 بیر در اوتنه‌ خورده‌وه بو موحه‌مسند ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ تمها نوریس راستو له‌لایم پمرو در گریانه‌وه
 هانوه‌وه ﴿مَرَّ كَرُوا﴾ خواله‌ گویا‌ه‌کانیان خوش بووه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ دل و هوشیانی رینگ و چاک
 کرده‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وش له‌سور نه‌وه‌به‌مر استی له‌وانه‌ی بی باور بوون ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ شوین
 بدش و پمرو پوچ که‌وس ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ و بیگومان له‌واندش نیسانیان هیناوه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ شوین
 له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه هاتوه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ نامه‌وشیوه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ مشهم
 خو سورنی (کرده‌وه) خوبانیان بو ده‌هیکه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه
 له‌وانه‌ی بی باور بوون ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه
 ورپس سی ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه
 و چاکه (پمرو لایم که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه
 باورمان ده‌وه‌سی (پان‌ده‌هیکه‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه
 خو بیورسینه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ خوی نوله‌ی لی ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه
 به‌جه‌هیکه‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه
 ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه
 رینگوبان ده‌کات ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ دل و سیریاں پاک ساف ده‌کات ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه
 نه‌وه‌به‌هیکه‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه
 نه‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه
 ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه
 بی باور بوون ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه
 و بی مایه‌ده‌کات ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه
 له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه
 ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه
 پش خویان سه‌رمحامیان چون بووه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه
 بی باورانش سه‌رمحامیان له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه
 له‌وانه‌یه‌که‌باورمان هیناوه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که‌وتیوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه
 هیچ پشیمانان

﴿إِنَّ أَوَّلَ الْبَيْتِ عِزٌّ وَبَرٌّ وَمُحَمَّدٌ وَآلُهُ﴾ تهوانه یاموریاں هیناوه و کوردهوی باشیدن
 کردوه دهیانحانه ماخاتی مهه شمهوه ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجْلَهُ﴾ که یوو ماره کان مهتر یاندا نه روات ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾
 تهوانه ش بی باوه یوون ﴿سَمْعُ﴾ (له دیویدا) رانه یوون و ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ و ملک لاره ده جون و
 ده له ویرین ﴿وَرَمَتْهُ يَمِينُ﴾ وه دور ه شوی مانه و میانه ﴿وَنَجَّى مَرْيَمَ﴾ وه (خهلکی) رور شار هه یوون
 ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ که بهیر تر یوون ﴿مِنْ فَرْجِهِ﴾ (له خهلکی) مه ککمه که تو یان ده کورد ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾
 له باومان بر دین ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ و هیچ پشتیروانیکیان به یوون ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ له خو له و که سده
 به لگهی پروسی له بهر وه دگاریه وه یو هانیس (که قورنانه) ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ و ملک تهو که س وایه که
 کورداری خرابی یو جوان کرابی و ویرسراسته وه ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ شویس هه و او شاره روی خویان که رتین
 ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ شیهوی بیایی تهو به هه شته وایه ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ که به لیس در او به پاریر کاران و خواندسان
 ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ چه ده ها پروماری نیدایه ﴿مِنْ مَعْبَرَةٍ﴾ له ناوی سار گاری نام و یون نه گو یار ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾
 وه چه ده ها پروماری ﴿مِنْ مَعْبَرَةٍ﴾ له شیر که نامی به گو یار وه ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ وه چه ده ها پروماری
 له شمرایی بیایی ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ به له رمت و خوش یو منشانی ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ وه چه ده پروماری
 نیدایه له هه بگو یس بالته ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ وه لهوی هه موو جوره میوه هانیکیان یو تاب ده به ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾
 رتهه ﴿له گه ن سپور دین له بهر وه دگاریه وه ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ (نایا ته وه هه شینه) وه کو که سانیث وین
 که نه ناگری دور ه دایس به هه میسه یی ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ له ناوی کو لا و کولیان ده ر خوار د بوری که
 ریخونه کانیاں پارچه پارچه بکات ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ (لهی موحه مهده ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ همدی تهوانه گویت
 لپده گون ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ به لام کانیث لای تو ده ده چی ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ ده بی تهوانه ی و یار یان
 بی در او (له هه و لان) ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ نه وه تیسته موحه مهده ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ و وری چی ؟ ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ تهوانه تهو
 که سانه ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ که خور موری باوه به سر دلیاندا ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ وه شویس هه و او تاره روی
 خویان که و نوون ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ نهو که سانه ی هیدایه تیان و مرگرنووه ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ (جو) شاره ر ییان
 ریاده بکات ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ وه ته قوا و پاریر کاری و خواندسان یی هه خشی ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ دهی نایا تهو
 (نایا که) چاره وانی چی ده که یی ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ حگه نه قیامت ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ که کنویر به خویان بگریت
 ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ دهی ینگومان همدی له نیشاته کانی هانو به دی ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ جه نه گرعه ﴿کانی پروزی
 دو یی) به خویان بگریت تیر که ی بیر ده کمه وه ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ له لانه ﴿کهواته دلیانه و مرانه بیجگه له
 (الله) هیچ بهر ستر او یکی به معق و دست یی به ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ وه داوای لیور دین بکه (له خوا) بو
 گون هس خوت ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ وه یز (گرمای) پیوا و تاره وانی نیماندار ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ و ینگومان
 خو عداتی ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾ به جم و جولان (له روزدا) و تارام گرنستان (له شه ودا) ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوبَ﴾

﴿وَيَهْدِيكُمْ إِلَى سَبِيلٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ نه‌وانه‌ی باور بیان هیتاوه ده‌لین ﴿وَلَا تَنْتَهِ سُرَّةُ﴾ بوچی سور هتیک (نه‌قورقان)
 مانیر دریته خواره‌وه؟ (ده‌ریاره‌ی جهنگ و جبهاد) ﴿وَلَا تَرْكَبُ سُرَّةَ مُجَكَّمَةٍ وَلَا تَجْرِي فِي الْفَلِّ﴾ که چی
 کاتیک سور هتیک روون و دامه‌ر راو نیز ایسته خواره‌وه و نیاید باسی جهنگ کرین ﴿رَأَيْتَ لَأَرْقِ﴾
 ده‌سی نه‌و که سبه‌ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ که له‌دلاندا به‌خوشی (دور رووی) هه‌به ﴿عَرُودٌ لَيْسَ﴾
 نه‌ماشای تو ده‌کهں ﴿نَظَرَ نَظْرِي عَلَيْهِ مِنْ تَوْبَةٍ﴾ وک نه‌ماشای کر دس که سبک که له‌ترسی مردن به
 خوشی خوی چو ویت ﴿مَرُودٌ لَيْسَ﴾ بو نه‌وان و اچاکتر بوو ﴿طَعْنَةً فِي الْمَعْرُوقِ﴾ قدرمان به‌ردار
 بوو دینه و قسمی جوان و چاکیان مکر دایه ﴿بِهِ عَرُودٌ لَيْسَ﴾ هدر کانیکیش قدرمانی (جهنگ) درا
 (چی به‌چی ی‌ماگه‌ن) ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ حو نه‌گه‌ر له‌گه‌ل خواپ استیان مکر دایه ﴿بِهِ عَرُودٌ لَيْسَ﴾
 نه‌وه باشتر بوو بزیان ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ جا نایا نیوه به‌نه‌مان (نه‌ی باباگان) ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ نه‌گه‌ر
 پشت هه‌لکه‌ن (له‌نیسلام و جبهاد) ﴿نَظْرِي عَلَيْهِ مِنْ تَوْبَةٍ﴾ له‌ره‌ویدا نازاوه و خرابه به‌ر باباگه‌ن
 ﴿وَيَنْقَبُو رِحْلَ مَكْنَةٍ﴾ وه هه‌رچی به‌یوه‌دی خرمایه‌تی به‌بیچرین ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ ناله‌وانه نه‌و
 که سانه‌ن ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ که خوا به‌فریسی لی کر دوون ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ وه که‌ری کر دوون و
 چاو یانی کویر کر دووه ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ ناخو نه‌وانه وورد نابه‌وه له‌قورقان (و نه‌ی ماگه‌ن) ۱۹
 ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ (وای به) به‌لکو دلان قورق لی دراوه ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ بینگومان له‌و که سبه‌ی
 ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ پاشه و پاش گه‌رانه‌وه له‌نایه که‌بان ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ له‌پاش
 نه‌وه‌ی هه‌قیان بو روون بوویه‌وه ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ شهبان خرابه کاناسی بو جوان و پ‌زاده کر دوون
 ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ وه به‌هبا و نو به‌د فرسوی داسوون ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ چونکه نه‌وان ده‌بان ووت
 ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ به‌و که سانه‌ی که‌ر قیان بوو له‌و قورقانه‌ی خوا مار د بووی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾
 ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ نیمه له‌مه‌ولا له‌مه‌مدی کاردا گویر ایمه‌لیان ده‌که‌بیس ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ وه خوا
 به‌به‌تیه کانسان ده‌رانی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ ناخو چوون بی (حالی نه‌و باباگه‌ن)
 کاتیک فریخته‌کان گیانیان ده‌کیش و ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ له‌روغسار و پاشیان ده‌ده‌ن ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾
 ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ (جوره گیان کیشانه) ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ له‌به‌ر نه‌ویه که بینگومان نه‌و به
 شوپس شتاین که و تیوون که حوای توره کر دیوور ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ ره‌رامه‌دی خواشیان بی
 ماحوش بوو ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ بویه خواش کر تمعه‌کاناسی بوو چهل کر ده‌وه ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ نایا
 و ده‌راس ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ نه‌وانه‌ی که به‌خوشی (مایاکی) له‌دلان دانه ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾
 ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ که خوا هه‌ر گیر رق و کینه‌بان نعر ناخات و ناشکرای باکات ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾

«وَرِشْتَه» نه‌گه‌ر نمانویمستایه «لَا تَحْكُمْ» نه‌وانه‌مان یشان ده‌دایت (که دو‌پروون) «فَرَمِه»
 بیست‌از «نَه‌سَه‌ه‌ر به‌شیره و دیمه‌بیاندا ده‌ناسین» «فَرَمِه‌فَرَمِه‌ی حَقِّی» وه‌ بینگومان به‌ شیواری
 قسه‌شیاندا ده‌بیان‌سیت «وَمَه‌یَقَر تَعْمُکْ» وه‌ دل‌یاس خواسه‌ه‌م‌وو کرده‌و کانتان ده‌رانتیت ﴿۱﴾
 «وَسْتَوْنُکْ» سویند نه‌حوا ناقتان ته‌که‌بیموه «حَقِّی شَرِّی» ماده‌ری به‌دیس و دیاری «لُحْجَه‌دین
 مَکْز وُغْیَی» موجاهیدان و خوراک‌رانتان «وَسُو لُحْجَرِکْ» وه‌ تا‌ه‌والتان چی به‌شاکری که‌پس
 ﴿۲﴾ «بِیَن بَیَن کَرُو» بینگومان که‌سانتی که‌ بی‌ باوه‌پروون «وَصَدُوغْ سَبِیَن تَه» وه‌ بریگری (خه‌لث)
 یان ده‌کرده‌له‌ پیمازی خوا «وَش قُوتَر شُور» دزایه‌تی یه‌م‌م‌ریشان ده‌کرده «مِنْ عَمَدِی بَیَن لُحْجَرِکْ»
 پاش لاهوی هه‌ق و راستان پتو پروون یوتیموه «بِیَن عَمَدِی تَه شَبْکْ» هیچ ریانتیک به‌حوا ما‌که‌به‌س
 «وَسَبِیْجَت لُحْجَرِکْ» وه‌ به‌ روویی (خوا پیلان) و کرده‌وه‌ کانیان سوو‌چهل ده‌کاته‌وه ﴿۳﴾ «بَیَن بَیَن
 مَکْز» نه‌ی نه‌و که‌سانتی که‌ باوه‌رتان هیتاوه «لُحْجَرِکْ تَه وُغْیَی» ترسون «فَرَمِه‌م‌م‌ر‌دار و گوتیر به‌لی
 خوا و پیعه‌به‌ریس «وَلَا تَحْكُمْ تَعْمُکْ» وه‌ کرده‌وه (چاکه) کانتان هه‌لیموه‌شپته‌وه ﴿۴﴾ «بِیَن بَیَن کَرُو»
 بینگومان نه‌وانه‌ی که‌ بی‌ باوه‌پروون «وَصَدُوغْ سَبِیَن تَه» وه‌ بریگری (خه‌لث) یان ده‌کرده‌له‌ پیمازی
 خو «لُحْجَرِکْ وُغْیَی مَکْز» پاشان به‌س باوه‌ری مردن «مِنْ عَمَدِی تَه پَز» نه‌وه‌ هه‌ر گیز خوا بیان
 خوش‌نابیت ﴿۵﴾ «مَکْز وُغْیَی تَه» حا (باوه‌داران) لاوارو سست‌م‌ه‌س و داوای ناشنی
 (و شهم‌وه‌ستان) مه‌که‌ن «وَسَمَ لَاسُو» چونکه‌ه‌ر تیوه‌ رال و به‌هیرتون «وَتَه مَکْز» (یارمه‌تی)
 خواش به‌گه‌ل تیوه‌دایه «وَسِیَن تَه تَه مَکْز» وه‌ (پاداشتی) کرده‌وه‌ کانتان که‌م‌ ما‌کاته‌وه ﴿۶﴾ «بِیَن
 لُحْجَرِکْ تَه» بینگومان ژبانی دوبانه‌ها «حَت دَه‌تَه» گالته و که‌پیکه (وده‌به‌رتنه‌وه) «وَسِیَن تَه وُغْیَی»
 خو نه‌گه‌ر باوه‌ر به‌س وله‌حوا ترس‌س «بِیَن بَیَن حَور حَکْز» (خوا) پاداشتی خوتان پس ده‌دیت
 «وَلَا تَحْكُمْ تَعْمُکْ» وه‌ داوای به‌حشبی هه‌م‌وو دارایی و مالشان لی‌ساکات ﴿۷﴾ «بِیَن بَیَن کَرُو»
 نه‌گه‌ر (خو) داوی به‌حشبی هه‌م‌وو سامانتان لی‌ساکات «مَکْز» رزوریش داکوکی بکات بیتن
 «لُحْجَرِکْ» تیوه‌ چرووکی و ره‌ریلی ده‌که‌ن «وَنَحْرُکْ تَعْمُکْ» و برق و کبه‌ی ده‌روونان ده‌ده‌خات
 ﴿۸﴾ «مَکْز وُغْیَی» پیداریس تیوه‌ نه‌و که‌سانن «دَعُو» که‌ بانگ ده‌کریس «سَبِیَن تَه سَبِیَن تَه» تا‌ه
 پیمازی خوا مان به‌خس «مَکْز مَکْز» که‌چی هه‌ندینکانتان رزده‌ی ده‌که‌ن «وَسِیَن تَه» هه‌ر که‌سیش
 رزده‌ی و ره‌ریلی بکات «وَسِیَن تَه سَبِیَن تَه» نه‌وه‌ بینگومان ته‌ها رزده‌ی له (دزی) حوی ده‌کات
 «وَتَه عَمَدِی» چونکه‌حوا (ده‌وله‌م‌ده‌) و بی‌ مباره «وَسَمَ عَمَدِی» هه‌ر تیوه‌ن هه‌زار و بی‌ نه‌وا
 «وَلَا تَحْكُمْ» جا نه‌گه‌ر تیوه‌ پشت هه‌ل‌که‌ن (له‌تابنه‌کانتان) «سَبِیَن تَه مَکْز» (خوای گه‌وره)
 تیوه‌ ده‌گوریت به‌که‌سانتیکی تر (ی زور چاک) «لُحْجَرِکْ تَه مَکْز» پاشان (نه‌وان) وه‌کو تیوه‌ مان
 (پراسگون له‌گه‌ل به‌روم‌ر‌دگار یاندا) ﴿۹﴾

سورده‌ی ﴿الفتح﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشنده‌ی مهربان

﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ (نه‌ی موح‌ممه‌د ﷺ) ینگومان نیمه‌سهر که‌وتیتی ناشکر امان پن‌دایت
 (که‌رتیکه‌وتنی خود‌پیدیه) ﴿يَقْعُدُونَ مِنْهُ﴾ تا‌خوا خوش‌بیست ﴿مَعَهُ مِنْ رَبِّكَ وَعَافٍ﴾ به
 گویاهه‌کانی را‌وردور ده‌اتووت ﴿وَمِنْ بَعْدِهِ عِيبٌ﴾ وه‌یعمه‌تی خوی به‌ته‌واوی بر‌ریت به‌سهرتدا
 ﴿وَمِنْ بَعْدِهِ عِيبٌ مِّنْهُ﴾ وه‌ریگای راست بشان بدات (به‌ده‌وامت کات) ﴿وَيُضْرَكُ اللَّهُ﴾
 وه‌حواسهرت بختات ﴿يُضْرَكُ عِزُّهُ﴾ به‌سهر که‌وتیتی بالاده‌ستانه ﴿يُخَوِّدُ﴾ نه‌و حواریتیکه
 ﴿أَنْزَلَ السَّكِينَةَ﴾ نارامی دابه‌زاندووته ﴿يُخَوِّدُ شَوْصِيحْ﴾ ناودلی نیمانداران ﴿يُزِيلُ رُؤُوسَ﴾ ته‌نیمانیان
 ریددپکت ﴿مَعَ يَمِينِهِ﴾ له‌گهل نه‌و نیمانه‌ی که‌ه‌یانه ﴿وَمِنْ خُورٍ﴾ ته‌ها می‌خوایه‌سهریارانی
 ﴿أَسْمَدُ وَأَرْضُ﴾ ناسمانه‌کان و‌زه‌وی ﴿وَكِنْ مِّنْ عِزِّ حِكْمَةٍ﴾ وه‌همیشه‌خوارامی کار‌دروسته ﴿يُنْزِلُ السُّورَ﴾
 ﴿يُنْزِلُ السُّورَ﴾ تا‌پیاران و‌ناره‌نانی باو‌ردار بانه ﴿حَسْبُ شَرِّ خَبْرٍ﴾ به‌ه‌شت‌بیست
 که‌روباره‌کان به‌زیرپاندا ده‌روات ﴿حَسْبُ مَبْ﴾ به‌همیشه‌ی نیابدا ده‌مینسه‌وه ﴿وَيُكَفِّرُ عَنْهُ﴾
 سته‌په‌د ﴿وَمِنْ لَّهِ گویاهه‌کانیان خوش‌بیست ﴿وَمِنْ رَبِّكَ بَعْدَ اللَّهِ﴾ وه‌نعم (به‌لینه) لای‌خوا
 ﴿وَمِنْ رَبِّكَ﴾ سهر که‌وتیتی گه‌ورمه‌ه ﴿وَمِنْ رَبِّكَ سَعِيدٌ وَنُصْرَتٌ﴾ و‌قاسری بدات پیان
 و‌ناره‌دسی (دور‌رو) و‌ما‌پاک و‌﴿وَمِنْ شَرِّكَ﴾ و‌ناره‌دسی و‌ناره‌دسی هاو‌ه‌ش پیداک‌وری
 ﴿نُفَسٌ بِاللَّهِ طَلَسُ﴾ گومان به‌رانی خراب‌ده‌بارهی خوا ﴿عَنْهُ رَهْبَةٌ سَوْءٌ﴾ نه‌و‌هر به‌(له‌دور
 چو‌وسه‌ی چاو‌دروانی ده‌کدن سو‌نیمانداران) همر به‌سهر خویاندا دیت ﴿وَمِنْ عِزِّ اللَّهِ عِزُّهُ﴾ وه‌خوا
 نه‌ه‌شمی لی‌گرتوون و‌﴿مَعَهُ﴾ به‌قری‌لی کردوون و‌﴿وَمِنْ عِزِّهِ﴾ دوره‌خی سو‌نماده
 کردوون ﴿وَمِنْ عِزِّهِ﴾ نای‌چ سهرنم‌حامیتی خرابه ﴿وَمِنْ خُورٍ﴾ ته‌ها می‌خوایه‌سهریارانی
 ﴿أَسْمَدُ وَأَرْضُ﴾ ناسمانه‌کان و‌زه‌وی ﴿وَكِنْ مِّنْ عِزِّ حِكْمَةٍ﴾ وه‌خو همیشه‌بالاده‌ستی
 کار‌به‌حی‌یه ﴿يُنْزِلُ السُّورَ﴾ به‌راسی (نه‌ی موح‌ممه‌د ﷺ) بومان مار‌دوره ﴿نَهْدٌ وَنُصْرَتٌ وَبِرٌّ﴾
 به‌شایدت و‌مژده‌ده‌ر و‌ترسته‌ر ﴿يُنْزِلُ السُّورَ﴾ بزو‌نم‌وه‌ی باو‌ر به‌خواو به‌ضم‌به‌ره‌که‌ی
 به‌پیش ﴿وَمِنْ رَبِّكَ وَنُصْرَتٌ﴾ وه‌بشیواتی لی‌مکدن و‌ریری لی‌مکدن ﴿وَمِنْ رَبِّكَ وَنُصْرَتٌ﴾ وه
 ته‌سبحاتی خوا بکدن به‌یه‌یانیان و‌نیواراندا ﴿

﴿وَهُوَ الْكَافِرُ﴾ خوانده و راته‌یه ﴿كَفَّ يَدَيْهِ عَنْكَ﴾ که دهستی توانی (کافران) له‌نیوه کوتا کرد ﴿وَأَنزَلَكَ﴾
 عتهد ﴿دستی نیوه‌شی له‌وان﴾ کوتا کرد به‌رنکه‌وتنی خودیه‌یه ﴿بَطَرٍ مَّكَ﴾ له‌ماو حهر گه‌ی مه‌ککه‌دا
 ﴿مِنْ قَدَرٍ﴾ له‌پاش نه‌وه‌ی ﴿أَنَّ الْفِرْكَ عَشْرٌ﴾ نیوه‌ی به‌سهر نه‌واندارال کرد ﴿وَكَانَ أَتَمَّ يَمْنَعُ بَصِيرٌ﴾
 وه‌خوا به‌هرچی نیوه‌ده‌بکه‌ر بیایه ﴿عَمَّ لَيْسَ صَعْرٌ﴾ همر نه‌وان (مه‌ککه‌یه‌کان) بوون کافر بوون
 ﴿وَصَدْرُكَ عَنِ تَسْجِدٍ تَحْوِرُ﴾ وه‌رنگری نیوه‌یان کرد (له‌رباره‌تی) مر گه‌وتنی حدرام (که‌عه‌ی پیرو)
 ﴿وَنَهْدَى مَقْكَ﴾ وه‌(مدیا به‌یشت) قورماینه وه‌ستیراوه‌کان (له‌خودیه‌پید) ﴿أَنْ سَمِعَ مَجْنُ﴾ بگاته
 شویس مه‌ر بریسی خوی ﴿وَقَدْ رَمَى مَوْسُو وَتَوَسَّطَ﴾ (حوارالی ده‌کردن به‌سهر مه‌ککه‌دا) له‌ر
 سالد) نه‌گره‌ر پیاو و تافر تانی نیحاندار نه‌بویه (له‌ماو کافران مه‌ککه‌دا) ﴿بَرَسُوهُ﴾ که‌نیوه‌بدان
 ده‌سپس ﴿أَرْطُوهُ﴾ پشان پیداده‌مان (ده‌تان کوشت) ﴿فَبِئْسَ كُتْمُهُ مَعْرُ﴾ جابه‌هوانه‌وه‌تووشی
 نه‌وان ده‌بوون ﴿بَغْرُهُ﴾ بی شه‌وه‌ی بران ﴿شَحْلُ مَعْرِ رَحْبُهُ﴾ تاحوا بیخاته به‌ر به‌ره‌ی خوی
 ﴿مِنْ بَشَرٍ﴾ نه‌ر که‌سه‌ی که‌خوی ده‌یه‌وی ﴿تُرْسُهُ﴾ نه‌لام نه‌گره‌ر (نیحانداران و کافران له‌مه‌ککه‌دا)
 له‌یه‌کتر جیایو و یابه‌ته‌وه ﴿عَدَّتْ بَرَكْتُ مَنَّهُ﴾ بیگومان بی باوره‌ر کانیا نمان مزاده‌دا ﴿عَذَابُ الْيَمِينِ﴾
 به‌سز دانیکی مه‌سخت ﴿بَذَخْتُمْ ثَمَرَ الْفِرْكَ فِي مَوْبِذِ نَجْمِهِ﴾ کاتیف نه‌وانه‌ی بی باوه‌ر ده‌مار
 گیریدن خسته‌دلیانه‌وه ﴿حَبَبُهُ جَهَنَّمَ﴾ که‌ده‌مار گیری مه‌دامی به‌ ﴿وَنَسِئَ اللَّهُ سَعِيَتَهُ﴾ جا خواش
 دلیایی و نارامی حویس ماره‌خواره‌وه ﴿عَنْ رَسُوهِ﴾ و عن حزمین ﴿بِوَيْهَمِهِ مَعْرِ﴾ و نیم‌بدان
 ﴿وَأَرْمَهُ مَكْبَهُ أَسْلُون﴾ وه‌باوه‌ر دانی پابه‌د کرد به‌ووشه‌ی (لا اله الا الله محمد رسول الله) وه
 ﴿وَكَانَ أَشَقَّ بِهِ وَحْدَهُ﴾ وه‌نه‌وان به‌ووشه‌یه‌شیاوتر بوون و خواهمی بوون ﴿وَصَدَّكَ اللَّهُ بِكَرْتِهِ عِلْمًا﴾
 وه‌خوا به‌مه‌مورشتیف ناگادار و رانیه ﴿بَعْدَ﴾ سوینده‌خوا بیگومان ﴿صَدَّقَ نَبِيَّ رَسُوهِ أَرْبَ بَشَرٍ﴾
 خو نه‌وخده‌وه‌ی که‌پیمه‌مه‌ره‌که‌ی دیوی به‌راستی گیراوه‌نیابیدی ﴿سَدَّ عَنْ تَسْجِدِ خَرَمٍ﴾ که‌(ووتوی)
 دلیایی ده‌چه‌ماو مر گه‌وتنی حدرام (که‌عه‌ی پیرو) ﴿بَشَرٌ مَّهْ﴾ به‌وویشی خوا ﴿بَعِثْ﴾ به‌نارامی و
 بن‌ترس ﴿مَجْلِبِیْنَ رَهْ سَكْرٍ مَقْصِرِیْنَ﴾ مه‌رمان تاشیوه‌یان کورمان کرد و نه‌وه ﴿لَا تُخَالِفُوا﴾ (له‌دوژمن)
 ماتر مس ﴿فَعَبْرَ بَرَقْشَنُو﴾ حانه‌وه‌ی (خوا) ده‌برانی نیوه‌بعتان دهرانی (که‌خیر له‌رنکه‌وتن دایه)
 ﴿فَخَعَزَ مِنْ دُونِ رَأَيْكَ﴾ وه‌جگه‌له (چو وه‌مه‌ککه) بریاری داوه ﴿مَعْرِ قَرِیْتُ﴾ مه‌ر که‌وتنیکی بریت
 (بو نیوه‌یه که‌رنکه‌وتنی خودیه‌یه‌یه) ﴿خَوْبِي رَسُوهُ﴾ خوانده و راته‌یه که‌پیمه‌مه‌ره‌که‌ی
 ساردوه ﴿بِأَنَّهُ دَرِیْ شَقِي﴾ به‌ریمووسی و ناییسی راستوه ﴿يَقْطِرُ عَنْ كُرْسِيِّكَ دَمٌ﴾ نه‌مه‌سهر
 مه‌مو و به‌رنکه‌دارالی بکات ﴿وَكُنْ بِأَمْرِ شَهْدٍ﴾ تمها حوا به‌مه‌که‌شاهدیت له‌سهر نه‌مه ﴿٢٦﴾

﴿مَنْ جَعَلَ مَتاعَهُ دِينًا﴾ موحه‌مه‌د پیمه‌میری خوایه ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ﴾ نهو (باوهر دار) انه‌ش که‌له‌گه‌لیدن
 ﴿لَهُ دِينًا﴾ نه‌امیر بی باوهران بوئو میژن و ﴿لَهُ دِينًا﴾ له‌نیوان جویاندا نه‌هره‌بیس ﴿بِرَّهْمَ﴾
 رگه‌سجد ﴿دِه‌بان بیسی (همیشه) له‌گورموش و سوزده‌بردسدن ﴿تَسْمِعُ﴾ فصلامت لله‌و‌شور ﴿مِنْ﴾
 داوی هه‌رل و دهر مه‌ندی خودا ده‌که‌ن ﴿سَمْعُ﴾ سَمْعُ دُخْرَه‌مَه ﴿بِشاهه‌یان له‌ناو چاوانیادا دیاره ﴿مِنْ﴾
 آسجور ﴿به‌هوی رور سوزده‌سردن (یانسه‌وه) ﴿رَبِّ﴾ مَتَّهِی سَوَّه ﴿جائمه‌و (هده‌له‌به‌ریرانه) نه‌وه
 سموده و صیغه‌نیان بوو له‌ته‌وراتدا ﴿وَسَمْعُ﴾ و سموده و صیغه‌نیان له‌نیسجیلیشدا
 ﴿كَرَّ﴾ اُخْرَجَ مَقْرَبَه ﴿وَهْ﴾ هَوَّك و کشتو کالیك وایه چه‌که‌ره‌ی دهر کرد بیست (سه‌ور بوویس)
 ﴿قَرَّ﴾ اُتْمَعِدَ ﴿نه‌مجا چه‌که‌ره‌که‌ی به‌هیز کرد بن و قاییم بوویس ﴿وَسَمْعُ﴾ عَمَّوهر ﴿جانه‌سه‌ر
 لاسکی خوی ریت و ستمایی ﴿اُجْبَ﴾ سَمَّه ﴿نه‌وسده‌حواس من) جوتیاره‌کانی سه‌رسام کرد بی
 ﴿بِحِطِّهْمَ﴾ کُتَّه ﴿تا به (رور بوونی) هه‌وه‌لانی داخ و مه‌راق بدا به‌کامران ﴿وَعَدَّ﴾ خوا به‌لیتی
 داوه ﴿کُتَّه﴾ مَوْعِدُ عَصَبَتِ مَهْه ﴿به‌وانه‌نیان که‌باوهریان هیاوه و کرده‌وه‌ی چا که‌بان کردوه
 ﴿مَعْقَرَهٗ﴾ اُخْرَ عَصَبَتِ به‌لیوردن و پاداشتی گه‌وره (که‌به‌عه‌شته) ﴿

سوره‌ی ﴿الحجرات﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوا‌ی نه‌خشده‌ی میهره‌ان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سه‌انه‌ی که‌باوهرتان هیشاوه ﴿لَا تُعِدُّوْا﴾ بیس مه‌که‌ون (له‌هیج
 کاروهر یارینکدا) ﴿بِأَنفُسِكُمْ﴾ نه‌ی نه‌و ورسوه ﴿له‌خواو پیمه‌میره‌که‌ی ﴿وَرَبُّكُمْ﴾ و له‌خواو برسیس
 ﴿بِأَنفُسِكُمْ﴾ بنگومان حوا‌یسه‌ری رانابه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سه‌انه‌ی
 باوهرتان هیشاوه ﴿لَا تَقْرَبُوا﴾ ده‌نگشان به‌رر مه‌که‌سه‌وه ﴿فَوْقَ حُكُومِ﴾ به‌سه‌ر ده‌نگی
 پیمه‌مه‌رد ﴿وَلَا تَقْرَبُوا﴾ وه‌به‌ده‌نگی به‌رر قسه‌ی له‌گه‌ل مه‌که‌ن ﴿لَا تَقْرَبُوا﴾ به‌س
 وه‌ك ده‌نگ به‌رر کرده‌وه‌نیان له‌گه‌ل به‌کتر بدا ﴿لَا تَقْرَبُوا﴾ مه‌وه‌کو کرده‌وه‌کانتان نه‌نال بیته‌وه
 ﴿وَأَسَدَ لَا تُشْفِرُونَ﴾ و خوششان هه‌ستی بی مه‌که‌ن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بنگومان ته‌وانه‌ی ﴿يَقْضُوا﴾
 ده‌نگیان برم ده‌که‌سه‌وه ﴿بِعَدْرِ رَبِّكُمْ﴾ له‌خر مهنی پیمه‌مه‌ردا ﴿وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ﴾ نه‌وانه‌ نه‌و که‌سه‌انه‌ن
 ﴿تَسْمِعُ﴾ الله‌و‌همه ﴿خواو دلیانی راخاوار داوه و پاکی کرده‌ته‌وه ﴿سَمْعُ﴾ سَمْعُ ته‌قوا و خواناسین
 ﴿لَهُمْ مَعْقَرَهٗ﴾ اُخْرَ عَطِی ﴿لی خوش بوون و پاداشتی گه‌وره‌بان بو هه‌یه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 که‌سه‌انه‌ی ﴿بِأَنفُسِكُمْ﴾ له‌ده‌ره‌وه‌ی روره‌کان یانگت ده‌که‌ن (له‌ی موحه‌مه‌د ﴿

﴿أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ روره‌بان به‌فاس و بی ناگه‌ن ﴿

﴿وَبِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ حَقُّ نَه گهر چاو مروانان مگردانه ﴿حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِ﴾ تادمر و شسته دهر دوه مَو لاندان ﴿كُلَّ﴾
 حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِ ﴿نَه دوه چاکر بوو مویان﴾ وَخَوَالِیْ تَوْر دَهی مِهَر دانه ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾
 نَهی نه وانه ی ناو دِرتان هیناوه ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نه گهر گوماهکاری هه وایکی گرمگی هه یاقوتان
 ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نه دوه لی ی بکولنه وه (تاروون بیتموه) ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ مهو ک ریان بگه بدس ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾
 به حه لکیت به بدرائیس ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نه و سابه شیمان س له و کاره ی که کرد و دوه
 ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ رور چاک براتس ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ که بیگومان بیتمه بهری خواله ناو مانده به
 ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نه گهر به گوی ی تیوه ی مگردانه ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نه و روریک له کاره کاندان ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾
 تروشی ناره حه نسی ده بوون ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ به لام خوا ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نیمانی لاندان خوشه و بیست
 کرد و دوه ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ وه له دلتاندا (شیریس و) پاراوه ی کرد و دوه ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ وه بیر راو
 باشری نی کرد و دوه له لاندان ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ بین باوه پس و تاوان و سه ریچی فرمانی خوا
 ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ هه نه وانه شاره راو نه سه ریجاری راستس ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ (نَه دوه)
 به خلسش و نیمه تیکه له لایه ن خواوه ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ خواش رانا و دایه ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾
 س نومیس ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نه گهر دو و کومهل له نیمانداران ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ دز به یه کشر جه دگیان کرد ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾
 نه دوه له یو انیاندان داشته وایی بکهن ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نه محاله گهر کومه لیکیان ده ست در بیژی
 و سه رکشی کرد ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نو سه رکومه لیکنی تریان ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نه دوه نیوه (نَهی موسولمانان)
 دزی له و پسان به یه بگس ده ست در بیژی ده کات ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ تاده گهر پشه وه ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ یو فرمانی
 خوا (منکه چس فرمانی خوا ده بی) ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نه دوه نه گهر گهر ایدوه ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نه و سابه
 له یو انیاندان داشته وایی بکهن ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ به داد گهرانه و راست و دایه رور بر (به یو انیاندان)
 ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ بیگومان خوا ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ دایه رورانی خوش دوی ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾
 بیگومان نه بها سوره دران برای به کشر ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ کمواته له یو انیاندان در و دوه
 هه بوو (ناشته وایی بکهن) ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ و له خوا بر مس ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ ناره حه نسی پکات ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾
 ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نهی نه وانه ی که ناو دِرتان هیناوه ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ یاهیج کز مهله پیاوینت گالته
 نه کهن به کز مه لیکنی تریان ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ به یه گالته پس کراوه کان ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ له گالته کهره کان
 باشترس (لای خوا) ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ وه زمانیک گالته به کهن به زمانیک سر ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ به یه گه
 نامر ته گالته پیکراوه کان ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ له نامر ته گالته کهره کان باشترس (لای خوا ی گهره)
 ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ تانه و به شه ر له یه کشری مهنس (له یو حو تاندا) ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ ناو و ماتوره
 له به کشری مهنس ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نای چه به حرا به ناو بر دین که گوماهه (به موسلمانان بلیت
 کافر، یان داوین بیس) ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ پاش ناو دِرتان هینان ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ حه نه دوه ی به شیمان به بیتمه وه
 ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾ نه دوه نه وانه هه حو یان ستمکاران ﴿بِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ﴾

﴿يَذَّابِفُ الْيَمِّ﴾ نهی نه و که سانهی باو و برسان هیاهو ﴿تَحْنَبُوْا كَثِيْرًا مِّنْ نَّحْنُ﴾ حوتان له و روریت نه
گو مانه کان بیاریرن ﴿لَا يَحْسَبُ خَيْرًا لَّكَ﴾ چونکه به راستی همدینک له گو مانه کان تاوانس ﴿وَلَا يَحْسَبُوْا﴾
سیحورپی مه کهن (و به دوری ماته راوی به کتر ده مه گه برین) ﴿وَلَا يَحْسَبُ تَحْنَبُوْا﴾ له پاشمده به حر به
ناسی به کتری مه کهن ﴿لَا يَحْسَبُ تَحْنَبُوْا﴾ نابا کام له نپوه پی ی خوشه ﴿لَا يَحْسَبُ تَحْنَبُوْا﴾ که گوشتی
برا (نابسی به کهی) بهخوات ﴿مَنْ﴾ به مصر دووی ﴿وَلَا يَحْسَبُوْا﴾ بیگومان قترندان لسی دشته و دو
پیتان باخوشه ﴿وَلَا يَحْسَبُوْا﴾ وه له حوا برمنس ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ بیگومان خوانه و به گیرا گری
به بهر پی به ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ نهی خه لکینه ﴿لَا يَحْسَبُوْا﴾ بیگومان نیمه درو ستمان کردوون ﴿لَا يَحْسَبُوْا﴾
و انی ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ وه کردومانس ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ به چمده گه و هوریکه وه ﴿لَا يَحْسَبُوْا﴾
نایه کتری بهاس ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ به راستی به برتر پیتان لای خوا ﴿لَا يَحْسَبُوْا﴾ نه و که سه تانه زیاتر
له خودا دهر سبت ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ بیگومان حو را نای ناگاداره ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ عه ره به
ده شسته کیه کان و ویتان باو و برسان هیاهو ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ نهی مو حه مده دین ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾
﴿وَلَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ به لکو بلیس موسلمان بوویس (به سهر راره کی) ﴿وَلَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾
چونکه هیشتا بدو به چو و نه ساو دله کاتانه وه ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ خو نه گدر گویر به لی
خوا و پیغه به ره که ی پس ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ هیچ له (پداشتی) کرده وه کانش که م ماکانه وه
﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ به امسی خوا الیوردهی میهره بانه ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ بیگومان نیمه اندارانی
راسته قبه نه و انهن ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ که باو و برسان هیاهو به خوا و پیغه به ره که ی ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾
پاشان درو دله نه بوون (له نیمانه که یاندا) ﴿وَلَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ وه به مال و گینان نینکوشانین
کردروه ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ له پیاو ریماری خوا دا ﴿وَلَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ هدر نه و انهن راستگو یان ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾
﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ نهی مو حه مده دین ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ بلی نابا نپوه خوا ناگاداره ده کهن ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ به نایبه که تن
﴿وَلَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ له کاتیکدا خوا ناگاداره و دهرانی ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ به ههر چی له ناسمانه کان و
رهوی دبه ﴿وَلَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ وه خوا به هممو و شستیک رانایه ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ نه و که سانه مهت
ده کهن به سهر تودا (نهی مو حه مده دین) ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ که موسلمان بوون ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾
توش بلی مهتی موسلمان بوون خوتان به سهر مندا مه کهن ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ به لکو خو مهت
ده کات به سهر نپوه دا ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ که ریمو و پی کردوون بو باو و برسان ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ نه گدر
نپوه راستگون (که نیمه اندارن) ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ به راستی خوا دهرانی ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ بهی
ناسمانه کان و رهوی ﴿وَلَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾ وه خوا بانه به ههر کرده و به که نه و ده کهن ﴿لَا يَحْسَبُوْا تَحْنَبُوْا﴾

﴿وَلَمَّا حُلِقَ﴾ سوید به‌خوائیمه ناده‌بیمان ستمی هیاوه و ﴿وَعَبْرًا مَّا وَحِشَ﴾ بئله ﴿چاك تاگادارین
 به‌و خه‌بال و خه‌ترانه‌ی دین بدل و دور و ویدا ﴿وَمِنْ قَرْبٍ﴾ ونیمه له‌ووه مریکترین (واته خوی گه‌وره
 هیم و رایسی به‌وای هه‌یه به‌هه‌ووو جموحو لیکی نادمیراد) ﴿مِنْ جَبَلٍ تَوْرٍ﴾ له‌شاده‌ماری دلی ﴿
 دَبْنَقِ الشَّيْبَانِ﴾ کاتیک نه‌و دوریشته (کورداری) تومار ده‌گن ﴿عَنِ الشَّيْبَانِ عَنِ الشَّيْبَانِ﴾ که له‌لای
 راست و لای چه‌په‌ره نایشتوو ﴿مَنْطَرٍ﴾ هه‌ر ووتنه‌ک له‌دمی دورچی ﴿وَلَا يَرْهَبُ﴾
 چاو‌دیریکی به‌سره‌وه‌یه (و ده‌سوسی) ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ نارجه‌نی و به‌وشی مردن دیت به‌گه‌ل
 راسته‌کاندا ﴿وَلَمَّا كَبِدَ عِدْ﴾ (پتی ده‌ووتری) نه‌ه نه‌و (مرغه) به‌که خوت بی‌ده‌بار است و لاددا
 ﴿وَبِحِجْزٍ خُورٍ﴾ نه‌معج سوو ده‌گری به‌(شه‌پور) که‌رساند ﴿وَبِحِجْزٍ خُورٍ﴾ له‌ووه روژی (به‌دی هانی)
 هه‌ر شه‌کانه ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ له‌گه‌ل هه‌ووو که‌سپ‌گدا دیت (بو‌مه‌شهر) ﴿وَبِحِجْزٍ خُورٍ﴾ دور
 فریشته، به‌کینک پش خوی داوه، نه‌وی دیکه‌شیاں شاهیدی له‌سهر نمدات، (له‌ته‌روای له‌و کار و کر ده‌وانه‌ی
 که‌ر دورسی له‌دوبیادا، ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ (پتی ده‌ووتری) سوید به‌خوا به‌راستی تو به‌ه‌بی
 تاگا بویت له‌دوبیادا، ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ حائمه‌په‌رده (ی قیامت) مار له‌سهر لادیی ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾
 جا نه‌وو (که‌قیامته) چاوت تیزه و چاك ده‌بی ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ وه‌وه (فریشته شاهیده‌ی) له‌گه‌ل‌یه
 ده‌لیت ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ نه‌ه (نامه‌ی کرده‌وه‌کانه) ناماده‌یه و لای مه‌ ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ (خو‌ده‌وه‌رووی
 به‌دور فریشته‌که‌ا فری ی بده‌سار دور‌خه‌وه ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ هه‌ووو کاریکی سه‌ر که‌شی ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾
 لاجیزه‌ی ریگری که‌ر له‌چا که‌ه‌میرمپه‌ر ده‌ست درمژ که‌وی گومان‌وی ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾
 سه‌ر ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ که‌به‌ر سترای تری له‌گه‌ل خوادا داناره ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ حاه‌ر دوو کتن (له‌ی
 فریشته‌کان) فری ی بده‌سرای سه‌خته‌وه ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ وه‌وه (شه‌پانه‌ی له‌دوبیادا) له‌گه‌ل‌یه‌وو ده‌لن
 ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ نه‌ی به‌رووردگارم من نه‌وم سه‌ر که‌ش به‌کرد ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ به‌لکو خوی
 له‌گو‌م‌رایسی به‌کی دوور له‌راستیدا بوو ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ (خو‌ده‌وه‌رووی) له‌لای سه‌ر، ده‌ه‌فانی و
 مشو‌مر به‌گن ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ چو‌که بیگو‌مان بیشتر هه‌ر شه‌م (له‌م ناریه‌وه) نار و ده‌وتان ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾
 ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ به‌لانی من هه‌ر گیر گو‌رانی به‌سهر دامایه‌ت ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ وه‌ه من هیچ خوره‌سته‌میک
 له‌به‌ده‌کاسم م‌که‌م ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ روزیک سمیت سه‌دورج ده‌لیس ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ لید پر بویت
 ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ دور‌خیش ده‌لی تابا که‌سی تر هه‌یه (به‌هتس) ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ به‌هه‌شتیش (له‌و
 روز‌ده‌ا) برست کروده‌وه‌و بو‌پاریر کاران وله‌خواترسان ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ دور‌مر به‌الیان ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾
 (پیان ده‌وتری) نه‌ه نه‌و (به‌هه‌شته‌یه) که‌به‌لیتان بی‌درانو ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ به‌هه‌ووو روو له‌خوا به‌کی
 خو‌پاریر ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ نه‌وی له‌خو‌ای میهرمان ترسای له‌به‌ده‌ساندا (وخوی له‌گو‌ناه
 پاراست یست) ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ وه‌به‌دلیکی روو له‌خواوه‌ که‌رایتموه (سو‌لامان) ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾
 (پیان ده‌وتری) هه‌م‌ورتان بر و به‌هه‌شته‌وه، دلی و بی‌ترس من (له‌م‌راو‌ماخوشی) ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾
 تم روز‌ه روژی هه‌به‌شی و به‌ری به‌ ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ له‌و به‌هه‌شته‌نا هه‌ر چیان بویت تویدن ناماده‌یه
 ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾ وه‌له‌وه ریاتریشان هه‌یه (که‌بیی خوی گه‌ورمه‌یه) ﴿وَجَدَتْ سَكْرَتَهُنَّ﴾

﴿وَكُنَّا لَهُمْ نَاصِرِينَ﴾ و هیش نه‌مان گه‌ل و چپی رورمان له‌ناویرد ﴿وَأَشَدُّ مِنْهُمُ بَغْضًا﴾ که نه‌ون
له‌میش به‌هیر بر بود ﴿مَنْ تَوَلَّىٰ﴾ حق‌شاران و وولانایان بشکیوه و گه‌راوون ﴿هَلْ مِنْ مَّحِيسٍ﴾
نایب هیچ به‌ب گایه‌ک هه‌بوو (بویر له‌مرد) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بینگومان له‌م (باسه‌د)
به‌مده‌و ناموزگاری هه‌به ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بو که‌میشک خاوه‌ن دلیکی (ریمده‌و بیت یسان زیری)
﴿أَوَلَيْسَ لِلَّهِ الْخَبِيرُ﴾ یاگوی یگری (بو قورنان) و بیرشی له‌لای بیت ﴿وَعَدَ حَقًّا﴾ سوند
به‌خوا بینگومان درو سسمان کردوه ﴿تَسْمُونَ﴾ و دازس و دشتنه‌ه ﴿نَاسِحَانَهُ﴾ و ره‌وی و هدرچی به
بیو بیاندایه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له‌شش پروژا ﴿وَرَمَتْ مِنْ حُوبٍ﴾ وه هیچ مانده‌و بوو بیکمان تووش
به‌بوو ﴿وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ مِنْهُمُ﴾ که‌وانه (نه‌ی موحه‌مه‌د) خوگر به‌به‌را به‌ر نه‌و (قبه‌یانه‌جی
یانه‌ی) که‌ده‌یلین ﴿رَسِيعٍ﴾ به‌ستایشی به‌رو و دگارت ته‌سیحات بکه ﴿فَرِيعٍ﴾ و سنج بوم
پیش هه‌له‌تاسی خورو ﴿وَمِنْ خَزَائِنٍ﴾ پیش ناوا بوویشی ﴿وَمِنْ كَيْسٍ﴾ و له‌به‌شیش
له‌شه‌وده‌ستایشی به‌رو و دگارت بکه ﴿وَمِنْ خَزَائِنٍ﴾ و له‌پاش بوژده‌کیش ﴿وَمِنْ كَيْسٍ﴾ و
گوی بگره‌له‌روژیکدا ﴿وَمِنْ كَيْسٍ﴾ جار ده‌ریک له‌شویبکی مریکه‌وه‌سگ ده‌کات ﴿وَمِنْ
كَيْسٍ﴾ و رژی که‌به‌هه‌ته‌یه‌ک (ده‌مگینکی گه‌وره‌ی تر ساک) به‌راستی ده‌پیش
﴿وَمِنْ كَيْسٍ﴾ نه‌و پروژا و رژی هاته‌ده‌مه‌وه‌به (له‌گوره‌کان) ﴿وَمِنْ كَيْسٍ﴾ بینگومان
هه‌ر نیمه‌مین ده‌زیتین و ده‌شهریتین ﴿وَالْبَلَاءُ الْبَاسُ﴾ گه‌راته‌ووش هه‌ر مژلای نیمه‌به ﴿وَمِنْ كَيْسٍ﴾
﴿لَا رَيْبَ لَهُمْ﴾ و رژی دیت ره‌وی له‌ناست نه‌وانه (ی مردوون) قلیش ده‌بات ﴿بِئْسَ﴾ به‌به‌له‌دینه
ده‌ره‌وه‌ه ﴿وَمِنْ كَيْسٍ﴾ نه‌و کوکر ده‌وه‌به‌لای نیمه‌وه‌ناسانه ﴿وَمِنْ كَيْسٍ﴾ بینگومان
نیمه‌ناگ‌داریس نه‌وه‌ی که‌ده‌یلین ﴿وَمِنْ كَيْسٍ﴾ نو ده‌سه‌لانت به‌سه‌ریاندایس به‌ده‌گر باختر
س ﴿که‌و به‌تر به‌م قورنانه‌ناموزگاری نه‌و که‌سه‌بکه ﴿وَمِنْ كَيْسٍ﴾ که‌له‌هه‌ره‌شهی س ده‌ترسن ﴿

سوره‌ی (الزمر)

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌ناوی خوی به‌خشدی میهرمان

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ سویند به‌و بایانه‌ی که‌رور شت پروژا بلاوده‌که‌سه‌وه‌به‌بلاوکرده‌وه
﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ تممحا سویند به‌و هه‌وراته‌ی که‌هه‌لگری ناراسی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ تممحا سویند
به‌و که‌شبیانه‌ی که‌به‌ناسانی ده‌گه‌ریس (له‌ساو ده‌ریادا) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ تممحا سویند به‌و
میشته‌نه‌ی کار تابه‌شکه‌رون ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ بینگومان هه‌ر به‌لین که‌پیتان ده‌ریا راسته
﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه به‌راستی (روژی) پاداشت و موئه‌رو و ده‌دات ﴿

﴿ثَلَاثُ مِائَةٍ مِّنْ فَتْرَةٍ مِّنْ رُّسُلٍ﴾ همر بسم شیویه هیچ پتعمه‌ریک نه‌فانوره سو لای نومه‌بانی
پش نه‌مان ﴿لَا يَأْتِيَنَّكَ السَّعَاتُ﴾ مه‌گمر ورتوویانه (نمو پتعمه‌مره) جدو و گمره نان شپته ﴿وَلَا
يَأْتِيَنَّكَ السَّعَاتُ﴾ نایا (نه‌مان و نه‌وان) راسپارده‌یان بویه کسری کردووه ﴿لَا يَأْتِيَنَّكَ السَّعَاتُ﴾ (نه‌حیر)
به‌لگو نه‌مان گه‌لنکی مهر که‌ش و باحیس ﴿مَوْلَاهُ﴾ تو (نه‌ی مو حه‌مه‌د) پروین
لی و هر گیره ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّكَ السَّعَاتُ﴾ چونکه مولومه کراوتیت ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّكَ السَّعَاتُ﴾ وه‌ناموز گاریان بکه‌و پیریان بخه‌روه
﴿وَلَا يَأْتِيَنَّكَ السَّعَاتُ﴾ چونکه نه‌راستی ناموز گاری (نه‌گمر سوودی بویی پروایان به‌ی) سوود
نه‌گه‌به‌می به‌بر وادان ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّكَ السَّعَاتُ﴾ ورمه‌ف تشر و اس (نه‌جندوب) وه‌من جو که و ناده‌میرادم نه‌به‌ی بونه‌وه
دروست کردووه که‌به‌ندایه‌نی من بکه‌ن ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّكَ السَّعَاتُ﴾ من هیچ روریه‌کم سووی لیان
﴿وَلَا يَأْتِيَنَّكَ السَّعَاتُ﴾ ماشه‌وی خواردم بدمی ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّكَ السَّعَاتُ﴾ نه‌راستی نه‌به‌ی خواخوی روری
دوره ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّكَ السَّعَاتُ﴾ که‌حاون دمه‌لانی رور به‌نیزه ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّكَ السَّعَاتُ﴾ نه‌مجا بگرم
بو نه‌وانی ستمیان کردووه سرای رورمان بو ناماده‌کردوون ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّكَ السَّعَاتُ﴾ هه‌روه‌ک چون بون
هه‌وه‌ل و هه‌ریره‌کیان ناماده‌مان کردووه ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّكَ السَّعَاتُ﴾ ده‌ی با تشر به‌له‌نه‌که‌ن (له‌داوا کردی سرا)
﴿وَلَا يَأْتِيَنَّكَ السَّعَاتُ﴾ سا‌هاوار بو نه‌وانی بی‌ناوه‌ی بوون ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّكَ السَّعَاتُ﴾ له‌و روزه‌ی
که‌هه‌ر شه‌پان بی‌لنکراوه ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّكَ السَّعَاتُ﴾

سوره‌ی (النور)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌ناوی خوی نه‌خشنده‌ی مبه‌ره‌مان

﴿وَالنُّور﴾ سوید به‌کسوی طوور (به‌و کبوه‌ی مووسا له‌سه‌ری قسه‌ی له‌گه‌ل خوی گه‌وره
کرد) ﴿وَالنُّور﴾ وه‌به‌کتیسی نووسراو (مه‌به‌ست پیسی نورئانه) ﴿وَالنُّور﴾
له‌چه‌ند به‌ره‌به‌کی بلار کراوه (قورئان مووسراو نه‌وه له‌چه‌ند به‌ره‌به‌کدا) ﴿وَالنُّور﴾ وه
سوید به‌و خاندی نرده‌نه (بیت المعمور جیگابه‌که له‌ناسمان، تریشته‌کین هه‌میشه به‌ده‌وریدا
دین و ده‌چس، نه‌وانه‌وه ناوه‌دانه) ﴿وَالنُّور﴾ وه‌سوید به‌بانی بلند کراو (ناسمانی
دوبی) ﴿وَالنُّور﴾ وه‌سوید به‌ده‌ریای پر کراو (له‌ناویان ناگری ده‌گیر ساو) ﴿وَالنُّور﴾
﴿وَالنُّور﴾ بینگومان سرای به‌روهر دگارت (سو‌سی پروایان) ده‌می ﴿وَالنُّور﴾ هه‌نه‌من ده‌ج
هیچ به‌ر گری که‌ری می‌به‌ه ﴿وَالنُّور﴾ وه‌سور نسه‌مره ﴿وَالنُّور﴾ که‌ناسمان رور تومد ده‌که‌وته
جوله و هاتو چو ﴿وَالنُّور﴾ وه‌چیاکان (له‌جیس حویان) ده‌جو و بیس و تومد
ده‌رون ﴿وَالنُّور﴾ که‌واته له‌و روزه‌دا هاوار بو‌بی باوه‌ران ﴿وَالنُّور﴾ بون هه‌ی خویر
پتعمه‌ری که‌له‌کاری ماره‌وا‌دا پوده‌چس و هه‌میشه گالنه و گه‌پ ده‌که‌ن ﴿وَالنُّور﴾
﴿وَالنُّور﴾ رورزی پالیدان پیوه ده‌سری مهره‌و ناگری دوره‌ج چوون پال پیوه‌دست ﴿وَالنُّور﴾
﴿وَالنُّور﴾ (پیان ده‌ووتریت) نه‌مه‌نور ناگره‌به‌که‌شیوه به‌دروئان ده‌رانی ﴿وَالنُّور﴾

﴿أَمِ حَرِّهِمْ﴾ تا یا نه‌م نه‌گه جادووه ﴿أَمْ شَرَّ لَاقِظِرُوت﴾ یا نه‌نیوه مایس ﴿تَصَافِقُ﴾ بچه‌باریه‌وه
 ﴿فَاصْبِرْ وَلَا تَظْهَرْ﴾ نه‌معا نارام مگر یا نه‌مگر ﴿وَأَعْيُنُكَ﴾ به‌کسانه بونان ﴿وَلَمْ تَخْرُجْ مَكَشَرُ
 نَعْمَانُ﴾ ینگومان هر توله‌ی نه‌م کردوه‌ای ده‌تاکرد لیکن ده‌سه‌بریتوه ﴿بَلْ تَقْبَلُ فِي خَشْبِ
 وَصِيرٍ﴾ به‌رامنی پارتی‌کردن وله‌خواترسان له‌ماو بدخات و بی‌مه‌ته‌کانی به‌مه‌شتان ﴿بَلْ كَبِيرُ
 دَانَهَرِ رَهْمَه﴾ چیتر نه‌من له‌و شتانه‌ی به‌روه‌ردگاریان پی به‌خشپوون ﴿وَوَهَرُ رَهْمَه عَدَبُ حَجِيرٍ﴾
 وه‌به‌روه‌ردگاریان پاراستووی نه‌سرای دُورج ﴿كُو و سِرُ﴾ (پیسار ده‌ووت‌ریست) به‌خون و
 به‌خون‌هوه ﴿هَبْ يَدَ كَسَمَ تَعْمُرُ﴾ روشی گیانتان بیت به‌هوی نه‌م چاکانه‌ی له‌دوبید ده‌تاکرد ﴿وَلَمْ
 تَكُنْ عَنِ سِرِّ تَضْفُوهُ﴾ بالیان داوه‌ته‌وه له‌سمر کورسی و نه‌مه‌ی ریر کراو ﴿وَرَجَاهُ غُورِ عِي﴾ وه
 حوریانی چاو‌گه‌ش و چاو‌گه‌ورمان کرده‌هاوسه‌ریان ﴿وَدَيْسُ سَوُ﴾ وه‌ته‌وانه‌ی پرویدن هینوه
 ﴿وَلَمْ تَكُنْ رِيفَ رِيفٍ﴾ وه‌هوه‌کانیشیان دوابان که‌وتوون به‌نیمانه‌وه ﴿لَحْفَ رَهْمَه رَهْمَه﴾ وه‌وه‌کانیان
 ده‌گه‌به‌پس پیسان (له‌پله‌ی به‌هه‌شتان) ﴿وَرَسْمُ عَمَدٍ مِّنْ حَبٍّ﴾ وه‌هیچ له‌کرده‌وه‌ی (ناوکه)
 کانیاں که‌م ماکه‌به‌وه ﴿كُنْ تَرِي يَدَ كَسَبِ رَحِيٍّ﴾ هر که‌مه‌بارمه‌ی کرده‌وه‌کانی خوبه‌نی ﴿وَلَمْ
 تَكُنْ نَهْمَ رَهْمَه وَتَرُ﴾ وه‌به‌ردوام هم‌وو جوره‌میوه و گوشیکین پی‌ده‌دن ﴿يَدَ بَشْتَهْرُ﴾ له‌وه‌ی
 ناره‌روی ده‌که‌ن ﴿بَسْرُ غُورِ يَدَ كَسَبِ﴾ له‌و (به‌هه‌شته) دا به‌رداخی شه‌راب له‌به‌کتری و ده‌ردگر
 ﴿لَا تَقُولُ وَلَا تَقُولُ﴾ نه‌فهی پرو پروچی تیدایه‌وه نه‌گو‌ماه‌کردن ﴿وَلَمْ تَكُنْ عَمَدٍ مِّنْ حَبٍّ﴾ ده‌گه‌ریس
 به‌سه‌ریاندا کو‌روانی به‌وجه‌وانی نیک سووکی خویان و خر‌مه‌نیان ده‌که‌ن ﴿كَسَبُ رَهْمَه وَلَا مَكْرُورُ﴾
 وه‌ک مرو‌ری ناوسه‌ده‌ن (له‌جوانی و پاکی‌دا) ﴿وَلَمْ تَكُنْ عَمَدٍ مِّنْ حَبٍّ﴾ به‌هه‌شتیه‌کان پرو ده‌که‌به
 به‌کتری و ﴿بَلْ نَوْرُ﴾ بر‌سپار له‌به‌کتری ده‌که‌ن ﴿وَلَمْ تَكُنْ عَمَدٍ مِّنْ حَبٍّ﴾ نه‌لیس به‌رامنی
 نیمه‌پشتر له‌ماو که‌س و کارماندا ده‌ترسابس (له‌سرای دُورج) ﴿وَلَمْ تَكُنْ عَمَدٍ مِّنْ حَبٍّ﴾ نه‌وته‌خواه‌مه‌نی
 مابه‌سه‌رماندا ﴿وَوَسَّ عَدَبُ اسْتَوِي﴾ وه‌له‌سرای دُورج پاراستنی ﴿بَلْ تَكُنْ عَمَدٍ مِّنْ حَبٍّ﴾
 به‌رامنی نیمه‌له‌مه‌و پیش خوامان ده‌به‌رست و هاو‌رمان لی‌ده‌کرد ﴿وَلَمْ تَكُنْ عَمَدٍ مِّنْ حَبٍّ﴾ به‌رامنی
 نه‌م چاکه‌کاریکی میهره‌بانه ﴿وَلَمْ تَكُنْ عَمَدٍ مِّنْ حَبٍّ﴾ (نه‌ی مو‌حه‌مه‌ده) بادبان خه‌روه ﴿وَلَمْ تَكُنْ عَمَدٍ مِّنْ حَبٍّ﴾
 رینک‌پگه‌ن و لا‌محور ﴿چونکه‌تو به‌هوی بی‌مه‌ته‌کانی به‌روه‌ردگاریه‌وه به‌فالجیت و به‌شیتیت ﴿وَلَمْ
 تَكُنْ عَمَدٍ مِّنْ حَبٍّ﴾ به‌به‌لکو‌ده‌لیس (مو‌حه‌مه‌ده) شاعیره ﴿وَلَمْ تَكُنْ عَمَدٍ مِّنْ حَبٍّ﴾ چاو‌ه‌روانی مردی
 ده‌که‌پس ﴿وَلَمْ تَكُنْ عَمَدٍ مِّنْ حَبٍّ﴾ (نه‌ی مو‌حه‌مه‌ده) بلق چاو‌ه‌روانیس ﴿وَلَمْ تَكُنْ عَمَدٍ مِّنْ حَبٍّ﴾
 ینگومان میش له‌گه‌لن‌اندا له‌چاو‌ه‌روانانم ﴿

﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ ناسو هام و ژیر بیان فرمانیان یی نه‌دا هم قسانه ﴿وَمَنْ قَوْلِهِمْ﴾ (نه‌خیر)
 به‌لکونه‌مانه گه‌لینکی سهر که‌ش و یاخیس ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ یادله‌ی قورن (موجه‌مه‌د ۱۱)
 خوی هدلیسه‌ستوره ﴿بَلْ لَا تُؤْمِنُ﴾ (نه‌خیر و انیه) به‌لکونه‌روا ماهیت ﴿وَبَلْ لَا تُحِبُّونَ شَيْئًا﴾ ده‌ی
 ب نه‌و (بی‌باوهره‌کار) نموو به‌یه‌کی وک قورن نه‌ییس ﴿بَلْ كَانُوا صَدَقَ﴾ نه‌گهر راست نه‌کهن،
 (که‌هه‌له‌سه‌ستراوی مروه) ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ نایا نه‌وان (بی‌حالتیک) له‌خویناموه دروست
 بوون ﴿أَرْفَهُمْ تُحْشِقُونَ﴾ یان خوین (خالق) و دروستکمری خوین ۱۲ ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ (نه‌خیر و انیه)
 نه‌ی لای نه‌وان ناسه‌مانه‌کان و زه‌ویان دروست کردوه ﴿بَلْ لَا تُؤْمِنُ﴾ (نه‌خیر و انیه) به‌لکونه
 دلیبیس و گومانمان هه‌یه ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ نه‌ی نایا گه‌هینه‌کانی به‌روهردگاری تو لای
 نه‌وانه ۱۳ ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ یان نایا هه‌ر نه‌وان ده‌سه‌لاکندار و رالی ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾
 یان به‌یژه‌به‌کیس هه‌یه (پیدا سهریکه‌وون یو ناسه‌مان و) گوی نگر نه‌یدا (له‌هه‌والی ناسه‌مان) ۱۴
 ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ جا (نه‌گهر راست نه‌کهن) با گوی گره‌که‌یان به‌لکونه‌یه‌کی روون بیت
 ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ یان نایا که‌چان بو خوابه‌و کوران بو نبویه ۱۵ ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ یان نایا
 نؤ (له‌ی موجه‌مه‌د ۱۶) داوای کری و یادداشتیان لی ده‌که‌یست ۱۷ ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ له‌وانیش
 له‌به‌ر بزار دسی ماریان گرانه ۱۸ ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ یا نایا رانیاری هه‌ییب لایه ۱۹ ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ که
 (نه‌به‌ری) به‌ورسه‌وه ۲۰ ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ نه‌ی نایا نه‌یانه‌وی فیل پکه‌ن ۲۱ ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ ده‌ی
 هه‌رین ماوه‌ران فیل لی کراوون ۲۲ ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ نه‌ی نایا به‌روستر اوکیان هه‌یه بیجگه‌به‌خوا ۲۳
 ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ خوا پاکه‌له‌هه‌موو هاو به‌شیک که‌بوی بریار ده‌ده‌ن ۲۴ ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾
 ساقه ۲۵ وه نه‌گهر پارچه‌به‌ک له‌ناسه‌مان بییس نکه‌وینه‌خویره‌وه ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ نه‌لین (نه‌مه)
 هه‌ورینکی به‌سهریه‌کدا که‌وتووه (مارانمان بو ده‌مارس) ۲۶ ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ ده‌ی لییب گهری نه‌انووشی
 ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ روزی خوین ده‌س که‌نیابده‌لاو ده‌چس ۲۷ ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ یو لایقی هه‌ر که‌هه‌شیت ۲۸ روزی
 که‌بیله‌کانیان هیچ سوو دینکیان یی ماگه‌به‌ی ۲۹ ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ وه هیچ سهر که‌وتووه سهر فرار مان ۳۰
 ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ سه‌راستی نه‌وانه‌ی مستعیان کردوه (له‌خوین و بی سروا بوون) بوین هه‌یه
 ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ سر به‌ک پیش سرای روزی دواپی ۳۱ ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ نه‌لام روورنه‌یان مایر ۳۲
 ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ چاوهر وانی بریاری به‌روهردگارت نه‌﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ چونکه‌ی بگو مان تو له‌پیش
 چاو و چاو دیری نیمه‌دایت (له‌م نایه‌نه‌دا جیگیر کردن و ناسکردن سیه‌تی چاو بو خود، هانوه‌نیمه
 پرومان پییه‌نی به‌ی هیچ لیچواندن و لیکدانه‌وه‌به‌ک، و مشیوه‌که‌ی ناراین نه‌بها خود، ده‌یر است)
 ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ هه‌ر کانی (له‌خه‌و) هه‌ستابت نه‌سبحات نکه‌به‌ستایش به‌روهردگارت ۳۳
 ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ وه بیهرسته و ستایشی نکه‌له‌به‌شیک له‌شه‌ودا ۳۴ ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ وه کانبیک نه‌ستیره‌کاب
 ورن ده‌س (وشت هه‌لنه‌کهن) ۳۵

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌ناوی حوای نه‌خشده‌ی میهره‌مان

﴿وَأَنْتَ أَهْلُ الْبَيْتِ﴾ سوسده نه‌سیره کاتی ئاوا ده‌یی ﴿مِنْ صَلَاحِ جَعَلُكَ﴾ هاوری که‌تان (موجه‌ممه‌د
﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ گوهر به‌سوره ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ وه له راستی لای مه‌داوه ﴿وَمِنْ عَوْدِ تَهْوِي﴾ وه له ه‌دا
و ه‌دوسه‌ده نه‌ ساکات (که قورنان ده‌حونیت) ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ه‌هرچی ده‌یلی
(قورنانه‌و) بیگاده‌کرتت سوی ﴿عَمَلِ شَدِيدِ تَهْوِي﴾ (حویه‌ئیلی) رور نه‌توانا فیری کردروه ﴿وَمِنْ
﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ حاو‌می بیرو عوشی نه‌هیزه ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ جاله‌سهر شتوه‌ی راسته‌قی‌ی حوی به‌روستاره
﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ که به‌ئاسوی ه‌مه‌ به‌رری ئاسمانه‌وه بوو ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ پشان بریت
بوو س‌ده (له موجه‌ممه‌د) و نه‌مها هاته خواروه ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ و بی که مابه نه‌د‌ره‌ی دور
که‌وان یان که‌متر (ی‌ماوه بوو نه‌گه‌ل موجه‌ممه‌د) ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ و بی و ع‌ده‌ی ئاوی که‌مها (خوا)
بیگی کرد سو نه‌ده‌ی خوی، ئای چ بیگایه‌ک سوو ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ نه‌ده‌ی (موجه‌ممه‌د
﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌چاوی سهر بیسی دلی (بروای پی کردو) به‌درو‌ی به‌رائی ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ ج‌ئا‌یا
(بی به‌وران) ئیره ده‌مه‌ق‌لسی له‌گه‌ل ده‌که‌ن ده‌بار‌ی نه‌ده‌ی که به‌چاوی خوی ده‌ی بیسی ﴿وَمِنْ
﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ سوسده به‌خوا بیگومان جاریکی تر جوهره‌ئیلی بیوه ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ لای
د‌ره‌ح‌نی (سیدره‌نولسو نه‌ها) ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ که لای نه‌وه‌یه نه‌ده‌شتی بیشته‌جی بوو ﴿وَمِنْ
﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ نه‌و کاته‌ی (به‌مه‌به‌ر) نه‌و شته گریگ و س‌ر سور به‌نه‌ری بیسی که سیدره‌ی
ده‌پوشی چون ده‌پوشی بیگ ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ چاوی نه‌و (موجه‌ممه‌د) به‌ملا و لادانه‌به‌د‌رائی
(به‌مه‌به‌ست می نه‌ده‌به‌ری) ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ سوسده به‌خوا بیگومان بیسی ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ گ‌وره‌ترین
به‌ل‌گه و بیشته‌ی به‌رورد‌گاری ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ ده‌ی بیسم بیس ئایا لات و ه‌ورر (که
دووش) ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ وه‌تی مستیم که مه‌مانه (ئایا هیچ‌یان پی ده‌کری) ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾
﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ لاپ راسته ئیره کو‌دان بو خوتان و کچان بو خودا به‌رو و چاک ده‌راس ؟ ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾
صیری که‌گه‌ر و این دابه‌شکر دینکی م‌دروست ده‌ین ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ نه‌م‌ت به
ه‌مه‌دالینکی برتن که‌ئیره و باو و م‌پیرانان لیثان مارن (به‌بی ماوه‌رؤک) ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ خوا
هیچ به‌ل‌گه‌به‌کی له‌س‌ر به‌رستراوی نه‌وان نه‌ماردووه‌ته خواروه ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ نه‌ها شو‌ی گومان و نه‌و شته ده‌که‌ون که به‌سی خو‌یان جه‌ری لی به‌تی ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾
له‌کاتیکدا که به‌راستی له‌لایه‌ن به‌رومرد‌گاریانه‌وه هیدیه‌ئیان بو هاتروه ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ ئایا
س‌رؤف ناره‌رووی ه‌هرچی کرد بوی دینه‌ی (به‌خیر) ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ چونکه ه‌د‌رخو‌یه
خاو‌می دریا و دواروه ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ وه چه‌نده‌ها فریشته که له‌ئاسمانه‌کاندا ه‌ن
﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ نکا و شه‌فاعه‌یان هیچ سوودی می به ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ مه‌گه‌ر دوا‌ی
نه‌ده‌ی که خوا م‌وله‌ت بدات ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾ یو ه‌مه‌که‌س‌بک که حوی به‌وی و ر‌ری بیت پی ﴿وَمِنْ عَوْدِ﴾

﴿إِنَّ مَاءَ لَا يُحْيِي بِالْأَجْرِ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که باو بر سه‌پوزی دواپی ماهس ﴿تَسْتَوِي أُنْجِي﴾
 نیته‌لانی ﴿مَرِيشْتِه‌کَان به‌کچی (خوا) ماو ده‌پس﴾ ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ له‌کاتیکدا هیچ ر‌بیاریه‌کید
 ده‌رباره‌ی سی‌یه ﴿يَسْتَوِي بِالْأَجْرِ﴾ ته‌پها دواپی گومان ده‌که‌ون ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ وه‌به‌راستی گومان
 ﴿لَا يُحْيِي مَن لَّيْسَ بِهِ﴾ هیچ سوودیک‌ی نی‌به‌له‌رائیسی ه‌ق و‌راستی دا ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ وه‌به‌راستی گومان
 ده‌ی که‌وانه‌توش وارینه‌له‌و که‌سه‌پشت ده‌کاته قورنان و‌بیادی نیجه ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ وه‌به‌راستی گومان
 بیجه‌گه‌زیانی دویا هیچی تری ماوی ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ ته‌مه‌نه‌وی‌ری ر‌بیار‌ی و‌تیگه‌پش‌سیانه
 له‌ر‌انباریدا ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ به‌راستی پ‌رو‌وردگارت چاک ده‌رائی به‌وه‌ی له‌پ‌ن‌ده‌ک‌ی
 گو‌س‌را‌بو‌وه ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ وه‌چاک ده‌رائی به‌وه‌ی که‌پ‌ن‌و‌پ‌س بو‌وه ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ وه‌به‌راستی گومان
 ل‌اص ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ ه‌ه‌رچی له‌ناس‌نامه‌کان و‌ره‌و‌یدایه ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ ته‌مه‌نه‌وی‌ری
 نه‌وانه‌بدات که‌خ‌را‌پ‌ه‌یان کرد‌وه‌به‌پ‌س کرد‌وه‌ک‌ایان ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ وه‌پ‌د‌اش‌تی نه‌وه‌به
 بد‌اش‌ته‌وه‌که‌چاکه‌پ‌س کرد‌وه‌به‌چاکه‌تر (له‌وه‌ی کرد‌ویانه) ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ ته‌مه‌نه‌وی‌ری
 نه‌وانه‌ی که‌له‌گو‌ما‌هی گ‌وره‌و کرد‌وه‌ی د‌یو‌خ‌ویان ده‌پ‌ار‌یرن ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ جگه‌تا‌وانی ب‌چ‌و‌وک‌به‌پ‌ت
 ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ به‌راستی پ‌رو‌وردگارت لی‌ور‌د‌سی فر‌وانه ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ ته‌مه‌نه‌وی‌ری
 نه‌وه‌له‌ه‌مو‌و که‌س به‌حالی نی‌وه‌ر‌ان‌ات‌ره‌له‌کاتیکدا که‌له‌زه‌وی د‌رو‌ستی کرد‌ون ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ وه‌به‌راستی گومان
 م‌ه‌ب‌ک‌ر ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ که‌کاتیک که‌لی‌وه‌ک‌ور‌یه‌له‌ن و‌له‌س‌کی د‌ای‌ک‌ت‌ان‌دان ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ ته‌مه‌نه‌وی‌ری
 و‌پ‌اک ده‌مه‌پ‌س ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ خوا‌ر‌ان‌ات‌ره‌به‌و که‌سه‌ی د‌ی‌ات‌ره‌له‌خ‌وات‌رس‌ه ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ ته‌مه‌نه‌وی‌ری
 ج‌ا‌ن‌یا د‌پ‌ت نه‌و که‌سه‌ی که‌پ‌شتی ه‌ل‌ک‌رد (له‌با‌وم) ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ ته‌مه‌نه‌وی‌ری
 د‌اب‌و‌ر که‌م‌ن‌کی به‌خ‌شی و‌نه‌وه‌ی تری گ‌ر‌ته‌وه ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ ته‌مه‌نه‌وی‌ری
 ل‌ای‌ه‌ر ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ و‌به‌چار ده‌پ‌یی ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ ته‌مه‌نه‌وی‌ری
 که‌له‌پ‌ه‌ر‌ا‌وه‌ک‌انی مو‌وس‌ا‌دا‌بو‌و ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ ته‌مه‌نه‌وی‌ری
 ئ‌یر ه‌یم‌ه‌ی که‌پ‌ه‌ی‌م‌اس خ‌وی به‌چاک‌ی به‌می ه‌ینا ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ ته‌مه‌نه‌وی‌ری
 که‌هی‌ج تا‌وان‌ر‌ت‌ک گو‌ما‌هی تا‌وان‌ر‌ن‌کی تر ه‌ل‌ا‌گ‌ری ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ ته‌مه‌نه‌وی‌ری
 ن‌اده‌س جگه‌له‌ک‌وش‌شی خ‌وی خ‌ا‌وه‌س ه‌ی‌جی بر‌می‌یه (له‌د‌وار‌و‌ژ‌دا) ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ ته‌مه‌نه‌وی‌ری
 و‌پ‌ی‌گو‌مان ه‌ه‌ول ک‌وش‌شه‌ک‌ی له‌د‌اه‌ات‌و (له‌ق‌ی‌ام‌ه‌ت) د‌ا‌ده‌پ‌یر‌ن‌شه‌وه ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ ته‌مه‌نه‌وی‌ری
 پ‌اش‌ان پ‌د‌اش‌ت ده‌د‌ر‌ن‌ه‌وه‌به‌ت‌یر و‌ته‌وا‌وی ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ ته‌مه‌نه‌وی‌ری
 س‌ه‌ر‌ه‌ح‌ام‌ه‌ک‌ی ه‌ه‌ر ن‌و‌ل‌ای پ‌رو‌وردگارت ده‌گ‌ر‌ن‌شه‌وه ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ ته‌مه‌نه‌وی‌ری
 ه‌ه‌ر نه‌و‌پ‌ش به‌س‌ه‌ک‌ان ده‌ح‌اته‌گ‌ری‌ان و‌پ‌ن‌که‌پ‌س ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ ته‌مه‌نه‌وی‌ری
 ده‌پ‌ن‌ه‌ر‌ی و‌ر‌ی‌د‌و‌ش‌یان ده‌ک‌انه‌وه ﴿وَرْدَه‌مَرْدَمِ بِرْ﴾ ته‌مه‌نه‌وی‌ری

﴿وَأَنذِرْهُمُ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ﴾ و بهر راستی همر نهوه که جونی سیر و می دروست کردووه ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ له یونعه یهک کابیک دهر نیرنه عتال دانعوه ﴿وَرَعْلَتُكَ أَخْرَى﴾ وه بهر راستی همر له سهر خوابه دروست کردووه ی له پوزی دوا پیدا ﴿وَأَنذِرْهُمُ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ﴾ وه بهر راستی ینگومان همر نهویشه که خهلکی دعو له معد و همزار دهکات ﴿وَأَنذِرْهُمُ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ﴾ وه بهر راستی همر نهوه بهر و رد گاری نه ستره ی شیمر (شیمر) نه سیر بهک سوو جهلکابیک له سهرده می به دایدا ده پایه رست ﴿وَأَنذِرْهُمُ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ﴾ وه ینگومان همر نهو خوابه گلس عادی به که می له ساو سرد ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ گلس سموودیشی له ناو سرد و که می به هیشی ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ وه گلس یووحیشی (له ناو برد) له پیشی (هادو سموود) دا ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ وه گلس بهر راستی له وان ستم کار سرو ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ سهر کهش تر سوو ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ وه گلس سهر و زیر کر وه کانی (به ره ویدا) برده خوار موه (که گویند کانی گلس لور و طووب) ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ نه میجا نهو گویند نه ی دیوشی (به جور و هاسرای سخت) چو داپوشبیک ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ له کام یارو بهمه ته کانی بهر و مرد گارت (سهری) دوو دلیت ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ (پنجه مبره) تر ستره یکه له (پنجه مبره) تر ستره کانی پیشو ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ روزی دوا یی روز مریت بوره ته وه ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ جگه له جوی گوره کهس ی به ناشکرای بکات (ویرانیت که ی دیت) ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ جانا یا له قورخانه سهران سور ده منیت ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ و نصیحکون (ناکون) وه پنده کهس و ناگریس ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ وه نهوه سهر گرم و یی ناگان ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ ده ی سوژده بهر و بو خوا و بهر منشی بکهو ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾

سورقی (لتجم)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهر دان

﴿أَقْرَبُ نَسَبٍ﴾ روزی دوا یی مریت بر ویدهوه ﴿وَسَمِ نَسَر﴾ وه مانگ لهت بوو ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ وه نه گهر یی بر و یی موه میر بهک بیس ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ پشت هدله کهو ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ وه ده لیس نهوه حادوویه کی بهر ده واه (و موحه معد لیای دهکات) ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ وه نهو (بت بهر ستانه) باوهریان به هیشاوشوین هه و او ناره و روی خویان کهوتس ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ له کاتیکده هه موو کاریک سهره حمانکی هده ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ ینگومان هه والی روز (له سهر بر دس باحیانان) یی که پیشتووه (له تور نالدا) ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ که بیانگیر تتهوه (له ت بهر سستی) ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ (قور لسان) هه سووی حیکمه تیکی نه واه ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ به لام تر ساندی تر سینه و ان (بو کهس یی سروا) سوو می یه ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ نه معا تو (نه ی موحه معد) بر و یی لی وهر چهر خینه ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ (چاوهر وانی) نهو روز به که جار دهریت بانگی خهلکی دهکات ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾ یو شتیکی زور ناخوش (که پوزی جهشه) ﴿وَمِنْ نُّفُوسٍ نَّسُفٍ﴾

﴿عَصَا مُوسَى﴾ (بې باورېان) نه کړو چا و شوړې پوهه ﴿عَصَا مُوسَى﴾ له گور و کانايان دېنه دېره وه
 ﴿كَاذِبُونَ﴾ وک کوللې پېرش و سلاون ﴿مُهَيِّمُونَ﴾ خپرا دولې چار دېره که
 ده که وړ ﴿مَوْتُ نُجَيْرُونَ﴾ بې باورېان دېلېس ﴿مَوْتُ نُجَيْرُونَ﴾ نه مېړو روزنکې زور و ژوار و سهخته ﴿
 كَذِبُ الْفُلْهَرِ﴾ (مړه ووتېان) پېش نه مان گېلې يووچ بې باورېوون، جايدنلې نېسه (نووچ) پان به دروړن دانا
 ﴿وَقَالُوا مَن جَاءَنَا﴾ (و ووتېان) شېبه ﴿وَرَجُلٌ﴾ وه همېر شېبه لېنگر و پېنگرې کړا له مانگه واره که ي
 ﴿بِئْسَ الْيَوْمُ﴾ (بې باورېان) هاوړې کړده په روږد گاري و ﴿بِئْسَ الْيَوْمُ﴾ (ووتېان) به راستې من شکستم
 خواړه ووه (بې نه سه لاتم) ﴿وَجَعَلُوا﴾ دې نور ياره نېم بېده ﴿وَجَعَلُوا﴾ تېسه ش هه سوو
 دېر گاي لاسمانان کړه دوه ﴿وَجَعَلُوا﴾ نه لاي مارانې به لېرېه ﴿وَجَعَلُوا﴾ وه کاناياري
 روړمان نه وړېد، هملقولايد ﴿وَجَعَلُوا﴾ جاناي لاسمان وړه وې بېه که شېش به و نه دېره وې
 ﴿وَجَعَلُوا﴾ که بېرېاري له مېر دراسو و ﴿وَجَعَلُوا﴾ (ووتېان) وه يووچمان (له گېر شوېن که ووتوانې)
 هلنگرت نه مېر که شېبه که به جهد پارچه نه خته و ﴿وَجَعَلُوا﴾ برمار (دروست کړاېو) ﴿وَجَعَلُوا﴾
 ﴿وَجَعَلُوا﴾ له بېش چاو و چاو دېرې نېسه دېر وېش (بېمان مېشت يو قم بېست) (له م نه په ته دا
 جېگېر کړدې صېغه نې [عيس = چاو] يو خوړې گوره هاوړه، نه لام نه شېو وېه که شاپسته ي
 گوره وې و نه وړې رانې خوا بېست، به يې هېچ لېچوايدن و لېکدانه وېه که، وه بېرېرمان پېه نې و
 چو لېه تېه که ي نارانې، ته بها خوا دېر انېت) ﴿وَجَعَلُوا﴾ نه په پاداشته يو نه و که سې ي باوړې يې
 نه کړ (که يووچ) ﴿وَجَعَلُوا﴾ بېنگومان نه وړو و داره مان هېشه نه مېه پېه نېک ﴿وَجَعَلُوا﴾ نه مېر تېه کړ
 جا نيا که سېک هېه به مېر و مرگري؟ ﴿وَجَعَلُوا﴾ نه مېر و مرگري؟ دې نيا سر او تر ساندېم چوون بوو؟ ﴿وَجَعَلُوا﴾
 ﴿وَجَعَلُوا﴾ نه مېر و مرگري؟ سوپد به خوا به راستې نېسه قورنمانان ناسان کړدوه يو ناموز گاري لې و مرگرتې
 ﴿وَجَعَلُوا﴾ نه مېر و مرگري؟ نه مېر و مرگري؟ دې نيا که سېک هېه به مېر و مرگري؟ دې نيا که سېک هېه به مېر و مرگري؟
 به دروړې رانې ﴿وَجَعَلُوا﴾ نه مېر و مرگري؟ جاناي سر او تر ساندېم چوون بوو؟ ﴿وَجَعَلُوا﴾ نه مېر و مرگري؟
 بېنگومان نېسه به يه کي تويدې سارده مان ماره سېرېان ﴿وَجَعَلُوا﴾ نه مېر و مرگري؟ نه مېر و مرگري؟
 به دره وامي ﴿وَجَعَلُوا﴾ نه مېر و مرگري؟ نه مېر و مرگري؟ نه مېر و مرگري؟ نه مېر و مرگري؟
 هه لکه به دروړې (لېکرتې) ﴿وَجَعَلُوا﴾ نه مېر و مرگري؟ جاناي سر او هره شېه نېسه چوون بوو (له بې باورېان)؟
 ﴿وَجَعَلُوا﴾ نه مېر و مرگري؟ نه مېر و مرگري؟ نه مېر و مرگري؟ نه مېر و مرگري؟
 نه مېر و مرگري؟ جاناي که سېک هېه به مېر و مرگري؟ دې نيا که سېک هېه به مېر و مرگري؟
 بېه مېره که بېان به هېا (که صالح پېه مېرېان يوو عليه السلام) ﴿وَجَعَلُوا﴾ نه مېر و مرگري؟
 چوون نېسه دې تا که که سېک مېر و مرگري؟ نه مېر و مرگري؟ نه مېر و مرگري؟
 نېسه له گورې و شکست دايې ﴿وَجَعَلُوا﴾ نه مېر و مرگري؟ نه مېر و مرگري؟
 به مېر؟ ﴿وَجَعَلُوا﴾ نه مېر و مرگري؟ نه مېر و مرگري؟ نه مېر و مرگري؟
 ﴿وَجَعَلُوا﴾ نه مېر و مرگري؟ نه مېر و مرگري؟ نه مېر و مرگري؟
 نېسه خوشتره که دېرېس يو ناقې کړدېه وېان ﴿وَجَعَلُوا﴾ نه مېر و مرگري؟
 نه مېر و مرگري؟ دې نيا که سېک هېه به مېر و مرگري؟ نه مېر و مرگري؟
 نه مېر و مرگري؟ دې نيا که سېک هېه به مېر و مرگري؟ نه مېر و مرگري؟

﴿وَبَشِّرِ الصَّالِحِينَ﴾ و به‌آلایان پی‌سده که‌ماوه که‌لمی‌وانی (حوشره که‌و نه‌و) اسده سمش که‌راوه
 ﴿الَّذِينَ يُؤْتُونَ مَالَهُمْ ذِكْرًا لِّمَن لَّهُمْ مَوَدَّةٌ وَآلِهِمْ فَيُتَنَصَّرُونَ﴾ هه‌ریه که‌یان له‌سوره ناوی خوینده‌حارریسی ﴿وَمَن يَصْرِفْ﴾ (که‌له‌کدی له‌م که‌ره
 پیرار بوون) حابانگی هاوری (حراپه) که‌یان کرد (قوداری کوری سالیف) ﴿وَمَدَّ يَدَهُ﴾ له‌ویش
 ده‌ستی ده‌یه شمشر و (حوشره که‌ی) سه‌ر سیری ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ جاتوله و ترسانسی می
 چوون بو بوسان ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ بینگومان نیمه‌دستگیکسی که‌موره‌ی برسه‌کمان سو
 ساردن ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ هه‌موو (مردن و نه‌مروت و سابوون) به‌وینه‌ی پووشی زیر پی‌ی ناره‌ل ﴿وَنُفِثَ
 كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ سوینده به‌خوابه‌راسی فورنانه‌ان ناسان کردووه سو ناموزگاری لی و هرگرتی
 ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ حابانیا که‌سینک هه‌یه به‌مدی لی و هرگرتی ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ که‌می سووط
 باوره‌ریان به‌هیا به‌په‌مه‌ره که‌یان ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ به‌راستی نیمه‌ش ناردماه سه‌ریان
 بابه‌کی به‌هر به‌ورده و به‌موره و له‌سوی بردن ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ جگه‌له که‌می و کاری سووط به‌پیت
 ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ که‌له به‌ره‌یه یانده‌ار و گارمان کردن ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ به‌به‌ریسی و به‌حمده‌ی خومان
 ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ هه‌ر به‌وشیوه پاداشی سوپاسگواران ده‌دیه‌موره ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ به‌راستی (لووط)
 که‌به‌کدی ترسانده به‌مولی سه‌ختی نیمه ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ به‌لام له‌وان گومانیا هه‌بوو له‌و ترسانده و بر واپان
 پی‌ی به‌بوو ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ سوینده به‌خوابه‌ان گومان (که‌لی لووط) داوای میوانه‌کانیاں بیکرد ﴿وَنُفِثَ
 كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ حابانیمه‌ش چوایانمان کویر کرد ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ نه‌بچه‌ژن سرا و سه‌رمه‌جانی هه‌ره‌شه‌کام
 ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ سوینده به‌خوابه‌ان گومان هیرشی برده سه‌ریان له‌به‌ره‌یه‌پانده‌سراپه‌کی به‌ره‌وام
 ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ ده‌ی بچه‌ژن سرا و سه‌رمه‌جانی هه‌ره‌شه‌کام ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ سوینده به‌خوابه‌ان
 به‌راستی نیمه‌ش فورنانه‌ان ناسان کردووه سو خوینده‌وه و ناموزگاری ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ جاتولیا که‌سینک هه‌یه به‌مدی
 لی و هرگرتی ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ بینگومان ترسینه‌ان (مووسا و هاروون) هانس بو سه‌ر میره‌هون
 و ده‌ست و پی‌وده‌کدی ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ باوره‌ریان به‌هر هه‌موو بپشانه‌کسی نیمه به‌کرد به‌دوریاں رانی
 ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ حابانیمه‌ش توله‌مان لی سندن به‌توله‌سه‌مدی که‌سینکی رانی به‌یوان ﴿وَنُفِثَ
 كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ ناپا کاتره‌کانی قیوه (نه‌ی خه‌لکی مدککه) باشنرون هم که‌لاندی (که‌باسکوران)
 ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ یان قیوه (نه‌ماننامه‌تان) هه‌یه له‌کتیه ناسمانی به‌کاندا (ودلیان که‌سرماندرین) ﴿وَنُفِثَ
 كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ یان ده‌لیس نیمه‌کومله‌کی سه‌ر که‌و نوویس و مانویس ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾
 بینگومان کومله‌که‌یان ده‌شکیری و هه‌لدین ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ به‌دلیکو به‌نشین و روزی
 دویس به‌رُسعه‌ای (مُر) و (سرای) له‌و روزه‌روزه سخت تر و تال تره ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾
 به‌راستی تاو ساره‌کان له‌گومرایی و شیبی دان ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ پورتنجوبی شایع و تیره‌هه‌ر که‌له‌ناگری
 دوره‌خدا به‌سه‌ر و وخسارماندا و ده‌کیشرمین ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ (پیلان ده‌لیس) بچه‌ژن نازاری دیره‌خ
 ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾ بینگومان نیمه‌هه‌موو شتیکمان به‌نه‌ناره‌دروست کردووه ﴿وَنُفِثَ كَنَاسِهِ وَدُفِّرَ﴾

﴿وَمَا أَتَيْنَا لَا وَجْدَةً﴾ و ه ه ر مانی تینه تمهها یهك جاره ﴿كَمْ مِّن مِّنْ خَلٍّ﴾ و هك چاو تر و كاندينك (وايه له خير اييذا) ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ سويند به حواي ينگومان رور له كه سانی بی باوهری و هك ثيو همان له باوهر دوو ﴿فَمِنْهُمْ مُّسْتَكْبِرٌ﴾ حائيا كه سیک همیه پندی لن و مر یگرتب ﴿وَمِنْهُمْ سَائِرٌ﴾ و هك کل ضعیف و کبیر مستطر ﴿وَهُمْ يَدْعُونَ﴾ و ه ه ر چه کان کر دوو نه مامی کر دوو کانیا بابه ﴿وَمِنْهُمْ ضَعِيفٌ﴾ و ه ه ر و درشتی (کر دوو کانیا) ه ه و و بوسراو ﴿وَمِنْهُمْ فِي حَسْبٍ وَنَهْمٍ﴾ ییگومان پاریر کار و ه خواترسان و ر له باخات و روو باره کانی (به هشتدا) ﴿وَمِنْهُمْ صِدْقٌ﴾ نه جیگابه کی خوش و په سندیب ﴿عَمِيدٌ مُّبِينٌ﴾ لای باشایه کی نه دهسه لانی نه توانان ﴿

سوره الرحمن

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی حواي به خشندهی میهرمان

﴿الرَّحْمَنُ﴾ خوی به خشنده (نهو خوابه به) ﴿الرَّحِيمُ﴾ که قورانی بیهری موحده مسده ﴿وَلَدَدٌ مِّيرَادٌ كَرِيمٌ﴾ به ناسانکر دنی خوسنده و له بهر کرد و ییگه بشتنی مات و واتا کانی ﴿حَقُّ الْيُسْرِ﴾ داده می دروست کرد ﴿عَمَّةٌ تُبَارَكُ﴾ و ه فیری گموی کرد ﴿الْأَنْفُسُ وَالْأَنْفُسُ﴾ بحساب ﴿رُزْزُ مَسْجِدٌ﴾ به حسابی رور و ورد دیس و ده چس ﴿وَالْأَنْفُسُ وَالْأَنْفُسُ﴾ نه ستره و گزو گیار در حجت (بوق خوا) سوزده دهسن ﴿وَالْأَنْفُسُ وَالْأَنْفُسُ﴾ و ه ناسمانی بلدر بهر کر دوو نه و ه نه راروی هه داله نی داناره ﴿وَالْأَنْفُسُ وَالْأَنْفُسُ﴾ و ه ه ر مانی داو ه که هه ر گیر ریاده روی له نه رار و دانه کهن ﴿وَالْأَنْفُسُ وَالْأَنْفُسُ﴾ و ه کیشانه تان ریک بکیش ﴿وَالْأَنْفُسُ وَالْأَنْفُسُ﴾ له نه رار و دانه کم و کووری مه کهن (سووک مه یکیش) ﴿وَالْأَنْفُسُ وَالْأَنْفُسُ﴾ و ه زهوی بوق خه لکی راختنوه ﴿وَالْأَنْفُسُ وَالْأَنْفُسُ﴾ تیدایه میوه هات و دار خورمای خاوهن پورک ﴿وَالْأَنْفُسُ وَالْأَنْفُسُ﴾ و ه داته ویلهی خاوهن کاو بهل و یوز دار و ریجانه ﴿وَالْأَنْفُسُ وَالْأَنْفُسُ﴾ دهی ده ریک بکیش ﴿وَالْأَنْفُسُ وَالْأَنْفُسُ﴾ جا به کام له بیجهته کانی بهر و ر دگارتان باوهر ناکهن ﴿حَقُّ الْيُسْرِ﴾ داده می دروست کرد ﴿وَالْأَنْفُسُ وَالْأَنْفُسُ﴾ له قورینی ووشکه و ه بودی و هك سوالهت ﴿وَالْأَنْفُسُ وَالْأَنْفُسُ﴾ و ه جنو که ی دروست کرد له بلیسهی ناگرینی یز دوو کهل ﴿وَالْأَنْفُسُ وَالْأَنْفُسُ﴾ جا به کام له بیجهته کانی بهر و ر دگارتان باوهر ناکهن ﴿وَالْأَنْفُسُ وَالْأَنْفُسُ﴾ و ه ر و ر دگاری هه ر دوو رز ناوابه ﴿وَالْأَنْفُسُ وَالْأَنْفُسُ﴾ دهی به کام به نیجهته کانی بهر و ر دگارتان باوهر ناکهن ﴿

﴿مَنْ لَمْ يَجِدْ يَسْتَبِأْ﴾ دور دهریای به‌ره‌لا کردووه که‌ده‌گهن به‌یه‌ك ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾
 له‌یوان‌سد، به‌ره‌ستف هه‌به‌تنگه‌لی به‌کتر مایس ﴿يَسْتَبِأْ﴾ له‌یه‌ك گه‌یه‌ب ﴿جابه‌کام له‌یعمه‌ته‌کانی
 به‌روه‌ردگارتان باوه‌ر ماکهن؟﴾ ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ له‌مو دوو‌ده‌ریایه‌سرواری و به‌رجب
 دهر ده‌چس (دروست ده‌س) ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ جابه‌کام له‌یعمه‌ته‌کانی به‌روه‌ردگارتان باوه‌ر
 ماکهن؟ ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ وه‌بو‌خوایه‌نه‌و که‌مشتی به‌گه‌وره‌دروست‌کراونه‌ی که
 وه‌ك شاخس له‌ده‌ریادا به‌گه‌ریس ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ جا‌کام له‌یعمه‌ته‌کانی به‌روه‌ردگارتان
 به‌درو دهرانس؟ ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ هه‌رجی دروست‌کراو له‌سهر ره‌وید، هه‌یه‌مامی و تیاده‌چس ﴿يَسْتَبِأْ
 رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ وه‌هه‌ر روی به‌روی به‌روه‌ردگارت ده‌مینیت (له‌م نایه‌ته‌دا جی‌گیر کردی سبه‌تی
 [وجه = پروا یو‌خوای گه‌وره‌هاتووه‌یه‌لام به‌شیره‌یه‌ك که‌شاپسته‌ی گه‌وره‌یی و ته‌واوی راتی خوبیت،
 به‌ی هیچ به‌چو بدن و بنگدانه‌وه‌یه‌ك وه‌بروامان به‌تی و چوبیه‌یه‌که‌ی بارانی، ته‌با‌خوا‌ده‌په‌رانیته‌)
 ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ که‌خواهن شکوی به‌رداره ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ جا‌کام له‌یعمه‌ته‌کانی
 به‌روه‌ردگارتان به‌درو دهرانس؟ ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ له‌وه‌ی له‌ناسمانه‌کان و ره‌وی
 دایه‌(هه‌مو) دوی (په‌ریستان) له‌خوا‌ده‌کهن ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ هه‌موو پروزی خوا‌له‌(به‌له‌بجام
 گه‌پدی) کارنکی (گشتی بو‌وه‌وره‌) دایه‌(یه‌ك ده‌ره‌پست، یه‌ك له‌دایك ده‌پست، به‌گیت سهرده‌خت
 وه‌کینکی نره‌ده‌شکبیت هه‌د) ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ جا‌به‌کام له‌یعمه‌ته‌کانی
 به‌روه‌ردگارتان باوه‌ر ماکهن؟ ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ له‌مه‌ولا مو‌حاسه‌به‌تان ده‌که‌یس نه‌ی گرژی
 ناده‌می و جی‌که‌ ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ جابه‌کام له‌یعمه‌ته‌کانی به‌روه‌ردگارتان باوه‌ر ماکهن؟
 ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ له‌ی کومه‌لی جو‌که‌و ناده‌می ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ نه‌گه‌ر نوانیتان دهرچس
 ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ له‌به‌شه‌کانی ناسمانه‌کان و ره‌وی ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ هه‌موو به‌رون دهرچس
 ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ ناشتوانس مه‌گه‌ر به‌ده‌سه‌لاتیک به‌یت ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ جا‌به‌کام له‌یعمه‌ته‌کانی
 به‌روه‌ردگارتان باوه‌ر ماکهن؟ ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ یوتان ده‌پزی ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾
 بلبسه‌ی ناگر و مسی نواوه‌(یادوو که‌لی ناگر) ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ نه‌وسا یارمه‌نی به‌کترتان پی‌یادو‌یت
 ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ جابه‌کام له‌یعمه‌ته‌کانی به‌روه‌ردگارتان باوه‌ر ماکهن؟ ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾
 له‌معا کاتیک تاسمان له‌ت له‌ت بوو ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ وه‌ك گولی سوور یان روی
 هه‌له‌فر چایو له‌یه‌ات ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ جابه‌کام له‌یعمه‌ته‌کانی به‌روه‌ردگارتان باوه‌ر
 ماکهن؟ ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ نه‌معا له‌و روز‌دا پر‌سیار تا‌کریت له‌ناوانی ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾
 هیچ ناده‌می و جو‌که‌یه‌ك (چونکه‌هه‌موو که‌س له‌و روز‌دا به‌رویداده‌ناسرینه‌وه‌ که‌تاوانبار یان
 چا‌که‌کار) ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ جابه‌کام له‌یعمه‌ته‌کانی به‌روه‌ردگارتان باوه‌ر ماکهن؟ ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾
 ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ حرا‌به‌کاران به‌رو‌خار باندا ده‌ماسر نه‌وه‌ ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾ نه‌معا
 رانه‌کیشریس به‌مووی به‌شی سهریان و نه‌قا‌جیان (بو‌تاو دهره‌ج) ﴿يَسْتَبِأْ رَحْ لَا يَسْتَبِأْ﴾

﴿لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا شَيْءٌ﴾ پاشان نسوه نه‌ی گورماناسی منی ساوهران ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ رُفُوءٌ﴾
 ینگومان له (سوری) دره‌جسی ره‌قنه‌سوروت (ده‌خون) ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ جاوورگی خوتانی
 لسن پرده‌کسن ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ نه‌مجا ناوی کولای به‌سمر داده‌خوسره ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾
 شرب تهم ﴿دهی حوسره وه‌کو خوارده‌وهی (حوشرانی) نیسو ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ نه‌مه
 میواسداری نه‌وانه له پورزی قیامه‌دا ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ نیمه دروستمان کردون نه‌ی
 بؤبروا ماکن (به‌رسدرو بوره‌وه) ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ جا پیم بلین نه‌و ناوه‌ی که‌ده‌بر تۆ به‌ناو
 مدالده‌وه ؟ ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ نایا نیوه دروستی ده‌کسن ؟ ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ پان نیمه‌پن به‌دی
 هینه‌ریس ؟ ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ نیمه له‌ماوتاندا مردمان داناوه وه‌کسن
 پیش ده‌سه‌لانی نیمه ماکه‌وی ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ (به‌ده‌سه‌لانی) که‌به‌جانی نیوه به‌وه‌ی
 نر به‌نیس ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ وه دروستان مکه‌سده‌وه به‌شیوه‌یه‌ک که‌هیچی منی نارن
 ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ سوند به‌خوا بیگومان نیوه له‌به‌دی هیناسی به‌کمی ناگ‌دارن
 ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ نیتر بؤ بیر ماکه‌سده‌وه ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ جا پیم بلین نه‌و تووه‌ی که‌ده‌هیچس
 ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ نایا نیوه ده‌بر وینس ؟ ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ یانیمه‌پس ده‌بر وینس ؟ ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾
 خست نه‌گه‌ر بسان وستانه‌وه (پرواه امان ده‌گیرانه‌پوش و کا ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ نه‌مجا ده‌ستن
 ده‌کرد به‌قسی بی که‌لک ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ (ده‌ناسوت) به‌راستی ره‌ره‌لیکه‌وتور نیمه‌پس
 ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ به‌لکو نیمه له‌برق وروری سی به‌شیں ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ جا پیم
 بلین له‌و ناوه‌ی که‌ده‌به‌حوسره ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ نایا نیوه له‌ه‌وره‌کسه‌وه ده‌پارینس
 ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ یانیمه‌ده‌ی نارنیں ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ نه‌گه‌ر بسان وستانه‌وه مانکرده‌ناوینکی رور
 سوزی تال ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ نیتر بؤ سوپاسی خوا ناکن ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ پیم بلین نه‌و ناگه‌ری
 که‌دایده‌گیر سینس ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ نایا نیوه داره‌کمیتان به‌دی هیناوه ؟ ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾
 یانیمه‌به‌دی هینه‌ریس ؟ ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ نیمه نه‌و (ناگه‌ره) ماکر دووه به‌هتوی باد‌خه‌ره‌وه
 (ی ناگری دؤره‌ج) ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ وه (کردو ماننه) هوی که‌لک لی و مرگرس مو که‌شتیران ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾
 ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ جا که‌واته یاد و تمسیحاتی به‌رو در دگاری گه‌وره‌ی خوت به‌پاکی مکه
 ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ جا سوند نیت به‌شونس (هه‌له‌انس و ناو اووس) نه‌ستیر کان ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾
 ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾ به‌راستی هم سوند نه‌گه‌ر بران سوندیکی دؤر گه‌وره‌به ﴿لَا تَقُولُ لَهُ كَيْفًا﴾

﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ له‌روژنکدا که تو پیاوان و نافرمانی نیمانداز ده‌بیت ﴿يَسْقِيهِمْ مِنْ دَرِّ عَيْنَيْكَ﴾ که پروو باکی (ماوه‌ریان) له‌پیشیانده و له‌لای راستیانموه ده‌روات ﴿تُسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِ﴾ (پیان ده‌لین) مژده‌ی نیوه نه‌مرو ﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ فِيهَا نَضْرِبُ الشَّجَرَاتُ الْمَوَارِدَ﴾ به‌هشتانیکه که پروواری رور به‌زیراندا ده‌روات ﴿حَدِيدٍ فِيهَا﴾ تیدا ده‌میتسه و به‌همیشیه‌ی ﴿يَنْفَخُ فِيهَا سُوفُوفٌ مِنْ ذَهَبٍ﴾ هدر نه‌ویه سدر که ونس گه‌وره ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُسْقَوُونَ﴾ له‌روژ ده‌پیاوان و نافرمانی دوو پروو ده‌لین ﴿يَسْقَوْنَ مِنْ دَرِّ عَيْنَيْكَ﴾ به‌واته‌ی که و ده‌دار بوون ﴿تُسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ سه‌بریکمال نکه‌ن تاله‌روو باکیان ترو مسکینک و ده‌گرین ﴿يَوْمَ تَجْهَرُ لَهُ أَزْوَاجُ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ پیاان ده‌روبت مکه‌رینه و ده‌دواوه‌ی خوناان ﴿تُسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ ده‌دای پروو باکی نکه‌ن بوخوتان ﴿تُسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ به‌کسمر شوو ربه‌ک ده‌کیشری له‌پیاواندا ﴿تُسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ که ده‌ر گاپه‌کی تیدا په ﴿يَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ پروو ماوه‌ی ده‌جمه‌ی تیدا په ﴿تُسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ ده‌رو به‌بشی پروو له‌سره په ﴿يَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ (دوو پروو نیماندازان) بانگ ده‌کدن و ده‌لین ﴿يَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ ناپا نیمه له‌گدن نیوه به‌بریس (له‌سینژ و پروو و دا) ﴿يَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ نیماندازان ده‌لین به‌لین له‌گه‌لما سدا بوون ﴿وَيَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ به‌لام نیوه خوتان جه‌له‌تاند (دوو پروو پیلان گیر بوون) ﴿وَيَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ ده‌جاوه‌ی وانی (به‌مانس باوه‌دار اتان) ده‌کرد و دوو دل بوون ﴿وَيَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ ده‌هیوا و دوات فریوی دان ﴿حَقَّ جَهَنَّمَ﴾ تا فخرمانی خواعات (و مردن) ﴿وَيَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ ده‌شیتان فریوی دان به‌لین بورده‌ی خوی گه‌وره ﴿يَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ ده‌سرو هیچ بریتیه‌ک و ده‌ماگیریت نه‌له‌نیوه ﴿وَيَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ ده‌نه‌له‌سن باوه‌دان سو در گار بووشان ﴿يَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ جیگاتان ل‌گری دزوره‌خه ﴿يَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ نه‌و تاگره شیاوتانه ﴿يَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ نای جه‌ده سدر نه‌بجایمکی خرابه ﴿يَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ نایا کاتی تموه به‌هاتووه بو پروو داران ﴿يَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ که ده‌لین راجله‌کیت و ملکه‌ج می‌بویاد و ریکری خوا (و سدر) ﴿يَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ ده‌بوته و قورخانه‌ی که ده‌دوبه‌تیه‌خواره‌ره ﴿وَيَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ ده‌ک تموه که سانه (جووله‌که و گاوور) به‌سن ﴿وَيَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ که له‌سهر پیتش کتبی قاسمانیان پیترا ﴿يَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ ده‌ماوه‌یه‌کی دوو پروو دریزیان به‌سهر داتیه‌ری ﴿يَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ نه‌معا دلایان ره‌ق بوو ﴿وَيَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ ده‌روو به‌یان باخی و له‌سوورده‌چوو بوون ﴿يَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ ینگومان مران که خواره‌وی ریسند و ده‌کانه‌موه ﴿يَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ دوا‌ی مردی ﴿يَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ ینگومان بی‌شانر به‌لکه‌کامان بووون کرد و ده‌تموه ﴿يَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ تا بیرکده‌وه ﴿يَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ ینگومان پیاوان و زمانی خیر خوار ﴿يَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ ده‌وانه‌ش قه‌ور ده‌دن به‌خوا به‌قهررتکی چاک (یارمسی هزاران ده‌دن) ﴿يَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ جه‌ده به‌رامسدر ده‌یاندرتیه‌وه ﴿وَيَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾ ده‌بوته و پاداشتی رور چاک ﴿يَسْقَوْنَ مِنْ يَدَيْهِمْ﴾

﴿قَدْ أَرْسَلْنَا﴾ سوتند به‌خوا به‌راسی نیعه پیغمبرانی خومانمان ساردوه ﴿فَبَشِّرْهُ﴾ به
 به‌لگه و مو عجزه‌ی رووه‌وه ﴿وَرَبُّكَ مَعَهُزْزٌ مُّذَكِّرٌ﴾ وه کتبی (ناسمانی) و نه روی
 دامن له گه‌ندا ماردن ﴿يُنْفِثُ الرِّيحَ بِأَمْرِهِ﴾ بز نه وه‌ی خه‌لکی به‌داد گه‌ری به‌تار بکهن (له‌بار
 خلی‌باند) ﴿وَأَنزَلَ الْغَمَمَ﴾ وه ناسمان دروست کرد ﴿فَبَشِّرْهُ شَدِيدٌ﴾ که هتیرکی به‌تینی توندی
 تپدا به بوجه‌سگ کردن ﴿وَمُعَظَّمَةٌ﴾ وه سوودمکی دورشی همه به بو خه‌لکی (له‌بهر که‌بنانی
 له همدو و جوره پیشه‌ساری به خرمه‌نگوراره‌کاندا) ﴿وَبَشِّرْهُ﴾ وه نا خوا ده‌ری بحات
 ﴿مِنْ رَّحْمَتِي وَرَحْمَةِ رَبِّكَ﴾ چ که‌سی باره‌نی (نایش) خوا و پیغمبرانی ده‌دات که به‌به‌نایشه ﴿إِن
 أَنَا قَرِيبٌ﴾ بیگومان خواهه‌میر و همه‌لکه ﴿وَنُفِثَ الرِّيحُ بِأَمْرِهِ﴾ سوتند به‌خوا بیگومان
 سورج و تیر اهیم مان به‌وانه‌کرد ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رِيحًا تُنْفِثُ السَّحَابَ﴾ وه له‌سار و ه‌چ‌کیش‌باند
 پیغمبرانی و کتبی ناسمانان دانا ﴿فَبَشِّرْهُمُ﴾ نه‌مجا همه‌دیکان رینسوریان و هر گرت
 ﴿وَمَكَّنَّا لَهُ الرِّيحَ﴾ وه روریشیان باخی و کافر سور ﴿وَنُفِثَ السَّحَابُ﴾ نر هر بزمه له
 پاشان به‌شوش نه‌والدا دیسان پیغمبرانی خومانمان مارد ﴿وَفِيهَا رِجْسٌ لِّمَنْ يَّرْتَمِ﴾ وه دواتر حیسای
 کوری مهربه‌مان مارد ﴿وَرَبُّكَ﴾ وه بی‌جلمان بی به‌خشی ﴿وَجَعَلَ فِي الْقُبُورِ آيَاتٍ﴾ وه
 له‌دلی نه‌والده‌ا که‌شونی که‌وتن ﴿رُفُفَ وَرُخْمَةٌ﴾ سوز و به‌ر پیمان دروست کرد ﴿وَرَفَعَ بَشَرَةً
 كَبِيرَةً﴾ وه گوشه‌گیری به‌ک که‌خویان دایان هیا بوو ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا آيَةً﴾ که‌نیمه نه‌وه‌مان به‌سهر
 پنبوست به‌کرد بوو ﴿وَلَا تَنفَخُ فِيهَا رِيحًا﴾ به‌لام خویان دایان هیا بوو و هر امندی خوا ﴿وَنُفِثَ السَّحَابُ
 بِرَحْمَتِي﴾ که‌چی وه‌ک پیوست پاریر گاری نه‌و گوشه‌گیری به‌مان به‌کرد ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا آيَةً﴾
 نیمه‌ش به‌خشیمان به‌وانه‌یان که‌ماوه‌ریان هیا بوو ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا آيَةً﴾ پاداشتی خویان ﴿وَكُنَّا فِيهَا
 وَرُحْمًا﴾ وه روریشیان له‌سور و هر چوون ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا آيَةً﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی باو درتان هیاوه
 ﴿وَنُفِثَ السَّحَابُ﴾ له‌خوا اثر سی و باو در پنبست به‌پیغمبره‌که‌ی ﴿وَبَشِّرْهُمُ﴾ بی رحمة
 دوو به‌شتان له‌رحمت و به‌خشی خوی بی ده‌خشی ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا آيَةً﴾ وه روو پاکیه‌کنان ده‌داتی
 ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا آيَةً﴾ که‌رینسوری و رسی راستی پی‌ده‌ر که‌ن ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا آيَةً﴾ وه لیسان خوش ده‌یست
 ﴿وَلَا تَنفَخُ فِيهَا رِيحًا﴾ وه خوالن خوشبووی مهربانه ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا آيَةً﴾ تا خاوه‌ن به‌راوه
 ناسمانیه‌کان بران ﴿وَلَا يَذَرُهَا عَلَى شَيْءٍ﴾ که‌همه‌لایان بی به‌سهر هیچ‌ک له‌به‌خشی
 خوا ﴿وَأَنزَلَ الْغَمَمَ﴾ وه هر چی به‌خشی همه به‌دست خوا به‌﴿وَبَشِّرْهُمُ﴾ ده‌دات به‌هر
 که‌سبک که‌خوی به‌وست ﴿وَلَا تَنفَخُ فِيهَا رِيحًا﴾ وه خوا خاوه‌نی به‌خشی رزور گه‌وره ﴿وَبَشِّرْهُمُ﴾

سورتي (الحجرات)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ معنای خوای نه خشندهی میهره مان

﴿مَنْ سَمِعَ نَهْءً مِنْ حَتِیٍّ أَمَرَ بِهِ﴾ ووتی نه وژنه ی که له باره ی میرده که به وه
گفتوگوی له گهل نه کردی ﴿وَتَشْكُرُ لَهُ﴾ وه سکا لای خوی سولای خوانه برد ﴿وَأَمَّا سَمِیعُ
عِزِّكَ﴾ وه حوا گوتی له ووتو ویزی همدو وکتان بوو ﴿إِنْ نَهْءُ جَعَلْتُ لَهُ﴾ بهر استی خوا یسری
بیابه ﴿لَنْ نَقْبُضَهُ وَنَرْسُکَ﴾ نه وانه تار که ظهار ده کن ﴿مَنْ یَسْأَلْهُ﴾ له گهل نه کانیا ندا (پین
ده لیس وهک دیکمان وان) ﴿فَهْءُ مِنْ أَمْرِهُ﴾ نه وانه دایکی نه وان یس ﴿إِنْ أَمْرُهُ﴾ دایکی نه ون
﴿لَا تَنْتَهِیْ﴾ هه نه وژمانه که نه وانیان لن سووه ﴿وَمِنْ أَمْرِهُ﴾ من تعوی وه بیگو مان
نه وانه گوتاریکی خرابی مایه سمد ده لیس ﴿وَرُزُّهُ﴾ و درو ده کن ﴿وَرُزُّهُ﴾ وه بهر استی
خوالن خوش بوی لی بوورده یه ﴿وَمِنْ أَمْرِهُ﴾ نه وانه ی ظهار ده کن ﴿مَنْ یَسْأَلْهُ﴾ نه گهل
هاوسه ره کانیاں ﴿نَمْ یَعْرِی﴾ له پاشان په شیمان ده به وهو (ده یانه ویت بجه لایس) ﴿وَمِنْ أَمْرِهُ﴾
له وهی که ووتوبه (اته حیر نه لاقیان مدهن) ﴿وَمِنْ أَمْرِهُ﴾ نه وه پیوسته به ده یه که ناراد بکن
﴿مَنْ یَسْأَلْهُ﴾ له پیش نه وهی به یه که بگن (و بجه لایس) ﴿وَمِنْ أَمْرِهُ﴾ نه وه که فاره ته ی
(که له سهرتاپ پیوست کراوه) تاموزگاری ده کریس بی ی ﴿وَمِنْ أَمْرِهُ﴾ وه خو شاره را
ولانگاداره به وهی که ده بکن ﴿مِنْ أَمْرِهُ﴾ نه محانه گهر به کیک (به سده ی) ده ست به که وت
﴿مِنْ أَمْرِهُ﴾ نه وه مادو مانگ له سهریه که بهر وژوو بیت ﴿مِنْ أَمْرِهُ﴾ پیش نه وهی
بجه لای یه که ﴿مِنْ أَمْرِهُ﴾ نه گهر به کیک به بتوانی (دوو مانگ بهر وژوو بیت) ﴿مِنْ أَمْرِهُ﴾
نه وه بانی شه ست هزار بدات ﴿مِنْ أَمْرِهُ﴾ نه وه (که فاره تانه که له سهرتاپ پیوست
کراوه) بو نه وه به مادو بکن به خوا و بجه سهری خوا (مل که چی بهرمانی خوا و بجه سهری خو یس)
﴿وَمِنْ أَمْرِهُ﴾ وه نه وانه سووری خوا ﴿وَمِنْ أَمْرِهُ﴾ وه بوی بهرمان هه یه سرای
سه حث ﴿مِنْ أَمْرِهُ﴾ یگو مان نه وانه ی دژبه تی و سهر بچی خوا و بجه سهری
خوا ده کن ﴿مِنْ أَمْرِهُ﴾ ریسواو سهر شور ده کریس ﴿مِنْ أَمْرِهُ﴾ هه وه که نه وانه ی
پیش نه مان ریسواو سهر شور کراو ﴿مِنْ أَمْرِهُ﴾ (چون ماهرمانی ده کن) له کانیکدا
دلیمان که نیمه به لگهی رویمان ماردوته خوارموه ﴿وَمِنْ أَمْرِهُ﴾ وه بوی بهرمان سرای
ریسواکه ره یه ﴿مِنْ أَمْرِهُ﴾ له وژونکدا که خوا هه مویمان تیکرا ریسووه ده کانه وه
﴿مِنْ أَمْرِهُ﴾ پاشان هه والیان پین دعوات به وهی که کردو یانه ﴿مِنْ أَمْرِهُ﴾ که خوا
(هه مووی) ژماردوه وه (به لام) خویان له میریان چووه ﴿وَمِنْ أَمْرِهُ﴾ وه خوا به سهر
هه موو شیکدا ناگاداره ﴿مِنْ أَمْرِهُ﴾

[illegible]

﴿لَا يَجِدُ مَرِيضِينَ﴾ که سائیک نابینیت که باوریدان همیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به حور به‌روزی دویسی ﴿يُؤَدُّونَ﴾ که دوستایه‌تی بکهن ﴿مِنْ خَلْقٍ مِّنْهُ﴾ له‌گهل نه‌وانه‌ی دزبیه‌تی حوا و پیعه‌مبه‌ری خوا ده‌کهن (واته ناییت باوریداران دوستایه‌تی و پشتیوانی بی باوریدان بی) ﴿وَلَوْ كُنَّا إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ همر چه‌بله‌له‌و دورسانه‌ش باورکان بی ﴿وَمَا أَفْعَزْنَا إِلَّا مَنَافِعَهُمْ وَنَحْشُرُهُمْ﴾ یس کسور و بر او حرم‌بان بی ﴿أَوْ هَيْكًا مِّمَّا يَفْعَلُونَ﴾ نه‌وانه‌ حوا باورمی له‌دل‌باند چه‌سپ‌دوره ﴿وَلَا يَدْرِي بَرُّهُمْ﴾ نه‌هبری کردور و سهری خستون نه‌قورشان و نیم‌ان له‌لایه‌ن خویسه‌وه ﴿وَنُفِثَهُمْ فِيهِ﴾ وه‌ده‌پانه‌خانه به‌ه‌شتانیکه‌وه ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ که جوگه‌ل‌اوی رور ده‌روات به‌زیر دره‌خته‌کایاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهِ﴾ به‌ه‌میش‌میش نییدا ده‌میشه‌وه ﴿رِجِينَ لَهُمْ فِيهِ﴾ خوا لای‌بان پاری بوره ﴿وَرِضْوَانَهُ﴾ نه‌وانیش له‌خو پاری بورون ﴿أَرْهَبَ حَرْبَهُ﴾ نه‌وانه‌ کوم‌ل و ده‌سنه‌ی خودان ﴿لَا يَنْحَرِبُونَ﴾ ناگادار بی که تمها کوم‌ل و ده‌سنه‌ی خود، بر‌گاز و سه‌رفران ﴿﴾

سوره‌ی (الحشر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خورای به‌خشنده‌ی میهر‌بان

﴿سَبَّحْتَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ههرچی له‌ناسمانه‌کان و ره‌پدایه‌ نه‌سپه‌جانی خوا ده‌کات ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُكْسِبُ﴾ وه‌تمها نه‌ورالی مال‌ده‌سنی کار‌دروسته ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خوا راتیکه ﴿أَخْرِجُوا مِنْ هُنَا مَن يَكُفِّرُ﴾ بی باوریدانی خوا من کبسی ده‌ر کرد ﴿مِنْ دُونِهِ﴾ نه‌مال و شونی خویس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بویه‌که‌م کوبو‌وه‌وه ﴿مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ﴾ به‌تمانه‌بورون (نه‌ی موسول‌ماینه) که (به‌له‌لاکایان) ده‌رچی ﴿رِضْوَانَهُ﴾ خوشیای وایان ده‌رانی ﴿مَنْ يَتَّبِعْهُ﴾ حطوبه‌ر من الله که نه‌لاکایان ده‌پانپار بی له‌(سرای) خوا ﴿يَتَّبِعْهُ﴾ بویه (سرای) حوایان بو‌هات ﴿مَنْ حَتَّ لِحَمِيَّتِهِ﴾ له‌شونیکه‌وه که گومانیان بوی نه‌ده‌چوو ﴿وَهُوَ الَّذِي يُضِلُّ مَن يَشَاءُ﴾ وه‌خو تر‌سینگی خسته‌دار دلیانه‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که خانو‌کانی حوایان ویران ده‌کرد ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌ده‌سنی حویس و به‌ده‌سنی نیم‌اند‌اران ﴿وَهُوَ الَّذِي يُؤْتِي الْأَقْسَرَ﴾ نه‌مجا‌پم‌ده‌ر گسرن نه‌ی خوا من بیرو هوشان ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَعَاكَ رَبُّكَ إِلَهًُا﴾ نه‌که‌ر خوا ده‌ر به‌ده‌ری له‌سهر بر‌پار به‌دایه (له‌سهر نه‌و جو‌له‌کانه) ﴿لَقَدْ يَلْقَاكَ يَوْمًا﴾ بگومان له‌دوبادا سرای ده‌دان ﴿وَتُفْعِلُ الْآخِرَةَ﴾ نه‌پورزی دو بیشدا بؤ‌نه‌و و هه‌یه ﴿عَذَابُ النَّارِ﴾ سری ناگری دؤ‌رح ﴿﴾

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ﴾ ثم سرانه نه‌موی نه‌ووه‌بوو ﴿ثُمَّ قَدْ تَبَيَّنَ﴾ دزایه‌تی خوا و پسته‌میران کرد
 ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّارِ﴾ وه‌هر که‌سینک دزایه‌تی خوا سکاات ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌ووه‌به‌رستی خوا تو له
 سینی نه‌بیه ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌موی برستان له دار خورما ﴿وَبَرَصُوفُ﴾ پاسبی گهران
 ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ به وه‌سناوی له‌سهر به‌کانبان به‌مینه‌وه ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌ووه‌به‌هرمانی خوا بووه
 ﴿وَبُخْرَىٰ﴾ وه‌بق سهر شور کردنی له‌سنوور دهر چوران بوو (مه‌بست پین جوده‌که‌کانه)
 ﴿وَبُخْرَىٰ﴾ نه‌و (ده‌ستکه‌وتانه) که‌خوا سه‌مدیه‌وه (بی جهنگ کردن) ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾
 بو پسته‌میره‌که‌ی له‌مالی (نه‌ی به‌صیر) ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ دزایه‌تی من جی و لا‌رگ‌پ (بووه بو نه‌ده‌ست هینانی
 (له‌و مال و سامانه‌ی جوله‌که) هیچ نه‌سپ و خوشتر بکیان تاونه‌داوه (امه‌جهنگ ور) ﴿وَبُخْرَىٰ﴾
 له‌سپار رسد ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌لکو خوا پسته‌میرانی رال ده‌کات ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ به‌سهر هدر که‌سده که‌بیه‌وینت
 ﴿وَبُخْرَىٰ﴾ وه‌خوا به‌سهر هم‌ووشیک‌دا به‌ده‌سه‌لانه ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌موی خوا
 ده‌ست پسته‌میری خست (نه‌ی جهنگ) ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ له (سهر ووت و سامانی) گویند شبیه‌کانی
 جوله‌که ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌ووه‌بوو خود بو پسته‌میره‌که‌ی (واته‌له‌به‌ر زمره‌مدی گشتی مو‌سلمانانده‌خارج
 ده‌کریست) ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ وه‌بوو خرمانی (پسته‌میره‌که‌ی) و ه‌تیسوان ﴿وَبُخْرَىٰ﴾
 وه‌بوو ه‌زاران و پینوارانی که‌م ده‌ست ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌ووه‌بوو (له‌و مال و سامانه)
 نه‌نیا له‌ماو ده‌وله‌مه‌ده‌کانبانده‌ده‌ست به‌ده‌ستی بی به‌کریست و به‌س ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾
 وه‌له‌موی پسته‌میره‌که‌ی بی ی دان و ده‌پسگر ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ وه‌له‌موی لیسانی قه‌ده‌ده‌کرد وازی
 لی به‌ش ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ وه‌له‌خوا به‌رین ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ بی‌گومان خوی که‌وره‌میرای مه‌خته ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾
 ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ (له‌و ده‌سکه‌و نه‌ی له‌نه‌ی به‌صیر گیرا) بو به‌دارانی کوزچکه‌به‌ه ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾
 له‌وانه‌ی که‌ده‌ر گران ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ له‌مال و سامانیان ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾
 ه‌رل و به‌هره‌ی خوا و برانه‌مدی نه‌ریان ده‌وینت ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ وه‌یارمه‌تی (لایبی) خوا
 و پسته‌میری خوا ده‌ده‌ن ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ ه‌ر نه‌وان راسنگویان ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾
 نه‌رانه (یاریده‌ده‌ره‌کان) که‌له‌مال و شوی خویان بوون (له‌شاری مه‌دینه) و ماوه‌ریان هینا
 پیش (کوچکه‌مدی برا موهاجره‌کانبان) ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌موی کوچ بکات بو لایان خوشیان
 ده‌ری ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ وه‌شک ناهن له‌دل و دهر ووی خویانده‌هیچ حوره
 ده‌سوودی و به‌خوبه‌که‌له‌به‌ر نه‌موی به‌شی کوچکه‌ران دراو (به‌شی نه‌وان به‌دراوه‌مال و سامانه‌ی
 که‌گیرا له‌جوله‌که‌کان) ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ وه‌ده‌رلی نه‌وان نه‌ده‌ن به‌سهر ده‌رلی خویانده‌دا
 ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ نه‌گر چی خوشیان روزر پینوستان پینی بیت ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ وه‌نه‌و
 که‌مه‌ی خوی له‌رژدی و به‌خیلی دهر ووی پینوستان ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾ (به‌راستی) ه‌ر
 نه‌وان سهر قه‌راز و سهر که‌وتوو ﴿فَإِنَّ عَذَابَ﴾

﴿وَأَلْبَسَ لَهُ ثِيَابًا فَقَبَضَهُ فَعَقْبَهُ﴾ نعو (ماوېر د ارتمش) له پاش نعمان مو هانو وې نه لیس ﴿رَبِّ عَقْرٍ﴾ نه ی
 په روږد گار مان لمان خوښه ﴿وَلَا خَرِيبَ تَبِيعَ﴾ وه لمو بر ایا نه شمان (خوش به) ﴿سِقُونًا لِّیْنِ﴾
 که پیشمان که و تو وړ له نیسان هیتاندا ﴿وَلَا تَجْعَلْ فِیْ مَوْبِیٍّ عَلَیْهِ سِوَا مَوْبِ﴾ وه هېچ وړ و کینه یه ک
 مه حیره دلحانه وه دهر ساره ی ماوېر ادراځ ﴿رَبِّیْنَ رَافِعِیْنَ رَجِیْرَ﴾ نه ی په روږد گار مان به راستنی
 هه رتوی دل سوری مېهر مانی ﴿رَمْرَمَ﴾ نابا سر محکت نه داوه ﴿فِیْ تَبِيعَ مَافُو﴾ به وانه ی که
 دوږ وړو مو وړ ﴿بَقُوْهُنَّ﴾ خوږه ﴿لَیْسَ بِهٖ بَرَادِرَ اَنْهَیَانِ﴾ تین کور وې هېر تکیس که یی باوړ
 بو وړ نه (جو و له که) خا وړ کنیه کان ﴿بِیْنِ اَحْرِیْمَتَ﴾ نه گهر دهر مکرېس (له مال و خا ک و نا وړان)
 ﴿مَخْرَجِ مَعْکَ﴾ نیمه ش له که لثاندا دهر ده چیس ﴿وَلَا جَبِیْعَ یَعْنُ حَیْثُ﴾ وه هه ر گیر گو بر به لی که س
 ماکه یس له دزی نیوه ﴿وَلِیْسَ فِیْهِمْ﴾ وه نه گهر جه مگتان له گدل دایکری ﴿مَصْرِیْعَتَ﴾ بېگومان نیمه
 یار مانی نیوه نه دویس ﴿وَلَا یَشْعُرُ بِهٖ اَحَدٌ فِیْهِمْ﴾ بېگومان خواشایه تی له دات که نه و ان در وړس ﴿بِیْنِ
 اَحْرِیْمَتَ﴾ نه گهر دهر مکرېس ﴿اَخْرَجُوْهُ مَعْنَهٗ﴾ نه و ان له گدلاندا دهر ماچس ﴿وَلِیْسَ فِیْهِمْ اَحَدٌ یَعْرِیْفُهٗ﴾
 وه نه گهر جه مگتان له دز کرا یار مته بیان مانه ﴿وَلِیْسَ مَعْرُوْفَتَ﴾ وه نه گهر یار مته تیس بده
 ﴿نَوَیْ اَلْاَسْرَ﴾ بېگومان (نه شکس و) پست هه لکه کن ﴿سَمَ اَحْرِیْمَتَ﴾ پاشان سره راخریس ﴿
 لَا اَسْأَلُكَ رَهْبَةً فِیْ ضَرْبِ رَهْمَتِ﴾ نه ی به راستنی (نه ی باوړ ددران) نیوه ترستان ریا نره له دلی نه و اندا
 ناخوا ﴿اَلَا لَکَ بِاَهْلَتَ﴾ نه و مش له بهر نه و به که بېگومان نه و انه ﴿فَوَقَّرَ اَقْدَمُوْتَ﴾ که س بیکس نی ماگس
 ﴿لَا یَمِیْنُوْنَکُمْ حِیْثُ﴾ (جو و له که) جه مگتان له گدل ماکه س هه مو و بیکه وه ﴿لَا فِیْ رِیْضَتِ﴾
 مه گهر له جهمد گوید بیکس قایمی نه لاییدا نه بیت ﴿زَمِیْرًا حَذَرَ﴾ یان له پشنی دیواره وه
 ﴿اَسْهَمَ بَیْهَتَ مَعْنَهٗ﴾ دزابه نی بیوانیان روړ سه خته ﴿مَعْنَهٗ حِیْثُ﴾ تو و ادراځی که نه و ان کو و بیکه و وړ
 ﴿وَلَقَدْ اَنْهَضْتُ﴾ له کاتیکدا دلیان جیا و له به ک دو وړه ﴿اَنْهَضْتُ فَوْفَ اَعْمُوْرَ﴾ نه و به هوی نه و وه به
 که نه و ان که لیکس نه مان ﴿سُكْنِ اَحْرِیْمَ﴾ مو و نه ی (شهم جو و له کانه) وه ک مو و نه ی نه و انه
 ﴿بِیْنَ قَبِیْطَ رَبِّیْ﴾ که له پیش نه ماندا بو وړ به ماوېه کی کهم (مده مست پیس موشریکه کانی تو و بهش
 و جو و له که کانی به مو قه سوقاغه) ﴿وَلَوْ اَنْهَضْتُ﴾ سره نه محاس کاری خومان چه شت ﴿وَلَقَدْ عَدُّ
 اَلِیْرَ﴾ وه بو نه و ان هه به سرای سه خت ﴿کُنْ اَسْطِیْ﴾ (مو و نه ی نه مانا کانه) وه ک شهیتان و به
 ﴿وَلَقَدْ اَنْهَضْتُ اَحْکَمَ﴾ که به مرفقی ووت یی پروا به ﴿مَنْ کَرَفَ﴾ جا که یی پروا بو و (شهیتان)
 ورتی ﴿وَلِیْسَ فِیْهِمْ اَحَدٌ یَعْرِیْفُهٗ﴾ به راستنی من به ریم له تو ﴿بِیْنَ اَحْرِیْمَتَ رَبِّیْ﴾ بېگومان من له خوا ی
 په روږد گاری جهاتیان دهر سم ﴿

﴿فَكَارَ عَجَبًا﴾ حاسه نه محاسی هدر دوو کیان نه ویهه ﴿بَشَرًا لَّيْسَ بِشَرِّهِ﴾ که بیگوم
 هدر دوو لاله دور حده نهس به همیشهیی ﴿وَرَفَعَ حُرَّ الْقَمَرِ﴾ وه نه ویهه سرای سته سکاران ﴿
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ مو آتو آتو نهی نه واتهی که ناو مریان هبار له خوا اترسی ﴿وَشَطْرَبَسْ﴾ وه هدمو
 که سبت داسه ریح بدات ﴿مَنْعَتِ الْهَرَّةَ﴾ (برانی) چی پش خوی مار دوه بوباشه روزی (له کار و کر دوهی
 چاکه) ﴿رَفَعُوهُ﴾ وه له خوا اترسی ﴿بِأَنَّهُ جَبْرٌ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ﴾ بهر استی خوا شار مزابه به ویهی
 که دهیکهس ﴿وَلَا تَكُوبُ حَتَّى تَكُنْ سَوَاءً﴾ وه نه وانه مدیس که حوایان له بیر خویان بر دوهه ﴿وَأَسْأَلُ
 نَفْسَهُ﴾ جاسه خواش نه وانی له بیر خویان بر دوهه وهه ﴿وَأَنَّهُ هُوَ نَفْسُهُ﴾ همر نه و س دهر چوان به
 هدر مانی خوا ﴿لَا تَسْمُوْا صَحْبَ النَّبِيِّ وَصَحْبَ أَهْلِهِ﴾ دُوره خیای و به هه ششیان وهك یهك ریه کسان
 بیس ﴿صَحْبُ أَهْلِهِ﴾ هم نف پروت به هه ششیان بر گار و سه ر که تووون ﴿وَأَنَّهُ هُوَ نَفْسُهُ﴾ نه گهر نه م
 قور نه مان دایه راندیه ﴿عَلَّ حَبِيْبٌ﴾ مو سه ر کیونک ﴿نَزَلَهُ حَبِيْبٌ مِّنْهُ﴾ (وه تبگه شتیه به ویهی که
 نیید هاتوره) ده نیسی به ملک که چی ولت له ت بووی ﴿مَنْ حَبِيْبُ اللَّهِ﴾ له ترسی خوا ﴿وَلَا تَلْمِزْ﴾ نه م
 جور دمو و دایه ﴿نَفْسُهُ لَيْسَ﴾ دهیان هپبه وه بو خه لکی ﴿عَفْوَ مَعْكَرُونَ﴾ بو نه ویهی بیر مکه به وهه
 ﴿هَوْنَهُ لَيْسَ﴾ خوا هدر نه و راته به ﴿لَا يَهْدِيهِمْ﴾ هیچ بهر ستر او نیکی پرست س به پنجگ نه و
 ﴿عَمْرُ الْقَيْبِ وَشَهَادَةُ﴾ رانای هدمو بهشی و ناشکر اگاهه ﴿هَوْنَهُ خَيْرٌ مِنْهُ﴾ هدر نه ویهی به خلسه دی
 میهره بان ﴿هَوْنَهُ لَيْسَ﴾ نه ویهی به و خوابه بهه ﴿لَا يَهْدِيهِمْ﴾ که پنجگ له و بهر ستر او نیکی
 راست بیبه ﴿لَا تَلْمِزْ نَفْسَهُ﴾ پاشا و پاک و بیگهره ﴿تَسْمُوْا تَمُوْا﴾ و ناشتی دهر و دلیا که ره و
 ﴿تَسْمُوْا تَمُوْا﴾ چاودیر و باریر گار ﴿خَيْرٌ مِنْهُ﴾ وراک و بالاده سته و ﴿تَحْذَرُ﴾ خاوه و شکو
 ﴿لَا تَلْمِزْ﴾ و شایستهی هدمو و گهره بی به که ﴿تَسْمُوْا تَمُوْا﴾ پاکسی و بیگهره دی بو خوابه
 ﴿عَمْرُ الْقَيْبِ وَشَهَادَةُ﴾ له و هار به شانهی که بوی دائه مری ﴿هَوْنَهُ﴾ هدر نه ویهی خواو ﴿لَا يَهْدِيهِمْ﴾ به دیهینه و
 و ﴿لَا يَهْدِيهِمْ﴾ دایه نه و ﴿تَسْمُوْا تَمُوْا﴾ و وینه کشته ﴿لَا تَلْمِزْ نَفْسَهُ﴾ هدر بو نه ویهی هدمو و ناو نیکی هدر
 جوان و پاک ﴿تَسْمُوْا تَمُوْا﴾ همر چی له تاسمانه کان و ره ویهی دایه ستایشی نه و ده که
 ﴿وَهُوَ تَمُوْا تَمُوْا﴾ وه هدر نه ویهی زال و بالاده منی کار به چی ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به نوازی خوای به خشنودی میهره یار

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ نهی نهو که مانهی که با و مرسان هبارو ﴿وَلَا تَعْبُدُوا عَدُوًّا وَلَا قُرْبَنًا﴾ دوزمانی
 من و خوتان مه گهن مه دوستی خوتان ﴿مَنْ يَتَّبِعْهُ يَتَّبِعْهُ﴾ دوستایه نی خوتانیان سو سپرن
 ﴿وَدَعَاكُمْ﴾ له کاتیکدا دلپاش نهوان یی با و مران ﴿مَنْ يَتَّبِعْكُمْ مِنْكُمْ﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره
 ﴿يَتَّبِعْكُمْ﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره ﴿يَتَّبِعْكُمْ﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره
 با و مران هبارو به خوای به و مر دگارتان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا﴾ حانه گهر دهر چوون له و ولانی حوتان
 ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره
 خوشوودی من (دوستایه نی نهوان مه گهن) ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره
 به دوستایه نی ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره
 ناشکراتان کرد ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره
 نهو به یگومان پری راستی وون کرد ووه ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره
 به دوزمانی لیوه ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره
 به خر پس ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره
 به خرمانشان و به مالانسان سو و دتان پس ما که به من ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره
 لیوه و خر مه گهنان له یه که حیاده کانه ووه ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره
 ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره
 له لیبر اهیمن و نهوانی له گه لید بوون ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره
 به راستی نیمه بیر و نهوانی له گه لید بوون ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره
 له حیاتی خوا ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره
 نیمه و نیوه دا ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره
 که سر و نهوانی تاک و نهوانی ده هس ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره
 ورت ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره
 هیچم به ده ست می به له به رانیه ر خوا دا بو تو ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره
 به تو به ست ووه ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره
 بولای تویه ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره
 نهوانی یی با و مر بوون ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره
 به راستی هدر تویت رالی مالا هسنی کار مه جی ﴿يَتَّبِعُوا﴾ بهو نایبه راستی که یوتان هاتوره

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ﴾ موند به خوا بنگومان یو تیوه ههیه له تیور ههیم و پرواداره کاند، ﴿سَوَاعِدَ﴾ سهر
 مه شقیکی جوان ﴿بِئْسَ الْكَاغُوتُ﴾ مو که سبک که نو مید و هیوای سی نه خور و نه روزی دواي
 ﴿وَمِنْ بَنَاتٍ﴾ وه هدر که سبک پشت هه لکات ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ نموه به راسی هدر خوا به بی بیار و دهوله ممدو
 ﴿تَجِدُ﴾ شایسته ی ستایش ﴿عَسَىٰ أَنْ يَخْلُقَ بَنَاتٍ﴾ دلیماس حیوی گموره
 دوسایه تی و خورشه ویسی دوستی ده کات له بیوان تیرو و نه وانه ی دوزنامه بیان له گه ل کردوون (به لیمان
 هیناسی روره بیان) ﴿وَتَذَكَّرُ﴾ وه خوا به یوانایه ﴿وَتَذَكَّرُ رَحِمَةً﴾ وه خوا لی خوشبوی میهره یانه ﴿
 ﴿لَا تَهْتَكُنَّ﴾ خو بیتان لی ماگریت ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ نه گه ل نه وانه ی ﴿وَتَذَكَّرُ﴾ که جهمگیان له گه ل نه کردوون
 ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ نه سهر نهه دیمه ﴿وَتَذَكَّرُ﴾ وه دهریان نه کردوون ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ نه جهمگیان و شوی و خفاک و
 وولانی خومان ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ که چا که بیان له گه ل یکمن ﴿وَتَذَكَّرُ﴾ و مداد گهریس له گه ل یانه ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾
 آلمیدیس ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ خوا نه وانه ی خوش لمری که مداد گهریس ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ به بیگومان خو ریگریستان لین
 ده کات نهه ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ له وانه ی که جهمگیان له گه ل کردوون ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ نه سهر دیس (و یاده و نهه کسان)
 ﴿وَتَذَكَّرُ﴾ وه دهریان کردوون له جهمگیان و شوی و خفاک و وولانی خومان ﴿وَتَذَكَّرُ﴾ وه دهریان کردوون له جهمگیان و شوی و خفاک و وولانی خومان
 وه دهریه بیان داوه له سهر دهر کردستان ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ (ریگریستان ده کات) له وای که دوسایه تیرو نه گه ل
 یکمن و به دوسایان دینیس ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ وه هدر که سبک دوسایه بیان بکات ﴿وَتَذَكَّرُ﴾ نه گه ل یانه ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾
 خویسان مسه مکارن ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ نه وانه ی داوه بیان هیناوه، ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ نه گه ل یانه ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾
 نیمه سدار هانس بولانان ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ به کوچ کمری ﴿وَتَذَكَّرُ﴾ ناقیان بکه سه وه ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ خوا
 به بیاده وری نه وان راناسره ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ نه محسا نه گهر رانیشان نهو (لایه رانانان) ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ باوه دهریان
 ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ نه وانه ی میانه گیر سه وه بولای (میرده) بی پرو کانیاں ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ نه وانه ی لایه رانانان
 حه لالسی بولایه و میرده بی باوه رانه ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ وه به نهو میردانهش بو نهو لایه رانانان حه لالسی ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾
 ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ وه نه وای (میرده کانیاں) خمر جیان کردووه، بیانده سه وه ﴿وَتَذَكَّرُ﴾ هیچ گونا جهمگیان
 له سهر سی به ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ که نهه لایه رانانان ماره بکمن ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ نه گهر ماره به کانیاں بدهی
 ﴿وَتَذَكَّرُ﴾ زسه کامره (بست به رسته کار) لای خومان رانده گرن (نه وانه ی که له به ککه بهی
 ساوه ری ماره نه وه) ﴿وَتَذَكَّرُ﴾ تیوه دواي نموه بکمن سه وه که خمر حتان کردووه (بو زسه کامره کانتان
 که نیسته چوربه نه لای کافران) ﴿وَتَذَكَّرُ﴾ نه وانه ی با دواي نموه بکمن که خمر جیان کردووه
 (بو زسه موسولمان بو کانیاں که هاتونه لای نهو) ﴿وَتَذَكَّرُ﴾ نه وانه ی با دواي نموه بکمن که خمر جیان کردووه
 بریار نهه نهو بیانان ﴿وَتَذَكَّرُ﴾ وه خوا رانای کار به حی به ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ نه گهر له نهستان چور
 ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ به کیث له خیرانه کانتان (به چوویان) ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ بولای بی باوه رانان ﴿وَتَذَكَّرُ﴾ نه وانه ی
 موله مان لی سه ل (و هه به تان گرت) ﴿وَتَذَكَّرُ﴾ نه وانه ی با دواي نموه بکمن که خمر حتان کردووه (بو زسه کامره کانتان
 زنه کانیاں روشتووه) ﴿وَتَذَكَّرُ﴾ به نه وانه ی با دواي نموه بکمن که خمر حتان کردووه (بو زسه کامره کانتان
 خوا به ی ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾ که تیوه پرواتان بی هتاره ﴿بِئْسَ مَا تَحْتِی﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه ي پعمه بمر ۱ ﴿وَمَا كُنْتَ نَافِرَةً تَاسِي لِمَا تُنَادِي بِهِ الْأَعْيُنُ﴾ هه ر كاتيك نافر تاسي ليماندار هاتس بولات
 ﴿لِبَاسِكَ﴾ كه په بعامت له گه له به سس ۲ ﴿عَلَى الْأَشْرَافِ مِنْهُمْ﴾ له سمر نه وه ي هيج شتيك نه كهن
 به هاو به شي خوا ۳ ﴿وَلَا تَسْرِقْ وَلَا تَنْهَبْ﴾ وه دري و داوش پسي نه كهن و ۴ ﴿وَلَا يَأْتِ الْوَسْوَاسَ الْخَافِيَ﴾ وه مدالاني
 خويان نه كورن ۵ ﴿وَلَا تَأْتِ الْفِتْنَةَ﴾ هيج جزره بو هتانيك هه له به سس ۶ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه ي پعمه بمر ۷
 له بوان ده ست و پي ياندا ۸ ﴿وَلَا تَقْصِدْ فِي مَرْحَلَةٍ﴾ وه ي مرمانيك نه كهن به هيج كاريكي چا كه دا
 ﴿وَلَا تَقْصِدْ فِي مَرْحَلَةٍ﴾ نه ي پعمه بمر ۹ ﴿وَلَا تَقْصِدْ فِي مَرْحَلَةٍ﴾ وه له خوا داري لي خوشيو ويان
 بويكه ۱۰ ﴿وَلَا تَقْصِدْ فِي مَرْحَلَةٍ﴾ به راستي خوا لي خوشيو وي مېره يانه ۱۱ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه ي پعمه بمر
 كه صانه ي كه باو مړان هيناوه ۱۲ ﴿وَلَا تَقْصِدْ فِي مَرْحَلَةٍ﴾ كه صانيك كه خوا هه وي لي گرتوون
 مه يكه نه دقست و پشيواني خوتان ۱۳ ﴿وَلَا تَقْصِدْ فِي مَرْحَلَةٍ﴾ به راستي نه وان ي هيو بوون له (پداشتي)
 روزي دو ي ۱۴ ﴿كَمَا بَدَأَ الْإِنْسَانَ﴾ هه چو ي يرويان ي هيو ۱۵ ﴿مِنْ أَصْحَابِ الْغُفْرِ﴾ له مردروي دار
 گزستان (كه زيندو و بيته وه) ۱۶

سورتي (الصفا)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوي خواي به خشده ي مېره يان

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه سيچاني خوا ده كات هه رچي له ناسمانه كن و له روي
 ديه ۱ ﴿وَقُلْ لِّمَنْ شَاءَ الْحَمْدُ﴾ وه نه و رالي بالاده سني كار به جسي به ۲ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه ي پعمه بمر
 كه بروان هيناوه ۳ ﴿وَلَا تَقْصِدْ فِي مَرْحَلَةٍ﴾ موچي نه وه ي نه يلي نه جامي مدهن ۴ ﴿كَمَا بَدَأَ الْإِنْسَانَ﴾
 نه ي پعمه بمر ۵ ﴿وَلَا تَقْصِدْ فِي مَرْحَلَةٍ﴾ به راستي خوا كه صانيكي خوش دهوي ۶ ﴿وَلَا تَقْصِدْ فِي مَرْحَلَةٍ﴾
 كه به يكه رير ده هه مگ له رني خوا دا ۷ ﴿وَلَا تَقْصِدْ فِي مَرْحَلَةٍ﴾ وه ك كوشكيكي قايمي چه سپوري
 دمه رراو ۸ ﴿وَلَا تَقْصِدْ فِي مَرْحَلَةٍ﴾ (پيركه روه) كاتييك كه مووسا به گه له كهي ووت
 ﴿يَقُولُ مَرْحَلَةً﴾ نه ي گه له كه م موچي تارارم دهمن ۹ ﴿وَلَا تَقْصِدْ فِي مَرْحَلَةٍ﴾ له كاتييك دمه ليد ييه وه ده ران
 ﴿أَنْ رَسُوهُنَّ يَوْمَ﴾ كه م مريدروي خوام بولاي نيوه ۱۰ ﴿وَلَا تَقْصِدْ فِي مَرْحَلَةٍ﴾ جا كاتييك لا يان دمه هه ق
 ﴿أَنْ رَسُوهُنَّ يَوْمَ﴾ خواش دلي وهر گيران ۱۱ ﴿وَلَا تَقْصِدْ فِي مَرْحَلَةٍ﴾ وه خوا ريسمو وي گه لي
 له رني ده رچو و ناكات ۱۲

﴿وَرَبِّ الْعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ (بیرنگه عموه) کاتیت که عیسی کوری مریم وونی ﴿بِجَنَّتِ بِطَلْحٍ﴾ نهی نه موئیر ایل
 (مهوگی سی به عقوب) بیگومان من ﴿رَبُّوْا لَیْلًا﴾ بتر درای خوام بولای نیوه ﴿غَشِيْدَةً لِّبَاقٍ یَدْرِیْ قُوْرٌ﴾
 نهو ته وراته ی که نه پیش مندا هانوره به راستی ناهیم ﴿وَمُبَشِّرٍ﴾ وه مژدگان بین دهم به پیغمه میرنگ
 ﴿بِأَنَّهُ یَنْبَغِیْ﴾ که له دوا ی من دی و ﴿مُتَّسِرَةً﴾ ماوی نه حمهده ﴿مُتَّسِرَةً﴾ نهو (پیمه سره)
 یان بو هات ﴿بِأَنَّهُ یَنْبَغِیْ﴾ به چهه پیشانه ی روون و ناشکرا وه ووبیان ﴿هَدَّ بِحُزْمٍ﴾ لهه جادو و به کی
 ناشکریه ﴿وَمَنْ یُّدْرِیْ﴾ جاکی لهو که سهسته مکار مره ﴿قَدَرِیْ عَلَیْهِ تَكْوِیْنُ﴾ که در وهه لیه ستیت به دهم حوا وه
 ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ الْمَوْتِ﴾ له کاتیکدا که بو نیلام مانگ نه کری ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ الْمَوْتِ﴾ وه خو ریمورس
 گهسی منم کار ساکات ﴿نَزِیْدٌ یُّظْفِرُ﴾ دهه دیانه ی رووماکی دینی خوا نیگوزینه وه ﴿بِأَنَّهُ یَنْبَغِیْ﴾
 به (سوی) ده میان ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ وه خو رووماکی خوی تموار ده کات ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ بیایی باوه رانش
 پس یان ناخوش بی ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ خوانه و راته به که پیغمه میری خوی ناردو وه ﴿بِأَنَّهُ یَنْبَغِیْ﴾
 لیقهره، علی لیل که، به ریمورس و نایبکی راست و دروسته وه، هه ما به سر هه مو و نایبکدا سهری یخات
 ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ هه چه سده هاویهش به پدا که رایش پس یان ناخوش بی ﴿بِأَنَّهُ یَنْبَغِیْ﴾ نهی نهو
 که سانه ی که باوه رتان هینا وه ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ نایا بارر گانه کتان پیشان بدهم ﴿بِأَنَّهُ یَنْبَغِیْ﴾ که برر گارتان
 بکات ﴿بِأَنَّهُ یَنْبَغِیْ﴾ له سراه کی بر له نادر ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ (بارر گانه کتان پیشان بدهم) باوه به پیش
 به خورا و پیغمه میره کی ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ وه نیگوشی ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ له ری ی خواد ﴿بِأَنَّهُ یَنْبَغِیْ﴾ به سامان
 و گبسی خوتان ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ نهه تان ماشتره بو خوتان ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ نهه گهر نیوه بران ﴿بِأَنَّهُ یَنْبَغِیْ﴾
 (له رب خورا) نه گو ماهه کتان خوش دینی ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ وه (له روزی دوا بهد) ده سان خانه باخاتیکه وه
 ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ که خوگی نازی روز به زیر یاندا دهر وات ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ او ده نانه خانه (خان و کوشکی
 روز پاک و خوشه وه ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ نه به ده شتانی خیکای مانه ی همیشیمی دان ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ به به به
 سهر که رتی گه وه ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ وه شبکی تر که سهری بی ده کمن ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ که یار مانی دانه له
 خواد ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ وه برر گار کر نیکی میرنگ (و نادر کردنی شاری مه ککه به) ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ وه (به به) مژده
 بده به نیسانداران ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ نهی نه توانه ی که باوه رتان هینا وه ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ بس به یار مانی
 ده راسی (نایبکی) خو ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ هه رو مک عیسی کوری مریم وونی ﴿بِأَنَّهُ یَنْبَغِیْ﴾ نه هاوری
 نایبته کی سی خوی ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ کی یار مانی ده ی منه بولای خورا ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ هاوری بکائی ووبیان
 ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ نیسه یار مانی دهرانی (دینی) خوا یی ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ نهه ده سته بهد له به بو
 نیسرایل ماوه ریان هینا ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ وه ده سته به کیشیان بی ماوه روون ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ نیسهش پشتیوانی
 نه وانه سان کرد که باوه ریان هینا ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ له به رانیه ر دور نه کاتیاندا ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾ بو به سهر که ونی و
 ران بوون به سهر یاندا ﴿وَهُوَ یُحْیِیْ﴾

سورنی (جمعه)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌ان

﴿يُسَبِّحُ بِهِ﴾ ته‌سیجانی خواد کات ﴿ذُرِّيَّتِي﴾ نه‌وی له‌ناسمانه‌کان ﴿وَمِنَ الْأَنْبِيَاءِ﴾ وه‌نه‌وی له‌ره‌وی دابه‌ ﴿سَيِّدِ الْقُلُوبِ﴾ (نمو خرابه‌ی) که‌ پاشایه‌کی پاک و بیگمردی ﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾ رالی بالاده‌سه‌نی کار به‌حی‌یه ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوا‌ته‌وراته‌یه ﴿بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ﴾ که‌ ناردوینه‌نی له‌نار به‌خوبیده‌وراند (عه‌ره‌به‌کاندا) ﴿رَسُولًا مِّنْهُم﴾ پی‌مه‌میریک له‌خویران ﴿يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ﴾ ده‌خوینته‌وه به‌سه‌ریاندا پشانه‌کانی خوا ﴿دُرِّكَيْنِ﴾ پاکیان ده‌کانه ﴿وَبِمُهْنِ كَيْبُورَ الْجَنَّةِ﴾ وه‌ قورن و نه‌رمووده‌ی (پر سوود) یان فیرده‌کات ﴿وَرَسُولًا مِّنْهُمْ﴾ هه‌ر چه‌ده‌نه‌و له‌پیشدا ﴿بَنِي صَالِحٍ قَبِيلٍ﴾ له‌گومراییه‌کی ناشکرا دابورن ﴿وَهُوَ خَيْرٌ مِّنْهُمْ﴾ وه‌ (ره‌وانه‌شی کردووه‌بو) که‌لانی مری جگه‌له‌ورن ﴿بِإِسْحَاقَ إِسْرَءِيلَ﴾ که‌ هینشتایی یان به‌که‌پشتورن (و موسولمان به‌سوورن) ﴿وَحُوثَيْرَ الْيُحْيٰى﴾ وه‌ خوا رالی بالاده‌سه‌نی کار دروسته ﴿وَبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نه‌وه‌ به‌هره‌یه‌کی خوایی به‌ ﴿يُؤْتِيهِم مِّنْ شَرِّهِ﴾ نه‌بدا به‌ هه‌ر که‌سیک که‌ (خوی) به‌وی ﴿وَعَمَلُهُمْ نَصِيرٌ﴾ وه‌ خوا خاوه‌می مه‌رل و به‌هره‌ و به‌خشنی که‌وره‌یه ﴿مَنْ جَاءَ بِهِ﴾ نمووه‌ی به‌سه‌ره‌انی نه‌وانه‌ی ﴿خَبِيرٌ شَرِيحٌ﴾ که‌ نه‌ورانن دره‌به‌سرد ﴿ثُمَّ زَخَرْنَا لَهُمُ الْأَشْجَارَ﴾ له‌پاشان هه‌لیان به‌گرت (ره‌فتاریان پی به‌کرد) ﴿كَثِيرٍ جَمِيرٍ﴾ وه‌ک گوی درمیزیکه ﴿بِغُلِّ سَمَرٍ﴾ که‌ کتیککی روری هه‌لگرتن (سوودی لن نایی) ﴿بَشَرٍ مِّثْلَ ثَوَدٍ قَبِيلٍ﴾ نای چه‌ده‌خرابه‌ نمووه‌ی نه‌و که‌له‌ی ﴿كَذُو بَعِيبَ اللَّهِ﴾ که‌ پشانه‌کانی خواییان به‌دروورانی ﴿وَنُفَاكِهَتِي ثَوَدٍ عَظِيمٍ﴾ وه‌ خوا پی نموویی که‌نی ستمکاران ماکات ﴿قَرِيبًا ثَبَاتٍ هَدَرٍ﴾ (ته‌ی موحده‌مه‌دیکه‌) بلی نه‌ی نه‌وانه‌ی که‌ به‌سه‌ر دیسی جووله‌که‌ن ﴿بِإِسْرَءِيلَ﴾ ته‌گه‌ر پشان وابه‌ ﴿مَكْرُوبٍ يَدِيهِ﴾ که‌ به‌راستی نبوه‌ دوستی خوا ﴿مِنْ دُونِ آبِ يَدِيهِ﴾ بیتجگه‌ له‌خه‌لکی نر ﴿مَمْنُونٍ تَوْبٍ﴾ که‌ه‌واسو و داوای مردن بکه‌ن ﴿وَبِكُرْبَتِي﴾ ته‌گه‌ر نبوه‌ راست ده‌که‌ن ﴿وَلَا سَوْبَةَ يَدِي﴾ وه‌ نه‌وانه‌ هه‌ر گیز داوای مردن ماکه‌ن ﴿بِإِسْرَءِيلَ يَدِيهِ﴾ له‌به‌ر شه‌و (گوماهانه‌ی) که‌ به‌ده‌ستی خویران پشیمان خستووه‌ ﴿وَنَبِيَّ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ وه‌ خوا ی‌گداره‌ به‌ستم کاران ﴿فَلْيَرْسُوْا نَبِيَّ﴾ بلی به‌راستی نه‌رمووده‌ی که‌ ﴿بِعَزَّتِ يَدِي﴾ لی ی‌راده‌که‌ن ﴿وَبِهِ مُلْكِي﴾ بیگومان پشان ده‌گات و نووشتان ده‌نی ﴿ثَوْرُ ثَوْرٍ﴾ له‌پاشان ده‌گه‌ر ترسه‌وه‌ ﴿بِغَيْرِ تَعْيَبٍ﴾ سهده‌ی بۆلای خوای رانا به‌ناشکرا و به‌نیبه‌کان ﴿يُنْشِرُ﴾ نه‌مب هه‌رالتان پی دمات ﴿بِكُرْبَتِي﴾ نه‌وی که‌ده‌نانکرد ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهدی نهواته ی که با و برتان هیناوه ﴿لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ کاتیک که با نگدرا بو موئز
 ﴿مَنْ يَرْزُقُ الْفُلَّ﴾ له رۆزی هه بی دا ﴿فَأَسْتَوِاْ فِي دَعْوَانِ﴾ به به له برون بو یادی خوا (و موئزی هه بی)
 و ﴿وَذُرُوا النَّاسَ﴾ واز له کبرین و فروش بهیئس ﴿كُلَّ حَرْفٍ﴾ نانه وه بو ئیه چاکتره ﴿لَنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾
 نه گهر بزاتن و تن یگهن ﴿وَدُفِّعَتْ نَفْسُ﴾ جا کاتیک که موئزی هه بی نه و بوو ﴿فَأَسْتَوِاْ﴾
 و ﴿لَا تَصْرُخْ﴾ نیر بلا و به وه به سهر رهوی دا ﴿وَأَسْمِعْ مَا تَدْعُو﴾ وه داوای رزق و رۆزی خوا یگهن
 ﴿وَرَكْعَتَا الْغَدَاةِ﴾ وه رور یادی خوا یگهن ﴿عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ بو نه وه ی در گارو سهر ره ریس ﴿وَرَكْعَتَا الْغَدَاةِ﴾
 هه کار یکی مارر گانی یان هه کار یکی بهوده سیس ﴿تَعْلَمُ الْغُيُوبِ﴾ بلا وه ی لی
 نه که بولای نهو مارر گانی به ﴿وَرَكْعَتَا الْغَدَاةِ﴾ وه نو بهی دیل نه را وه ستاوی (له سهر میسره که ت)
 ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ الْغَدَاةُ﴾ (نه ی مو حه مه ده ی) بلی نه وه ی لای خوا به چاکتره ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ الْغَدَاةُ﴾
 له شنی بن هوده و مارر گانی ﴿وَرَكْعَتَا الْغَدَاةِ﴾ وه خوا با شتر می وۆزی ده رانه ﴿

سورنی ﴿لَا تَصْرُخْ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوا ی به بخشیده ی میهره یان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ کاتیک که دو و روان ینه لات ﴿وَأَسْمِعْ مَا تَدْعُو﴾ ده لیس شایه تی ده ده یس
 که به راستی تو پهنه میهری خوا یه ﴿وَأَسْمِعْ مَا تَدْعُو﴾ وه دیره خوا یس ده رانی که نه وه نه کروی
 نه وی ﴿وَأَسْمِعْ مَا تَدْعُو﴾ وه خوا شایه تی ده دات ﴿لَنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ که ییگومان دو و روان در ورس ﴿وَأَسْمِعْ مَا تَدْعُو﴾
 ﴿تَعْلَمُ الْغُيُوبِ﴾ سویده (درو) کانی خویان کرد به قه لمان (بو خویان) ﴿تَعْلَمُ الْغُيُوبِ﴾
 نه مجا ریگری (خه لک) یان ده کرد له بری ی خوا ﴿بِهِمْ مَا تَدْعُو﴾ به راستی نه وی کار یکی
 خرابیان ده کرد ﴿وَأَسْمِعْ مَا تَدْعُو﴾ نه وه (ی که موئز) له سهر نه وه بوو که به راستی نه وی با و ده یس
 هیناوه ﴿وَأَسْمِعْ مَا تَدْعُو﴾ له با شان بن با و ده یس وون ﴿فَضَعْ عَيْنَيْكَ﴾ نه مجا مور سرا به سهر دلپاندا ﴿وَأَسْمِعْ مَا تَدْعُو﴾
 لا یقه یس ﴿نِيتْرَ نَهْوَانْ هِیجَ تِنْ نَا گهن﴾ ﴿وَأَسْمِعْ مَا تَدْعُو﴾ هه کاتیک ده یان بیست ﴿تَعْلَمُ الْغُيُوبِ﴾
 له ش و نه لاه تیال سهر سامت ده کات ﴿وَأَسْمِعْ مَا تَدْعُو﴾ وه نه گهر قسه بکه گوی له قسه که یس
 ده گریبیت ﴿وَأَسْمِعْ مَا تَدْعُو﴾ (دو و روان) هه روه ک داری هه لیر در و وان ﴿بِهِمْ مَا تَدْعُو﴾ و گومان
 ده یس ﴿وَأَسْمِعْ مَا تَدْعُو﴾ هه مو و هبا و و قیر به له بوسهر نه وانه ﴿وَأَسْمِعْ مَا تَدْعُو﴾ هه نه ووان در ورس
 ﴿وَأَسْمِعْ مَا تَدْعُو﴾ که وانه خویان لی یار نه ﴿وَأَسْمِعْ مَا تَدْعُو﴾ خوا با سکوژی (یان خوا لاه و یان به ریت)
 ﴿وَأَسْمِعْ مَا تَدْعُو﴾ چو و و ده گیر یس (له حه ق) ﴿

﴿وَمِنْهُمْ﴾ کاتیک پنی یان بووریت ﴿تَدْعُوهُمْ لَكُمْ نَعْتًا﴾ ورون سو لای پیغمبه‌ری خوا
 ناد رای لیخوشووتان بو نکات ﴿تَدْعُوهُمْ لَكُمْ نَعْتًا﴾ (سورچی ده‌کن) سدریان مایه‌دهن ﴿وَمِنْهُمْ﴾
 بصدون ﴿وَمِنْهُمْ﴾ ده‌دهیان بیست و ورونه‌گیرن ﴿وَمِنْهُمْ﴾ له کاتیکدا که نه‌وان خویان به‌گوره
 دهرسن ﴿سُورَةُ عَلِيَّهِمْ﴾ بو نه‌وان به‌کسانه ﴿تَدْعُوهُمْ لَكُمْ نَعْتًا﴾ داوای لیخوشووتان بو بکه‌یت
 ﴿أَدْعُوهُمْ لَكُمْ نَعْتًا﴾ یان داوای لیخوشووتان بو به‌کیت ﴿تَدْعُوهُمْ لَكُمْ نَعْتًا﴾ هدرگیر خوالن یان
 خوش بایی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌راستی خواریمووس گه‌لی له‌ری لادهران ناکات ﴿وَمِنْهُمْ﴾
 ﴿وَمِنْهُمْ﴾ نه‌وان نه‌و که‌ساته‌ن که‌ده‌لیس ﴿لَا تَدْعُوهُمْ لَكُمْ نَعْتًا﴾ (هیچ) مه‌به‌خشن
 به‌نه‌وانه‌ی که‌له‌گه‌ن پیغمبه‌ردان ﴿حَقٌّ يَدْعُوهُمْ لَكُمْ نَعْتًا﴾ (و له‌م دبه‌به‌وتیت)
 ﴿وَمِنْهُمْ﴾ له کاتیکدا هرچی که‌نجه‌کانی ناسمانه‌کان و ره‌ری مه‌به‌موری
 می خویبه ﴿وَمِنْهُمْ﴾ به‌لام دوو ورونه‌کان ناراس ﴿وَمِنْهُمْ﴾ به‌موت پنی رجعت
 لمیدینه ﴿دو ورونه‌کان) ده‌لیس سوینسی نه‌گه‌ر که‌راپه‌وه‌بو مه‌دینه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 پنگومان ده‌سه‌لاتدار و به‌ریره‌کان (مه‌به‌ست پنی خویان سوو) لات و بی ریره‌کان له‌مه‌دینه
 دهرده‌کن (مه‌به‌ست پنی مرواداران سوو) ﴿وَمِنْهُمْ﴾ (خوی که‌وره‌ش
 به‌ریره‌چیان ده‌داته‌وه‌ و ده‌هرموت) ریر و گه‌وره‌یی نه‌بها بو خوا و بو پیغمبه‌ری خوا و باوهردار به
 ﴿وَمِنْهُمْ﴾ به‌لام دوو ورون ناراس ﴿وَمِنْهُمْ﴾ نه‌وانه‌ی که‌باوهرتان
 هیناوه ﴿لَا تَدْعُوهُمْ لَكُمْ نَعْتًا﴾ مال و مندالانان نه‌کن له‌پادی خوا
 ﴿وَمِنْهُمْ﴾ هدر که‌سینک و انکات ﴿وَمِنْهُمْ﴾ نا نه‌وانه‌ خویان خدسار و مه‌دن
 ﴿وَمِنْهُمْ﴾ به‌خشن له‌وه‌ی برق و ووریمان داوون ﴿وَمِنْهُمْ﴾
 پشن له‌وه‌ی مردن به‌جه‌به‌به‌کیتان بگری ﴿وَمِنْهُمْ﴾ نه‌وسا لیت حوایه‌خور که
 مردی مست دو به‌خستایه ﴿وَمِنْهُمْ﴾ سو ماو‌یه‌کی مرینک ﴿وَمِنْهُمْ﴾ جب مالم به‌خستایه
 ﴿وَمِنْهُمْ﴾ وه‌له‌چاکه‌کاران بو و مایه ﴿وَمِنْهُمْ﴾ هدرگیر خو هیچ که‌سینک
 دوان‌خات (له‌مردن) ﴿وَمِنْهُمْ﴾ کاتیک که‌وه‌ختی (مردی) هات ﴿وَمِنْهُمْ﴾ وه‌خوا
 شاره‌زایه‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿وَمِنْهُمْ﴾

﴿لَیْسَ لَهُمْ﴾ (زبانی ته لاق در او) دایمیش و بیسته جیان بکدن ﴿مِنْ جُثْ سَکْمٍ﴾ له و شوریدی که
 (خوتن) دانه شس و بیسته جی دمس ﴿مِنْ وَتِیْکَ﴾ به پی ی توانای خوتن ﴿وَلَا تَصْرَوْنَهُ﴾ و
 ریانیان پی مه گه به مس ﴿تَصِفُوْهُ عَجْمٌ﴾ ناهه مکیان پی هه لچس ﴿وَلَا یُکَلِّمُهُمْ﴾ و نه گدر دوو گید
 بورن ﴿لَا تَعْلَمُوْنَهُمْ﴾ نه وه خهر جیان نکیشس ﴿حَتّٰی یَصْمُرْتَهُمْ﴾ تا مسکه که بیان دانه بیس ﴿وَاِذَا
 اُرْمِیْنَکُمْ﴾ نه و مسانه گدر شیریان دابه منداله که تان ﴿وَتَوْفَرُ الْخُرُفُ﴾ نه و انیوه شس کمری یان بدنی
 ﴿وَالْیَمْرُؤُ سَکَرٌ یَّمْرُؤٌ﴾ و نه و له و خویاندا راویژ مکدن به چاکی (مهریاره ی مدهاله که) ﴿وَلَا یَسْمَعُ نَزْفَ
 وَهْ نَهْ گدر نه مکیان کرد (به ساران له کریکه دا) ﴿فَصَرْجُهُ اُخْرٰی﴾ نه وه مانا نه و تیکی تر شیریری بداتی
 ﴿یَمْنٌ دُوْ سَعَمٍ سَعِدٌ﴾ باده و له مده سد به پی ی ده و له مده بدیسی نه فقهه بدات ﴿وَقَدْ فُوزَ عَزْلُهُ وِیْلٌ لِّقَوْمٍ
 وَهْ هَمَرٌ کَهْ سَیْفٌ کَهْ مِ دَهْ سَت و ههزار یوو ﴿مَنْ یَّهْدِ سَهْ نَهْ﴾ یا به پی ی نه و هی که خو دایره تیه
 نه فقه بدات ﴿بِکَلِّفَ سَهْ مَتٌ﴾ خوا داوا له کس ساکات ﴿لَا یَهْدِ سَهْ﴾ مه گدر به پی نه و نه بیت
 که پیسی دوه (له توانا) ﴿سَبِخْ مَوْلٰی نَهْ عَدُوْ سَیْرٍ﴾ بینگومان خوا دوی ته نگانه ناسانی دیت ﴿وَلَا یَهْدِ
 سَهْ مَتٌ﴾ رور له گوید شس و شار شیه کان سه ریچی یان کرد ﴿عَنْ اُشْرِیْهِ وَرُسْمِهِ﴾
 له دهرمانی به رور دگار و پیچه مبره کانی ﴿فَیَسْهَدُ﴾ تیه شس پر سینه و ده مان له گهل کردن ﴿بِحَسَابٍ شَهْدَا
 سَهْ پَر سینه و ده کی سه سخت ﴿وَعَدَیْ عَدِیْ سَهْ﴾ و ده سرامان دان به سراهی کی دزوار ﴿وَدَاوِلَ
 اُشْرِیْهِ﴾ تیر ناگامی کر دموه ی خویاتیان جهشت ﴿وَلَا یَهْدِ سَهْ مَتٌ﴾ و ده سه نه بجامی کاریان بور
 به زیانیاری و خه سار و مندنی ﴿لَا یَهْدِ سَهْ مَتٌ﴾ خوا ناماده ی کر دوه بویان حرایه کی سه سخت
 ﴿وَقَدْ اَنْتَهٰی﴾ که واته له خوا تیر مس ﴿وَلَا یَهْدِ سَهْ مَتٌ﴾ مه ی نه و که سانه ی خاوهن زیری ویر و خوش ﴿لَا یَهْدِ
 سَهْ مَتٌ﴾ له وانه ی ماوه ریای هتاوه ﴿وَلَا یَهْدِ سَهْ مَتٌ﴾ بینگومان خوا قورثانی بو دهر مدور ﴿وَلَا یَهْدِ
 سَهْ مَتٌ﴾ (هه و ده بوی ماردون) پیچه مبره یک که ده خویکه وه بونان ﴿لَا یَهْدِ سَهْ مَتٌ﴾ نایه نه کانی
 خوا که روون که ده وون ﴿بِحَسَبِیْ سَهْ مَتٌ﴾ ناده ریجیت نه واته ی که باوه ریای هتاوه ﴿وَلَا یَهْدِ سَهْ مَتٌ﴾
 و ده کر دوه ی چاکی کر دوه ﴿مِنْ خُصْبٍ سَهْ مَتٌ﴾ له تار یکسانی (پی دبی) بور و ده کی (دبداری)
 ﴿وَلَا یَهْدِ سَهْ مَتٌ﴾ و ده هه که سبت ناوه ریجیت نه واته ی که ده و ده ﴿وَلَا یَهْدِ سَهْ مَتٌ﴾ و ده کار و کر دوه ی چاک
 نه بجام بدات ﴿بِحَسَبِیْ سَهْ مَتٌ﴾ نه و ده خرای گه و ده ده بجاته ناو به هه ششانی که وه ﴿وَلَا یَهْدِ سَهْ مَتٌ﴾ که
 به زیر دره خته کابدا جو که ناوی رور ده و ده ﴿وَلَا یَهْدِ سَهْ مَتٌ﴾ تیا ده پیته و ده به هه میشدی ﴿وَلَا یَهْدِ سَهْ مَتٌ﴾
 بر دانه بینگومان خوا (سه و ی) بر زری چاکی بو ناماده کر دوه ﴿لَا یَهْدِ سَهْ مَتٌ﴾ خوا راتی که ﴿وَلَا یَهْدِ
 سَهْ مَتٌ﴾ که جهوت ناسحانی دروست کر دوه ﴿وَلَا یَهْدِ سَهْ مَتٌ﴾ و ده نه و ته ی نه و ده ویشی
 دروست کر دوه ﴿وَلَا یَهْدِ سَهْ مَتٌ﴾ دهرمانی خوا له بیوانیاندا داده به ریت ﴿وَلَا یَهْدِ سَهْ مَتٌ﴾ تا چاک
 بر اس که خو ﴿عَنْ کُلِّ شَیْءٍ هَدِیْرٌ﴾ به سه هه و شتی که ده ده سلات و به توانایه ﴿وَلَا یَهْدِ سَهْ مَتٌ﴾ و ده
 بینگومان خوا ﴿وَلَا یَهْدِ سَهْ مَتٌ﴾ (مهرانست و رانیاری) ده وری هه و شتی که دوه (واته
 ناگداری هه و یو و ده و ده)

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ نهی نه واتهی که باو مرتان هتاوه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ نگر نه موه بق لای خوای گه و ره
 ﴿وَبَيْنَ أَهْلِ الْبَيْتِ وَبَيْنَ الْغَائِبِينَ﴾ به گه رانه و به کسی ئیجگاری (وراست و دروست، که حارینکی تر نه گه رینه و ره سدر
 نه و گوماهه) ﴿عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ عَمَّا ظَنَنْتُمْ﴾ تا پهر و مرد گار تان له گوماهه کانتان خوش می
 ﴿وَبَدَّلَ خُفَّ حَبِيبٍ﴾ وه بیان حاته ساو باختیکه ووه ﴿غَيْرِي مِنْ خِيَابِ الْأَهْلِ﴾ که ده ووا به زنی رسدا
 جو گه ساوی رور ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ لمر و زنی کدا که خوای گه و ره، پیغمبر
 و کسانن که بره ریان هتاوه له گه لیداسه و شور یار ماکات ﴿وَأَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ و رومانی
 (ایمان) بیان ده پروات له پیشبانه ووه ﴿وَأَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ له لای راستیانه ووه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾
 ده لیس نهی به و ره و دگرمان رومانی به که مان بو ریادو تموا و بکه ﴿وَأَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ وه لیسان خوش به
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ به راستی هه و نوقت به سهر هم و و شتیکدا ده سه لانداری ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾
 آسپ نهی پیغمبر رنجه ﴿حَبِيبٍ﴾ به جهت تحسین و تمجید ﴿بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ به جمگه له گه ل بن باو مران و دور پرواندا
 ﴿وَأَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ وه نوید و نیز به له گه لیا ندا ﴿وَأَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ وه حیار دوره خه ﴿وَأَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾
 که سهر نه به حارینکی رور حوایه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ صرب نه مثلاً لیس کفر و ثروت و ج و مر و بوط ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ خوا به یزین
 باوهران زنی و زنی نو و طلی به موه و به هیا به ووه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ که له زبر (بیکاحی) دور
 به ده ودا بوون ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ له نه مده چا که کانی نیمه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ نه مها خیانه تیان له گه لکردن
 (مه به بست بنی بن باوهر بوون بیان) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ که چچی (میرده کدیان) به پساوانی
 شتیک له صرزی خویان لن دور و ریخته ووه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ وه بییان و و ترا که بر و سه ساو ناگروه ووه
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ له گه ل نه وانهی که دمر و نه ما و به ووه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ (هه ووا) خوا موه و به به کی
 نری هیا به ووه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ مو نه وانهی که بر وایان هیا ووه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ (به) زنی بیر عدون
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ کاتبیک که ووتی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ به و ره و دگرمان بوم دروست بکه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾
 لای خیرت مالیت نه به هه شتدا ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ ووه و دگرمان بکه له بیر عدون و کرده ووه کانی
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ ووه و دگرمان بکه له گه لی سته مکاران ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ ووه (به)
 مه ریه می کچی عیمران (موه و سه ده هینیکه ووه) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ نه ووهی که داو نس خوی پاک
 را گرت ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ نه و سه نیمه مو و مان پیا کرد ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ لمر و حنت که حزمان دروستمان
 کرد ووه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ ووه سا و مری هیا سو و سه و و نه کانی به و ره و دگرمانی خوی
 و کتیه کانی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾ ووه لمریری گو و به ل و وه رمانیه رداراندا بوو ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِحَقِّ الْوَعْدِ أَن تَحْكُمَ بَيْنَ عِبَادِنَا فِي الْوَعْدِ﴾

﴿وَبَشِّرِ هَٰؤُلَاءِ أَجْرَهُمْ﴾ ثبوت قصه به په مهاتي مكن يان نه ناشكرا (بو خوا به كسانه چونكه) ﴿يَنظُرُونَ﴾
 عليم به ب كشدلر (نو) (خواي گوره) ناگداره به خودي (پهني) دلاڼ ﴿لَا يَخْشَوْنَ حَسْرَةً﴾ نيا نه و
 خوايهي كه هر دورمي دروست كړدوه ناگاي له تهنيان يه ﴿وَهُوَ كَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ له كاتيكدا كه
 له و ووردبېس و ناگداره ﴿هُوَ مَدْحَمٌ مِّنْ رَّحْمٰنٍ وَّلاَّ﴾ خوانه و راته به كه رهوي مو رام كړدوون
 ﴿وَهُوَ شَاقِيٌّ مَّا يَكِبُّ﴾ دهې نگرېس به همو و گوشمو كه نارنگدا ﴿وَكُلُّهُمْ رَافِقٌ﴾ وه له پوري خوا
 بهون ﴿وَنَالَتْهُ النَّجْمُ﴾ وه هر بولاي نهو، كه پرانموه ﴿وَالْمُسْمَرَةُ نَسَبٌ﴾ نايا دليان له و خوا بهي
 كه له ناسمانه ﴿وَالْخَفِيفُ يَكُونُ رَاحٍ﴾ كه يتانياته خوارموه به ناخي رهوي دا ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ﴾ نه كاتيكدا
 كه رهوي (ومك دمري) كېز محوات و (سته له وريس) ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ مِّنْ نَّسَبٍ﴾ نايا دليان له و خوا بهي
 كه نه ناسمانه ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ مِّنْ نَّسَبٍ﴾ كه بای تودندان بيرته سهر به وورده ريحه وه ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ﴾
 دمري ﴿لَهُ وَدَعَهُ تِي دَه گهن كه هره شهې نيمه چونه ؟ ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ مِّنْ نَّسَبٍ﴾ سويند به خوا
 به پاستي له و (كه لانهي) كه له پيش نه ماندا بوون (پيحه به راني نيمه يان) به دورون دانا ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ﴾
 جا چون بوو به گزه چوونه دهې نيمه (له و ان) ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ مِّنْ نَّسَبٍ﴾ نايا سهرې بالنده كډ ناكډ
 به ژور سهر يانه وه ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ مِّنْ نَّسَبٍ﴾ به مال كړاو مېي و هيتانه وه بهك ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ﴾ راي
 نه گرتوون (به و ناسمانه وه) خوا به يي ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ مِّنْ نَّسَبٍ﴾ كه نهو به همو و شنيك بينايه ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ﴾
 هډ ټي هوجندلر ﴿نَايَا نهو كې به نهو كه سدي كه له شكري نيوده به ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ مِّنْ نَّسَبٍ﴾ يارمه تنيس
 ددهات به جياتي خواي مېهره مان ۱۲ ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ مِّنْ نَّسَبٍ﴾ سي برويان هر له فريو خوار ددان ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ﴾
 ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ مِّنْ نَّسَبٍ﴾ نايانا نهو كې به نهو كه سدي كه ووريشان ددهات ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ مِّنْ نَّسَبٍ﴾ نه گدر خوا
 پوري خلقيان لي نگرېته وه ؟ ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ مِّنْ نَّسَبٍ﴾ نهلكو (نه نارو ورو) درېزه يان دانه سهر كه شسي و
 دورو كه ورنه وه (نه پي ي پاست) ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ مِّنْ نَّسَبٍ﴾ نايانا نهو كه سدي برواو به ددها
 بكه وي باخستر ري دهره كات ؟ ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ مِّنْ نَّسَبٍ﴾ يان به كيك كه قنچ و قيت مروا
 به سهر پيگه به كې پاست و په واند ؟ ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ مِّنْ نَّسَبٍ﴾ (نهې موخه ممد) بلي هدر خو به
 كه درووسني كړدوون و به دپهناون ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ مِّنْ نَّسَبٍ﴾ وه گوي و چاوو دلي پي داوون
 ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ مِّنْ نَّسَبٍ﴾ وور به ده گهن سوياسي (نم به هراند) ده كډن ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ مِّنْ نَّسَبٍ﴾
 بلي هدر خو به كه نيوي بلاو كړدوه ته وه له رمويدا ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ مِّنْ نَّسَبٍ﴾ وه هدر لاي خواش كوده كرينه وه
 (له پوري دو بيدا) ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ مِّنْ نَّسَبٍ﴾ (سي برواكان به گالنده وه) ده ليس نهم به ليتنه (به
 هاتسي پوري دوايي) كه ي دهې ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ مِّنْ نَّسَبٍ﴾ نه گدر پاست ده كډن ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ مِّنْ نَّسَبٍ﴾
 (نهې موخه ممد) بلي رانيسي نهو وروزه هدر لاي خوايه ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ مِّنْ نَّسَبٍ﴾ وه من ته بها
 تر سينه وټكي ناشكرام ﴿وَمِنْ مِّنْهُمْ مِّنْ نَّسَبٍ﴾

﴿مَلَأَ آثَرَهُ﴾ کاتلک بی پروایان نمو سرانهمان مادی کرد له برکت حیوانه وه ﴿سَوَّاهُ وَجْهَهُ بَرَزَ نَفَرُهُ﴾
 نان ده‌ین پروو خساری نه‌وانه‌ی که‌یی پروا بوون ﴿وَعَدَ عَذَابَ عَظِيمٍ﴾ وه (بی بی) ده‌ورتری
 نه‌مه‌یه نمو (پروژه) ی که ده‌واتان ده‌کورد ﴿قَدْ رَعِيتُمْ﴾ بلی پنم بلیش ﴿يَا أَهْلَ الْاَرْضِ ائْتُوا اللَّهَ مِنْ مَعْبُدَتِهِ﴾
 نه‌گور خوا من و نه‌و (موسولمانانه) ی که له گه‌لصان له ناومان بیات ﴿اَوْزِجْ﴾ یا مبه‌ره‌بانیمان
 له گه‌ل نکات ﴿مَنْ يُغَيِّرْ أَكْبَرُ مِنْ عَذَابٍ ثَبِيرٍ﴾ ده‌ی کن به‌مای بی پروایان ده‌دات له سراسی سه‌حت
 ﴿مَنْ هُوَ أَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾ بلی هدر نمو خوای به‌خشیده که پروایان بی هیتاوه ﴿وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْ﴾
 وه هدر به‌و پشتمن نه‌ستوه ﴿مَسْعُورٍ مِنْ حَوْضٍ عَظِيمٍ﴾ جا له‌معو لا ده‌رانس که کن له گوم‌پایی
 به‌کی ناشکر ادیه ﴿مَنْ هُوَ أَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾ بلی بیم بلیش ﴿مَنْ هُوَ أَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾ نه‌گور ناوای حور دینه‌وه
 نان پروچی به‌ناحی روی دا ﴿مَنْ هُوَ أَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾ ده‌ی کی (بی‌حکله له خوا) ناوی رولاتان بو
 ده‌هیتی

سوره‌ی (الفجر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشیده‌ی مبه‌ره‌بان

﴿بِأَسْمَاءٍ﴾ به (مور) ده‌خویر نه‌وه، خوا به‌مانا که‌ی رانآتره بز رباتر رانیاری سه‌بری سوره‌ی (البقره)
 ﴿بِأَسْمَاءٍ﴾ مکه ﴿وَأَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾ سویند به‌پشوس و به‌و دپرانه‌ی ده‌یوس ﴿بِأَسْمَاءٍ﴾
 به‌خوب ﴿تَوَكَّلْ﴾ به‌خششی خواوه شیت بیت ﴿وَأَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾ ده‌یوس ﴿وَأَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾
 پاداشتی مبه‌ره‌بان وه‌یه بو تو ﴿وَأَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾ وه بدراستی نو له‌سدر ره‌وشت و خوبه‌کی
 شه‌گور به‌رو گوره‌یت ﴿وَأَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾ جا به‌م رووانه توش و نه‌و بلیش ده‌یوس ﴿وَأَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾
 ﴿بِأَسْمَاءٍ﴾ که کامتان شیتش ﴿وَأَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾ به‌موشش مدعی سبیه ﴿وَأَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾
 تو له هه‌موو که‌س رانآتره به‌و که‌سه‌ی که‌ری ی راستی خوای وون کردی ﴿وَأَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾
 وه نه‌و رانآتره به‌و که‌سه‌ی که‌ری ی راستان گریس ﴿وَأَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾ گورابه‌لی نه‌و به
 مه‌به که‌سه‌کات به‌درو ده‌رانس ﴿وَأَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾ حوریدن ده‌کرد که تو به‌رمی بیشان به‌دیت
 ﴿وَأَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾ نه‌وسا نه‌وانش به‌رمی (مهرانه‌وت) ده‌یوس ﴿وَأَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾ گورابه‌لی مه‌که
 بز هیچ سورتده خورنکی ﴿وَأَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾ به‌ست و ریسوا (ی دورن) ﴿وَأَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾
 گری هاتوو چو که‌ر به‌و که‌هات و سرون ﴿وَأَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾ رور ریگری که‌ر له چاکه ﴿وَأَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾
 آشیر ﴿وَأَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾ ده‌یوس دل به‌قی که‌لله شفق دوی نه‌وشت رول ﴿وَأَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾
 ﴿وَأَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾ نه‌مه‌ره‌ی که‌ حاومی دارایی و کوری روره (هموو نم سبیه‌تانه وه‌ر ده‌یوس)
 ده‌لیس مه‌به‌ست پنی و له‌یدی کوری موغه‌یره‌یه ﴿وَأَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾ که‌ نایه‌ته‌کی نیمه‌ی
 به‌سدر داخویر نه‌وه ده‌لی ﴿وَأَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾ (نعمانه) نه‌فانه‌ی پیشان ﴿وَأَكْبَرُ مِنْ هَذَا﴾
 به‌م زووانه سوری لووتی داخ ده‌که‌ی

﴿بَلَوْنَهُمْ﴾ نیمه تاییان کردهوه ﴿كَذَّبُوا نَجْمَهُ﴾ همروطه لههوییش خاومانی لهو ماخه مان تائی کردهوه
 ﴿أَقْسَمُوا﴾ که (له شهودا) سویندیان خوارد ﴿بِقُرْآنِهِمْ﴾ که له دمی بده به یاند، (به رویو به که ی) برس
 (سا هه زاران به ران) ﴿وَلَا يَسْتَوُونَ﴾ هیچی (بو همزاران) لی دهره کهن ﴿فَقَالُوا عَلَيْهِمْ سُبْحَانَ﴾ له معا
 به لایه له لایه پهرورد گدرتموه سورایهوه به سهر ماخه کهن ﴿وَفَرَّ هُنَّ﴾ نه کاتبکه، که ده وان خدر تیوون
 ﴿وَأَمَّا كَافِرٌ﴾ نه وسارک باخیکی بر روی لی هات ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾ له شه به قد، (براکان) بانگی
 به کسری یان کرد ﴿أَبَعَدَ عَنْ حَرْبٍ﴾ (ووتیان) که همشش بچی مو سهر ماخه کهن ﴿وَلَا يَصْلُحُ صَرْبُهُ﴾
 نه گهر نه تانه وی برس ﴿وَالصُّمُّ﴾ نه معما کهونه ری ﴿وَالْأَعْمَى﴾ وه نه وان به چر به به به کتر یان
 نه ووت ﴿وَلَا يَسْمَعُ بَيِّنَاتٍ مِّنْكَ﴾ همرو هیچ هه زاریک به بهت به سه و تاند له ساو باخه کهن، ﴿وَلَا يَرْجِعُ إِلَىٰ﴾
 ﴿وَعَدِ عِزِّ رَبِّهِ﴾ دهعه و به یان روشن لایان واور که دمتوان یی به شیان یکمن ﴿وَلَا يَرْجِعُ إِلَىٰ﴾ که
 باخه که یان دهی (به سوناوی) ووتیان ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ نیمه به یگانسان وون کردهوه (لهعه باخه که ی نیمه
 می به) ﴿وَلَا يَرْجِعُ إِلَىٰ﴾ نه به لکوبه ش سر او کر او یس ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ بر او به یی به که یان
 (له زیر پدا) ووتی ﴿وَلَا يَرْجِعُ﴾ مه گهر به یی به ووتی؟ ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ بو چی یادو سو به یی خو نا کهن ﴿وَلَا يَرْجِعُ﴾
 ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ دهعه و ووتیان پاک و به گهر دی بو پهرورد گارمانه (مستم له کهس ساکات) به یگومان
 نیمه خومان ﴿صَمٌّ﴾ مستم کار یس ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ نه معما بر وویان کرده به کتریی ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾
 به سه و ره به شت کردن ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ ووتیان وی بو خومان به به راسنی له خو به یی بو یس ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾
 ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ نه میله و رسی که خواله حیاتی لهو باخه باخترمان بدانی ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ به راسنی نیمه هیوا یان دهه به پهرورد گاری خومانه ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ ناوایه سزا (ی خو له جیهاندا)
 ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه سرای روزی دوا یی گه لی گه وره نه ره ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ خورگه بیانر به یی به ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾
 نیمه یگومان مو به خواترمان هه به ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ لای پهرورد گاریان باخانی هم له نه
 و به بهت ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ چون نیمه موسولمان و به کاران وه که لی ده که یس؟ ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾
 ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ نهوه چیتانه چون بر یاریک دهه یس ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ به خیر لای کتبیکی
 (ناسمانی) من هه به نه می نیی دهعه ووه ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه لهو کتبی دهه و ریتان یی دراوه چیتان
 بویت نهوه هه لیز یی یز خومان؟ ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ بان به یمانی به میران هه به له گه لمان ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾
 آفیمه تا روزی دوا یی ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ که هه چی یوه بر یار بدن بتاندریشی ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ به سه لیان
 (برانه) ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ کامیان راسی مستم کارمن ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ ناخو هاویر یان هه به (لهه سه به دهه)
 ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ دهه هاویر به کانیاں به یس ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ نه گهر به است ده کهن ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾
 له روزیکه (که قیامت و مارجه تیه کایمتی) خرای گهره لاتی پیروزی دهره خات (وه که لهه ووه ووه ی
 نیمه یی بو خاری و موسولمانا هاتوره، هاویر مان به یی هیچ لچواندن و لیکدانه و به که، وه نیمه ش
 چو بیکیه که ی مان یس) ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه (به نه ووه ووه) بانگ ده کریی یز سورده بردن (بو خوی
 گهره) ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ (که چی) ناتوانی (سورده من) ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾

﴿حَسْبُكَ أَفْرَافُ﴾ چاروان شؤرو ﴿زَهْرُفَرَفَ﴾ پړسوانی داسان ده گری ﴿وَدَاكُؤُفَ عَوْرَتِي﴾ به راسی جاروان که بانگ ده کړان سو ﴿سَجُودُفَ سَهْلُفَ﴾ سوژدهو (مهیان ده سرد) که سب عیش بیوون ﴿هَزَفَفَ مَنَ بَكْبُفَ بَهْدَ نَجْدِیْفَ﴾ وارم لن بهشه سو توانی که نعم قورثانه سدرق دهرانی ﴿سَتَسِدِرُفَ فَمَنْ حَشَ لَافُفَ﴾ بهره بهره کیشیان ده کم به ره مگیک که پی به رانی ﴿وَلُفَ عَمَّ﴾ وه موله بیان ده دم ﴿بَنَ کَدِیْ مَنَ﴾ به راستی بیلانی من تو کمه و نه هیره (له به رانه ر پیلانی نه و نه) ﴿أَلَمْ تَنْهَ أَجْرَ﴾ ناخو تو له یی پروایان داوای کړی (ی کوششی پیغمه به رتی) یان لی ده که بیت ﴿فَهَرَفَ مَقَرَفَ مَقَرَفَ﴾ نه وانیش له بزارفتی قهررداری گران مارن ﴿فَرَعَفَ فَرَفَ عَجَبَ﴾ یارو په بهری غه بیجان له لایه ﴿فَهَرَفَ مَقَرَفَ﴾ وه نه وان له بهری ده ورسه وه ﴿وَدَسِرَفَ مَقَرَفَ﴾ (له یی مرحه ممد ورسه) داس به خوف بگره و چاره پروانی به رمانی به روره دگارت مکه ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَحْبِ الْخَوْرِ﴾ وه که هاویری به هه مکه که مبه (که یوس پیغمه به ره علیه السلام) ﴿بَنَ بَنَ وَهَرَفَ مَقَرَفَ﴾ کاتیک که بانگی (خودای) کرد نه و تو وپه بوو (له پی پروای گه له که ی) ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَحْبِ مَرْيَمَ﴾ نه که ر مبه به بیبه که له لایه به روره دگاری به مریای نه که و تابه ﴿سَدَدَ مَنَ وَهَرَفَ مَقَرَفَ﴾ مری دهر به ده شنیکی رووتنه وه نه و به دساو دهبوو ﴿وَدَسِرَفَ مَقَرَفَ﴾ نه مبه به روره دگاری هلی بزارده وه ﴿وَجَعَلَهُ مَنَ حَبِیْبِیْفَ﴾ وه کردی (به به کیک) له چاکه کاران ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَحْبِ مَرْيَمَ﴾ به راستی مریک بوو پی پرو کان ﴿بَنَ بَنَ وَهَرَفَ مَقَرَفَ﴾ هه لث خلیسکین به چار (ی بیس) یان ﴿وَدَسِرَفَ مَقَرَفَ﴾ له کاتیک که قورثان ده بیست ﴿وَدَسِرَفَ مَقَرَفَ﴾ وه ده بیان ووت به راستی له (پیغمه به ره) شپته ﴿وَدَسِرَفَ مَقَرَفَ﴾ له کاتیک که نعم قورثانه همر ناموز گاری به به به مورو جیهانیان ﴿

سوره نې (لعمه)

﴿بَنَ بَنَ وَهَرَفَ مَقَرَفَ﴾ به ناوی خوا ی به خشده ی مبه رمان

﴿بَنَ بَنَ وَهَرَفَ مَقَرَفَ﴾ هاتنی پروی دواپی (هه ق وراسته) ﴿وَدَسِرَفَ مَقَرَفَ﴾ جاچی بیت نه و پروزه (هه ق وراسته) ﴿وَدَسِرَفَ مَقَرَفَ﴾ نه و چورانیست نه و پروزه چی به ﴿وَدَسِرَفَ مَقَرَفَ﴾ گه لی سه موود وعد نه و پروه بیان به درو رانی (که ده کان دانه خور بیستی) ﴿وَدَسِرَفَ مَقَرَفَ﴾ نه مبه (گه لی) سه موود نه ناویران به به ره به به کی روز گه وره ﴿وَدَسِرَفَ مَقَرَفَ﴾ وه (گه لی) عادیش ﴿وَدَسِرَفَ مَقَرَفَ﴾ له ناویران به به به کی سه ختی ساردی به بیس به گر مه ﴿وَدَسِرَفَ مَقَرَفَ﴾ (خوا) رالی کرد نه به به راندا ﴿وَدَسِرَفَ مَقَرَفَ﴾ جهوت شم و هه شست پرو به بی و وچان (له ناوی به ران) ﴿وَدَسِرَفَ مَقَرَفَ﴾ نه و گه لث ده بیس له و ماو به داین گیان که و تووون ﴿وَدَسِرَفَ مَقَرَفَ﴾ وه که قه دی داری خورهای گه بدهل (ماویراو) ﴿وَدَسِرَفَ مَقَرَفَ﴾ تیا کمس ده بیست له و ان که مایه به وه ؟ ﴿

﴿وَمَا يَرْجُوا تَرْكُهَا وَالْمُتَكَبِّرَ﴾ (همه مو پرمگه) بیر عدون و گهلانی پیش نه وله گهل (دایشتووانی دیتها نه) سه ره و ژر سو وه کان هانی ﴿يَنْتَحِبُونَ﴾ نه گونا هو خرابه وه ﴿يَصْنَعُونَ زُجُجًا﴾ وه بی هر مانی پتیه موری په روه رد گاریان کرد ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ نه و سا گرتی نه گرتیکی رور سهخت ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا﴾ نه راستی نیمه کاتیک که ناو (ای موفان) سه ره کوهت (پهیره کانی) نیوه سان هه لگرت له که شتدا نهی سی بروایانی مه ککه ﴿يَجْعَلُ الْوَقْرَ﴾ تا شم کرده وه به بکه به بیر هیره وه بل نیوه ﴿وَعَبْرٌ دُرُّوْنِي﴾ وه تاله گویی نگرنت گویگر نکی بکه پشوو ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ ریح (الضُّوْرُ بَقَّةٌ وَجَدَ) نه محکا کاتیک نو و کرا به که په نادا به ناه نوو کردیت ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وه روهی و شاخه کان هه لگبران ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ به جاریک دران په په کد (وتهخت کریان) ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ لهو روزه روودای گه وره روودعات ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وه ناسمان لهت دهی ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ وه نمو لهو روژدا است و (بی که لکه) ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وه فرشته کان نه که مری ناسماندان ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ وه لهو روژدا هشت (فرشتهی به هیر) عهرشی په روه رد گارت بدن سه ریانه وه هه ل دگرن ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ لهو روژدا (نه به ردهی خوا دا) هه مووان بیان ددرتن ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ هیچ (کرده وه به کی) په بهانیتان به بهیتی نامیتنه وه ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ نه و سا نهو که مری که مامی (کرده وهی) در په دهستی راسنی ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ دهلی ها نامه که م نگر و بیحوشه وه ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ بیگومان من خوم دهرانی که نووشی نه م لپیر سیبه وه به دهسم ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ نهو که سه له ژانیکی په سه ندا دهی ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ له به هه شتیکی به ررد ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ که میوهی مریکه دهسته ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ (بی بان دهو و نریت) بحون و بحونوه، نوشتان بی ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ به هوی له و چاکانه وه که له روزانی پابر دوودا کردو و به ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ به لام نهو که سهی که مامه دراپه دهستی چه بی دهلی ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ خور که هه ر مامه به دراپه تی ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ وه بهم رانیایه چی به (سه ر نه محامی) لپیر سیبه وه ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ خور که مرده که م به کجاری بووایه ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ سامانه که م هیچ قار انجیکی پی به که یادم ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ له دهستم چوو دهسه لاته که م ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ (نه محکا به چاو دیرانی دوزح دهو و نریت) بیگرن رحیر بکه به دهست و گوردی ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ له پاشان پیس بل دوزح (پیسوتیش له دوزح جدا) ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ نه محکا به رحیر یکی جدا که ری بی بهسته وه ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ به کان لاؤیم نه به تحیر ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ (چونکه) بیگومان نهو بروی به حوای گه وره نه ده کرد ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ وه هانی کسی نه ده دا بو خوراک دان به هه ژان ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾ نه مرو نهوش لیره نه دلسور یکی هه به (ماره می بذات) ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَجَدَ﴾

﴿وَلَا طَعَامٌ لَهُمْ فِيهَا﴾ و نه خواړه دي (پېڅوات) چگه له کټم ورو وړو وړو خواړو چمتو کول به یې ﴿لَا يَأْكُلُونَ فِيهَا﴾ که (کهس) تابعوات گوناغا راڼ به یېت ﴿لَا يَشْرَبُونَ فِيهَا﴾ چا سویتنه نه شو شتاته ی که د بیان یېن ﴿وَلَا يَتَزَوَّجُونَ﴾ و نه وادهش که نابان یېس ﴿لَا يَمْلِكُونَ فِيهَا﴾ بېگومان هم قورئانه دهر سووړدی په دواړه کړاوونکی به پرېس و گه ورمه (له خواړه بوژان دی) ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ فِيهَا﴾ و نه هم (قورئانه) قسې شاعیر می په ﴿يَبْكُونَ فِيهَا﴾ و ژر کم سپړاوه یېس (له قورئان) ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ فِيهَا﴾ و نه قسې فالجی و ریوانیش می په ﴿يَبْكُونَ فِيهَا﴾ و ژر کم سپړده که نه و ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ فِيهَا﴾ (هم قورئانه) میرا و نه خوړه و نه له پړوه ردگاری جبهه بیان و نه ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ فِيهَا﴾ (موجه ممد) له گهر (موجه ممد) به دم نیمه و نه همدی (و نه ی) هه لیه ست په ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ فِيهَا﴾ بېگومان نیمه به دهستی خو مان توله مان لږ ده ستند ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ فِيهَا﴾ له پدشان په گي دلیمان دهر یی ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ فِيهَا﴾ و نه بېگومان هم قورئانه ناموز گاری و په دله بو پد پړکاران و نه خوا ترسد ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ فِيهَا﴾ و نه بېگومان نیمه دهر انیس که همدیکتان قورئان به درو دهر انیس ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ فِيهَا﴾ و نه بېگومان هم قورئانه هوی پد شیمانی یی بر وایانه ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ فِيهَا﴾ و نه بېگومان راست و درو و ست و دلپا به خسته ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ فِيهَا﴾ که وانه (له ی موجه ممد) نوش هه همیشه بادی پړوه ردگاری گه ورمه خوت نکه ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ فِيهَا﴾

سورۃ (معرجه)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خرای به خستده ی میهره یان

﴿سَأَلْنَا عَنْهُمْ﴾ دواکارنك داوای سر به کی (خواښی) کرد که (نه و سر به) هه وړو دودات ﴿لَا يَمْلِكُونَ فِيهَا﴾ بوسن بر وایان می په هیچ پال پيو هه ريك (که بیان باریریت) ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ فِيهَا﴾ له (سرای) خوی خاوه و پلوه پامه ی و ژر ممر ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ فِيهَا﴾ فریشته و جبریل سهر ده که وړ بولای خوا ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ فِيهَا﴾ حسیب لک سهر ﴿لَا يَمْلِكُونَ فِيهَا﴾ که نه دوازه که ی په بجا هه راو ساله ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ فِيهَا﴾ که واورو خوت را نگره (همی موجه ممد) به غوړا اگر نیکسی چاک و جوان ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ فِيهَا﴾ به راستی شه و یی بر وایانه له وړه به دور ده بیس ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ فِيهَا﴾ نیمه ش وړه به نیکسی ده بیس ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ فِيهَا﴾ که لاسمان و نه مسی تواد (یان حلتی رمیتی) لږ دی ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ فِيهَا﴾ کټوه کانیش و نه خوری شیکرا و هیان لږ دی ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ فِيهَا﴾ و نه هیچ که سیک باهر سیت و نه له هیچ که سیکسی خوشه و یستی خوی ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ فِيهَا﴾

﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ و بیگو مان نیمه همدینکمان موسولمانی و همدینکمان سته‌مکار
 ﴿فَمَنْ أَتَاهَا﴾ تمحانه‌ی موسولمان برون ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ نه‌وه نه‌وانه ریگای راست
 دوریوه نه‌وه ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ نه‌لام نه‌وانه‌ی نه‌ریگای راست لایسداوه (سته‌مکاره‌کان)
 ﴿فَمَنْ أَتَاهَا﴾ نه‌به سوونه‌می دورج ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ (تمحانه‌ی خوی
 گهره ده‌هرمیت) نه‌گهر نه‌وان (سورق و جوکه) یفرده‌وام بووبابه له‌سهر ریگای راست
 ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ نه‌وی رورمان پی نه‌وشی (بیمه‌تی رورمان ده‌داسی) ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ نه‌نا
 ناقیر که‌پنه‌وه تیدد ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ وه ههر که‌سیت برو و هرگیری نه‌یادی په‌روردگاری
 خوی ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ ده‌بحانه‌ی او سرای دژواره‌وه ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ بیگو مان مرکه‌وته‌کان
 بو په‌رستنی خودان به‌ته‌بهاجکه له‌کو که‌سی می نیدا نه‌به‌ر سریت ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ که‌وانه
 له‌گه‌ن خوادا هوار له‌که‌سی تر مه‌که‌ن ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ وه به‌ده‌ی خوا (مرحه‌مده
 ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ که‌نیت که‌ده‌ست له‌خوا پاپرته‌وه (وی په‌رستی) ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ (بن برو کانی مه‌ککه)
 مریت سوو دمان به‌سهریدا ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ بلی دلیاس من ههر خوی خوم ده‌هرستم
 ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ وه که‌س ماکم به‌هاوبشی ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ بلی به‌رستی من
 به‌ریان و به‌رستم و بی لبوم به‌ده‌ست می به ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ بلی بیگو مان که‌سیت
 به‌که من پیاری نه‌ (سرای) خوا ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ وه بیجکه له‌وپن که‌به‌ک شک مانم ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾
 ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ (وه هیچم به‌ده‌ست می به) راگه‌یاندن نه‌بی له‌خواره و گه‌یاندن به‌یامانی نه‌ر
 نه‌بن ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ وه ههر که‌سی بن نه‌رمانی خوا و پیغه‌به‌ری بکات ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ نه‌وه
 بیگو مان ناگری دورخ نه‌وه ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ نه‌ید ده‌مینته‌وه نه‌به‌میشه‌می ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾
 نا به‌چاری خویان ده‌یس نه‌و سرایانه‌ی که‌به‌لیتیان پی دراوه ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾
 نه‌مجا نه‌و کاته‌ده‌ران، که‌کی یارمندی ده‌ری که‌متره و ژماره‌ی که‌مه ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ بلی من
 مارانم ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ ناخو من بکه نه‌و روزی دواپیه‌ی که‌به‌لستان پی دراوه ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾
 یان په‌روردگارم ماوه‌یه‌کی دوری سو داناوه ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ ههر خوابه‌رانا به‌به‌یتیه‌کان
 ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ وه که‌س ناگادار ماکات به‌سهر به‌یتی خویدا ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾
 مه‌گهر پیغه‌مه‌ریکی که‌لی راری پی ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ نه‌ی بیدیه‌وین جعه‌ده‌رصد ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾
 له‌به‌رده‌می و پشتیه‌وه پاسه‌وان (له‌فرشته) ده‌یرت ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ ناخو من بکه نه‌و روزی دواپیه‌ی که‌به‌لستان پی دراوه ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾
 په‌یامی خوی خویان گه‌یاندوه ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ وه خوا ناگاداره‌ی به‌وه‌ی که‌لایانه ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾
 کُنْ تَوَعَّدَا ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ وه همر و شتی (له‌سمران) زماردوه به‌هله‌ژماردن ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾

سورم

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشیدی می‌هریان

﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ نه‌ی نه‌و که‌سه‌ی که‌خوت داپوشی‌ووه ﴿وَرَقِیْ لَا قِلَآءَ﴾ شده‌هسته (شده‌و بوژ
 بکه) مه‌گر که‌مکی به‌بیت ﴿بِصَفِّهِ وَنَضْرِبَهُ سِلَآءَ﴾ بومی یا که‌می له‌بومی که‌م بکه‌ره‌وه ﴿وَهُوَ
 أَوْزَعُ عَلَیْهِ﴾ یا که‌می بی‌ی ریاد بکه ﴿وَرَقِیْ نَحْرُیْ رَیْبَآءَ﴾ له‌مه‌رخو قورق‌ان به‌خوسه‌ره‌وه و (به‌ریت
 وپنکی) ده‌وری بکه‌ره‌وه ﴿وَبِأَسْنِقِ عِبْدَکَ لَا قِلَآءَ﴾ ینگومان ئیمه له‌مه‌ولا بؤت ده‌یرسه
 خواره‌وه گونشاری (قورق‌ان) ی قورس و گران ﴿وَرَبَّانِیَّةَ﴾ به‌راسنی هه‌ستانی شه‌ر
 دوا‌ی خه‌و (بؤ‌خوا به‌رستی) ﴿وَبِیْ سَدْرَکَ﴾ قورستره‌و گرانه‌ره‌له‌ پرو‌ی کرداره‌وه (له‌هی روز
 و به‌هرتره‌ بؤ‌د) ﴿وَلَقَدْ فَعَلْنَا﴾ دروستره‌له‌ پرو‌ی ووتنه‌وه ﴿وَبِیْ سَدْرَکَ﴾ به‌راسنی
 ئوق له‌ پرو‌د، له‌ هاتوو چو‌کر دیکی رو‌ردایت ﴿وَلَقَدْ فَعَلْنَا﴾ همیشه‌ یادی به‌رو‌رد گرت بکه
 ﴿وَبِیْ سَدْرَکَ﴾ وه‌خوت به‌کلا که‌ره‌وه به‌یه‌کلا یی کردنه‌وه به‌کی ته‌وو ﴿وَبِیْ سَدْرَکَ﴾
 نه‌و خوای روز‌ه‌لات و روز‌تاوایه ﴿وَبِیْ سَدْرَکَ﴾ هیچ به‌رستر او‌یکی به‌راسنی می‌به‌ته‌ها نه‌و به‌ی
 ﴿وَبِیْ سَدْرَکَ﴾ که‌و سوو بیکه به‌پارستر و پشتریانی خوت ﴿وَبِیْ سَدْرَکَ﴾ دس به‌خوت‌دا
 بگره به‌سدر نه‌و قسانه‌ی که‌ده‌یلیس ﴿وَبِیْ سَدْرَکَ﴾ وه‌واریان لی به‌شته‌و لیسان گه‌ری به‌وار
 لیه‌تانیکی جوان ﴿وَبِیْ سَدْرَکَ﴾ وه‌که‌مینک موله‌نیان مده‌ ﴿وَبِیْ سَدْرَکَ﴾ ینگومان لای
 ئیمه هه‌به‌ کؤت و زنجیری قورس و گران ﴿وَبِیْ سَدْرَکَ﴾ وه‌ئاگری هه‌ل گیر ساو ﴿وَبِیْ سَدْرَکَ﴾
 وه‌خواردنی گه‌رو گیر ﴿وَبِیْ سَدْرَکَ﴾ هه‌روه‌ها سرای پر له‌داج و ده‌رد ﴿وَبِیْ سَدْرَکَ﴾
 له‌روژیکه‌ که‌ره‌وی و چپ‌کان دینه‌له‌روزه‌ ﴿وَبِیْ سَدْرَکَ﴾ وه‌کیوه‌کان ده‌یس به‌گردولکه
 له‌لمی هه‌ل‌ر‌او ﴿وَبِیْ سَدْرَکَ﴾ ینگومان ئیمه به‌رینکمان سو‌م‌اردن که
 شایه‌ته‌به‌سهرتان ﴿وَبِیْ سَدْرَکَ﴾ هه‌روه‌ک پی‌مه‌به‌رینکمان م‌ارد بولای میر‌ه‌وون ﴿وَبِیْ سَدْرَکَ﴾
 ئوله‌مان لی سه‌مه‌به‌توله‌سه‌مدیکی سه‌خت ﴿وَبِیْ سَدْرَکَ﴾ جاته‌گه‌ری می‌روایی
 بکه‌ن چو‌ن خوت‌ان ده‌پ‌یرون ﴿وَبِیْ سَدْرَکَ﴾ له‌روژیکه‌دا که‌(به‌ترس و سه‌می خوی)
 سه‌دالان پیر ده‌کات ﴿وَبِیْ سَدْرَکَ﴾ ئاسمان له‌ت ده‌بی به‌هوی (سه‌ختی) نه‌و روز‌ه‌وه
 ﴿وَبِیْ سَدْرَکَ﴾ به‌لیتی حوا‌دینه‌دی ﴿وَبِیْ سَدْرَکَ﴾ به‌راسنی شه‌م ئایه‌تانه‌ی پیش‌وو به‌د
 و ناموز‌گاریس ﴿وَبِیْ سَدْرَکَ﴾ نه‌معا هه‌ر که‌مینک که‌به‌هوی و بگا‌ده‌گری بولای
 به‌رو‌رد‌گاری ﴿وَبِیْ سَدْرَکَ﴾

﴿يَا رَبِّكَ هَذَا نَذِيرٌ﴾ بيگو مان په رومړه گاري تو ده راني (اښي موحه محمد ﷺ) که تو هه ل ده سیت (موشه و مویز کړه) شَتِیْكَ كَعَمْرٍ ﴿مِنْ شَيْءٍ نَّجْوَعِدُوهُنَّ﴾ نه دوویدش له سې نه شې شوو مېوې یان سې په کی ﴿وَلَقَدْ مَنَّا يَوْمَ الْفَتْحِ﴾ وه ده سته بک له واته ی که له گه لئان ﴿وَلَقَدْ مَنَّا يَوْمَ الْفَتْحِ﴾ وه خوا نه ساره ی شو و پوړ د ساری ده کات ﴿سِرُّنَا نَحْنُ﴾ (حوا) رانی که نبوه ما توانس ئه ساره ی شو و پوړ و انگرن ﴿مَدَابِعُنَا﴾ له بهر نه وه لیان خوش بوو ﴿وَلَقَدْ مَنَّا يَوْمَ الْفَتْحِ﴾ ده ی نه و نه ده ی بۇتان ده لوی و ناسانه لاتان تور نان بحوینس و ده وری بکه مه وه ﴿سِرُّنَا نَحْنُ﴾ (خو) ده رین که له مهر لا که ساینکن به خوش دهیت ﴿وَلَقَدْ مَنَّا يَوْمَ الْفَتْحِ﴾ وه که ساینکی نرداب ده وړن به ساره وید ﴿يَسْفَرُ مِنْ هَاهُنَا﴾ به شوین و فوری و نیعه منی حوادا ده گه ریس ﴿وَلَقَدْ مَنَّا يَوْمَ الْفَتْحِ﴾ وه که ساینکی نرتان ده جهنگس له په گای خوادا ﴿وَلَقَدْ مَنَّا يَوْمَ الْفَتْحِ﴾ نه محبا بحوینس وه له تور نان نه و نه ده ی که بۇتان ده لوی و لاتان ناسانه ﴿وَلَقَدْ مَنَّا يَوْمَ الْفَتْحِ﴾ وه مویز بکه و ره کات بدون ﴿وَلَقَدْ مَنَّا يَوْمَ الْفَتْحِ﴾ وه قدر بدون به خوا به قدر رینکی چاک (مه به ست نه و به خیر و خیرت و سه ده ده بکه له پهی خودا) ﴿وَلَقَدْ مَنَّا يَوْمَ الْفَتْحِ﴾ مهر چاکه به ک پیش بخه ی بۇ خوتان ﴿وَلَقَدْ مَنَّا يَوْمَ الْفَتْحِ﴾ لای حوا ده ستان ده که و نه وه ﴿وَلَقَدْ مَنَّا يَوْمَ الْفَتْحِ﴾ نه و نه ده ی لای خو به چاکتو و گه و نه تره له ووی پاداشته وه ﴿وَلَقَدْ مَنَّا يَوْمَ الْفَتْحِ﴾ وه داوی لیخوش بوون بکه له خوا ﴿وَلَقَدْ مَنَّا يَوْمَ الْفَتْحِ﴾ بهر استی خوا لیخوش شو و به کی مېهر مانه ﴿

سورۃ ﴿الذین﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوری خدای بدخشندهی مهربان

﴿بَابُ سَدْرٍ﴾ نهی نمود که کسی که خوت پیاچاوه توده ﴿وَرَسْر﴾ همدست (خدا لکمی) بیدر که روه
 ﴿وَرَبَّكَ مَكْتُرٌ﴾ وه پهر وورد گارت بد گه وره مگره ﴿وَرَبَّكَ مَكْتُرٌ﴾ وه پوشاکت به پاک مگره ﴿وَرَبَّكَ مَكْتُرٌ﴾
 و تازجره مکتور به رده و دم به له و اوار هفتان له ست پهر منی و گوناوه ﴿وَرَبَّكَ مَكْتُرٌ﴾ وه شست مده به حظه
 و سه وری برایت ﴿وَرَبَّكَ مَكْتُرٌ﴾ وه نمبر پهر وورد گارت خوت مگره ﴿وَرَبَّكَ مَكْتُرٌ﴾ وه تری کافر
 هدر کاتیک که موکراسه که رمادا ﴿وَرَبَّكَ مَكْتُرٌ﴾ وه و روزه روزنکی سه خت و گرانه ﴿وَرَبَّكَ مَكْتُرٌ﴾
 و علی لکمی عیسی ﴿وَرَبَّكَ مَكْتُرٌ﴾ وه سر کافران سووک و ناسان نی به ﴿وَرَبَّكَ مَكْتُرٌ﴾ وه ویر حلق و جد و اوله مس و
 نه و که سه پنه که دروستم کرد و وه به تمها ﴿وَرَبَّكَ مَكْتُرٌ﴾ وه و حبس به و لامدور ﴿وَرَبَّكَ مَكْتُرٌ﴾ وه دارایی رور و رده به دم
 بی داوره ﴿وَرَبَّكَ مَكْتُرٌ﴾ وه کورانی ناماده و به رده ست ﴿وَرَبَّكَ مَكْتُرٌ﴾ وه و مهتد به نهید و وه هوی زیانم بو
 راخست و وه به چور راخستینک ﴿وَرَبَّكَ مَكْتُرٌ﴾ وه دوای نه مانه ش هشتا به تم به ریاقری به منی ﴿وَرَبَّكَ مَكْتُرٌ﴾
 ﴿وَرَبَّكَ مَكْتُرٌ﴾ وه و کلا به کان ایما عید و سه و (چا و پروان منی) به راستی نه و در باره ی نایهت و بیشانه کانی لیله
 پیا و دینکی که له به وه ﴿وَرَبَّكَ مَكْتُرٌ﴾ وه و رو واته سرای سه حنی بین ده جه زم ﴿وَرَبَّكَ مَكْتُرٌ﴾ وه و فکر و قدر
 (چونکه) پیری کرد و وه و هلی می گاند (قه که ی خوی) ﴿وَرَبَّكَ مَكْتُرٌ﴾

﴿کَلَّا رَجِبَ ۖ فَتَجِدْ﴾ (ریندوو کردهوه هه دهیبت) به لککو ئیوه هه دهیبتان خوش دهویت ﴿وَسُورَةُ الْاَنْعَامِ﴾ گوی به روزی دوانی ناهمن ﴿وَوُجُوهُ يَوْمَ تَشْرَقُ﴾ رور و وحار له و روزه ده گهشاوهن ﴿يَا يَٰٓرَبِّهِمْ اَنْظِرُوهُ﴾ نه ماشای بهر و مرد گاریان ده کمن ﴿وَوُجُوهُ يَوْمَ تَسْرَعُ﴾ وه رور و وحار ویش له و روزه ده گرزو نالز ﴿نَقْلُ الْعَرَبِ يَدْرَقُهُ﴾ ده رانی که سرای پشت شکین ده دریس ﴿كَلَّا ۚ اِنَّكُمْ لَآ تَدْرِكُوهُ﴾ به خیر (ناوان چیته سه بوتان، چا به شیمان پینه وه) چو که کاتیک که گیان گه پشته گهرو (نه کاتی کیشانیدا) ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ نهوسا (هه دلیت له وانهی که نه ده وریدان) ده لیس که سینک به چاره سه ری بکات و دریای مکهویت ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ (نهو که سهی گیانی ده کیشربست) دلنیا به نه وه (ی تووشی بووه مردن و) جیا بووه وهیه ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ وه قاج و لوو لاقی بهیه کدا نالا ﴿يَا يَٰٓرَبِّهِمْ اَنْظِرُوهُ﴾ راپیچکرون له و روزه دایز لای بهر و ده گرتنه ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ جیا (کافر) به بر وی هینا به بوئی کرد ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ نه لککو نایی به ده و ده رانی و پشتی نی ده کرد ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ له پاشان به که شعه و بیرمه وه گه راپه وه بو لای مان و مندالی ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ تیاچوون بو تو، (لهی نادهمی بی بروا) نه مها تیاچوون بو تو ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ دوو به تیاچوون بو تو، نه مها تیاچوون بو تو ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ له پاشان بوو به داده بیت که هه روا بهر له ده کری (و پشت گوی ده خری) ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ نایا دلنیه ناریک به بوو به نهو که ده ریزرا (به میدالده وه) ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ له پاشان بوو به پارچه خوینیت، نه مها دروستی کرد و رینکی خست ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ نه مها له و تزوه دوو جور دروست کرد ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ میر و من ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ نه مها بهر و منی ناریک ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ راته توانای می به نه سه نه وه ده که مردوون ریندوو نکاته وه ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾

سوره (الانعام)

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ به ماوی حوای به خشندهی میهره بان

﴿مَنْ لَّيْلٍ لَّيْلٍ﴾ بنگومان به سه نادهمی دانیه ری ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ ماهیه کی رور به روزگار ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ که شینکی وانه سوو ناویسری ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ به راستی نیمه ناده میزادمان دروست کرد ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ له دلنیه ناریک تاوی تیکه له گه لن توخم ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ تا تاقی بکه به وه ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ نه مها زنه و او ویسا مان کرد (چاو و گومان به حشی) ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ بنگومان نیمه رینسو و میمان کرد سو راسته ری، ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ حایان سو به سگوراره، وه یان به سو یاس و سپله ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ به راستی نیمه ناده مان کرد دوو به بی بروایان ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ رنجیرو نهوقی رور (که ده کریته گهر میمان) و ناگری هه لگیر سو ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾ بنگومان چاکه کاران له بهر داخیکدا (شهراب) ده حویه وه که ناریکه کدی له سه چاوهی کافور وهیه ﴿وَمِنْ مَّزِيدٍ﴾

﴿وَمِنْ أَشْيَاءَ فَاسْجُدْ﴾ و له شه و اسوزدهی بو بهره (بوئز مکه) ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ و ستایشی خوا
 مکه له به شینگی روز به شه و ﴿رَبِّكَ يُخَوِّضُ الْغُرَبَاءَ﴾ بیگومان هم بین بر وایانه دویای بی به قدین
 خوش دهوی ﴿وَيَرْفَعُ رُءُوسَهُمْ﴾ و بهشت گویی به خدن روزینکی فورس و گران (که قیامتده)
 ﴿لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ﴾ نجه نه و انمان دروست کرد و جومگه کانینمان قایم بیکه و به ستو و
 ﴿وَدِدُّ يَسْتَفِيتُ أَشْهُمًا بِتَبَيُّلٍ﴾ و کاتیک به انمان گورین به که سانی تری و هک خلقین
 چون گورینک ﴿وَيَرْفَعُ رُءُوسَهُمْ﴾ هم سوره ته ناموز گاری و بهنده ﴿وَسَبِّحْ﴾ تمعا هر که سبک
 به ویت ﴿تَحْمَدُ رَبَّهُ سُبْحَانَ﴾ بیکه ده گرینه هر بو لای به و مرد گاری ﴿وَمَدَّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ﴾
 و نه و به حیر ما کن (له گرنی نه و بی به) مه گمر کاتیک که خوا به ووی (و به روز به چارتن بکات)
 ﴿وَيَرْفَعُ رُءُوسَهُمْ﴾ بیگومان خوا دانای دروست کرداره ﴿وَيَدْعُ إِلَى سَبِّحْ﴾
 نه ووی (خو) بیدری به بجاته ساو به به یانی خوسه و ﴿وَيَدْعُ إِلَى سَبِّحْ﴾ و نه ودهی
 کرد و و به مکاران سزای سخت ﴿

سوره قی (المرسلات)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشمدهی به به یان

﴿وَالْمَرْسَبُ عَرَفًا﴾ سوید به پای به وانه کراوی، به که له دواي به که ﴿وَالْحَبِيبُ غَضَبًا﴾ و به و (ب)
 نوید به ش هک ده کن به هک کاردینکی قایم ﴿وَالْحَبِيبُ شَرًّا﴾ و به و بایانهی که همور ده بن
 و بالاری ده که سه و ﴿وَالْحَبِيبُ عَزًّا﴾ سویدیش مو (هریستانه) ی به چاکی حق له باحق جیا
 ده که به و ﴿وَالْحَبِيبُ كَرًّا﴾ تمعا سوید به و (هریستانه) ش به یانی (خوا به به به و ان) ده که به و
 ﴿وَالْحَبِيبُ نَدْرًا﴾ بیز (به هیلانی) به هانه (و لبحوشبو و بان) با بو ترساندن ﴿وَالْحَبِيبُ نَدْرًا﴾
 به راستی نه ووی که به لیستان بی دراوه (له هانی روزی دواي) دپته دی ﴿وَالْحَبِيبُ نَدْرًا﴾
 کاتیک که له ستره کان تار یک بو و ﴿وَالْحَبِيبُ نَدْرًا﴾ و ده بیک که ناسمان که لیس تی بو ﴿وَالْحَبِيبُ نَدْرًا﴾
 ﴿وَالْحَبِيبُ نَدْرًا﴾ و کاتیک کیره کان له بیج هیران و نهخت کرا و ﴿وَالْحَبِيبُ نَدْرًا﴾ و ساتیک که
 کات و شویسی دیار کرا و دانا بو بیجه به ران له گهل نوممه نه کاناندا ﴿وَالْحَبِيبُ نَدْرًا﴾ بیز روزی
 دو خراوه ﴿وَالْحَبِيبُ نَدْرًا﴾ بیز روزی جیا کرد به و ﴿وَالْحَبِيبُ نَدْرًا﴾ تو چو و رانیست
 روزی جیا کرد به و چی به ﴿وَالْحَبِيبُ نَدْرًا﴾ وای بو می بر وایان له و روزمدا ﴿وَالْحَبِيبُ نَدْرًا﴾
 تالوین نایا که لانی پیشیانمان له ساو نه سرد ﴿وَالْحَبِيبُ نَدْرًا﴾ له پاشان که لانی دواي
 نه و انمان و هک نه و ان لی به کرد ﴿وَالْحَبِيبُ نَدْرًا﴾ هر به و جور و ش ده که یی به گو و هیران
 ﴿وَالْحَبِيبُ نَدْرًا﴾ وای بو می بر وایان له و روزمدا ﴿

سوره فی (النسب)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناری خوی به خشنده می میهره یان

﴿عَمَّ يَتَسَوَّوْنَ﴾ نهوه نه چنی پر سبار له به کتری ده کهن (العو می بر وایانه) ﴿عَرَسَ لَكُم بَعِيرٌ﴾ لهو دهسگ و یانه گه وره به پر سبار ده کهن ۱۴ ﴿لَسَنَّا فَتُحْمِلُونَ﴾ که نهو یان تیدا حیوا وون ﴿كَلَّا سَعْدُونَ﴾ نه به به شیمان به وه. له مولا نی ده کهن ﴿كَلَّا سَعْدُونَ﴾ دو واره (ده لیم) به له مولا نی ده کهن ﴿لَا رَحْمَیْ دَرَمَیْ﴾ ناحق ره ویمان سو زانه خستوون ۹ ﴿وَنَقِیْ لَیْوَنَ﴾ وه کیوه کانمان به گیراوه به میح ۱۹ ﴿وَصَفَّ كُزُوبًا﴾ وه نیوه میان دروست نه کړدوه به جوت ﴿وَجَعَلُوا مَحْضَتَنَا﴾ وه بو ستمای نه کړدوه به هوی حسانه وه نان ﴿وَجَعَلْنَا لَیْلًا﴾ وه شه ومان نه گیراوه نه کلا (داهو شه) ﴿وَجَعَلْنَا لَیْلًا﴾ وه روزمان به گیراوه نه کانی زین (وه له سوران و پیدا کړدی زیوار) ﴿وَجَعَلْنَا لَیْلًا﴾ وه جوت ناسمانی به هیرمان دروست نه کړدوه له سه رانه وه ؟ ﴿وَجَعَلْنَا لَیْلًا﴾ وه دروستمان نه کړدوه چریه کی دره و شاهوه (که پروزه) ﴿وَلَا رَحْمَیْ دَرَمَیْ﴾ وه ناری لیرمه و به خوبمان نه مار دونه خواره وه له هه وره گوشر اوه کانه وه ﴿لَا رَحْمَیْ دَرَمَیْ﴾ ته پی ی بر وینان دانه و لیمو گزو گیواو ﴿وَجَنَّبَ لَیْلًا﴾ باختنی پر و چری ﴿لَا رَحْمَیْ دَرَمَیْ﴾ به راستی روزی جیا کړدوه (ی چاک و خراب) کاتیکسی بو دیدری کراوه ﴿لَا رَحْمَیْ دَرَمَیْ﴾ نهوه پوزی که نهوه ده کړی به که نه دانه محامل پول دیش ﴿لَا رَحْمَیْ دَرَمَیْ﴾ وه ناسمان (له هه مو و لا به که وه) کرا به وون یو و به ده رگا ﴿وَسَرَّیْ لَیْلًا﴾ وه کیوه کان حرانه پی و وون به (ترا وینکه = سه رت) ﴿لَا رَحْمَیْ دَرَمَیْ﴾ به راستی دور دج به ریر گای بی بر وایانه (وده وینکه چاوه بر وایانه) ﴿لَا رَحْمَیْ دَرَمَیْ﴾ وه جی گه رانه وه ی باخیانه ﴿لَا رَحْمَیْ دَرَمَیْ﴾ تیدا ده مننه وه هه ران سال (ماوه به کی رور) ﴿لَا رَحْمَیْ دَرَمَیْ﴾ تیدا ما چمژن به ساردی و وینکی و نه جو رده وه ﴿لَا رَحْمَیْ دَرَمَیْ﴾ ناری له کول و کنم و روخوا به بیت ﴿لَا رَحْمَیْ دَرَمَیْ﴾ پاداش ده درنه وه به پی ی کړدوه و یان ﴿لَا رَحْمَیْ دَرَمَیْ﴾ چونکه بیگومان نهوه مای لی پر سینه وه به وون ﴿وَكَمْ تَوَیْیَتْ﴾ وه نایه نه کانی نیچه یان به درو دهرانی چون به درو ر بیست ﴿وَكَمْ تَوَیْیَتْ﴾ له کاتیکدا هه مو و شتیکمان زمار دوه (له سه ریان) به بو سیین ﴿وَدَرَّوْا﴾ نه محب به چمژ (سرای خوتان) ﴿لَا رَحْمَیْ دَرَمَیْ﴾ هیرچمان بر ریاد نا که یس سراه بیت

﴿تَدْعُ بِرَبِّهِمْ وَيَسْأَلُهُمْ فِي هَٰذَا حَقَّ الْمَالِ﴾ (پس روت) سِرِّ مَوْلَايَ دِيرِ عَمَلُونَ (چونکه) بَدْرِ اسْتِی یَاخِی سَوَد ﴿۱﴾
 ﴿فَقُلْ عَرَبٌ لِّذٰلِكَ اَنْتُمْ لَیْسَ اَنْتُمْ اَعْرَابٌ﴾ (پس ی بلس) نایا ده ته وی پاک بیته وه (له گوواه) ﴿۲﴾ ﴿وَقُلْ لِّکُمْ فِتْنَةٌ﴾
 وه رِیْت بیشاندم بو (ناسیبی) پهر و مرد گارت نالینی ترسیت ﴿۳﴾ ﴿وَرَبُّکُمْ اَکْبَرُ﴾ (نه مجا
 بیشان هه وه گه وه کهی بیشان دا (گوچان له گهل دهسته سپه کهی) ﴿۴﴾ ﴿مَکْتُوبٌ وَعَصَى﴾ (که چی
 نه دروی رسی و سه ریچی کرد) ﴿۵﴾ ﴿وَرَبُّکُمْ سَعْدٌ﴾ (له بیشان پستی هه لکرد و پوزی به پهل
 ﴿۶﴾ ﴿لِشَرْفَایَ﴾ (نه مجا جادوو گه رانی) کو کرد و مو بانگی کرد ﴿۷﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (بشان
 وونی من پهر و مرد گاری هه وه گه وه تانم) ﴿۸﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (نه مجا خوا
 گره راری کرد به سرای هه و دوو جیهان) ﴿۹﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (بشان له م داستانم، به مده هه
 ﴿۱۰﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (نه مجا له خوا ترسی) ﴿۱۱﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (نایا دروست کردی نیوه گرانتره
 یان ناسمان) وه دروستیشی کرد ﴿۱۲﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (بلائی بهرر کرده وه و ریکی خست
 ﴿۱۳﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (وه شه وی نه وی تاریک کرد و) ﴿۱۴﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (عمری خست (پرووناکی) پوزی
 ﴿۱۵﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (نه بیشان ره وی پراخت) ﴿۱۶﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (نه و له وه رگی لی
 ده رینا) ﴿۱۷﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (وه شاحه کاسی بشه و دامه رانند) ﴿۱۸﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (بزه هه وه به ی
 وریسی خوش و ناژله لاس) ﴿۱۹﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (نه مجا کاتیک که پرو و دای گه وه هات (که
 پوزی درایی به) ﴿۲۰﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (نه و روزهی که مروف کرده وی خوی نینا پیر ده که و نه وه
 ﴿۲۱﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (وه دور و ح بیشان لرا سو هه که سینک که بر وانی) ﴿۲۲﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾
 (له و روزه، چاک و خر به به یی کرده وه (نهش نه کری) نه مجا نه و که سهی سه کهش بو و بیت
 ﴿۲۳﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (وه رینای دویای هه لزار دین) ﴿۲۴﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (نه و بی گو و دور و خ
 جیگایه نی) ﴿۲۵﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (وه نه و که سهی که نر وایت له وستانی بهر دهم پهر و مرد گاری
 بزه بیر سپه وه) ﴿۲۶﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (وه بهر گری به یی خوی کردین له ناره و وی خرا به
 ﴿۲۷﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (نه و بزن گومان به هشت جیگایه نی) ﴿۲۸﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (له و بیا و به
 به گالنه و لا قریه وه) پر میارت لی ده که و دیر باره وی روزهی دوی) ﴿۲۹﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (که ی ده بیت و که ی
 دیت) ﴿۳۰﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (تو چیت داوه له بیر لیکر دته وه ی) (تو چون له م باره وه ده و ی) ﴿۳۱﴾
 ﴿۳۲﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (نه و هه لای پهر و مرد گارت نه) ﴿۳۳﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (بزن گومان تو هه
 تر سینه ری که سینکیت که له و روزه ترسی) ﴿۳۴﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (بی بر واکان که نه و روزه ده یس و
 ده رین) ﴿۳۵﴾ ﴿وَلَا یَسْأَلُکُمْ عَنْ شَیْءٍ﴾ (که نه و به تده و نیوار بهک یا چیتنه نگاویت به یی له دویادا) ﴿۳۶﴾

﴿ بِرَحْمَتِهِ قَرَّ ﴾ له داماویدا رهش داگیر ساور ﴿ وَنُفِثَ فَرْجُهُ نَفْجَرَهُ ﴾ نه وانه نه وانه که بی
باومر و گوناهاکار و تاواتیارن ﴿

سورنی ﴿ سکیر ﴾

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ بهماوی حوای به خشنودی بهرمان

﴿ وَكَانَ الْفَتْحُ كَرِيمًا ﴾ کاتیک که دوز پنجرا به وهر (دروماکی بهما) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ وه ده مینک
که نه ستره کان همل وه رین و گهوتنه خوار به وهر (تاریک بوور) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ وه کاتیک
که کیوه کان خرا به بری (واته له شونی خویان خریسدران) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ وه کاتیک که
وستره له وهر کان ودرمان لی هترا ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ وه کاتیک که جابه وهر کان کز کرانه وه ﴿
﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ وه ده مینک که دهریاکان هه لگیر ستران (بیکل کر) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾
وه ساتیک که همور گیانیک جوو تکرابه وه (له گدل لاشه ده) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾
وه کاتیک پر مینار کراله کچانی رینه به چال ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ که بهج گونا مینک کوزران ﴿
﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ وه کاتیک که مامه (ی کرده وه) یلاو کرابه وه (و دابه شکر) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾
وه ده مینک که ناسمان دامالیراو بیچرا به وه ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ وه کاتیک که دهرخ هه لگیر ستر
﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ وه ساتیک که به هشت برین خرا به وه ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ له وکانه
همور که سیک دهرانی که چی ناماده کرده وه (بو خوی له چاکو خرا به) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ سوینده
به و (له ستره گه وکانه ی) ده گه رینه وه ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ به و نه سترانه ی که په ماده گرن و دهرمان
﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ وه به شو که تاریک ده بیت ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ وه به بهیامی که هه ماده ده دات
﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ بیگومان شه و قورنانه گو قناری به وانه کر او یکی پایه به وره (که فرشته ی
وه حبه) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ به بهیره، لای خاوه می عدرش (لای خوی گه وره)، و خاوه می
پله و پایه به ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ قسه به وابه لهما و فرشته واده ست پاکه ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾
هاورینکه تان (که مو حه ماده ده) شیت می به (وه ک تیره ده لیس) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ سوینده به خور
بینگومان (فرشته ی وهر) دیوه له ناسوی رو ویدا ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ وه نه و پرزد و چرو وک
بیه نه گه یاندس وهری و به یامه که یدا ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ وه نه و (قورنانه) قسه ی شه پتانی
دهر کراله به ره می خوایی به (وه ک تیره ده لیس) ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ نه وه مو کوی دهر وون ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾
یگانه یی ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ شه و قورنانه ته بها ناموز گاری به مو همور جیهانیان ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ سوینده به خور
که سانه ی که بیانه وی به ری ی راست داسرون له تیوه ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ تیوه تار ورو (ی ری ی
راست) ماکه ﴿ وَبَدَأَ الْفَتْحُ بِكَرِيمٍ ﴾ مه گهر کاتیک که به ورمرد گاری هه مو وای به ویت وه
ماچرتان بکات بری ﴿

سوره (الانصار)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿بِهَناوی خَواي به‌خشنده‌ی میهره‌بان﴾

﴿إِنَّا نَعُوْذُ بِكَ كَاتِبُ كِهْ اَسْمَانْ لَهْت بیو﴾ ﴿وَدَّ كُكْ شَرْبْ﴾ وده‌میث که‌نه‌سیره‌کان (که‌ونه
خواره‌وه) به‌پهرش و سلاوی ﴿وَدَّ بَحْرُ فُحْر﴾ وده‌سائیت که‌ده‌ریا‌کان ئیکه‌ل کران ﴿وَدَّ
نَهْزُ بَحْرُ﴾ وده‌سائیت که‌گوره‌کان زیرو و ژوور کران واته (مردووه‌کان هاته‌ده‌روه) ﴿وَدَّ
عِلْمُ بَشْ مَادَمْت وُخْ﴾ نه‌و کاته هموو که‌سک ده‌رائیت که‌چی له‌پیشه‌وه نارده‌وه (چیشتی)
دواخسته‌وه (بو‌خوی) ﴿وَدَّ اَلْاَسْ﴾ نه‌ی ئیسان ﴿وَدَّ بَرْکْ بَرْکْ بَرْکْ﴾ چی نوی خه‌ل‌نه‌دوره
به‌په‌روه‌ردگاری به‌ریز و گوره‌ت (والئی یا‌چی بو‌ویت) ﴿وَدَّ بَشْ حَقْ﴾ نه‌و (په‌روه‌ردگار) هی
که‌دروستی کردوویت و ﴿وَدَّ بَشْ حَقْ﴾ به‌یکی غنوویت و جیای کردوینه‌وه (له‌گیل له‌به‌رائی
نر) ﴿وَدَّ بَشْ حَقْ﴾ له‌هه‌روینه‌به‌کدا که‌خوی و مستیتی به‌کی غنوویت ﴿وَدَّ
بَشْ حَقْ﴾ وانی به‌ (که‌می ی گه‌شنوویت) به‌لکو (روژی) پاداشت به‌درو ده‌رائس ﴿وَدَّ
بَشْ حَقْ﴾ بیگومان چند چاود به‌رنگسان به‌سه‌روه‌یه ﴿وَدَّ بَشْ حَقْ﴾ که‌به‌په‌رو
بو‌سهرن ﴿وَدَّ بَشْ حَقْ﴾ هه‌رچی مکن ده‌رائس ﴿وَدَّ بَشْ حَقْ﴾ به‌رائس چا‌که‌کران
له‌ساو سارو بیحه‌سدان ﴿وَدَّ بَشْ حَقْ﴾ بیگومان به‌دکاران له‌دوره‌خار ﴿وَدَّ بَشْ حَقْ﴾
لکری له‌روژی پاداشت‌ده‌چه‌ماویه‌وه ﴿وَدَّ بَشْ حَقْ﴾ وده‌نه‌وان سئی ده‌رائس ﴿وَدَّ
بَشْ حَقْ﴾ تو‌چوو‌رائیت که‌روژی پاداشت چی به‌ ﴿وَدَّ بَشْ حَقْ﴾ نه‌و (که‌س
دوو‌باره‌چوو‌رائیت روژی پاداشت چی به‌ ﴿وَدَّ بَشْ حَقْ﴾ نه‌و (که‌س
هیچی به‌ده‌ست می به‌هیچ که‌س ﴿وَدَّ بَشْ حَقْ﴾ وده‌نه‌ومان له‌روژه‌ده‌هه‌رو خو به‌ ﴿وَدَّ

سوره (النصر)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿بِهَناوی خَواي به‌خشنده‌ی میهره‌بان﴾

﴿وَدَّ بَشْ حَقْ﴾ هه‌وار سو‌ته‌رارو ساران ﴿وَدَّ بَشْ حَقْ﴾ نه‌وانه‌ی که‌کاتیک
پیوانه‌بکه‌ن (بو‌خویان) له‌سه‌ر (مالی) خه‌ل‌کی به‌ته‌راوی وهری ده‌گرن ﴿وَدَّ بَشْ حَقْ﴾
به‌لام کانیک بویان پیوانه‌یان کیشه‌نه‌مکن که‌میان ده‌مسی ﴿وَدَّ بَشْ حَقْ﴾ نه‌و (که‌س
ماران که‌بیگومان ریدوو ده‌کرینه‌وه) ﴿وَدَّ

«وَأَبُودُ نَدِيبٌ» مؤاین لکند «صَبَحَ حَكُوتٌ» نه‌رو (که روزی دوازی به) نه‌وانه‌ی که پروازدار بوون به
 بی پروکان پی ده‌کهن ۵ «سُ أَرَّهْ سَطْرُوبُ» له‌سهر قه‌مه‌ده و کورسیه‌وه سه‌یر ده‌کهن ۶ «مَر
 يُوبُ لَكُنْ رُحَاكُنْ يَفْقُوبُ» (تا مرنس) تزلعی نه‌و بی پروایانه دراو منه‌وه، له‌سهر نه‌و کرده‌وانه‌ی که ده‌پس
 کرد (له دونیادا)؟ ۷

سورعتی (الانشاق)

بسم الله الرحمن الرحیم به‌ماوی حوای به‌خشنده‌ی مبه‌ره‌بان

«يَا أَيُّهَا الشَّقُّ» کاتیک که تاسماز له‌ت سوو ۱ «وَيْتَ زَاهِدٌ وَحَقٌّ» وه ملکچه‌چی کرد بزو
 به‌رووردگاری و ده‌بی هه‌رواش بیت ۲ «وَبَدَّ لَاسِ سَدَّ» و سانبیک که ره‌وی پاکیشراو بانگرا به‌وه
 (محررا) ۳ «وَالْعَبْدُ مَدِيدٌ وَغَبَّ» وه نه‌وه‌ی تیبدا بو و خربی داو هیچی له‌ماودا به‌ما ۴ «وَأَسْرَفَتْ وَحَقٌّ»
 وه ملکچه‌چی کرد بزو به‌رووردگاری و ده‌بی هه‌رواش بیت ۵ «بِأَيِّهَا لَاسُ» نه‌ی لیسبان
 «يَا كَايْنُ يَا دِيكُ كَذِبٌ مَسْمِيهٌ» تو ییگومان تیکوشه‌ر بیت به‌رووردگارت به‌تیکوشان! نه‌وسا
 بی ده‌که‌پت ۶ «وَأَمَّا مَنْ زَا كَيْفَ مَسِيهٌ» نه‌محا نه‌و کسی که مامه‌ی (کرده‌وه‌ی) در به‌ده‌ستی
 راستی ۷ «مَسُونٌ يَخْشَى جَدَّ سِيرٌ» نه‌وسا به‌رسیه‌وه‌یه‌کی سووک و تاسسانی له‌گهن ده‌کری ۸
 «وَمَسْمِيهٌ يَهِي مَسْرُورٌ» وه به‌دلخوشی ده‌که‌ریشه‌وه بو لای که‌س و کاری ۹ «وَأَمَّا مَنْ زَا كَيْفَ دَرَّةٌ
 ظَهَرٌ» وه نه‌وه که‌سه‌ی مامه‌ی له‌پشته‌وه درابه‌ده‌ستی ۱۰ «مَسُونٌ يَخْشَى» نه‌وه به‌زووی داوای
 مردنی غوی ده‌کات ۱۱ «وَمَسْمِيهٌ سَمِيرٌ» وه ده‌چینه‌ دزوره‌خه‌وه ۱۲ «يَا دِيكُ يَهِي مَسْرُورٌ» (چونکه)
 ییگومان نه‌وه له‌ماو که‌س و کاری فادله‌خوش بووه ۱۳ «يَا مَسْمِيهٌ لَاسُ عَوْرٌ» وه نه‌وه‌ی گومان ده‌برد
 که هه‌ر گبر ماگه‌ریشه‌وه (لای خوا) ۱۴ «يَا مَسْمِيهٌ كَايْنُ يَهِي سِيرٌ» به‌خشر وانی به‌ا چونکه به‌رستی
 به‌رووردگاری نه‌وه تاگدار بووه به‌وه ۱۵ «يَا مَسْمِيهٌ شَقٌّ» سویتده‌وه سوورسی که‌ماری تاسمان ۱۶
 «وَأَسْرَفَتْ وَحَقٌّ» وه به‌شه‌وه نه‌وه شتانه‌ی که کویان ده‌کاته‌وه ۱۷ «وَأَسْرَفَتْ شَقٌّ» وه به‌مانگ
 کاتیک که به‌ر ده‌یشه‌وه ۱۸ «يَا مَسْمِيهٌ طَفْعٌ عَطِي» (نبوه) سی نه‌په‌رون له‌حالبکه‌وه سو حالیکی تر ۱۹
 «وَأَسْرَفَتْ لَاسُ مَسْرُورٌ» سیر بوچی به‌روا مامیت ۲۰ «وَبَدَّ لَاسُ عَبْدٌ مَسْمِيهٌ» وه کاتیک که
 قور تانیا بو به‌خویرینه‌وه سوژده‌یابن (مل که‌چی ماکهن) ۲۱ «يَا مَسْمِيهٌ لَاسُ يَكْبُوتُ» به‌لام نه‌وه‌ی
 که‌سی سروان به‌درووی نه‌مرانس ۲۲ «وَأَسْرَفَتْ يَكْبُوتُ» وه حوا اچاک تاگدار و رانایه‌به‌وه‌ی که
 له‌دلی ده‌گرن ۲۳ «مَسْمِيهٌ يَكْبُوتُ سِيرٌ» که‌واته مزده‌بان به‌درووی به‌سرای سه‌خسی (قیمه‌ت) ۲۴

﴿لَا تَلِينَ سَوَاحِلَ الْأَرْضِ﴾ به لَام نه‌وانه‌ی که بر وایان هیناره و کرده‌وه باشه کانیاں کرده‌وه
 ﴿بِأَنْفُسِكُمْ﴾ بُو نه‌وان هه‌به پاداشتی بِن برانموه ﴿﴾

سورق (البروج)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌سان

﴿وَالسَّامِرَاتِ﴾ سونند به ناسمانی خاوه‌ن بورجه‌کان ﴿﴾ ﴿يَوْمَ تُنْفَخُ﴾ وه به‌روژه‌ی که
 به‌بیشی پیدراوه ﴿﴾ ﴿وَالْجِبَالِ﴾ وه به‌همه‌موو پیسروو بیرویک (یا شایه‌ت و شبیه‌تی له‌سهر
 در او پد روزه‌ی هه‌پی و روزه‌ی هه‌رمه) ﴿﴾ ﴿فَالْأَرْضِ﴾ به‌کوشت چن خاوه‌ن چاله‌کان (به
 طه‌مه‌کان) ﴿﴾ ﴿السَّامِرَاتِ﴾ نه‌و ناگره‌ی خاوه‌ن سوونه‌مسی (و بلیسه‌یه) ﴿﴾ ﴿وَالْجِبَالِ﴾
 کاتیک که نه‌وان دایشتی‌وون به‌ده‌وری (ناگره‌که) دا ﴿﴾ ﴿وَالْجِبَالِ﴾ وه نه‌وان
 سهری نه‌وه‌پان ده‌کرد که ده‌پان کرده‌به بر واداره‌کان ﴿﴾ ﴿وَالْجِبَالِ﴾ وه نه‌م سهرایه‌ش
 هه‌ر له‌به‌ر له‌وه ده‌وران ﴿﴾ ﴿وَالْجِبَالِ﴾ که بر وایان هیناسو به‌خوای به‌ده‌سه‌لانی
 سوپا سکر او ﴿﴾ ﴿وَالْجِبَالِ﴾ نه‌و خودایه‌ی که مولکی ناسمانه‌کان و ره‌ویی بو نه‌وه
 ﴿﴾ ﴿وَالْجِبَالِ﴾ وه خوا ناگاداره‌به‌سهر همه‌موو شینکدا ﴿﴾ ﴿وَالْجِبَالِ﴾
 به‌رستی نه‌وانه‌ی که نارداری پیاو و زنه بر واداره‌کانیاں داو ﴿﴾ ﴿وَالْجِبَالِ﴾ له‌پاشان به‌شیمان به‌بوو نه‌وه
 ﴿﴾ ﴿وَالْجِبَالِ﴾ نه‌وه بو نه‌وان هه‌یه سهرای دور ره‌خ، وه سهرای (له‌گری) سو‌تینه‌ر
 ﴿﴾ ﴿وَالْجِبَالِ﴾ بینگومان نه‌وانه‌ی بر وایان هیناسو کرده‌وه چاکه‌کانیاں کرده
 ﴿﴾ ﴿وَالْجِبَالِ﴾ بو نه‌وان هه‌یه به‌هشتانیک که جو‌گه‌ناوی رور ده‌ورات نه‌و بری‌اندا
 ﴿﴾ ﴿وَالْجِبَالِ﴾ تانه‌وه‌به‌سهر که‌وتی گه‌وره ﴿﴾ ﴿وَالْجِبَالِ﴾ به‌رامتی هست وه‌شاندنی
 به‌رو ده‌دگاری سو‌رور سه‌خته ﴿﴾ ﴿وَالْجِبَالِ﴾ بینگومان هه‌ر نه‌وه که له‌سهره‌تاوه (مرؤف)
 دروست ده‌کات و (دوای مردیش) ریندوی ده‌کاتمه‌وه ﴿﴾ ﴿وَالْجِبَالِ﴾ وه هه‌ر نه‌وه بیخوش‌سووی
 میهره‌سان ﴿﴾ ﴿وَالْجِبَالِ﴾ حاوه‌سی هه‌رش و به‌روو پایه‌دار ﴿﴾ ﴿وَالْجِبَالِ﴾ هه‌رچه‌کی
 به‌وشت دایکات ﴿﴾ ﴿وَالْجِبَالِ﴾ نایا پینت گه‌بشنو و یاس و به‌سهره‌انی به‌شکره‌کانی ﴿﴾
 ﴿وَالْجِبَالِ﴾ فیر هه‌مون و سه‌موود ﴿﴾ ﴿وَالْجِبَالِ﴾ به‌لکو نه‌وانه‌ی که سی بر وایوون
 هه‌میشه‌له‌به‌درو رانیس (قورناو) داو ﴿﴾ ﴿وَالْجِبَالِ﴾ وه خواش (به‌ده‌سه‌لات و رانیس)
 له‌پشتیا به‌وه‌ده‌وری داوون ﴿﴾ ﴿وَالْجِبَالِ﴾ به‌لکو نه‌وه (ی که به‌درووی ده‌ران) قورنایکی گه‌وره
 به‌رتنه‌وه ﴿﴾ ﴿وَالْجِبَالِ﴾ له‌له‌و حکی پاد بر واداره (که پیی ده‌ورنت لوح المحفوظ) ﴿﴾

سورنی (الضرق)

بسم الله الرحمن الرحيم به‌ماوی خوای به‌خشده‌ی میهره‌بان

«وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» سوتند به‌ناسمان و نه‌موی که له‌شه‌را دهرده‌کروی «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ»
 تو چور تبت دهر که ونووی شه‌و چس به ؟ «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» نه‌ستیری دره‌خشانی تدریکی کون
 که‌وه «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» (سونند به‌مانه) که‌س بی به که چود دیرنگی به‌سهره‌وه به‌بی
 «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» ده‌ی سامروف سه‌ریج بدات که له‌چی دروست کراوه «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ»
 دروست کراوه له‌ناوینگی فریدراو (هه‌لقولاو) «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» که دهرده‌چی به
 ماوه‌ده‌ی پشت (ی پید) و دانه‌ی (به‌راسووی) سگی (ژن) وه «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» به‌رستی خوا
 به‌ده‌سه‌لانه له‌سه‌ر زیدرو کرده‌وه‌ی «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» که ههرچی به‌نی هه‌به‌ناشکرا
 ده‌کری «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» نه‌وه به‌هیریک شک دعات و به‌پشتیوانیک «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ»
 سوتند به‌ناسمانی خاوه‌ن باران «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» وه به‌ره‌وی خاوه‌ن درو قلیش
 «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» بیگومان نه‌م (قورنانه) م ونه‌ی راست و جیا که‌ره‌وه‌یه «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» وه گالته‌ی
 به «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» بیگومان بی مرواکان (پیلان ده‌گیر) و فیل ده‌که‌ن چور فیل کردینک
 «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» وه میش پیلان ده‌گیرم (وه‌خشه ده‌کیشم له‌مرا به‌ر پیلانی نه‌واندا) چور پیلان
 وه‌خشه کیشانیک «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» نه‌مجا (نوش نه‌ی به‌مه‌مه‌ر) «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» مژنه‌تی بی مرواکان
 بده «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» میش که‌میک لیان ده‌وستم (پاشان ده‌پیت چیان به‌سه‌ر ده‌هستم به
 سرادانا‌بان)

سورنی (الأحی)

بسم الله الرحمن الرحيم به‌ماوی خوای به‌خشده‌ی میهره‌بان

«سَجَّ شَرِيكَ لَأَحْيٍ» نه‌سیحانی به‌روه‌دگاری ههره‌بدت نکه «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» نه‌وه‌ی (هه‌مور
 شتیکی) دروست کردوه‌مورینک وینکی کردوه «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» وه نه‌وه‌ی که به‌خشده‌ی
 کیشاوه (به‌هه‌مور شتیکی) نه‌مجا شاره‌رای کردوه «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» وه نه‌وه‌ی که له‌وه‌ی
 دهره‌به‌وه «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» نه‌مجا ده‌سکات به‌پوشی ده‌ش داگه‌راو «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ»
 (نه‌ی موحه‌مه‌د قورنات) به‌سه‌ردا ده‌خوبه‌وه‌مور گیر بیرت ناچیه‌وه «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ»
 مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی که حوا به‌ویت «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» بیگومان نه‌وه به‌هه‌مور شتیکی ناشکراو به‌به‌ن
 ناگاداره «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» وه یارمه‌تیت ده‌میر بوزی ناسان «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» نه‌مجا
 نوش ههرده‌مور ناموزگاری بکه نه‌گه‌ر سوودی گه‌باند «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» «وَأَلَمَسْهُ وَطَارِقٌ» بیگومان نه‌وه‌ی له‌خوا
 ترمی پندزی لی وهرده‌گری

﴿وَبِحَبْلٍ الْاَلْبَقِ﴾ و نه‌سوی زور غراپیش سن خوی لی دور نه‌خاموه ﴿يَدِي يَتَنِي تَار تَكْرِي﴾
 نه‌سوی ده‌چینه ساو ناگری هه‌ره گه‌وره‌وه ﴿ثَلَاثُونَ يَهْدِي لَا تَحِي﴾ له‌پاشان نه‌ده‌سری تیندا
 (تا پرگاری بیت) وه نه‌ده‌زی (تیندا به‌ناسایی) ﴿وَقَدْ هَمَّ بِرُكْبَةٍ﴾ هه‌راستی هه‌ره‌را بوو نه‌سوی که
 خوی پاک راگرت ﴿وَرَكْعَتَيْنِ هَوَتْ﴾ و ماوی به‌روودگاری خوی ده‌بات و که‌ونه بوو کردن
 (و به‌را به‌وه) ﴿فَلْيُؤْذِرُوا نَجْمَهُ تَنَبَّ﴾ به‌لکو تیره‌زیانی دو بیا هه‌لکه‌بژنن ﴿وَلْيُؤْذِرُوا نَجْمَهُ تَنَبَّ﴾
 که‌چی (زیانی) دوا روز ماشور پایه‌دا تره ﴿يَا هَؤُلَاءِ أَصْحَابُ الْأُودِ﴾ بی گوسا له‌مه‌ی
 (که‌با سگرا) له‌مامه‌ی پشوه‌کاندا به ﴿صَحِيفَةٍ رَّحِيمٍ وَمَوْسَى﴾ نامه‌کاس نیر هیم و موصا ﴿

سورۃ النجم

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوی به‌خنده‌ی میهره‌بان

﴿هَلْ أُنَبِّئُكَ حَبِيبُ﴾ نایا هه‌والی روزی دوا بی (پروزی داپوشه‌رت) بینگه‌شتر وه ﴿وَنُفُوءُ يَوْمِهِ﴾
 حَبِيبُ ﴿رُؤْرُ دَوْمٍ وَجَاوُ لَوِ رُؤْرُهُ دَا تَرَسَاكُ وَرِيسَاوُ شَرِّ مَهَارُونِ﴾ عَمِدَةُ زَايِبَةُ ﴿هَدُولْدَه‌رِ بَنَكِي﴾
 په‌حه‌رُون ﴿صَلِّ بِرَحْمَةٍ﴾ ده‌چینه ساو ناگری هه‌ره گه‌ره‌وه ﴿شَمْسٌ مِّنْ غَبَابٍ يَبُورُ﴾
 ده‌دریس له‌سه‌ر جاوه‌ی کوب به‌کول و روز گه‌رم ﴿نَسْفُ مَدَامُ الْأَمْسِ صَبَاحُ﴾ خور کیان هه‌ر درکی
 خوشتر خورای ناگر به‌به ﴿لَا تَسْبُرُ دَاخِي مِّنْ خَوْفٍ﴾ به‌قه‌له‌وی ده‌کات و نه‌به‌رسبی لا ده‌بات ﴿وَنُفُوءُ يَوْمِهِ لَزْمَةُ﴾
 روز و وعسا له‌رو روز داپاراوه (خون و گه‌شس) ﴿شَعْبَدَرَحِيَّةٍ﴾ به‌ریس
 له‌کوشش خلقان ﴿وَنُفُوءُ عَاوِ﴾ وان له‌به‌هه‌شتی به‌روو بلندا ﴿لَا تَسْعُ مَدَامُ قَسَبُ﴾ قَسَبُ هَبِج
 و بوچی تیندا مایستس ﴿يَهْدِي حَبِيبُ﴾ تیندا به‌تی سه‌ر جاوه‌ی به‌وون ﴿يَهْدِي حَبِيبُ﴾ تیندا به‌تی
 روز قه‌مه‌هه و نه‌ختی به‌روو ﴿وَمَوْسَى مَوْسَى﴾ وه به‌رداخی دانه‌او ﴿وَمَوْسَى مَوْسَى﴾ وه به‌شتی
 به‌ر کراو ﴿وَرَبِّ الْأَشْجَرِ﴾ وه قالی راخراو له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ﴿وَمَوْسَى مَوْسَى﴾ وه به‌ر کراو
 بو ووره‌مابه‌وه له‌خوشر که‌چون دروست کراوه ﴿وَمَوْسَى مَوْسَى﴾ وه له‌ناسمان که‌چون
 به‌روو کراوه‌نه‌وه ﴿وَمَوْسَى مَوْسَى﴾ وه له‌شاخه‌کان که‌چون داکوتر و ن و دامه‌رویتراون ﴿وَمَوْسَى مَوْسَى﴾
 ﴿وَمَوْسَى مَوْسَى﴾ وه له‌رموی که‌چون راخراوه ﴿وَمَوْسَى مَوْسَى﴾ وه له‌رموی که‌چون
 ناموزگاری نکه، تو هه‌ر ناموزگاری کاریت ﴿وَمَوْسَى مَوْسَى﴾ بو ده‌سه‌لات دار بیت
 به‌سه‌ریاندا ﴿

﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ به‌لام نمو که‌سه‌ی که پشت هملکاو بی بر وایت ﴿وَعِدْنَهُ اللَّهُ نَعْدَابَ الْعَنَقَرِ﴾
شه‌وه خرا سیرای ده‌دات به سیرای رور گه‌وره ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ بیگومان هدر سو لای نیمه‌به
گدر به‌ودس ﴿لَنْ يَسْمَعَ جَنَابُهُ﴾ نه پاشان به‌راستی له‌سهر نیمه‌به لی به‌سته‌ودس ﴿

سوره‌ی (العنقر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوای به‌خشده‌ی میهره‌بان

﴿وَالْعَنَقَرِ﴾ مسویند به به‌ره‌به‌بان ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه به ده‌شه‌وی سهره‌تای مانگ (ی دی المحنة) ﴿
﴿وَلَا يَسْمَعُ وَتَر﴾ وه به‌تاک و جیوت ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه به‌شه‌وگار کاتیک که نی ده‌به‌ریت ﴿
﴿هَلْ فِي ذَلِكَ مَسْئُولٌ حَتَّى﴾ نه‌به‌مانه‌ی که سویندبان بی خورا شایسته‌ی سویند بی خوار دن بی لای
که‌سه‌ی نیگه‌بشتو ﴿لَنْ يَسْمَعَ﴾ نابا نابیت که به‌رو مردگاری نو چی کرده گه‌لی هدر
﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه به‌موری نیرم ؟ خاومی پایه (وده‌سه‌لات) ﴿لَنْ يَسْمَعَ﴾ نه‌به‌مانه‌ی نیگه
وینه‌بان دروست به‌کره‌و له هه‌مو وولاتدا ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه چی کرد به گه‌لی
سه‌مو و نه‌وانه‌ی که (شاخی) به‌ردیان ده‌تاشی له‌شیو ووله‌کامدا ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه فیر هه‌ونی
خاوه‌ن مسگی رور (وه‌ک نه‌هرمه‌کان که وه‌ک سگ چوون به‌ره‌ودس) ﴿لَنْ يَسْمَعَ﴾ نه‌به‌مانه‌ی نیگه
نه‌وانه‌ی که پاخی سوون له وولاتدا ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه وریشان خرا به‌تند کرد ﴿
﴿فَصَبَّ عَيْنُهُ عَلَى سَدٍّ﴾ نه‌مجا به‌رو مردگاری نو دایگرتی نه‌قامچی سیرا ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾
به‌راستی به‌رو مردگاری نو له که‌میی مستم کار اندایه ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ جا کاتیک
که خوالا هه‌می ناخی کره‌وه ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ ویری گرت و مارو بی‌مندی به‌سهر دا پشت
﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ نه‌وه ده‌لی به‌رو مردگاری ویری گرتووم ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه نه‌گدر
ناخی کره‌وه و ویری که‌م پیدا ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ نه‌وسا ده‌لی به‌رو مردگاری ویری گرتووم ﴿
﴿سَكَنَ﴾ سه‌ه وانی به (که نیوه ویری لی ده‌که‌سه‌وه) ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ نه‌لکو نیوه ویری هه‌نیو
ماگرن ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه هانی به‌کتری مادن له‌سهر خوار ده‌می دان (و نه‌خیو
کردس) هه‌زاران ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ (نه‌لکو سهره‌رای نه‌میش به‌شه) میرانی (به‌شماران)
هه‌مووی (به‌هه‌له‌به) ده‌خون ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه مال و سامانان خوش ده‌ویت به‌خوش
وینتیکی رور ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ (نه‌روزی دوا پیدا) به‌رو مردگاری دیت (بو لیر سیه‌وی
پاره‌پاره کر ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ (نه‌روزی دوا پیدا) به‌رو مردگاری دیت (بو لیر سیه‌وی
خه‌لکی، هاتیک شیاوی زانی خوی بیت، بر ومان پینعی میسی هج لچواندن و لیکده‌وه‌ه‌ک، وه
چوبه‌نیه‌که‌ی مارسی، نه‌مها خوتا خوی ده‌راتیت) وه فرشته‌کانش پول پول دیس ﴿

﴿وَجَاءَ بِمُورِقَتَيْنِ﴾ و لهو پوردها دؤرج ده‌میریت (بو ساحه‌ی ده‌خسه‌ر) ﴿يَوْمَ مَرَسَدَكُنَّ
إِلَيْكَ﴾ لهو پوردها نیسان (کرده‌وی خوی) بیر ده‌کمرته‌وه ﴿وَدُحْرَبَهُ بِمُكْرٍ﴾ سه‌لام لهو
بیر که‌وته‌وه به‌چ سوودیک به‌و ده‌گه‌یه‌نیت؟ ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ الْيَوْمِ الْبَاقِي﴾ (نه‌مجا به‌داخه‌وه) ده‌لی
خورگه‌له‌ دوسادا کاری چاکه‌م پیش به‌خته‌به‌یو نه‌م زیانه‌م ﴿يَوْمَ مَرَسَدَكُنَّ بِمُكْرٍ﴾ نه‌مجا
له‌و پوردها که‌س سرای که‌س سادات وه‌کو سرای خوا ﴿وَلَا يُؤْتُونَكَ أَجْرًا﴾ وه‌که‌س که‌له‌به‌چی
که‌س ماکات وه‌کو که‌له‌به‌چی کردی خوا (بؤ بی‌ساده‌ران) ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ الْيَوْمِ الْبَاقِي﴾ (له‌و پوردها
به‌خو به‌رست ده‌وونیت) نه‌ی نه‌سی به‌لارام ﴿وَجِيءَ بِكَ رَجَبِهِ مَرِيضًا﴾ بگه‌بره‌وه بؤ لای
به‌رو ده‌گاری خضوت به‌دزمه‌ندی ولی راری مورن ﴿وَدُحْرَبَهُ بِمُكْرٍ﴾ نه‌مجا به‌جوره‌یو به‌ده
چاکه‌کسی من ﴿وَدُحْرَبَهُ بِمُكْرٍ﴾ و به‌جوره‌یو به‌ده‌شنی سه‌وه ﴿

سوره‌ی (اسد)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوای به‌خشده‌ی مته‌ربان

﴿الْأَسْمَاءُ﴾ سویند به‌م شاره (که‌مه‌ککه‌به) ﴿وَالْحَسَنُ﴾ وه‌نؤ له‌و شاره‌دا
بیشه‌جنی (که‌ناردی نوی نیدا بریار دراوه) ﴿وَالْحُسَيْنُ﴾ وه‌سویند به‌ماوک (به‌وکه‌لده‌م)
وله‌وه‌ی که‌بی که‌وته‌وه ﴿وَالْحُسَيْنُ﴾ سویند به‌خوا به‌پرستی ناده‌مجان دروست
کردوه‌هه‌میشه له‌پر میج وکشه وباره‌جه‌نیدا به‌ ﴿وَالْحُسَيْنُ﴾ نایا و ده‌رانی که
که‌س ده‌سه‌لانی به‌سهریدانی به‌ ﴿وَالْحُسَيْنُ﴾ (به‌دیره‌وه) ده‌لی مالی رورم له‌ماو داوه‌و
به‌خشیه‌وه ﴿وَالْحُسَيْنُ﴾ نایا و ده‌رانی که‌که‌س نه‌یدیه‌وه ﴿وَالْحُسَيْنُ﴾ ناب دور
چاو من به‌داوه‌تی ﴿وَالْحُسَيْنُ﴾ وه‌رمانیک و دوو لیومان بین به‌داوه‌ی ﴿وَالْحُسَيْنُ﴾
وه‌پری چاک و خر یمان بشان به‌داوه‌ی ﴿وَالْحُسَيْنُ﴾ که‌چی هیش (روریک له‌خه‌لکی)
به‌لاماری به‌ده‌ی به‌ختی به‌داوه‌ی ﴿وَالْحُسَيْنُ﴾ تو چورانیست به‌ده‌ی به‌خت کامه‌به‌ی
﴿وَالْحُسَيْنُ﴾ ناراد کردی کوبله‌به‌ی ﴿وَالْحُسَيْنُ﴾ وماندانه له‌پورزی گرمی و برسیکی دا
﴿وَالْحُسَيْنُ﴾ به‌هه‌تسوی خرم ﴿وَالْحُسَيْنُ﴾ یا به‌هه‌زاری خاکه‌سهر (که‌فته‌کار) ﴿وَالْحُسَيْنُ﴾
﴿وَالْحُسَيْنُ﴾ سهره‌رای نه‌مانه‌ش له‌و که‌سه‌نه‌ی که‌برواید هیتایی ﴿وَالْحُسَيْنُ﴾
وه‌ناموزگاری به‌کتران کردی به‌نارامگرم ﴿وَالْحُسَيْنُ﴾ و ناموزگاری به‌کتران کردی به
به‌ره‌ی و میهره‌بانی ﴿وَالْحُسَيْنُ﴾ نه‌واته‌هاره‌لانی ده‌سی براسن ﴿

﴿مَسِيرًا مُّسْتَقِيمًا﴾ نه‌وه بیگو مار ری ی سه‌ختی بو ناسان ده‌که‌پس ﴿وَمَا يَنْصَرِفُ عَنْهُ مَالُهُ يَوْمَ تَرَىٰ﴾ وه
سه‌روهت و سامانه‌که‌ی قار انجی یی ناگه‌به‌نی کاتیک که بیا ده‌چی ﴿يَوْمَ تَلْقَىٰ الْقُلُوبُ﴾ به‌راستی
له‌سه‌ر نیمه‌یه ریتموونی ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ﴾ وه هه‌ردوو جیهان می نیمه‌یه ﴿وَلَا تُكْرِهُوا﴾
ثاقی ﴿مَنْ ثَوَمَ يَمَسُّهُ﴾ به‌رسانده نه‌گرینگی بلیسه‌دار (که دور مخه) ﴿لَا يَجِدُ إِلَٰهَ إِلَّا أَلسَنُ﴾ که‌س ناچینه
سو دور هه‌وه حره‌تر پس که‌س به‌یت ﴿يَوْمَ تَكُونُ الْأَنْفُسُ﴾ نمو که‌سه‌ی که‌ بروی به‌یی و پشنی
هه‌لک‌ردنی (له‌ ناپس راست) ﴿وَسَيُخْلَقُ سَخِرَٰلَٰهٖ﴾ وه‌ نی ی دوور ده‌حره‌سه‌وه پاریز کار تر پس
که‌س ﴿لَقَدْ يَلْقَىٰ يَوْمَ الْآخِرَةِ﴾ نه‌وه‌ی مالی خوی ده‌به‌خشس ما (دل و هه‌رومی) پاک بیه‌وه ﴿وَمَنْ﴾
یاجه‌سه‌ده من شه‌نخری ﴿لَهُ كَاتِبٌ كِدَا﴾ که‌س چاکه‌به‌کی وای به‌سه‌ریه‌وه نی به‌که‌پاداشت بدرسته‌وه ﴿وَمَنْ﴾
﴿لَا يُشِيعُ وَجْهَهُ يَوْمَ الْآخِرَةِ﴾ ته‌نبا مه‌به‌سنی به‌راسته‌ی به‌رومه‌د گاری به‌روو بلیسه ﴿وَسَوْفَ يَرْضَىٰ﴾
سونده به‌خوا (نه‌وه که‌سه‌ی و بیت) له‌مه‌ولا براری ده‌می (به‌پاداشتی دوا یروز) ﴿

سوره‌ی (الصّحی) ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوای به‌خشده‌ی میهره‌بان

﴿وَالصّٰحٰی﴾ سونده به‌چینه‌نگاو ﴿وَالْجَبَّارِ﴾ وه سونده به‌شه‌ر کاتیک که نه‌رام ده‌گری
(بزرگه‌سه‌وه) ﴿مَّا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَقَمَٰلُ﴾ به‌رومه‌د گارت وری لی به‌هیناوت و لیست دلگیر به‌هوه
(له‌ی موحومه‌ده) ﴿وَلَا تَحْزَنْ حَٰزِلٌ مِّنْ لَّا۲۱﴾ وه (پاداشتی) دوا یروز بزنو چاکتره‌له
دوبیا ﴿وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ﴾ سونده به‌خوا له‌مه‌ولا به‌رومه‌د گارت نه‌وه‌سه‌دهت پی
ده‌به‌خشس که‌ براری بیت ﴿لَقَدْ يَجِدُنَا فَرَادَىٰ﴾ نایا نوی به‌دبی به‌هه‌تسووی و حدو بدسته‌وه ﴿وَوَجَدَكَ﴾
﴿وَوَجَدَكَ﴾ وه نوی به‌دبی به‌سه‌ر لی شبووی و به‌نمووسی کردیت ﴿وَوَجَدَكَ﴾
عابلا فاعلی ﴿وَه نایا تقوی به‌دبی به‌هه‌زاری و ده‌وله‌مه‌دی کردیت ﴿وَمَّا تُبِیْعُهُمْ فَاَلْقَاهُمْ﴾
که‌واته (توش) هه‌تیوو مه‌چه‌وسینه‌روه ﴿وَمَّا تُبِیْعُهُمْ فَاَلْقَاهُمْ﴾ وه هه‌له‌مه‌شاسخی به‌پر سیار که‌ر
(هه‌زارو سوال که‌ر) ﴿وَمَّا تُبِیْعُهُمْ فَاَلْقَاهُمْ﴾ وه بیحه‌ت و به‌خشس به‌رومه‌د گارت ده‌ریحه
(به‌یار مه‌تیدانی هه‌زاران) ﴿

سوره‌ی (الشّرح) ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوای به‌خشده‌ی میهره‌بان

﴿لَقَدْ شَرَحْنَا لَكَ صُدْرًا﴾ نایا سنگهان بو ناسووده‌ر گوشاده کردیت ﴿وَرَوَّعْنَا لِتِغَارَٰتِ﴾
وه داهن گرت لیست نه‌و ماره گراته‌ی ﴿

﴿لَئِنْ نَفْسٌ ظَلَمَتْ﴾ که پستی رور قورس کر دیووست ﴿وَرَبِّكَ ذِكْرًا﴾ وه ساو وایانگتس
سو سدر کر دیتوه ﴿وَمَعَ عَشْرِينَ﴾ بهراستی له گهل هموو نه گانه به کدا خوشی و ناسانی
دیت ﴿وَمَعَ عَشْرِينَ﴾ ینگومان له گهل هموو نه گانه به کدا خوشی و ناسانی دیت ﴿وَمَعَ عَشْرِينَ﴾
﴿وَمَعَ عَشْرِينَ﴾ نه محاکه له کارمک بوو دیتوه، خوت ماندوو بکه (به کارنکی تری چاکه وه) ﴿وَمَعَ عَشْرِينَ﴾
﴿وَمَعَ عَشْرِينَ﴾ وه همر له پمرو مرد گارت پاپرته وه (مق کاره کات) ﴿وَمَعَ عَشْرِينَ﴾

سوردهنی (النین)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوای به خشنده میهرمان

﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ سویند به هه مجبر و رهشور ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ وه سویند به طوری سبب ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾
﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ وه بهم شاری نارام و بی ترسه (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾
سویند به خوا به راستی مروفمان دروست کرد له حواترین شیوه دا ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾
پاشان (نه گهر بی باره بی) ده بکه بی به به ست تری هموو به سبب ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾
جگه له وانهی که پروایان هتوه و کرده وه چاکه گانیان کر دوه ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾
پاداشتی به سواوه ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾
﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ نایا خوا همرمان به حواترین هموو همرمان به واکان بیه ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾

سوردهنی (العنق)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوای به خشنده میهرمان

﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾
﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾
﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾
﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾
﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾
﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾
﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾
﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾
﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾
﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾ به سبب (که به ککه به) ﴿وَنَبِيٍّ وَلَقَدْ﴾

سوره فی (العصر)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به نای خوی به خشنده می بهرمان

﴿وَالْعَصْرِ﴾ سوتند به کات ﴿إِذَا سَأَلَكَ عِبَادُ﴾ بیگو مان همو و خه لکی به ریانندان ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ جگه نه وانه ی که پروایان عبانیت و ﴿رَغِمُوا أَصْحَابُهَا﴾ کرده و به چاکه کانان کردیت ﴿وَلَوْ أَنَّ بِلَادَ آلِ قَحْطٍ﴾ وه ناموز گاری به کریان کردین به نایینی راست (وده ست پتوه گرتنی و کار کردن به هر مانه کانی خودا) ﴿وَلَوْ أَنَّ الْعَصْرَ﴾ وه ناموز گاری به کریان کردیت به نارامگرتن (نه سهر به رستن و به تدابته خودا) ﴿

سوره فی (الهمزة)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به نای خوی به خشنده می بهرمان

﴿وَلَوْ أَنَّ الْعَصْرَ﴾ سوتند به کات ﴿إِذَا سَأَلَكَ عِبَادُ﴾ بیگو مان همو و خه لکی به ریانندان ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ جگه نه وانه ی که پروایان عبانیت و ﴿رَغِمُوا أَصْحَابُهَا﴾ کرده و به چاکه کانان کردیت ﴿وَلَوْ أَنَّ بِلَادَ آلِ قَحْطٍ﴾ وه ناموز گاری به کریان کردین به نایینی راست (وده ست پتوه گرتنی و کار کردن به هر مانه کانی خودا) ﴿وَلَوْ أَنَّ الْعَصْرَ﴾ وه ناموز گاری به کریان کردیت به نارامگرتن (نه سهر به رستن و به تدابته خودا) ﴿

سوره فی (الفیل)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به نای خوی به خشنده می بهرمان

﴿وَلَوْ أَنَّ الْعَصْرَ﴾ سوتند به کات ﴿إِذَا سَأَلَكَ عِبَادُ﴾ بیگو مان همو و خه لکی به ریانندان ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ جگه نه وانه ی که پروایان عبانیت و ﴿رَغِمُوا أَصْحَابُهَا﴾ کرده و به چاکه کانان کردیت ﴿وَلَوْ أَنَّ بِلَادَ آلِ قَحْطٍ﴾ وه ناموز گاری به کریان کردین به نایینی راست (وده ست پتوه گرتنی و کار کردن به هر مانه کانی خودا) ﴿وَلَوْ أَنَّ الْعَصْرَ﴾ وه ناموز گاری به کریان کردیت به نارامگرتن (نه سهر به رستن و به تدابته خودا) ﴿

سورہی قریش

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ماویٰ خواوی به خشندی میهرمان ﴾

﴿ ای قریش! ﴾ (له شکری نه برهه‌ی له ماوردونه‌سر و تونای کردن) له‌بر هوگری قوریش
﴿ و ایله‌ی رخنه نشند و عیب ﴾ هوگریان به هاتوو چنوی رستانان (بقیه‌من) و هوپس
(بوشام) واته (تالان یان نیک به‌چی) ﴿ و بقیند و رخنه نشند ﴾ دهی با (قوریش له‌برامبر
نهم هه‌سروه نار و بیمه‌تهدا) حاروسی نهم ماله (که‌عی پیرو) پهرستن ﴿ نیدی اطعمه‌ی
خوب ﴾ نه‌وراته‌ی که له‌بر سبیه‌کی به‌کهار تومد (پرگاری کردن و) حواردسی پییه‌حشپ
﴿ و نه‌مهمین خوب ﴾ وه‌دلپای کردن له‌ترس و بیمکی گه‌وره (پاراستن) ﴿

سورہی الکاف

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ماویٰ خواوی به خشندی میهرمان ﴾

﴿ ازیه‌ی آله‌ی یحیی و یسری ﴾ نایا دیت نه‌و که‌سه‌ی که بر وای به نایی سی به؟ ﴿ و دیت آله‌ی یحیی
الکاف ﴾ نه‌و که‌سبکه که پال به هه‌نیوه دهی ﴿ و لا یخضعن طعنه‌ی نسکیر ﴾ وه‌هانی حه‌لکی
نانات بر خورده‌دهی دان به هه‌زاران ﴿ و یصلن الصلوات ﴾ نه‌معا وای یز مویز که‌ران
﴿ نیرن هه‌ی صلا‌یله‌ی سلوات ﴾ نه‌وانه‌ی که له‌مویزه‌کیان بی ناگان ﴿ نیرن هه‌ی وای
نه‌وانه‌ی که پروپامین ده‌کن ﴿ و یسفلن السفلون ﴾ وه‌یارمشی خولت مادن (هه‌مور چاکه‌به‌ک
ده‌گر به‌و له‌خه‌لکی) ﴿

سورہی الکوثر

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ماویٰ خواوی به خشندی میهرمان ﴾

﴿ ای تطیف کوثر! ﴾ بیگومان نیمه‌بیمان به‌خشیت خیری روز گه‌وره و به‌در به‌دویا و دویا و دویا
(له‌و حیره گه‌ورانه‌ی دویاری که‌وسمه‌و له‌به‌هشتدا) ﴿ و یصلن الصلوات ﴾ دهی که‌واته
مویز که‌بو به‌رو و دگارت وه‌قورمانی سه‌ر سه‌ر ﴿ و یصلن الصلوات ﴾ بیگومان هه‌ر ماحه‌رت
دویا و ده (له‌ی موچه‌مه‌د) ﴿

سوئیڈن • انگلینڈ

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به نوازی حیوای به خشنودی مهر بیان

«مَنْ يَبْتَاعُ كَعْبُرُونَ» (نهی موحه محمد ﷺ) «لَنْ تَهَيَّئَ سِيْرَ وَابِنِهِ» ﴿لَا تُعْبِدُوا مَعْبُودًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (بشانه) «بَابِ رِسْمِ كَهْ نَبْوَه دِه پِدَر مَش» ﴿وَلَا تُسَلِّمُوا عَلَيْهِمْ﴾ «وَهْ تَبْوَه ش تَهو (خوايه) بَابِ رِسْمِ كَه مِنْ دِه پِدَر مَش» ﴿وَلَا تَبْتَاعُوا عِبْدًا﴾ «وَمِنْ تَهو خَوَا پِدَر مَشِي بَه مَكْنَم كَه نَبْوَه دِه بَكَم» ﴿وَلَا تُسَلِّمُوا عَلَيْهِمْ﴾ «وَهْ تَبْوَه ش تَهو خَوَا پِدَر مَشِي بَه مَكْنَم كَه مِنْ دِه بَكَم» ﴿لَا تَكْرِهْ بَعْضُكُمْ رِبَا بَعْضًا﴾ «لَا تَكْرِهْ بَعْضُكُمْ رِبَا بَعْضًا»

سورۃ النحل

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خدای به خدای میهر و بار

﴿پَرَخَه، مَصْرُوتَه﴾ کاتیک که پاره‌نی و کومه‌کی حواشات ﴿وَنَفْسُخ﴾ له‌گه‌له سهرکه‌وش
(شاری مه‌ککه تازاده کرا) ﴿وَزُلُمَتِ اَنفُسُ بِدُخَانٍ ذَرِیٍّ ذُو اَوَّاهٍ﴾ وه‌خه‌لکت دیس که
پسوں پزل دینه سو‌ناییس حواوه ﴿مَسِیْحُ عَمْدٍ رِثَاقٍ وَشَمْعٌ مَرْدُودٍ نَهْوَ سَا بَهْ سَوِیاس و ستایشی
به‌رور دگارت ته‌سیجاتی شه و دواوی لیحوشجویی لی بکه ﴿بَنَاتُ حِکَاةٍ نَوَّارٍ﴾ چونکه
بنگومان نه‌ورور گیرا که‌ری به‌نیجانی به ﴿

سورہ فی ﴿ اٰمَنَ ﴾

«بسم الله الرحمن الرحيم» به ناری خدای به خشنودی میهر باد

﴿بَشِيرٌ لِّبِالْمُؤْمِنِينَ﴾ له ما وچنی همدوو دهنی ثبوله هب وه له ماوش چوو ﴿
﴿مُشْفِقٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ سوودی پی به گماید دارایی به کبی و شهوی که کردی (له دور منابهتی
پیغمبر ﷺ) ﴿سَبِيحٌ لِلَّذِينَ﴾ یگومان له مه ولا ده چشه ماو ناگری یسه دار ﴿
﴿وَأَمَّا لَهُ﴾ حمایه خطب و نه که بشی، که هلگری دارو دیک بوو (بو نار دانی پیغمبر ﷺ)
﴿وَجِيهٌ حَمِلَ مَقْسِدَ﴾ هه شه گور سبکی بادرو (له پهلوی حورمایبی ناگریس) و له
گمردینا ﴿

سوره فی (الإخلاص)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ناوی خوای به خشنده میبهره بان ﴾

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (شهی موحده مسمده) ﴿بَلَىٰ هُوَ اللَّهُ﴾ (یه خوای تاك و تهیا) ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ (نه و خوایه ی بی یار و جوی ی یار و نوبده) ﴿كُلُّ شَيْءٍ بِيَدِهِ﴾ (کسی لی به یووه و نه کهس به یووه) ﴿وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (وه هر گیر هیچ کهس هاوشیره و هاوتای نهوی به)

سوره فی (العلق)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ناوی خوای به خشنده میبهره بان ﴾

﴿قُلْ تَعَوَّذْ بِرَبِّكَ﴾ (شهی موحده مسمده) ﴿بَلَىٰ هُوَ اللَّهُ﴾ (یه خوای تاك و تهیا) ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ (نه و خوایه ی بی یار و جوی ی یار و نوبده) ﴿كُلُّ شَيْءٍ بِيَدِهِ﴾ (کسی لی به یووه و نه کهس به یووه) ﴿وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (وه هر گیر هیچ کهس هاوشیره و هاوتای نهوی به)

سوره فی (الباق)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ناوی خوای به خشنده میبهره بان ﴾

﴿قُلْ أَنْتُمْ رِجَالٌ﴾ (شهی موحده مسمده) ﴿بَلَىٰ هُوَ اللَّهُ﴾ (یه خوای تاك و تهیا) ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ (نه و خوایه ی بی یار و جوی ی یار و نوبده) ﴿كُلُّ شَيْءٍ بِيَدِهِ﴾ (کسی لی به یووه و نه کهس به یووه) ﴿وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (وه هر گیر هیچ کهس هاوشیره و هاوتای نهوی به)

فہرست سورتوں و آیات کے درجہ بندی

پیر مت و ماورویکی سووہ کا لہ گٹ بہ بیان وروونکر دیوہی
مہ ککر و مہس بیسانہ

سورت	زمانہ کدی	لاپہرہ	روونکر دیوہ
الفاتحہ	۱	۱	مہ ککر بہ
البقرہ	۲	۲	مہ دیو بہ
آل عمران	۳	۵۰	مہ دیو بہ
النساء	۴	۷۷	مہ دیو بہ
المائدہ	۵	۱۶	مہ دیو بہ
الأنعام	۶	۱۲۸	مہ ککر بہ
الأعراف	۷	۱۵۱	مہ ککر بہ
الأنفال	۸	۱۲۷	مہ دیو بہ
التوبہ	۹	۱۸۷	مہ دیو بہ
یونس	۱۰	۲۸	مہ ککر بہ
حود	۱۱	۲۴۱	مہ ککر بہ
یوسف	۱۲	۲۳۵	مہ ککر بہ
الرعد	۱۳	۲۵۹	مہ دیو بہ
إبراهيم	۱۴	۲۵۵	مہ ککر بہ
الحجر	۱۵	۲۶۲	مہ ککر بہ
الصف	۱۶	۲۶۷	مہ ککر بہ
الزمر	۱۷	۲۸۲	مہ ککر بہ
المکھف	۱۸	۲۹۳	مہ ککر بہ
مريم	۱۹	۳۰۵	مہ ککر بہ
طہ	۲۰	۳۱۲	مہ ککر بہ
الأنبياء	۲۱	۳۲۲	مہ ککر بہ
الحج	۲۲	۳۳۲	مہ دیو بہ
المؤمنون	۲۳	۳۶۲	مہ ککر بہ
النور	۲۴	۳۵۰	مہ دیو بہ
المرقان	۲۵	۳۵۹	مہ ککر بہ
الشعراء	۲۶	۳۶۷	مہ ککر بہ
النمل	۲۷	۳۷۷	مہ ککر بہ

سورتي	ژماره كډي	لايمره	بروونكړه يوه
التقصير	۲۸	۳۸۵	مذكرو يه
المنكوت	۲۹	۳۹۶	مذكرو يه
الروم	۳۰	۴۰۰	مذكرو يه
نعل	۳۱	۴۱۱	مذكرو يه
السلوة	۳۲	۴۱۴	مذكرو يه
الأحرار	۳۳	۴۱۸	مذرو يه
سيز	۳۴	۴۲۸	مذكرو يه
الطور	۳۵	۴۳۱	مذكرو يه
يس	۳۶	۴۴۰	مذكرو يه
القصاات	۳۷	۴۴۶	مذكرو يه
حسن	۳۸	۴۵۳	مذكرو يه
الرحم	۳۹	۴۵۸	مذكرو يه
عافر	۴۰	۴۶۷	مذكرو يه
قصت	۴۱	۴۷۷	مذكرو يه
الشوري	۴۲	۴۸۲	مذكرو يه
الرحم	۴۳	۴۸۹	مذكرو يه
الرحم	۴۴	۴۹۶	مذكرو يه
الحانية	۴۵	۴۹۹	مذكرو يه
الأحرف	۴۶	۵۰۲	مذكرو يه
محمد	۴۷	۵۰۷	مذكرو يه
المنج	۴۸	۵۱۱	مذرو يه
الحجرات	۴۹	۵۱۵	مذرو يه
ي	۵۰	۵۱۸	مذكرو يه
الرياء	۵۱	۵۲۰	مذكرو يه
الطور	۵۲	۵۲۳	مذكرو يه
الحم	۵۳	۵۲۶	مذكرو يه
القصر	۵۴	۵۲۸	مذكرو يه
الرحم	۵۵	۵۳۱	مذرو يه
الواقعه	۵۶	۵۳۴	مذكرو يه

سورای	ژماره کدی	لایحه	بروونگر سهوه
الفید	۵۷	۵۳۷	مدرسی به
الفیلق	۵۸	۵۱۲	مدرسی به
الفجر	۵۹	۵۱۴	مدرسی به
الفحنه	۶	۵۱۹	مدرسی به
الفص	۶۱	۵۵۱	مدرسی به
الفصه	۶۲	۵۵۳	مدرسی به
الفقر	۶۳	۵۵۱	مدرسی به
الفجر	۶۴	۵۵۶	مدرسی به
الفیل	۶۵	۵۵۸	مدرسی به
الفجر	۶۶	۵۶۰	مدرسی به
الفجر	۶۷	۵۶۲	مدرسی به
الفجر	۶۸	۵۶۱	مدرسی به
الفجر	۶۹	۵۶۶	مدرسی به
الفجر	۷	۵۶۸	مدرسی به
الفجر	۷۱	۵۷۰	مدرسی به
الفجر	۷۲	۵۷۲	مدرسی به
الفجر	۷۳	۵۷۱	مدرسی به
الفجر	۷۴	۵۷۵	مدرسی به
الفجر	۷۵	۵۷۷	مدرسی به
الفجر	۷۶	۵۷۸	مدرسی به
الفجر	۷۷	۵۸	مدرسی به
الفجر	۷۸	۵۸۲	مدرسی به
الفجر	۷۹	۵۸۳	مدرسی به
الفجر	۸	۵۸۵	مدرسی به
الفجر	۸۱	۵۸۶	مدرسی به
الفجر	۸۲	۵۸۷	مدرسی به
الفجر	۸۳	۵۸۷	مدرسی به
الفجر	۸۴	۵۸۹	مدرسی به
الفجر	۸۵	۵۹۰	مدرسی به

صورت	زُمره کُلی	آیه	درون کُلی
المطارق	۸۶	۵۹۱	مد کُلی به
الأحزاب	۸۷	۵۹۱	مد کُلی به
المعارج	۸۸	۵۹۲	مد کُلی به
المعارج	۸۹	۵۹۳	مد کُلی به
المائدة	۹۰	۵۹۴	مد کُلی به
الشمس	۹۱	۵۹۵	مد کُلی به
الليل	۹۲	۵۹۵	مد کُلی به
الضحى	۹۳	۵۹۶	مد کُلی به
الشرح	۹۴	۵۹۶	مد کُلی به
التين	۹۵	۵۹۷	مد کُلی به
المعلق	۹۶	۵۹۷	مد کُلی به
القدر	۹۷	۵۹۸	مد کُلی به
البقرة	۹۸	۵۹۸	مد کُلی به
الزمره	۹۹	۵۹۹	مد کُلی به
المجادل	۱۰۰	۵۹۹	مد کُلی به
المجادل	۱۰۱	۶۰۰	مد کُلی به
الزمره	۱۰۲	۶۰۰	مد کُلی به
المعارج	۱۰۳	۶۰۱	مد کُلی به
المعارج	۱۰۴	۶۰۱	مد کُلی به
المعارج	۱۰۵	۶۰۱	مد کُلی به
المعارج	۱۰۶	۶۰۲	مد کُلی به
المعارج	۱۰۷	۶۰۲	مد کُلی به
المعارج	۱۰۸	۶۰۲	مد کُلی به
المعارج	۱۰۹	۶۰۳	مد کُلی به
المعارج	۱۱۰	۶۰۳	مد کُلی به
المعارج	۱۱۱	۶۰۳	مد کُلی به
الإخلاص	۱۱۲	۶۰۴	مد کُلی به
المعارج	۱۱۳	۶۰۴	مد کُلی به
المعارج	۱۱۴	۶۰۴	مد کُلی به

إِنَّ بَوْلَ الشُّقْرِ الْإِسْلَامِيَّةِ وَالْأَوَقَاوِ وَالذُّغُوغِ وَالْإِشَارِ

فِي الْمَلَكَةِ الْقَوِيَّةِ الشُّغُودِيَّةِ

الْمَشْرِفَةِ عَلَى مَجْمَعِ الْمَلِكِ فَهَكَذَا

إِطَاعَةُ الْمُضْعُونِ الْمُتَبَرِّهِ فِي مَدِيْنَةِ الْمُسَوَّرَةِ

إِدْبَارُهُمْ أَنْ يُضَيَّرَ لِمَجْمَعِ هَذِهِ الطَّبَعَةِ مِنَ الْقُرْآنِ الْعَكْبَرِيِّ

وَتَرْجُمَةُ مَقَاسِهِ إِلَى الْمَلَقَةِ الْكُرْدِيَّةِ

سَأَلَ اللَّهُ أَنْ يَفْعَلَ بِهِ مَا يَشَاءُ

وَأَنْ يَحْتَضِرَ

خَالِدُ الْمَرْحُومَةِ الشَّرِيفَةِ الْمَلِكِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ مَرْزُوقِ الشُّغُورِ

لِحَسَنِ الْمَقَرَّةِ عَلَى جُفُودِ الْقَطِيبَةِ فِي شَرْكَائِكَ بِاللهِ الْعَكْبَرِيِّ

وَاللهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

وہزارہی کاروباری نیٹورمی وٹھوٹاف وٹانگہ واز وٹیرشاد

لہ شاتشینی عہرہ پٹانی سعودیہ

کہ سہرہ پٹانی کڑمہ لگہی مہ لیک فہدہ

بڑ چاہکر دنی قورٹانی پیرؤز لہ مہدہ پٹی مہ وورہ

خوی بہ خوشحال دہرائیت کہ کڑمہ لگہی مہ لیک فہدہ پٹانی بہ دہر کر

وٹلا وکر دہ وی مہ چاہی قورٹانی پیرؤز لہ گہل وہر گہرائی

ماناکانی بڑ زمانی کوردی

داواکارین لہ خوی گہورہ کہ خہ لگی لٹی سود مہدہ پٹانی وٹاداشی

بہ خیری (خادم الحرمین الشریفین) مہ لیک عبد اللہ کوری عبد العزیز

نالی سمود بہ جوانترین و چاکترین شیوہ بدائہ وہ، لہ سہرہ وول

وٹیکو شانی گہورہ لہ وٹلا وکر دہ وی قورٹانی پیرؤز وکہ لاسی

بہرزی پمرو وورگار

ہہر خوی گہورہ پٹانی وٹار مہ تیدہ وہ

خُفُوَاتُهَا
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا

ص.ب ٦٤٤ - الدوحة النورية
www.QuranComplex.gov.sa
contact@QuranComplex.gov.sa

© مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف ١٤٣٣ هـ
فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف
ترجمة معاني القرآن الكريم إلى اللغة الكردية / مجمع الملك
فهد لطباعة المصحف الشريف - المدينة المنورة ١٤٣٣ هـ

١٢٢٤ ص ١ ١٦ × ٢٢ سم

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٠٩٥-١٠-٢

١- القرآن - ترجمة - اللغة الكردية أ. العنوان
ديوي ٢٢٩، ٤٩١٥٩ ١٤٣٣/٨٤٤٢

رقم الإيداع: ١٤٣٣/٨٤٤٢

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٠٩٥-١٠-٢

